ספר

תקט"ו תפילות

והוא

חיבור עמוק ונפלא המבאר סתרי אמונת היחוד בבירור רב, ומפרש התיקונים הגדולים הנמשכים מקיווים של ישראל, המקוים ליחודו ית' שיתגלה לשלוט בעולם

מיסודו של החסיד האלקי

רבנו משה חיים לוצאטו זללה"ה

ערוך בידי

הרב שלום אולמן זצ"ל

הוצאת ספרי

הרב שלום אולמן זצ"ל

הוצאת המשפחה

רחוב הנבל 7, ירושלים בין החומות, 9751786

טל' 02-6281075, טל' 052-6232151

©

כל הזכויות שמורות

נדפס בירושלים, תשע"ה

All rights reserved

Printed in Jerusalem. 2014

לזכר נשמת
בעלי, אבינו, מורינו ורבינו

עטרת יקר וצניף תפארה
איש אשכולות

הרב הגאון
ר' שלום אולמן

זכר צדיק טהור וקדוש לברכה
בן הגאון הקדוש
הרר' ישראל הי"ד

יראֵ אלוקים צנוע ועניו
נקי כפיים ובר לבב
קנה קניין ויגע כל ימיו
בתורה ובמכמניה

תיקן ועשה אזנים
לסתרי תורת ה'
והעמיד בהם תלמידים הרבה

נלקח לבית עולמו
עת חשכו מאורות
אור ליום כ"ט אב תשע"ג

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר יחיאל מיכל פייגלמן ז"ל

נלב"ע כ"ט באייר תשס"ב

מרת בוניא בת ר' חיים אשר פייגלמן ע"ה

נלב"ע כ"ה באלול תשס"ד

ר' גרשון ליפא ב"ר ליב עזריאל רובין ז"ל

נלב"ע ט' בניסן תשנ"ו

מרת באשא בת ר' בנימין רובין ע"ה

נלב"ע ט' באדר ב' תשע"ד

ת.נ.צ.ב.ה

הונצח על ידי משפחת בניהם

ד"ר מיכאל יוסף ורעייתו חנה רבקה עלמן וצאצאיהם

הקדמה

הכ״י והעריכה.

ברוך ה׳ אלהי ישראל אשר לא מנע חסדו מעם מיחדי שמו, ובאחרית הימים, בשעה שהחשך מכסה הארץ וערפל לאומים, הזריח בתוכנו אור גדול, אור סתרי יחוד מלכותו ית׳, שגילה לנו ע״י איש אלהים קדוש רבינו **משה חיים לוצאטו** זללה״ה.

זכה רבינו הרמח״ל שבחר בו ה׳ ומסר לידו תיקון גילוי יחודו ית׳ בקרב ישראל, וע״כ נצטוה לחבר ספרים הרבה [ראה איגרות הרמח״ל סי׳ יד] כולם משובצים בסתרי היחוד. ואולם מיוחד בין כולם הוא הספר הקדוש הזה הנקרא ,,**תקט״ו תפילות**״ שכל עצמו לא נתייסד אלא לבאר ענין היחוד ברובי סודותיו, למען יתעודדו ישראל לקוות ליחודו, ויתעודר יחודו ית׳ לשלוט בעולם.

ספר זה טרם שימש אורו בעולם, כי בחיי רבינו לא היתה השעה ראויה לפרסמו, ועם סילוקו של צדיק לבית עולמו נעלמו עקבותיו, ועמד בהעלמו מאז ועד עתה משך כמאתיים וחמשים שנה.

כתב היד שלפנינו הוא מוגה כולו בידי רבי יקותיאל גורדון זצ״ל מווילנא, אחד מתלמידיו החשובים של רבינו הרמח״ל, ולכן נראה שברשותו היה, ועל ידו הגיע מאיטליה לפולין, כי בשובו לארץ מולדתו לקחו אתו, יחד עם כתבים רבים שנשא אתו מתורת רבו. נמצא שהחסיד רבי יקותיאל הנז׳ הוא סיבה רחוקה לגילוי ספר זה בעולם. ועתה מקץ ר״נ שנה, בהגיע הכ״י לידי איש יקר רוח הרה״ג רבי יוסף בוקסבוים שליט״א, מנהל ,,מכון ירושלים״ זכה להיות סיבה קרובה לגילויו. כי הנה הרב הזה הוא אשר נהג טובת עין בנו ובכ״י, ונתן לנו רשות להדפיסו. אין ספק כי זכות הרבים תלויה בו. גם זכור אותו האיש לטוב, ה״ה איש האשכולות הגאון האדיר רבי יצחק הוטנר שליט״א נשיא המכון הנ״ל אשר בעינא פקיחא הבחין במעלת הספר הזה וחיזק ידינו להוציאו לאור עולם.

יש לציין שכ"י זה אינו מופיע ברשימות כתבי היד הנודעות בעולם. ומכך ניתן לשער שהיה בידים פרטיות מאז נתחבר ועד עתה. ובאמת נראה שהוא כ"י יחיד בעולם מן החיבור הזה. בדבר זיהוי הכ"י יזכר לטוב פרופ' מ. בניהו; הוא האיש שקבע ראשונה שחיבור זה מחיבודיו של רבינו הרמח"ל הוא.

בהיותי מחשב בעניני הספר ראיתי כי סתרי היחוד רבו מאד וכי יקשה על המעיין ליישבם איש במקומו הנכון לו. גם הבנתי שטוב יהיה אם ידע הקורא אחרית כל תפילה ותוכנה, מראשיתה. לכן, לתועלת הלומדים עשיתי אני שלום בן לא"א רבי ישראל זצ"ל אולמן, מעין הצעה לסודות היחוד, מתוכה יובן איך המון סתרי היחוד מתקשרים זה בזה. ועוד עשיתי לכל תפילה קיצור והיצגתי קיצור כל תפילה בראשה, שעל פיו ירוץ הקורא בה, שידיעת הכלל יקל הבנת הפרטים, ולא עוד אלא יחזק הזכרון ויוסיף עומק בהבנה.

והנני מביע בזה תודתי והוקרתי לחברי וידידי הנעלים כמוה"ר רבי חיים פרידלנדר שליט"א, וכמוה"ר שמואל דביר שליט"א וכמוה"ר יוסף ספינר שליט"א על עזרתם הרבה שעזרו לי בכל שלבי ההכנה, בעצה ובמעשים. גם לבָני היקרים ר' ישראל נ"י ומשנהו הבחור משה נ"י תודתי אמורה על עזרתם המסורה במלאכת ההגהה. ישלם ה' להם כפעלם הטוב.

במימון ההוצאה הזאת חלק לאמי מורתי מרת גיטל רפפורט תחי'. תהא משכורתה שלמה מעם ה'.

תכונת הספר

ספר זה יש בו תקט"ו תפילות כמספר ואתחנ"ן. כל התפילות הללו הן בקשות מלפני אדון כל לתקן עולם בשלטון יחודו שיגלה על ישראל. רובם המכריע של התפילות בנויות כל אחת על פסוק מפסוקי התנ"ך, ועל אותו פסוק תיסוב כל התפילה. כמעט כל תפילה כלולה מב' חלקים, חלק ההצעה, בו מציע המחבר סוד מסתרי היחוד, וחלק התפילה, בו משתמש מן הסוד המוצע לבקש על פיו מאת ה' לגלות יחודו בעולם. כל תפילה פותחת בלשון: ,,אל אחד יחיד ומיוחד", וחותמת בלשון הפסוק: ,,לישועתך קויתי ה'". והיינו כנגד שני עיקרים – יחוד וקיווי, שהספר בנוי עליהם. חלק התפילה שאמרנו, על הרוב הוא מתחיל בלשון ,,רבון כל העולמים" או בלשון ,,הרי".

בשתי מקומות בתוך הספר נזכר שנת חיבורו, בתפילה קל"ז, ותקי"א, והוא שנת התצ"ג. מכמה תאריכי חדשים הרשומים לפרקים בין תפילה

לתפילה נראה שכל הספר חובר משך כחצי שנה, והיתה השלמתו בתשעה באב. קצת מן התפילות [צח–קד, קז–קט, קיד, קכה, קלא, קלז, קלח, קמד–קמז, קמט, קנא, רד, רה] רשום בצדם שם ,,קויתיאל", והוא כינוי של רבי יקותיאל גורדון זצ"ל הנזכר בתחילת ההקדמה, שברשותו היה הכ"י. וכעת לא נתברר לי מה נשתנו התפילות ההן משאר התפילות.

בדבר הסגנון, הנה ניכר להדיא שהספר, בצורה שהוא לפנינו, הוא תירגום ממקור ארמי. מטיב התירגום מוכח שלא ע"י המחבר עצמו תורגם, שכן יש מילים שניכר מתוכם שלא הבין המתרגם את כוונתם בהמשך הדרוש. למה נתיסד חיבור זה במקורו בארמית, יש לשער שהטעם הוא מפני שכל דבריו נאמרו לרבינו דרך גילוי ברוה"ק, וידוע שרוב מה שנאמר לרבינו דרך גילוי, בלשון ארמית נאמר לו. כמו ספר תיקונים חדשים שזכינו לאורו בדורנו, וכן ספר זהר תניינא, שבעונותינו נעלמו עקבותיו ולא זכינו ממנו עד כה אלא לכמה קטעים. אך הטעם שתורגם אח"כ ללה"ק היה כנראה הרצון להצניע דבר הופעת רוה"ק בעת חיבורו מעיניהם של צרי עין.

בכל הספר רבינו מדבר את דבריו לפני ה' בלשון נוכח, ולא את דברי התפילה בלבד, אלא אפילו דברי תורה שבו בלשון נוכח הוא אומר אותם. על הרוב דבריו אמורים בלשון רבים, כאילו הוא מדבר בעד בני ישיבתו הק'. רק במקומות מעטים [ראה סי' ק"כ, קמ"ה] הוא מדבר דבריו בלשון יחיד, ונראה שהוא לרמוז שהדברים ההם מתיחסים לו ביחוד.

בענין הסדר, ר"ל אם יש סדר לתפילות, או שהם סדורים כך לפי ההזדמן, הנה מכמה מקומות ניכר שעכ"פ קבוצות קבוצות מן התפילות עפ"י סתרי החכמה נסדרו, כמו **תפלה שס"ה** שהיא ראש לארבע תפילות המיוסדות על ארבע אותיות הוי"ה ב"ה. וכן **תפילה שפ"ז** שהיא ראש לי"ג תפילות המפרשות סוד י"ג מדות הרחמים. **התפילות ת"פ–תפ"ט** מסודרים על סדר ב' פעמים אלהי"ם. **תפילה ת"ץ** היא ראש לשמונה תפילות המיוסדות על ח' אותיות השילוב של הוי"ה אדנ"י. **ותפילה תק"ג** ראש לז' תפילות שנתיסדו על ז' תחתונות חג"ת נהי"ם. גם סוג אחר של סדר מצאתי, והוא, שלפעמים איזה תפילות סדורות זו אחר זו, לפי שהפסוקים שהן מיוסדות עליהם הם פסוקים סדורים זה אחר זה. לדוגמא התפילות קפ"ז–קפ"א סדורות על המשך של פסוקים בתהלים נ"א.

עוד יש לשים לב לכמה תפילות שלכאורה נסדרו כל אחת במקומה עפ"י הוראת המספר הסידורי של התפילה ההיא. לדוגמא: **תפילה ת"מ** עוסקת ביעקב איש ת"ם. **תפילה תמ"א** עוסקת בחותמו של הקב"ה שהוא

אמת, אותיות תמ"א. **ותפילה ת"נ** מיוסדת על פסוק ובא לציון גואל ולשבי פשע כו' והרי פש"ע בגימ' ת"נ. ואם כי אין להביא ראיה מג' דוגמאות הנ"ל לקיום סדר מן הסוג האחרון הזה, וביחוד שנראה שהוא סדר שטחי, עכ"ז כדי הערה ודאי יש בהן, והדבר צריך תלמוד.

גם מספר התפילות שהוא תקט"ו, כמנין ואתחנ"ן, מורה על ענין מסוים שיש במספר הזה מתקשר בעצם סוד התפילה, שכן מצינו שגם משה רע"ה במספר הזה כיוון תפילותיו. ובתפילות שלפנינו קפידת המספר הזה ניכרת אף יותר, שכבר יש ביניהם שתי תפילות [סי' ס"ה ס"ז] קצרות כ"כ עד שלכאודה הם בלי תוכן כלל, ואם לא מפני קפידת המספר למה נתחברו, וכי מה היה הספר חסר אם היו תפילותיו במספר תקי"ג. אלא ודאי המספר גרמא, ויתכן שאפילו העובדא שמספרים אלה דוקא נשארו תפילותיהם קצרות, טעמה נעוץ ברמיזת המספרים הנ"ל. וגם דבר זה צריך תלמוד.

מעלת הספר

כדי להעיד על הערך המיוחד שיש לחיבור הזה ועל חשיבות גילויו בדורנו אצטט כמה מלשונותיו המפליגים במעלת הסודות שנתגלו בו. **בתפלה ריב** נאמר: לפיכך הודעת לנו אמונת יחודך עתה בסוף הימים כדי לגלות יחודך בעולמך. וקרוב לזה יש גם **בתפלה שעו**, שם נאמר, והרי בעבור זה גילית לנו יחודך עתה בסוף הימים כדי להשליט אותו על כל המדרגות עליונות ותחתונות ובכן יאירו אורות שלך לגבינו. הרי מבואר שגילוי תורת היחוד בישראל הוא סיבה לשליטת יחודו ית' להתגלות בעולם. **ובתפלה של"ח** נאמר: תן לנו אור יחודך באמת כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ובאור זה תוציא אותנו מן הגלות, שיאמר בו כי ה' יהיה לך לאור עולם, אור שאינו משתנה – אור יחודך אור שלם, ועלינו יאיר להראות יקרך לכל העולם. כו'. מתפילה זו אנו למדים שגאולת ישראל מגלותם זה האחרון תלויה בגילוי אור היחוד בעולם. **ובתפילה שעט** מבואר שמעת היגלות שליטת היחוד בעולם. פירוד יעָשה באו"ה ויתגרו זו בזו, שהרי יחוד צד הקדושה יגרום לפירוד בהם. **ובתפילה שפ"א** נאמר: אבל לפי שראית אורך הגלות ודוחק שלו גלית לנו יחודך, ובו שכינתך עולה להתתקף ברחמים כו' ולא יצטרך עוד לנסות אותנו, ולא לכל ישראל, שנסיון מצד הדין, אלא בחסד תהיה יציאה שלנו ולא תתעכב, שהדין מעכב אותה, אבל מצד הרחמים אני ה' בעתה אחישנה. ע"כ. הרי שבזכות ידיעת רזי היחוד מובטח לישראל שלא יצטרכו להתנסות בעת הגאולה. **ובתפילה שפ"ג** נאמר, שגם

בין סודות התורה לא כל הסודות פעולתם שוה, ח"ל שם: שבשעה שהשכינה מתקשטת בסודות התורה נאמר בה וראיתיה לזכור ברית עולם. ולא כל הסודות שוים, אלא סודות היחוד שלך בזמן שהשכינה מתקשטת בהם יאמר כן להראות קשת בגוונוהי נהירין, מיד וראיתיה לזכור ברית עולם, שבעבורם [פי' בעבור סודות היחוד] אמרת לנו בסיני אנכי ה' אלהיך. **ובתפילה שפ"ה** נאמר: אבל חדר אחד עומד [פי' בביהמ"ק שלמעלה] למעלה מן הכל שלא יגיעו שם ישראל אלא לע"ל, ושם יחוד שלך מתגלה, ואותו פתחת לנו עתה במראה סתום לגלות לנו סודות שלו. ע"כ. מתוך תפילה זו אנו למדים שני דברים. הא' שעד זמנו של רבינו לא נודעו סתרי היחוד בעולם. הב' שרבינו נתגלו לו סודות היחוד בהופעת רוה"ק. **ובתפילה תקי"ד** נאמר: הרי רק יחודך יכול עתה לתקן אותנו. ע"כ. וזו באמת ידיעה גדולה לדעת שכיון שכבר ירדו הדורות עד קרוב לסופם, לא עוד מתוך דרכי השכר ועונש תצמח ישועה לישראל, אלא מכח יחודו ית' לבד שיתעורר לשלוט, שרק הוא שיתקן אותנו מן הרע שנתאחז בנו. וממוצא דבר יובן כמה ערך רב לידיעת האמונות והמעשים שסגולתם לעורר את יחודו ית' להתגלות ולשלוט בעולם.

ד) סגולות הקיווי

כבר הזכרתי למעלה שהיחוד והקיווי הם ב' עקרים גדולים שכל הספר הזה בנוי עליהם. היחוד כבר הצעתי הצעה נפרדת לביאורו כי ענינו מרובים ועמוקים, ואין ראוי לכלול את כולם בתוך ההקדמה. ואולם ענין הקיווי, ראיתי שניתן להעיר על סגולותיו הנפלאות בקצרה, ולכן יחדתי לו הדיבור בתוך ההקדמה הזאת.

ואעתיק כמה מלשונות הספר המדברים במעלת הקיווי. **בתפלה קעה** נאמר: אבל למעלה במקום שליטת שמך הקדוש יהו"ה ב"ה לא יעף ולא יגע, ואעפ"י שהם מדרגות עליונות שאין עליתם של בני אדם מגעת לשם, הרי בכח הקיווי שלהם יוכלו להגיע ג"כ אל המקום הזה, ויאמר בהם וקווי ה' יחליפו כח יעלו אבר כו'. ע"כ. הרי שמסגולת הקיווי להגיע למקום עליון שאין יתר מעשי האדם מגיעים ולהמשיך כח משם גם למטה. **ובתפלה קלא** נאמר: ,,כובד אבן'' זה השקר שמכביד על האמת ונתלה בו, שהרי השקר אין לה רגלים ואין יכול לעמוד בפ"ע אלא צריך שיתלה עצמו באמת ואז מכביד עליו. באותו הזמן כמה מחלוקת נמצא בין האמת והשקר. שהרי האמת רוצה לגלות אמיתו והשקר מכביד עליו, וצריך להעביר השקר. במה,

אלא בקיווי ודאי, שבוקע החשך ועובר אל האמת, שהרי אין שום דבר שבוקע כמו הקיווי, ומיד „אמת מארץ תצמח", מה שהיה נשפל עד לארץ מפני „כובד האבן" הוא עולה. **ובתפלה קנח** נאמר: ואם תאמר שאין ישראל עושים תשובה לפניך, הרי קיווי שלהם יעמוד לגלות תשובה זאת להם דכתיב השיבנו ה' אליך ונשובה. שהרי כמו שהם מצפים לישעותך כן אתה תצפה לישועתם דכתיב ולכן יחכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט ה' אשרי כל חוכי לו. ע"כ. הרי שמסגולת הקיווי לעורר תשובה בישראל.

גם בספריו האחרים לא נמנע רבינו מלדבר גדולות במעלת הקיווי. וזה לשונו **בספר קל"ח פתחי חכמה** [דף מב ע"א] כי כל עבודת בני האדם הוא לגלות יחדו, והוא מתגלה ע"י האמונה החזקה של ישראל המאמינים ביחודו ומתחזקים בזה בתוקף הצרות. ע"כ. **ובספר רזין גניזין** מלמדנו רבינו כי ראש מתקני מדת הקיווי בישראל היה משה רע"ה וכי לצורך זה התקין לעצמו ענין המסוה לעורר בהם מדת הקיווי. עיי"ש דף כו ע"ב. עוד תיקון גדול שהוא פרי מדת הקיווי מוזכר **בספר תיקונים חדשים**, וז"ל רבינו שם [תיקון לו] מפי רב המנונא סבא הדובר אליו ברוה"ק: ומאן דמצפי לקב"ה בגלותא גרים לאינון דרגין דאינון רחיקין לאתקרבא, ואנהיר לה לשכינתא בחשוכא. בג"כ אצטריך בכל יומא למצפי לפורקנא וכו', ורזא דא מאן דמצפי גרים לנהירו עלאה דיתקריב לגביה. עיי"ש כל התיקון עד סופו.

ואולם ודאי המקור המרשים ביותר הוא מה שנמצא כתוב **בתקנות בית מדרשו הקדוש** של הרמח"ל, [אגרות הרמח"ל, נספחות עמ' תנה] והייתו מפני שהוא מעשה רב ותקנה קבועה. וז"ל התקנה לענינינו: ואז יאמר [ר"ל כל יום עם תחילת הלימוד] רבי יקותיאל אל החברים: „שימו לבבכם להיות מקוים ומצפים לישועת ה' ציפוי שלם וקיווי חזק". מתקנה זו ניכר היטב מה גדולה החשיבות שיחסו למדת הקיווי בישיבתו של רבינו.

ובכן בואו נחזיק טובה לה' אלהינו שבצפיתו צפה דלותנו כהיום הזה, ומאז הכין עבורינו ספר קדוש ונורא זה להאיר עינינו בסתרי אמונת יחודו ולהחיות רוחינו בפלאות קיווין. יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם.

☆ ☆
☆

הצעה להבנת סתרי יחוד מלכותו ית'

מַפְתֵּחַ ההצעה

ההטבה לזולתו – תכלית הבריאה

יגיד שכוונת הבריאה היתה להיטיב לנבראים הטבה שלמה. ויבאר שמהות ההטבה היא התדבקות האדם בשלמותו ית'. ויבאר שע"כ הוצרכה להינתן בחירה ועבודה לבני אדם כדי שיתדמו ע"י לשלמותו ית"ש. ומפני ההתדמות שביניהם יתדבקו בו ויהנו בטובו בלא בושת.

גילוי יחודו – הסדר שהוחק להגיע אל ההטבה

יבאר שכדי להגיע אל ההטבה השלמה הוצרך לברוא עולם ולקבוע בו הנהגה באופן שינתן מקום לאדם לבחירה ועבודה. ויוכיח שלא נמצא דרך שיתן מקום לעבודה מלבד דרך גילוי יחודו, שהוא לבדו נותן מקום לברוא הרע, ונותן מקום לאדם להחזיר הרע עצמו לטוב, ולגלות עי"ז יחודו ית'. יאמר שידיעת גילוי יחוד מלכותו ית' היא הידיעה היותר עמוקה בכוונת המאציל בבריאת עולמו. יבאר שתי בחינות שיש ביחוד, יחוד מציאותו ית' ויחוד שליטתו.

הרשימו והקו – שני השרשים העליונים שהכין המאציל ית' לגילוי יחודו

יבאר שכיון שקבע המאציל ית' לגלות יחודו בפועל ע"י החזרת הרע לטוב, עשה החסרונות והשלמות בשתי יציבות כדי שיוכלו החסרונות לשמש לבדם לפעמים, וינתן מקום לאדם להעביר הרע ולהחזיק הטוב. ויאמר ששרשם הראשון של החסרונות והשלמות הם הרשימו והקו.

אור הראשון –בריאתו, גניזתו, והיגלותו שנית לשלוט בעולם

יחדיע הסדר הכללי שעליו דברי המבוא מושתתים. יאמר שראשית התיקון היה תיקון הנהגת היחוד. יבאר שאילו ניתן לחק זה שליטה בעולם מתחילת בריאתו, לא היה מקום לס"א להתפשט בה, ולא מקום לבחירה ועבודה באדם, ולא מקום לעונש לצרף החוטאים. ולפיכך נגנז חק זה ולא ניתן לו לגלות שליטתו. ויראה שבגניזתו ניתן מקום להנהגת המשפט להתגלות ולשלוט, וכי סוף סוף תוכרך הנהגת המשפט ומתוכה ממש ישוב ויתגלה יחודו וישלוט בעולם. יודיע היקף הזמן שקבע המאציל ית' להוכיח אמיתת יחודו, דהיינו שית אלפי שנין של עוה"ז, ומה הבדל ביום לבין מה שבא אחריהם, בבחינת גילוי היחוד.

תיקונה של הנהגת היחוד לפני הנהגת המשפט

יזכיר כמה טעמים לקדימת תיקון הנהגת היחוד לתיקון הנהגת המשפט.

גניזת אור היחוד לתת מקום לשליטת המשפט

יבאר שבגניזת היחוד, ההנהגה מתפרדת לשני דדכים הנקראים „שם" ו„כינוי". ויבאר שהנהגת ה„שם" פועלת תמיד עפ"י הכוונה האמיתית של הבריאה, והנהגת ה„כינוי" נמשכת לפי חשבונות רבים שאין הכוונה האמיתית ניכרת מתוכם. ויבאר עוד שלכל אחת משתי ההנהגות הנ"ל קבע לה ראש בפ"ע בספירות האצילות. ויפרש מאמרם ז"ל „אמר הקב"ה לאות אל"ף, כל יחודי לא יהיה אלא בך".

פעולות היחוד בזמן שליטת המשפט

יבאר שאפילו בזמן שהיחוד מעלים שליטתו, כל קיומם של ישראל תלוי בכח המוחין, שהם פעולת הקדושה לקיים ענפיה בזמן ההסתר. ויבאר שמהיות היחוד שורש המשפט, נמשך מיתוק תמידי למשפט. ויראה שמן הטעם ההוא עצמו יזדכך המשפט וישוב מדה"ד למדה"ר, ויוודע יחודו בפועל.

ההבדל שבין שית אלפי שנין
ומה שאח"כ – לענין גילוי היחוד.

יבאר שמציאות השית אלפי שנין הוא מעשה העלם שלמותו ית'. ויודיע שביאת המשיח הוא ראשית גילוי היחוד. ענין הרע המוגם יחודו ית', והרע המעיד על יחודו, וחלק האדם בתיקונו.

גילוי היחוד לע"ל – פרי עבודתם של ישראל

יבאר שפעולת המצוות למעלה הוא השלמת שורש המקבל בסוד הקרבן, תיקון שמצדו קורא ליחוד להתגלות. ויבאר שתיקון זה נעשה מעט מעט, ואין היחוד עצמו מתגלה לשלוט, עד שיושלם שורש המקבל בתיקונו.

מה יהיה התיקון שיתוקנו הנבראים לע"ל
בהיגלות אור היחוד בעולם

יודיע שבהיגלות היחוד והשלמות לפעול, מיד יעבור רוח הטומאה מן העולם, ועמו יעברו היצה"ר, המיתה, וכל הקלקולים. ויודיע כי אז יעמדו כל דברי העולם בתיקונם, ויהיו ישראל מושפעים ראשונה, ואו"ה תלוים בהם. ויראה שכל התיקונים האלה יתגלו בעולם ע"י מלך המשיח.

השגת סתרי היחוד –
תענוגן של נשמות ישראל לעוה"ב

יבאר שהטבה שלמה, ר"ל שלמה מצד המשפיע ושלמה מצד המקבל. ויבאר שענין השגת אור היחוד, והשגת אור השלמות, והשגת אור האמת, וכן השגת הנשמות את שרשם, הכל ענין אחד הוא.

הצעה

ההטבה לזולתו – תכלית הבריאה

תכלית בריאת העולם הוא, להיות מטיב לזולתו כפי חשקו הטוב בתכלית הטוב.

והנה תראה כי הוא לבדו ית"ש השלמות האמיתי המשולל מכל החסרונות, ואין שלמות אחר כמוהו כלל. וע"כ בהיות חפצו ית' להיטיב לזולתו לא יספיק לו בהיותו מטיב קצת טוב, אלא בהיותו מטיב תכלית הטוב שאפשר לברואים שיקבלו. ובהיותו הוא לבדו ית' הטוב האמיתי, לא יסתפק חפצו הטוב אלא בהיותו מהנה לזולתו בטוב ההוא עצמו שהוא ית' בו מצד עצמו, שהוא הטוב השלם והאמיתי.

והנה מצד אחר, הטוב הזה אי אפשר שימצא אלא בו, ע"כ גזרה חכמתו שמציאות ההטבה האמיתית הזאת יהיה במה שיתן מקום לברואים לשיתדבקו בו ית', באותו השיעור שאפשר להם שיתדבקו.

ואולם גזרה חכמתו, שלהיות הטוב שלם, ראוי שיהיה הנהנה בו בעל הטוב ההוא, פידוש, מי שיקנה הטוב בעצמו ולא מי שיתלוה לו הטוב בדרך מקרה. ותראה שזה נקרא קצת התדמות, בשיעור שאפשר, אל שלמותו ית"ש. כי הנה הוא ית' שלם בעצמו, ולא במקרה אלא מצד אמיתת ענינו מוכרח בו השלמות, ומשוללים ממנו החסרונות בהכרח. ואולם זה אי אפשר שימצא בזולתו, אך להתדמות לזה במקצת צריך שלפחות יהיה הוא הקונה השלמות דרך בחירה ועבודה, שלמות שאין אמיתת ענינו מכריח לו, ויהיה הוא מעדיר מעצמו החסרונות שהיו אפשריים בו, ואז יהיה ראוי לידבק בו ית' וליהנות בטובו, מבלי שיגיע לו בושת, כמאן דאכל דלאו דיליה.

פתחי חכמה, פתח ג, דרך ה' ח"א פ"ב

גילוי יחודו – הסדר שהוחק להגיע אל ההטבה

כאשר רצה הא"ס ב"ה להיות מטיב הטבה שלמה, וראה שלא יהיה הטוב שלם אלא כשיקבלוהו בריותיו בשכרם דרך בחירה ועבודה, שיער שבכל עניני השלמות שבו לא יש שום ענין שתהיה נאה בו העבודה ותימשך יפה ממנו, כמו אם ירצה לגלות יחודו בפועל, שזהו הדבר שיתן מקום יפה לעבודה, וזה עצמו יהיה ההטבה ככלות זמן העבודה.

ואמנם שלמות יחודו ית' הוא שליטתו הגמורה והמוחלטת שאין לפניו שום מניעה וחסרון. וענין זה, אעפ"י שבהיותו בשלמותו, גם בו אין שייך עבודה, כמו ביתר עניני השלמות שבו וכנ"ל, אך כיון שהוא ענין שמצד עצמו הוא נותן מציאות אל החסרון, לא להתקיים אלא להיות נשלל מכח השלמות, הרי יכול ליפול בו ענין זה, שכדי לגלות טובו יעלים שלמותו כדי לגלותו בפועל, והיינו כמקלקל ע"מ לתקן, ואז בזה החק עשה כל מעשהו, נתן מקום לרע לעשות את שלו, נתן מקום לנמצאים, נתן מקום לעבודתם, וסוף סוף בו עצמו, ר"ל ביחוד שנתגלה על ידם, יהיה שכרם.

והבן היטב שבאמת גם גילוי היחוד עצמו הוא בכלל העבודה. שבני אדם בכח עבודתם ימשיכוהו להתגלות ולתקן כל החסרונות. והיחוד המתגלה הוא עצמו יהיה שכרם, שכיון שבזכותם נתגלה, ישיגוהו ויהנו מאורו בלא בושת שתפגום הנאתם, והיינו התדבקות הנשמות בשרשם בסוד היחוד והשלמות שנתגלה בכח עבודתם.

פתחי חכמה פתח ד ל. דעת תבונות

יחוד המציאות ויחוד השליטה

אמונת היחוד כלולה מב' עיקרים, והם: יחוד מציאותו ית' ויחוד שליטתו.

יחוד מציאותו ית' ר"ל שהוא לבדו מוכרח המציאות. וכל יתר הנמצאים כולם עלולים ממנו וצריכים למציאותו ית'.

יחוד שליטתו הוא, שרק רצונו ית' הוא הנמצא, ואין שום רצון אחר נמצא אלא ממנו, וע"כ הוא לבדו שולט ולא רצון אחר. וכל הדברים שאנו רואים שלכאורה הם הפך מרצונו ית', אינו אלא שהוא מרשה להיות כך עפ"י עצה עמוקה המושרשת במחשבתו, שסובבת והולכת עד שיושלם הכל בתיקון גמור. והטעם שמניח עתה משליטתו לאחרים הוא מפני הבחירה, אך בסוף הכל, עכ"פ יחזור הכל לתיקון גמור, ואז יתאמת לכל שהוא לבד שליט בעולמו, ורצונו ית' הוא שיקום, וזהו הנקרא יחד א"ס ב"ה.

פתחי חכמה פתח א ב ל. אדב"מ כד ע"ב

גילוי היחוד – הידיעה היותר עמוקה בכוונת הבריאה

רצה המאציל ית' לגלות יחודו, להראות כי ,,אני ראשון ואני אחרון'' וכי עכ"פ כל קללה תהפך לברכה, וכל רע יחזור לטוב, שז"ס אודך ה' כי אנפת בי וכו', והנה אחר זה נמשך הידיעה של כל הספירות שחוזרות כולם אל

היחוד העליון של הא"ס ב"ה, שזהו באמת עיקר אמונתם של ישראל לדעת יחוד המאציל ית"ש. ולכן מי שהגיע לידיעה זאת הוא המבין כל עניני החכמה בעומק גדול, כי באמת היא הידיעה היותר עמוקה בכוונת המאציל ית' בבריאת העולם.

פתחי חכמה ודעת דף ל ע"ב

הרשימו והקו – שני השרשים העליונים שהכין המאציל ית"ש לדרך גילוי יחודו

הרשימו הוא שורש מציאות התחתונים בבלתי שלמות, והוא שורש עניני הטוב ורע שבאים בשיקול אחד, הפך מן ההשואה לטובה הנמצאת לפי בחינת השלמות.

הקו הוא השלמות שחחר האדון ב"ה וכולל בהנהגתו לנמצאים, להשלים החסרונות שבענינם המוטבעים בחק הרשימו. שהנה רצה האדון ב"ה לעשות החסרונות והשלמות שתי יצירות, כדי שיוכלו החסרונות לשמש לבדם לפעמים, אך הכוונה היא להשלים החסרונות, והנה הנהגת הטוב ורע משמשת בגילוי, והנהגת השלמות משמשת בהעלם, והשלמות מסבב הדברים בדרך נסתר להיות הכל נשלם בהשואת ההטבה בלא רע.

ותראה עוד שבאמת שתי פעולות הקו פועל ברשימו. האחת כבר הזכרנוה, והיא זיכוך הרשימו והמשכתו אחר שליטת הקו. השנית היא תנועת הרשימו, להיות כל העניינים המושרשים בו מתנועעים באשר הם צריכים בהיותם מעניני הרשימו. ושתי פעולות אלו מקבילות לשתי פעולות גדולות שיש לנשמה בגוף. שכמו שהנשמה מזככת את הגוף כן הקו מזכך את הרשימו, ומגביר שלמותו על החסרונות המוטבעים בו. וכמו שפעולות הגוף עצמם מתיחסים לנשמה, שהיא לבדה המנועעת איברי הגוף אפילו בהיותם פועלים לפי ערכם הגשמי, ופועלת בכל אבר כפי מה שמושרש בו, כן בענין הקו והרשימו אפילו כל עניני הרשימו אינם נעשים אלא בכח הקו.

והנה בתחילה, כדי לתת בחירה לאדם, הושרש מציאות התחתונים לפי חסרונותיהם, וזה נכלל ברשימו. אך מה שבנין הכלים עצמם יהיה רק ע"י הקו, הרי זה התחלת התיקון לרשימו עצמו. וסוף התיקון יהיה מה שהקו אח"כ יזככהו ממש.

כללים ראשונים סי' ה ו

הרשימו – שורש הספירות, הקו – שורש היחוד

מן התולדות אשר לצמצום לפי הדין שנתחדש בו, הוא, הימצא מציאות אחד שצריך למעשי האדם להיתקן על ידם, מציאות זה הוא סוד הספירות, שמתחילה יצא חסר רק כדי לתת מקום לאדם לזכות על ידו בהשלימו אותו. והנה מן המציאות הזה של הספירות נמשך שיש מקום לבחירה לעבודה ולשכר ועונש בעולם, ועל פיו נהיו כל הקלקולים והרעות.

ואולם גם מה שחזר והשקיף א"ס ב"ה על עולמו להחזיר כל רעה לטובה בסוד היחוד, לא דרך חדש הוא שנתחדש אח"כ, שאין הדבר כן. אלא סוד הענין הוא ,,אין כל חדש תחת השמש", כי תיכף מתחילת הבריאה שיער א"ס ב"ה כל ההנהגה כמו שהיא באמת מתחילה ועד סוף, והתיקון עצמו, גם כי נראה שהוא הפך הצמצום ותולדותיו, האמת הוא שמתחילה שיער כך, בסוד הקו שהמשיך לתקן את הרשימו, שסוף הכל אור היחוד שהוא תולדת הקו יזכך את הספירות שהם תולדת הרשימו ויחזור כל רע לטוב בתיקון האחרון, והיחוד יראה לאמיתו.

פתחי חכמה פתח ל [דף כג ע"א]

אור הראשון – בריאתו, גניזתו והיגלותו שנית לשלוט בעולם

עד באן דיברנו מן הקו והרשימו שהם השרשים הראשונים של הנהגת היחוד והנהגת השכר ועונש. ויש להבין ששנים אלה בחינתם מתפשטת ויורדת דרך כל המדרגות עד העוה"ז שהוא המקום שנברא לצורך הנהגת השכר ועונש. אך לא די בהשתלשלות כדי לברוא העוה"ז בתכונה שהוא צריך להיות לצורך הבחירה והעבודה, כי כמה פעולות גדולות צריך להכין במאורות לתת מקום לעבודת האדם וקיבול שכרו. פעולות אלה נעשו בהגיע התפשטות המאורות לעולם הנקודים, כי הוא ומקריו משמשים סיבה קרובה אל כל מה שצריך אח"כ בעולם.

והנה שלשה המה היותר רשומים מבין פעולות אלה שהכין המאציל ית"ש לעולמו. א' יציאת הע"ס דנקודים תחילה בשליטת האצילות הראשון על הכלים, והיינו הכנה לשליטת היחוד על הספירות. ב' שבירת הכלים וסילוק האורות מהם, כדי שאח"כ כאשר יתבררו הכלים, יתבררו בבחינה שיהיו הם שולטים ויצטרכו האורות להשתוות אליהם בסוד אצילות שני הבא במקום האצילות הראשון שנסתלק. והיינו הכנה לשליטת הספירות השולטים בגניזת היחוד בעוה"ז. ג' חזרת האצילות הראשון לע"ל להתלבש

בלבושיו שנברו בזכות האדם, כי אז ישלוט הוא בלבושיו, בסוד היחוד השולט בספירות ומתקן פגמיהם.

גם רז"ל בגמרא [חגיגה יב ע"א] רמזו לג' מצבים הנ"ל שהוכנו לאור היחוד בעולם. וכנגד ההכנה הראשונה אמרו: אור שברא הקב"ה ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו. וכנגד השניה אמרו: כיון שנסתכל הקב"ה בדור המבול עמד וגנזו מהם. ואילו כנגד השלישית אמרו: ולמי גנזו לצדיקים לע"ל.

ולכן מפני חביבות דברי רז"ל אשר כל יקר ראתה עין חכמתם, ראיתי לסדר את המבוא מכאן ואילך על סדר הג' זמנים שהזכירו במאמרם הנ"ל. כי מלבד שהוא הסדר ההגיוני לכלול תחתיו כל דרושי היחוד, עוד ישמש הדבר התעוררות לכל משכיל לראות שגם סתרי היחוד הצפונים, כבר היו מסורים בידי רז"ל וגם רמזו להם בתלמוד במליצותיהם, ורבינו הרמח"ל לא הוצרך לחדשם בעולם אלא להאיר עינינו שנוכל לראותם בכל המקומות שנרמזו שם במקרא ובדברי רז"ל.

אור הראשון – בריאתו, גניזתו, והיגלותו שנית לשלוט בעולם

כשנברא האור ביום הראשון של מע"ב היה מאיר מסוף העולם עד סופו, ולא היה נותן מקום לס"א להתפשט בעולם. כיון שראה הקב"ה שלפי דרך הבחירה מזומנים רשעים לבוא לעולם עמד וגנזו, ובגניזתו ניתן מקום לס"א להתפשט ליסוד בני אדם.

וא"ת כיון שידע האדון ב"ה שעתידים רשעים לקום בעולם, מה טעם ראה לברוא האור ההוא תחילה כדי לגנזו אח"כ. דע שכאשר ברא האדון ב"ה את עולמו, בראו כך שכל עניניו יהיו מסורים לידי האדם, בין לטוב ובין לרע. שאם יטיבו בנ"א את מעשיהם ימשך טוב להם ולכל העולם כולו. וכן להיפך ח"ו. ולא עוד אלא אפילו השלמת העולם רצה האדון ב"ה למסור לידי האדם, ולכן ברא האור ההוא בתחילה גם כי ידע שסופו להיגנז, כדי שיוכלו בני אדם להמשיכו למטה בכח מעשיהם להשלים העולם באורו. שאין העולם שלם אלא בהיגלותו למטה בעוה"ז.

שהנה באמת רק מפני שכבר נברא האור הזה מתחילה, נמצא יכולת ביד האדם להמשיכו ולגלותו, כי עכ"פ כבר הוא נברא, ועתה אינו חסר אלא הגילוי. משא"כ אלו לא נברא מתחילה כל עיקר, שאז ודאי לא היה האדם יכול לחדשו, שהרי אין בכח אדם לחדש דבר שלא נברא במעשה בראשית, וכענין שנאמר אין כל חדש תחת השמש.

ולכן אעפ"י שנראה שהאור הראשון לא נתקיים בעולם, באמת אין מעשיו של האדון ב"ה בבריאתו לבטלה, שאלו לא נברא מתחילה, לא היה האדם יכול להשלים את העולם באורו. ואלו לא נגנז לא היה מקום לאדם להמשיכו במעשיו, ולזכות על ידו להיות שותף בתיקונו של עולם.
ראה מגילת סתרים דף כד ע"א

אצילות ראשון – מקור כל ההשפעות

הרוצה להבין מציאות העולם בכל זמניו צריך שידע כי שורש הכל הוא שהאדון ב"ה חפץ ורצה להשפיע מטובו אל הנמצאים שרצה להמציא, וע"כ חידש מציאות הארה והשפעה ממנו ית' ראויה לערך הנמצאים האלה שרצה להמציא.

ואמנם מה שחפץ האדון ב"ה בהשפעה זו הוא שתהיה השפעה של קדושה ממש ממנו ית'. שהוא עצם הקדושה ומקורה, ויהיו תולדות ההשפעה הזאת רק עניגים של קדושה שיהיו הנמצאים נהנים מזיו קדושתו ית', לא זולת. השפעה זו ה"ס אצילות הראשון שלפני השבירה.

אבל לפי שרצה, לצורך העבודה והבחירה, להקדים ולברוא העוה"ז השפל, ע"כ גזר שתהיה השפעתו גם היא נשפלת במעלתה להוליד דברים גשמיים אלה של העוה"ז, שירידה היא לה ודאי, שלא על תכלית הזה חודשה וכנ"ל. וחידש בהשפעה עצמה הביטולים וקלקול הסדרים שכולם תולדות מיתת המ"ק ושבירתם המה. ותלוי כל זה בענין גילוי היחוד הנ"ל. שהנה מצד הסתר הפנים מתחדשים כל הקלקולים האלה בחק השפעתו, ומצד הגילוי אחרי כן מתפשטים כל הלבושים האלה ממנה.

ונמצא שמה שאנו רואים שהאדון ב"ה עתה משפיע דברים גשמיים ושפלים. נדע שזהו מיעוט והשפלה להשפעה עצמה שצריכה להתלבש בדרכים אלה, אך כך עלה במחשבה לפניו ית' להלביש השפעת יחודו ופשיטותו בדרכים החשוכים האלה כל זמן שרצה שתהיה הבחירה והעבודה מסורים לידי האדם.

והנה בהגיע עת קץ הבחירה אז תתפשט השפעת יחודו ית' מכל אלה הלבושים שנגנז אורה בהם ותישאר בבירורה ותוכן עניה דהיינו שלא תהיה הבריאה וכל עניניה המתילדים ממנה, אלא קדש לה'.

ואמנם מסיבות גדולות וגלגולים גדולים שם האדון ב"ה לדבר הזה להגיע אל תכליתו. ונמצא ששורש התחלפות זמני העולם הוא דרך השפעתו ית', שהוא הולך ומשנה השפעתו מעילוי לעילוי והכל בבחי' הלבושים הנ"ל

עד שסוף סוף תגיע לעצם ענינה באשר היא השפעת היחוד, להיות כל המתחדש בנמצאים רק קדש קדשים כנ"ל.

דעת תבונות סי' קטז

וכללי חה"א שבסו"ס מאמר החכמה

תיקון הנהגת היחוד לפני הנהגת המשפט

ההנהגה והאדם מקרה אחד להם, כסדר המקרים בזה כן סדד המקרים בזה. בבריאת האדם ידענו שמצבו השלם הוא שנברא תחילה, וזה כי מאז נאצלה הנשמה יש בחוקה השלמות היותר גדול שתוכל להגיע אליו בסוף הכל. אלא שאח"כ הוצרכה להתמעט בסוד לכי ומעטי את עצמך, ומשם ואילך היא צריכה לשוב למדרגתה הראשונה בכח מעשיה הטובים, והיינו סוד סוף מעשה במחשבה תחילה ולא יתכן שתהא בריאת הנשמה ממועטת בתחילה, באופן שיהיה עילויה אח"כ למקום עליון יותר מן המקום שיצאה שם בתחילה, כי אין כל חדש תחת השמש.

כיוצא בזה הוא הסדר אשר להנהגה העליונה. כי מצב השלמות, דהיינו שליטת היחוד, הוא שנקבע ראשונה. והוא פרצוף א"א שיש בו מבחינת האצילות הראשון. וע"כ הוא שעלה במחשבה להתתקן ראשונה. להיות הוא המקור השלם שאליו תשוב הנהגת השכר ועונש ככלות כל גלגוליה. ועוד טעם שנקבע א"א בראשית ההנהגה, כי להיותו מושתת על סוד היחוד כנ"ל ומראה מצב המאורות בהיותם מתוקנים כבר ע"י אור היחוד, הרי הוא יסוד נאמן לקיים כל ההנהגה מפני קלקולי העונות. אבל אח"כ הוצרך האור הנ"ל המשמש בא"א להצטמצם, ושליטתו לפי ערך היחוד להתעלם כדי לתת מקום להנהגת השכר ועונש להתגלות. והנה הנהגה זו עיקרה ז"א שהוא פרצוף המראה הנהגת האצילות השני, שהוא הנהגה שבה קו א"ס מנהיג לפי ערך הרשימו שטרם נשלם בירורו, ולכן הדברים שקולים בו לתיקון או לקלקול. בזמן ההוא א"א מתלבש בענפיו, ונמצאים הם השולטים בגילוי, והוא מתמעט להתנהג לפי ערכם, ורק מבפנים, בדרך נעלמת הוא מסבב מסיבות ההנהגה להביא בסוף הכל את בריותיו לרצונו. ואז בסוף הסיבוב פתאום תחגלה שליטת א"א שהיא שליטת היחוד. ויודע שגם מתחילה כל מסיבות ההנהגה לקראת סוף זה היו נמשכים, וגם כל הרעות שעברו על ישראל לטובתם היו. והנה לא יתכן זה, אלא אם היתה ההנהגה מקורה עליון בתחילה בסוד שליטת האצילות הראשון. ונתמעטה אח"כ לערך בי"ע, רק

כדי לשוב לעילויה הראשון בכח עבודת האדם, כי אין כל חדש תחת השמש.

דעת תבונות סי' פח

תיקון הנהגת היחוד לפני הנהגת המשפט [השלמה]

גם בתחילת הבריאה, לפני שנשלם הרשימו להזדכך, שהוא זמן שליטת ז"א בסוד הרשימו, אי אפשר לעולם להתקיים בלא אור היחוד שיקדים להתגלות בה ובזמן ההוא הוא מאיר בסוד א'א.

והטעם, שאם לא היתה ההנהגה בנויה על יסוד א"א המקדים להתגלות בסוד היחוד, והיה העולם מושתת רק על ז"א שה"ס הנהגת המשפט, לא היה קיום לעולם מפני קלקולי הרשעים. לכן הקדימה החכמה העליונה בספירות עצמם, מלבד ענין הקו הנמצא בכל מקום, והאצילה את א"א, שסודו מה שיהיה בסוף הכל, שהספירות עצמם יהיו מתוקנות בסוד היחוד. שאז גם הם ימשיכו רק הטבה גמורה, מפני סוד הקו שהשלים לזכך את הרשימו שהוא שרשם. ומטעם זה, הא"א כולל בו בחינות מן האצילות הראשון שנסתלק, כי אעפ"י שנסתלק מלשלוט, לא נסתלק מלהאיר מאורו גם בעוה"ז בזמן שליטת ז"א למתק דיניו ולהמשיכו מבפנים בגלגולים עמוקים אל אחרית טוב של החזרת הרע המושרש בו, לטוב. ורק אח"כ נגנז אור היחוד, ויצא ז"א לעולם לשלוט בה בסוד המשפט, ולפי שאור היחוד קדם לו הרי היחוד עיקר והמשפט טפל, ולכן אין העולם מתמוטט מפני רשעת הרשעים.

פ"ח פתח צב

„שם" „וכינוי" – שמי דרכים שנתחלקה להם ההנהגה בזמן גניזת היחוד

בהתפשט הקו תוך הרשימו בתחילה, היה עושה שם סדרים הרבה, והם כל הכינויים שנתגלו דהיינו רחום וחנון וכו'. שכולם נתגלו בסוד הרשימו, וכולם כמה מיני פעולות שורש לכמה ענינים של העוה"ז, כל א' מהם סוד אילן בפ"ע. ואז הוציא א"ס ב"ה סדר אחד שנתן לו שליטה על כולם, ושם שאר כל האילנות להיות רק כינויים ולבושים לסדר זה. שזה הסדר לפי מה שמדרגותיו יתעורר, כך יעשו פעולותיהם כל שאר האילנות ע"י האילן האמצעי הזה. אך הפועל באמת יהיה רק זה, ורק מזה יצאו התחתונים ויקבלו הנהגתם, ורק בזה יעבדו עבודתם.

והנה האילן הזה שאנו מדברים בו הוא אילן של ד' אותיות הוי"ה ב"ה, והוא הכולל מראשית א"ק עד סוף עשיה בכל הדברים שאנו מדברים בו. וסביבו עומדים כמו לבוש לו כמה מיני עולמות אלה שזכרנו, והם אינם פועלים כלל, אלא כמו הלבוש שע"ג הגוף שאינו פועל כלום אלא הגוף פועל מלובש, כך האילן הזה פועל מלובש בלבושים אלה שסביבו, ועכ"ז אין הלבושים לבטלה, כי אותם שהפועל מלובש בהם הם שולטים, והפועל עצמו עושה לפי כחם, ומוציא לפועל כל שליטותיהם, אבל המלובש הוא הפועל לגמרי ולא הלבוש כלל.

והנה הענין שהושם שם זה לשלוט על כל האחרים הוא, לפי ששאר כל האילנות הם הנהגות לפי הרשימו הנשאר, אך בסוד קשר כל הדברים האלה לבוא ליחוד, הוא אילן שם הוי"ה ב"ה, וזה מה שעילת על כל העילות מגלה היחוד שלו ומקשר כל ההנהגות בדרך א' בסוד החזרת הרע לטוב [והיינו סוד קו א"ס ב"ה.] ונמצא שזהו הסדר מה שעילת ע"כ העילות מחזיק ייחודו על כל הסדרים ומחברם בסוד היחוד. ז"ש שם הוי"ה לא אשתני בכל אתר בד' אתוון כו', פי' ששם זה מחובר באותיותיו אינו נזכר אלא כשעילת ע"כ העילות מיחד לכל המדרגות בסוד יחודו. וזהו אמונתם של ישראל שהיא תלויה רק בעילת ע"כ העילות המיחד בכחו כל המדרגות כנ"ל ובזה תלויה הגאולה באמת.

פ"ח פתח לא, כז

ענין „היחוד המתגלה",
וענין שם וכינוי המתפרדים בו

יש יחוד רישא וסופא, ויש יחוד האמצע שהוא היחוד המתגלה, ועיקר הכל הוא היחוד המתגלה. כי הנה הראש והסוף שניהם שלמים, הראש שלמותו עלה מתחילה, והסוף מתגלה אחר גמר המעשה, שיוחזר בפועל הרע לטוב, אך ענין האמצע, שהוא עצמו ענין החזרת הרע לטוב, בו כל סוד העבודה המסורה לידי האדם לזכות בה, ולכן הוא עיקר הכל.

והבן היטב כי יחוד האמצע, שה"ס היחוד המתגלה, נחלק לב' בחינות בסוד שם וכינוי, והיינו שילוב יאהלוההי"ם, והנה ב' בחינות אלו הם שורש כל דו"נ הנמצא בכל העולמות. כי כל רע אוחז בנוק' שה"ס הכינוי ומכביד עליה, וזה גורם לזכר שה"ס השם להתעלם ממנה, והרי בהתעלם השם נשאר הכינוי שולט בעולם ועמו הריבוי והפירוד התלויים ממנו.

והנה כאשר יתקנו בני אדם את מעשיהם, ויחזור על ידיהם הרע לטוב,

אז תשוב הנוק' להפוך פניה אל הזכר, והיינו מציאות הכינוי ההופך ענינו אל השם המתגלה עליו ואז הזכר שולט על הנוק', ונעשים שניהם ענין אחד ונראה באמת שהכל אחד.

והנה בהיות האמצע מתחבר בב' עניניו שם וכינוי, כמו כן מתחברים למעלה רישא וסופא, כי כשהאמצע יהיה נשלם ונגלה ששם וכינוי הכל אחד, ממילא נשאר הרישא והסיפא אחד ג"כ, ונודע שמה שהיה בראש הוא שיש בסוף, ולא נשאר הפרש בין זמן לזמן כי הכל א', ונשאר היחוד מתגלה באמתו, ונשלם כל הסיבוב שהרי סבב רק לענין זה.

והבן היטב כי עתה נמצאים ב' ענינים, תיקון האמצע בתחילה בסוד יאהלוה"ים , ובתיקונו מגיע שלימות אל הרישא והסופא, כי האמצע מחבר הראש והסוף. וחיבור רישא וסופא נרמז בסוד ב' יודי"ן של שילוב יאהדונה"י, וז"ס אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים. אני ראשון ואני אחרון בב' יודי"ן בסוד רישא וסופא, ומבלעדי אין אלהים בזמן האמצע שיש שליטת הכינוי שהוא אלהים, שאעפי"כ אין כינוי בלא שם, וכל הנראה רע, לפי האמת הוא טוב.

„ארימת ידי" הארוך כ"י עמ' ג

מקור הכתר ומקור החכמה – שורש הנהגת היחוד והנהגת הספירות

ב' ראשים ומקורות יש לבריאה, והם הכתר והחכמה, ענין מקור החכמה הוא כי ברצות המאציל ית' שההשפעה תימשך ע"י התעוררות התחתון בסוד המקבל, ר"ל שיהיה הוא הראשון בזה, אשר כפי התעוררותו כך יושפע לו, זה נותן הזכות והחובה, ובבחי' זו נברא העולם עתה, וניתנה התורה ג"כ. ובבחי' זו עומדות נשמות ישראל, וכ"ז להיות העולם מקום מוכן לעבודת האדם.

אך כשירצה המאציל לקחת הדברים בתוקפו ולהמשיך ההנהגה מלמעלה למטה, שהמשפיע ישפיע בלא שימתין לבקשת המקבל, הנה אז יעמדו הדברים בנצחיות ההשפעה לע"ל, וז"ס שליטת מקור הכתר.

נמצא ב' בחינות לעולם, א' בסוד החכמה וא' בסוד הכתר, וזהו בראשית – ב' ראשית, כי בראשית א' נברא, וראשית שני הוכן לו. והנה כשיתעורר ראש הכתר לשלוט בעולם תקבל חידוש התורה ג"כ וכל המציאות נשמות ועולמות. וה"ס כי תורה מאתי תצא, שאמרו כי חידוש תורה מאתי תצא. כי היא התורה עצמה שבידינו שלא תתחלף, רק שתתגלה בבחי' הכתר ולא

כמו שהיא עתה בבחי' החכמה. והיינו שתתגלה בבחי' שכר ולא בבחי' עשיה וזכות.

והבן היטב כי מחכמה ולמטה ה"ס המקבל, וכללות המקבלים נכלל בד' אותיות הוי"ה ב"ה, והכתר ה"ס המאציל הפועל, ולכן לא נרמז אלא בקוץ, [ר"ל קוצו של יו"ד]. והנה עבודת האדם היא מן החכמה ולמטה, שבהיות כל זה מוכן אז הקוץ מתחבר עליהם בחיבור הצריך, ולפי החסר ההכנה בד' אותיות הוי"ה שמסט' דחכמה, כך תחסר השארת הכתר, וזה כל ענין השכר והעונש.

קנאת ה' צב' ח"ב שבכ"י

סוד אות אל"ף שעליו אמר הקב"ה:
„כל יחודי לא יהיה אלא בך"

אמרו רז"ל שהעולם נברא בבי"ת, שהן זו"נ, ואמר הקב"ה לאל"ף, אע"ג דבי"ת בה איברי עלמא, לית בי **יחודא** אלא בך, וה"ס הֶדעת במקום הכתר, שבחו"ב נברא העולם וכל **היחוד** הוא בכתר והתפשטותו למטה שה"ס הדעת מזלא קדישא כידוע, וז"ש את תהא ראש לכל אתוון, והתחילה התורה באלף [ר"ל אל"ף דאנכי ה' אלהיך כו'] והן כלל הכל בי"ת ואל"ף, ספר וספר וסיפור. וכן בבריאת העולם אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים שהן שני ספרים הנ"ל, קורא אני אליהם יעמדו יחדיו סוד הסיפור קורא ומזווג יעמדו יחדיו, וז"ס **המתקלא** הנז' בריש ספד"צ דעד דלא הוה מתקלא לא הוו משגיחין אפין באפין כנ"ל בעולם התהו שלא היה סוד הדעת מזלא קדישא התפשטות הכתר, ואמר שם עד רישא דכיסופא דכל כיסופין לבושין דיקר אתקין, והוא מזלא קדישא לבושיה כתלג חיוור, סוד הסיפור. וכן בבריאת העולם שני אלפים תהו עד התורה סוד הסיפור כנ"ל, ואז הציע השמים ושמי השמים על הארץ, סוד קורא אני אליהם יעמדו יחדיו, ואז וידבר אלקים כו'.

ביאור הגר"א לס"י פ"א מ"א אופן ג

האמת והמתדמה לעין –
ב' בחי' שבהנהגה בזמן גניזת אור היחוד

ב' מקורות הכין המאציל ית' להנהגתו, הא' הוא מקור נעלם, והב' הוא מקור מגולה. הנעלם הוא מקור אחד בהרכבה פרטית, הוא הנקרא **חותם אמת**, והוא באמצע הת"ת של הז"א, מקום ששם מתחברים אימא ז"א

ונוקבא. כי יסוד אי' נשלם באמצע הת"ת, ושם ג"כ התחלת רחל נוק' דז"א. והת"ת עצמו באמצע. והמקור המגולה הוא כללות שאר הספירות במקומם. וסוד הענין הזה, כי הנה אין הכוונה הפנימית מתגלית במעשה ה', וזה בעבור הס"א, כי אחר שחטא אדה"ר וגרם לה להתפשט בעולם, הנה צריך שהכוונה הפנימית תהיה נעלמת ונסתרת. והאמת כי אין ההנהגה עתה כמו שהיתה אם לא חטא אדם, אלא בדרך אחרת בסוד ועם עקש תתפל, כי הדברים הולכים במסיבות רבות ונעלמות, משתנות ממעשה למעשה עד התכלית האחרון, והכל בעבור הס"א להתהלך נגד קטרוגיה. אך לא מפני זה תיבצר ההנהגה הישרה, אלא תהיה נעלמת. והיא יוצאת מהרכבה זאת הפרטית אשר בת"ת דז"א כנ"ל. ומה שנגזר משם, יצא אח"כ לפי ההנהגה המגולית המתהפכת בתחבולותיה, כי הכל צריך להיות כך, סתים וגליא. והנה על זה הסוד כתוב האלהים עשה את האדם ישר כי כן נברא. וכן היתה צריכה להיות ההנהגה עליו ביושר שלא להתהפך במסיבות. וכיון שחטא, לא עמד בזה הדרך, אלא הנהגה אחרת הונהגה אתו, והיינו סוד להט החרב המתהפכת, המתהפכת ממדרגה למדרגה בסוד ההנהגה המגולית. וזהו ג"כ ענין הבל הבלים שאמר קהלת, ולכן פושעים יכשלו בם.

ותראה שבאמת גם שורש נשמות ישראל הוא בסוד הקשר הזה, כי כמו שהם פנימיות ועיקר העולם, כך מפנימיות ההנהגה הם יוצאים. אך פנימיות ההנהגה הוא המתגלה בתורה הנקראת תורת אמת, וה"ס תושב"כ לפי מה שמתפרשת עפ"י תושב"פ הניתנת לישראל לבד. שהנה תושב"פ היא פירוש התורה שבכתב לפי בחינת ההנהגה העיקרית.

ולכן מן התורה בלבד נודעת לנו הנהגתו העיקרית הפנימית הנקראת אמת, כי היא הנמשכת מן המקור הזה, ונשמות ישראל להיותם נגזרות ממקור זה לכן הם נקראים זרע אמת. ולהם לבד ניתנה התורה הזאת, כי באמת כל עניניה אינם פונים אלא לישראל. אבל ההנהגה הגלויה שמקריה נראים לעינים, אין האמת ניכר מהם וכוונתו ית' העיקרית בעולם אינה נודעת מתוכם. ועליה נאמר. כי האדם יראה לעינים, שלא ישיג ממקרי ההשגחה אלא את הגלוי מהם הנראה לעינים, ורק בתורה מתגלה הדרך הפנימי והוא דרך האמת הנקרא לב שעליו אמר הכתוב וה' יראה ללבב. כי רק היא שיצאה מבחי' זאת של המאורות שכולם מתקשרים לעומת ישראל שה"ס האדם, ופועלים לגלות יחודו ית' בעולם.

פירוש על מאמר של הזוהר תניינא כ"י, פ' מקץ.

מאמר הויכוח כ"י עמ' א ב, אדיר במרום דף לא.

סוד המוחין – הימצא ענין היחוד גם בזמן ההעלם

היחוד גם לפני היגלותו לשלוט בעולם, פעולה גדולה הוא פועל והיינו פעולת קיום העולם, ושמירת ישראל מפני הקלקולים המתגברים. אך זה לא נקרא פעולת השלמות, אלא פעולת ההעלם שיש בו עכ"פ איזה בחינה מן היחוד עצמו. והיינו סוד המוחין, כי בסוד המוחין נמצא ענין זה של הימצא ענין היחוד גם בזמן ההעלם, להיות המוחין הכח היותר חזק ומתקרב ומתיחס אל השלמות. אך פעולת השלמות עצמו יהיה רק לע"ל, והסוד תורה מאתי תצא שפי' ז"ל חידוש תורה מאתי תצא, שהתורה לא ניתנה מתחילה אלא בסוד המוחין והיינו מה שיש בבנין הגלגל עצמו הארה מבחי' היחוד מפני קיום העולם, אבל לע"ל תינתן בשרשה העליון, דהיינו היחוד הפועל לפי עצמו, ולכן בהיגלותו לא יהיו עוד קלקולים כלל.

פ"ח פתח ל [דף כג ע"ב]

מפעולות היחוד בעת גניזתו

מחק שלמותו ושליטת יחודו ית' היה ודאי לעשות את כל מעשיו שלמים, ולא יהיה במעשיו אלא טובה גמורה ושלמה, בלי שום חסרון ורעה כלל.

ואמנם ברצותו להתנהג עם נבראיו, כדי לתת מקום לעבודתם, בהנהגת השכר ועונש, הנה המציא סדר חדש ממש שלא כדת השלמות העליון אלא מאי דצריכא לברייתא לתת להם זכות לשכרם הטוב שבאחריתם, והוא דרך הטוב ורע הנקרא ז"א, שלפי הדרך הזה הנה הטוב והרע שקולים הם ובאים שניהם בעולם הזה, וכך הוא מזומן הטוב לטובים כמו הרע לרעים.

והנה עפ"י דרך זה של שליטת ז"א נמצא הבריות מתקלקלות לפעמים ונתקנות לפעמים, וניתנה הרשות לשטן להשטין ולמשחית לחבל את אשר ידשיעון אלהים, ונמצאו או"ה ועובדי ע"ז וכן כל שאר הרעות כולם אשר בעולם, שעליהם באו הבטחות הנביאים ע"ה להעבירם מן העולם לע"ל. שעל פי הדרך הזה אין הקב"ה רוצה לעכב כלום בידי בני האדם אם רוצים לקלקל מעשיהם. סוף דבר זהו הדרך אשר חידש הרצון העליון לפי ענין התעלם שליטתו ויחודו, שהוא שליטת א"א, ואין דרך זה תלוי אלא בהסתר פני טובו בסוד ההתלבשות שנתלבש א"א בשאר פרצופי האצילות והעלים שליטתו וכח יחודו להתנהג לערכם. כי לולי היה רוצה להתגלות באמיתת ממשלתו היה מעביר כל הרעות האלה, ולא היה מניח אלא הטוב והתיקון לבדו, וכמו שיעשה לע"ל.

ואמנם בהיות הכוונה התכליתית רק גילוי היחוד ולא העלמו, כי אין ההעלם הזה אלא אמצעי כדי לבוא אל הסוף הזה של הגילוי בכח מעשיו של האדם ובזכותו ע"כ אעפ"י שהסתיר פניו לחדש בו דבר הנהגת המשפט בטוב ורע, שב על כל פנים והשקיף במדת טובו ולפי חק ממשלתו להשלים סיבוב כל ההנהגה הזאת בתיקון הכללי. כי באמת כבר מראש ימות עולם קץ שם לחושך זה של הטוב ורע המתגלגל כל זמן של השית אלפי שנין של העוה"ז, וכבר גזר מראשית אחרית אשר תכלינה כל אלה וישאר יחודו מגולה וטובת העולם קבועה לנצח נצחים. אם כן כל יום ויום שעובר נמצא העולם קרב יותר אל שלמותו. ולא עוד אלא שהקב"ה מסיבות מתהפך בעומק עצתו, ומגלגל גלגולים תמיד להביא העולם אל השלמות הזה. כי מעומק עצתו הוא לגלגל מסיבותיו בעומק חכמה כל כך, עד שמתוך הטוב ורע עצמו נגיע סוף סוף לדבר הזה שיהיה הכל נשלם, ויהיה הוא ית' מגלה יחודו.

ואמנם הנהגת השכר ועונש היא המגולית ונראית תמיד לעיני הכל, אך הגלגול שהוא מגלגל להחזיר הכל לטובה, עמוק עמוק הוא, ולא עבידא לאיגלויי כי אך לבסוף. אבל מתגלגל הוא והולך בכל עת ובכל שעה ודאי, ואינו פוסק.

זיכוך ז"א והתעלותו אל א"א – החזרת מדה"ד למדה"ר

רצה הרצון העליון בברוא עולמו להעמיד הדברים במדת הדין, להעניש החוטאים ולתת שכר טוב במשפט ולא בצדקה אל הזוכים. אך אין זה תכלית הבריאה, כי התכלית האמיתי הוא שהכל יתוקן וכל רע יוחזר לטוב, ודבר זה עצמו מסרו לידי האדם לעשותו בכח התורה שבעשותו יזכה לטובו ית' במשפט כנ"ל.

נמצא כשאנו אומרים שהאדון ב"ה רוצה בהנהגת המשפט, האמת הוא שרוצה בסוף הענין שה"ס א"א, הנהגת הנצחיות שבה כבר הוחזר הרע לטוב, אלא שכדי לבוא אל התכלית צריך לעבור דרך האמצע דהיינו ז"א שהוא הנהגת המשפט.

והנה האמת הוא שז"א צריך להיות שלם שיתעלה הוא עצמו למדרגת הא"א, וזה פשוט כי ז"א הוא פרצוף ההנהגה, ועכשיו הוא צריך להיות מנהיג בחסד ודין לפי השעה ולפי הבחירה, אבל סוף סוף צריך שיחזור כל רע לטוב

וכל דין לחסד, וזהו ממש בחי' הא"א עכשיו, ולכן יהיה ז"א במדרגה זו כי כך הוא ראוי להתעלות בזמן התיקון, ולא להיבטל הוא ולהניח לא"א להנהיג, אלא ז"א עצמו סופו שיהיה כך, והוא החזרת מדה"ד למדה"ר. שזהו תיקונם של הצדיקים, ואז נשארת ההנהגה במשפט ולא בצדקה.

אדיר במרום דף ס

זיכוך ז"א והתעלותו אל א"א – החזרת מדה"ד למדה"ר [השלמה]

מעשה הצמצום אינו מכוון להמציא הנהגת השכר ועונש והבחירה באופן שתתבטל אח"כ בזמן שיתגלה הנהגת התיקון, אלא הוא עצמו מוליד ההנהגה הזאת באופן שיגמר בהנהגת התיקון. ומכאן נמשך שהנהגת השכר ועונש שהיא הנהגת ז"א, תלויה ומשכת לפי העתיד לבוא. ולכן נמצא הא"א עצמו בזמן תיקון ז"א כמו שהוא עכשיו, כי א"א הוא לפי סוף הרצון, שממנו נמצא הרצון של עתה, רק שאין סוף הרצון מתגלה עתה אלא כמו טעם אל הרצון של עתה ולכוונה תכליתית ודרך חשק, כי אין ההנהגה על ידו. וההנהגה היא ברצון של עכשיו שהוא הנראה בסוד הצמצום והוא בז"א, וכשישוב ז"א להיות כמו א"א אז יהיה נקרא רצון מגולה באמת.

והנה תבין עתה למה הא"א מחזיר הדין לחסד, מה שהז"א מנהיג בחסד ודין. כי באמת סוף הרצון הוא החזרת הדין לחסד, ואין הרצון של עתה רוצה אלא בכוונה תכליתית זאת, וע"כ הסוף הזה הוא שורש הרצון של עתה, רק שאם יפעול עתה סוף הרצון, אינו אלא בדרך צדקה, וכשיפעול בזמנו יהיה בזכות, כשהז"א יהיה כמו הא"א, שמעשה התחתונים יהיו גורמים לזה. כי א"א הוא סוף הרצון מצד עצמו ולא מצד שגרמו גילויו מעשה התחתונים. וע"כ אי אפשר להיות הנהגתו כ"א בדרך חשק שיהיה כך לבסוף.

אדיר במרום דף ס

ההבדל, בענין גילוי היחוד, בין שית אלפי שנין ובין מה שיהיה אח"כ. ביאת המשיח – ראשית גילוי היחוד.

היחוד הוא האמת הקדום, אלא שרצה הא"ס ב"ה לגלותו בגילוי ברור כדי להראות גודל שלמותו, ולעשות זה הוצרך לעשות מעשה גדול שהוא העלם שלמותו עד שימצאו החסרונות, כדי שסוף סוף יחזור ויתגלה, ויראה לבסוף מה שהיה כבר מתחילה. ואז נקרא שכבר נח מן הסיבוב הזה והשלים

מה שחשב לעשות, והרי נגלה היחוד הקדום. משם והלאה יהיה התענוג הנצחי, שהוא מה שיתענגו הנשמות בבירור האמת, שהוא העתג האמיתי. אח"כ לפי היחוד שנתגלה יהיו לאדם עליות אחר עליות כאשר שיער המאציל. ית' במחשבתו הנעלמת.

וכאן יובן ההפרש שבין שית אלפי שנין למה שבא אחר זה. כי השית אלפי שנין הם הם הסיבוב ההולך וסובב עד הגיעו אל הנקודה שממנה נסע, דהיינו היחוד, כי ממנו נסע הגלגול הזה ואליו יחזור, וכיון שנתגלה היחוד, נח הגלגל מגלגולו. ומה שיהיה משם והלאה הוא דרך אחר וענין אחר שאינו לפי הדרך הזה כלל.

והנה ביאת המשיח הוא ראשית גילוי היחוד, וה"ס שמחנו כימות עניתנו, כי ימות המשיח מקבילים לכל החסרונות שהיו כבר, כי בזמנו עד סוף אלף הששי צריך שיגלה היחוד ענינו לכל צד וכל החסרונות יתוקנו בו. ובסוף האלף הששי אחר שכבר נעשה אפילו יום הדין הגדול, שבו מתבררים כל המעשים שנעשו לאמיתתם, אז נקרא שחזר היחוד ונתגלה, ונשלם המעשה הזה, ואז נח הגלגל מסיבובו. משם והלאה יראה ענינים פנימיים שהם שרשי ההילוך הזה, והם דברים מתגלים אחר ידיעת היחוד, והם שרשי ההנהגה בדרך היותר עמוק שאינו מושג לנו עתה כלל.

ובאלף השביעי עצמו הנה יתגלה שורש הענין שנהיה בעולם הזה כל זמן הסיבוב, עד שנמצא השית אלפי שנין בסוד עולם הנקודים, ותיקונם השלם, ואלף השביעי בסוד עולם העקודים, שגם שם יש כלי רק שהוא נשוא מן הנשמה. ובאמת בו נעשו המעשים שהם השרשים למה שנהיה אח"כ בעולם הנקודים, אלא ששם היה הכל עדיין בגילוי היחוד, עד שלא היה מקום שם לא לשבירה ולא לשום אחד מן הדברים האלה שנהיו אח"כ.

פ"ח פתח מט

רע הפוגם יחודו, ורע המעיד על יחודו – וחלק האדם בתיקונו

כוונת הבריאה היתה להראות שלמותו ית' באמת, והיינו ע"י שיהיו נבחנים החסרונות מה הם, שנוכל להבין מכחם מהו השלמות המעביד החסרונות האלה. ולכן אם סוף סוף לא היה נשאר אפילו החסרון שהיה סיבה לרע, מה הרווחנו בכל מציאות הרע בעולם, הרי כבר חזר השלמות להיות כבראשונה, לפני הצמצום, רק שלמות מצד עצמו שהוא שלם, אך לא שנבחין אמתו כמו שצריך מצד החסרונות.

ואולם מצד אחר ברור הוא שכל זמן שיש כח ברע לפעול רעתו, ר"ל לעשות קטרוגין ולמנוע ההשפעה ממקום שהוא נמצא שם, זהו קלקול ודאי, כי במצבו זה אין הרע עומד לכבודו של מלך, אדרבא הוא מכחיש וממעט כבודו ית', וקלקול לא יוכל להתקיים לע"ל בהיגלות שלמותו.

לכן ראתה החכמה העליונה שלצורך גילוי יחודו ית' ושלמותו בפועל, צריך להמציא את הרע ולתת לו כח נגד כל המאורות, ולמסור לידי האדם מלאכת העברתו בכח התורה והמצוות. ועכ"ז ישאר החסרון שהוא שורש הרע קיים גם אחר החזרת הרע עצמו לטוב וזה אדרבא נחשב תיקון ולא קלקול כי ממנו נראה בבירור הסדר והדרך שניתקנו בו הכלים בגילוי השלמות שהיה הולך ומתגלה מעט מעט, אם לפי מעשי האדם ואם לפי רצונו ית' השרשי להחזיר עכ"פ כל רע לטוב, וכיצד היה מתקן קלקולי הרע כ"כ בהדרגה. ובאמת זה החסרון שהוא שורש הרע ממנו ניכר כבודו של מלך, כי רע שטבעו הוא למנוע השפעה בכל מקום שהוא נמצא, אלא שיש בו מה שמתקן אותו באופן שאינו יכול עוד לפעול רע, זה נקרא רע שחזר לטוב, שהרי הפך ממש ענינו, כי תחת אשר היה טבעו למנוע השפעה כנ"ל, עתה שחזר לטוב הוא מרבה ההשפעה במקום שהוא נמצא, ויותר שהיה רע יותר הוא מרבה עתה ההשפעה ומעיד על כבודו של מלך לומר, ראו רע גדול כזה אינו יכול לעשות כלום בעבור שלמותו של האדון היחיד, כי עיקר ההשפעה היא הבאה מן היחוד שבה תענוג הנשמות.

נמצא שיש לרע ב' ענינים, א' בתחילת הימצאו שאז עושה כל החסרונות, והרי הוא כביכול פגם לכבודו של מלך, ובמקום שהוא נמצא ממעט ההשפעה, וזה נקרא שהוא רע ממש. ב' אחר שנמצא וכבר שלט עליו היחוד, והוא אינו פועל עוד לפי טבעו הרע, אלא היחוד הוא הפועל בשלימות שלו, שאז הרע עצמו מראה כבוד המלך היותר גדול, לומר, זה מה שנצח המלך ברוב שלמותו, ובמקום שנמצא יותר, מרבה ההשפעה יותר.

והנה החזרת הרע ממצבו הראשון שבו הוא פועל רע, למצבו השני שאינו פועל רע עוד, רצה המאציל ית' שיעשה ע"י האדם. אלא שבכדי שיוכל האדם להשלים התיקון הזה שנמסר לידו הוצרך שיפתח המאציל ב"ה בתיקון זה תחילה. והנה לצורך זה הוציא את הרע מן הכלים לפני תיקונם, ואח"כ כאשר פתח בתיקונם הושפל ונדחה הרע מהם. ותראה שכמו שהוצרך המאציל ית' לפתוח בתיקון כדי שיוכל האדם לבוא אחריו ולהשלימו, כן הוצרך שלא ישלים הוא את כל מלאכת התיקון והמשכת היחוד, להשאיר מקום לאדם הצריך לתיקוניו ועבודתו.

והנה הפתיחה שפתח המאציל בתיקון נעשה בסוד המצוות. והיינו שע"י כל מצוה שעשה המאציל ית' תיקן בחי' אחת מן הכלים שאותה המצוה תלויה בו, ונדחה הרע מן הבחי' ההיא. ולעומתו נמשך אור היחוד ונתפשט אל תוך הכלי ההוא המתוקן. וכבר אמרנו שכדי להניח מקום לעבודת האדם להיותו שותף מלא בתיקונו של עולם, לא השלים המאציל ית' את בירור הכלים. ולכן ניתנו המצוות גם לישראל שבכחם ישלימו לברר הכלים שלא נתברדו מבראשית, ובכחם ימשך היחוד לערך הכלים המתבררים.

ואולם אפילו אם ח"ו אין ישראל הגונים, ואינם עוסקים במצוות להשלים על ידם בירור הכלים והמשכת אור היחוד, הכלים עכ"פ יתוקנו ויחודו ית' עכ"פ יתגלה, אלא שאז יהיה הדבר בכח היסורים, שבסגולתם הוא לטהר הכלים מאחיזת הרע, וכיון שהכלים נטהרו אור יחודו ממילא יתפשט בתוכם, והעולם יקבל תיקונו.

פתחי חכמה, פתח מט

השלמת שורש המקבלים – תנאי ליחודו ית' להתגלות בעולם, והוא תיקון האדם בכח המצוות

כל השלמות הוא שיהיה האדון ב"ה מתדבק על בריותיו שאז יוכלו להתענג בו. וזה יהיה כשלא יהיה שום מפריד שהיא הס"א המפרדת בכח פגמי העונות. וע"כ כאן תלוי כל השלמות או חסרונו, דהיינו או שיהיו הנבראים נדבקים בשרשם בסוד הזיווג או לא. אבל השורש עצמו בו נאמר אם חטאת מה תפעל בו וכו'.

אך מקום התדבקות השורש על ברואיו בסוד הזיווג הוא בבי"ע, ובריאה היא הראשונה והעיקרית בזה. וע"כ יש בה היכלות שבהם הכבוד העליון עומד, והוא חלק א' מן אור האלקות, אותו שהוא ראוי להידבק עם הנבראים. והרי יש בבריאה ב' דברים, יש הנפרדים ויש האור הזה העומד להתדבק עליהם, אם הדבקות נעשה זהו התיקון, ואם לאו ח"ו זה החסרון.

והנה, צריכים כל הנבראים שכבר הם עומדים בהדרגה זה תחת זה, להיות נכללים בהיכלות מלמטה למעלה עד שיהיו נקשרים בכבוד שבהיכל העליון. ובהעשות ההתדבקות הזאת שלם, צריך שיהיו כל בחי' הנפרדים נחשבים כמו נפש ורוח לבד, והאלקות שהוא הכבוד העליון יהיה נשמה לכולם, אז נקרא שהם מתדבקים זה בזה, וזה תכלית כל השלמות.

והבן היטב כי זהו רק בשם אדנ"י שהוא הכבוד הזה המתפשט לנשמה על הנבראים, אך שם הוי"ה ב"ה אין בו שום שינוי וע"כ העבודה היא רק

בכאן להקריב המשרתים אל שרשם, וסודם הבהמות הנקרבות ע"ג המזבח, שלא יוכל הרע להפריד ח"ו הדבקות השלם.

וסוד זה ,,אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן", כי ,,שמי" הנזכר בפ' זה הס' האצילות, ,,וכבודי" נאמר על הכבוד הנ"ל. ובהיות הכבוד הזה כלול מכל ענפיו ביחוד א', אז צריך שישפיע אליו כל האצילות שהוא כמו זכר אליו, וזה עיקר הכבוד המגיע אל היחוד העליון ב"ה, כי כבר עבר כל פירוד, והכבוד שהוא שורש המקבל, עם כל ענפיו, נתקן בשלמות, ואז החלק המשפיע משפיע לו, ונתגלה השלמות העליון למעלה בסוד רישא וסופא, כי הלא כל השלמות הצריך להתגלות אינו אלא בשורש התחתונים, כי הכל מאתו ית' בסוד רוקע הארץ מאתי, ורק זאת הבחינה היא הצריכה השלמה מן התחתוני' לצאת שלמותה מן הכח אל הפועל, ואז האצילות בסוד משפיע ישפיע לכל המקבלים, ונמצא שורש זה מושלם בלא שום חסרון, וזהו כונת (הכל) [הקרבן] ותלוי באצילות וביע"ע כנ"ל, אצילות בסוד המשפיע, בי"ע בסוד המקבלים עם שרשם, והבן היטב.

מביאור הארוך של הרמח"ל על מאמר ,,ארימית ידי" כ"י, עמ' ד ה

מה יהיה התיקון שיתוקנו הנבראים לע"ל בהיגלות אור היחוד בעולם

הנה תיקון העולם בסוד היחוד הוא שיהיה הטוב שולט בעולם והרע נכפה, ובמין האנושי – ישראל שולטים, ואו"ה משתעבדים תחתם.

והנה בהיות הדבר כן יהיה טוב לכל, כי הנה הקדושה מאירה בישראל ומתחזקת בם, ואו"ה משתעבדים תחתם, ובהיות או"ה משתעבדים תחת ישראל הם נתקנים על ידם ונמשך להם המשך מן הקדושה המאירה בישראל.

אך אם או"ה מתפרצים מתחת ידי ישראל ושולטים, וישראל נכנעים, הנה ישראל מפסידים שהם בשפלות, והקדושה אינה מתחזקת בעולם לפי שהמקום המיוחד לה שהם ישראל אינם בתיקונם וחזקם. וגם מפסידים האומות עצמם שאין נמשך להם מהקדושה שום הארה כלל, אלא אדרבה מיטמאים והולכים ומתרחקים מן הטוב.

ואמנם שני המצבים האלה שזכרנו הנה הוא היגלות יחוד מלכותו ית' בעולמו או התעלמו, כי אם יחודו מתגלה הנה הטוב שולט, ומגיע הדבר לישראל שהם ישלטו, וההפך בהפך.

והנה בהוודע מלכותו ית' בעולם בהתחזקה על ישראל ימשכו מזה כמה

תיקנים לעולם. הראשון שתיכנס יראתו ית' בלב כל ברואיו וישתעבדו לו, והדבר כפול בעליונים ובתחתונים, דהיינו האומות למטה ושריהם למעלה, שיכירו כולם האמת וישתעבדו לקדושת מלכותו ית'.

השני שתתחזק קצת מהארת יחודו ית' באומות. כי הנה אעפ"י שאין הארתו ית' מתחזקת אלא בענין שמתאחד, והרי האומות הם רבים ונפרדים ולכן מצד עצמם הם בלתי ראויים לקבל הארת יחודו, עכ"ז גם להם יש תיקון מצד השתעבדם לישראל שהם גוי אחד, שאז מה שמצד עצמם הם בריבוי כנ"ל, הנה מצד ישראל ישובו להתקשר, ויחזרו גם הם לבחינת אחדות, ויהיו ראויים גם הם לקבל קצת הארה מאור היחוד. ומה שעתה מתגבר בהם לב האבן, ונמשכים כולם אחר הטומאה ונוטים מקדושתו ית', הנה לע"ל יתוקנו בלב מתוקן, ולא יכוונו גם הם אלא לעשות רצונו ית'.

כללו של דבר, בהיגלות יחודו ית' לשלוט בעולם, יהיה התיקון מגיע גם לאומות העולם ולא רק לישראל בלבד. ולא זו בלבד, אלא גם דברי הטבע יהיו מתתקנים הרבה וכענין שנאמר וגר זאב עם כבש וכו'. המיתה תתבטל שנאמר בלע המות לנצח, הטומאה תתבטל שנאמר ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, יצה"ר יעבור מן העולם כמ"ש והסירותי את לב האבן מבשרכם. סוף דבר בהיות השלמות פועלת בעולם לא יהיה עוד שום קלקול כי כל רע עצמו יחזור לטוב ולתיקון.

מאמר החכמה. ביאור תפילת י"ה. פתחי חכמה פתח ל

השגת אור היחוד –
תענוגן של הנשמות לעוה"ב

כבר אמרנו בתחילת המבוא שתכלית הבריאה הוא להיות מטיב לבריותיו. והנה בענין הטוב השלם שיזכו לו הנשמות לעוה"ב, יש להבחין ב' הבחנות. א' שההשפעה המושפעת להם היא המעולה שבהשפעות, וזה מצד המשפיע. ב' שההטבה המגעת לאדם, בזכותו מגעת עפ"י עבודה שקדמה לו, ולכן לא תהא הבושת פוגמה, וזה מצד המקבל. ועתה נבאר כל אחת מב' הבחנות הנ"ל בפ"ע.

הנה טיב האור שבו רצה המאציל ב"ה להטיב לבני אדם, הוא אור היחוד, והוא היקר מכל האורות. ונקרא ג"כ אור שלימותו ית' ע"ש שמחזיר בכחו הגדול כל רע לטוב, ומראה בזה שהוא שלם שאין כל רע יכול לעכב בפניו מלהיטיב לבריותיו כחפצו הטוב. ולפעמים הוא נקרא בשם אור האמת, להורות שבאורו תתאמת אמונתם של ישראל וידחה מפניו כל שקר וכל

חשך. גם מה שנאמר [פתח ד'] שתענוג הנשמות לעוה"ב יהיה בהשגת שרשם ר"ל השגת היחד לפי שרשם, כי באמת אור היחוד הוא שרשם העליון של נשמות ישראל. אלא שבעוה"ז, שהרע מתחזק בו, הנשמות מתרחקות משרשם זה, ואורו מתעלם מהם מפני כמה לבושים חשוכים המלבישים עליו, ואילו בעוה"ב בהתפשט היחוד מלבושיו, מיד יכירום הנשמות כי הוא שרשם ויתדבקו בו וישמחו באורו כי בזכותם נתגלה לשלוט.

ואולם בענין ההבחנה השנית יש להבין, שלא די שתהא ההטבה ביקר שבאורות, כי עוד צריך שינתן לאדם חלק בהמשכתו, שאל"כ יהיה הבושת פוגמו, כי במקרה יתלוה לו, ולא כמאן דאכיל דיליה, וזה יפגום הטוב מצד המקבל. ולכן כדי שתהא ההטבה שלמה מכל צד ראה המאציל ב"ה לשום ענין העבודה. והנה לצורך זה שיער לגלות בפועל יחודו השלם, כנ"ל, להראות שאין שום מניעה נמצאת לפניו ולא שום חסרון. וע"כ העלים אור יחודו תחילה ונתן מקום לרע לעשות את שלו, ובאותו הזמן נתן מקום לבחירה ועבודה, ונתן כח ביד האדם להמשיך את אור היחוד במעשיו הטובים, כי בעשותו המצוות יתבררו הכלים וממילא יתפשט היחוד להאיר בהם, ובהאירו יתוקנו כל החסרונות ויעברו השקר והחשך מן העולם, ואז יהנו בלא בושת באור היחוד ההמתגלה, כי בכח אמונתם ועבודתם נתגלה. זאת תהיה ההטבה השלמה מכל צד, כי יהיה התענוג שלם מצד המקבל שכבר לא יהיה בושת בקבלתו, וגם מצד האור המושג יהיה התענוג שלם, שישיגו את אור היחוד היקר מכל האורות.

פתחי חכמה פתח ד ומ"ט, ט"ו אורות

☆ ☆
☆

לשם יחוד קב״ה ושכינתיה

א

לישועתך קויתי ה׳

ענין כ״ב אותיות וענין שלש המתעטרים על גביהם שבהם מראה ה׳
את יחודו בראש בסוף ובאמצע.

אל אחד יחיד ומיוחד שבראת עולמך בכ״ב אותיות ובהם אתה מתעטר בשמך **אנקתם פסתם פספסים דיונסים**, בהם אתה מברך ישראל שנא׳ בהם **בך** יברך ישראל, למעלה מכלם שרש האותיות כלולים בשלש אותיות משמך הקדוש **יה״ו**, וכך הם נחתמים, א׳ ב״י, מ׳ בו׳, ת׳ בה׳, כלל הכל כ״ה, **כה** תברכו את בני ישראל, וזה חותם שמקיים כל הברכות בשלש ברכות יברכך יאר ישא, ובהם אתה נושא פנים לישראל שנא׳ בהם ישא ה׳ פניו אליך, לפי שהם זרע אמת מצד יעקב ויוסף, שבהם ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, והכל נכלל בב׳ שהיא ברכה, שכך בראת העולם בכ״ב אלה ובשלשה שמתעטרים על גביהם להראות בהם יחודך שאתה אחד יחיד ומיוחד בראש בסוף באמצע, וזה סת״ר, סוף תוך ראש, שבו הסתרת פניך מישראל עד שיתגלה גילוי יחודך ביניהם ומיד יאמר בהם ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אתה סתור לי מצר תצרני בזמן שנא׳ בו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, שהרי אין לנו אלא קיווי מצד יעקב בו׳ שלו אות אמת ודאי, ומיד יאמר בו ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות, וזה צדיק חי עולמים, כי כל בשמים ובארץ, בו ונתתי מופתים בשמים ובארץ להעביר ג׳ קליפות קשות בערלה ופריעה ואטיפו דדמא, וכנגד זה דם ואש ותמרות עשן, מיד וזכרתי את בריתי יעקוב וכו׳, נכללים כלם ביעקב בו׳ שלו, שבה נחש נהפך למטה להעביר שקר של הנחש מן העולם שבו תלוי אף, ומיד שיעביר אף זה, לך ה׳ הממלכה המתנשא לכל לראש, אשה טהורה לבעלה, שאינו עוד **נד** דנדה, שבו נד ה אלא וגם את הגוי אשר יעבודו **דן** אנכי, מצד אי׳ עלאה, וזה מקוה ישראל מושיעו בעת צרה ודאי. וכל הזוהמא נשפכת על עשו וחביריו, שנא׳ בהם כי הנה החשך יכסה ארץ וכו׳. מיד אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. וזה שמים שנא׳ בו

בזמן אחר השליך משמים ארץ תפארת ישראל, אבל באותו הזמן שדן זה נתקן, מיד וצדק משמים נשקף, ונעשה דין לאומות העולם. אבל בישראל ברחמים גמורים, [אוהב] צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ, **לישועתך קויתי ה'.**

ב

בהיגלות היחד על השכינה ישארו כל בחינות הס"א כפותים תחתיה.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יעמוד לנגדך, שכל (ה)מדרגות הטומאות שמת תחת רגלי שכינתך הקדושה, שנא' בה ומלכותו בכל משלה, ולפי שהעלמת יחודך היו הטמאים (בהם) [בה] עולים ויורדים בחציפות שלהם. וכמה שקרים הוציאו דבה רעה על הארץ, שהיא ארץ החיים שלך, שאינה מתדבקת במות כלל ח"ו, אלא מצה שמורה לבעלה. ומיד שתחזור יחודך להתגלות עליה, הרי כלם כפויים ומשועבדים תחתיה, מיד כל שתה תחת רגליו, וזה **אדם** שהוא משיח, שבו ירום ונשא וגבה **מאד**, ומראה תקון השכינה בכל סדריה כראוי, מיד כל שתה תחת רגליו, זה שת ה', ואת ה' עלאה, בזמן שמתגלית באלה הרגלים של השכינה. מיד מלך אלהים על גוים, ונא' בה וכבודי לאחר לא אתן וכו', למה, אלא לפי שהוא שמי ודאי, הוא מצד אי' עלאה, בה עומד סוד היחוד להתגלות, סוד זה והוא באחד. תתגלה עתה ביחודך, ומיד אמת ישלים בארץ הקדושה שלך, אמת מארץ תצמח. מיד כי יסכר פי דוברי שקר, וכל השקרים שחפאו עליה יאבדו לעולם. הרי ישראל עמך הקדוש מקוים לפניך לגלות יחוד זה על שכינתך, וממשלתך תגלה בכל הבריות שלך. והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. **לישועתך קויתי ה'.**

ג

אודם של ישראל שכעת הוא סתום למעלה בשרשו, לע"ל יתפשט משם ואיר להם ע"י קיווי שמקוים לז יח'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אורם של ישראל מאיר בשרש נעלם סתום וגנוז, שאין חשך מגיע שם להחשיך אותו כלל, בו נא' כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, זה אור שמתעלה למעלה שם הן עם לבדד ישכון, בדד מעשר קליפות, כחושבן בדד, חוץ מהם ודאי. לפיכך אפילו

למטה בגוים לא יתחשב, ועוד בגוים לא יתחשב שעולים למעלה תוך המחשבה סתומה, שנא' בה ישראל עלה במחשבה, ואם ירצה גוג הרשע להתעלות עד שם, שנא' בו וחשבת מחשבת רעה, הרי יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו. והרי ג' אבות וד' אמהות, שהם צורים וגבעות, למעלה מהם אור המאיר בשלימות שאינו נחשך. וזה א' על ז' ראש צורים דאי, מיד א"ז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו, הנה האור הזה יאיר עתה [ואע"פ] שנתחשך למטה, הרי למעלה אין חשך כלל, ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר, מיד יאמר בשכינה ובישראל קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, שלימות היחוד שאינו מתפרד, מתוך קיווים של ישראל ימשך לגביהם, (וכמה) [בכמה] קוים שבהם ויעלני מבור שאון מטיט היון, (ש)כמו שמעלה מי שעומד בבור בחבלים, מיד חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי, **לישועתך קויתי ה'.**

ד

בהתעורר רצונו ית' כל הדינים וכל הסדרים הקבועים נכפים בפניו, ואז יחודו ית' נודע בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי רצון שלך שולט על כל הרצונות. בזמן שהוא מתעורר כל הסדרים נכפים תחתיו והוא שולט לבדו. להראות היחוד שלך, ומשתקעים דינים במקומם. ואני תפלתי לך ה' עת רצון, תעורר נא הרצון שלך, ואעפ"י שחטאו ישראל ועמדו תחת העתים המתחלפים עליהם בכמה חילופים, שנא' בהם והוא מסיבות מתהפך, הרי ברצון שלך יחזור הכל לעת אחד לבד, זה עת רצון, ואני תפלתי לך ה' עת רצון וכו', תוך הקיווי של ישראל אוד זה יאיר, מיד קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי. ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך לשמוע תפלותי. **לישועתך קויתי ה'.**

ה

כשימינו ית' שב לאחוד, העולם מתמוטט מפני הס"א המתפרצת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חסד ימינך, שבו בראת העולם, שנא' עולם חסד יבנה. (וכן) [ובו] נתת תורה לישראל שנא' בה מימינו אש דת למו, ובו תלוי כל קיום העולם, שבו אתה זן ומפרנס לכל. זה אל יהוה,

ז"ן ומפרנס, אל ודאי. אם זה ישוב אחור, כמד"א השיב אחור ימיו מפני אויב, הרי העולם מתמוטט, והתורה איה עומדת על קיומה. אלא הפרו תורתך. ומה תעשה לשמך הגדול, שהוא גדול מצד חסד המתרבה בכמה שמות לברוא כל העולמות ולנהג אותם ברחמים, עולם חסד יבנה ודאי. וע"ז הרי אמרו כל התורה שמותיו של הב"ה, עורי עורי לבשי עוז זרוע ה', ימינך ה' נאדרי בכח, ימין זה תעורר בעולם, ובו תעשה חסד לישראל, ומיד צד קדושתך יתעלה, וצד הטומאה ישפל לפניך, ימינך ה' תרעץ אויב, תוך קיווי ישראל ודאי אור זה יאיר, מיד יודעו ישראל שהם זרע אמת והם באים מן הימין, שלא ישלטו עליהם א"ה שהם זרע שקר מצד השמאל, ימינך ה' נאדרי בכח ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

ו

תיקונם של ישראל ותיקון דרגא דצדיק תלוים זה בזה.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יגיד שבחך שאתה צדיק חונן ונותן, בשעה שאתה נותן טוב לכל בריותיך, כח הצדיק בישראל, שנא' בהם ועמך כלם צדיקים, ולפי שישראל ירדו ממדריגתם הרי הצדיק אבד, זה השבח שלך שראוי להתגלות בעולם, לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך, תשוב לגלות טובך, ותחזיר ישראל למקומם, שיאמר בהם השיבנו ה' אליך ונשובה, ומיד יתפשט שמך בכל העולם להתשבח בתהלתך, (על) [והרי] ישראל מקוים לך להחזיר טוב זה למקומה, שנא' בו טוב ה' לקוויו לנפש תדרשנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ז

בקשר שיתחדש לע"ל בין השכינה ובין הקב"ה, שקר יעבור מן העולם. ויתחדש הקשר ההוא ע"י קיווים של ישראל שיעלה לפניו ית' וידביקם בו, שגם עוונותיהם לא יעמדו בפני כח קיווים.

אל אחד יחיד ומיוחד עשה למען שכינתך, שהרי כל תיקוניה מסורים ביד ישראל, ובו נא' החדש הזה לכם, וזה ירח שמתחדשת, שבה תתחדש כנשר נעוריכי, להעביר כל פגמים הראשונים. וכן ישראל, שעתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרם. הרי עתה תשוב תחדש אותם, וזה ברית חדשה שתכרות להם, בקשר שהם נקשרים בך בשני קשרים, א' מלמעלה

למטה, וא' מלמטה למעלה. מיד תעביר שקר מן העולם, בעבור קשר זה של הקדושה, וזה אמלאה החרבה. מיד יתפרדו כל פועלי און, אמת מארץ תצמח, קיווים של ישראל יעלה לפניך להתקשר בך בקשר אחד. ואם עונותיהם היו מבדילים במחיצת ברזל שהיתה מפסקת ביניהם ובין אביהם שבשמים, הרי כח הקיווי מדבק אותם בך, כאשר ידבק האזור במתני איש. חה כחו של מלך המשיח, שנא' בו והאמונה אזור חלציו, מצד ישראל שהם מאמינים בך, גוי שומר אמונים, וכך אתה תגלה להם אמונה שלך, **לישועתך קויתי ה'.**

ח

אין תיקוניהם של ישראל מעוררים את האהבה אלא ע"י החפץ העליון שיתגלה בעולם תחילה.

אל אחד יחיד ומיוחד התעורר בחפץ שלך מצד רצון העליון, שעד שזה לא היה מתגלה, נא' בו אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, ואע"ג שכמה תיקונים עולים מישראל, אינם מתעוררים לגבי אהבה זאת, עד שזה יתעורר, וחפץ ה' בידו יצלח, ומיד כל התיקונים עולים זה אחר זה, ומתקבלים לרצון, באותו הזמן הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, (יתעורר) [התעורר] עלינו באמונתך, שבה עצות מרחוק אמונה אומן. וכמה סיבובים גדולים שמצדם אורך הגלות, מצד אותה שנא' בה ארוכה מארץ מדה, מיד שאמונתך תתגלה, יתלבש בו מלך המשיח לגאול את ישראל, והאמונה אזור חלציו ודאי, באות ו' שהיא אות אמת, תקות ישראל ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

ט

התעודרות הספירות לגבי אור יחודו ית' המאיר עליהם.

אל אחד יחיד ומיוחד האר יחודך תוך אור נרותיך, שהם עולים בחיבור אחד לקבל יחודך בתוכם. וזה **יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי**, שכך מתעוררים כל הספירות לגבך כנר זה לקבל אור זה עליהם. ואור הוא יחוד ברכה קדושה שמתפשט בתוכם. ובאותו הזמן ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, לגלות יחוד זה עד למטה, שנא' בו ביום ההוא יהיה ה' [אחד] ושמו אחד, מיד דרך שקר הסר ממני. וזה **נר י"ה**, נר זה ו"ה, נר מצוה,

אור י"ה, ותורה אור, הכל רס"ה, דרך שקר הסר ממני ודאי. ומיד ותורתך חנני, שהיא תורת אמת, תתן אמת ליעקב. שהרי כל קויך לא יבושו מצד יעקב, שנא' בו [מי יקום] יעקב כי קטן הוא. וזה ו' קטיעא. ובכח הקיווי נעשה ו' רברבא, בו וזכרתי את בריתי יעקוב, ולא עתה יבוש יעקב. **לישועתך קויתי ה'.**

י

בחיגלות כח ה' בעולם שהוא כ"ח פרקים שבב' הידים, השקר אובד מפניו והאמת מתגלה בארץ.

אל אחד יחיד ומיוחד כח שלך יתפשט בכל אורות הקדושים. שבזמן אחר נא' וילכו בלא **כח** לפני רודף, עתה ועתה יגדל נא **כח** ה', והם שני ידים, שבהם כ"ח פרקים, והם **יהוה אלהינו יהוה, כחו במוכסו כחו.** מיד מקדש ה' כוננו **ידיך**, בזמן שזה יתגלה בעולם, השקר שהיה שולט בעשיה אובד, שנא' בירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת. ומיד קדושה שלה תתפשט בכל העולם, והר ה' צבאות הר הקדש ודאי. על כן ישראל שהם מקוים לך, זה יקבלו ממך לגלות אמת שלך בכל העולם כלו, ולקרב לך אפילו מה שהיה רחוק. **לישועתך קויתי ה'.**

יא

בחיגלות אור יחודו ית' בעולם כל המדרגות מתתקנות בו מפגמיהן.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך שלם בכל שלימות ואין בו פגם, שבו אם חטאת מה תפעל בו, שחת לו לא ודאי. כשזה יאיר במדריגותיך כלם יהיו נתקנים בו, ויתקיים מקרא ומשתי את עון הארץ וכו'. גלה יחודך בעולמך, וישלוט אמת בבריותיך. מיד אור שלך לא יפסק מהם, שכן ישראל מקוים לך להמשיך אור שלך בכל מדריגותיך. ואעפ"י שהם נפגמו בעונותיהם של ישראל, הרי אור שלך יכול להשלים אותו. ויאמר בישראל ה' יגמור בעדי. **לישועתך קויתי ה'.**

יב

שם הוי"ה ב"ה, אשר כל יתר השמות הושמו להיות כינויים אליו, הוא חלקם של ישראל, ולכן בו כל תקותם להעלות קדמם על כל שאר הבריות.

אל אחד יחיד ומיוחד שכל השמות שמת כינוים לשם הקדוש שלך **יהוה** ב"ה לעולם ולעולמי עולמים. ושם זה נתת חלק ליעקב, דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, הרי בשם זה מקוים ישראל להעלות שליטתם על כל שאר הבריות, ויאמר בהם אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה', **ביהו"ה** ודאי, מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך, וזה השם הנזכר באמת, שאין שקר עומד לפניו, אלא ה' אלהים אמת, גלה אמת בעולמך, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

יג

בישראל כל הגוונים נכללים ביחוד אחד, וע"כ הם נקראים גוי אחד בארץ, וכל יתר הבריות אינם מתתקנים אלא על ידם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תפארתך על ישראל, ששם מאירים כל גונים, ונכלל הכל ביחוד אחד, מה שמתפרש בכל שאר הצדדין, וכן הכל כללת בישראל להיות גוי אחד בארץ, קשר ג' אותיות **אמת**, שכוללים ראש תוך סוף. וזאת תקותם של ישראל ודאי, וזה תגלה להם, ומיד יאמר בהם ישראל אשר בך אתפאר, וכל בריות העולם מתתקנים על ידם, **לישועתך קויתי ה'.**

יד

כ' בחיות בהתפשטות יחודו ית' לתוך הכלים א' לתת להם קיום, וא' לקשרם יחד לגלות יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ממלא כל העולמות, וכל העולמות אינם אלא כלים שאתה מראה בהם יחודך. וישראל הם לך גוי אחד בארץ, להחזיק אלה הכלים שאתה ממלא אותם, ואלמלא ישראל לא היית מתלבש בכלים האלה, כמ"ש הפסוק **בראשית** ברא אלהים וכו', בשביל ישראל שנקראו ראשית. הואיל והכל עומד בשביל ישראל, הרי הם מקוים לך, שאפילו בתוך החשך לא תעזוב אותם. שהרי אתה חפץ בקיום העולם.

וכשתוציא אותם מצרה לרוחה, כן יתגלה אורך בכל העולמות, להשלים אותם שלימות שלם, ה' אל תאחר, שהרי באמת חתמת עולמך, ואתה שומר אמת לעולם, שיש לו להתגלות, אפי' שכמה חשך החשיך עליו, וכן תהיה נשגב לבדך, כמ"ש הכתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, **לישועתך קויתי ה'.**

טו

מעיקרי האמונה לדעת שאין המאציל ית' נגבל בשום תמונה ודמיון שבהם הוא מתראה לנביאיו.

אל אחד יחיד ומיוחד מי כמוך ומי דומה לך, שאתה מראה גדולתך בכל השמות שלך, ובכמה דמיונות אתה מדמה אורך לכל אותם שמסתכלים במראה שלך, שנא' בה במראה אליו אתודע, ובה וביד הנביאים אדמה, ובך אין שום תמונה ודמיון. והרי בעבורך אמר הנביא ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש, וישראל עמך יודעים אמונתך, ומעידים עליך שאינך גוף ואין בך תמונה ודמיון, אלא ה' אלהינו ה' אחד, אעפ"י שנראה בכמה חזיונות אחד הוא, שאין נגבל בשום צורה. ובאמונת יחודך מקוים לך שתגלה אמתך, ומיד כל אומות העולם שהיו הולכים אחר אלהים אחרים שהם פסל וכל תמונה, תעביר אותם מן העולם, והאלילים כליל יחלוף ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

טז

הוראת ב' שמות הוי"ה אלהים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יחוד שלך מתיחד בפי ישראל עמך שני פעמים בערב ובקר, כנגד שני שמות שלך שאתה מנהג בהם עולמך **יהוה אלהים**, לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו. וכנגד זה אומרים ה' אלהיכם אמת, ה' אלהיכם אמת, בערב ובקר, לדעת אמתך בעולם, שאתה אחד ואין אחר, אעפ"י שנראים שאר שליטות בעולם, הרי שקר נסכם, הבל המה מעשי תעתועים ודאי. שאתה אחד ואין זולתך, ולך מקוים ישראל עמך, להודיע אמתך בכל העולמות, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. **לישועתך קויתי ה'.**

יג

כשם שתורת ה' אין קדושתה נפגמת לעולם, כך ישראל אעפ"י שהם בין הגוים אין קדושתם נפגמת לעולם

אל אחד יחיד ומיוחד הרי הקדושה שלך חלקת לעמך, דכתיב כי אני ה' מקדשכם, קדושת השם הקדוש שלך **יהוה** ב"ה. בו אמרו אין דברי תורה מקבלים טומאה, שתורה היא תורת ה', תורה מן השמים ודאי. וכאן נודע שאין שום אחד יכול לפגום אותה. וכן ישראל אעפ"י שהם בין הגוים, הרי קדושתם אינה נפגמת, אלא הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב. ומיד שתגלה שם זה בעולמך והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש וכו'. לזה מקוים ישראל עמך באות ו', שבה נעשים עם קדוש. קדש מחכמה, ו' סוד התורה מן השמים ודאי. אות אמת תורת אמת, בזמן שאמת זה יתגלה בעולם, מיד ולהיותך עם קדוש, ומיד תעביר טומאה מן הארץ, **לישועתך קויתי ה'.**

יד

בהיגלות אורו של יעקב, שהוא אור האמת, בעולם, שלטון השקר מתבטל, והוא נכפה תחת האמת בסוד שליטת היחוד.

אל אחד יחיד ומיוחד רעה עמך בשבטך, וזה אות ו', שמשם י"ב שבטים, והיינו ו"ו, מיד שיעקב מתגלה עמהם, יחוד שלך מתגלה בעולם, באותו הזמן תתן אמת ליעקב, שהיה השקר שולט בעולם כנגד שש מאות אלף רגלי, והם שש מאות רכב בחור. מיד שיעקב יתגלה אמת ישלוט בלא שקר, תתן אמת ליעקב ודאי, בו' שלו. חכרתי את בריתי יעקוב, לאותם שקיוו לך בשני ווין אלה, בהם קוה קויתי ה', וכשמתחברים כא' והיו לאחדים בידך, **לישועתך קויתי ה'.**

יט

כעס הכבד וסערת הלב, גילוי יחודו ית' המשקיט את שניהם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי נחש טמא הביא אף לעולם, וכולל בו כל מיני קלקולים, שהם ע' טריפות, הם שבעין ערקין דכבדא, בהם כבד כועס באף זה של נחש. ומיד הלב אינו שקט, שהיא השכינה. אלא כי הים הולך וסוער, שזה נקרא לב ים, שכל צירופי שמות ואותיות מתגלגלים

בו, שנא' בהם הבאת עד נבכי ים. מיד שתתגלה עליו ביחודך אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם, משם והלאה והיתה מנוחתו כבוד בשני ווין שעומדים בתרין בתי לבא, א' באמצעם, וזה לב **אחד**, ומיד אמת ישלוט בעולמך, שבו ודובר אמת בלבבו. לך מקוים ישראל עמך, שנא' בהם קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך. ובעבור כך ביחוד תתגלה עליהם, לתת להם לב אחד ודאי, לעבדך באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

כ

בהיגלותו ית' בשם „אמת" בתוך בהמ"ק יוודע שמתוך היחוד כל הברכות יוצאות.

אל אחד יחיד ומיוחד מלפניך יוצאות כל הברכות כלולות בצדיק חי עולמים, וברכות לראש צדיק, וכלם שיורדות יורדות למקום א', להראות שמתוך יחוד הכל הם יוצאות, וזה בה"מ, כי שם צוה ה' הברכה חיים עד העולם, בנין שלו באותיות שלך אמת ודאי, בהם אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, שהרי באלה השמות כלולים בשם זה אמת אתה בא ושורה בתוכו דכתיב (והוכן בחסד כסאו) [ויכון בחסד כסאך] ותשב עליו באמת, וזה כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו. הרי קיווים של ישראל (יחזור) [יחזיר] אותו למקומו וארמון על משפטו ישב באות ו' שבה אמר דוד עשה עמי אות לטובה, וזה השראת השכינה לשרות בבה"מ ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

כא

בחינת מ' דאמת סוד השכינה שבסילוקה נשאר את ובשובה להתפשט למטה גם אי' מתגלית עמה, שאין אימא מתגלית אלא ע"ג אמת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך הלכה עם ישראל לד' כנפות הארץ וזה **ד דאחד** לפי שאת נעלם ממנה, ונא' בה ותתצב אחותו מרחוק, אמור לחכמה אחותי את, וזה **מ** מלכות כשנקשרת בשתי אותיות **את** נעשה **אמת**, מיד וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ וכו', וזה אי' אלהים חיים ודאי, שאינה מתגלית אלא באמת, ומיד שמתגלית אלהים מושיב יחידים ביתה, את מתחבר בד שלו וזה

אחד (ו') [וא"ו] קוים של ישראל **יהו** וקו ינטה על ירושלים ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

כב

בסילוק אור האל"ף דאמת בזמן הגלות, נשארו ישראל בדרגא דמת.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה ישראל עומדים בתוך החשך מצד סמ' ונוק', שהם שני חשכים שבהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, בעבור א' שנסתלקה שהיא אור, באותו הזמן אותי נהג ויולך חשך ולא אור והם נשארו מאמת מת, במחשכים הושיבני כמתי עולם ודאי. הרי תקותם לאמת שלך וכן הם מתפללים לפניך לא לנו ה' לא לנו וכו' ועל אמתך, תגלה א' שלך, מיד יאמר בהם בישראל העם ההולכים בחשך ראו אור גדול, ולפי שהיו מתים בלא א' זאת שמתגלית עליהם, יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם, ומיד תשתלם אמת בכל העולם, כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללויה, **לישועתך קויתי ה'.**

כג

שם הוי"ה ב"ה המורה על שליטת יחדו ית' אורו לא פסק מישראל אפילו בזמן הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך מאיר לישראל אפי' בחשך שלהם, שנא' בו כי אשב בחשך ה' אור לי, זאת תקותם של ישראל שבה אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, שאעפ"י שנראה שהלכו בתוך החשך היותר גדול, הרי שם (מוציאים) [מוצאים] יחודך להתחזק בו, שבו ידע מה בחשוכא, קוה קויתי ה', [יהו"ה] ודאי, זה השם הקדוש שמתגלה להם כשנחשכו עליהם כל שאר השמות, ה' אור לי. הרי כבוד שמך תגלה בעולמך לדעת שאתה שולט על הכל, וזה שם שאינו משתנה לעולם, שבעבורו היה קיום לישראל אפי' בחשך שלהם, הה"ד אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם, ואמת ה' לעולם ודאי, גלה יחודך לכל העמים ומיד יבושו מפניך לדעת שאפי' בזמן שהחשך היה שולט אתה יכולת להאיר אורך לישראל, באותו הזמן יראו (שונאי) [שונאינו] ויבושו כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו, ותרא אויבתי ותכסה בושה, **לישועתך קויתי ה'.**

כד

תקות ישראל שיתגלה בעולם ממשלת שם הוי'ה ב"ה המורה על יחודו, ויוודע שהוא חלקם של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי רצון שלך מנהג כל ואין יוצא מרצונך, לך מקוים ישראל להודיע שאין ממשלה זולתך, בשעה שתשיב המלוכה אל שם הקדוש שלך העומד לעולם, חלק ישראל דאי **יהוה** ב"ה, באותו הזמן כי לה' המלוכה ומושל בגוים, הרי תקוה של ישראל עומדת לנגדך לקבל רצון זה לגלות אותו בעולם, ואני תפלתי לך ה' עת רצון וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

כה

הודאת שם שד"י, שהוא כנגד אות ברית החתום בישראל, שאין שום כח וסדר שיוכל לעמוד נגד כח יחודו ית' חבלתי תכלית, שברצותו משדד את כולם.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך **שדי** מעיד עליך שאתה (מסדר) [משדד] המערכות, ולפי שא"ה חושבים שהם עומדים חזקים נגד ישראל, הרי כח שלך ישדד אותם, ומיד ידעו שאתה אחד לבדך, וכנגד זה חתמת אות ברית לישראל עמך, אות אמת ודאי, להודיע שאתה יכול על כל היכולות ואין שום סדר עומד לנגדך שאתה יכול להחליף כל סדר כרצונך, גלה אמת בעולמך שישראל עם אמת מקוים לך, וזה יהיה כח לשמך זה להתגבר בעולם, ויאמר בך על ישראל גאותו ועוזו בשחקים, **לישועתך קויתי ה'.**

כו

בקשה על גילוי אמונתם של ישראל לכל העולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אמונתך בכל בריותיך מתגלית בכל אורותיך שהם קדש קדשים, וכל המלאכים עליונים ותחתונים מכירים אמונתך שאין אדון זולתך כמ"ש אף אמונתך בקהל קדושים, ואמונתך סביבותיך, ובארץ עמך ישראל (מקוים) [מכירים] אמונה שלך (ובאמונה) [ולאמונה] שלך הם מקוים, וזה מה שתגלה לכל שאר העולם לדעת שאתה אל אחד אל אמת, ויאמר בך אודה שמך כי עשית פלא עצות

מרחוק אמונה אומן, ויאמר בישראל פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, **לישועתך קויתי ה'.**

כז

אין ישראל מתקיימים בחשכת הגלות הארוך הזה אלא מפני שהובטח להם שאמונת יחודו ית' יתגלה עליהם באחרית הימים, בסוד צדיק באמונתו יחיה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אמונה שלך בישראל (שבהם) [שבה] הם מתקיימים בתוך החשך הגדול, ובה ומקיים אמונתו לישני עפר, הרי על זה אנו מקוים, שזאת היא האמונה שאתה מגלה בכל אורותיך, וסוף הכל בם מתגלית במקומה, והרי בעבודה כל השערים נפתחים לפניהם, שנאמר בהם פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, וכן מתחבר בהם השם שלך **יאהדונהי** שהיא **אמן**, אמונה אמן, ו"ה, ששם היה ערוה, ברע שמפריד בין ו' לה', ובאמונה שלהם הרי מתקשרים בחיבור אחד בלא פירוד כלל, מיד תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק חי עולמים, שנראה כמי שהכריחו אותו לנטות לצד אחר ח"ו, כגון יוסף שהשליכו אותו לבור, אבל צדיק מצרה נחלץ, באמונה שלך שבה צדיק באמונתו יחיה, ונאמר ביוסף עוד יוסף בני חי, מיד אמת שלך יתגלה בעולמך, ואמת ה' לעולם הללויה, מצד ת"ת שבה נאמר ליוסף נדמנה לו דיוקנו של אביו, וזה **יהוה** שבו פדית אותי ה' אל אמת, **לישועתך קויתי ה'.**

כח

ישראל הם גוי אחד בארץ, זרע אמת המקוים ליחדו ית', ע"כ הם לבד ראויים שיתגלה שם הוי"ה עליהם לגלות יהוד ממשלתו בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כל המדריגות שלך סדרת בסוד שם הקדוש שלך **יהוה** ב"ה, וכלם נודעים בישראל שהם גוי אחד בארץ לגלות היחוד שלך, ובשעה שהם שורים עליהם נאמר ושמו את שמי על בני ישראל וכו', שהרי כל המדריגות שלך אמת הם, ואינם שורים אלא על ישראל שהם זרע אמת, גלה אמתך בעולמך, ותשיב הממשלה למי שראוי לה, שהרי אנחנו מקוים לך, לשמך הקדוש **יהוה** ב"ה, ולסדר כל מדריגותיו, **לישועתך קויתי ה'.**

כט

בזכות השבת שישראל משמרים בגלותם אף הם יהיו ושמרים מכחות הטומאה והחול השולטים בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי בת מלך עומדת בגלות, והיא עומדת להתקשר בג' אבות, שהם ש' להעשות שבת, מי מזדמן לזה, אלא ישראל ודאי, שנאמר בהם ושמרו בני ישראל את השבת, וכמו שהם שומרים את השבת כך יהיו ושמרים מכל הטמאים שהם חול, וכמו שהם גורמים גאולה לשכינה ליום שישי שהוא צדיק ליחד אותה בו, כן תיחד אותם בבת זוגם שהיא השכינה ודאי, מנוחה של כל הצדיקים שנאמר בהם ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ, וט"ל מלאכות דחול שהם תלוים בשקר שמתאחז ברגלים, הרי יהיו מתבטלים מן העולם בעבור יעקב שנאמר בו ויאסוף רגליו אל המטה שהוא אמת תתן אמת ליעקב, ומציל הרגלים מן השקר, ובו נאמר וכבדתו מעשות דרכיך, מיד והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כמו שישראל מקוים לך ושומרים שבת בגלותם כן תתן להם גאולה, אע"פ שהחושך מחשיך עליהם, **לישועתך קויתי ה'.**

ל

ע"י קיווים של ישראל אור יחודו ית' מתפשט בה' פרצופים להעביד מהם כל הפגמים.

אל אחד יחיד ומיוחד אור שלך יאיר ממקור הכל, **וזה י'** כשתרד בתוקפה נאמר בה ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור שהם ה' אורות, ויתפשט אור זה בה' פרצופים שהם כלל הקדושה, ובהם יעברו מהם כל הפגמים להתתקן הכל ביחוד שלך, **וזה ה'**, מיד הכל יהיה נקשר בנהר אחד, וזה צדיק שעומד לישראל, ובו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, **זה ו'**, ויתפשט בישראל שהם ד' דגלים ארבע מחנות שכינה, וכשצדיק עומד ביניהם **הרי ה'** נשלמת בם, זו, שלימות שם הקדוש שלך, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, ומיד שצדיק עומד בישראל הרי כל רע (מתפשט) [מתפרש] מהם, וזה שורק, בו ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, מי ממשיך ו' זאת לישראל אלא קיום ודאי, הרי תקותם לפניך, תן להם שלום בו' שלימה, **לישועתך קויתי ה'.**

לא

קיווים של המשכילים גודם לאות ו' שהוא אות אמת להזדהר בישראל ולקשר ב' יחי"ן שהם תרין משיחין כאחד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי פרנסת כל העולמות בידיך, בשני יודין, שנאמר בהם פותח את ידיך ומשביע וכו', ואלה שני יודין שמתקשרים בישראל בשני משיחין, ו' אותיות נשארות באמצע, וזה אות אמת לחבר אותם שנאמר בהם והיו לאחדים בידך, מיד וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ, וזה הרקיע שבו והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע להזדהר בתוך כל ישראל בקיווי שלהם שממשיך ו' זאת למקומה, וזה והבריח התיכון וכו' מבריח מן הקצה אל הקצה, **לישועתך קויתי ה'.**

לב

ע"י קיווים של ישראל ימשך כח יחדו ית' אל נשמת המשיח העומד בין הקליפות, ובצאתו משם בסוד אמת מארץ תצמח, יתבטל השקר מן העולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי נחש עומד לנשוך בכמה נשיכים לאילה שלך, ועשה לה חבלי לידה, אבל אתה אחד, הרי בכחך תעמוד כנגדו בראשי ישראל שירדו למטה, שהם בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ומיד יאמר בהם עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים, וזה **יבא שילה** שהוא **נחש** להכות שיניהם של א"ה, ויאמר בהם שיני רשעים שברת, ומשיניו אשליך טרף, וכמה אובדים שנאמר בהם ובאו האובדים בארץ אשור וכו', מיד אין עוד שקר שיכסה על אמת, אלא אמת מארץ תצמח בראש זה שירד לארץ, ואם אין זכות בישראל, הרי קיווי שלהם ימשיך כחך לגבם, מיד ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו, **לישועתך קויתי ה'.**

לג

שבועת ה' שנשבע להאריך גלותם של ישראל, והפרתה ע"י אימא בפ"ד דמנצפ"ך שסודם מי המקוה.

אל אחד יחיד ומיוחד אם נשבעת להאריך גלות לישראל עד שיעשו תשובה, מצד אי' עלאה שהיא תשובה, הרי מי יפר שהיא אי' ודאי, שיש לה כח להפר השבועה, **בפר** שלה, **מנצפך**, שהם המקוה, שבהם

מקוה ישראל מושיעו בעת צרה, צרה ודאי, הרי ישראל מקוים לך, וזה מקוה ישראל, וזה יהיה שיושיע אותם בעת צרה, סיתום הכל, **לישועתך קויתי ה'.**

לד

בזכות ג' אבות שעמדו בנסיון בעבור ג' קליפות להעבידם מן העולם, יעברו ג' קליפות מעל הצדיק, שנתכסה בהם ע"י עבירות שחטאו בהם ישראל ע"ז, ג"ע, וש"ד, ויתגלה קשת בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד אם חטאו בע"ז גילוי ערות וש"ד, שבעבורם נתכסה הצדיק בג' קליפות שהם ערלה ופריעה ואטיפו דדמא, ונאמר בו הצדיק אבד שאינו נמצא, ולפיכך אין עתה גואל לישראל, הרי ג' אבות שהיו מנוסים בכמה נסיונות להעביר ג' קליפות האלה, בהם תגלה קשת בעולם שנאמר וראיתיה לזכור ברית עולם, וזה זוכר הברית, זוכר הנשכחות ודאי, צדיק שנשכח בעבור הערלה שמכסה עליו, ובו נשתכחה התורה מישראל, וכמה תורות של שקר שלטו בעולם, מיד שיתגלה אות ו' יאמר וזכרתי את בריתי יעקוב וכו', באותו הזמן כי מציון תצא תורה, תורת אמת, תורה אחד ודאי, וזה מציון צדיק, בו לישועתך קויתי ה' להזמין גואל זה, הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

לה

חותמו של הקב"ה שהוא אמת אינו מתקיים אלא ע"י ישראל בכח התורה שקיבלו.

אל אחד יחיד ומיוחד מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ להאיר בהם אור תרי"ג מצות שנאמר בהם ותורה אור, וזה **תורה תאיר,** שהרי אור שלך לא היה מאיר בעולם אלא בתורה שקבלו ישראל, ולפיכך תנאי התנה הב"ה עם שמים וארץ אם יקבלו ישראל את התורה מוטב, ואם לאו הריני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו, שהוא תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, והרי חותם שלך שחתמת בו כל העולם, אמת, עומד להתקיים רק בישראל בתורה שלהם, והרי מקוים לך לגלות אור זה, ויאמר בו בית יעקב לכו ונלכה באור ה', ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

לו

השכינה ברדתה אל עמקי תהומות הס"א נקראת „יונה" שהיא מתנהגת בערמה ובהונאה עם הס"א להשליט יחודו יתי' על כל מעשיו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה הקדושה ירדה לעמקי תהומות שנאמר בה ותשליכני מצולה בלבב ימים, זה יונה שנאמר בה אחת היא יונתי תמתי, שהיא יונה לסמ' ותמה להקב"ה, שנאמר בה ועם עקש תתפתל, וכמו שיורדת באלה תהומות כך היא משלטת שליטה שלך על כלם, אל אמת גלה אמת בעולמך, כי לך מקוים ישראל בתוך כל תהומות חשוכים, **לישועתך קויתי ה'.**

לז

בעלות מלך המשיח לדדגא דקן צפור, יעלו עמו כל תיקונים שתיקנו ישראל בגלות ושם תשרה השכינה על כל א' כפי עבודתו בסוד והאם רובצת על האפרוחים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מלך המשיח ממתין לקן צפור להתעלות שם, שבו כי יקרא קן צפור לפניך וכו' ומיד לא תקח האם על הבנים, שהרי בשעה שיעלה שם יעלה עמו כח כל התיקונים שתיקנו ישראל בגלות, שנא' בהם הזורעים בדמעה, ומיד שיגיע לשם תהיה השכינה שורה על כלם, על כל א' כפי עבודתו, באותו הזמן והאם רובצת על האפרוחים, ותוקף הכל על אותם הבנים, לא תקח האם על הבנים ודאי, שהם אותם שמשתדלים ליחד יחוד שלך באמת, שנא' בהם קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, גלה אמתך למיחלים לך, גם כל קויך לא יבשו, לדעת שבאמת בטחו, ולא יכזב מצד שקר של ס"מ הרשע, וגם נצח ישראל לא ישקר, **לישועתך קויתי ה'.**

לח

כל שמותיו יתי' לפעמים הם נסתמים מפני השקר השולט בעולם, מלבד שם הוי"ה בה שאין שקר מגיע אליו לסתום אודו.

אל אחד יחיד ומיוחד ברכה שלך שנא' בה ברכת ה' היא תעשיר, ברכת שמך הקדוש **יהוה** ב"ה, שכמה שמות הם שנקראים

ברכות מים, להביא מים שלך להשפיע לישראל, אבל שם **יהוה** ב"ה זה מוצא מים אשר לא יכזבו מימיו, ששקר אינו שולט שם לסתום אותו, ומיד שזה יתגלה בעולם ברכת ה' היא תעישר ולא יוסיף עצב עמה, הרי זאת תקותם של ישראל אחר כל החשך שעבר עליהם בגלות, שאע"ג שהחשך שלט בשאר הבריכות הרי זאת מוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ודאי, ומיד יודע כי אתה ה' אשר לא יבשו קויך, כמ"ש הנביא וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קווי, **לישועתך קויתי ה'.**

לט

אין השכינה מקבלת תנחומין על תלאות הגלות אלא מסטרא דאימא ששם גנוזים עומק סתרי ההנהגה, שאין נחמה של אמת אלא בהיגלותם.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יוכל לנחם שכינתך אלא (אתה) [אי'] שכך עומדים כל הנשמות היוצאים מן האוצרות העמוקים שגנוזים בשמך הקדוש **יהוה** ב"ה מצד אי' עילאה, לדעת שם כל סתרי סודות מעשיך, והם חתומים בחותם שלך שאינם מושגים לאחרים, וזה חותם אמת, ומיד שזה יתגלה בעולם יתקיים המקרא אנכי אנכי הוא מנחמכם, אנכי ודאי, מצד אי' ודאי, והם נחמות של אמת שהם מוזמנים למי שמקוה לך, שנא' בהם עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, קבל תקות עמך וגלה להם אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

מ

אפילו הבריות שנראה שעושים הפך רצונו ית',
סופם יוכיח שרצונו ית' היה שיעשו כן.

אל אחד יחיד ומיוחד רצון שלך עושים כל בריותך, ואפי' שנראה שעושים היפך רצונך, הרי סוף הכל יוכיח שאתה רצית כן, להניח להם להוציא אמת שבחך שידעו אמתך, לאמתך מקוים ישראל עמך ואעפ"י שחטאו לפניך, על אמתך הם בוטחים, וכן מתפללים לפניך לא לנו ה' וכו' על אמתך, גלה אמתך למקויך, וישמחו מקוים בך, **לישועתך קויתי ה'.**

מא

מי שבא להתדבק בה' אל יתדבק אלא באמת ר"ל בשם הוי"ה,
שבו מראה שהוא כל יכול ואין לשקר העמדה בפניו.

אל אחד יחיד ומיוחד עשה למען שכינתך שהיא אור כל המאורות, וחיים לכל בריות שלך, שבה הם מתדבקים בך, ונא' בהם ואתם הדבקים בה' וכו', ומיד שהם מתדבקים בך, מאירים האותיות בתוכם אמת ודאי, וזה אתם הדבקים, אתם אותיות אמת, להראות שמי שמתדבק בך לא יתדבק אלא באמת, וכל שקר רחקת ממך שאין אתה מתקיים אלא על האמת, ונא' בך וה' אלהים אמת וכו' יהי כבוד ה' לעולם וכו', בשם שלך שאתה מראה שאתה כל יכול ונאבד כל שקר מן העולם. הרי תקות עמך עולה לגלות יכלתך, שכן רק ביכלתך הם בוטחים כל עמך המקוים לך, והבוטח בה' חסד יסובבנו, ומיד תגלה חסדך חסד של אמת, שנאמר בו ענני באמת ישעך, **לישועתך קויתי ה'.**

מב

כשהיסוד מתעורר, מיד אותות ומופתים נראים בעולם,
והמלוכה שבה לבעליה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שמותיך עומדים להאיר בזוהר שהוא צדיק שנא' בו והמשכילים וכו', ומיד שזוהר זה מאיר כל אותות ומופתים תלוים ממנו שנא' בהם ונתתי מופתים בשמים ובארץ, וזה מצד צדיק שנא' בו כי כל בשמים ובארץ, ומיד שהוא מתעורד באותות שלו הרי המלוכה שבה לבעליה, שנא' בה לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש. והרי כמה נביאי שקר עמדו בעולם בכמה אותות ומופתים, שנא' בהם שמו אותותם אותות, וזה בעבור מלכות שהיא כתר מלכות שנפלה למטה, וכמה רצו להשתמש בה שלא היתה (נראית) [ראויה] להם, וכשתשוב למקומה, מיד יאמר בה המתנשא לכל לראש, באותו הזמן אותות של אמת יהיו בעולם, ומיד ישובו ישראל למנוחתם בצדיק, שנא' בו זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו, ולפי שקיוו לך בכמה חוזק שנא' בו קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך, חזקו ויאמץ לבבכם, בזכותם יאמר לצדיק, ותשב באיתן קשתו, מיד וראיתיה לזכור ברית עולם, וזכרתי את בריתי יעקוב וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

מג

פעולת שם אהי"ה להגן על ישראל בגלות. ואעפ"י שא' דאהי"ה מסתלק לפעמים, ע"י קיווים של ישראל הוא חוזר למקומו.

אל אחד יחיד ומיוחד שם שלך **אהיה** שמת להיות מגין על ישראל בגלות, וזה שנשאר **הָיָה** וזה שנא' היה היה דבר ה', בו היה זרועם לבקרים וכו', בכח מה, בכח הקיווי ודאי, הה"ד ה' חננו לך קוינו, ומיד שזה יעמוד בכחו א' תתגלה עליו, וזה אמת, ויעשה **אהיה**, מיד ולכבוד אהיה בתוכה, וזה גאולה שלימה לישראל מצד אי' **אהיה** ודאי, בה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה, **לישועתך קויתי ה'.**

מד

מי שמקיים את התורה מעוני, ובכח הקיווי שלו עומד באמונתו על אף כל נסיונות הגלות, קופו לקיימה מעושר בעת שתגלה כח ממשלתה.

אל אחד יחיד ומיוחד כמה מצוות מקיימים ישראל בגלותם, וזה כל המקיים את התורה מעוני, שהוא מצה לחם עוני, בה ריב ומצה בכמה נסיונות של הגלות, והם מקיימים את התורה בקיווי שלהם, להמשיך אות ו' מצד ז"א שהוא עשיר, מיד נעשית מצוה, מצות המלך, בה והיה ה' למלך וכו', וזה ו' אמת, אשר נתן לנו תורתו תורת אמת, הרי זמן שיקיימו אותה מעושר מצד אות ו' זאת, עשיר ודאי, ועשיר יענה עזות לס"מ ונוק' שהם רוצים לקטרג לעומתו, מיד אז ידבר אלימו באפו ובחרונו וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

מה

מפי עוללים ויונקים שהם נו"ה, השכינה הנקראת עוז נבנית ומתחזקת במלך.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי התורה מתקיימת בפי קטנים מעמך ישראל, בהבל שאין בו חטא, וכמה רקיעים נבנים לצדיק חי עולמים מהבל זה, ובהם הוא משתעשע לברך ישראל בכמה מיני ברכות, שכן נו"ה שהם תינוקות של בית רבן נמנים לגבי השכינה, ומהם היא נבנית, מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, זה מגדל עוז שם ה', תוקף השכינה שהיא מתחזקת במלך, מיד נא' בה ותקעתיו יתד במקום נאמן, וזה אמת ואמונה,

שבזמן אחר המרגיז ארץ ממקומה וכו' אבל כשנו"ה נזמנים לגבה, הרי הם עמודים שלה שהיא נסמכת עליהם, באותו זמן אף תכון תבל בל תמוט מצד העז ודאי, הרי תקותם של ישראל לאמתך, שתחזיק השכינה הקדושה באמונתך שלא תמוט ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

מו

כסאו ית' עומד להאיר בביהמ"ק. משנחרב הבית נסתלק א', סוד היחוד, מכסא ונשאר כס, והוא מלשון כיסוי, שמאז קיבל השקר כח לכסות על האמת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כסאך עומד להאיר בביהמ"ק שנא' בו כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו, ולפי שנחרב הבית נסתלק א' מכסא ונשאר כס, מיד (בכסא) [בכסה] ליום חגנו, זה ענינו של ס"מ שמכסה ללבנה, וזה שקר שמכסה על האמת, גלה יחוד שלך שהוא א' ודאי, וכמה פלאים יצאו ממנה שנא' בהם נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, ומיד אות אמת ינתן לעמך כמו שהם מקוים לך, אעפ"י שהם רחוקים בגלות ממך, ותודיע להם שאתה קרוב להם, כמ"ש הכתוב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

מז

האבות כיון שנעשו מרכבה, מיד הם נשואים ע"י הכסא. וכן בניהם אחריהם, כיון שמתדבקים בו ית' בכח הקיווי, אעפ"י שיש בהם עונות הם נשואים ממנו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ג' אבות עומדים להכין לך מרכבה שנא' בהם אבות הם הם המרכבה, ואבות הקדושים כל ישראל תלוים בהם כענבים באשכול, ומיד שהם נעשים מרכבה כך נא' בהם הכסא נושא את נושאיו, וכן הם נשואים ממך, ומיד אעפ"י שיש כמה עונות בישראל אתה סובל אותם, שנא' בך אני עשיתי אני אסבול. הרי כמו שהם מקוים לך, כך הם מתדבקים בך להסתלק למעלה סבולים בזרועותיך שנא' בהם מתחת זרועות עולם, וזה הנשואים מני רחם, מיד ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד, ומיד שלש אותיות אלה פורחות מכסאך עליהם, **אמת**, שנא' בהם כלה זרע אמת, כי גבר עלינו חסדו וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

מח

בכח הבטחון שישראל בוטחים בה' בחשכת הגלות ומקוים ליחודו שיתגלה, שם י"ה מאיר בלבבם תמיד. ואינו מניח לחשך לבלוע אותם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי י"ב שבטי י"ה עומדים לפניך לגלגל אורות ולצרף שמות לנהג עולמות כראוי, ואם ישראל חוטאים לפניך וגורמים להתדבק חשך באור הרי שם י"ה עומד על כל א' משבטיך להפריד חשך זה מהם, וזה י"ה שנא' בו כי יד על כס י"ה מלחמה, וזה י"ה עדות לישראל להראות שהם זרע אמת ודאי מצד יעקב, שבו תתן אמת ליעקב, קיוי שלך הוא המחזיק אותם לעמוד בגלות, מצד י"ה שמאיר בלבבם ואינו מניח לחשך לבלוע אותם, ובזה השם הם נבדלים ממנו ודאי, לפיכך כל הנשמה תהלל י"ה הללויה, וזה **כל** הנשמה **ת**הלל ר"ת כה"ת, **ריב ויב** בשני אותיות אלה שהם דברי ריבות בשערים, מלחמה לה' בעמלק מדור דור, ה' איש מלחמה ה' שמו, תעביר חשך מן העולם ושני עינים יהיו מאירים בשני אותיות אלה יה, כי בי"ה ה' צור עולמים, הרי כאן כוחו של בטחון, בטחו בה' עדי עד כי בי"ה וכו', מיד ותגלה כבוד ה' וראו כל בשר וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

מט

אותיות ד"נ דאדנ"י הם הדורשים דין מלפניו ית' על או"ה מפני דמם של ישראל ששפכו. וכל עוד דין זה לא נעשה, אותיות א"י דאדנ"י מסתלקים והיכ"ל אינו עומד בקיומו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי בך נא' ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון, שעד שלא נטלת נקמה מאו"ה בעבור דמים ששפכו מישראל אין שם הקדוש **יהו"ה** ב"ה שוכן בהיכלו שהוא **אדנ"י**, שהרי קול דמי בניך צועקים אליך מן האדמה, כגון הבל שנאמר בו קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה, וזה **דן דאדני** שהוא שואל דין מלפניך בעבורם, **ואי** מסתלק ממנו, וזה אי הבל אחיך, ולכן היכל אינו עומד בקיומו, ובשעה שתנקם מהם מיד שם זה יעמוד בתיקונו כראוי, ובו וה' בהיכל קדשו, וה' שוכן בציון ודאי, הרי בניך מקוים לך, בעבור דמם שנשפך לא תהיה מתרחק מהם אפילו שיש בם חטאים, אלא ענני באמת ישעך, שאתה אל מלך נאמן ומקיים אמונתו לישני עפר, שהם כמה הרוגים שנהרגו על קדושת שמך, ובהם ידין בגוים מלא גויות וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

נ

ענין כ"ב אותיות התורה המתגלגלים בג' אותיות אמ"ת שהם
ראש תוך סוף, ונעשים ג' אלפ"א ביתו"ת: אבג"ד, תשר"ק, א"ת ב"ש.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי באמת קיימת עולמך, ועל האמת אתה מעמיד אותו, ישראל גוי אמונים מקוים לפניך באמונתם ותקותם, כ"ב אותיות מתגלגלים בשלשה אלה, שהם ראש תוך סוף, ונעשים שלשה אלפ"י ביתו"ת, **אבג"ד תשר"ק אתב"ש**, בהם ואתא מרבבות קודש, אתא בוקר וגם לילה, אתא ר"ת **אבגד תשרק אתבש**, אמת ודאי, גלה אמתך בעולמך ובו תיכון תבל בל תמוט, **לישועתך קויתי ה'.**

נא

התורה היא מקוה מים לישראל מצד אימא שבכחה ישראל מקוים לו יתי'
ומעודדים אור יחודו להתגלות עליהם ולטהרם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תורתך היא **מקוה** מים מצד אי' **באהיה** שלה **אלף הה יוד הה**, בה מקוה ישראל מושיעו בעת צרה, וזו תודה, שבה אין שיור רק התורה הזאת, ונא' בהם אהיה עמם בצרה, תקיים בישראל וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, שהם מקוים לך להמשיך מקוה זה עליהם, מיד יאמר בהם ומשתי את עון הארץ וכו', באמת שלך שהוא אהי"ה (ה') [פ'] אהי"ה, **לישועתך קויתי ה'.**

נב

בזכות התורה, אשר בה כלולים כל שמותיו יתי' ומתלהטים בשעה
שישראל עוסקים בה, יהיו נכפים כל מדרגות הטומאה בפני ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הנזכר בשמותך, ומהם רועשים כל הצבאות שלך, הרי כולם נכללים בתורתך וכך מתלהטים בכל העולמות, בשעה שישראל עוסקים (כו) [בה], עשה למען תורתך, ותעביר מישראל כל חשך וכל צרה, שתהיה כופה בשמותיך כל מדרגות הטומאה להתרחק מישראל עמך, ומיד יאמר בהם אשריך ישראל וכו', שאתה אלהים אמת ואלהים אחרים הם אלילים שאין בהם כח לפעול לפניך כלום, הרי ישראל בוטחים בך, ואתה עזר שלהם, שנא' בך ישראל בטח בה' עזרם ומגינם הוא,

הרי בטחונם לפניך, מיד נאמר בהם מגן עזרך ואשר חרב גאותך וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

נג

בעליונים שהם מצד חו"ב שאין שם ס"א אמונתו ית' נודעת תמיד. אבל בתחתונים שהם מצד זו"נ אין האמונה נראית מפני הנחש שהוא נרגן המפריד אלוף. כשתיקוניהם של ישראל גורמים לזו"נ להתחבר, היחוד מתגלה גם באו"א, שעיקר היחוד הוא בזו"נ, ומגילויו בזו"נ נמשך גילויו באו"א.

תיקונם של ישראל הוא בנוק', ונכלל כולו בז' רואי פני המלך, שהם המביאים ציפוים לגבי הנוקבא ובכחו שעוייה נפתחים.

אל אחד יחיד ומיוחד אמונתך בעליונים שהיא אמונה אומן, בשעה שמתחברים שני שמות שלך **יהוה אדני** אמונתך נודעת בהם, ומיד נודע כי גבוה מעל גבוה שומר [וגבוהים] עליהם, **יהוה אדני** למטה, **יהוה אדני** למעלה, מהם מתקשרים ועולים עד א"ס ועד א"ת, וזה נראה לכל העליונים, שהם מצד חו"ב שאין שם ס"א, שס"מ נא' בו איש בעד לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, מצד זה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו, (שהם) [שאין] ערוה שיפריד רע בין ו' לה', אלא אמונה, אמן ו"ה, להיות תמיד בחיבור א', שכן או"א ריעים דלא מתפרשן לעלמין, אבל מצד של מטה אמונה זאת לא נראית, בעבור נחש שנא' בו ונרגן מפריד אלוף, וכאן צריך ישראל, שנא' בהם בנים אתם לה' אלהיכם מצד זו"ן, שיחברו אותם ביחד בחיבור שלם, ומיד שהם מתחברים למטה קוב"ה ושכינתיה, **יהוה אדני**, יחוד שלך מתגלה בכל המדריגות אפי' אותם שלמעלה, שהרי כאן שלימות היחוד, ובעבורו כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, וזה אל עליון קונה שמים וארץ, שקוב"ה ושכינתיה הם שמים וארץ, בשעה שמתחברים ביחד מיד יחוד עליון מתגלה ונודע בשם שלך **יהוה אדני**, והם שני יודין, י' בראש, י' בסוף, ו' אותיות באמצעם, נעשה הכל א' להראות על יחוד שלך, וזה **יא"י** אברהם יצחק יעקב, מיד הכל נכלל בי' אחת שהוא יחוד הכל, והרי כאן ג' יודין וא', שבהם נראה יחודך שאתה אחד יחיד ומיוחד ונא' בך אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, והם ג' יודין של שם ס"ג **יוד הי ואו הי**, א' עומדת באמצע להראות הכל יחוד שלך, וג' יודי"ן בהם נראה ג' אבות , א' דוד מתחבר עמהם, בו כל הנחלים הולכים אל הים, שהכל הולך אל מקום א' וזה מלכות שמים, שמים אש ומים, חו"ג מחוברים ביחד ברקיע שעושה שלום ביניהם, והוא שמים, חה ג' יודי"ן, א' מלכות עמהם, חה אבן

השתיה, אבן מאסו הבונים היתה וכו', וזה השמים מספרים כבוד אל, וישראל מעידים בכל יום שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י' א' י', כאן מראה היחוד אברהם יצחק יעקב, אחד דוד המלך, בו ואני נסכתי מלכי על ציון וכו', מיד השמים מספרים כבוד אל, וזה ואתם עדי נאום ה' ואני אל, באותו הזמן נאמר לישראל פתחו שערים ויבא גוי צדיק, שומר אמונים, אלה הם שערים של ביהמ"ק, ועוד שערים שני יודין שהם עשרים, וכן שער הוא עשר, וזה י', בהם פותח את ידיך, אל תקרא ידיך אלא יודי"ך, והם שערים שבהם העונה אמן בכל כחו פותחים לו שערי ג"ע, וזה אמ"ן **יהוה אדני**, שערים שבו שני יודי"ן, והם שערי ג"ע להתחבר נוק' בבעלה, מיד נא' בה והיית כגן רוה בעבור אותו נחל עדנים שנא' בו ונחל עדניך תשקם, מיד ברכות יוצאות לכל צד, וכל חיות הקדש מתרבים מהם, משביע לכל חי רצון ודאי. מי גורם כל זה אלא אמונתם של ישראל המצפים לישועתך, ובאותה השעה כל העינים עליונים ותחתונים צופים לך, ואותו האבן שנא' בה היתה לראש פנה, מיד נא' בה על אבן אחת שבעה עינים, שבשעה שכל התחתונים מצפים לך, ונאמר בהם עיני כל אליך ישברו, נכללים כל העינים ונתלים בה בשבע ודאי, זה בת שבע שבה נברא העולם בשבעה ימים, ומיד נקראת פתח עינים, שהרי כל הפתיחה שלה באלה העינים תלוי, ומיד שהם נתלים בה נא' בה פותח את ידיך, שהם שערים האלה הנפתחים, הרי עליהם נאמר באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם, שרים שנים, נדיבי העם שנים, במחוקק א', במשענותם שניים, הרי שבעה, על אבן אחת שבעה עינים, כנגדם ז' מרואי פני המלך שהם מביאים כל ציפויים של התחתונים לגבי זאת האבן, מיד פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון, ונא' בה והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ולפי שתיקון כל זה הוא באמונה נא' באלה המים מימיו נאמנים, שאין ס"א מתערבת בם כלל, שהרי ממקור האמת הם יוצאים, וזה אי' עילאה חותם ודאי, לשמור מס"מ שהוא מנסך את היין לע"ז, וזה יין המשכר, אבל בשעה שיש חותם שהם ג' **אהי"ה** מיד יין נשפך כמים, וזה סימן ברכה שהם מי מנוחות, שבהם כלולים כל מיני ברכה שבעולם, ואלה הם שנא' בהם ושאבתם מים בששון וכו', שהרי בשעה שעינים אלה תלוים באותה האבן, כשנפתח המקור עליהם מתחברת מ' עמהם וכל אהת נעשית מעין, ואלה הם מעיני הישועה ודאי, **רבון כל העולמים** הרי כל ציפויים של ישראל לגבך, עתה יש לך לפתוח מעיינים האלה עליהם, ומיד על מבועי מים תנהלם להיות גואל אותם ברחמים מצד חסד דאברהם, מים ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

נד

ענין עמלה של תודה הפועל נגד עמ"ל דעמל"ק המכסה האורות מישראל בסוד א' דכסא המסתלק ונשאר כס.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שמך הקדוש מתפוצץ באותיותיו ועולה לש"ך מדריגות ומיד נא' בו נושא עון ועובר על פשע שהרי כל החשך שגרמו עונותיהם של ישראל עובר על ידו, ובאותו הזמן כי אתה תאיר נרי ה' אלהי יגיה חשכי, וישראל שהיו עניים בגלותם מצד די"ן **דאדני** שהיתה מדה"ד פוגעת בהם, ה' פעמים דין הוא ש"ך, והרי שני שמות **אדני** הם שכינתא עילאה שכינתא תתאה, וזה ק"ל, שהוא **עני** לישראל לחם עוני, לפי שלא נמצא שם צדיק שנא' בו ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, וא' של **אדני** לא היתה מאירה, ואז נשארו ש"כ ש"כ שהם תמ"ר, זה שימי לך תמרורים, בהם על מצות ומרורים יאכלוהו, מצה ק"ל והיא קל ה' ה"פ **אדני** שעושה ש"כ, ובשני שמות **אדני** הרי תמר, לפיכך ומרורים, בהם וימררו את חייהם בעבודה קשה וכו' בתלמוד ירושלמי ובתלמוד בבלי שבהם עמל תורה שנא' בו כי אדם לעמל יולד, בעבור **עמל** דעמלק שמכסה האורות מישראל, וגרם לכסא שישאר כס בא' שנעלם ממנו, שהרי א' בה אלה ואלה דברי אלהים חיים, וזה תורה בלא מחלוקת. בשעה שזו נתעלמה לא נמצאת הלכה ברורה בכל מקום, בעבור עמל דעמלק ששולט, באותו הזמן כי יד על כס יה וכו' מלחמה וכו' זה מלחמתה של תורה, כי יד על כס יה כגון ידיו רב לו להיות שקיל וטרי, וכן זורקים קש ותבן שהם עשו וישמעאל מן החטה, שהם כ"ב אותיות התורה, וזה בחמש מוצאות הפה, לנגדם ה' אותיות **אלהים** לעשות דין בעשו וישמעאל, חה ה' דחטה וזה כלל כ"ב אותיות שנא' בהם כי חיים הם למוציאיהם בפה, מיד ישראל שהיו עניים שנא' בהם עני חשוב כמת חוזרים חיים, חיים הם למוצאיהם ודאי, בכ"ב אותיות שחוזרים ומתחדשים בהם, מי מחזיר אותם אלא שם **יהוה** ב"ה שכך הוא מתגלגל בגלגוליו ברל"א שערים פנים ואחור, ומחדש כל העולמות, בו המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשי בראשית, שלפיכך צוית לישראל והגית בו יומם ולילה, ותורה שהיא תורת אמת שנשארת סלת נקיה בלא שקר שהם הקושיות ששולטים עליה, ומיד מתמתקים דינים של שכינתא עלאה שכינתא תתאה שהם מדת יום ולילה והגית בו יומם ולילה ודאי, הרי ישראל מקוים לך ועוסקים בתורתך בעניותם ולפיכך יש לך לתת להם עושר מצד צדיק שבו גילוי התורה בשם **יגל פזק** שבו **יגלה פ**דיון זרע קדושים, שממנו יוצא אור, שהוא ותורה אור, וזהו וירא אלהים את האור כי טוב, אמרו צדיק כי טוב, **לישועתך קויתי ה'.**

נה

אימתי יתוספו אותיות ו"ה על י"ה וישתלם שמו הגדול יהו"ה כראוי, כשיעביר הקב"ה את עמלק מן העולם, שעד שעמלק בעולם אינו מניח אותיות ו"ה להתפשט למטה בארץ, ובמקומם י"א ארורים שולטים בה. אבל משימחה עמלק מן העולם, מיד יתפשטו ו"ה על ישראל ויאמר בהם ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך מאיר בעליונים ובתחתונים, **יה** בעליונים, **וה** בתחתונים, ובשעה שתחתונים חוטאים לפניך הרי כבודך בעליונים שנא' בה רומה על השמים אלהים, לפיכך כבודך אינו נפגם ועבודתך אינה חסרה, ובסוף הכל מן השמים שהוא מדור העליון שלך אתה לוחם בכל הטמאים העומדים למטה, למחות אותם מן העולם, וזה עמלק למחות אותו מן השמים שנא' בך כי יד על כס יה מלחמה וכו' זה **יה** שעומד למעלה ועומד לעשות מלחמה עם עמלק שאין מניח שמחה להתגלות למטה, ובשעה שתעביר אותו מן העולם תהיה מלך למעלה ולמטה ויאמר בך והיה ה' למלך וכו', **והיה** ודאי, להיות נוסף **וה** על **יה** להשתלם שמך כראוי, מיד י"א ארורים יעברו מן העולם שהם כלל הנחש הארור שתלוים בו כל הצרות של העה"ז, ובאותו הזמן יהיה העולם יושב לבטח בשעה שיאמר לא ירעו ולא ישחיתו וכו' כי מלאה הארץ וכו' בעבור שקר שיעבור מן העולם שהרי נחש הוא מוציא דבה, שנא' בו ומוציא דבה הוא כסיל וזה מלך זקן וכסיל שהוא גורם כסילות בעולם בס"מ שלו סם המות אשת כסילות וזה **דבה** רעה שהוא י"א, כלל י"א ארורים האלה, בשעה שאלה יעברו מן העולם מיד ואמת ה' לעולם הללויה, **רבון כל העולמים** הרי ישראל מקוים לך להמשיך לגבם אור שלך שנסתלק למעלה, ומיד יאמר בהם ועליך יזרח ה' וכבודו וכו' להשתלם יקרך למעלה ולמטה, קבל עבודת עמך וידעו שאתה בוחר בעבודתם ורוצה בתקונם, **לישועתך קויתי ה'.**

נו

בכח התקוה שישראל מקוים לגילוי יחודו ית' ואמתו, הם נותנים כח לאור שמו ית' לבקוע במחיצת העונות ולהאיר לקויו מאורו.

אל אחד יחיד ומיוחד תפארתך עובר על פשע, שבשעה שאור שמך הקדוש רוצה להתפשט בעולמך, כמה עננים חשוכים רוצים לעמוד לפניו בעבור חטאיהם של ישראל שנא' בם כי אם עונותיכם היו מבדילים כו', מיד אתה מתגבר (עמך) [כנגדם] ונוטל תפארת כל הגוונים שלך, תפארת ישראל ודאי, שכל הגונים אורות עליונים מתיחדים בו ביחוד

אחד, וזה שנא' והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש וכו', מיד אתה בוקע בכל אותם החשוכים ומאיר לעולם, ונא' בך ישיש כגבור לרוץ אורח, וזה ותפארתו עובר על פשע ודאי, עבור על פשע עמך שאתה אמת מצד יעקב, תגלה אמת שלך וזה ת"ת, ישראל ודאי, ואמת ה' לעולם, ומצד זה כי גבר עלינו חסדו, שהוא ישיש כגבור לרוץ וכו' לעבור על אלה הפשעים בעבור תקותם של ישראל, שכן נותנים לך כח לבקוע בחשוכים האלה, ונא' בם גם כל קויך לא יבשו וכו' שהם אותם הבוגדים שנא' בם ובגד בוגדים בגדו שרוצים להלביש השמים עננים, בבגד רע שלהם שנא' בו אלביש שמים קדרות וכו', ומיד שאתה מתחזק בתקותם של ישראל יבושו הבוגדים ריקם, ותפארתו עובר על פשע ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

נז

ענין כבוד שמו ית' המתעלה על כל העולמות ובעילויו מתעלים ישראל וכל הבריאה משתלמת.

אל אחד יחיד ומיוחד כבוד שמך מתעלה על כל העולמות, וכן הוא מתעלה בהם עילוי על עילוי עד שמתדבק תוך השלימות העליון שאין עילוי יותר ממנו, ונא' בשם הקדוש שלך ומרומם על כל ברכה ותהלה, זה המלך המרומם שכן הוא מתעלה תמיד ואינו פוסק, ובאותו העילוי כל הבריאה שלך משתלמת, וכן ישראל עמך מתדבקים בו להעלות תמיד שלא יהיה הפסק למעלתם כלל, דכתיב אשריך ישראל מי כמוך וכו', בה ואמת ה' ודאי להסתלק בעילוי ואין שקר יכול לו, שהוא מתרומם בעצמו ונשגב לבדו, הרי ישראל מקוים לשלימות רצונך וכך יתעלו עד רום כל המדריגות שנא' בך מקימי מעפר דל מאשפות וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

נח

דן, נחש דקדושה, פעולתו היא לדחות כחות הרע מאחיזתם ברגלי הקדושה. ואין לך דבר המחזק לנחש דקדושה בפעולתו זאת כמו קיווים של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כמה טורח טורחים ישראל בעבור שכינתך בגלותם, ומיד צדיק מתעורר למעלה להיות מכין מזון לשבת שהוא **ש בת**, תיקון היחוד להתחבר אורותיך בחיבור שלם, וזה והכינו את

אשר יביאו, והוא מי שטרח בע"ש, שהצדיק הוא ע"ש, ולמה נקרא ערב אלא שבו מתערבים כל האורות העליונים והכל מקבץ להביא אל אוצר א', והיא השכינה, בה יראת ה' היא אוצרו, ובכל הטודח הזה של ישראל יאמר בהם ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, וזה ארץ החיים מצד שבת, שהרי בזמן אחר אינה ארץ החיים שהרי רגליה יורדות מות, ונא' בה טומאתה בשוליה, אבל בשבת לאחוז בכנפות הארץ וינערו וכו', וזה גוי ששבת חייב מיתה, מיד היא ירושה לישראל שנא' והאכלתיך נחלת יעקב אביך וזה נחלה בלי מצרים, [מהו] מצרים זה קץ הימים לילית שפחה רעה שנעשית מצרנית לקדושה היא וכל חיילותיה, ואלה הם ת' פרסה של מצרים כלם הם מצָרים של השכינה, והם רהבים מצד והב ששולטת במצרים, בהם ולא פנה אל רהבים וכו', ושם עומדים כל מיני רשפים קסמים ונחשים מצד שקר שנתלה ברגלים, ולא באלה חלק יעקב שנא' בו תתן אמת ליעקב, ובו ויאסוף רגליו אל המטה ונמצא אמת בלא שקר, נחלה בלי מצרים ודאי, הרי כמה מצפים לישועתך ישראל עמך שנא' בהם, לישועתך קיוינו כל היום להעביר שקר זה מעל רגלים, שכך יעקב כשהיה רואה נחש שהוא שקר רודף אחר הרגלים האלה שם נחש אחר לעומתו שנא' בו יהי דן נחש וכו', אבל כדי שיתחזק נחש זה הקדוש על אותו הנחש הטמא להעביר אותו לא מצא כח יותר כמו קיוי, פתח ואמר לישועתך קויתי ה', והרי ישראל מקוים לך ומיד תחזיק נחש שלהם שהוא משיח להעביר נחש זה האחר שקר טמא, ומיד יתגלה אמת בעולם שהוא קושטא קאי שהוא עומד אתרי סמכי שהם תרין משיחין שבהם והיו לאחדים בידיך, אבל נחש טמא שקר וקאי אחד כרעא וזה הוד בזמן שהפריד אותו מנצח, וזה ירבעם שבו אמרו ישראל אין לנו חלק בדוד וכו', ובזמן שיחזור להתקשר בו בדוד, מיד והיו לאחדים בידיך, אמת שעומד על שתי רגלים, **לישועתך קויתי ה'.**

נט

,,רב חסד'' ו,,אמת'' שתי מדות המתחברים כאחד. בהיגלות י"ג תיקוני דיקנא לשלוט בעולם מיד נחש חחר למטה, וכל שקר עובר מפניו ולא ישאר בעולם אלא אמת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי י"ג שמות סוד שלוש עשרה מדותיך שמת להעביר כל הפגמים ולטהר מכל טומאה שעליהם אמר הנביא ומשתי וכו', ובריתי כרותה להם מצד צדיק שאינם חוזרות ריקם, שצדיק הוא

הדד ובו הדרת פנים זקן, מיד לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו, וזה חסד שמתרבה בשערות הפנים, בו ובחסד עולם רחמתיך, ובשתי מידות מתחברים כא' שהם ורב חסד ואמת, ורב חסד ריבוי החסד וזה מטה כלפי חסד להחזיר נחש למטה, שבשעה שמטה נהפך לנחש בו היו שולטים כל קסם ונחש שהם עמל ואון, ומיד שנהפך נחש למטה, לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, וזה ו' כחו של יעקב, אמת ודאי, לפיכך ורב חסד ואמת, תלויים הדברים אלה באלה, וזה **וא"ו, אחד**, ומשתי וכו' שהוא יום שתהיה מיקר הדיקנא יקירא שלך, באותו הזמן לא ימצא בעולם אלא אמת, ואמת-ה' לעולם הללויה, הרי תקותם של ישראל שאתה תמשול לבדך ולא יהיה עוד אל נכר שנא' ה' בדד ינחנו וכו', וזה (י)ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו, וזה תרועה במטה, תרועם בשבט ברזל, ולישראל, רעֵה עמך בשבטך וזה ו' בו וקו ינטה על ירושלים בקיוי שלהם ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

ס

ניקוד חולם שהוא ניקוד אמת כולל ראש תוך סוף ומקשרם בסוד היחוד בתקותם של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד יחד מאורך ביחוד שלך וזה חולם אות ברית שבישראל שהוא מתעלה לכל לראש ואין שום שליטה שמגעת אליו, ובו נא' לך ה' הממלכה וכו' שזה הניקוד הוא מלך על כל הצבאות ואינו אלא מתנשא עליהם ונושא אותם בעילויו, זהו ניקוד אמת שכולל בעצמו ראש תוך סוף לעלות אותם בקשר האמונה בתקותם של ישראל שהיא אות ו', חולם זה מתעטר על ראשם ועולה לקשר הכל בתיקון שלימותך שאין לו סוף ותכלה, מיד יאמר בך והיה ה' למלך וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

סא

מעלת דם ברית שמעביר חרון אף ה' מישראל

אל אחד יחיד ומיוחד רועה את צאן (ההרוגה) [ההריגה] ישראל שהם נהרגין על יחוד קדושת שמך ויש מהם שנשפך דמם על הארץ להיות משכך חמתך בו וזה דם מצד דין קשה שבו נשפכה חמתך, שנא' שפך כאש חמתו, וכן דם זה היה שפוך ותוסס על הארץ ועוד עניים שבישראל

שנא' בו עני חשוב כמת בעבור ס"מ הרשע שנוטל מהם כל טוב כמו שעשה אליפז ליעקב, ואחרים שסובלים כמה חרפות עליך שנשפך דמם בקרבם בבושה שלהם שהיא לילית שפחה רעה ששולטת עליהם ונא' בה כסתה כלימה פני, **רבון כל העולמים** הבט לברית בדם ברית שהוא מעביר חמתך מישראל, נא' בהם גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו, וזה ברית אמת ששקר עבר ממנו שהיא ערלה ובו זוכים ישראל לתורתך אמת וע"ז אמר דוד דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני בעבור אמונתם של ישראל ונא' בה דרך אמונה בחרתי, ותקותם שהם מקוים לפניך, וזה היה מעביר מהם חרון אפך, ומ"ש דוד קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי, מיד ויעלני מבור שאון מטיט היון, שילחתי אסיריך מבור אין מים בו, **לישועתך קויתי ה'.**

סב

תיקון ק"ש להושיע דרגא דצדיק ולגרום לו התפשטות לרמ"ח עולמות בכח ומ"ח תיבות שבו. וכן מתיקוניו לגרום לתפילה דרגא דעטרה להתחבר בו.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא תזכור לישראל שהם מוסרים עצמם עליך בכל יום ומעידים לפניך שמע ישראל ה' וכו', וכך הם מקבלים אהבתך בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאודם לפייס ג' אותיות משמך הקדוש יהו, וכנגדם מתמתקים שלש אותיות דין **מאדני** ומיד נשלם **ה** בשמך הקדוש **יהוה** ב"ה וא' מתגלה **באדני** שהם ששה תיבות שמע ישראל וכו' ה"א, תקותם של ישראל באות ו' וזה והיה אם שמוע ויאמר, ו' ו' בתרין משיחין שבהם והיו לאחדים בידיך וזה אחד, לישועתך קויתי ה' שנא' בו צדיק ונושע הוא, שכן צריך להושיע צדיק שהוא מתפשט לרמ"ח עולמות ברמ"ח תיבות של ק"ש, ועוד תפלה תהיה מתחברת בו וזה קשת, מיד ותשב באיתן קשתו, חיבור זה במה אלא באמת שבו ה' אלהיכם אמת, שעד שיש שקר בעולם קשת זה אינו עומד בתקפו שהרי אינם מתחברים ק"ש ותפלה שהם צדיק ועטרה שלו שערלה מכסה עליה, בזמן שאמת שולט הרי עטרה זאת מתגלית וזה תשועה של הצדיק, לישועתך קויתי ה' ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

סג

תפלה שבכח אורו ית' שיאיר בלב ישראל יתעוררו להתקשר בו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד האר אורך שהוא בהיר בכל המדריגות ומאיר בלב בניך להיות מקשר אותם בך, ומיד עומד בפיהם בג' אותיות

אמת וזה קורבה שלהם שהם קרובים לך שנא' בך קרוב ה' לכל וכו' באמת, ובכח התקוה שלהם מאירים אור זה אפי' בתוך החשך תן אור למקוין, **לישועתך קויתי ה'.**

סד

תפלה על קיום אמתו ית' להיות משען לישראל

אל אחד יחיד ומיוחד אתה לבדך (מתנהג) [מנהג] עולמך, אמתך יעמוד ללא שקר, על אמתך אנו נשענים, לאמתך אנו מקוים עמוד לנו באמתך, תן לנו אמת כי אתה אלהי אמת אל אמת חי וקיים לעד וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

סה

תפלה קצרה על גילוי אמתו ית' לישראל

אל אחד יחיד ומיוחד אל אמת חי וקיים לעד הלעד יעשן אפך להסתיר אור קדשך ממקוים לך, תן לנו אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

סו

תפלה שלא יוכל אדם בליעל להחשיך עוד עיני המקוים לעילוי יחודו ית' ולא יבושו ממשענם.

אל אחד יחיד ומיוחד אל אמת לעולם, הלעד אפך יעשן להחשיך עיני מקויך לבהל לב דורשיך שהם מצפים לך [ ] ולא יוכל אדם בליעל איש און לנהג כרצונו בריותיך כי אתה אחד ואין אחר, אל אחד מיוחד במיחדיך, **אהיה** אשר **אהיה** על אמתך אבקש ממך, אליך אתפלל, אמור לצרותינו די **אל שדי יה צבאות** תן אמת לדורשי אמתך ולא יבושו ממשענם הנשענים עליך כי אל אמת אתה, אלהינו צדיק אל תבישנו אל יתחלל שמך בנו, כי אלהים אמת אתה וה' אלהים אמת וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

סז

תפלה קצרה

אל אחד יחיד ומיוחד אתה אחד נאמן, אתה נמצא למקוים לך, אדון יחיד, **לישועתך קויתי ה'.**

סח

תפלה להוכיח כי כזב ידברו הגוים האומרים שעזבו ישראל את אמונת היחוד, ועל כן ראוי לה' לגלות מלכותו עליהו למען דעת כל עמי הארץ כי מעולם לא חדלו ישראל מעבודתו ית' ולא המירו אמונתו.

אל אחד יחיד ומיוחד כל שרפי קדש צבאות עליונים לפני מלכותך יקדישו שמך, כל עדיך נאמנים מספרים לפניך מעשי בריותיך העושים בעולמך איש איש למעשיו ואתה על כלם נאמן עד לבריותך עדינו בשמים וסהדינו במרומים, אנא אל אמת העד על בניך היום הזה וכל צבא מעלה יענו אמת לפניך, אם על אמתך אנו בוטחים ואם על יחודך אנחנו נשענים, ומה יעוז רשע אויב חרף ה' ועם נבל נאצו שמך, האם באמונתך לא עמדנו, אם על יחודך לא נתאמצנו בין כל חשך ואפלה, ושכינתך הקדושה אשר שמת בתוך קרבות לבבנו היא תעיד היום הזה באמונה עדותה לפניך אם אותה אהבנו ואם יחודך הודענו בפינו, ספרנו שבח אמתך, עד מתי ה' רשעים יעלחו ומה שלוי עולם השגו חיל, הדוברים על צדיק בגאוה ובח ואנחנו עבדיך המזכירים בשמך, הלא אתה תעמוד עלינו למען דעת כי עובדים אנחנו אותך, וכי לא השלטת רשע נבל וטמא על דורשי אמתך ביחוד, על מקוים לפניך בתום לבבם, אדון יחיד מושל בכל **לישועתך קויתי ה'.**

סט

בקשה לתת לישראל חותמו, חותם אמת, ובו יהיו נכפים כל הקליפות לבל יחשיכו נגד אור קדושתו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה כחך על כל צר ומסטין שולט בכח מלכותך **אדני**, אדון כל המעשים, תן לנו אמתך, חותמך אמת, ובו יהיו נכפים (מושגעים) [מוסגרים] בשלשלת על צוארם כל הקליפות הקשות ורעות לבלתי יעורר חשך נגד אור קדושתך, להבה תלהט רשעים לגלות אמת בעולמך, כי לזה אנחנו מקוים ולך לבד עינינו תלויות, לישועתך קויתי ה'.

ע

בקשה שבהזכירו שמו הקדוש הוי"ה שד"י אלהי ישראל, יתעורר הוא ית' לעומתו להזכיר שמו הקדוש על כל בריותיו. ומיד ישתברו כל הקליפות לפני יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד בשם קדשך אני מזכיר **יהוה שדי אלהי ישראל** שבן תהיה אתה מזכיר שם קדשך על כל בריותיך ומיד ישתברו

מפניו סלעים, ירקדו הרים וגבעות כבני צאן, למען יחודך הנשגב והנורא, אל אמת שלאמתך אנחנו מקוים, אל אמת הושיעה ועננו, **לישועתך קויתי ה'.**

עא

מעלת התפילה:שרק על ידה אדם מתעלה מכל האויבים, ולכן מוכרח הוא שתעמוד לו לאדם אפילו בזמן שליטת החשך בעולם. ותפלה הנאמדת מתוך קיווי עולה על כל שאר התפילות, יען אין היא מתעיפת בכל עליותיה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אין תקוה לאדם אלא בך, שכן שמת אותו בתוך כל האויבים שהם חיילות יצה"ר שנא' בהם צופה רשע לצדיק ומבקש וכו', ואתה שמת תפלה שהיא השכינה להיות מתעלה בה מכל האויבים שנא' אם תקום עלי מלחמה בזאת וכו', אם אין תפלה נשמעת מה מקוה נשאר לבני אדם, הלא אתה אל אמת וזה העומד אפי' בזמן החשך והצרה, שמי שקורא אותך באמת לא תשוב תפלתו ריקם בכמה כח שאתה נותן בכנפים שלה לעלות כנשר זה לגבך, שלא יוכל שום א' להגיע אליה שהיא מתעלה מכל מיני קטרוגים, כנשר זה שמתרומם מכל החצין, ומי הוא התפלה שמסתלקת יותר, תפלה היוצאה בקיוי, שכל שאר התפלות מתיגעות בדרך ונא' בהם אשר קרך בדרך וכו', ואתה עיף ויגע, אבל התפלה העולה בקיוי, בה, וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר וכו', ולא יעפו, הרי בקיוי זה אנו מעלים התפלה לפניך ואתה קבל אותה באמת שלא תשוב ריקם מלפניך, **לישועתך קויתי ה'.**

עב

בקשה שמכות הבטחון שישראל בוטחים בו יתי' ונשענים על אמתו, יעביר חושך מדרכיהם למען ימצאוהו.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה תאיר נרנו בשלשה שמות של יחודך **יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי** ה' אלהי יגיה חשכנו שהוא חשך של יצחק שזה גורם לעיניים שהם מצפים לך, שלא יוכלו למצוא אמונתך שנא' בך ישחרונני ולא ימצאונני בעבור חשך ששולט שנא' בו אשר הלך חשכים ואין נגה לו, ואין יכול האור להתפשט בדרכים שעושים הצדיקים לנגדך שנא' בהם וארח צדיקים כאור נגה, ולפי שהדרכים מלאים

חשך שנא' בה והנה אימה חשיכה גדולה נופלת עליו אע"ג שהולכים בדרכים אינם מוצאים לך, ומי יעביר חשך זה אלא בטחון שבוטחים בך, שכן אמרת ע"י נביאיך מי בכם ירא וכו' יבטח בשם ה' וישען באלהיו, והרי אנחנו בוטחים בך נשענים על אמתך ולמה לא תעביר חשך מדרכינו שנמצא אותך, ויאמר בך דרשו ה' בהמצאו וכו', גלה לנו אמתך שאנו מקוים לך **לישועתך קויתי ה'.**

עג

נמשלה התורה לפטיש המפוצץ את הסלע שהיא מפוצצת את הסלע הסותם של הס"א. ומשלה לאש לומר שאין היא מקבלת טומאה.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא תורתך נתת לעמך בקדושתך עליונה שאין שום טומאה מגעת לטמאה כלל ונא' בה הלא כה דברי כאש נאם ה' וכו' וכפטיש יפוצץ סלע שהוא אבן קשה שעומד על פי הבאר שלא להניח מימיך לצאת לחוץ להשקות הנפשות שהם צומאות לך ונא' בהם כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, אבל התורה מפוצצת סלע זה שהיא יוצאה מתוך קדש העליון שאין שם טומאה כלל, מיד כן בקדש חזיתיך לראות עוזך וכבודך הרי קול תורתך עולה לפניך, ואתה אל אמת תהיה שולט על כל רע לזרות אותו בעיניך שנא' בך מזרה בעיניו כל רע, בעינים אלה יהיו משגיחים עלינו מצד עי"ן רברבא שהיא אי' עלאה שמשם התורה יוצאה, ובה מתפרשת שבעים פנים שהיא תורת אמת, לפי שממקום זה יוצאה שהוא חותם שלך שממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים, התעורר באמתך למקויך שהם ממשיכים אור שלך בתוך כל חשך ואפלה בקדושה שאינה נפגמת, כן בקדש חזיתיך ודאי, תן לנו שמחה באור פניך כמ"ש יהיה כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו, **לישועתך קויתי ה'.**

עד

ענין הז' רועים שהם ז' עמודים שעליהם עומד הארץ. ולפי שתיקנם הוא להעביר ערלה מן העולם, לכן הם נקראים ז' כותבי ברית.

אל אחד יחיד ומיוחד ממשלתך על כל, ועל שבע עמודים העמדת ארצך, שנא' בהם כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל, והם

שבעה רועים שבהם אתה רועה ישראל במרעה שמן, שהיא השכינה מצד אי' עלאה, וזה כר נרחב בכ"ב אותיות תודתך שעולים כמנין כ"ד מצד רחובות אימא עילאה, שבה כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ, באלה תרעה בנין ויהיה על שפיים מרעותם בגלוי ולא בסתר להראות ממשלתך על כל, מצד צדיק שבו ויוסף הוא השליט על הארץ, וזה ברית שהם ז' כורתי ברית להעביר ערלה מן העולם שהוא שקר של הנחש, בעבורו נא' המרגיז ארץ ממקומה וכו', והרי בשבעה אלה תכון תבל בל תמוט באמת שהוא חותם שלך, בו לדור ודור אמונתך שאתה אמת ושכינתך אמונה, מיד כוננת ארץ ותעמוד, הרי אנחנו מקוים לך לחונך אדמת קדשך בתוקף ואמונה כמ"ש וקוי ה' המה ירשו ארץ, ומיד שתכון תבל יתגלה כסאך שהוא כסא כבוד מרום מראשון וכו' נכון כסאך מאז, וקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה כל הגוים מתוך קיווים של ישראל, **לישועתך קויתי ה'.**

עה

עץ חיים, שה"ס התורה, הוא מקום האמת, לכך מי שמתפלל לעץ חיים לאמר: עשה נא לאֱמֶת את תקותנו שנצטוינו עליה בתורה, אין תפילתו חוזרת ריקם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תפארתך מתפאר בכל אורותיו מתנוצץ בכל גוניו על ישראל עם קדושיך ונא' בהם ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר, מיד כל שבעים אומין ונכפים תחתיו (בנ"ב) [בע'] שמות שלו, שהם לוהטים בכל העולמות, וזה ע' דיעקב, מה שנשאר הוא **יבק**, בו המלך יעננו ביום קראנו, וזה תפארת ישראל, עץ חיים, שבו ועץ חיים תאוה באה, שמי שמתפלל לעץ חיים זה אין תפלתו חוזרת ריקם שהוא מקום אמת, בו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, הרי לעץ חיים אנחנו מעלים תפלתנו שהיא השכינה בכח התקוה שלנו שאנחנו מקוים אליך בעבור אמת שלך וזה קוה אל ה', אל ה' דייקא, עץ חיים תאוה באה, שמי שמתפלל לעץ חיים זה אין תפלתו חוזרת ריקם שהוא מקום אמת, בו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, הרי לעץ חיים אנחנו מעלים תפלתנו שהיא השכינה בכח התקוה שלנו שאנחנו מקוים אליך בעבור אמת שלך וזה קוה אל ה', אל ה' דייקא, עץ חיים ודאי, תן לנו שאלתינו שאנו מבקשים רק אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

עו

ענין שם שקוצי"ת המתוה על קבלת התפילות היוצאות מלב נשבר ונדכא.
הרכבת שם זה מב' תיבות ויש"ק תץ באה ללמד שבעלות התפילה נקיה
מאחיזת הקליפות בסוד ת"ץ היא מתקבלת לפני ה' בסוד וישׁ"ק יעקב לרחל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה שומע תפלות בשמך **שקוצית**, בו כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר וכו', שכמה תפלות עולות לפניך מאותם גאי לב ואינם מתתקנות לפניך ומיד הם נדחות שאינך רוצה אלא לב נשבר ונדכה שלא יהיה גס מקליפין שלו אלא יהיה עני ושפל לפניך, ומיד תהיה שכינתך עולה על ידו לרומי רקיעים, הרי אנחנו עניים ושפלים ונבזים לכל עמך, ותפלתנו לא תהיה נמאסת ממך כי אתה קרוב לנשברי לב ואת דכאי רוח תושיע, הרי תפלתנו עולה לפניך באמת ובלב שלם שאין הקליפה מתערבת בה שהיא פסולת בתוך האוכל אלא לחם נקיה שבה סלת יהיה קרבנו, ומיד יאמר בה שפתים ישק משיב דברים נכוחים, **וזה סלת תץ**, מיד תנשק אותה בכל נשיקין שנא' בהם **וישׁ"ק** יעקב לרחל ויהיה נשלם השם **שקוצית**, מיד ובשועו אליו שמע, לאמתך אנו מקוים לא תסיר תפלתנו וחסדך מאתנו, **לישועתך קויתי ה'**.

עז

אין השכינה עולה אלא בנשמותיהם של ישראל כאשר משימים נפשם
בכפם להילחם בעבורה עם לילי"ת שפחה רעה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי נפשנו נשואה אליך בכמה סכנות ששמנו נפשנו בכפנו לעלות שכינתך עליה שלימה, שכן אינה עולה אלא בנשמותיהם של ישראל, שעליה אמרו אין תפלתו של אדם נשמעת אא"כ משים נפשו בכפו, להלחם בעבור השכינה עם לילית שפחה רעה שהיא [ ] וזה סרכה בכנפי ריאה שרוצה לעכב שכינתך לעלות, ומיד שנשמותיהם עומדות בסכנה, הו' זונה זאת נכנעת תחתיהם, ושכינתך עולה עד רומי רקיעים, באמתך בטחנו שאינך משליט שקר על עובדיך, בתקותך נשאנו נפשנו אליך, אתה תקבל מנחתנו באהבה שאתה אמת, **לישועתך קויתי ה'**.

עח

בכח הקיווי שישראל מקוים לה', ה' מופיע עליהם באור אמתו ומצילם
מן השקר שסמ' מבקש להטעותם בו.

אל אחד יחיד ומיוחד בידך אפקיד רוחי, שהיא השכינה שעומדת בארץ למטה והיא מחזקת בני אדם שלא יגבר עליהם החשך

ששולט בארץ התחתונה, ונא' בה אף ידי יסדה ארץ, ובזה (היה) [היו] מפקידים הרוח שלהם, וזה רוח שנא' בו אל אשר יהיה שמה הרוח וכו' להיות כל מעשיהם מתנהגים לפי סדר קדושך, וכך מתפללים לפניך וכוף את יצרינו להשתעבד לך ביד ואת שהיא יד החזקה ודאי, בידך אפקיד רוחי, בקיוי שהם מקוים לך יאמר בו ה' חננו לך קוינו היה זרועם, זרועם דייקא, ביד זאת שלך, לבקרים שכן יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ודאי, פדית אותי ה' אל אמת, שהרי באמת שלך אתה יכול להציל אותם שלא יטעה אותם ס"מ הרשע, **רבון כל העולמים** אליך עינינו תלויות אל תטענו ה' מדרכיך, ה' נחנו בצדקותיך למען שוררי הישר לפני דרכך, ונלך באורחותיך באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

עט

ענין העיניים, שבגלות חשך שולט עליהם ואינו מניח לאורו יתי להגיע אליהם, לכן ראייתם בזמן ההוא אינו אלא בסוד החיצוניות. אבל כאשר ה' משפיע אורו על העיניים מתחדש בהם כח לראות בסוד הפנימיות.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה הוא המגלה עיני בריותיך, שהרי אע"ג שיש עינים להם הם עיני בשר גוף בלא נשמה עד שאתה תתן בהם אורך וזה נשמה, מיד נשמת שדי תביתם, וזה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, באותו הזמן כי עין בעין יראו, שעתה חשך שולט על אלה העינים ונא' בהם כי האדם יראה לעינים לפיכך לא אשר יראה האדם, עד שיעברו חשוכים אלה מן העולם מיד יראו אמתך שנא' בו וגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו, **רבון כל העולמים** הרי אנחנו מצפים לך ועינינו לך תלויות שתעביר מהם חשוכים אלה ויהיו מאירים באורך באמת חננו ה' חננו, **לישועתך קויתי ה'.**

פ

השכינה בעלותה למעלה היא עולה בבחינת תפלה. וברדתה לשרות על ישראל היא יורדת בבחי' ברכה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ישראל עמך מספרים תהלתך בכמה שירות ותושבחות, וזה דוד המלך שנא' בהם תהלת ה' ידבר וכו' וזה

השכינה שהיא תפלה ודאי כשעולה למעלה, וכשהיא שורה על ישראל יורדת מליאה מכמה ברכות שנא' בהם ושמו את שמי וכו', לפיכך תהלת ה' ידבר פי, מיד ויברך כל בשר שם קדשו, שם דייקא, וזה שם שעומד לישראל שנא' בו אני ה' הוא שמי וכבודי וכו', ושמו את שמי על בני ישראל ודאי, לפיכך שם קדשו שלא ניתן אלא לישראל שהם עם קדוש אותם שנא' בהם עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, שהם מטה שלימה ביעקב וי"ב שבטים, זו ודאי, ולכן הם יכולים לעלות תפלה לפניך שאין רע מתערב עמהם אלא הכל בקדושה ובטהרה לפי שנא' בהם ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, אבל או"ה הם זרע שקר מצד נחש עקלתון, לא להם תהלתך שנא' בהם תאלמנה שפתי שקר אבל לישראל לישרים נאוה תהלה, **רבון כל העולמים** לך אנחנו מקוים בכמה שירים ותושבחות שאנו אומרים לפניך בגלותנו שכן נזכה לומר לפניך בגאולתינו כמד"א תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממעונות אריות וכו', למה תשורי אלא מתוך אמונה שלך, מראש אמנה ודאי, וכן יהיו משוררים מראש שניר וחרמון לפי שכך היו משוררים באמונתם ובתקותם אפי' ממעונות אריות, **רבון כל העולמים** גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם, מתקותינו בך נשמח, **לישועתך קויתי ה'.**

פא

כשגרם החטא שעצבון וחשך ישרו על הלב העליון, לא ניתן לרוה"ק השורה בלב הנ"ל להתפשט על ישראל שה"ס האברים. אבל לע"ל כאשר יטהר לב זה מן החשך הסובב אותו מיד רוה"ק שבלב יתפשט על כל ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, שמשעה שחטא אדם שרה עצבון ע"ז הלב ובעבורו בעצבון תאכלנה כל ימי חייך, ושום דבר לא נתברר בעולם בעבור החשך שמחשיך על אותו הלב שמשם קיום הכל, עד זמן שנא' בו לב טהור ברא לי אלהים וכו' שכן יהיה נטהר לב זה מכל החשך שסובב אותו, ומיד רוח חיות ימשך בכל האיברים שהם ישראל, חה ורוח נכון חדש בקרבי כגון ותחי רוח יעקב אביהם, חה רוח הקדש שנא' בו ונחה עליו רוח ה' וכו', שהרי בזמן שעצב נמצא על הלב, באותו החשך שחופה עליו רוח אחר נמצא, שהוא רוח סערה שמסעיר גופו של אדם חה רוח שקר המתפשט בעולם להטעות בני אדם, ולפיכך אתה רוצה (שיתבררו) [שיבררו] לבם לפניך עבדיך להעביר חשך זה

מן הלב ולהחזיר רוח חיים לכל איברי הגוף, מיד יאמר במלך המשיח חיים שאל ממך וכו', ודאי לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה שהרי לבנו שבור לפניך ועכ"ז אנחנו מקוים לך לשמוח בשמחתך להשרות רוח קדשך על ישראל עמך שאינו שורה אלא מתוך שמחה, וכן תשיב רוח זה על כל בניך ויאמר בו אשפוך רוחי על כל בשר, רוח אמת ודאי, רוח נכון ורוח טהרה, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך את תקח ממני, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני, **לישועתך קויתי ה'.**

פב

אעפ"י שחשך שולט על ישראל בגלות, אור יחודו יתי' נמצא בנשמותיהם ומעורר תשובה בלבם.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא אתה הוא המעורר תשובה בלב בניך ביחוד שלך שאתה נמצא בכל הנשמות ובכל הנפשות ובכל הרוחות, ואעפ"י שהחשך מחשיך עליהם אורך עומד נגד כל חשך שנא' בו אני ה' לא שניתי, ובעבור זה אמרת לישראל אם תשוב ישראל אלי תשוב, אלי דייקא, שאתה יחיד נודע על כל מדריגותיך, השיבנו ה' אליך ונשובה וכו' טהר לבנו לעבדך באמת שאתה שורה בתוך לבנו ותאיר בנו אורך עד שיעביר ממנו כל זוהמא ולא ישלוט בנו כי אם אמתך, **רבון כל העולמים** לך אנחנו מצפים והרי לבנו אנו נושאים אליך כמ"ש המתפלל צריך שיהיה עיניו למטה ולבו למעלה, שכן אנחנו משפילים עינינו שלא להרים פנינו נגד יקר יחודך, ולבנו נשוי לך, וכן אתה תאיר לנו אורך בלבבנו לעשות לנו לב א' ביחוד שלך, יחד לבבנו לאהבה וליראה אותך שאתה אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך ונא' בך והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו וכו' הושיענו באמתת יחודך, **לישועתך קויתי ה'.**

פג

הוראת שם שד"י שאומר די אל לילית שפחה רעה שמבקשת לעבור תחומה בקיטרוגה נגד ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד שדי שמך שאתה אומר די לכל בריותיך, אמור לצרותינו די, שהרי לילית שפחה רעה (רצה) [רצתה] לעבור מתחומה לקטרג על בניך, מיד אתה שדי תהיה בצרנו שחותמך אמת,

ומבריח כל שקר מפתחנו שנא' בהם לפתח חטאת רובץ ואתה שדי שומר (דלות) [דלתות]. ישראל הרי ליכלתך אנחנו מקוים שאתה כל יכול בצדיק חי עולמים שנא' בו כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה ודאי, במלכותך ישמח לבנו, **לישועתך קויתי ה'.**

פד

בשם אוכ"ץ, שהוא תפלה באר"ת ב"ש, ה' יח' מתקרב ומטה אחן לשמוע את תפלת המקוים לו, אפילו בשעה שהוא מתרחק מן התחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד קבל תפלתנו נגד כל קטרוג שאתה שומע תפלה בשמך הקדוש **אוכץ** שהוא תפלה **באת בש**, ובו אתה מעביר כל מסטין מלפניך, ואתה מטה אזנך לשמוע קוראיך באמת שנא' בך הטה ה' אזנך ושמע, ואע"ג שאתה רחוק, בזה השם אתה מטה אזניך עד שאתה מתקרב לאותם שקוראים לך, קרוב ה' וכו' ודאי, וזה למי שמקוה לך שנא' בו קוה קויתי ה' ויט אלי ודאי לקרב מי שהוא רחוק מיד וישמע שועתי, והרי בשם זה תשמע תפלתנו שאנחנו מקוים לפניך, **לישועתך קויתי ה'.**

פה

פעולת החוטם העליון דא"א לסלוח ולהרחיק אף.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה סולח ומוחל לעמך באותו החוטם העליון סליחה שמו, להוציא רוחך באותו אורח העליון שהיא וחנון, בו חנון ומרבה לסלוח, ומיד שאתה מתעורר בחנינותך לישראל אתה מרחיק אף וכל מדריגות דין קשה ומגביר החסד לישראל בתוקף אמתך שנא' בך אל רחום וחנון וכו' ואמת, הרי לאמתך אנו מקוים להמשיך רוח זה עד הפה הקדוש שיאמר סלחתי, ומיד תמצא כל שמחה לישראל שנא' בהם כי אסלח לאשר אשאיר, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

פו

טעם האריכות הניכר בתיקוני השכינה באחרית הגלות, הוא כדי להעביר אפילו רושם של פגם מכל מדרגה, ולכן יותר שיתארך הגלות יותר יאיר אורו ית' על ישראל בעת הגאולה.

אל אחד יחיד ומיוחד אורך תאיר לאפלה שהיא שכינתך בשעה שעומדת על לילית שפחה רעה להכניע אותה, והיא אפלה

ודאי, כגון כי אפלות הנה, שכן עושה דבריה באריכות כדי להעביר כל פגם שלא ישאר שום רושם ממנו בשום מדריגה, וכן היא צריכה לקבל אור שלך שנא' בו כי אשב בחשך ה' אור לי, כי אשב שהיא (מתערבת) [מתעכבת] בחשך, ומיד יאמר לישראל שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה, שהרי כל זמן שמתארך עליהם הקץ כך אורך ראוי להאיר להם הארה שלימה שיהיו מרויחים בגלותם, הרי אורך הגלות נתארך וישראל מצפים לפניך, דבריך יהיו אמת שדברת על יד נביאך לכן בארצם משנה ירשו, וזה משנה של יום שבת, לחם משנה ודאי, שהם מכינים אותו ביום הששי שהוא אלף הששי שהיו צריכים ישראל להיות נגאלים מיד בראשיתו, ועתה שנתארך עליהם הרי משנה זה יהיה מוכן להם ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

פז

במקום ששם הוי"ה ב"ה מתגלה, לילי"ת וכל מחנותיה בורחים משם והשקר משתתק, ולעומת זה משיח שה"ס האמת נפתח פיו.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה רופא כל בשר שנא' כל המחלה אשר שמתי וכו' כי אני ה' רופאך, וזה בשם הקדוש שלך **יהוה** ב"ה, אני ה' דייקא, שבמקום שהוא נמצא לילית בורחת מלפניו ובו בל יראה גאות ה', ה' רמה ידך בל יחזיון, וכל מחנות שלה שנא' בה למות תוצאות כלם בורחים מלפניו ובו זו מות מבית ישראל שהיא השכינה, הרי ישראל נושאים עיניהם לך שאתה תרפא את מכתם ומיד יעמוד ריוח לאותו שנא' בו והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעוונותינו, ומה שהיה נאלם לפני אויביו שנא' בו נגש והוא נענה ולא יפתח פיו, עתה תאלמנה שפתי־שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז, שאתה אל אמת תפדה אותו מיד שוביו שנא' בך בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת, **לישועתך קויתי ה'.**

פח

ע"ב וענ"ן שני קליפות קשות המחשיכים עיניהם של ישראל, כללות שניהם עמל"ק. בהיגלות אוד יחודו ית' ימחו שניהם, ועמהם יהיו נמחים כל עוותיהם של ישראל. גם עתה בעודם שולטים בעולם, ישראל בכח קיווים מבקעים בהם דרכים לתפילותיהם לעבור שם, ובדרכים אלה עצמם ירד אור יחודו ית' אליהם ויחזירם להתקשר בו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך הוא אור חזק שמוחה כל עננים שנא' בהם מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתך שהם שני קליפות

קשות **עב** ועגן שעומדים להחשיך עיניהם של ישראל ונא' (בך) [בהם] כי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', **ועב**, בו עבים סתר לו ולא יראה, **ענן**, בו סכותה בענן לך מעבור תפלה, כלל שלהם **עמלק**, בו אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך, וזה (מעביר) [מעבור] תפלה ודאי, ומיד שאורך יתגלה הרי תמחה אותם ועמהם יהיו נמחים כל עונותיהם של ישראל שהם מצפים לפניך בקיוים, וכמו שנושאים עינים לך כן מבקעים בתוך החשך הזה להעביר אליך תפלותיהם, ואלה הם דרכים שירד בם אורך עליהם ומיד יהיה מחזיר אותם להתקשר בך ויאמר בהם שובה אלי כי גאלתיך מצד אי' עלאה שהיא תשובה שימינה פשוטה לקבל שבים, ובחותם שלה שהוא אמת יהיו נצלים שלא תוכל הס"א לעלות אחריהם ויאמר בהם ובשמחתו לא יתערב זר, ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, **לישועתך קויתי ה'**.

פט

מעלת ישראל על כל שאר הנבראים היא היותם קשורים ביחודו ית',
משא"כ בכל שאר הנבראים הקשורים כל א' מהם תחת השר הפרטי שלו בלבד.

אל אחד יחיד ומיוחד אין כמוך בעליונים ובתחתונים שלכל בריה יש גבול ותכלית ולך אין שום גבול, אין סוף לך ואין תכלית, וישראל עמך ביחודך הם קשורים ובו עולים עד א"ס ועד א"ת ביחוד שלך שבו מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, באותו הזמן נא' בהם אשריך ישראל מי כמוך, מי כעמך ודאי, ובשמך הקדוש נא' מי כמוך באלים ה', אתה אחד ועמך ישראל גוי אחד, אתה אל אמת ועמך ישראל זרע אמת, אתה מחכה שנא' בך ולכן יחכה ה' לחננכם וישראל מחכים לך שנא' בהם וחכיתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו, הגלה לעמך שהם אחיך וריעיך שנא' בהם למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, **לישועתך קויתי ה'**.

צ

בכח תורתם של ישראל שהיא כאש יתעורד לע"ל אש שכינתו ית'
וילהט כל המקטרגים על ישדאל.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יגיד הדרך שאתה אש אוכלה, וזה אש שאינו מקבל טומאה שנא' בך לא יגורך רע, ומתוך קדושתך נתת תורה לישראל לקדש אותם בקדושתך שנא' בו הלא כה דברי כאש נאם ה', הרי

קול תורתך עולה לפניך מתוך קיוי ואמת, ומיד כל המקטרגים שהם מתקרבים לקטרג על ישראל יאמר בהם ושבה והיתה לבער, וזה לילית שפחה רעה שתהיה לבער באש שכינתך שלא תוכל לטמא מקומה ח"ו, אלא להבה תלהט רשעים, מיד והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה וכו' באש אוכלת שלך, באותו הזמן כל הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, **לישועתך קויתי ה'.**

צא

בכח קיוים של ישראל היחוד מתעורר בסוד חוט לקשר כל המאורות בחיבור א', וכיון שנתקשרו כל הנבראים ביחדו, שלום נמצא בעולם, ואין מי שיוכל לקטרג לשלומם של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד יחודך נותן שלום בעולמך שנא' בו ה' עוז לעמו יתן ה' יברך וכו' שכך כל מאורותיך מתיחדים ביחוד א' ושם יש להם כל תוקף וכח שאין שום א' יכול להזיז אותם ממקומם, בעבור זה ישראל עמך קוראים לפניך שמע ישראל וכו' באותו השעה נשגב שמך הקדוש יהוה ב"ה בכל כח שלו מי יוכל לקטרג לשלומו לפיכך ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, ה' תשפות שלום לנו לתת שלום זה שניטל בגלות שבו ותזנח משלום נפשי, ובשעה שתגאל שכינתך מיד יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך שהיא שבת ש' בת שבת שלום, מיד חיבור עצבים אפרים הנח לו שכל עונות ישראל יהיו אובדים ולא יהיו נזכרים עוד ויאמר בהם יבוקש עון ישראל ואיננו וכו' כי אסלח לאשר אשאיר, וזה ומשתי את עון וכו' ביום אחד, הרי ישראל מקוים לך ונשענים על אמתך לחבר כל מאוריך בחיבור אחד בחוט שיאמר בו והחוט המשולש לא במהרה ינתק שהוא ש' של שבת שבו כלולים קהל עדה וישראל, כהנים לוים וישראלי, בכלל ג' אבות אברהם יצחק ויעקב, וחוט זה עולה בתקוה שלהם וזה תקות חוט השני, והוא חוט שמקשר כל המאורות בחיבור אחד, ובתחלה כשעולה נעשה שלשלת והרי כאן ג' קולות של שופר שישראל (מוציאים) [מוציאים] לפניך, וזה קול קול יעקב שהם מוציאים תקותם לפניך מתוך יושר לבם ותמימות שלהם וזה תקיעה שעולה ביושר לקראת יחודך, אחד יחיד ומיוחד, ומיד הולך לתקן כל קלקוליהם של ישראל שיאמר בהם ביום חבוש ה' את שבר עמו, וכן אור זה מתפרש לכמה צדדין שנא' בהם סוב דמה לך וכו' על הרי בתר שהם טורין דפירודא, וכן קול (יפר) [שופר] יעשה שברים שברים ובאמור זה לבם נשבר לפניך לב נשבר ונדכה וכו' הרופא לשבורי לב

וכו' וכשמחבר השברים עדיין נשאר שלשלת נוטה לכאן ולכאן ואינו מתישר וזה תרועה, עד כאן קולם של ישראל הקול קול יעקב בג' מדרגות שהם אש מים רוח לכלול בם ג' מדרגות של ישראל החוט המשולש ודאי, תקיעה שברים תקועה, וזה קש"ר שהם מתקשרים בך להעביר שק"ר מן העולם, תקיעה אחרונה לך היא, שבה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ומיד ובאו האובדים וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

צב

תפלה נפלאה על גילוי היחוד והאמת בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד אל אלקים אדני יחד שמך בעולמך ולמקוי שמך תתן תקוה שנא' בך אשר לא יבושו קוי, וכל י"ג מידותיך תקיים לאוהבי תפארתך, מבין שני אריות תצילם ויצאו לשבח שמך כי טוב ויאמר בהם גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, בזמן שאתה משרה שכינתך עליהם הם נלחמים בכח וישימו נפשם בכפם למען אמתך אתה ה' אל אמת לכבודך ולכבוד שכינתך הקדושה כי לשמך תן כבוד כבודך לגלות אמתך, והשקר ילך ויאבד, כי מי יעמוד בגילוי האור הגדול היוצא מלבושיו, כל עבדיך בני בריתך אנשי אמונה מתדבקים בו, אחרי ה' ילכו כאריה ישאג, וכל אויביך כהנדוף עשן תנדוף, ושכינתך הקדושה תתחזק באמונתך ויאמר בה מאת ה' היתה זאת, אמת ה' היא גילוי האמת תהיה להודיע ולהודע כי אתה אלהים אמת ולא יבושו קויך ה' אלהים, ומבקשיך לא יכלמו לעד, וזאת שמחתם תהיה, וכל צריך יכלמו ויבושו לעולם, והם יעבדוך במורא, עשה למען שמך עשה למען אמתך, עשה למען תקותם וישליכו יהבם (אליך) [עליך], **לישועתך קויתי ה'.**

צג

כמו שתפארתו ית' נודע מהנהגתו הקבועה, כן ניכר תפארתו משינוי שהוא משנה סדרי ההנהגה הקבועים לצורך קיום העולם ותיקונו.

אל אחד יחיד ומיוחד מלך עליון על כל צבא מרום, הנה צבאי צבאות יעבדוך, ואין יוצא ואין בא כי אם במצותיך, ואעפ"כ שמת חוק ולא יעבור משפט והנהגה לכל בריותיך וכל העולמות אשר בראת לתפארתך יעמדו על משמרתם, וכן בזמן שמת חילוף ושנוי מי יעלה ומי ירד הכל ביום

אשר כוננת עולמך כסדר כפי רצונך העליון, ואם צדיק יזכה ויצליח, והרשע ברשעתו יענש עכ"ז אתה ה' אדון כל כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כתבת בתורתך ותפארתך עובר על פשע ולא תחפוץ במות המת, ואם (אם) [אין] בנו מעשים זכור נא כי מחשבתנו נכונה לעבדך ואתה ה' ללב תבקש ורצוננו יעלה לרצון, וכי לתפארת שכינתך הקדושה כל מעשינו עשינו, את אלה תזכור וחסדך תעורר כי זאת תפארתך לעדי עד משנה ומחליף אתה שמת חוק ואתה תשנהו כי מידך הכל, תן אות אמת למיחליך להראות כי אתה אדון כל, וכל עבדיך למצותיך יסורו כאשר אנחנו מיחלים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

צד

תפלה נפלאה על הגאולה, כי גאולתם של ישראל היא צורך גבוה, שאין ה' ית' מתיחד אלא בבני ישראל בעמדם לפניו בארצם והשכינה שורה ביניהם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנחנו בניך ועבדיך הגענו לקצה הארץ מפני זעמך ואדמת קדשך עזובה ובית מכון רגליך שועלים הלכו בו, ואף גם זאת לא עזבתנו ומקדש מעט נתת לנו בארצות אויבינו, את השה הנדחה תרבץ ויעלו (למען) [למעון] קדשך כל בניך כאחד כי אתה ה' אחד, המתיחד בבני ישראל עמך בעמדם לפניך אשר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך בזמן שהיתה שכינתך שורה ביניהם בגילוי הר ציון זה שכנת בו ואשר לא עזבו בניך את דרכם, ועבודתך לא נטשה בלבבם, קיימוה גם בארצות אויביהם, תן מרגוע לנפשותם ויעבדוך בבית קדשך, תן לבניך שמחה, מנוחה לעבדיך, ושכינתך הקדושה תעלה למקום תפארתה, תתיחד בבניך, ותגלה אמתך כי כל קויך לא יבושו, **לישועתך קויתי ה'.**

צה

תפלה מיוסדת על זכות האבות אברהם יצחק ויעקב.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה אבותינו אברהם יצחק ויעקב החזיקו בשלשלת דרכי אמונתך חסד דין ורחמים, והרי כל בניך יוצאי יריכם, (אם בלא ברכים התחזקו נא זכותו לפניך יהיה) [אם חסד אברהם יעלה לפניך] רחם על פליטת צאן ידיך, ואל תראה לעונם כי מרוב הדוחק

והצדות אשר סבלו לא המירו את כבודך קיוו לגילוי אמתך, ואם זכות יצחק יעלה לפניך הלא מה יצדק אנוש עם אל ולפני גבורתך נתיצב אעפ"כ ראה ה' והביטה כמה הרעו לנו כל גויי הארץ, הלא אם תראה את בניך לנגדם צדיקים יהיו ותנקום את נקמתם מאת צורריהם וכל גבורתך תהיה על שונאיך וצדקתך לישרי לב, ואם צדקת ישראל אשר הקים את עדתך תראה, בזכותו תגלה אמתך בעולמך, שנא' בו כלה זרע אמת, ותקות בניך לא תהיה לרוח כי אתה אל אמת, **לישועתך קויתי ה'.**

צו

מפני שציפויים של ישראל גורם שהכבוד ימשך ויתגלה במקומו שהוא ביהמ"ק למטה, לכך לע"ל כאשר יבנה ביהמ"ק וישרה כבודו ית' בתוכו, יהיה מותר לישראל ליהנות מאורו.

אל אחד יחיד ומיוחד [גלה] כבודך בעולמך שנא' בו ונגד זקניו כבוד, וזהו שאתה שורה על בריותיך ומנהג אותם והרי מראש הכל לצורך ישראל מתפשט כבוד זה ואינו מתישב בזיוו עד שיגיע לישראל למטה מיד ולכבוד אהיה בתוכה, אעפ"י שכבוד זה נראה למעלה אין המקום הראוי לו אלא בה"מ למטה, שנא' בו כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו, וזה מלא כל הארץ כבודו, בשעה שיבנה בה"מ יהיה כבוד זה עומד בקיומו ומתפשט בכח שלם, וזהו שנא' בו והארץ האירה מכבודו יהי כבוד ה' וכו' שהדי ישראל מצפים לישועתך, ומתוך ציפוי זה כבוד שלך מתחזק להגיע למטה, בשעה שישרה במקום שלו שהוא בה"מ מיד יאמר בישראל זה ה' קיוינו לו וכו' שיראו אותך באצבע לפי שבקיווי שלהם המשיכו אותה להיות עמהם למטה ולכן יהיה מותר להם להנות מאורו, **רבון כל העולמים** כמה יהיה אמתך מתגדל בעולמך בשעה שתושיע שכינתך מאותם הכלבים החצופים שנא' בהם והכלבים עזי נפש שהם אומרים עזב ה' את הארץ, וזה ארץ שנא' בה השליך משמים ארץ תפארת ישראל, ובשעה שכבוד שלך יתרומם בעולם יאמר בזאת הארץ, והארץ האירה מכבודו, מלא כל הארץ כבודו, וזה יהיה השבח שלך שלא שלטו עבדים נבלים במקום קדשך ח"ו, באותו הזמן ישמח ה' במעשיו שאפי' בעשיה לא שלטה הס"א, כ"ש למעלה למעלה וזהו זמן שנא' בו (וגאלתי) [והתגדלתי] והתקדשתי, אל אחד יחיד ומיוחד גלה יחודך בשמים ובארץ שכך מעידים לפניך ישראל עמך ואומרים פעמים בכל יום שמע ישראל וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

צז

תפלה מיוסדת על מדת ארך אפים, שפעולתה להרחיק אף מישראל, ולתת להם שהות מפני קטרוגו התמידי של השטן, שיוכלו בינתיים לשוב בתשובה לפני כסא כבודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ארך אפים שאתה מרחיק אף מישראל לפיכך הם יכולים לשוב לפניך לפי שהשטן מקטרג תמיד לפני כסא כבודך, והרי הנשמות של בני אדם אינם יכולות לעלות אליך מפני שטן שרודף אחריהם, וכן הם מתפללים לפניך והסר שטן מלפנינו וכו' ובצל כנפיך וכו' והרי בשעה שאתה מרחיק אף זה מהם הם יכולים מיד לפרוח ולעלות לפניך בתשובה שנא' בו שובה ישראל עד ה' אלהיך מצד אי' עלאה שבה תשובה מגעת עד כסא הכבוד, מיד אתה מקבל אותם באמת שהוא חותם של אי' שאתה מחכה לתשובתם, וישראל מקוים לך שאתה תקרב אותם לגבך שנא' בך שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

צח

לפי שאו"ה הם פועלי און, לכן א"א להם להתדבק בו ית'. ולכן אפילו בחייהם נקראים מתים. אבל ישראל אפילו בחיותם בגלות אינם מתים ממש אלא כמתים שנאמר בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, וזה מפני היחוד שבלבם המחיה אותם.

אל אחד יחיד ומיוחד הלנצח תאכל חרב וזה חרב של עשו שנא' בו ועל חרבך תחיה, וזה חיות שלו בזמן שיש לו החרב זה יש לו חיים ועל חרבך תחיה דייקא, ובשעה שתסלק ממנו החיים מיד החרב יחזור לך שנא' בו חרב לה, ובו ה' כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה וכו' ואז ישארו כלם פגרים מתים, שבזמן שיש להם החיות ממך נקראים מתים אפי' בחיים האלה וזה רשעים שאפי' בחייהם קרויים מתים, בחייהם דייקא שיש להם ממך עכ"ז נקראים מתים אבל כשתסתלק החיות מהם אז ישארו פגרים מתים, **רבון כל העולמים** אתה חי החיים הרי ישראל עמך בגלותם נקראים מתים שנא' בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, ועכ"ז כמתי ולא מתים שהרי יחודך בלבם המחיה אותם, והרי הם דבקים בך שנא' בהם ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום, ואתה שנא' בך וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים, חיים שלך ראוי להתפשט בישראל עמך שהרי לישראל יש הדביקות הזה ולא לא"ה, ואתם הדבקים דייקא, שהרי א"ה הם פועלי און

שנא' בהם יתפרדו כל פועלי און, וא"א להם להתדבק בך, אתה גבור לעולם אדני' שנא' בך ה' איש מלחמה, איש שנא' בו כי כאיש גבורתו, תקח החרב הזה בידך החזקה, חגור חרבך על ירך גבור, ויהיה חרב לה', ובזמן שתתעורר החרב הזה מי יוכל לעמוד לפניך, ומיד חהרב שלהם יעשה נקמות בהם שנא' בו חרבם תבא בלבם, אתה חי וקיים לעד תעודר החיים האלה לישראל עמך היושבים בחשך ומתים שנא' בהם כנפל טמון [לא] אהיה כעוללים לא ראו אור, מצד דוד המלך שהיה ראוי להיות נפל שלא היו לו חיים עד שתתן לו חיים, והרי הגלות נתארך הרבה והרי זמן שיולד בחיים שלך שתחיה אותו שנא' בו במלך המשיח חיים שאל ממך נתת לו, וזה קו החיים המתפשטים מן החיים העליונים בקיווים של ישראל הממשיכים הקו הזה והוא עץ החיים מצד יעקב תפארת ישראל בו' שלו אות אמת תתן אמת ליעקב, ואז השקר לא יוכל לעמוד שאין לו רגלים, ויפול על פניו ויעשה גל של עצמות שכך מענישים לרשעים לעשותם גל של עצמות, ומיד גם העצמות האלה צריך לפזרם כי אלהים פזר עצמות חונך הבישותה כי אלהים מאסם, וזה פיזור לרשעים הנאה להם והנאה לעולם, וישמחו כל חוסי בך מצד אי' עלאה ביין שלה יין המשמח חיים, בחיים האלה שתתן להם בגילוי אמתך שהם מקוים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

צט

ענין ,,אף'' ו,,גם'' המחכרים במקרא ,,אף'' הוא מדת אפו שבו נאמר כי כלינו באפך. ,,גם'' בו גאולה נמצאת לישראל שנאמר ואף גם זאת כו' לומר שאפילו בשליטת ה,,אף'' בחי' ,,גם'' מקיימת את ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד אל באפך תוכיחנו שהוא אף חזיר שנא' בו כי יגורתי מפני האף, ומצד האף זה כל התחלות קשות שכן תמיד ס''מ מתחיל באף שעליו אמרו פתח באף, וכן פיתה לחוה באף זה והביא אף לעולם, וכן המן הרשע פתח באף שנא' אף לא הביאה אסתר המלכה, **רבון כל העולמים** הרי אף זה עשה כל צרכו בגלות, ונא' בישראל עמך כי כלינו באפך, הרי זמן שיענש הרשע הזה באף ויתעורר נגדו הגם שבו גאולה נמצאת לישראל שעליו נא' ואף גם זאת וכו', שאפי' ששולט האף הזה יש גם שמקיים לישראל והוא **חי יהוה** כמנין **גם**, וזה שבועה שמקיים החיבור, בו נא' ונשבעתי חי ה' באמת ובצדקה מצד אי' שהיא חיי המלך ומקשרת קו''ש שהם אמת וצדקה, חי ה' באמת ובצדקה ודאי, ובשבועה הזאת הוא נכנע, שכן בזמן שהוא רוצה לעלות במקום שאינו ראוי לו נא' לו הגם לכבוש את

המלכה וכו' גם שהוא חי ה' שבועת ה' תהיה בין שניהם שהם קו"ש, ובכח השבועה הזאת יומת הס"מ הרשע ודאי, וה חי ה' כי בן מות [וכו'] וכך המן הרשע נאבד בגם זה שנא' גם הנה העץ, **רבון כל העולמים** גם כל קויך לא יבושו המתחזקים בשבועה הזאת שהוא חי ה', יבושו כל עובדי פסל המתהללים באלילים, **ואף** אחר תעורר נגדם שהוא מצד אי' עלאה, אף בחושבן כסא, קומה ה' באפך הנשא בעברות צוררי, אף צריך תאכלם בגבורה חזקה שלה, הרי ישראל עמך מקוים לך תן להם שאלתם שמבקשים ממך וצועקים אליך מעמקי תהומות שנא' בהם ממעמקים קראתיך ה', וה אסתר שבה הסתר אסתיר פני מהם, וממצולות ים שופכים לפניך תפלתם ואומרים תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, כי נמכרנו אני ועמי שנא' בהם חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו שהוא מצד השכינה ששם כמה חבלים צריך, אלא בזהב מצד מלך הקדוש וזהב מצד אי' עלאה ועטרת זהב גדולה להנקם מכל הרשעים, מיד ואת בית המן נתתי לאסתר, והשכינה תראה ממשלתה, לעין כל, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ק

בהיות ישראל בגלות אין כח בהם להעלות את השכינה אל בעלה, וזה מפני שכרות גלותם.

אל אחד יחיד ומיוחד אם עוננו ענו בנו ה' עשה למען שמך שהרי ישראל בגלות הם שכורים ולא מיין שעליו אמרו שיכור אסור להתפלל זאת היא שכינה תפלה למשה, ולכך תפלתם אינו עולה לפניך, והרי השכינה מתאוה לעלות אליך ואין כח בישראל לעלות אותה, ה' עשה למען שמך שהיא השכינה הקדושה שם ה' ותעלה אותה בשמך הקדוש **יוד הא ואו הא**, ומה תעשה לשמך הגדול, במ"ה ודאי, שהוא חותם שלך, שמבקשת השכינה הקדושה לפניך, שמני כחותם על לבך וזה חותם אמת, ואמת ה' לעולם שהיא השכינה בו תקשר אותה על לבך, וכך יהיו ישראל נקשרים עמה לעלות אחריה שהרי היא אם רחמנית שאינה עוזבת את בניה, ואז ירד הרוח מצד אי' עלאה עליהם שנא' בו ונחה עליו רוח ה', וזה הרוח יעביר מהם השכרות, שעליו אמרו יין קשה רוח מפיגו ומכ"ש שהם שכורים ולא מיין, אלא מרי נפש שנעשה מרה עליהם ולב יודע מרת נפשו וזה הלב שלך יודע ודאי מרת נפשו, וזאת חנה שנא' בה אשה קשת רוח אנכי קשת רוח דייקא חסרה מרוח הזה, ויין ושכר לא שתיתי אלא והיא מרת נפש, וכן ישראל

שכורים ולא מיין וצריכים ליישב דעתם בזה הרוח, **רבון כל העולמים** לב יודע מרת נפשו ודאי, והרי אתה יודע המרירות שגורמים הרשעים לשכינתך הקדושה שנא' וימררו את חייהם בעבודה קשה, בכמה עבודה קשה בעצים ובאבנים שמררו חייהם ודאי שהיא השכינה הנותנת קיום ותיום לכל מעשיהם שעושים וזה מרור שתחלתו רך וסופו קשה שהשכינה הקדושה היא אשה יראת ה' שנא' בה יראת ה' טהורה עומדת לעד, אבל בסוף מדריגותיה מצד חוץ שם הקושי נמצא וימררו את חייהם, ואעפ"י שגם שם היא מושלת ודאי שנא' ומלכותו בכל משלה, ועכ"ז הרשעים האלה חושבים מחשבות רעות עליה, עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח, והרי הנפש הזאת מקוה לך שנא' בה קויתי ה' קותה נפשי שתגלה אמתך להראות שהיא משלה על הכל, קנא לשמך קנא לאדמת קדשך וידעו כי אתה ה' לבדך עליון על כל הארץ, **לישועתך קויתי ה'.**

קא

פלפולין דאורייתא עפ"י הכוונה האמיתית שלהם הם אמצעי להשגת רזין דאורייתא ולהתדבקות האדם בשכינה על ידם. אבל בעקבתא דמשיחא נשתבשו הדעות ונאמר על ידיעת רזין דאורייתא „חכמת סופרים תסרח" שנראה כאלו אין הם דבר עיקרי כל כך אלא הוספה בעלמא על פלפולין דאורייתא שהם העיקר.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם שבו וחכמת סופרים תסרח כגון וסרח העודף שהוא דבר שאינו צריך כ"כ אלא הוספה לבד, שבזמן אחר ת"ח היו משתדלים ברזין דאורייתא שהוא חכמה שנא' בו כי ה' יתן חכמה, ופשט של התורה היו זורקים בכמה פלפול וסברא שהוא קש ותבן שהם שני קליפות עשו וישמעאל, וזה עוקר הרים וטוחנן זו בזו בסברא, שבזה היו מכניעים אלה הקליפות הסובבים לתורה ואז היו משיגים תורתך תורת אמת, ובשעה שהיו עוסקים בו כמה אורות עליונים היו ממשיכים למטה, שאמרו על יונתן בן עוזיאל בשעה שהיה עוסק בתורה כל עוף שהיה פורח עליו היה נשרף וזה בזמן שהיה עוסק ברזין דאולייתא ודאי, וכך היו מתדבקים בשכינה הקדושה בדביקות גמור, ועתה חכמת סופרים תסרח שהרי רזין דאורייתא הם טפלים לפשט התורה והפשט הוא העיקר נסרחה חכמתם ודאי, וזה חכמה חכמת האמת, תורתך תורת אמת ששם אין מחלוקות אלא תורת ה' תמימה, וכ"כ למה אלא אבדה עצה מבנים שהתורה נשתכחה מישראל כ"כ עד שאין יודעים יופי

ושבח התורה שנא' בה יקרה היא מפנינים, וזה היקר לא נראה להם מכמה עגנים וחשוכים ומחיצות ברזל שמפסיק ביניהם וצריך כח גדול להעבירם בכמה פלפול וסברא להכנס לפנים, **רבון כל העולמים** הרי תבן אין ניתן לעבדיך שהוא הפשט כמו שצריך שהרי אם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים, ולבנים אומרים לנו עשו וזה ליבון הלכה מצד אמת וזה שמעתתא אליבא דהלכתא, והרי אין בנו כח לבקוע בחשוכים האלה לגלות תורתך תורת אמת, והנה עבדיך מוכים ודאי, וזה מכה אשר לא כתובה בתורה שאמרו זה מיתת צדיקים שהם צדיק וצדק שנסתלקו מישראל שמצד שלהם פלפול וסברא שהיו עוקרים הרים וטוחנים זו בזו, וזה חיבור קו"ש, ומשם נתגלה פנימיות התורה, והרי עתה נסתלקו למעלה ונשארנו יתומים, יתומים היינו ואין **אב** זה קו"ש **אב**, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו לקוות רק לך שאתה תבקע בתוך החשוכים האלה בכחך הגדול בו ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת ודאי, למעני למעני אעשה אם לא למעננו, עוררה גבורתך ולכה לישועתה לנו ה', אלהים צבאות השיבנו אליך והאר פניך ונושעה, **לישועתך קויתי ה'.**

קב

בזמן שליטת הדד שנראה שהקב"ה מסתיר עצמו משכינתו, השכינה צריכה שמירה מפני לילי"ת שהיא מצרנית לה. ואולם גם כאשר שמירה זו ניתנת לה, לא נמשך לה רווחה אלא שמירה. אבל בזמן שליטת הנצח השכינה עולה בניצוח ובניגון ואז נמצא לה רווחה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה סתר לי מצר תצרני ודאי, שהרי בזמן שאתה מסתיר עצמך משכינתך הקדושה הרי שמירה גדולה צריך מן המצר שהיא לילית שפחה רעה שהיא מצרנית, בה מן המצר קראתי יה, ומי הוא השומר אלא שם **יה** ודאי אי' עלאה שומר ישראל, קראתי יה ודאי, ועכ"ז כמה צער ודוחק יש לה שהרי האורות אינם מתגלים עליה אלא דיה לצרה בשעתה להצילה מן הצרה, שהרי בזמן שאתה מסתתר ממנה אין שמחה ואין רווחה שנא' ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה, בזמן שנסו יגון ואנחה לגמרי אז שמחה נמצאת ומגעת אל השכינה בלי הסתר עוד, ששון ושמחה ישיגו ודאי, ואימתי מגיע אליה אלא בזמן שמתגלה נצח שבו וגם נצח ישראל לא ישקר, שמצד הדד כל היום דוה שהוא מצר הזה והדוה בנדתה, אבל מצד נצח ניצוח ודאי שבה השכינה עולה בניצוח ובניגון, ימין מקרבת מצד נצח ודאי, **רבון כל העולמים** עד מה ה' תסתר לנצח שבזמן

שהוא נסתר שקר שולט, אבל נצח בו נצח ישראל לא ישקר ואמת מתגלה ואז השכינה יש לה כח להלחם נגד כל אויביה, וליטול גם נקמות מהם וקוי ה' יחליפו כח בקיום של ישראל שמקוים לכח זה שהוא שבט מושל בקו ודאי, גלה נא אמתך וישמחו בך כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך, **לישועתך קויתי ה'.**

קג

ס"מ הרשע בשקר שלו מבקש לכסות את אור האמת, ועי"ז חושב לשלוט על השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד זכור ה' חרפת עבדיך שהם עבדים המתפרצים לחרף שם קדשך והם עבדיך משועבדים וכפוים לך ויש לך לרדות אותם ולהענישם שאתה אדון שלהם והם מורדים בך וראוי להעבירם מן העולם, שהרי ס"מ הרשע דומה עצמו להיות אלוה שנא' אדמה (לאל עליון) [לעליון], והרי לא היה די לו בזה אלא שרצה לשלוט על שכינתך הקדושה בחוצפה שלו וכסה על האמת, שלא יתגלה בעולם אלא השקר שלו לגלות שליטתו ח"ו, והרי ע"ז צועקת השכינה הקדושה חמס וזה חמס שנא' בו החמס קם למטה רשע שהיא צועקת אליך, כי אין הצר שוה בנזק המלך, בכמה נזק שגורם השקר הזה להרחיק ישראל ממך, צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה, כי הרי לא נתגלה עדיין אמתך, והוא סתום ומכוסה מן השקר, **רבון כל העולמים** לישועתך קויתי ה', הרי סוף סוף הישועה שתבא ממך, שנא' בך ותושע לו זרועו, גלה זרועך הנטויה, לעשות בהם משפט כתוב ברשעים האלה המורדים ופושעים בך, והרי כמה עבדים אהובים נאמנים יש לך, בהם תנהג עולמך, ולרשעים האלה תגרש לנוק' דתהומא רבא, ומיד והיתה מנוחתו כבוד שהיא השכינה הקדושה (קדוש) [כבוד] ודאי, תמצא מנוחה שנא' גרש לץ וכו' וישבות דין וקלון, אלא מנוחה ודאי, אשה בבית בעלה, ישראל על אדמתם, באותו הזמן אמת מארץ תצמח שכל הזרעים שזרעו בדמעה בגלות הזורעים בדמעה תצמח להם לעשות הקצירה בשמחה, ברנה יקצורו, **רבון כל העולמים** אין לנו מלך אלא אתה, אדון כל גלה אדנותך על כל ויכידו עבדים אלה הרשעים אדנותך בעל כרחם, והרי ישראל אינם מקוים אלא לך שנא' בך כי אתה אבינו, תגלה אמתך ברחמים גדולים כרחמי אב על בן, כרחם אב על בנים כן תרחם עלינו, כי אין לנו אלוה אחר מבלעדיך, **לישועתך קויתי ה'.**

קד

בקשה שישפוך ה' רוח חכמה על ישראל, ואעפ"י שאינם כדאי מצד מעשיהם, שהרי סוף סוף יצטרך לרחם עליהם, ואסור לרחם על מי שאין בו דעה. ע"כ ימהר ה' לשפוך רוחו עליהם.

אל אחד יחיד ומיוחד צדיק אתה ה' וצדקות אתה אהב שנא' בך צדיק ה' צדקות אהב, אם אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך, שהרי ישראל הם עניים בגלות, והם עניים המחזירים על הפתחים שהם שערי רחמים לבקש משם די ספוקם, והם צועקים מחוץ לפתחים אלה בכמה בקשות בכמה תפלות בכמה תחנות ואינם נענים ואין אתה מרחם עליהם, ולמה כן אלא שמאסת אותם לפי שאין בהם דיעה שהחכמה נסתלקה מהם שעליו אמרו כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו וכך לא רחמת עליהם כל אורך הגלות, שבזמן אחר שהיה חכמה מתפרשת בישראל ברוחה לא היו צריכים לחזור על הפתחים האלה בכמה טרחות, אלא שלחת להם מה שצריך לביתם, שע"ז אמרו גמירי צורבא מרבנן לא מיעני שהוא אהדורי בפתחי לא מהדרי, **רבון כל העולמים** לא תקפוץ ידיך מאחיך האביון, שהם ישראל עמך שהרי סוף סוף צריך שתרחם עליהם, וא"א לרחם עליהם עד שתתן להם חכמה שנא' בך אז אשפוך רוחי על כל בשר כי מלאה הארץ דעה וכו' תשפוך רוחך עליהם בצדקה שתתן להם בתחלה, אעפ"י שהם אינם כדאי מצד מעשיהם, עכ"ז הם עניים הגונים בני טובים בני אברהם יצחק ויעקב עבדיך, ומיד צדקה תרומם גוי בצדקה הזאת יעלו אל מקורם שנשרשי' בך, שנא' בהם קדש ישראל לה' מצד תפארת, תפארת ישראל ודאי, שם נראה שהם כלם זרע אמת, ומיד נעשים בנים לך שנא' בהם בנים אתם לה' אלהיכם תתן אמת ליעקב, ומיד הם בנים הנסמכים על שלחן אביהם שאין צריכים עוד לצדקה אלא כבן בנסכי אבוה, אבל בזמן שהם רחוקים ממך הם עבדים, והם עבדים (שנתגרש) [שנתגרשו] מבית אדוניהם, על היזיקות שגרמו לאדוניהם ואין להם אפי' שכרם הטוב, וצריכים לצדקה עד שישקוט רוח האדון להחזירו, והרי לצדקה הזאת אנחנו מקוים לקבל ממך עד שתחננו וכעיני עבדים אל יד אדוניהם וכעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל ה' אלהינו עד שתחננו, **לישועתך קויתי ה'.**

קה

בתחילה ה' רועה נשמות ישראל להתפשט בכל קצוות הארץ כדי לתקן על ידם כל הקצוות. ואח"כ חוזר ומחברם ביחדו בכח דרגא דצדיק, להתקשר הכל במלך המשיח.

אל אחד יחיד ומיוחד רועה ישראל האזינה שאתה מנהל כל הנשמות למקומות שהם צריכים להתתקן שם, והרי אמרו רגלוי דברי נש

אינון ערבין ביה, שהרי מה' מצעדי גבר כוננו להתפשט כל הנשמות בכל קצוות הארץ כדי לתקן כל הקצוות, ובכל א' יש דרך בפ"ע כמו שנא' ודרך לחזיז קולות, ואתה מנהג כצאן יוסף, לאחר שנגזרו כלם למקום הראוי להם, אתה חוזר ומחברם ביחוד שלך מצד צדיק שור"ק אשרקה להם ואקבצם וזה קש"ר, אימתי, בשעה ששקר מתעבר מן העולם שהוא נרגן מפריד אלוף, ובעבור כי בארבע רוחות השמים פרשתי אתכם וכשנתקן העולם באמת מיד נא' מארבע הרוחות באי הרוח להתקשר הכל על מלך המשיח שבו ונחה עליו רוח ה' וכו' שהרוחות בסוד אות ו' בו וקו ינטה על ירושלים, שכמו שישראל מקוים כלם לך, כך מתקשרים כלם בך, וביחוד שלך ונא' בהם מי כעמך ישראל גוי אחד וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קו

מסטרא דיצחק שסודו גבורה נאמר על ישראל בזמן הגלות „אני ישנה",
אבל מסט' דאימא בה' אור שלה המאירים בבת עין נאמר בהם „ולבי ער".

אל אחד יחיד ומיוחד עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו, מצד אי' שהיא ה', בה כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא **כוס** זה **אלהים** שמתחבר לשם **אדני** באותו הזמן לא יהיה לך אלהים אחרים וכו' אלא ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, שהרי מצד יצחק נא' ותכהין עיניו מראות אבל מצד אי' חמש אור (מתעורבים) [מתעוררים] בעולם, ומצד יצחק מפחד בלילות לא איברי לילה אלא לישנתא, וכן ישראל נא' בהם אני ישנה דכתיב אם תעירו ואם תעוררו וכו', אבל מצד אי' ולבי ער, וזה הלב מבין, עוררה את גבורתך בה' אור שמאירים בבת עין, מיד פקח עיניך וראה שוממותינו, הרי עינינו תלויות לך בציפוי שלנו, להאיר בת עין זאת בה' אורות אלה, ומיד אמת מארץ תצמח מצד אי' עלאה שהרי שקר דעשו אינו מגיע שם אלא למטה, אבל שם ועתה ירום ראשי על אויבי וכו' ולכה לישועתה לנו (ישועה) [ישועת] ה', **לישועתך קויתי ה'.**

קז

בכח העוונות שישראל שולחים לס"מ נותנים לו כח להחשיך העינים
העליונות בכמה מיני חושך שה"ס העשן וכדי להעביר החשך הזה כמה
דינים קשים מתעוררים על ישראל בסוד הדמעות.

אל אחד יחיד ומיוחד הפר כעסך עמנו, שהרי אם עונות גרמו לעלות עשן באפך חה חשך של ס"מ, שקבל כח מעונות ישראל לעלות ולגרום חשך במדריגות העליונות, ומיד כשעולה כמה כעס נמצא בעבור זה על ישראל שגורמים רע לעינים העליונים שמוציאים דמעות שהם חמוצים

בדין קשה, שנא' כחומץ לשינים וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו וזה ס"מ שממנו עצלות נמצא שהוא כובד אבן, כן העצל לשולחיו ודאי, שהרי ישראל הם שולחים אותו, ובעבודם מתעורר הדין עליהם, הרי מצד אי' עלאה שהיא תשובה שמעביר העונות, ומיד תוכל להפר הכעס הזה, ובה ה' צבאות יעץ מצד מטה, מי יפר מי ודאי, בחותם שלה שמיד שמתגלה החותם שלה כל המדריגות יריאים ממנו, חה בזמן שמתגלה על קו"ש, וזה כתב, שבהם כתב אשר (נכתב) [נחתם] בטבעת המלך אין להשיב, בחותם שלה ודאי חותם אמת המעביד כל שקר, **רבון כל העולמים** תעורר התשובה הזאת שהם מים טהודים שתזרוק על ישראל שנא' וזרקתי עליכם מים טהורים, ומיד יתעורדו תשובה בלב ישראל עמך, שעתה השקר מכסה על האמת, (ולכבות) [ולבבות] ישראל שהם כבדים מכובד אבן הזה, והרי מצד יעקב הם מצפים לך להעביר האבן הזה, שנא' בו ויקם ויגל את האבן, אז יודע כי הם זרע אמת נחתמים בחותם הזה, השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, **לישועתך קויתי ה'.**

קח

יש ,,חבלי מות" ויש ,,נחלי בליעל", חבלי מות הם חבלי משיח, ונחלי בליעל הם מדרגות הס"א, ושניהם כלולים בפסוק אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חבלי מות אפפוני ונחלי בליעל יבעתוני שהם חבלי לידה שמצדה חבלי משיח שהם חבלי מות ודאי, עני חשוב כמת שבאותו הזמן ישראל הם עניים, עניים מכל טוב, עניים מן התורה, חהו זמן שנא' בו ועת צרה היא ליעקב שהרי באותו הזמן כל מדריגות הס"א מחשיכים שהם נחלי בליעל, **רבון כל העולמים** הרי חבלים אלה נמצאו שהוא הצרה הזאת, וצריך שתגלה ישועתך שבו וממנה יושע, מצד יעקב לגלות אמתך שהוא תודת אמת, והרי לבנו בטוחים בך שנא' בו בטח לבי ונעזרתי, ולך אנחנו מקוים באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

קט

ב' בקשות נפשו של דוד שה"ס מלך המשיח מבקשת מאת ה'. א' ,,בעצתך תנחני" ר"ל להפר ממנה מחשבות רשעים בעמדה סתומה בתוך הקליפות. ב' ,,ואחר כבוד תקנחי" דהייגו להוציא אותה משם כדי שתתדבק בכבוד שהס' השכינה למצוא לה שם מנוחה.

אל אחד יחיד ומיוחד עד אנה אשית עצות בנפשי חה נפש דוד שהוא מלך המשיח שעומד בתוך הקליפות שנא' בו נפשי בתוך לבאים,

לב ים, א' באמצע, זה הוא נשמת מלך המשיח ודאי, שהוא א' אחד שמתחזק רק ביחודך, וכמה יסורין קשים הוא סובל בלב ים, זה הוא ים שהולך וסוער עליו, בכמה מיני רוח סערה שמסעיר גופו בכמה חירופים וגידופים ופיתוים, וצריך כמה עצות כדי לעמוד נגד הרוח הסערה הזאת והיא השכינה שהיא עצה בלב איש עצת ה' היא תקום ודאי, והרי כל העצות האלו אינם אלא כדי להנצל ממחשבות רעות שלהם, בו אל תאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי אבל לא ששום מנוחה נמצא לו בזה אלא עצות להפר מחשבות הרשעים האלה עד אנה אשית עצות בנפשי, שהרי היגון אינו מסתלק אלא יגון בלבבי יומם, וכמה ניחומים יש לו לצאת משם ואינו יוצא והזמן נתארך הרבה, חה תוחלת ממושכה מחלה לב ואין לו נחמה אלא בך שאתה תקימנו שנא' ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת שהיא השכינה הקדושה הסובבת עליו בלב ים, בה ורוח אלקים מרחפת על פני המים שהם מים הזדונים האלה סוכת דוד ודאי, **רבון כל העולמים** אל רחום וחנון הרי הנפש הזאת מתחננת לפניך, בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני, שתוציא אותו משם להתדבק בכבוד הזה שהוא השכינה ולא תהיה עוד מרחפת שנא' ביונה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה שהרי א"א לו להתדבק בה בדביקות גמור למצוא מנוחה, אלא בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני, להתדבק בכבוד שנא' בו והיתה מנוחתו כבוד ודאי, מיד יאמר בו מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו, שהרי כל זמן הגלות אינו (מוציא) [מוצא] אותה שנא' בו בקשתיו ולא מצאתיו, ובזמן (שתמצא) [שימצא] אותה נא' מצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו לא ארפנו, ואז מצא אשה מצא טוב, וזה הטוב שהוא מקוה תמיד, בו טוב ה' לקויו לנפש תדרשנו נפש דוד שצריך דרישה, שנא' בו והיה עמך עד דרוש אחיך אותו, שהוא מלך הקדוש אח של השכינה שצריך שתהיה עמו עד דרוש אחיך אותו ודאי, והרי הזמן לחזור אחר אבידה הזאת שהיא אבידה המתבקשת שהרי לא נתיאשו הבעלים ודאי, שנא' בו אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב, ותמיד דעתך עליו לכך ואין קונה שהרי יאוש קונה, אלא אבידה הזאת תחזור בסימנין, שהרי חותם שלך חתום בו שניכר שהוא בן שלך, בו ה' אמר אלי בני אתה וזה חותם אמת וזה הסימן, תגלה הסימן שלך עליו ומיד יצא בסימנים, והרי לזה אנחנו מקוים לגלות אמתך עליו, להוציא אותו מטיט היון ממצולות מים, שנא' בו צמאה לך נפשי כמה לך בשרי, לך ה' הישועה, בך תוחלתנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קי

ענין סילוק א' מרא"ש דישראל שהוא סוד היחוד שנסתלק בגלות מישראל. וענין התהפכות ענ"י לעי"ן בכח ה' אחדות, ה' הויות, שבהאירם בבת עי"ן היא נהפכת מענ"י לעי"ן כנ"ל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תחנונים ידבר רש וזה מצד ראש של ישראל, שבשעה שנסתלק א' ממנו שה"ס היחוד שלך מיד נעשה רש וגא' בו הורידו לארץ ראשן, וא' זה יוי בה ברכת ה' היא תעשיר, וכשזאת מסתלקת מיד העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל, שטוב שהוא צדיק נא' בו ונהר יחרב ויבש, ואז נא' בה בשכינה גלתה יהודה מעוני, שהרי חפץ שהיה צריך להתעורר כדי לגאול אותה אינו נמצא הה"ד ואם לא יחפוץ לגאלך בעבור חפץ זה, צריך להמתין שלא לעורר אהבה עד שזה יתגלה בעולם, שנא' בו אם תעידו ואם תעוררו וכו' עד שתחפץ, מיד שזה יתעורר הרי כל התיקונים מצליחים ביד מלך המשיח שנא' בו וחפץ ה' בידו יצלח, והכל תלוי בא' שלך שהוא אח"ד, אהב"ה, אם תעירו וכו' עד שתחפץ ודאי, והרי ליחוד שלך מקוים ישראל וכן תולים לך עיניהם שנא' בהם כן עינינו אל ה' אלהינו עד שתחננו להחזיר מעני עין, וזה בה' הויות שלך, שהם ה' אורות מצד א' שהיא אור, והם ה' אור שמאירים בבת עין שהיא ה', בה אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם, וכשעין נעשה עני ה' חוזרת דלת ונא' בה גלתה יהודה מעוני, אבל בשעה שה' אור שולטים נעשית ה' שהם ה' חומשי תורה והם ותורה אור, וזה אור ששורה על נר כלל היחוד שנכלל **ביהוה אהיה, יהוה אלהים, יהוה אדוני**, והכל נכלל **ביהוה אלהים** שהוא שם מלא בו מלא ברכת ה', וזה ברכת ה' היא תעשיר להחזיר **מעני עין**, וכן כוס של ברכה שצריך לשים עיניו בו להחזיר אותו מדלות לעושר, מיד כוס יין, מלא ברכת ה' ודאי, וזה כן עינינו אל ה' אלהינו לחבר **ה' הויות** שהם **עין** בה' אותיות של **אלהים** שהם כוס, ומלא ברכת ה' ודאי, ועוד אנו ליה וליה עינינו, וזה כוס יין מלא שצריך להאיר בו **יה** ומיד יעשה **אלהים** וזה **מלא יה** ודאי, והם ט"ו שיר המעלות שבהם עומדת הלבנה במילואה וזה מילואה מלא יה, מיד אמת שולט בעולם שהרי כל שקר אינו שולט אלא בחסרון הירח, ועד ארגיעה לשון שקר שהוא נחש הקדמוני שמפתה האשה ומושך ללבנה למטה, אבל בזמן שפגימתה מתמלאת מיד אמת מארץ תצמח דהיינו פועל אמת ופעולתו אמת וללבנה אמר שתתחדש, עטרת תפארת לעמוסי בטן, הרי אמת שלך תגלה לישראל שהם מקוים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

קיא

ה' אותיות מנצפ"ך, שהם ה' ישועות הנמשכות מאימא, מיתוקם ע"י שם הוי"ה. לפיכך כאשר הוי"ה מסתלק מעליהם, מצדם נמשך עת צרה ליעקב.

אל אחד יחיד ומיוחד לישועתך קויתי ה', והם ה' ישועות מאי' עלאה שהם ה' אותיות מנצפ"ך, בהם מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק, וכוס של ברכה נתקן על ה' אצבעות והם ה' אותיות אלה, ונא' בו כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, שהרי בשעה ששם **יהוה** מסתלק מאלה החמש אותיות מיד נעשה צר שנא' בו ועת צרה היא ליעקב, מיד שם **יהוה** מתחבר עמו מיד נעשה **דבש** מתוק, באותו הזמן כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ, פ"ר וכ"ו הרי דבש וזה **כפור** מצד אי' עלאה, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, ממנה דבש זה שכולל כל המתיקות שבעולם וזה רחובות ודאי, שבו רוחא לבסומי שכיחא מצד אי' עלאה, ואז מה שהיה צר נעשה ישועה לישראל [בה'] ישועות אלה לפניך, ממנה יושע ודאי, כוס ישועות אשא אימתי אלא ובשם ה' אקרא כי עתה הרחיב ה' לנו, הרי לשם זה אנחנו מקוים שמה שהוא צרה ליעקב יהיה ממנו יושע, בעבור שם הקדוש הזה שיוציא אותנו מצרה לרוחה וזה לישועתך קויתי ה', מה שהיה ועת צרה היא ליעקב יאמר תתן אמת ליעקב, מיד אמת מארץ תצמח, מה שהיה **צר** יעשה **ארץ** בשם הקדוש הזה שנכלל באלף א' יו"י, אמת מארץ תצמח, וזה כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ, **לישועתך קויתי ה'.**

קיב

יתרון ישראל על האומות שישראל מקוים לה' ולכן דרגא דחרב דקדושה יתגבר בידם וירדפו אחר ס"מ וכל כת שלו, אבל עשיו הסומך על חרבו וכן ישמעאל הסומך על קשתו יאמר בהם חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ישראל מצפים לתפארתך שהיא עובי הקורה ששם נקשרים כל אורות הקדושה שלך, ומצד זה ישראל הם לך [עם] קדוש, וזה קדש ו' חכמה שיורדת לו', שהיא תפארת, מיד קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, מצד חכמה, כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם ה', מצד ו', שבו ה' איש מלחמה ה' שמו, וזה ו' שיעשה הרג לס"מ הרשע להתיז ראשו של עשו, שבו למען יכרת איש מהר עשו מקטל, וזה אות אמת שנא' בו באמתך (אשמידם) [הצמיתם] והוא סייף חרב

לה', ו' שבה החרב מתנענעת לשית סטרין להעביר מהם קטהוגו של ס"מ, וכנגד מה שנא' בעשו ועל חרבך תחיה הרי חרב זה יעמוד לנגדו, ומיד יאמר בו חרבם תבא בלבם, וזה חרב דעשו, וקשתותם תשברנה זה קשת דישמעאל שהוא רובה קשת, ולישראל יאמר מגן עזרך ואשר חרב גאותך ולפי שישראל מקוים לפניך לא יתחלשו בכל המלחמות, אלא חרב זה יתגבר בידם וירדפו אחרי הרשעים ס"מ וכל כת שלו, שנא' בו ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם, וזה בכח קיוי שלהם שנא' בהם וקוי ה' יחליפו כח,

לישועתך קויתי ה'.

קיג

בקשה על ס"מ הרשע שיעשה ביתו קברו, שלא יספיק לקבל כח מביתו שהיא לילי"ת להתפשט משם להרע ח"ו לישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד קומה ה' קדמה פניו הכריעהו, קודם שיצא הס"מ מן המערה שלו שהיא לילית שפחה רעה שהכל מערין בה, והיא נמלאת כח טומאה מכל זינין בישין שהיא מופקרת לכלם, ואחר שעשתה ניאופין נותנת שיורים לבעלה ס"מ הרשע, ובה הוא מתמלא חימה לבא לקטרג על ישראל, אבל אתה תקדימהו ותכריע אותו בנוק' דתהומא רבא שלו שלא יצא משם, מיד בקהל רפאים ינוח, בכמה נשמות רעות של ערב רב שהם נזמנים שם בקבורה רעה שהיא לילית שפחה רעה, וס"מ יהיה אסור שם שלא יוכל לצאת לקטרג על ישראל כלל, והפה של הקבר הרע הזה יהיה נסתם שנא' בו כי יסכר פי דוברי שקר כדי שלא (יכול) [יוכל] לצאת משם לעולם, כשהפה העליונה תפתח מיד אמת יצא משם להאיר לכל העולם ובו ונקראה ירושלים עיר האמת והר ה' צבאות הר הקדש,

לישועתך קויתי ה'.

קיד

מקוד טעותם של החיצונים ושל אר"ה, לחשוב שחזקתם שמחזיקים בשכינה היא חזקה, הוא שלא שמו על לבם שהי כבד מסד מדעה ומחאה על כל חזקתם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה, וזו ס"מ ולילי' שהם רבים, רשות הרבים, שהרי אין בהם יחוד ולכמה מדריגו' רעות מתפרשות והם אומרים עזב ה' את

הארץ ח"ו, שהרי הישועה לא נמצאת לה, לכך חושבים להחזיק בשכינה לעולם ח"ו, וזה אין ישועה לו באלהים סלה, ועוד חושבין לטעון (טעות) טענה חזקה שהחזיקו בה כ"כ שנים שהסתרת פניך ממנה, הרי עשית מחאה בפני שנים שאמרו מחאה בפני שנים ואין צריך לומר כתובו, והם נ"ה תרין סהדי קשוט עדות לישראל בעד דשמע ישראל שמיחדים לך עם שכינתך בכל יום, ועוד הכתוב צווח ואמר איזה ספר כריתות אמכם וכו' או מי מנושי וכו' להראות שאין אתה עחב אותה לעולם, **רבון כל העולמים** עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו לעשות נקמות בגויים תוכחות בלאומים, בשני עדין אלה שהם תרין רגלין שבהם פורה דרכתי לבדי, ובאלה העדים תעשה בהם נקמות שנא' בו יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ובערת הרע מקרבך, להראות שאין אתה מתפרש מן השכינה לעולם, שנא' וה' אלהים אמת בחותם אמת שיש ביניהם, ה' אלהים אמת ודאי, ומיד שיתגלה אמת זה, אמת מארץ תצמח שהוא ארץ עממים, שיכירו האמת הם עצמם שהרי לזה אנחנו מקוים, שנא' כי אתה הוא ה' אלהינו ונקוה לך, **לישועתך קויתי ה'.**

קטו

כשישראל זכאים והשכינה שוכנת ביניהם, העולם נידון עפ"י השכינה עפ"י משפטי התורה, שהם החוקים שהשכינה מנהגת בהם את העולם, אבל כשאין ישראל זכאים, והשכינה אינה שוכנת ביניהם, גם ישראל נידונים עפ"י שרי או"ה במשפטים שבודים מלבם, שאין הם יודעים משפטי התורה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה אחד בשמים ובארץ שכן אתה מחבר עליונים ותחתונים בא' שלך ששולטת בבה"מ ובעבורה כי יפלא ממך דבר למשפט וכו' וקמת ועלית אל המקום שהרי א' ודאי נעשית **פלא** והיא בב"ד ששם מופלא, שבו ונפלינו אני ועמך בהשראת שכינה שאינה שורה אלא על ישראל, ובעבורה נא' ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ולא לפני גוים, שהרי משפט של התורה הם החוקים שהשכינה מנהגת בם את עולמך, אבל כל שאר שרים ממונים אינם יודעים המשפט הזה ועושים משפטים אחרים כרצונם, בהם ואיבינו פלילים, **רבון כל העולמים** משפטיך אמת שנא' בהם משפטי ה' אמת צדקו יחדיו, והרי עתה אויבינו

פלילים שהם שבעים שרים יושבים בקתדראות שלהם ודנים דינים על עמך ישראל ואתה יושב ושוחק בעבור אותה שנא' בה דינא דמלכותא דינא שבה שחלק מכבודו לבשר ודם, הרי עתה גלה כבוד מישראל, ואין כח לישראל להעמיד משפטיך באמת, ולפי שד' מיתות ב"ד בטלו הרי ס"מ רוצח רשע מעיז פניו לפניך, **ורבון כל העולמים** גלה אמתך בעולמך ומיד תעשה משפט אמת בס"מ זה הרשע זכל כת שלו, תעשה בו ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק בד' אותיות אדנ"י שהם כנגד ד' אותיות שמך הגדול הגבור והנורא יהו"ה ב"ה, מיד ישראל שהם מקוים לשם זה שנא' בהם קויתי ה' קותה נפשי יהיו מאירים אותיות אלה ביחד אחד עליהם, באותו הזמן וראו כל עמי הארץ וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קיו

ב' הבדלות יש בין קדש לחול, א' בבחינת השלטון, וא' בבחי' קיום המעשים. שאעפ"י ששם אלהי"ם, לפי הוראתו על כח ושלטון, משותף הוא לו ית' ולכל בריותיו אשר מסר שלטון לידם, עכ"ז ב' ההבדלות הנ"ל תמיד מבדילות בין שלטונו ית' ובין שלטונם, וכן בין מעשיו ית' למעשיהם.

אל אחד יחיד ומיוחד אין כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך שהרי בשם זה **אלהים** אתה פושט ממשלתך אפי' על כל המדריגות של רע שנא' מלך אלהים על גוים וכמה הם שנקראים בשם זה **אלהים** ובשעה שאתה מתגלה עליהם מיד נודע שאתה קדוש והם טמאים ואינם יכולים להשתוות אליך, ובשעה שהם מתגאים להיות משתוים לך ח"ו שנא' בהם אעלה על במתי עב אדמה וכו' מיד כחך מתגלה עליהם ומוריד אותם לבאר שחת שנא' בהם אך אל שאול תורד אל ירכתי בור, ומעשים שלך בעולם השפל הם מעשים קיימים שנא' בהם השומר אמת לעולם, ואם הס"א רוצה לעשות מעשים גם היא, הרי שמחת חנף עדי רגע שהרי קושטא קאי שקרא לא קאי, ולפיכך ואין כמעשיך, הרי ישראל מקוים לך שתעשה הבדלה להבדיל בין הקדש ובין החול, ומיד כל אותם המעשים של שקר יהיו אובדים רגע אחד מן העולם שנא' בהם כי השמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, ויושביה כמו כן ימותון אבל אמת שלך יעמוד תמיד, וכן א"ה שהם זרע שקר יעברו מן העולם, וישראל שהם זרע אמת יהיו קיימים לפניך שנא' בהם בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון **לישועתך קויתי ה'.**

קיז

כמו שיחודו יתי אין לו הפסק. כך הברכות הבאות ביחוד זה אינם פוסקות לעולם, ודבר זה יתגלה לע"ל בהיגלות יחודו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך מתעטר ביחודך, ומביא ברכות לכל העולם ברכות שאינם פוסקות, כמו שהיחוד שלך אינו נפסק שנא' בו אני ה' לא שניתי, כך הברכות הבאות ביחוד הזה אינם פוסקות ודאי, וזה מוצא מים אשר לא יכזבו מימיו, שאתה אחד בראש ובסוף ובאמצע **אמת** ודאי, וברכות שלך הם אמת שבהם ברוך ה' לאולם אמן ואמן, לעולם ודאי, בברכות שעומדות תמיד בסוד היחוד שלך שהוא אמן **ידוד אדני** וזה אמן ואמן, אמן **יהוה אדני**, ואמן **אידהנויה** זה השומר אמת לעולם, הרי ישראל מקוים ליחודך, ובשעה שתגלה אותו תתן להם ברכה לעולם שלא יהיה לה הפסק כלל אלא ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון וכו' ימלוך ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

קיח

באל"ף דאברהם רמוז אור התורה שפתח אברהם על העולם. שמתחילה נברא העולם חשוך מסט' דבי"ת דבראשית ואור היחוד לא נתגלה בו, כיון שבא אברהם נאמר יהי אור ויהי אור, ונתגלה שליטת האל"ף על בי"ת, שעל שמו מכונה אברהם "אב" המון גוים. ובכח אור התורה שפתח על ישראל, ישראל מתקשרים להיות גוי אחד בארץ, והטובים שבגוים ימשכו אחריהם בסוד גרים גרורים.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **נוצר חסד לאלפים** וזה חסד של אברהם באי' שלו שהיא אור ותורה אור, שעולם נברא בבית, לפיכך יחודך לא נתגלה בעולם, וכשבא אברהם נא' בו ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור, מיד א' נתגלתה על ב' בה כי **אב** המון גוים נתתיך, וזה אב לגרים שבו כי אז אהפוך אל עמים שפה וכו' שהם גרים גרורים, וזאת א' שבה ניתנה התורה אנכי ה' אלהיך, ובה מימינו אש דת למו, והתורה הלא כה דברי כאש נאם ה' ובה א' שלה נעשית כמה אלפי"ם וחסד שולט על כלם, וכן הם מתפשטים בכל ישראל עד שנא' בהם ישראל גוי אחד בארץ, ובזה על כן משחתיך חסד להתחבר הכל ביחודך אחד, וזה תורה אחת תורת אמת ודאי שאינה ראויה אלא לישראל שהם גוי אחד, מין א' בלא תערובות, וזה מטה שלימה אמת ודאי, הרי ליחודך מקוים שתגלה אמתך בעולמך, ואז יחודך יהיה מתיקר על ידיהם, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד **לישועתך קויתי ה'.**

קיט

מטבע העונות להכביד על ישראל שלא יוכלו לעלות לפניו ית', אך במדת „נושא עון" ה' נושא את עונותיהם שלא יכבידו עליהם, ויוכלו עם כל עונותיהם להתקרב לפניו ית' ולא יבזה לתפלתם.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **נושא עון** שאעפ"י שהעונות הם סירכא בכנפי ריאה שגורמת לישראל שלא יוכלו לעלות לפניך מפני עונות שנא' בהם כמשא כבד יכבדו ממני, ואתה נושא עון שלא יכבידו עליהם ומיד יוכלו להתקרב לפניך, וזה סרכה תלויה אשם תלוי, ומיד הם באים לפניך בכמה תחנונים שנא' בהם בבכי יבואו ובתחנונים, ואעפ"י שיש להם חטאים אתה רוצה לשמוע תפלתם כמ"ש ולא בזה את תפלתם, ולפי שהם זרע אמת אתה מתקרב אליהם שנא' בו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, והרי לישועתך מקוים כל היום, כדי שתעלה אותם מעונות שלהם שנא' בו קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי וכו', אעפ"י שהם אשמים לפניך, הרי אתה תשא עונותם שלא יכבידו עליהם עד שיתעורר יחודך שבו ומשתי את עון וכו' ובו כי אסלח לאשר אשאיר, **לישועתך קויתי ה'.**

קכ

כפי ערך ציפוים של ישראל השכינה נוטלת כח לעלות למעלה ולרדת למטה לקשר כל המדרגות בסוד היחוד.

אל אחד יחיד ומיוחד לפני קדושתך אני כורע ומשתחוה להמשיך אור שלך למטה שבו נא' קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם, ומיד שקדושה שורה למטה כך מתעלה בכל העולמות דכתיב ק' ק' ק' ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו, ומיד עולה השכינה בכל תיקונים שלימים כראוי שאין פגם באור שלה, וכך מאירים העולמות מתוך היחוד שלך, ובזמן שעולה כגון זה פותחים כל המחנות העליונות ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו, ובעבור זה לא יוכל כל שטן להשטין עליה, לפי שהיא עולה תוך האור חתום בחותם אמת שעליו אמר דוד קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, וכמו שישראל מצפים לגבך כך נוטלת כח השכינה הקדושה להתעלות למעלה ולרדת למטה לקשר הכל ביחוד א' שלך עד א"ס ועד א"ת, **רבון כל העולמים** האר אור שלך על ראשי ובפי, להיות גוזר מילות אמיתים וקדושים להעלות בהם שכינתך בתיקון שלם, **לישועתך קויתי ה'.**

קכא

בזכותם של ישראל המצפים ליחודו ית' שיתגלה לשלוט בעולם, שם הוי"ה ב"ה מתפשט בסוד נשמה בכל איברי הגוף שהם כנגד הכינויים, ושולט בכל א' כפי מה שהוא, ומחבר כולם לקומה אחת שלמה. בזמן ההוא אותיות אמ"ת שולטים בקומת הכינויים, ובשליטת אמת זה תלויה כל גאולתם של ישראל, כי נודע שמנהיג אחד מנהג את כל הכינויים.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יוכל למלל שבחך בזמן שאור שלך מאיר בתיקוניו מתמלאים ממנו כל השמות וכל הכינויים, ונקראי' כלם אחד, עליו אמרו כל הדיבור יוצא משם א', וזה מקור לכל המקורות, וכן נמצא בתיקוניו א' למעלה א' למטה כלל הכל **יהוה** ב"ה לעולם ולעולמי עולמים, ובזה השם אתה שורה על כל איברים דשיעור קומה שנא' בהם לחבר את האהל להיות אחד, שהרי כלם הם משכן לגבך שאתה שורה בתוכם כזאת הנשמה שהיא שורה בתוך הגוף וממלאה אותה, כך אתה ממלא כל הכינוים וכל השמות, ושולט על כלם לפי מה שהם, ובזמן שנתקנים בתיקון שלך שולטים בהם אותיות אמת, ומיד נודע שאתה עומד בתוכם ומנהג אותם כרצונך, ובזה האמת תלוי כל גאולתם של ישראל דכתיב עננו באמת ישעך ביחוד שלך שנא' בך ומשתי וכו' ביום אחד, הרי ישראל מצפים לגבך ציפוי שלם, ובעבורם אתה מתחזק בתוך אלה הכלים לנהג בהם עולמות ולקיים אותם כרצונך, הגלה ביחודך בתוקף שלם ומיד ישובו כל הבריות לדעת יקרך לשבח לפניך שבחים שלימים, **לישועתך קויתי ה'.**

קכב

שילוב הוי"ה אהי"ה מורה על יחודו ית' למעלה, שילוב הוי"ה אדנ"י מורה על יחודו למטה. קשר הכל באמצע הרמח בשילוב הוי"ה אלהי"ם נעשה ע"י ישראל בכח התורה שבידם ובכח הציפוי שהם מצפים ליחודו, וסודו שלום, בו קיום העולמות למעלה ולמטה.

אל אחד יחיד ומיוחד יחודך למעלה יחודך למטה, למעלה מתיחד **יאההויהה**, למטה מתיחד **יאהדונהי**, קשר הכל שלום, ישראל שבו ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום לחבר שם שלום **יאהלוההים**, ולכן הם מעידים ואומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וזה בתורה שלהם שהיא תורת אמת שבה מתקיימים עולמות למעלה ולמטה, ובזמן שהם מתקשרים בציפוי לפניך כך יחוד זה מתתקף למעלה ולמטה, קבל ציפוי שלהם שהם מצפים לפניך ומיד יחוד שלך תגלה עליהם, **לישועתך קויתי ה'.**

קכג

התדבקותם הקבועה של ישראל בשם הוי"ה היא בב' אותיות ו"ה. אבל בכח הציפוי שלהם מתדבקים בב' אותיות י"ה העליונים יותר. וזהו מתיקוני הגלות. שמפני מרירותו באו ישראל לכלל ציפוי ונתדבקו בבחינה עליונה משמו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ודאי ישראל מתקשרים בשמך קדוש בב' אותיות שלהם וה, ובציפוי שלהם מתדבקים למעלה יותר בשני אותיות יה, והרי בעבוד זה הנחת אותם בגלות כדי שיתדבקו למעלה יותר הה"ד אודך ה' כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני, וזה פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה שנא' בהם פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, שהרי בשערי צדק לא נכנס אלא מי שהוא צדיק ובסוד שלו, ומי הוא צדיק, זה שנתנסה ועמד בנסיונות דכתיב ה' צדיק יבחן, ושכינה היא אבן בוחן וזה צדק, צדיק מתכסה בה ואח"כ נכנס בתוכה לפיכך פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, וזה אמת ואמונה שצריך להתקיף אותה בגלות שדומה ללילה וזה ואמונתך בלילות, ומלך המשיח תהיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו, שכך צדק ואמונה כא' הולכים, וישראל צדק עומד עליהם, ועומדים באמונה, שומר אמונים ודאי, להראות שהם זרע אמת ונוטלים אמונה עמהם, והם צדיקים ונוטלים צדק ועומדים בה, שאר אומות העולם שאינם זרע אמת אין בהם אמונה, ולפי שאינם צדיקים לא עומדים בצדק, לפיכך בשעה שתתגלה יתלהטו (כחם) [ ] דכתיב בהם להבה תלהט רשעים, מיד והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום, **לישועתך קויתי ה'.**

קכד

בכח ציפוים ישראל מסתלקים מאותו עפר המתקשה ונעשה אבן, ולעומתם הקב"ה משפיע רוח עליון על ראש מלך המשיח, ומשם הוא מתפשט אח"כ לכל ישראל לטהרם ולחדש בקרבם לב בשר.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו מצפים לך, וכן אנחנו מסתלקים מאותו עפר (שמי) שמתקשה ונעשה אבן, ומצד שלך ונתתי לכם לב בשר, וזה לב אחד ודרך אחד להתתקן ביחוד שלך, ובו וטהר לבנו לעבדך באמת באותו הרוח העליון שיורד על ראש מלך המשיח ומשם לכל ישראל דכתיב עד יערה עלינו רוח ממרום, מיד אל אשר יהיה שמה הרוח

ללכת ילכו, באותו שנא' בו ותשאני רוח, כך כמו שאנו מסתלקים לגבך בציפוי שלנו, אתה תהיה נוטל לנו בתוקף שלך כגון יציאת מצרים שנא' בה ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, כן תהיה נוטל אותנו עתה דכתיב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, **לישועתך קויתי ה'.**

קכה

בהיות הכבוד שורה בבחי' כתר על ראש צדיק הכל מתייראים מפני ישראל, ובזמן שהוא מסתלק משם, מיד חוצפא יסגי וחכמת סופרים תסרח.

אל אחד יחיד ומיוחד עד מה כבודנו לכלימה בעבור הכבוד שלך שנסתלק ממנו, שהרי בזמן שהכבוד הזה היה שורה על ישראל כלם היו מתיראים מהם דכתיב וכבוד והדר תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו, שבזמן שכבוד זה מתגלה למטה נא' בו והארץ האירה מכבודו, וכל חשך אינו יכול לעמוד בפניו ובורחים ממנו, ומי שיכול לעמוד בפני הכבוד הזה מיד הוא נכנע מפניו ומכיר כבודו ומכבד אותו וכן ונגד זקיניו כבוד, בעבור הכבוד הזה ששורה עליו, מיד חכמת אדם תאיר פניו, וזה האירה מכבודו, ובזמן שזה הכבוד אינו שורה שהיא כתר על ראש צדיק מיד נשאר בלי כתר זה, מיד כל החצופים הרשעים יכולים לעמוד בפניו, שהרי גם הם חוצפא מלכותא בלא תגא, ומחשיכין פניו, מיד מעיזין פניהם נגד צדיק זה בכמה חירופים וגידופים שנא' בו וכדי בזיון וקצף, ונשאר לבושה ולכלמה, בו וחכמת סופרים תסרח, שאפי' התורה אינה חשובה לפניהם, שהרי בזמן שכבוד זה שורה עליהם הוא כתר וזה **חולם** תגא ברישא, ונעשה **מלח** למתק הבשר, ובזמן שמלח זה לא נמצא חכמה נסרחת, וחכמת סופרים תסרח ודאי, שאמרו עליו א"א לבשר שתעמוד ג' ימים בלא מלח שלא תסרח, ואלה הם ג' ימים מצד אברהם יצחק ויעקב, והרי בסוף הגלות בסוד יעקב עומד הדבר, לכך ועת צרה היא ליעקב, ומיד חכמת סופרים תסרח והאמת נעדרת, **רבון כל העולמים** תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראיך תקוה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך, שבזמן שתגלה כבודך מיד וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, מיד תפול עליהם אימתה ופחד שהשקר לא יוכל לעמוד אלא כי יסכר פי דוברי שקר, מיד ופתחון פה למיחלים לך, שאתה אלהים אמת, ושמך מלכנו אמת ודברך אמת וקיים לעד, **לישועתך קויתי ה'.**

קכו

בשעה שה„רצון" מתעורר לגבי השכינה הנקראת „עת" כל המדרגות נקשרות בו ועל ידו בשכינה, ומיד כולם נהפכות לטובה, והיינו „עת רצון".

אל אחד יחיד ומיוחד ואני תפלתי לך ה' עת רצון, שבשעה שאתה מעורר הרצון שלך לגבי שכינתך כך היא נקראת עת רצון, ואז כל הדברים נהפכים לטובה, שכך סדרת מדריגותיך קדושות, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, שהרי הרוח שלך מתפשט בכלם ולפי המקום שהוא מתעורר שם, כך כלם פונים אליו וכל מדותיך בהם בהסכמה אחת, וביחודך הם פועלים תמיד, להראות שאתה אחד ואין שני, ואין שום שליטה אלא שליטה שלך, וכך ישראל מעידים לפניך שמע ישראל וכו', לפיכך כשתהיה מטיב להם לא יהיה להם שום רעה, וכך אמרו כל שמטיבים לו לא במהרה מריעים לו, שהרי כל המאורות שלך פונים לו לברך. ושכינתך מקדמת תמיד בכל מעשה שלך, וזה ארון ברית ה' שהוא נוסע דרך שלשת ימים שהם שלשה אבות ויסע ויבא ויט, שבהם השכינה מקדמת ונוסעת, ובמקום שעומדת שם מיד כל האורות שלך שם הם מאירים, וזה ברכה שמברכים ישראל, ישא ה' פניו אליך שיהיו כל הפנים שלך נשואים לגביהם, **רבון כל העולמים** הרי ישראל מצפים לך וכל עיניהם וכל לבבם פונים ביחוד אליך כן תפנה אתה בכל מאוריך לגביהם, ומיד תשים להם אמת ושלום שנא' בו וישם לך שלום, ואמת זה חותם (שמקיים) [שבמקום] שהוא עומד כל המאורות שלך נקשרים שם, וקשר מאוריך שלום נקרא, חה ה' שלום, להיות כל הברכות מתמשכות שם ביחוד אחד ודאי, **לישועתך קויתי ה'.**

קכז

בשעה שהוי"ה מתחבר באלהי"ם, אלהי"ם קם ומתנער מכל מדרגות הטומאה, ומיד הוא שופט את הס"א בכל המשפטים האמורים בתורה, ואו"ה משתעבדים תחת ממשלתו.
וישראל אשר בקיוויים נתנו כח לממשלתו ית' להתגלות בעולם, יהיו מושלים בזמן ההוא על הכל בכח שהמשיכו.

אל אחד יחיד ומיוחד קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים, שכך נא' אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים שאתה אחד בכל שמותיך, יש שמות נמשכים לימין והם נמשכים **ביהוה** ויש אחרים שנמשכים בשמאל והם נמשכים **באלהים**, אתה אחד בכלם, ומיד **שיהוה** אינו מתקרב **באלהים**, **אלהים** עומד כמי שמשפיל עצמו לפני שונאיו, (כך)

[מיד] כל מדריגות הטומאה עולים ויורדים ומקבלים ממנו והוא אינו עושה בהם דין, ובשעה שאתה מחבר **יהוה באלהים** מיד **אלהים** זה מתגבר בגבורה שלו ובו להבה תלהט רשעים, קומה **אלהים** ודאי, שבשעה **שיהוה** מתחבר בו הוא קם ובו תהיה שופט הארץ, וזה משפט אמת שהוא משפט של התורה שנא' בו שם שם לו חק ומשפט בכמה דינים שנאמרים בתורתך כלם צריך שתקיים אותם בס"מ הרשע שהוא גנב, גזלן, רוצח, מזיק, ומיד אתה תנחל בכל הגוים, שהרי מלך במשפט יעמיד ארץ, לתקן כל הארץ ביחוד שלך דכתיב והיה ה' למלך על כל הארץ וכו', וזה משפט שתעשה (שישבו) [שישובו] כל העולם תחת ממשלתך, אתה תנחל בכל הגוים ודאי, וישראל שהם מקוים לפניך כמו שהם מקוים לך ולא לשום שר ומלאך, כך תשליטם בשעה שתקבל ממשלתך על כל אומה ואומה למטה ועל כל שר למעלה, באותו הזמן כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה' ויהיו משתחוים להם עליונים ותחתונים, מיד יודע שהם נתנו כח לשכינתך למשול בכל העולם, לכן יהיו מושלים בממשלתה, ובהם, ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר, **לישועתך קויתי ה'.**

קכח

ענין ז' הויו"ת שבהם נתתקן העולם.

אל אחד יחיד ומיוחד זכור לאברהם ליצחק ולישראל .עבדיך אשר נשבעת להם בך, ושכינה היא שבועת ה' כלולה מז' הויות שהם כמנין יעקב, וזה יעקב מטתו שלימה, תתן אמת ליעקב ודאי, וזה בחיר שבאבות שכולל שני אבות אחרים עמו, ובאלה ז' הויות תקנת עולמך שנא' בו כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, והם שבע ימים, ושלשה אבות הם מקיימים אלה השבע, והם שלשה אותיות **יהו**, ג"פ ז' כ"א, **יהו**, בו **אך** טוב לישראל, והם נ"ה [ ] שביעי של יום השבת שכן מתחברים כלם בשכינה וזה שבת ש' בת, בת יחידה, וזה רה"י מצד יעקב, בו אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב וכו', שא"ה הם בפירודא רה"ר ודאי, אבל יעקב וי"ב שבטים שלו הכל הוא א' רה"י ודאי, ומתפשט בז' ימים והם ז' שנים דבה"מ, וכן אתה צריך להחזיר אותו לישראל דכתיב נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים, נכון ודאי, וז' הויות שהם אמת שבהם אני ה' לא שניתי, השומר אמת לעולם, והרי ישראל מקוים לך, שהרי בה"מ זה עומד בנוי למעלה ובקיוי שלהם הם ממשיכים אותו למטה, ומיד יתגלה לעיני כל העמים וידעו

כמה קיוו לך ישראל בגלותם, מיד ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר, **לישועתך קויתי ה'.**

קכט

השכינה היא כסא ה' מפני יחודו ית', סוד האמ"ת, שעומד להתגלות עליה. ואם לא בכח אמונתם בגילוי האמת הזה עליה, לא היו ישראל יכולים להתקיים בחשכת הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד נכון בסאך מאז מעולם אתה, ושכינתך היא הכסא שלך, וזה **יה אדני**, ועוד **אלהים** כמנין הכסא, והיא בת שבע, יחד שלך יתגלה עליה שהיא אמונתם של ישראל וזה אמונה שלך דאי, וזה **אז** א' על ז', בה אומרים ישראל אמת ואמונה, שאלף היא אמת שבה נעשית שכינתך אמונה, ובה מתקיימים ישראל כל זמן הגלות, וזהו ומקיים אמונתו לישיני עפר, שאם לא היה האמת שהם מתחזקים בו לא היו יכולים לעמוד בעבור עפר ששלט עליהם, שבו נפשי כעפר לכל תהיה, שכל המדריגות הטמאות שלטו עליהם כמו שדורך על עפר, אבל באמת זה הם מקוים לך תמיד שנא' בו יַחֵל ישראל אל ה' מעתה ועד עולם, ובו וישראל עושה חַיִל, ולא"ה רעדה אחזתם שם חיל כיולדה, ירושלים תבנה בתקותם של ישראל, מיד וקראו לירושלים כסא ה', וכמו שנבנית בקיוי, כך ונקוו אליה כל הגוים, **לישועתך קויתי ה'.**

קל

ע"י עסק שישראל מתעסקים בתורה, הם גורמים לאור התורה להאיר בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד יהי כבוד ה' לעולם בכ"ה אותיות שהם **אלף דלת נון יוד יוד הא ואו הא יהו** ובהם נא' לישראל **כה** יהיה זרעך, שהדי באלה שמות הוצאת אורה לעולם ואלה הם ג' אותיות שחקקת בשמש **יהו** שבהם סובב את עולמך, וזה הולך אל דרום בי' וסובב אל צפון בה' סובב סובב הולך הרוח בו', וכ"ב אותיות כלולים בו שהם **יוד הא ואו הא אלף דלת נון יוד** שהם כ"ב אותיות התורה, בהם מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם, תורת ה' תמימה משיבת נפש, וישראל עוסקים בתורה וגורמים לאור זה שיהיה מאיר בעולם, וזה ותורה אור, ולפי שהס"א שלטה בעולם לא יכלה התורה להאיר, שהתורה היא אמת, והס"א היא שקר

שכסתה על והאמת, ולפיכך חכמת סופרים תסרח, תאלמנה שפתי שקר, ומיד תהיה התורה מאירה בכל העולם, יהי כבוד ה' לעולם וכו' שנא' בה כי מלאה הארץ דעה את ה' וכו', כמו שישראל מקוים לך, כך יתחזק אוד תודתך להיות בוקע בחשך ומעביר אותו, ויאמר בו אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח, מיד והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך, וזה ומאספכם אלהי ישראל שהיא השכינה כבוד ודאי, יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו, **לישועתך קויתי ה'.**

קלא

בכח קיווים של ישראל האמת צומח מן הארץ, מקום שהיה מושפל שם מפני כובד משא השקר. אין לך דבר שכחו לבקוע דרך מסך השקר כמו קיווים של ישראל שמקוים לגילוי יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה (שר) שלום שנא' בך ה' שלום, וביתך שלום שהיא השכינה בית שלך בית יעקב דאי, בזמן שמתחברת בך בית נמצא, ואז אין שטן ואין פגע רע, שבזמן שאינה מתחברת עמך אין שלום נמצא, וזה בזמן שנא' ונרגן מפריד אלוף, וכמה כובד נמצא בעבור זה שנא' בו אלופינו מסובלים שצריך לסבול משא כבד הזה כובד אבן, וא"א לעלות למעלה בעבור כובד זה, וזה השקר שמכביד על אמת ונתלה בו ואז נא' כמשא כבד יכבדו ממני, שהרי השקר אין לה רגלים, ואין יכול לעמוד בפ"ע, אלא צריך שיתלה עצמו באמת ואז מכביד עליו שנא' בו נלאיתי נשוא, באותו הזמן כמה מחלוקת נמצא בין האמת והשקר, שהרי האמת רוצה לגלות אמתו והשקר מכביד עליו, וצריך להעביד השקר, במה אלא בקיוי דאי שבוקע החשך ועובר אל האמת שהרי אין שום דבר שבוקע כמו הקיוי, ומיד אמת מארץ תצמח, מה שהיה נשפל עד לארץ מפני כובד האבן הוא עולה, אמת מארץ תצמח דאי, **רבון כל העולמים** תשפות שלום לנו בכח קיויים של ישראל שנא' בו שלום שלום כי בך בטוח, שלום מצד המלך הקדוש, שלום מצד השכינה הקדושה, ואז תאלמנה שפתי שקר, וכמה מריבות וקטטות מתעודדים מיד בין השקר עצמו, חרב איש ברעהו, אמלאה החרבה, אתה שלום וביתך שלום, ושלום על ישראל בגילוי אמתך, בו אמת ושלום אהבו, והרי ישראל עמך מקוים לך לאמת הזה לעשות שלום בעולם וזה ע"י אליהו, בו אין אליהו בא אלא לעשות שלום בעולם, גלה אמתך למקוים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

קלב

הקדש מוציא מידי שיעבוד, לפיכך כל זמן שניכר שנשמות ישראל מלובשות במלבוש של קדושה מסט' דשם אלו"ה, אין בח באו"ז להשתעבד בהם, ו"ס טלית גדול המודה על מצב שבחי' המלבוש הוא בתיקונו, שע"כ טלית גדול אינו נוהג אלא ביום. אבל טלית קטן מורה על מצב שבחי' המלבוש הזה נפגם, ולכן מצד פגם זה או"ה יכולים להשתעבד בישראל ואז אין כח בהקדש זה להוציאם מידי שיעבוד ו"ס טלית קטן הנוהג גם בלילה.

אל אחד יחיד ומיוחד ישמח ישראל בעושיו שנא' בו ולא אמר איה אלוה עושי, שזה הוא לבוש שמלביש לנשמה **אלוה** ודאי, בו לעם נכרי לא ימשול למכרה בבגדו בה, שכך ישראל שהם מלובשים בזה הלבוש נא' בהם והתמכרתם שם לעבדים ולשפחות ואין קונה, שהרי אין קנין ודאי, שישראל הם קדש וא"א להם להשתעבד לאחרים, שהרי הקדש מוציא מידי שעבוד, אעפ"י שנמכרו לכאורה לפי שקדש זה היה מתעלם, מיד שמתגלה עליהם הקדש מוציא מידי שעבוד, וזה שבת קדש, בו ובשביעית יצא לחפשי חנם, באותו השעה יאמר לישראל הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים, שעתה בגד זה הוא מעיל קטון, דכתיב ומעיל קטן תעשה לו אמו מצד מט"ט, ונער קטון נהג בם, ובה מי יקום יעקב כי קטן, אע"ג שיש טלית זה יש מכירה לכאורה דכתיב והתמכרתם שם לאויבין, אבל בשעה שמתעורר טלית גדול מצד צדיק חי עולמים מיד הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים, שטלית קטן נמצא גם בלילה שהוא גלות בו תרמוש כל חיתו יער, אבל טלית גדול ביום והחזיקו בכנף איש יהודי, באותו הזמן ישמח ישראל בעושיו ובו אלוה עושי, בגד שמלביש אותם ודאי, בשעה שהוא גדול בצדיק חי עולמים מיד בני ציון יגילו במלכם, ציון זה יוסף, יגילו במלכם, יגילו, **יגל**, בו **יגלה פדיון זרע קדושים**, יגילו במלכם ודאי, כאן נרמז שם נ"ב שבו עומדים קשרים ואוירים דציציות בני ציון ודאי, **רבון כל העולמים** הרי שכינתך היא תכלת בציצית אש אוכלה, שבה ישראל (נתנסים) [מתנסים] בכמה נסיונות בגלות, והם מקוים לך במצות ציצית שהם מקיימים כל היום לדעת שהם קשורים בך בקשרים של ציצית, וזה **ציצית** שהוא **קשר**, **תר** ודאי, להעביר **שקר** מן העולם להתתקן ביחוד שלך בקשר אחד, ובו אומרים אחר פרשת ציצית ה' אלהיכם אמת להתתקף בו ישראל שהם **תר** אלף רגלי, כלה זרע אמת ודאי, גם אתה תתגלה עליהם באמת שלך שאתה אל מלך נאמן, ה' אלהיכם אמת ודאי, ולא יבושו מתקותם מלפניך, לישועתך קויתי ה'.

קלג

בשעה שיחודו יתי יתגלה בארץ בכח קיווים של ישראל, מיד אמתו יתי יתגבר בעולם לשלוט על עשר קליפין, וכל השקר והדיבה שהוציאה הס"א על ישראל ועל ארץ ישראל יתבטלו, ויתגלה האמת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך הקדוש **יהוה** ב"ה מתעלה ביחודו על כל המדריגות, וכן הוא עתיד להתעלות בסוף הכל שנא' בו ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, מיד כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו, שישראל הם לבדם תלויים ביחוד זה, ישראל גוי אחד בארץ, ובשעה שיתעלה שם זה בעילוי שלו יאמר בישראל ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, בדד מעשר קליפין שהם כמנין **בדד**, שהם מחיצה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים, והרי בקיוי שלהם בוקעים בקיעות במחיצה הזאת לעלות לגבך, ובאלה בקיעות אתה משגיח עליהם ממרומך, שנא' בך הנה זה בא וכו' מן החרכים, ובאלה החלונות תהיה משגיח ברחמים על ישראל, ותהיה הופך מדה"ד למדה"ר, כמ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל, והרי כך יהיה שולט האמת שלך לבדו שהרי שם שלך אמת ודאי, ולפי שעשר קליפין שלטו בעולם כמה דברי שקר הוציאו שהם דיבה רעה על הארץ שהיא ארץ הקדושה שלך ארץ חיים, ובשעה שהשם שלך יהיה נשגב לבדו, מיד יאמר בו אמת מארץ תצמח, ואת הארץ שהוציאו דבה עליה, הרי אמת שלה יודע בכל העולמות, וישראל שהם זרע אמת שהושלכו לארץ בשעה שנא' ותשלך אמת ארצה, יאמר בהם ג"כ אמת מארץ תצמח, מיד שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דקל

בזכות קולו של יעקב יקויים תתן אמת ליעקב, וחר"ב של עשיו יהפך בח"ר לציון, שנא' כי בח"ר ה' בציון כו' ויודע שגם כאשר ישראל חוטאים אין הם מתדבקים אלא ביחודו יתי ובאמתו, וכפי שיחודו יתי אין לו שינוי כך לישראל המתדבקים בו אין להם שינוי ותמורה.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא בחירה שלך בציון, דכתיב כי בחר ה' בציון אוה למושב לו, שעשו הוא חרב, וע"כ כח שלו הוא חורבה, וזה ואשים הריו שממה שנא' בו ועל חרבך תחיה, אבל יעקב הקול קול יעקב, ונא' בו אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי, בחרבי זו תפלה, וזה חרב גאותך שאין שם חורבה אלא ישוב ותיקון, אוה למושב לו ודאי, היפך שממה ישוב, וזה חרב שנעשה בחר, ולפיכך בה"מ בית תפלה יקרא לכל

העמים, בזמן שנא' ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, באותה השעה חרב דעשו תאבד מן העולם, ולא ישאר אלא הקול קול יעקב, וזה בחר, ועליו אמרו יעקב בחיר שבאבות, והרי עתה ישראל מעלים לפניך קולם כדי שתעביר חרב זה של עשו מן העולם ותהיה בוחר בהם באותם בחירות שבחרת בראשונה, שבהם אתה בחרתנו מכל העמים, בג' ראשונות, קדש ישראל לה', שאין שום רע מגעת שם, ואשר חרב גאוותך דייקא, וזה קול יעקב תתן אמת ליעקב יעביר שקר של עשו תאלמנה שפתי שקר וכו' ובח, שהוא קורא עצמו בכור, ואומר שהוא עם אהוב לך, שאתה מאסת בישראל, ובחרת בו, והרי בך נא' אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם, וישראל הם לפניך גוי אחד בארץ, מתדבקים ביחוד שלך שאין לו שינוי ולא תמורה, וזה אמת שתתן ליעקב בקול שלו להראות כבודך בעולם, לפי שהם מקוים לך בכל צרותיהם בגלות, כן אתה לא תחוש על מעשיהם, אלא לא לנו וכו'

על חסדך ועל אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

קלה

במקום שברכת ה' נמצאת, שה"ס השכינה, לא יוסיף עצב עמה, כי „עצב" שה"ס לילי"ת מתגרשת מפני השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד עין הטוב שלך תפקח על ישראל שנא' בו טוב עין הוא יבורך, הוא יברך, ומיד כל הברכות יהיו רצים להם לישראל, בהם ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה, ברכת ה' זאת היא השכינה, במקום שנמצאת שם לא יוסף עצב עמה שהיא לילית שפחה רעה עניות וחסרון, שבה עניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל אלא היא תעשיר ודאי, מצד ת"ת שהוא עשיר שיתן צדקה לעני (שהיא סוד) [ ] בו מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון, וזה אות אמת מצד ת"ת שקיום של ישראל עולה שם, ויאמר בהם ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר, וזה רה"י יחידו של עולם, שם מתגלה יחודך עליון, בו ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, **לישועתך קויתי ה'.**

קול

אימתי אלהים נקרא „אלהים אמת" בזמן שהוי"ה מתחבר עמו להתיחד בו ביחד שלם. וחיבור זה נתקן בשלחן שבמקדש, שאעפ"י שהשלחן עצמו הוא מסט' דדין בסד אלהים, הרי מיתוק קבוע נמשך לו מסט' דהוי"ה ע"י לחם הפנים שנצטוינו לקיים עליו תמיד.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **ברוך** בד' הויו"ת שלך שהם **ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן** בהם ויאמר אלהים **יהי אור** שעולה דל"ב, והם מאירים

בג' אבות דוד המלך שמתחבר עמהם, וזה מרכבה שלימה בד' אותיות של שמך יהוה ב"ה, בו ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, וג' ברכות יוצאים באותו הזמן שהם כלל י"ב שבטים, ג' הויות, שהם לחם הפנים שעומדים לפניך תמיד שנא' בהם לחם פנים לפני תמיד, והם אבני זכרון לבני ישראל, להריק ברכות תמיד על אותו השלחן שהיא השכינה, ושם אתה מתברך שכן אמרו כל המברך מתברך, וזה ברכת המזון שבה תנו עוז לאלהים בד' הויות אלה שיהיו שולטים על מדה"ד שהוא אלהים, ומיד יאמר בהם ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, וכמה אלהים אחרים מתבטלים באותו הזמן דכתיב בהם זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, ומיד אלהים נקרא אלהים אמת, למה שנתחבר בו שם יהוה ב"ה להתיחד בו ביחוד שלם, חהו וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים וכו', בקיום של ישראל תהיה ממשיך שם זה להם שהוא תקותם שבו טוב ה' לקויו לנפש תדרשנו, חלקי ה' אמרה נפשי על כן אוחיל לו, **לישועתך קויתי ה'.**

קלז

תפלה נפלאה לעורר רחמיו ית' על ישראל. תפלה על מרע"ה לגלות לו מה שנסתם ממנו. תפלה על יעקב בחיד שבאבות. תפלה לזכור צדקת הצדיקים שבישראל שבכל דור ודור.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי קול צעקת בני ישראל עולה לפניך מפני נוגשיו והוא קול הצאן, צאן קדשים, ולמה נקראים צאן אלא ס"ז (מעשרות) [עשתרות] שמעשרות את בעליהם שנא' בהם תנו עוז לאלהים, שהרי ישראל הם הממשיכים מאורות עליונים להאיר בכל העולמות, ועוד, צאן שגוזזים אותם בכמה מיני גיזה, ובעבור זה מניחים להם החיים בעבור הגיזה שיש להם לגזוז מהם דכתיב כרחל לפני גוזזיה נאלמה, נאלמה ודאי, שהרי בזמן שגוזזים אותם הם שותקים כדי שיניחו להם החיות, ובזמן שהגוזזים נפטרים מהם, באותו הזמן מיד פותחים פיהם ומגביהים קולם בכמה בכיות לגבך שהרי יש מי שגוזזים אותם כ"כ עד שאינם משאירים להם פרוטה בכיס וגא' בהם עוללים שאלו לחם פורש אין להם, ואין להם למי לפנות אלא אליך שתנקום נקמתם, שנא' בך אל נקמות ה' אל נקמות הופיע, והרי עכ"ז אינם רואים לא ישועתם ולא נקמות מאויביהם, והרי לבם נשבר, שנא' בו לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, ועוד והרי הם מורידים דמעות שאמרו עליו שערי דמעות לא ננעלו, ועוד, הרי הם מקוים לך, שנא' בך וידעת כי אני ה' אשר לא יבושו קוי, ועוד, הרי הם מדוכאים בכמה מיני יסורין שנא' בך ואת דכאי רוח יושיע, ועוד, הרי הם

עניים שתפלתם אינה מאוסה לפניך דכתיב ואת עני תושיע, ועוד הם שפלים שנא' בהם ואת דכא ושפל רוח, והרי בכל אלה ראוי שתפלתם תעלה לפניך בכח, ותבקע בכל החשוכים שהרי אתה אמת ודברך אמת, שהרי הם מקוים וחוזרים ומקוים בקיוים עד אין מספר, וישועה לא נמצאת להם, והרי אתה אב שלהם שנא' בך אב הייתי לישראל, בני בכורי ישראל, ולמה לא תרחם עליהם, למה יאמרו הגוים איה אלהיהם שצועקים ובוכים לפני אביהם ואינו מרחם עליהם, אתה נושא עון, שנא' בך נושא עון ועובר על פשע למה לא תשא עונם, ואם לבניך לא תשא עונם שהם בני בחונך בני אברהם יצחק ויעקב למי תשא, ועוד, הם שוגגים ואנוסים שהרי החכמה נסתלקה מהם והחשך מחשיך עליהם הרבה, אנוסים הם ודאי, האף תספה צדיק עם רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה לדין שוגג כמזיד ואונס כרצון, חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט, אל רחום אתה עד מתי לא תגלה רחמנותך לעין כל, למה יאמרו הגוים מבלתי יכולת ה', תשש כחך ח"ו כנקבה, חנון אתה שנא' בך וחנותי את אשר אחון אעפ"י שאינו כדאי, איה חנינותיך איה נפלאותיך אשר ספרו לנו אבותינו, ויש ה' עמנו ולמה מצאתנו כל זאת, למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים, בכמה קיוי שאנחנו מקוים לך, ואעפ"י שמקוים וחוזרים ומקוים צועקים וחוזרים וצועקים, בכמה תפלות בכמה תחנות ובקשות, בוכים וחוזרים ובוכים, ולא די שאנחנו (איהם) [איננו] נושעים ממך אלא שאתה מוסיף יגון על יגוננו, צרות על צרותנו, נסיונות על נסיונות, עד שאין בנו כח לסבול עד שהאומות אומרי' שאין לנו עוד תקומה שמאסת אותנו לנצח ואין עוד משיח לישראל והחלפת אותנו באומה אחרת ח"ו, ועכ"ז אנחנו מקוים להראות על יחודך, כמו שיחודך אינה משתנה, כך ישראל עמך אינם משתנים לפי שנקשרים בך וא"א להם לזוז ממך, עם כל הצרות שיש להם אינם עוזבים אותך, ומזה נראה שהם כלם זרע אמת, שהרי א"ה נא' בהם והתקצף במלכו (ואלקיו) [ובאלהיו] ופנה למעלה, שהם כמו חיות רעות, אבל ישראל הם צאן שמניחים הכל לעבור עליהם, ומתחזקים ביחודך כל אורך הגלות צאן קדשים ודאי. **רבון כל העולמים מלך מתרצה בדמעות** שים דמעתנו בנאדך הלא בספרתך, ומדמעות הנשפך לבניך בקיוי אמת ותמים תעשה מקוה מים לטהר שכינתך הקדושה וכל נשמותיהם של ישראל מזוהמת הנחש, ותעלה לפניך נקיה וברה שנא' בו נקי יהיה לביתו שהרי הוא יפה כלבנה, ברה כחמה אלא שנא' אל תראוני שאני שחרחרת בעבור השחרות המכסה עליה, וכן נשמות ישראל נא' עליהם בנות ישראל יפות הן אלא

שעניות וכו', עד מתי ה' נתפלל לפניך ולא תשמע קולנו, עד מתי כנחל דמעה נשפוך לפניך ולא תושיענו, למה יאמר הרשע בלבו אין אלהים עזב ה' את הארץ, למה יתהלל הרשע במתת שקר שנא' בו כי הלל רשע על תאות נפשו, ואם ביחודך אנו מתחזקים ואליך מקוים, ולעבדך באמת חפצנו מה תבקש עוד, ואם זאת אינה תמה לפניך, תגלה לנו אמתך והדריכנו בדרכיך ובנתיב מצותיך כי בו חפצנו, ולמה ה' אלהים אמת תרחק מן המתקרבים אליך, למה תסתיר פניך מהמבקשי' אהבתך, למה לא תמצא לקורים לך באמת, ולמה לא תדרוש לדורשיך, ואל מי נפנה לעזרה אם לא אליך אב הרחמים, שנא' בך כרחם אב על בנים ריחם ה' על יריאיו, ולמי נספר צרותינו אלא אליך ואעפ"י שאתה יודע כל ואין נסתר ממך, הרי אמרו דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים, ואנחנו מספרים לך לעורר רחמיך עלינו, להנחם מאשר גזרת שנא' בך ויתחם ה' על הרעה, ואם אין אתה מרחם עלינו הרי אנו חשובים לפניך כמתים, שנא' בו במחשכים הושיבני כמתי עולם. **מלך מתרצה בדמעות** הרי רחל מבכה על בניה, והיא השכינה קדושה מבכה על בניה שנא' בה בכה תבכה בלילה, שהוא הגלות הדומה ללילה, ודמעתה על לחיה לעורר אותך שאתה תעביר הדמעות האלה מעל פניה, שנא' ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים, ומיד תאמר בה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך ויש תקוה לאחריתך וכו'. **מלך מתרצה בדמעות** הרי משה רועה נאמן בוכה לפניך שהוא נער, מט"ט שר הפנים ר"ת משה שנא' בו והנה נער בוכה שנסתמו ממנו מעיינות חכמה, ונא' בו ולא יפתח פיו, ולמה לא תפתח פיו, פתח פיך לאלם שהוא ערל שפתים, ואתה שנא' בך מחצתי ואני ארפא, הרי זמן שתרפאהו שהרי הוא מסר נפשו על ישראל שנא' בו כי הערה למות וכו' ולפושעים יפגיע לפנים משורת הדין, כן תעשה עמו לפנים משורת הדין אעפ"י שלא יש זכיות בישראל, שהרי אתה כל יכול ומי יאמר לך מה תעשה, תגלה עליו מה שסתמת ממנו, ומיד, לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו לקרוא לשבויים דרור מצד אי' עלאה שהוא חידות, ומשם חמשים שערי ביגה שנתת למשה ולא השיג לשער החמשים, ומיד שתגלה עליו חכמה שלו, מיד יקח גם שער החמשים לחבר כ"ה עלאה וכ"ה תתאה כאחד כלת משה ודאי, והרי זמן שחשיב לו אבידה שלו לשמח את אשתו אשר לקח. **מלך מתרצה בדמעות** הרי יעקב בחיר שבאבות בוכה לפניך שנא' בו וישק יעקב לרחל וישא קולו ויבך, שהרי בזמן הנשיקין מתרחקת השכינה מישראל הרבה שהרי מצד אחר השכינה עולה ולא ממקום שירדה, באותו הזמן ועת צרה היא ליעקב וצריך שיקימו אותו שנא'

בו מי יקום יעקב כי קטון הוא, ואתה שאתה מקים מעפר דל ראוי לך להקימו ולזכור כל הצער גידול בנים שלו לרחם על ישראל בניו. **מלך מתרצה בדמעות** הרי ישראל עמך כמה צדיקים וחסידים ומצאים בהם בוכים לפניך לעורר רחמיך, והם מעוררים כמה מלאכים עליונים לעמוד שורות שורות לבכות לפניך שנא' בהם הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון, עד שמרעישים כל העולמות וחושבים להחרב ח"ו, ואתה רחום וחנון אין אתה מראה הרחמנות עתה, אלא אתה מראה להם הטוב שתגלה אח"כ, אבל לתחתונים אין נראה כלל, וחושבים אבד שברם ונכזבה תוחלתם שהרי הם בשר ודם, ונא' אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש, ואינם יודעים אם לחשות ואם לדבר, שהרי אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלוך, והרי לא דור אחד ולא שתים עזבת אותם, **והרי עתה אלף תרס"ד שנים** ימי רעה ועתה הגיעו ימים אשר תאמר אין לי בהם חפץ, שהרי החפץ שלך לא נראה כלל שחפצת בעמך ובעיר קדשך, התשכח ירושלים לדור ודור, אם בציון געלה נפשך, אתה זוכר מעשה עולם ואין שכחה לפני כסא כבודך, וכי תזכור עונות ולא תזכור זכיות, שהרי כמה צדיקים בכל דור ודור שעמדו לפניך, התשכח צדקת אברהם יצחק ויעקב, צדקת י"ב שבטי יה, התשכח נאמן ביתך משה איש האלהים, הלא תזכור מעמד הר סיני שקבלו עול תורתך ואמרו נעשה ונשמע, התשכח מעשי משכן שעשו לפניך במדבר, והלכו אחריך בארץ לא זרועה, התשכח חסדי דוד הנאמנים איש כלבבך, התשכח מעשי מקדש וכל הקרבנות שהקריב לפניך ושמחת בשמחת שכינתך לקרב אותה אליך, התשכח תמימות כל נביאיך בעלי רוח הקדש, תנאים ואמוראים, הלעד תזכור עון הלא אתה יודע יצרם, שנא' בו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, ועכ"ז הרי רב שבענו בח, זכור רחמיך וכו' כי מעולם המה, מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד, ואין בנו עוד כח לסבול, גלה אמתך ונדע מחשבותיך אלינו לטובה, שנא' בך כי אנכי ידעתי את כל המחשבות וכו' לטובה, מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה, והרי אמרת בבכי יבואו וכו', חננו ה' חננו, האר פניך עלינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

חלק

תפלה לעורר קנאתו ית' נגד הגוים שמצליחים בשקר שלהם לשלוט בעולם. ולהודיע שכל שליטתם והצלחתם אינו אלא לחיי שעה.

אל אחד יחיד ומיוחד אל קנא אתה, שנא' בך קנאתי לציון קנאה גדולה, והרי רשעים עתקו גם גברו חיל ואינם חושבים לקנאתך

שנא' ערו ערו עד היסוד בה, ומדוע דרך רשעים צלחה ולא תשפוך חמתך עליהם, שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו, שיש להם כמה אלי שקר שהם רופאי אליל שנא' בהם רופאי אליל כלכם, שנא' בהם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו, תאלמנה שפתי שקר, וישראל עמך שהם מאמינים בך שאתה אל אמת ונא' באמתך הצמיתם, יצמיתם ה' אלהינו, תגלה אמתך ויודע שאתה שומר אמת לעולם, שהם ישראל זרע אמת, והרשעים שהצליחו היו לחיי שעה, שהרי אין להם קיוי, שהרי הקיוי עולה עד א"ס ונקשרים למעלה, וא"ה אינם כן אלא התפרדו כל פועלי און, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד, קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך, קנא לשם קדשך, קנא לאדמת קדשך, והשב גמולם בראשם, **לישועתך קויתי ה'.**

קלט

עד יצי"מ היה השמאל דוחה והחושך שולט בעולם בסוד התהו. ביצי"מ נתעורר ימינו ית' לשלוט, ובו נתקרבו ישראל לעבודתו. במתן תורה נמסר הכח ביד ישראל לרומם ימינו ית', וביהמ"ק בבנינו - מקום מוכן לימינו לשלוט שם, שע"כ הוא מקום קבלת התפלות. משנחרב הבית השיב אחור ימינו ונשתכחה תורה מישראל, ושוב אין תפילותיהם נשמעות, שכך פעולת השמאל לדחות. ואין הקב"ה מקרב את ישראל עד שיתעורר כח עליון מחכמה ויאיר על ימינו ית' לעוררו מסט' דלעילא. ולמי ימשך ימינו, למי שאימץ לבבו בימי החשך לקוות אל ה'.

אל אחד יחיד ומיוחד ימינך ה' נאדרי בכח שהוא ימין שהחזרת לאחור בזמן שהחרבת את ביתך, שהרי בשעה שיצאו ישראל ממצרים הימין הזה שלט בעולם, ובו וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה וכו', שעד אותו הזמן היה החשך שולט בעולם מצד השמאל, בו והארץ היתה תוהו ובוהו, וכשיצאו ישראל ממצרים נתעורר ימין ושלט, ובו נחית בחסדך עם זו גאלת, וזה ימין מקרבת, שבו ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, והתורה מימינו אש דת למו ובה לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה, שבמקום שיש תורה הימין שולט ודאי, ימין מקרבת, בה תקרב רנתי לפניך ה', וזה תתקבל צלותהון, שבשעה שנחרב הבית השיב אחור ימינו מפני אויב, והתורה נשתכחה מישראל והתפלות אינם נשמעות, שהרי ישראל הם רחוקים ממך, ואינך מקרב אותם עד שיתעורר כח העליון מחכמה שהוא **כח מה**, וזה יהיה מאיר על הימין שלך, באותו הזמן הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו, ימינך ה' נאדרי בכח ודאי, וזה אברהם ראש ההרים, בו נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים, מיד כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים, סוף דבר הכל נשמע לקבל תפלות ברחמים, למי ניתן הימין שלך אלא למי שבוטח בך ומקוה אליך, דכתיב והבוטח בה'

חסד יסובבנו, הרי ישראל מקוים לך עשה עמהם חסד של אמת וזה קשר אברהם ויעקב, יעקב אשר פדה את אברהם, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, ויצחק בו יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו, לא"ה שיאמר בהם באבוד רשעים רנה, מיד יחוד שלך יהיה מתגלה בג' אבות אברהם יצחק ויעקב ר"ת אחד יחיד ומיוחד, והיה ה' למלך על וכו' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, **לישועתך קויתי ה'.**

קמ

ניקוד הוי"ה הוא ניקוד לְעוֹלָם. להורות שאין הקב"ה משתנה אל השכינה, אלא הם לעולם ביחוד אחד. וישראל הנמשכים מיחוד זה אף הם קיימים לעולם. וז"ש אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם.

אל אחד יחיד ומיוחד ה' ימלוך לעולם ועד בשם זה שלך שהוא **יהוה** ב"ה שמתחבר בשכינה ניקוד שלו לְעוֹלָם, שהוא מלך והיא מלכות שלו מלכותיה מלכות עלם, כאן נודע שהב"ה אינו משתנה לשכינה דכתיב אני ה' לא שניתי, אלא לעולם, שהוא לעולם ביחוד אחד, ישראל תלוים כאן שנא' בהם ואתם בני יעקב לא כליתם, וזה רק באבותיך **חשק** ה', **חולם שבא קמץ** ניקוד לְעוֹלָם, שהוא עומד לעולם ולעולמי עולמים ודאי, וכן ישראל מעידים לפניך שמע ישראל וכו' שאתה אחד לגבי השכינה הקדושה ולגבי ישראל שהם גוי אחד בארץ, חה בשכמל"ו, לעולם ודאי, חה ועד בשחק נאמן סלה, **עד** דשמע ישראל, **ועד** דבשכמל"ו, **בשחק** זה לעולם, **שבא חולם קמץ** וה **אֲדֹנָי** ניקוד שלו לעולם ודאי, שמה שהוא תלוי ביחודך אין לו חילוף עולמים, זאת היא תקותם של ישראל, יחל ישראל אל ה' מעתה ועד עולם, עולם דייקא, בו זה שמי לעלם, שנא' בו ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, עליו אמר דוד כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי, שזה הוא שם העצם שמתעצם ביחודו ושורה על ישראל והוא לעולם, והוא מבורך, חה טוב עין הוא יבורך, לראות בעין טובה על ישראל מיד ואני אברכם, **רבון כל העולמים** אתה הוא השומר אמת לעולם בתוקף יחוד זה שאינו משתנה, גלה אורותיך באמתך למען יחודך השלם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קמא

אעפ"י שמצד ד"א הדברים מתקלקלים מפני עוונות התחתונים, בהיגלות א"א לשלוט הכל יתוקן מיד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אתה אמרת לישראל כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה, והם מים

ואש של ישמעאל ועשו, והם מים רותחים של מבול שבו נשחת הארץ ולא נשאר אלא תיבה אחת, מועטים בה, ואתה סוגר בעדם כמ"ש ויסגור ה' בעדו, ואע"ג שהם שנים מעיר (או) [וא'] ממשפחה, הרי שם אתה כולל כל עליונים ותחתונים שנא' בהם מכל החי מכל בשר שנים מכל שכן הם ששים רבוא של ישיבה של מעלה וששים רבוא של ישיבה של מטה, להחיות באותו שנא' בו כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך, מצד א"א ודאי, שהרי מצד שלמטה נא' הושיבני במחשכים כמתי עולם, ומצד א"א העם ההולכים בחשך ראו אור גדול, וזה אור של עינא פקיחא שנא' בו הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, למי נפקח זה אלא למי שמקוה לך, דכתיב הנה עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו, שאעפ"י שלמטה החשך שלט לסגור העינים כמו שאמר המן הרשע ישן הוא אלהיהם של אלו, הרי למעלה אין חשך אלא ונהורא עמיה שרא, העם ההולכים בחשך ראו אור גדול, תגלה אור זה לכל ישראל, ומיד יהיו אוכלים כלם בעץ החיים מצד א"א ודאי, כי אורך ימים ושנות חיים ודאי, מיד יקוים כימי העץ ימי עמי, ומצד ע"י כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, בכמה רוח הקדש ונבואה, שבו ונפלינו אני ועמך, וכמה אותות ומופתים יתעודרו בעולם, שהם אות אמת מצד ו' ת"ת עץ החיים עולם ארוך ודאי, שמצד (בסוד) [היסוד] ו' קטיעא נא' שמו אותם אותות, אבל בשעה שת"ת מתעורר נא' בו חי ה' שכבי עד הבקר, שהרי כיון שמתעורר ת"ת חסד מתעורר עמו שהוא ורב חסד מטה כלפי חסד, מיד וכאור בקר יזרח שמש, בקר דאברהם, **לישועתך קויתי ה'.**

קמב

אור הגנוז שאינו פוסק לעולם, הוא מפני תוחלתם של ישראל, שאינם פוסקים לעולם ליחל ליחדו יתי שיתגלה. וכשחסד ה' מתרבה בעולם היינו מצד אור הגנוז השופע בהעלם תמיד.

אל אחד יחיד ומיוחד יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, שהרי בני אדם מעט כח יש להם, (ובחסד) [והחסד] שהם מעורדים מעט הוא, שכן אמרו לא לידי מתנת בשר ודם שמתנתם מעוטה, אבל חסד שלך הוא חסד שלם בשעה שמתעלה למעלה מתגדל מאיליו עד שאין לו סוף, ה' בשמים חסדך, שלא תמתין להתעוררות בשר ודם אלא אתה תעשה חסד מעצמך, חסד אל כל היום, מיד נא' בו כי גבר עלינו חסדו, וזה חסד שמתעורר למעלה ולא למטה שהוא מתרבה והולך מצד אור הגנוז, שנא' בו מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך, רב ודאי שמתרבה ואינו פוסק, משא"כ

חסד של בני אדם, שבו נא' וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הולך, אבל החסד שלך חסד של אמת, וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו, כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' וכו' עלינו ודאי, למעלה ממנו מהתעוררות שלנו, וא"ת מי יעורר החסד זה הרי תוחלתם של ישראל הולכת לזה כדי לעורר החסד זה שלך, שבו יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד, חסד שהוא עמך, לא כחסד בני אדם אלא והרבה עמו פדות, שמתרבה והולך, יהי חסדך ה' עלינו עלינו ודאי, להתעורר ביחוד שלך שאין בו הפסק עולמית, יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, **לישועתך קויתי ה'.**

קמג

השבועה שנשבע ה' לאבות היא מצד עתיק יומין, ולכן אין כל פגם מגיע להחשיך אורם.

אל אחד יחיד ומיוחד תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם, שכן נשבעת לאבות העולם בשבועה מצד ע"י שאין שום עון מגיע להחשיך אור שלהם כלל, ומצד זה אפי' שישראל חטאו הרי שבועה שלך תהיה קיימת, וערבה לה' מנחת יהודה וכו' כימי עולם וכשנים קדמוניות ודאי, שהרי יתעוררו להשיב אליך ישראל עמך, שאפי' שנתרחקו ממך בהם השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, ומצד זה תעורר החסד בעולם לפתוח כל השערים לישראל, פתח תפתח את ידך, לא תקפוץ את (ידיך) [ידך], שהדין קופץ היד (שולט) [שלא] להתפשט בכמה פרקים שלה שמהם תלוים כמה ברכות לכל צד שנא' בה היד ה' תקצר, ובשעה שנפתחת ברחמים אין סוף לטוב שלה, ואמת תעורר ביעקב להעביר כל רוח שקר מן העולם ומיד יהיה רוח הקדש נשפך על כל בשר שנא' בו ונבאו בניכם ובנותיכם, גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם, **לישועתך קויתי ה'.**

קמד

„כי עליך הורגנו כל היום" היינו באלף החמישי שנגזר בו גלות על ישראל, „נחשבנו כצאן טבחה" זהו באלף הששי, שאעפ"י שכבר תמה גזירת הגלות, עדיין נחשבנו כצאן טבחה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כתבת בתורתך אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד, והרי הרשעים שחטו אבות ובנים צדיקים וחסידים

ביום אחד בכמה אכזריות, ולא עוד אלא ששחטו בנים בחיק אמותם, העל אלה תתאפק ה' והרי זמן שתמלא סאתם לבטל להעביר השקר, שהרי השקר הוא הוא הגורם כל ערבוב שהדברים אינם עומדים כראוי, ובערבוב כמה דמים נתערבו זה בזה שלא היה ראוי להתערב, כגון דמי אבות ובנים, דמי חסידים וחסידות, דמי בחורים ובחורות, דמי חתנים וכלות, דמי זקנים וזקנות, דמי חזנים ותלמידיהם, ארץ אל תכסי דמם, אלא תגלה לעינים העליונים לראות אותם, שיעלו כלם לגבוה שהרי הם עולות שכלה כליל שכן מסרו עצמם על יחוד שמך הקדוש להתיחד ביחוד, **רבון כל העולמים** כי עליך הודגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, וזה הוא יום אלף החמשי, בו כל היום **דוה מצד הוד**, והרי היה ראוי לנו מנוחה באלף הששי מצד צדיק חי עולמים להנתן לנו חיים, והרי נחשבנו כצאן טבחה גם באלף הששי הזה, כצאן ודאי, כצאן, צדיק, נוהג כצאן יוסף, הן גוענו כלנו אבדנו האם תמנו לגוע, עורה למה תישן ה' הקיצה אל תזנח לנצח, תעורר נצחך, ובו נצח ישראל לא ישקר, שלזה מקוים ישראל עמך לאמתך, ומיד שזה יתגלה לא יהיו עוד קלקולים, אלא ואמת ה' לעולם, לעולם ודאי, גלה אמתך למקוים לך, גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קמה

כל הבא להעלות את השכינה שהיא יד המלך צריך להתחזק תחילה בכחו של משה שנאמר בו „והיה כאשר ירים משה ידו כו'".

אל אחד יחיד ומיוחד תן בי כח היום הזה להעלות שכינתך הקדושה שהיא עטרת ראשנו, שנא' בה נפלה עטרת ראשנו, שהרי **לכח** הזה אני מצפה לך, שני פעמים **יד**, יד הגדולה יד החזקה, יד הגדולה **ה' אלהינו ה'**, יד החזקה **כוזו במובסו כוזו**, והרי משה כולל שניהם כא' שמאל בימין, שנא' והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, ידו כתיב, שהרי בו והיו לאחדים בידך, ולו ראוי להעלות שכינה שהיא יד המלך, והיה כאשר ירים משה [ידו,] ידו ודאי, מיד וגבר ישראל, וכל מי שרוצה (לעולת) [להעלות] שכינתך, בכחו מתחזק ודאי, **רבון כל העולמים** אתה הוא הנותן ליעף כח שנא' בך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה, הריני מוסר גופי ונפשי רוחי ונשמתי עם כל מדריגותיהם לקבל הכח הזה, שכן א"א להעלותה אא"כ ממיתים עצמם עליה, בה אדם כי ימות באהל שהיא אהל שלך, אהל

מועד, והרי באהבה אני מוסר עצמי למיתה עליה, ואם הס"מ ירצה להתחזק להכביד עליה שלא תעלה הרי בכח הזה נעמוד נגדו להחרידו ולגרשו ממנה, ואם יזרוק כמה חצים ואבני בלאסטראות, הרי בכח הזה שתתן לי אקבלם באהבה בי, וכבוד המלך לא יהיה ניזוק, אל אמת, אל אחד, אל גדול ונורא, אל גבור בגבורה, אל כביד כח, אשר בידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל, אתה כל יכול, תאזרני חיל, תגבירני בגבורתך, תחזקני בכחך, תאזרני אזור גבורה שאתה אוזר ישראל בגבורה לעמוד נגד ס"מ הרשע וכל מדריגותיו להעלות שכינתך ממדריגה למדריגה עד רום כל המעלות, לגלות אמתך לעיני כל, שהיא אמת שלך המקשרת הכל למעלה ולמטה, ועולה עד א"ס ועד א"ת והיא בראש תוך סוף, והיא כלי הכל, קשר הכל, יחוד הכל, אלא שלא נודע עד שתעלה בכל מדריגותיה, ובמה היא עולה אלא בקיום של ישראל ודאי, ומיד שתעלה ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו, כמו שמאסו אבן, וזה בתחלה שנא' בה אבן מאסו הבונים, באותו הזמן יראה, היתה לראש פנה, היתה כבר, אל אחד יחיד ומיוחד תאזרני חיל, וכח ועצמה תרבה עלי, אמצני באומץ עוצם יכלתך להעלות שכינתך הקדושה אליך להתיחד ביחודך, **לישועתך קויתי ה'.**

קום

בזמן שה' ית' רוצה שישראל יעשו מלחמה נגד הס"א הוא אוחז להם גבורתו, ומיד פחד גדול נופל על הס"א מפני גבורתו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד תאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי, שאתה איש מלחמה שנא' בך ה' איש מלחמה ובזמן שאתה יוצא אין מי (יעמיד) [יעמוד] לנגדך, שהרי אתה אוחז גבורה שנא' עליך מלך אזור בגבורה, וכן בזמן שאתה רוצה שישראל יעשו מלחמה נגד הס"א אתה אוזר להם גבורתך שהרי מלכי ב"ד שהצליחו הכל בגבורתך שנתת להם, ונא' בהם יהודה גבר באחיו, ומיד שיאזור בגבורה זאת, הס"מ שרוצה להתחזק בגבורה שלו נופל לפניהם ונא' בהם גבור לא ינצל ברב כח, שהרי נופל עליהם פחד ורעדה מגבורתך, שנא' בהם תפול עליהם אימתה ופחד, שהרי גבור חיל שלך עושה חיל לס"א, חיל ורעדה ודאי, שהרי בך נא' נראה על הים כבחור נאה למלחמה, מהיר, שנא' בו ישיש כגבור לרוץ אורח, אבל הס"א הוא מלך זקן וכסיל שאינו יכול להיות בחור למלחמה אלא בזמן שאתה נותן לו רשות הוא מתחזק ונוצח שאמרו עליו גברא (קטלתא) [קטילא] קטלת, ובזמן

שאתה רוצה להתחזק בגבורתך אתה מושל ודאי, שנא' בך מושל בגבורתו עולם, **רבון כל העולמים** לך זרוע עם גבורה, תאזרני חיל למלחמה לעשות חיל לרשעים האלה ס"מ וכל כת שלו בעבור ב"ת מלך שלך, שהיא שכינתך הקדושה להוציא' מהם להעלותה אליך, ויאמר בהם המה כרעו ונפלו, יפלו תחת רגלינו (מכידע) [תכריע] קמי תחתי, ומיד ששכינתך תתחזק באש שלה שהיא אש אוכלת (שהם) מיד שהיא נעלה נודע מיד גבורתך שנא' בה גדול שמך בגבורה, אתה גבור לעולם אדנ', האל הגדול הגבור והנורא עוררה גבורתך ותצוה לכל מלאכיך גבורי החיל גבורי כח, שנא' בהם גבורי כח עושי דברו, לערוך מלחמה נגד הרשע, מיד החלש יאמר גבור אני ללחום מלחמת מצוה בעבור שכינתך הקדושה ומיד וחתו גבוריך תימן, שהרי הם נראים גבורים למראה ואינם, שהרי בהם נא' שקר החן והבל היופי, הכל בשקר ובמרמה, תגלה אמתך, ויחזו אויבינו ויבושו כי עליך נשאנו נפשנו ולך קיוינו, ויודע כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו, **לישועתך קויתי ה'.**

קמז

הוי"ה צבאו"ת זהו השם שבו תלוי סידור מחנות המלאכים לדגליהם. ואות אמת מצד הוי"ה ב"ה נמשך בצבאות וממשיך להם חוזק ותוקף גדול להתחזק נגד מחנות הס"א. ובמה הוא נמשך, בקיווים של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד סדר צבאי מחנותיך לדגליהם בשם הקדוש שלך **ה' צבאות,** ששמך הקדוש **יהוה** ב"ה נראה בצבאות שלך (להודע) [להודיע] שהם צבאות שלך, שאמרו עליו אות הוא בצבא שלו, חה אות אמת מצד שמך הקדוש **יהוה** ב"ה חוזק ותוקף (גדל) [גדול] נמשך בהם להתחזק נגד כל מחנות הטמאים, וזה נמשך עליהם בקיוים של ישראל שהם ממשיכים הקו הזה בהם, מיד כלם מתלהטים בגבורה חזקה להפיל ולהרוס ולנתוץ ולאבד כל הבנינים הטמאים שהרי הם אין להם יסוד לעמוד, שקרא לא קאי, ומיד אמלאה החרבה, תקים את סוכת דוד הנופלת, מגדל דוד היא עיר ציון, **רבון כל העולמים** הרי רעם גבורתך **מי** יתבונן מצד אי' עלאה והוא רעם המפיל חומות גבוהות בצורות בשמים, שהרי הם בונים בנינים של שקר לעלות במקום שאינו ראוי להם, ומיד יאמר בהם משם אורידך נאם ה', ומיד תעלה מי שהוא ראוי לעלות והיא שכינתך הקדושה, אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו, מצד פלא עלאה, ה' יחתו מריביו עליו בשמים ירעם ה' ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו, **לישועתך קויתי ה'.**

קמח

כל התפילות עולות ע"י משה ע"ה, שתפילותיו נאמרו לכבוד השכינה בלבד, להעלותה עליה שלמה.

אל אחד יחיד ומיוחד אליך נשאתי עיני ולפניך אשתחוה בשפלות רוחי בלב נשבר ונדכה, ומלפניך אבקש, במה יתרצה עבד אל אדוניו להעלות שכינתך הקדושה ליחד אותה ביחודך, אם בתפלה ותחנונים הרי אליך אתפלל ואתחנן בתפלת עני, שנא' בו תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו, ואם אין בנו כח להתפלל לפניך, הרי במשה רועה נאמן נתחזק, שנא' בו תפלה למשה איש האלהים, שהרי כל התפלות עולות על ידו, והרי תפלתו עולה לפניך באמת בלא סיגים אלא סלת נקיה לכבוד שכינתך הקדושה שהיא תפלה להעלותה עליה שלימה, והרי אני מקוה לך שתקבל תפלתי שהיא השכינה, תפלה למשה ודאי, והיא תפלה לעני, מי שמשים עצמו עני בעבורה בשברון לב, שנא' בו לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, אלהים לא תבזה ודאי, שהיא השכינה, מלך אוהב צדקה אתה, שאתה אוהב שכינתך שהיא צדקה שלך שנא' בך מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים, תעלה אותה אליך בתפלתי זאת, ותחבק אותה בשני זרועות שלך, ותקשר אותה בך, ביחוד אחד, שנא' בך שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני, **לישועתך קויתי ה'.**

קמט

תפילה גדולה לעורר תשובה בלב ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד אם בתשובה תבקש לעלות שכינתך הקדושה, וזה תשוב **ה'** להשיב **ה'** לו', מיד משתלם שם **יהוה** ביחוד שלם, שכן אתה מזהיר לישראל שובה ישראל עד ה' אלהיך, שוב **ה'**, עד ה' אלהיך לחבר **יהוה אלהים** שם מלא, מיד ה' אלהים אמת, שנחתמים בחותם אחד שלא נראה כי אם יחוד אחד, וזה חותם אמת שכן נראים ביחוד א' בראש תוך סוף, **רבון כל העולמים** הרוצה בתשובה הרי אנחנו שבים לפניך בכל יכלתנו בעד כל ישראל עמך, ואם (אם) [היא] תשובה שלא מספקת לעלות שכינתך הקדושה לפי שאינה תשובה כראוי, השיבנו ה' אליך ונשובה כרצונך, ורצוננו תקבל, ותצרף מחשבה טובה למעשה, והרי אי' עלאה שהיא תשובה, לה ראוי לעורר לנו בתשובה שלימה, ולזרוק עלינו מים טהורים לטהרנו, בו וטהר לבנו לעבדך באמת, וכן תעורר תשובה בלב כל ישראל, ואם אין זכיות

בישראל לעורר אותה, הרי למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים וריקים שנא' בך למעני למעני אעשה, **רבון כל העולמים** הוי דן את כל אדם לכף זכות, וזה **אדם** שהוא אפר **דם מרה, בשר** (ודם), **בשר** סרוחה רימה, **דם** דבוק **מות** שהוא ס"מ מלאך המות רוצח בפיתויו, בו כי הדם הוא הנפש, שהרי בנפש יש דביקות מות זה ואלמלא אתה עוזר לו אינו יכול לו, שהרי נשמה שנתת בו, שנא' בה אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא, הרי היא סגורה בתוך הגוף כמו מי שאסור בזיקים, וא"ת שיש לה כח הרבה על הגוף, אינו כן, שהרי מי שחבוש בבית האסורים, שר בית הסהר שולט על החבוש, והחבוש אינו יכול להראות כ"כ שליטתו, וכן הנשמה חבושה בבית האסורים שהוא הגוף, שר בית הסהר הוא ס"מ השולט על הגוף, שנא' נפשי בתוך לבאים אשכבה להטים בני אדם שיניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה, ולפיכך ראוי לך שתדין אותם לכף זכות שהרי הם בתוך גוף טמא, בארץ טמא, בין רשעים טמאים, בבית אסורים טמא הסובב אותם, ואיש טמא צר ואויב רע ובליעל עומד לנגדם תמיד, בחרבו הקשה מפתה לבני אדם בכח שנא' יש בוטה כמדקרות חרב ונא' בו צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא החוט שלך המתחזק בהם היו משוקעים בטומאה ח"ו, וזה החוט הוא קו היחוד שלך, הממשיכים בקיום, וזה הקו, קו אמת להראות שאמת ה' לעולם, ולולי זאת א"א להם לעמוד בטהרתך שהרי הם שוכני בתי חומר שנא' בו אף שוכני בתי חומר אשר בעפר יסודם, זה עפר טמא ארץ עממים, אֵל ישר חסיד ונאמן הוי דן את כל אדם לכף זכות שא"א להם לעשות תשובה נכונה כראוי, אלא אתה תקבל תשובה קטנה ומעוטה זאת שלנו בעד עמך ישראל להעלות שכינתך, ומיד תעורר תשובה עליונה לעשות תשובה שלימה לפניך להשיב נדחים שנא' בו ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה', התר התר יוצר בראשית אם נשבעת, ה' צבאות יעץ **מי** יפר, שהיא אי' עלאה, סלח סלח אביר יעקב לשארית הנמצאה שנא' בך כי אסלח לאשר אשאיר, שהרי נשארנו מעט מהרבה, **מי** יקום יעקב כי קטון הוא, **מי** תקימהו אי' ודאי, השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, טהר לבנו לעבדך באמת, הדריכנו בנתיב מצותיך כי בו חפצנו, הסר לב האבן מעמך ישראל שהוא כובד האבן, שנא' בך והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו, כי אל מלך מוחל וסולח אתה, ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה, לפניך אני כורע ומשתחוה מבקש ומחנן סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים

ועד הנה, ומיד תשיב, סלחתי כדבריך, וכן נא' (תסלח) [ונסלח] לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה, בשגגה ודאי, שהרי כשוגגים נחשבים מרוב דוחק וצרה וצרות ויגיעות, וחשך המחשיך עליהם וטומאה המסבב אותם, וסלחת לעמך אשר חטאו לך, שכן התפלל שלמה המלך לפניך, שנא' והתפללו אליך דרך ארצם, שהרי אין לנו בה"מ להתפלל בו, ולא מזבח להקריב עליו קרבנות, ולא כהן שיכפר בעדנו, אתה אחד ושמך אחד, תקרב היום אחד שאמרת ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, כי עמך הסליחה למען תורא, לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול עלינו, **אדני יהוה** אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה, זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו, והם עמך ונחלתך אשר פדית בכחך הגדול ובזרועך הנטויה, **מלך הרוצה בתשובה** תעורר התשובה הזאת בעבור שכינתך הקדושה והטהורה הנתונה בתוך לבאים, בין שיני אריות (זהבים) [זאבים] שנא' בה נפשי בתוך לבאים, והיא יונתך רעיתך תמתך חברתך ואשת בריתך, אשת נעורים לא תמאס חי ה'. **מלך הרוצה בתשובה** תעורר התשובה הזאת בעבור אברהם אוהבך שאמרו עליו בן ג' שנים הכיר אברהם את בוראו, ושב אליך מכל הגילולים של אביו והפיל עצמו לתוך כבשן האש ונתנסה בעשר נסיונות, כן תעורר נס זה לגבי ישראל שהיא אי' (שמכינה) [ ] תשובה, וכן לע"ל נא' ונשא נס לגוים, שהרי מי שישאר יהיו גרים גרורים שנא' בהם אז אהפוך וכו' ולעבדו שכם אחד, ומצדו תעורר התשובה לעמך בחסד, חה חסד של אמת שאין מצפים לתשלום שכר שהם זכיות של ישראל, אלא אתה בעצמך תעורר בחסדך, שכן אנחנו מקוים לך שנא' יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד. **מלך הרוצה בתשובה** תעורר תשובה זאת בעבור יצחק יחידך הנעקד על גבי המזבח שהרי בזמן שהיה נעקד על המזבח היו עיניו למעלה לעורר אי' עלאה, בו אשא עיני אל ההרים שהם הר עליון אי', הר בית ה', בית ה' קו"ש, הר אי' השורה עליהם, הר תחתון הר המוריה שכינתא תתאה, והרי כמו שגבר על יצרו בגבורה, כן תעורר התשובה הזאת בכח גבורתך אעפ"י שאינם ראוים עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו. **מלך הרוצה בתשובה** תעורר תשובה זאת בעבור יעקב תמימך שסבל כמה צרות שנא' בו ימי שני חיי מעט ורעים, וכן בסוף הגלות ועת צרה היא ליעקב, שהם כמה נסיונות שמתנסים הצדיקים כדי לעורר התשובה הזאת, ויעקב עצמו מחירא שלא יוכלו לעמוד ח"ו, שהרי כמה הם שלא עמדו בנסיונם וקלקלו, הרי עתה זמן וממנו יושע, הושיענו ונושע כי תהלתנו אתה. **מלך הרוצה**

בתשובה תעורד תשובה זאת בעבור משה (רועה) נאמן ביתך שמסר נפשו עליהם שתקבל תשובתם, שנא' בו אנא חטא העם הזה חטאה גדולה וכו', ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, וכן הוא סובל חולאים בעבור ישראל כל הגלות, שנא' בו והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו, והרי זמן שיאמר ובחבורתו נרפא לנו לעורר תשובה לכל ישראל. **מלך הרוצה בתשובה** תעורר תשובה (או) בעבור מלך המשיח שהוא איש מכאובות שנא' בו נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חולי, בעבור הפה העליונה שנסתמה שהיא תשובה עלאה, נא' בו נגש והוא נענה ולא יפתח פיו, כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו, ואין לו מנחם, שהרי כל הבטחות ונחמות חלפו ועברו להם שנא' בהם עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו, **רבון כל העולמים** הלא נא' בך מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי ה', פתח פיך לאלם ונא' בו פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה, מצד אי', **יה** ודאי, שבזמן שהיא יפתח מיד פה עליונה תפתח לעורר תשובה בכל ישראל. **מלך הרוצה בתשובה** תעמיד מליצי יושר לעמך ישראל ללמוד סניגוריא על ישראל עמך, לפתוח שערי תשובה להם, שהרי ס"מ הרשע לפתח חטאת רובץ לסתום הפתח הזה שלא יפתח, ובאלה המליצים יאמר אם יש עליו מלאך אחד וכו', מצאתי כופר, שאמרו עליה כופרא כפרה, בתשובה שתגלה אי' עליהם. **מלך הרוצה בתשובה** קבל תשובתנו מקירות לבנו ותעורר תשובה בלב ישראל, **אדני יהוה** סלח נא מי יקום יעקב כי קטון הוא, **אדני יהוה** חדל נא מי יקום יעקב כי קטון הוא, רפאנו ה' וכו', הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, ותעלה שכיתך בתשובתנו שהרי זאת תוחלתנו ותקותנו, אל יבושו בי קויך ה' אלהים צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קן

תיקון הצום הוא לטהר השכינה מאחיזת הקליפות ולהשיבה אל חיק בעלה.

אל אחד יחיד ומיוחד אם בצום ועינוי נפש תתרצה להעלות שכינתך אליך שנא' קראו צום, (ואפי') [ואהי] צם ומתפלל אל אלהי השמים לעלות אלהים לשמים, וכן אסתר שהיא השכינה צותה על מרדכי צומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום, והוא **צום** והוא

קול הכל במנין אחד, לעורר הקול העליון שהוא קול יעקב הנמשך בו' שהוא אות אמת להעביר שקר, שכן בצום ותענית נכנע השקר ואינו יכול לעורר השקרים שלו, שהרי תתן אמת ליעקב, **ועוד צום** כגון צמאה לך נפשי שהוא נפש הטהורה, נפש עיפה בגלות, צמאה ודאי למים עליונים מים חיים ודאי, מים טהורים שאינם יודדים במקום טומאה, וכן צריך לעשות צומות לקרב המים העליונים ולטהר מקום הנטמא, שכן אסתר נא' בה גם אני ונערותי אצום כן, שכך צריך [ ] לנקות כל טומאה, ומיד ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת אעפ"י שאין זכיות בישראל, הרי באהבת שכינתך תקרב אותה, שכך היא עומדת מלובשת בגדי מלכות, שנא' בה ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נוכח בית המלך, והרי היא גורמת חן בעיני כל רואיה, וזה אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה, וזה אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד, ומיד יאמר ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו, משם והלאה מה שאלתך ומה בקשתך כל אשר תאמר יתן לך, **ועוד צום** כגון אצמיתם, להכרית הרשעים בצום זה שעושים, **ועוד צום** כגון צומת הגידים, חיבור להתחבר במדריגות עליונים, שהרי ממזון עליון הוא ניזון וממזון זה הרשעים אינם יכולים לקבל כלל שהרי הוא מזון לנשמה ולא לגוף והגוף נכחש, וכך הנשמה מתדבקת בשכינה כשנכנע הרע מלפניה, **רבון כל העולמים** הרי ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן שצמתי בעבור אסתר שהיא שכינתך הקדושה שכך נא' וצומו עלי דייקא להכניע ס"מ הרשע שמכביד על שכינתך שלא תעלה, והרי בצום הזה תעשה קלה לפרוח כנשר להתדבק בך, וריח יעלה לפניך כריח ניחוח, ויאמר בי קרבן ריח ניחוח לה', וכן תחזור למשה רועה נאמן התפלה שלו שהיא כלה שלו, ויאמר בי עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב, שכך צם גם הוא ארבעים יום וארבעים לילה שנא' בו לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי, וכן הוא צם גם עתה בסיתום התורה שיש לו, מלך אוהב עונים התשכח ענות משה נאמן ביתך שנא' בו בכל ביתי נאמן הוא, והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה, התשכח הנהגה שנהג עמך במדבר כאשר ישא האומן את היונק בחיקו, התשכח חבתך שדברת עמו בהר סיני פה אל פה, התשכח כל התפלות שהתפלל לפניך, ועכ"ז קברת אותו בארץ ציה שנא' בו ויקבור אותו בגי מול בית פעור, והרי היה ראוי לשמרו עם הכלה שלו שנא' בו נקי יהיה לביתו זו בה"מ, והרי לא זכה ליכנס לארץ לשמח עם אשתו בביתו, ועד עתה הוא הולך וסובב כעני המחזיר על הפתחים שנא' בו סובב סובב הולך הרוח זה רוחו של משה

שהולך וסובב במקום שבעלי תורה נמצאים (שם) למצוא השכינה שם, שנא' בו אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות ששם התורה נמצאת שנא' בו בראש הומיות תקרא, ועכ"ז נא' בקשתיו ולא מצאתיו, שהרי אין השכינה שורה אלא במי שממית עצמו עליה, ומעט הם שנמצאים כך, שהרי נא' עליהם כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין ונא' עליהם אבד חסיד מן הארץ פסו אמונים מבני אדם שיש להם אמונה זאת, שהרי אומן צריך לגדל אמונה זאת מתוך ביתו, והוא מרדכי מרי דכיא ודאי, טהור מכל פסולת עבודה תמה, ואז ויהי אומן את הדסה היא אסתר שהרי כל זה צריך בסיתום ובצער גדול, שופט כל הארץ, דיין אמת, אתה שכתבת בתורתך אם חבול תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו, והרי חשך השמש, כי בא השמש ודאי, שהרי חכמה נסתלקה מישראל שהיה מאיר לישראל כשמש, והרי הס"מ הרשע חבל השמלה הזאת שהיא כלה שלו, והרי אין לו כסות אחרת שהיא בת יחידה, ונא' בה כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב, ועוד היא כסותה כתיב, שאין יכול ליתן לה כסותה שנא' שארה כסותה ועונתה לא יגרע, והרי ס"מ הרשע אינו רוצה עדיין להשיב לו, והרי הוא צועק אליך בכמה תפלות שנא' בו ויצעק משה אל ה' וצריך שתשמע צעקתו שהרי אתה חנון וכן כתבת בתורתך ושמעתי כי חנון אני, ועוד היא אבידה שלו שאבד ממנו, ומצאת, שהרי יחוד שלך אינו מתפרש לעולם, והלא כתבת בתורתך והיה עמך עד דרוש אחיך אותו, והרי הוא דורש אותה ומבקש אותה, אל קנא ונוקם ובעל חימה לצריו, קומה ה' באפך להנקם מן הס"מ הרשע להשיב אבידה לבעליה, ומיד ישמח משה במתנת חלקו, שהרי בזמן הגלות כמה עינוי היה צריך שנא' עניתי בצום נפשי שהוא עינוי תורה, באותו הזמן ישמח משה במתנת חלקו, שהרי ותפלתי על חיקי תשוב שתחזור אבידה לבעליה, ומיד יתגלה התורה שהיא תורת אמת תורת משה בקיום של ישראל, בהם וקויי ה' יחליפו כח שהיא התורה **חכמה, כח מה**, שנא' בו מה שמו ומה שם בנו, תגלה אמתך והאר עינינו בתורתך, אף אורח משפטיך ה' קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש, **לישועתך קויתי ה'.**

קנא

תפלה גדולה לעורר רחמים על השכינה שניטל כחה בגלות המר וניתן לשפחה רעה. וביותר בזמן עקבתא דמשיחא שכח אין בה ללידה.

אל אחד יחיד ומיוחד שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה, שהרי בזמן שנתת שליטה לשפחה רעה שתירש גברתה, השכינה

הקדושה שבה כל שמחה ישבה כאלמנה באבילותה, שנא' איכה ישבה בדד היתה כאלמנה, ונא' בה ערבה כל שמחה, שהשכינה היא שמחה שהרי היא חמדת הימים וצדיק שמח בה שנא' בו ושמח את אשתו, ושמח מאשת נעוריך, ובזמן ששליטה ניתנה לשפחה רעה נא' ונרגן מפריד אלוף, ערב כל שמחה ודאי, וזה ערב ברע, שהרע מפריד ביניהם, באותו הזמן נא' בתולותיה נוגות והיא מר לה, והיא שהיא לילית שפחה רעה גודם מר לה שנא' בה וימררו את חייהם, וכמו שהיא גודמת לה מרירות כך היא שִׂמְחָה, שנא' בה אויביה שלו שחקו על משבתיה, שהרי נא' אמלאה החרבה, ובזמן שתעביר הרע הזה מיד מה שהיה **ברע** נעשה **ערב**, והיה לעת **ערב** יהיה אור, באותו הזמן אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, שנא' בו ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, מיד קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, שהרי אין עוד נרגן מפריד אלוף, מיד חתן שמח בכלה שלו, ושמח מאשת נעוריך, ורשעים בחשך ידמו, שהרי בזמן שהמלך מאיר לשכיתה באור שלו שנא' בו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, וזה אור שנברא ביום ראשון שגנז הב"ה לצדיקים לע"ל שהם צדיק וצדק מיד ואת המאור הגדול לממשלת היום והיה לעת ערב יהיה אור, מיד והיה אור הלבנה כאור החמה, שהרי בחסרון הלבנה יש ימי עוני שהיא מצה לחם עני, וכמה טרחא ומלחמה שצריכה לעשות עם הס"א, וזה מצה ריב, וכ"כ מדריגות של טומאה שעברו על השכינה שהם ימי עוני, כך כנגדם כמה מדריגות של אורות עליונים נזמנים לימי שמחתה בזמן שהכלה הזאת תכנס לחופה שמחנו כימות עניתנו ודאי, שהם ימים שנא' בהם כל ימי עני רעים, ועוד יש שנה ויש שנה, יש שנה טובה שהיא השכינה הקדושה שמתפללים עליה חדש עלינו שנה טובה, ויש שנה רעה שהיא לילי' שפחה רעה בזמן שהיא שולטת, שהם שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ והם בעקבות משיחא, שבאותו הזמן חוצפא יסגי וחפץ לא נמצא, אלא **חפץ** מתעלם למעלה, **וחצף** שולט, שהיא חוצפא מלכותא בלא תגא, וזה שנות ראינו רעה, והיא לילית שפחה רעה שנא' בה כי רעה נגד פניכם, נגד ודאי, שהיא כגון עוז כנגדו, שאמרו עליו זכה עוז לא זכה כנגדו, **רבון כל העולמים** הרי אילה שלך שנא' בה אילת אהבים ויעלת חן צועקת אליך בשבעים קולות שהם ע' תיבות של מזמור יענך ה' ביום צרה, שהרי יום צרה הוא שנא' בו יום צרה (ומבוכה) [ותוכחה] כי באו בנים עד משבר וכח אין ללידה, וזה בעבור הרשעים הסובבים את השושנה, והרי חבלי לידה באים תכופות זו לזו, ועכ"ז אינה יכולה לילד בעבור שאין לה כח, שנא' בה וילכו בלא כח לפני רודף, ועיניו תלויות אליך שנא' אשא עיני אל ההרים

מאין יבא עזרי, שכן מפתח של חיה ושל תחית המתים הם בידיך, אתה שנא' בך גדול אדוננו ורב כח, תן כח לאילה אהובה שלך שנא' בך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה, שהרי עיניה תלויות אליך שנא' בה קיויתי ה' קותה נפשי, נפש דוד, אמור לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו, ומיד כל מר יחזור למתוק, שכן בזמן שאתה מתגלה נראים כל מעשיך שאין אתה פועל כי אם טוב שנא' בך טוב ה' לכל, זכור ה' חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח, תזכור אילה שלך לרחם עליה, ויאמר בה ויזכור אלהים את רחל ויפתח את רחמה, מיד ותהר ותלד בן, שכן נא' בעתה אחישנה בכמה אורות עליונים שיתגלו באותו הזמן, ותקרא את שמו יוסף זה צדיק אות אמת שמתגלה בכמה אותות ומופתים ומיד השקר מתעבר מן העולם שאין שולט עוד, אלא ואמת ה' לעולם, ה' אל תאחר שכן ישראל מקוים אליך באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

קנב

המשכת שם י"ה להשלמת שם אלהי"ם הוא עיקר התיקון שתיקן דוד את השכינה, ת"ס אלקים אל דמי לך כו'. ותחת שהיתה השכינה בבחי' אלם לישראל בזמן הגלות, הנה לע"ל יהיה כך לס"א כמ"ש תאלמנה שפתי שקר.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ישר (באורך) [באורח] יחודך שנא' בך להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו, וזה צור ישראל ששם הדברים בסיתום תקיף שאין הנחש יכול לשלוט עליו, אלא גואלם חזק, לפי שיש צור ויש גואל וזהו ה' צורי וגואלי, וזהו המלאך הגואל אותי מכל רע, מלאך **יאהדונהי**, בו פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, והרי כאן שני יודין בהם עיניו כיונים, עיניך יונים, שהם בחיבור בהשואה אחת זה כנגד זה כיונים שהם תמימים, ושיעור העין י' אחת, והם מסתכלים זה בזה באורח ישר שאין שם נחש עקלתון אלא ישר יחזו פנימו, שראיה עקומה מצד ס"מ ולילית שנא' בהם או גבן או דק או תבלול בעינו, ובלעם מצד זה ונאם הגבר שתום העין, אבל דוד שהוא מצד השכינה נא' בו עם יפה עינים, וזהו שנא' בו אני ה' לא שניתי שכן **יהוה אדני** מתחברים זה בזה ביחוד שלם שאין שם עיקול כלל, ואם הס"א חושבת שתוכל להתדבק בזה הצור לפי שנא' דרך נחש עלי צור, הרי ידע שגואל זה נמצא שם שהוא צדיק זה, צדיק וישר הוא, (יאמר) [והוא] יאמר לס"מ הרשע הגם לכבוש את המלכה עמי בבית, להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו, ודוד בעבור צור זה היתה הס"א רודפת אחריו

שנא' בה רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים וכו', אבל ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי בשם הקדוש המצורף בפ' זה שהוא **והו** בו אני ה', אני הוא ולא אחר, בעבורו אמר דוד ה' צורי וגואלי ודאי, ודוד מצד השכינה היה אומר אני שכבתי ואישנה, כגון אני ישנה, וזה **שמי** עם **יה** שס"ה, שם שס"ה גבורות כמנין **שינה**, מי מציל השכינה מן הקליפות באלה הגבורות אלא **יה** ודאי, שהוא עדות לישראל להראות שאין נחש שולט שם כלל, ובעבור שם זה היה דוד אומר פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה, ובשם זה עשה ק"ן מזמורים שלו, ואז מיד נעשה בו שמי עם יה, ויאמר בו אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, תהלתי ודאי, בספר תהלים, שבו אלהים אל דמי לך, שהם ה' ספרים בה' אותיות של **אלהים**, ובזמן אחר נא' ישב בדד וידום בזמן שעשר קליפות שולטות שהם **בדד**, בהם בדד ישב מחוץ למחנה מושבו, באותו הזמן מסתלק **יה** מן **אלהים** מה שנשאר הוא **אלם**, וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו, וידום ודאי, וזה שינה, שבה ותרדמה נפלה על אברם, אבל דוד נא' בו חצות לילה אקום וכו' שלא היה ישן אלא שיתין נשמי, ובעבורו היה נמשך **יה** להשלים **אלהים** בק"ן מזמורין ובה' ספרים, מיד אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל, ואם רוצה עמלק שהוא נחש להתדבק בזה הצור הרי כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור, **יד** זה **דוד** על כס יה ודאי, לתקן שם **יה** זה בזמירות שלו, מיד זמיר עריצים יענה, מלחמה לה' בעמלק מדור דור, ואם ירצה ס"מ הרשע לומר שדוד אינו ראוי לבא בקהל לפי שבא מרות המואביה, וזה דואג האדומי שהיה רוצה לדחות אותו בעבור אותו שהיה עתיד להטיל מום בכבודו שנא' בו לא יבא ממזר בקהל ה', הרי בועז שהוא עוז שנא' בו מגדל עוז שם ה' וכו' מראה כחו של דוד שהוא עומד בצד הקדושה ודאי שאין שם ס"א כלל, וזה מגדל דוד מגדל עוז שם ה', מיד ה' צדיק קצץ עבות רשעים שבזה [מגדל עוז] נשגב על הס"א, ואם הם רוצים להתאחז בו בעבור הרשעים האלה ה' צדיק מקצץ אותם, מיד יאמר בו אנא ה' כי אני עבדך וכו' פתחת למוסרי, ובס"מ הרשע יהיה נא' **תאלמנה** שפתי שקר, שמה שהיה **אלם** לישראל בגלות יהיה כך לס"מ שלא יהיה לו עוד תקומה, תאלמנה שפתי שקר, שקר ודאי, לגלות אמת שלך בעולם ויהיה נודע כחם של ישראל שהיו מקוים לישועה, ובקיוי שלהם היו מעלים מלך המשיח מן אותו הבור העמוק שהוא עומד שם, שנא' בו ויעלני מבור שאון מטיט וכו', להראות סלע שאין הנחש שולט שם, בכל אותם שירים של דוד שנא' בהם ויתן בפי שיר חדש וכו', ויבטחו בה', **לישועתך קויתי ה'**.

קנג

סוד עמידת מלך המשיח על פתחו של רומי. וסוד יציאתו מבאר צרה
בכח יחדו יתי בכמה נפלאות ע"י קיווים של ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד בעז שלך יצא מלך המשיח מבאר צרה נכריה, שנא' בה ואל תאטר עליה באר פיה, מיד ה' בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגל מאד, שהרי באר זה אעפ"י שהוא נראה כאלו הוא באר בכמה עבודה שתראה שיוצא ממנו, בכמה שירות בכמה הילולים, אינו אלא בור ושבר שנא' בו לחצוב להם בורות נשברים אשר לא יכילו המים, שהרי כל מה שעושים אינו אלא לרעה להחזיק ס"מ הרשע הה"ד ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא, שירושלים עיר הקדש בה נא' ויוא והנה באר בשדה, אבל [רומי] חייבת הבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים וכו', מצד ס"מ ולילית, ומלך המשיח עומד על פתחו של רומי כדי להעביר זאת הטומאה וכדי להוציא משם מי שנבלע שם, ויאמר ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים וכו', אבל באר צרה זאת רוצה לסתום הפה שלה שהוא זה הפתח (של) [על] מלך המשיח שלא יוכל לצאת משם, מי יוכל להציל אותו אלא יחוד שלך, וזה א' שמסתלק ולא נמצא בבאר צרה ונשאר בור ריק אין בו מים, ובשעה שיתגלה א' על מלך המשיח מיד יצא משם בכמה פלאות שנא' בהם מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו, מיד ה' בעזך ישמח מלך, וזאת א' שהיא עוז, כלל ע' סנהדרין שנא' בהם כי יפלא ממך וכו', וקמת ועלית אל המקום, וז' מדריגות עומדות עליהם שהם ז' ימים של בראשית, והם ז' שנים של בה"מ, ה' בעזך ישמח מלך, שבתחלה היה צריך להתהפך לנחש שנא' בו ועם עקש תתפתל, אבל עז זה יהפך נחש למטה, חה מטה עז, ובו נחש נעשה **משיח** וזה **ישמח**, ה' בעזך ישמח מלך ודאי, כל זה בקיוים של ישראל שבו וקויי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו, לעלות מזה הבאר שלא יהיו נכשלים בעליה שלהם (בתוך זה) ירוצו ולא יגעו וכו' באות א' (באות) שמתגלית עליהם ומה שנא' עליהם בתוך זה הבאר במחשכים וכו' בעבור א' שנסתלק מהם, הרי כשתשוב יאמר בהם אנכי נטעתיך וכו' זרע אמת, (חסד) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וכו' מימי קדם, שהם ימי קדם מצד א"א שנא' בהם חדש ימינו כקדם, ימים של חיים שאין שם מיתה כלל, **לישועתך קויתי ה'**.

קנד

בקשה להציל את ישראל מחבלי משיח ע"י שיגלה להם רזי התורה
בפתיחה ולא בסיתום.

אל אחד יחיד ומיוחד יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, להציל מחבלי משיח שהיא חיל כיולדה, שבהם כמו הרה תקריב ללדת

תחיל תזעק בחבליה, בעבור השכינה שירדה למטה, וה חירק שתחת האותיות, בו ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון הורידו לארץ ראשם, ובעבור זה ת"ח הם שפלים ונבזים וערב רב שולטים, שנא' בהם היו צריה לראש, ובמה יתתקן זה אלא בחכמת התורה שנא' בה כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, בכמה סודות של התורה שבהם והמשכילים יזהירו וכו' כככבים וכו', וה פתח ו', רקיע ודאי, שכן חכמה צריכה להתפשט בעולם בפתיחה ולא בסתימה, מיד מה שהיה חיל נעשה חֵיל, וישראל עושה חיל, באותו הזמן בטרם תחיל ילדה בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר, ברחמים שהוא זכר ולא בדין שהיא נקבה, שתשרי הוא שמאל דוחה, אבל ניסן ימין מקרבת ובו והמליטה זכר ודאי, לקיים מה שנא' כימי צאתך מארץ מצרים, מצד ח"ס שהיא פלא, גילוי שלה באי' שהם נ' שערים, וזה ים סוף שנבקע לפני המטה שהוא צדיק, וכן השכינה למטה נבקעת לפני הצדיק דכתיב הים ראה וינוס זה יוסף, דכתיב וינס ויצא החוצא, ובזמן שים זה נקרע מיד כל הסודות העליונים מתגלים לישראל, שע"ז אמרו ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בחי, וה נפלאות נ' פלאות, וקנה, שהוא יוסף, כדי לעשות קולמוס לגלות בו כל רזי תורה, מיד שיהיה הים נבקע מלפניו נא' בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר בתורה שהיא חסד, דכתיב מימינו אש דת למו, וה יד ימין שהיא כותבת, בה וברחמים גדולים אקבצך, קיוים של ישראל יהיה ממשיך גילוי זה דכתיב יחל ישראל וכו' מיד בכח **יחל, חיל** יעשה חַיִל, הה"ד ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל, ימין שכותבת רזי תורה עושה חיל ודאי, ובהם וראיתיה לזכור ברית עולם, בכמה אותות שיהיו מתעוררים בעולם מצד צדיק חי עולמים וה אות אמת בת"ת שמתחבר עמו ,,והעמידנו מלכנו לחיים'' להקים אותו מעפר, שנא' מקימי מעפר דל, ומיד ישראל גוי אחד בארץ מצד צדיק, שהוא מיחד הכל בחיבור א', וה מילה בי"ג בריתות של א"א שבו י"ג תיקוני דיקנא, וברחמים גדולים אקבצך, מיד יקימך ה' לו לעם קדוש, יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, **לישועתך קויתי ה'.**

קנה

תיקונם של ישראל שחטאו בגאוה, להיותם נשברים ונדכאים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תפלתם של ישראל עולה לפניך בכמה שברון לב שנא' בו לב נשבר וכו', שלב היא השכינה וצריך להעביר ממנו גסות הרוח שהוא מצד ס"מ ונחש, ומיד רוח הקדש שורה,

הה"ד לב טהור ברא לי אלהים וכו', ואם לא הרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ועומד במקומו רוח סערה שמסעיר כל הגוף, ולפי שישראל חטאו בגאוה שנא' בהם עטרת גאות שיכורי אפרים גרמו לרוח הקדש להסתלק מן העולם, וכן הן צריכים להיות נשברים ונדכאים, ובשבירה הזאת מתפרדים כל הקליפות שהם מוץ ותבן, מיד ישאר להם לב טהור, רוח הקדש תעורר עליהם שנא' בו אשפוך רוחי על כל בשר וכו', ובשעה שס"מ ונחש מתגאים לעלות לפני השכינה מה עשה הב"ה (מתגלה) [מגלה] עליהם שרשם שהוא קטן ובזוי, מיד נשבר כחם ונופלים לאחור, הה"ד יבושו ויבהלו מאד כל אויבי, וכן אמר הנביא קטון נתתיך בגוים בזוי אתה מאד, וכן בני אדם כשהם רוצים לעלות בגאוה, אומרים לו יתוש קדמך שכן הב"ה מתגאה על הגאים כדי שלא יחריבו את העולם, אבל מי שעולה בענוה ולבו נשבר בלא קליפין אינו לוקח זה הביזיון, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, אלא קרוב ה' לנשברי לב ולוקח עבודתם באהבה. **רבון כל העולמים** הרי ישראל שבורים לבותם לפניך וע"כ יחוד שלך יוכל להתגלות בהם לעשות להם לב אחד, שיחוד זה אינו מתגלה אלא במקום טהרה דכתיב מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח, ולפי שהם נשברים לפניך זכו ליחוד, בכמה קיוי שהם מקוים לך להעביר קליפות אלה מן הלב שלהם שהם סיגים של כסף שנא' בהם כלו סג, והוא גס, שהוא גס רוח שהרוח אינו נתדבק בהם, אבל בשברון לב גאות זה הולך מהם, ובקיוי שלהם רוח הקדש יהיה נמשך להם באמת בלא שקר והקליפות של החטה, אלא ואמת ה' לעולם הללויה, **לישועתך קויתי ה'.**

קנו

בשעה שיתגלה יחודו ית' בצדיק, יוודע שאין לו עם אחר אלא ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה קיוים של ישראל בוקע דקיעים וקורעים כל אוירים רעים של ס"מ ונחש, שהם אויר עב, שנא' בו עבים סתר לו ולא יראה, וזה שם **קדע שטן**, בעבור עיקר האמונה שהוא צדיק חי עולמים, שהרי הם יודעים שהצדיק אינו נטמא ואעפ"י שהס"א חשבה לבלוע אותו ח"ו, הרי כתיב וינס ויצא החוצה, ואין נוטלים רשעים אלא דמות של אותו הצדיק לבוש שלו, כגון ויעזב בגדו בידה, זה צדיק שאינו גמור שנא' בו בבלע רשע צדיק ממנו, אבל צדיק גמור אינו בולע, ולפיכך נא' בו אני ה' לא שניתי, שאין תמורה לישראל ולא לתורה הקדושה, שהרי אין

לס"א חלק באלהי ישראל, אלא תאלמנה שפתי שקר הדוברות וגו' בגאוה ובוז, וכשאתה תגלה יחודך בצדיק יודע שאין לך עם אחר אלא ישראל, ומה שהיה **עיקר** יעשה **רקיע** לגלות אמת שלך דכתיב מעשי ידיו מגיד הרקיע, והמשכילי' וכו', מיד כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה' שהם זרע אמת, זרע שיוצא מצדיק, בעבורו ועמך כלם צדיקים וכו', הרי קיום לא ישוב ריקם ותפלתם תהיה מקובלת לפניך, **לישועתך קויתי ה'.**

זקן

בזמן שהיה העולם מתגלגל בגלגולי הכ"ב אותיות לדחות ולהעביר את הס"א מן הקדושה אז היה ה' ית' נמצא לאבות ומסייע בידם לדחות הס"א מעליהם.

אל אחד יחיד ומיוחד בן בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו, שכן ג' אבות היו מתקנים שרשם של ישראל בכ"ב אותיות לא' **אבגד, תשרק, את בש**, וכן היו כל האורות העליונים מצטרפים בהם להיות מתקן ישראל תיקון גמור, שהרי הכל ביחוד שלך נעשה, שהס"א (אינה) רוצה לרדוף אחר כל תיקון ותיקון, וכן היו צריכים האבות להיות גולים בעבור הס"א שנא' בה והכנעני אז בארץ שהרי עדיין לא היה נטהר הע"ז, וכל תיקון ותיקון היה מוצא כנגדו כמה קטרוגים, וע"כ היו גולים ממקומם להיות נדחים מפני השעה שהיא השכינה שהיתה מתלהטת כשלהבת של אש, ומיד היו נדחים מפניה, והיא היתה מקרבת אותם וה שמאל דוחה וימין מקרבת, ותוקף הכל ביחוד שלך, כמ"ש אל תירא מרדה מצרימה, אנכי ארד עמך מצרימה וכו', שאם לא היה יחוד זה כל הדברים היו מתקלקלים ח"ו, וכן נתגלגלו ג' אלפ"י ביתו"ת בסוד אות א' שהיא אות היחוד שלך, **אבגד תשרק** בשני יחדין, **את בש** בו', וכשהיו מתחברים כא' מיד היו נעשים ישראל גוי אחד בארץ, לפיכך בך בטחו אבותינו, **בך** ודאי, בזמן שהיו מתגלגלים את העולם בגלגולי אותיותיהם, ומוציאים הס"א בתוך גלגוליהם, אתה היית נמצא להם ודוחה הס"א שעליהם, בך בטחו אבותינו ודאי, ובשעה שהם צריכים להיות גולים כן אתה היית מציל אותם, בטחו ותפלטמו, שלא תוכל הס"א לשקע אותם ח"ו, הרי גם עתה כן (תעמיד) [תעמוד] לנו כדי שלא יהיו תיקוני' שלנו מתקלקלים בעבור הס"א הרודפת אחריהם, אלא גם כל קויך לא יבושו, ולפי שאנחנו גולים עם השכינה שנא' בה כצפור נדדת מן קנה, לא תוכל הס"א לשקע אותנו ח"ו, בכמה פחים ורשתות שהם מצד לילי' שפחה רעה, שהיא נדה זונה בדמים שלה שם **דם דם, פח** ודאי, אבל

נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים, וכשיחשוב ס"מ הרשע שלקח אותנו בפח שלו, הרי ימצא שהפח נשבר ואנחנו נמלטנו, והוא ישאר ריקם דכתיב יבושו הבוגדים ריקם, וזה (בורות) [בזכות] ג' אבות אברהם יצחק ויעקב שהם כלולים בג' נקודות חולם חירק שורק וכן מראים אמת שלך שהוא ראש תוך סוף, בהם אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי וכו', ובהם תעשה חסד לישראל, בניקוד סגול שהוא חסד, בו והייתם לי סגולה מכל העמים, להיות גוי אחד בארץ, מראים יחוד שלך בג' מדריגות שבהם, כהנים לויים וישראלים, מיד יאמר בהם כלה זרע אמת, לעטר אותם ביחוד שלך, והיה ה' למלך וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קנח

בזמן שביהמ"ק היה קיים והיו ישראל מתדבקים בה' בכח הקרבנות, כל העולם היה נמשך אחריהם להתדבק בו ית', עד שנתקשר הכל ביחודו, ואז אימא עלאה מתעטרת עליהם בג' שערים שלה ועושה אותם בני חורין, ושכחה מסתלקת מהם. אבל בשעה שחרב ביהמ"ק כל התיקונים הללו נתקלקלו ונשארו ישראל עניים ודלים בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך, שבשעה שבה"מ היה קיים היו ג' שמות שולטים על כל העולמות, שהם **אהיה ידוד אהיה** ומראים **חיים** לכל העולמות, ולמה זה אלא בשביל שישראל היו מתדבקים בך בבה"מ בכמה קרבנות, שנא' בהם קרבן לה' שכן היו מתקרבים כלם בד' אותיות של שמך הקדוש, וכל העולם היה נמשך אחריהם להתדבק בך עד שנתקשר הכל ביחוד שלך, ונא' בהם ואתם הדבקים וכו', מיד כי שם צוה ה' הברכה חיים עד העולם, ותורה שלך היא עץ חיים, דכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה, מקום גילוי שלך בלשכת הגזית להוציא משם הוראה לכל העולם, דכתיב כי מציון תצא תורה ומיד היו נקשרים כל ישראל בקדושה שלך ואי' עלאה מתעטרת עליהם ועושה אותם בני חורין בנ' שערים שלה, בה ותומכיה מאושר, ובזמן שחרב הבית חיים אלה פסקו מן העולם, ונא' בישראל במחשכים הושיבני וכו', נ"ש של אי' נסתלקו מהם ומיד נא' בהם היתה **למס** וזה **סיני** ששם עומדים נ' שערים אלה, וכשניתנה להם תורה מסיני נא' בהם חרות על הלוחות, א"ת חרות אלא חירות, ושכחה נסתלקה מהם שהוא מצד עמלק, וזה **מס** שר של שכחה, שעליו אמרו **מ'** וס' שבלוחות בנס היו עומדים, בכמה נסים מצד אי' שנא' בהם כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים וזה היה נוטל הכח של זה **המס** כדי שלא ישלוט על ישראל, ובשעה שנחרב הבית חזר **המס** זה

למקומו, ומיד היתה **למס**, וס"מ הרשע נוטל מהם כל טוב ומניחם עניים ודלים שנא' בהם עני חשוב כמת, ונא' בהם אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו, באותו הזמן כי גדול כים שברך, **רבון כל העולמים** הלא אתה תשוב תחיינו לעורד אי' עלאה על ישראל שהיא תשובה ומיד חיים יזדמנו להם הלא אתה תשוב תחיינו ודאי, וא"ת שאינם עושים תשובה לפניך הרי קיוי שלהם (יעמיד) [יעמוד] לגלות תשובה זאת להם, דכתיב השיבנו ה' אליך ונשובה, שהרי כמו שהם מצפים לישועתך כן אתה תצפה לישועתם, דכתיב ולכן יחכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט ה' אשרי כל חוכי לו, ומה העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל שהם שני בנות שנא' בהם לעלוקה שתי בנות הב הב והם שטי כזב, הרי ישראל בוטחים בך ונא' בהם ולא פנה אל רהבים ושטי כזב, לפיכך אמת שלך יעמוד להם להצילם מן אלה שפתי שקר, אלא שפתים שלך שנא' בהם אדנ' שפתי תפתח וכו', יפתחו נגדם לתת להם כמה ברכות באמת ששולט בהם, דכתיב בה שפת אמת תכון לעד, מיד יחוד שלך יתגלה בכל העולמות וישראל יהיו מתדבקים בך בדביקות אחד ועמך ישמחו בך, **לישועתך קויתי ה'.**

קטן

בכח קיוים של ישראל ה' אותיות אלהי"ם ומתקים ע"י ה' אורות, שה"ס התחברות שם אלהים בהוי"ה ב"ה, ובהתחבר ב' שמות אלה כאחד מיד היחוד מתגלה.

אל אחד יחיד ומיוחד הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו, שהרי עינים של ישראל הם סתומות בגלות בעבור חשך דיצחק ששולט על הבת עין שהיא השכינה ונא' בה אני ישנה, אבל מצד אברהם, חסד לאברהם בה' פעמים אור שמאירים בבת עין, והם ה' חומשי תורה, בהם תתן ראיה לישראל דכתיב ותורה אור, מיד העם ההולכים בחשך ראו אור גדול, והרי יחד שלך מתגלה בה' אורות אלה שהם **ה'** א' בנקודים שלהם שהם **פתוחי חותם**, ומיד מתמתקים בהם ה' **אלהים**, ויאמר בהם ונבנתה העיר על תלה, שהרי ה' **אלהים** אלה בהם כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, והם ה' ישועות מצד כוס זה שהוא **אלהים**, בהם וישעך תתן לנו ר"ת ת"ל נבנתה העיר על תלה ודאי, וכן בזכות התורה שעולה לפניך תהיה מאיר ה' אורות האלה, מיד בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס, וכמה מינים רעים שהיו מתדבקים בשם **אלהים**, בשעה שיתגלו ה' אורות אלה יאמר בהם לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שהרי שם **אלהים** יהיה נקשר **באמת**, דכתיב בו ה'

אלהים אמת הוא אלהים חיים, ולא נמצא אלא יחד שלך שולט בעולם ואין אחר, באותו הזמן והיה ה' למלך וכו', הרי ישראל מקוים לך, ובקיוי שלהם מחברים שם **אלהים ליהוה** ב"ה, וכשמתחברים כא' מיד נתקן גילוי היחוד כראוי שנא' בו ה' אלהים אמת הוא אלהים חיים וכו', ואלהים נעשה כוס ישועות לגבי השכינה ודאי, דכתיב וישעך תתן לנו, בעבור זה כי לישועתך קיוינו כל היום, לישועתך דייקא, כן תקבל העבודה שלהם וטוב זה תתן להם ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קס

כל דברי הארץ לפי תלייתם בשפה התחתונה השקר והחשך חופים עליהם, ואלו לפי תלייתם בשפה העליונה כולם עומדים בסוד אמת ואין כח בשקר לכסות עליהם. אך חיבור ב' השפתיים פעולתו לתת קיום לאמת אפי' בזמן שליטת החשך והשקר בסוד השומר אמת לעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד ודאי שפת אמת תכון לעד, שהרי שני שפתים הם שבהם דברת דבורים שלך בעשר מאמרות דכתיב בדבר ה' שמים נעשו, שמים וארץ ישראל באמצע לחבר שפתים אלה, דכתיב בהם אם תשכבון בין שפתים, ולפי שנא' בך עושה שלום ובורא רע, בשפה התחתונה רצית לתת מקום גם לרע שיהיה שולט, וזה שקר שחפה על דברי ארץ שנא' בה והארץ היתה תוהו ובוהו וחשך וכו', ועכ"ז אינך מניח לס"א לשלוט בעולם אלא ויאמר אלהים יהי אור, לגלות אור אפי' בתוך החשך ונא' בך ומלכותו בכל משלה, ובשפה עליונה שם עומד הכל באמת, שנא' בה וגם נצח ישראל לא ישקר, ובשעה שיתחברו שני שפתים כא' שהם שכינה עליונה ותחתונה, מיד יאמר בהם מי זאת עולה מן המדבר, ביחד שלך שמחבר אותם דכתיב אחת היא יונתי וכו' אחת היא לאמה, ואז יודע שהאמת שלך יעמוד לעולם דכתיב בו השומר אמת לעולם, והדי ישראל מקוים לך אפי' בתוך החשך בעבור אור זה שאתה מאיר עליהם דכתיב כי אשב בחשך ה' אור לי, וכן תעביר חשך זה לגמרי דכתיב כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קסא

מעלת שם הוי"ה ב"ה וניקודו, שבו בחר ה' את כל הבחירות שבחר בעולמו, וכללות כולם היא ארץ ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ברוך ומבורך שמך, בשמך הקדוש **יהוה** ב"ה ונקודותיו (שהם) [שבא] חולם קמץ שבהם הבדלת עמך

ישראל מכל שאר האומות דכתיב רק באבותיך חשק ה' וכו', ובזה השם ובנקודות האלה בחרת כל הבחירות שבחרת בעולמך, כללות כלם ארץ ישראל דכתיב כי בחר ה' בציון אוה למושב לו, ונא' בה ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון, לעולם ודאי, לדור ודור, בכללות כל הנשמות של ישראל שכללת אותם בס' רבוא, והם כנגד שני עולמות מן העולם ועד העולם, לפיכך לדור ודור. ובשעה שתתגדל בכבודך יאמר בשם זה יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם, ובאלה הנקודות תביא לישראל כל הברכות דכתיב כי שם צוה ה' הברכה חיים עד העולם, בד' מילויים של שם זה הקדוש שהם כמנין **ברוך**, וכן ישראל אומרים לפניך ברוך ה' המבורך לעולם ועד, להיות מבורך בישראל, ושורה לעולם על ציון עירך, כי בחר ה' בציון אוה למושב לו, באותו הזמן יאמר בשכינה זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איויתיה, לילית שפחה רעה שהיא **חית**, שהיא מתנגדת לשכינה שהיא **זאת** תכנע תחת גבירתה, דכתיב וממחתה כי לא תקרב, מיד בזאת יבא אהרן אל הקדש, יבא כמנין אחד, שאין היחוד מתגלה אלא בשביני', ולילית שפחה רעה בפירוד היא עומדת ולא ביחוד שהיא אשת מדנים וכעס, אבל בשכינה בזאת יבא אהרן ודאי, ובה יגיע אל הקדש שהיא חכמה עלאה בה קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, ובשעה שתגיע לשם יתקיים מקרא כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, **רבון כל העולמים** הרי ישראל מקוים לפניך באמת מיד יהיה כסאך נכון שנא' בו נכון כסאך מעולם אתה, בשם זה שעולה עולם, לעולם אתה, ובח' אותיות **יהוה אדני** נכון כסאך, אז, מיד חסד יתפשט בעולם בע"ב אורות שלו שהם ע"ב שמות של ויסע ויבא ויט, חיבור ג' אבות עם דוד המלך תיקון המרכבה שלך, והוכן בחסד כסא, מיד יעקב ישלוט תתן אמת ליעקב, וישב עליו באמת, ויחוד שלך ישרה על כסא זה להיות מתפשט משם גאולה שלימה לישראל, מיד יאמר בשכינה זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איויתיה, צידה ברך אברך אביוניה אשביע וכו', שאתה ברוך ומבורך נא' בך טוב עין יבורך, יברך, **לישועתך קויתי ה'.**

קסב

לע"ל בהיגלות אור הנצח יודע שאפילו בעת שליטת חהוד בתוך חשכת הגלות האיר ה' לישראל מסט' דצח לתת להם קיום בין העמים בסוד כי אשב בחשך ה' אור לי.

אל אחד יחיד ומיוחד עד אנא ה' תשכחני נצח, שהרי בשעה שעמדה הס"א לקטרג לשכינה הקדושה (ואינה) [והיא] רוצה להחריב

בניה, לא מצאה מקום לשלוט אלא בהוד, ובעבור רשע טמא שהיה מתאחז שם שרש פרה ראש ולענה, ומיד נא' בו והודי נהפך עלי למשחית, בעבורו נגזר לישראל שיעמדו אלף יומין דחול בגלות, שהרי הוד מלכות שניתן לשלמה חזר וניטל מישראל, בעבור זה לא די שהלכו בגלות אלא שנשארו כלם דוים וסחופים בעבור הוד זה שעומד תמיד בתוך החשך, וכן רודפים **אותם, (אתם)** [אותם] שנא' בהם ורדף אותם קול עלה נדף שהרי נוצרי רשעה הוא עלה נדף ודאי, שנדף מתוך הקדושה ונדחה לחוץ בסקילה, שבה סקול יסקל או ירה יידה להשליך אותו מקומת הקדושה לעמקי הס"א, והוא עלה שהרי לא נאחז אלא לחוץ ולא לפנים, ועכ"ז כמה קטרוג תקיף יוצא ממנו לכל ישראל והכל בזה ההוד, ובעבורו והבאתי מורך בלבבם, שהשכינה היתה כרם ה' צבאות וכל ישראל היו מתאחזים בה בכמה סדרים מתוקנים, אלה למעלה ואלה למטה וזה הוד מלכות, ובשעה שמתעורר קטרוגו של הרשע הזה מיד הד זה ניתן להם, והרי חילל ממלכה ושריה וניטלה שליטה וממשלה מישראל, והרי הכל הולך בבלבול תקיף שנא' בו צלמות ולא סדרים, וזה **כרם** שנעשה **מורך**, והבאתי מרך בלבבם ורדף אתם קול עלה נדף ודאי, עד אנא ה' תשכחני נצח, לגלות יחוד שלך מצד נצח ישראל שאין (שום) [שם] שקר וכזב, ורשע זה וכל הזונים אחריו שרצו לקחת מקולו של יעקב שהוא התורה, הרי עתה תתן אמת ליעקב וקול עלה נדף זה ישתוק, תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק וכו' **רבון כל העולמים** הלא בתוך שליטת הס"א ישראל מקוים וע"כ יתיקר שמך לקחת ממשלתה של לילית הרשעה ולתת אותה אל שכינתך הקדושה, ותחת זה שנא' בה חלל ממלכה ושריה הרי תשיב לה המלוכה בחוק ובתיקון יותר אפי' ממה שהיתה בתחלה, ויאמר בה והיתה לה' המלוכה, כי לה' המלוכה ומושל בגוים, מיד יודע שיחוד שלך הוא היה שהיה מאיר לישראל בכל חשך, דכתיב כי אשב בחשך ה' אור לי, מיד והיה ה' למלך על כל וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קסג

ישראל הנמשכים מצד היחוד גורמים גילוי רצון בכל העולמות.

אל אחד יחיד ומיוחד רצה בעמך ישראל שהם גורמים לפניך גילוי רצון בכל העולמות מה (שאינם) [שאין] עושים שאר האומות, (שאעפ"כ) שאינם מתקיימים אלא בחשך הרי אין רצונך מאיר בהם **ורצון**

זהו שמו, שאין הב"ה מיחד שמו על הרעה אלא שאתה נותן רשות והאומות מתקיימים, אבל ישראל אתה רוצה בהם ולפיכך בשעה שהם מתקבצים לפניך ורצון שלך מתעודר לקראתם, דכתיב ואני תפלתי לך ה' עת רצון, שאתה מיחד שמך עליהם שנא' בהם ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם לפי שהם אחד, דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, אבל א"ה שהם מצד הפירוד לפיכך אין שמך מתיחד עליהם, ובשעה שהציבור של ישראל נכנסים להתפלל הרי ש"ץ אחד, נעשה פה אחד לכלם, לפי שהם בסוד היחוד ואז נודע שהם ישראל גוי אחד בארץ, מיד רצון זה מתגלה עליהם שאינו מתגלה אלא ביחוד, וזה עת רצון בשעה שהציבור מתפללים, והרי כמו שהם מגלים רצון זה כן תהיה תפלתם רצויה לפניך ותהפוך להם **צרה לרצה**, שהוא זמן שנא' בו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, דכתיב ענני באמת ישעך, שהיא יעקב, תתן אמת ליעקב ודאי, שהוא מיחד להם לישראל בי"ב שבטים שלו והוא על גביהם כמנין אחד וע"כ הוא יוכל לגלות רצון זה ושם זה להתיחד עליהם, ענני באמת ישעך ודאי, וממנו יושע, והרי ישראל מקוים לפניך בכחו של יעקב דכתיב בו לישועתך קויתי ה', שלפי שהיה רואה עת צרה זה שעתיד להיות בסוף הימים לישראל, אמר לישועתך קויתי ה', קויתי דייקא לפי שעת צרה היא ליעקב, ולפי שיהיה נושע ממנו מצד אי' שהיא ישועה אמר לישועתך וכו' וממנו יושע וישראל מקוים לך תמיד וכן יתעודד עליהם כחו של זקן ומיד יאמר בהם וממנה יושע, ענני באמת ישעך, **לישועתך קויתי ה'.**

קסד

חסדו ית' באמת אינו פוסק מלפעול חסד לעולם, אלא שיש זמן שפעולותיו נראות ויש זמן שאינן נראות. על זמן שאינן נראות נאמר השיב אחור ימינו מפני אויב, שאז החסד לוקח לו דרך נסתרת ומגיע מצד שאינו ניכר, מפני הס"א שלא תקטרג, בזמן ההוא פתחון פה לס"א לומר עזב ה' את הארץ. ועל זמן שחסדו ית' יוודע בגילוי נאמר חשף ה' את זרוע קדשו, ולזה ישראל מקוים בגלותם.

אל אחד יחיד ומיוחד הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו שהרי חסד שלך אינו פוסק לעולם והיא אהבה מסותרת, בשעה שנא' בו השיב אחור ימינו מפני אויב שהרי באותו הזמן לקח לו דרך נסתר בעבור אויב זה, והולך בהעלם ומגיע לישראל מצד שאינו ניכר דכתיב רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ועד שהוא הולך כן הרי הס"א מתגאה לומר עזב ה' את הארץ, אין ישועתה לו באלהים סלה, אעפ"י שישראל מתקיימים בכמה נסים נסתרים שלך, הרי במסתרים תבכה נפשי מפני גוה, נפש דוד שנא' בה רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה, מפני גאותם

של ס"מ ולילית וכל הבנים הרעים שלהם שנא' בהם היו צריה לראש, והרי זמן שימין זה לא יהיה עוד נמשך [לאחור] אלא בגילוי יבא לפנים, למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה שהרי לפי שהימין הלך אחור נא' בישראל אותותינו לא ראינו, וא"ת שלא יש אותות, לא כן אלא שאינם מגולים, ועומדים בדרך נסתר, אותותינו לא ראינו ודאי, ובעבור זה הרי צר מחרף ומגדף, עד מתי אלהים יחרף צר עד מתי ינאץ אויב שמך לנצח, גלה אמת שלך וידע אותו ס"מ הרשע טמא שאין לו שליטה בעולם אלא אני ה' אני הוא ולא אחר, הרי ישראל מקוים לך, (חמן) [לזמן] שנא' בך חשף ה' את זרוע קדשו שהרי בגלוי יהיה חסד שלך, הראנו ה' חסדך, באותו השעה יאיר קשת בגווניו שנא' בו וראיתיה לזכור ברית עולם, מיד וישעך תתן לנו, הרי קוים של ישראל לגבך להמשיך חסד זה בדרכיו כראוי דכתיב והבוטח בה' חסד יסובבנו, ה' אל תאחר, עננו באמת ישעך, וישעך תתן לנו, **לישועתך קויתי ה'.**

קסה

מי שמדת הדין שוברת אותו, אור היחד מתגלה בלבו,
ואעפ"י שלא עשה הכנות אחרות.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה הוא שוכן את דכא ושפל רוח ואלה הם כלים נשברים שאתה משתמש בהם, ולמה הם נשברים אלא כדי שהס"א שהיא גסות הרוח ירחק מהם, ולכן מדה"ד שלך היא השוברת אותם, ובכמה אנחות שהם נאנחים מצד שם **אדני** בדין שלו כמנין **אנחה** הרי הם מפרדים קש ותבן מהם, וזה רוח נשברה לב נשבר ונדכה, שהרי יש גסות הרוח שמתדבק ברוח ויש לב כסיל שעומד בלב עצמו ושניהם צריך להפריד באלה השבירות שהדין שלך שובר אותם, רוח נשברה לב נשבר ונדכה, ומיד אתה נמצא להם, שהרי בשעה שהוכנו לך ע"י זה אפי' שלא עשו הכנות אחרות מיד לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, ובהם מתגלה היחוד שלך בתוקף שלם להחזיר כל הרע לטוב, שהרי רע אין יכול להתגבר בהם מקום שכבר נשבר אלא יחוד שלך שולט ודאי, וכן נא' תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם שתהיה אתה קורא להם כמו שנא' השיבנו ה' אליך ונשובה, לפי שהוא דור שנא' בו וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, ולפי שאתה הוא הקורא להם הוצרך בתחלה להשיב אותם עד דכא כדי שתהיה אתה שוכן בקרבם. **רבון כל העולמים** הרי בשפלותינו אנו מקוים ויקויים בנו מקרא כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו וכו'.

רבון כל העולמים הרי אין לנו בטחון אלא באמתך שאתה הוא אל נאמן שאין בך שקר וכזב, וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם, ולכך אנו מקוים לך שתגלה לנו אמתך, וה' אלהים אמת הוא אלקים חיים ומלך עולם וכו', קבל ממנו תקוה ותן לנו אמתך שאתה אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

קסו

מעלת ישראל אשר ששים רבוא דיוקנאות העליונות שלהם מתקשרות תמיד למעלה, ולכן אפי' בזמן שלמטה הם בפידודא, ה' משלים בעליונים מה שלא נשלם בתחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה שה פזורה ישראל שאעפ"י שהם גוי אחד בארץ, הרי הס"א מפרדת אותם שאינם יכולים להתחבר זה בזה, לכן אין להם כח להתחזק לפניך שהרי אין מי שיוכל להיות כולל בו כח כלם ויאמר בו שקול זה ככל העולם כלו, שהרי אינם מתקשרים כן עד שתשלח להם אליהו עבדך והוא יקשר אותם דכתיב והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ועכ"ז אעפ"י שלמטה הם פזורים הרי למעלה הם קשורים שנא' בהם אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם, וע"כ אתה משלים בעליונים מה שלא נעשה בתחתונים וששים רבוא דיוקנאות שלהם מתחברות למעלה כא', ובכח זה תוריד לנו אור למטה לתקן תיקוני שכינתך בכח גדול בכח יחודך שאין זולתך, הרי אנחנו מקוים לפניך שתדריכנו באמתך שלא יכנס שום פסולת בעבוד[תנו] [וששים] רבוא נשמות קדשך יהיו הצל שלנו שינהיג אותנו באמת, כמו שנא' הורני ה' דרכך יחד לבבי ליראה את שמך, עד שיתגלה יחוד שלך בכל העולם ואז תהיה כל נשמה ונשמה מתעטרת בעטרות שכינתך שנא' בהם כי אתה תברך צדיק ה' כצנה רצון תעטרנו, באותו הזמן והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, **לישועתך קויתי ה'.**

קסז

בסוף הגלות, לפני בוא עת היגלותו ית' בשליטת יחודו בעולם, יתגבר כח הרע ויתגאה נגד הקדושה. שהנה כבר פעלו כל הספירות פעולתן ולא יכלו לו לס"מ להעבירו מן העולם, וז"ס ועת צרה היא ליעקב. ואז פתאום יתנשא המאציל על כל גבול שהגביל לו בספירותיו, ובכח יחודו יושיע את ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד מושיע אין בלתך שאתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, בזמן שנא' בו ועת צרה היא ליעקב וממנו יושע,

שהרי בשעה שהס"א (אינה) עומדת בכח כל האורות שבאים כנגדה לגרש אותה הרי הם מחרפים ומגדפים אותם כענין שנא' עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח, שס"מ הרשע שוחק ומלעיג על אורות הקדושה ותיקוניה ואינו מתירא מהם שהרי הוא מקביל קטרוג לעומתם, אבל היחוד שלך מביא אורות גדולים בדרך נסתר שהוא אינו יכול להרגיש בהם ויוצאים פתאום, דכתיב ויורם אלהים חץ פתאום היו מכותם, מיד הוא נשבר לפניהם ואינו יכול לעמוד, וכן נא' ופתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים, ולפיכך בהסתר שלך זהו כח התשועה של ישראל, אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, ובשעה שתסתיר פניך בסוף כל הגלות ועת צרה היא ליעקב כי אז הוא שתבא פתאום על ס"מ הרשע ותשבור אותו, ועת צרה היא ליעקב וממנו יושע ודאי, לך מקוים ישראל בכל הסתר פנים שלך שלא יהיה ההסתר אלא להביא להם ישועה, ואתה אל מלך נאמן כל מעשיך אמת שאין להם שינוי, וזה מה שנתת לבטחון ליעקב לפי שעתיד לעמוד בעת צרה שידע שהסתר פנים לא יהיה אלא להושיעו, תתן אמת ליעקב ודאי, הרי לאמת הזה ישראל מקוים לפניך שתגלה להם ישועה באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קסח

בגלות השכינה שורה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, מקומות שישראל עוסקים בתורה, ומשם שומרת עליהם שלא יכלו ח"ו בגלותם.

אל אחד יחיד ומיוחד מה ידידות משכנותיך ה' צבאות, בכמה בתי כנסיות וב"מ שעוסקים בתורתך בגלות והשכינה עומדת שם במנוחה כמי שעושה מלון בדרך לנוח בו ונא' בה גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, והם עוסקים בתורתך וסובלים את גלותם שכן הם מושבעים ועומדים שלא לדחוק את הקץ דכתיב השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות וכו', ולפיכך שם זה מאיר עליהם והם מקבלים באהבה כחמור זה שנושא משאו, ולפעמים הם רובצים תחת משאם בעבור ס"מ שמכביד עליהם, ואתה מקים אותם בכמה התעודרות של קדושה שאתה מעורר בהם והם קמים ונושאים משאם כבראשונה, מה ידידות משכנותיך ה' צבאות שכן כלם נקראים מקדש מעט שנא' בו מקדש ה' כוננו ידיך וזה **יד יד** שני ידים, בהם **ידיד** ה' ישכון לבטח עליו, ושלמה לפי שהיה לו לבנות בה"מ נקרא ידידיה, ושני ידים אלה מאירים בכל בתי כנסיות וב"מ, ומה שבבה"מ

נתבלבלו הסדרים ושני ידים אלה לא האירו בהם בישראל ולפיכך נא' בהם וילכו בלא **כח** לפני רודף, הרי עתה מחזירים אותם במקדש מעט, זה מה ידידות משכנותיך ודאי, ויותר שהם מקוים לפניך וסובלים גלותם כח של ידים אלה מתחזק שנא' בו וקווי ה' יחליפו **כח**, ועתה יגדל נא **כח** ה' ויחוד שלך יתגלה להיות מחזיר אותם לארצם, שעכשיו הם בח"ל שה פזורה ישראל וכן זה הכח מתפזר לכאן ולכאן, תקבוץ כחך לבית שלך ומיד יהיו ישראל מתקשרים ביחוד זה, ויאמר בהם והיו לאחדים בידך, **רבון כל העולמים** הרי אתה אמת ואתה שומר אמת לעולם, וע"כ אפי' בגלות שמרת כחם של ישראל שלא יכלה, אבל עתה תחדשהו ויאמר בהם תתחדש כנשר נעורייכי, וכן יגדל כחך יותר ממה שהיה בתחלה ויאמר בו וישראל עושה חיל, **לישועתך קויתי ה'.**

קסט

אעפ"י שהקב"ה נערץ בשמים בין מלאכיו הקדושים, עכ"ז אין קדושתו מתפשטת לעוה"ז התחתון על ידם אלא ע"י ישראל המקדישים את שמו למטה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך מתקדש בעולמך ע"י ישראל הם גוי קדוש שאתה נערץ בסוד קדושים רבה, מלאכים קדושים שסובבים את כסא כבודך שאין רע מגיע שם, דכתיב לא יגורך רע, אבל למטה הס"א שולטת (דכתיב) שנא' תשת חשך ויהי לילה זה עה"ז **יער** ודאי, **פר סנדלפון**, ואלמלא שהם עם קדוש היו מקדישים שמך לא היה אור קדושתך מתפשט בעה"ז, אבל ישראל נתקדש על הר סיני שבו וירד ה' על הר סיני, ולפי שלא היו יכולים לקבל אורך נא' בהם מלכי צבאות ידודון שהרי מלאכי השרת סייעו אותם לקבל כח קדושתך, ובזה ישראל מתחזקים בכל יום ואומרים בסוד שיח שרפי קדש ומשלשים לך קדושה והעולם מתקדש על ידיהם, וע"כ הם בוטחים בך שלא תעזבם שאיתך רוצה בהשחתת העולם, עשה למען קדושתך ותקדש שמך על מקדישי שמך, שכמו ששמך אמת כן תוחלתם של ישראל לא תהיה נכזבת שאין כזב ביחודך, וביחודך הם בוטחים, יהי רצון שתגלה יחודך למיחדיך וקדושתך למקדישי שמך ותתקן העולם באמתת מלכותך ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קע

כל הקצים שהוכנו לשים קץ להתפשטות הס"א, לא יוכלו לעמוד בפני קטרוגה בגלות אדום. ולכך בגלות זה אין ראוי להיות אדם תולה בטחונו בקצים. אבל בטחונם של ישראל להיגאל מגלות אדום הוא שלטון יחודו ית', שבהיגלותו, יתעלה על כל החוקים המושרשים בספירות ויושיעם למען כבוד שמו.

אל אחד יחיד ומיוחד עזר שלנו מלפניך דכתיב עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, שהרי מדריגותיך קדושות מתפשטות ד' אותיות של שמך הקדוש וכמה שמות שתלוים מהם ויחודך עומד למעלה מן הכל שלא נרמז בשום אות ולא בשום מלה ואפי' בקוצו של יו"ד שהרי אין שום רמז שיכול לרמוז אותך שאתה למעלה מן כל מהות ואין מחשבה תופסת בך, אלא זה נודע שאתה עומד על כל מדריגותיך וכל מה שהם עושים אינם עושים אלא עמך ודאי, וע"ז נא' בכל קראנו אליו, אליו ולא למדותיו שאין לבקש משום מדה אלא ממך שאתה עליון על כל מדה ואין מדה שהיא מוכרחת בך שאתה בעל המדות וממך הכל ברצונך הנעלם, רצון כל הרצונות ודאי, עזרי מעם ה' זהו עזר שלנו מאותו שעומד עם ה' שמשגיח על כל המדריגות ועומד עם כלם לנהגם כרצונו, חהו עזר שיכול לסייע אותנו בסוף הגלות שאין שם שום זכות, וישראל חוטאים לפניך ואינם שבים בתשובה לפניך, כשאנו מקוים לכמה תיקונים שמתתקנים במדריגותיך אין תקוה ח"ו שהרי אין זכות בישראל ואין דרך להאיר אורות אלה לגביהם לפי שהם בעמקי החשך שהוא תהום שאין לו חקר, כך מלכות רביעית אין לה קצבה, שאעפ"י שכמה גבולים ניתנים לה מצד כמה מדריגות עליונות הרי היא מתרחבת יותר מפני כח קטרוגה שנתגבר מחטאותיהם של ישראל ולפיכך כלו כל הקצים ואנחנו לא נושענו, וע"כ אין בן דוד בא עד שנתיאשו מן הגאולה, שהרי כחות כל המדריגות עברו ולא יכלו לתת גבול לזה התהום מפני חטאיהם של ישראל, אבל יחוד שלך זה יתן גבול שהוא מתעלה על כל המדריגות, לפיכך אשא עיני אל ההרים, וכמה קצים וכמה חשבונות שתלוים וכל המדריגות שהם הרי בשמים, אבל מצדם כלו כל הקצים, עד שיתעודד אותו הגנוז הנעלם אין שמו ששם מתגלה יחודך, מאין יבא עזרי, וא"ת שממנו הוא בא, לא כן אלא מאותו שסתום בתוכו, עזרי מעם ה' ודאי, בשעה שזה יתגלה יעשה שמים חדשים והארץ חדשה שלא ישלוט עליהם קטרוג כמו אלה שיש עתה שנא' בהם כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, לפי שבבריאה זאת לא נתקיים אמת אלא בסופי תיבות שהוא בראשית ברא אלקים את ס"ת אמת, אבל הבריאה שתתחדש יהיה אמת

בראש, ואז יהיה, נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ביחוד שלך שיהיה מעביד כל הקלקולים מן העולם, מיד יאמר בך אמת אתה הוא ראשון ואתה וכו' ומבלעדיך אין לנו מלך גואל עוזר ומושיע, הרי לאמת שלך אנחנו מקוים ביחוד שלך תהיה ישועתנו עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, **לישועתך קויתי ה'.**

קעא

בזמן שליטת הספירות כשהעולם מתנהג בסט' דז"א, אחיזה לס"א ברגלי הנוקבא. ולכך המבקש בזמן ההוא להקריבה אל בעלה, צריך לטהרה תחילה מאחיזת הרע האוחז ברגליה. ואם הקריבה בטומאתה - נענש, כי גרם לס"א להתחזק. אבל בזמן שיחודו ית' מתעורר לשלוט בעולם והעולם מתנהג בסט' דא"א, הס"א נדחית לנוקבא דתהום רבה, ולכן אין סכנה בהקרבת הנוקבא אל בעלה.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא ביחודך יש מבטח לצדיקים שבו צדיק מצרה נחלץ, בו נא' אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך, שהרי הנהגה שלך בשכר ועונש שולט בה ז"א שהוא כלול מימין ושמאל לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו, והשכינה היא ארץ מתקוממה לרשעים שנא' בה יגלו שמים עונו והארץ מתקוממה לו, ברגל שלה שנותן סימן לנחש להתעורר ולבא להיפרע מן הרשעים, וזה ת' אות אחרונה של א"ב, רגל העקום שלה בה רגליה יורדות מות, נחש כרוך על עקבו, בזמן שהיא מתעוררת נותן סימן לזה הנחש והוא מתעורר לעשות דין ברשעים, וזה ת' תמות, בעבור זה הרגל כמה מישראל נכשלו שלא נשתמרו ממנו במעשיהם, אותו שנא' בו שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים, כגון קין שנא' בו ויבא קין מפרי האדמה, שלא נטהר זה הרגל מן הנחש הכרוך בו ולפיכך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וכן זבח רשעים תועבה שהם מקריבים ת' זאת קודם שיטהרו רגליה, לפיכך וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח, שהרי זבח שלהם תועבה הוא בעבור הרע שלא נתפרש מזאת הת', אבל מצד היחוד שלך א"א שולט וכן הוא עושה חסד עם הכל, ועושה חסד לאלפים זה תיקון לאלפים שבו תשליך במצולות ים כל חטאתם, שהרי מצד שלו ס"א נשארת שקועה בנוק' דתהומא רבא ואינה יכולה לרדוף אחר הקדושה דכתיב אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים, מצד א"א שהוא גאה על הכל ומשפיל הס"א להשתקע בנוק' דתהומא רבא ועושה חסד לאלפים ודאי ישליך במצולות ים כל חטאתם, מצד שלו ת' תחיה שהרגל שלה טהור הוא והס"א אינה יכולה להתקרב שם, לפיכך אפי' נחש כרוך על עקבו לא יפסיק שהרי

בזמן שהיחוד שלך מתגלה נחש אינו יכול להיות מפרי"ד אלוף, אלא סוס ורוכבו רמה בים, לפיכך אל יתן למוט רגליך זה רגל שיורד למטה שהוא ת' תחיה ולא ת' תמות, אימתי כשא"א שולט שאין שם שינה, אל ינום שומרך, הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל ודאי, ישראל שלמעלה ע"ק שומר אותו, ליחוד שלך אנחנו מקוים וע"כ לא תתן למוט רגלינו שתהיה עבודה שלנו טהורה לפניך, ונחש שהוא נכרך על עקבה של הת' יאמר בו סוס ורוכבו רמה בים שלא יוכל לטמא את קדושת עבודתנו ח"ו, אלא מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון, ות' תהיה ת' של אמת מתוקנת ביחוד שלך שבו ת' תחיה, וזה השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו, ת' תחיה בחיים ודאי, מצד א"א עץ החיים, ולא מצד של מטה עץ הדעת טוב ורע, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קעב

שם הוי"ה הוא צל על ישראל לשמור אותם בגלות ולהחזיק יד ימינו של הקב"ה מפני קטרוג הס"א.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השם הקדוש שלך הוא שומר אותנו שנא' בו וראו כל עמי הארץ וכו' בד' אותיות שלו שהם מתפשטים במצחם של ישראל שהם ד' פרשיות של תפלין ועושים צל סביב לגופם, באותו הצל מתקבצים כמה מלאכים קדושים ששם הקדוש שלך הוא עץ החיים, בו אשר שם צפרים יקננו והם צפרים שיושבים בצלו וגא' בהם כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך, וזהו צל שנא' בו בצלו נחיה בגוים, בצלו חמדתי וישבתי, בזמן שזה הצל עומד יד ימין מתגברת וכמה ברכות מתפשטות על ידה בעולם שנא' בה וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם, ידו כתיב, מיד שמאל משתעבדת תחתיה ומתמתקת בה, בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי, פריו זה **פר מנצפך** שנמתק בימין, מתוק ודאי, שהרי צל זה נותן שליטה לצד הימין, ומיד שהימין שולט והשמאל משתעבד תחתיה כך משתעבדין כל סטרין אחרנין תחת צד הקדושה ואינם יכולים להזיק בעולם שהרי הם מתנהגים תחת הקדושה כסוס שמתנהג על [ידי] מי שרוכב עליו, וזה ה' שומרך זהו השם הקדוש שמאיר על ישראל ועושה צל להחזיק יד ימין, ה' צלך על יד ימינך, **רבון כל העולמים** גלוי וידוע לפניך כחו של יצרנו הרע כמ"ש כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו, וכל הקטרוגים שהוא עשה וכל החיילות הרעים שמחזיקים אותו וכמה מצודים

גדולים שהוא בונה נגד עיר קטנה שלנו שהוא הלב ששמת בקרבנו הרי אנחנו מקוים לפניך ליחוד שלך שתיחד לבבנו לאמת שלך שתטה אותו לעבדך באמת שלא יוכל לשלוט בו מלך זקן וכסיל זה, וצלך הקדוש תפרוס עלינו שבו נחיה בין ע' אומות שסובבים את לבנו, שהם ע' עורקים של הבבד, בצלך נחיה בגוים, ותתן לנו כח להגביר ימין על השמאל וישתעבדו תחת מדריגות קדושתך כל כח טומאה, כסוס תחת רוכבו, כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה שתוציא אותנו מידם, **לישועתך קויתי ה'.**

קעג

בזמן של תיקון, השמש והירח מגלים הנהגת יחודו המנהגת את העולם על ידם. כאשר נתרחקו בני אדם מידיעת יחודו ית' ניתן רשות לאל אחר להלביש לשמש וירח כמה לבושים טמאים, ומהם נמשכים כמה מיני נזק לבני אדם. לע"ל בזמן התיקון יעביר הקב"ה לבושים אלה מהם ואז יאמר בהם וחפרה הלבנה ובושה החמה. וישוב הוי"ה ב"ה להנהיג ב' מאורות הנ"ל בגילוי, יה"ו ינהיגו את השמש, וה' אחרונה את הירח ויתקיים מ"ש כי ה' יהיה לך לאור עולם, ומשם והלאה לא ימשך מהם כי אם אור לעולם ולא נזק ורע.

אל אחד יחיד ומיוחד שמת מאורות להאיר לנו בשני שמותיך הקדושים **יהוה אלהים** והם שמש וידח, לעושה אורים גדולים כל"ח, שאתה מנהג אותנו בסוד יחודך ומענג נפשנו בגילוי נפלאותיך שנא' בהם אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד, שהרי בשעה שהשמש והירח יוצאים להאיר בעולם אותיות שמך הקדוש מנהגים אותם וכמה אורות גדולים מתפשטים מהם להאיר בכל נשמה ונשמה, ולפי שבני אדם נתרחקו מידיעת יחודך נתת רשות לאל אחר להמצא בעולם ואור יחוד שלך מתעלם מן הרשעים ואומות העולם עובדים לשמש וירח וכמה לבושים טמאים סובבים אותם בעבוד זה, ובעבורם כמה מיתים רעים משתלחים מהם בעולם, עד זמן שתעביד לבושים אלה שנא' בהם וחפרה הלבנה ובושה החמה, ואז כי ה' יהיה לך לאור עולם אלה הם אותיות שמך הקדוש המנהגים שתי מאורות אלה יהו בשמש, ה בירח, כי ה' יהיה לך לאור עולם ודאי, משם והלאה לא ימשך מהם כי אם אור בעולם ולא נזק ולא רע, **רבון כל העולמים** הרי עתה אל אחר זה נמצא בעולם ואין לנו כח להשמר ממנו כי אם ביחודך שבו יומם השמש לא יככה וירח בלילה, עד שתגלה אורך לכל ישראל, אבל עתה אמתך יעמוד לנו שלא יבושו קויך לעד ואעפ"י שאל אחר נמצא בעולם יודע כח יחודך שאתה מגלה אורך לבוטחים בך ומעבידים תקותם מהבלי עה"ז שבהם שולטים כמה פגמים רעים היוצאים מן השמש ומן הירח, שבהם כי יחתו הגוים מהמה, גוים יחתו ולא

ישראל, שכך אנחנו מיחדים שמך בכל יום שמע ישראל וכו' **יהוה אלהים** שמאירים בשני מאורות, ועוד **יהוה, יהוה** בשמש **יהוה** בירח, ביחד שלך מאירים על ישראל ה' אלקינו ה' אחד ודאי, ואל אחר אינו שולט עליהם כלל, וכן תתן לנו כח שבאור יחודך יקבלו נשמותינו השפעות טובך שאתה מחדש בכל יום תמיד בשני אורים גדולים אלה שבהם חדשים לבקרים רבה אמונתך, ותהיה עבודה שלנו נכונה ומתוקנת לרצון לפניך דבר בעתו, כי אתה המנהג בריותיך בכל עת ובכל שעה, לאמתך נקוה ביחודך תוחלתנו, **לישועתך קויתי ה'.**

קעד

הנשמות הזוכות שאור היחד מאיר בהם, אין עבודתם נמאסת מפני הרע המתעודד ע"י עונותיהם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, וס"א היא תערובת שרוצה להתערב במעשים הטובים שעושים בניך לפניך, מי יוכל לדין עם מי שתקיף ממנו, שהרי בשעה שאדם חוטא ס"א שולטת בנפש החוטאת ואפי' בשוגג הרי ס"א מתאחזת בו, ומעשים שהנפש עושה אפי' שהם טובים הרי יש חלק לס"א בהם שמעורבת בנפש החוטאת עד שאין עבודתה טהורה ושלימה לעלות לפניך, אבל אור יחודך הוא העומד לנו שבשעה שהוא מאיר על הנשמות אינו מניח לרע לתפוס בהם, ואפי' שאדם חוטא לפניך אתה נותן לו ענשו ואין עבודתו נמאסת, וזה אתה עושה למי שאוהב אותך ומתדבק בך באהבה לא יוכל להתדבק בו רע וטומאה, וע"כ עבודה רצויה לפניך, ונא' בו ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך, שהוא שומר הנפש שלא יתפוס בה ס"מ הרשע, לאמתך אנחנו מקוים שתאיר לנו באור יחודך ולא יוכל רע להתערב בנו ועבודתינו תהיה רצויה לפני כסא כבודך שאתה אחד ואין אחר וה' אלהים אמת וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קעה

בסוף הגלות האחרון שם אלהי"ם שולט שהוא שם הדין, ולכך בזמן ההוא עת צרה היא ליעקב ואין תפילותיהן של ישראל נענות, כי המדרגות שהן בדין אין בידם להיטיב להם. אך שם הוי"ה ב"ה שהוא שם הרחמים הוא לבד יש לו כח לחדש סדרים ואפילו בזמן שהדין שולט, יעביר מדרגות משליטתן, וישים אחרות מתוקות מהן תחתיהן, כי אין שום חולשה מגעת בשם זה לעולם. ומי מעורר להוי"ה זו שבמקום עליון לפעול, המקומים לו היודעים שאין שום חולשה מגעת לו, שכח קיווים מגיע למקום שאין יד אדם מגעת שם.

אל אחד יחיד ומיוחד אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני, שהרי כל בריות עולמך בשמך הקדוש סדרת סדרם, ובכמה שמות

קדושים שלך נתת להם ציורים ואין שום פרצוף דומה לחבירו שהרי כל א' יש לו חותם שלו ובשם הקדוש שבו חתמת צורתו, ועשית כל צורה וצורה שנכללת בימין שמאל ואמצע, ויש שהימין גובר ויש השמאל גובר או אמצע, וכל צורה ששולטת אינה יכולה לפעול אלא לפי (השפע) [הטבע] שנתת לה ושם **אלהים** הוא **הטבע** שבו נתת גבול וחוק לכל א' שיעמוד בטבעו, ובשעה שהדין שולט המדריגה שמנהגת בדין ההוא אין בו כח להשתנות, שהרי **הטבע** שהוא **אלהים** עומד עליה להעמידה בתחום שלה שחקקת לה, אבל שמך הקדוש שהוא עומד למעלה מכל השמות, **יהוה** ב"ה, זה יש לו כח לשנות סדרים ולחדש אותם לפי רצונך, ואפי' בזמן שהדין שולט הנה יעביר המדריגה משליטתה וישים אחרת תחתיה מתוקה ממנה ונמצא העולם מתקיים, **רבון כל העולמים** זמנת חבלי משיח בסוף גלותינו ועת צרה היא ליעקב, וכל המדריגות עומדות בדין קשה, וכן כתוב בתורתך בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ואעפ"י שישראל מתפללים לפניך אין תפלתם נשמעת כי המדריגות שהם בדין אין בידם להיטיב להם, אלא העניים והאביונים מבקשים (לחם) [מים] ואין, וכל השערים ננעלו וכל האוצרות סגורים במסגר גדול, והתפלות מעוררות אותם, אבל זמן שליטת דינא הוא ואין שום א' משפיע אלא בצמצום ולא ברוחה, עת צרה הוא ודאי, אבל שמך הקדוש **יהוה** ב"ה עומד למעלה מכל הסדרים, ומחליף משמרות כרצונו, אל ה' בצרתה לי קראתי ויעננני, שם זה סדר רחמים יסדר לעמך בית ישראל, שהרי כבר כשל כח הסבל ואם (גמרו) [גרמו] בחטאיהם וילכו בלא כח לפני רודף, בזמן שכבר חסר כל כח אפי' מהמדריגות הקדושות הרוצות להיטיב להם, הנה שמך הקדוש נותן ליעף כח (ויחלוף) [ויחליף] דין בחסד וצרה ברצון, שכן הם מקוים לפניך למען כח שמך שכבר יחדעים שאין שום חולשה מגעת לו, דכתיב אלהי עולם ה' לא יעף ולא ייגע, וכמו שהם מקוים לשם הזה שאין לו עיפות ויגיעה, כן יתחדש להם כח אפי' שהם עיפים ויגעים, וכל מדריגות קדושתך ימלאו כח וחיל בשמך הקדוש הזה, ויאמר בישראל וישראל עושה חיל, ימין ה' רוממה וכו', וקוי ה' יחליפו כח ודאי, שהרי כל העיפות הזה לא נמצא אלא למטה, אבל למעלה במקום שליטת שמך הקדוש **יהוה** ב"ה ודאי לא יעף ולא יגע, ואעפ"י שהם מדריגות עליונות גבוה מעל גבוה שאין עליתם של בני אדם מגעת לשם, הרי בכח הקוי שלהם יוכלו להגיע ג"כ אל המקום הזה, ויאמר בהם וקוי ה' יחליפו וכו' יעלו אבר וכו' לעלות למעלה מכל עליה, ומשם יחודש הכח הזה גם למטה, נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה, ויחודך תגלה עלינו שאנחנו

מקוים להתעלות בעליתינו לפני הדרת קדושתך, אחד יחיד ומיוחד שאתה מנהג לכל בריותיך באמת בהנהגה גנוזה ונסתרת שאין שום מקטרג יכול להביט בה אלא השומר אמת לעולם ועד שם תגיע תקותינו, וביחודך תופיע עלינו שאתה אחד יחיד ומיוחד ותוציאנו מן הצרה, ותתן ריוח במקום סיתום כי ליכלתך אין מונע, אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

קעו

ענין החשך של עשו השולט על פני תהום.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי החשכת לעמך בחשך (דיצחק) [דעשו] שבא מצד (עשו) [יצחק], והוא השולט על פני **תהום**, מלכות הד', אותיות **המות**, שכך נהפכו **לתהום** דכתיב בהם שקר החן והבל היופי, אבל מי שיודד בו אחריתו מרה כלענה, וזה חזיר פורש טלפיו, עד שיתגלה האור שלו, שבו ויאמר אלהים יהי אור וכו' שהם סימני טהרה, ששקר עומד על רגל א' אבל אמת על שתי רגלים, בהם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד שחרית וערבית, שהם שני עדים, על פי שנים עדים יומת המת, תהום יהפוך למות, מיד בלע המות לנצח, שעד שהיה הוד לבדו לא יומת על פי עד אחד, וכשנצח מתחבר בו על במותימו תדרוך, מיד בלע המות לנצח, ומה שהיה מכשול לישראל בעגל שהוא מצד בלע ומה שנכלל בו, שעליו אמרו ערב רב אלה אלהיך ישראל אשר העלוך, עתה יתקיים בו והוצאתי את בלעו מפיו ונשאר בלע, מיד בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, **רבון כל העולמים** לאורך אנו מקוים, יהי אור ויהי אור, שתוציאנו מאפלה לאורה, באמתת יחודך עננו ואל תאחר, ולא נבוש מתוחלתנו, **לישועתך קויתי ה'.**

קעז

גם כאשר ישראל עניים בדעת ומתקיים בהם וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, הרי קנאת ה' צבאות תעשה זאת, ותשוב יונה אל נח לעת ערב לתקן הוא בעדה מה שלא ידעו לתקן ישראל בכח מעשיהם.

אל אחד יחיד ומיוחד חטאו ישראל לפניך שנא' בהם ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו שהרי הם מעידים לפניך בכל יום ה' אלהינו ה' אחד, ואהבת את ה' אלהיך, ולפי שלא היו מתדבקים לפניך בדביקות

באהבה ולפי שלא היו מקבלים אמתת יחודך כסדר סודותיך שהודעת להם, היו כמו מכזבים בך שנא' ובלשונם יכזבו לו, כל זה למה לפי שעזבו אור סודות תורתך שנא' בהם סוד ה' ליריאיו ובריתו להודיעם, חה ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו, שהרי אמונה שלך אינה מתגלית אלא בסידור כל מדריגותיך הקדושות בסדר שלהם, ומי שאינו יודע סדר מדריגותיך אינו מבין אמונה שלך, וכן מי שאינו מיחד שמך הקדוש בסדר מדריגות קדושתך ואומר בפיו ה' אלהינו ה' אחד ואינו מתכוין בלב ליחד יחודך בלב שלם בכל המדריגות, ואומר ואהבת את ה' אלהיך ואינו מתדבק נפשו רוחו ונשמתו באהבה לגבך לקשר בהם כל העולמות ביחוד ואהבה אחד, וזהו שנא' ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו, ולילית שפחה רעה שהיא שפת שקר מתעוררת בעולם ח"ו וכמה קטרוגים היא עושה על כל נשמות קדושיך להפרידם ממקומם קודש עליון ח"ו, **רבון כל העולמים** הרי אמרת אחד מעיר מזכה כל העיר שנים ממשפחה מזכים את כל המשפחה, הרי אנחנו לפניך מעידים באמונת יחודך ונדבקים באהבתך לגלות אמונה שלך בכל מדריגות קדושתך והאהבה בין כל בריותיך להתקשר בקשר אחד ותמצא מנוח אותה היונה שנא' בה ולא מצאה היונה מנוח וכו', בודאי לעת ערב יהי אור שהוא הזמן ששבה היונה אל נח לעת ערב וזה נח איש צדיק למצוא בו מנוחה, ואם בישראל נא' וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, הרי קנאת ה' צבאות תעשה זאת שהוא צדיק חי העולמים, שבו קנאתי לציון קנאה גדולה, ויונה תשוב אל נח לתקן הוא בעדה מה שלא ידעו לתקן ישראל למטה, מיד ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו, ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה שהרי לילית שפחה רעה וטמא שמתדבקת (בה) [בו] הם שפת שקר ולשון רמיה שעומדים בקטרוג על מי שרוצה להתדבק בקדושתך ביחודיך ולקשר באהבתך, אבל שמך הקדוש **יהוה** ב"ה יעמוד לנו להציל נפשנו מהם, ועבודתינו תהי' רצויה לפניך לגלות אמונתך לכל עמך בית ישראל, ולהסיר מחסה כזב מן העולם, שכך לילית שפחה רעה פורשת כנפי' הטמאים על בריות עולמך, ומרמה בני אדם בכמה פיתוים של שוא שנראים שהם מתקיימים בהנהגת עולמך, וזה מחסה כזב נגד אמונתך אמת שעומדת לפנים שאינה מתגלית אלא ליודעי תורתך תורת אמת, בה מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך וכו', ולכן ביחודך תגלה אמתך למקוים לך, שהם מתחזקים ביחודך בתוך כל חשך ואפילה שכן הוא שולט על כל חשך ואפילה, שנא' בו כי אשב בחשך ה' אור לי, ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה, **לישועתך קויתי ה'.**

קעח

עוז ניתן לישראל ע"י היסוד באור ג' טיפות היורדות בו, שבכחם מתחדשות ונשמותיהם בכל יום. וכן בהיקף הכללי בכחם יתחדשו ונשמות ישראל בעת הגאולה מן החשך הגדול ששלט עליהם בליל הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד תן עוז לעמך שנא' בו ה' עוז לעמו יתן חה צדיק חי עולמים שבו ותשב באיתן קשתו וכו' בג' טיפות יורדות בו שבהם אתה מחדש נשמת בניך בכל יום, ובהם חדשים לבקרים רבה אמונתך, ולפי שכבר נתחשכו בחשך הגלות תוריד ג' טיפות אלה שהם ג' אורות ובהם יהיו מתחדשים קהל עדה וישראל שהם ג' אבות, שבהם תברך בניך בג' ברכות ברכה משולשת וקדושה לך ישלשו, להראות הכל יחוד שלך שבו אני ראשון ואני אחרון וכו' בג' יודין של **יוד הי ואו הי** להראות שליטה שלך למעלה ולמטה ובאמצע, ה' עוז לעמו יתן ודאי בג' טיפות שיורדות מצדיק שהוא שלום, ה' יברך את עמו בשלום, ברכה משולשת זה יחוד ברכה קדושה, יחוד אני ראשון וכו', ברכה, יברכך יאר ישא, קדושה ק' ק' ק', הכל יתתקן בג' טיפות אלה שהם ג' חיצים, ומיד יעשו ג' אותות בשמים ובארץ שהם דם ואש ותמרות עשן, ואלה חיצים שנונים לנפול ס"מ ונוק' דכתיב חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך, וג' אותות הם אות אמת בג' אותיות רת"ס אמת ודאי, ובהם יעברו מן העולם ישמעאל ועשו וע"ר שהם מילה ופריעה ואטיפו דדמא, וישראל שהם מקוים לפניך יתקשרו בג' קוים שהם חבל, שיאמר בו והחוט המשולש לא במהרה ינתק, מצד יעקב בחיר שבאבות שלישי שבאבות יעקב חבל נחלתו, תתן אמת ליעקב, **לישועתך קויתי ה'.**

קעט

תיקון ויעודים והנחמות אשר בדברי הנביאים בסוד שמחה של מצוה, שמשמחים את לב ישראל מעצבון הגלות, ועי"ז נותנים מקום לשכינה לשרות בתוכם גם בהיותם נתתים בחשכת הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך, שבשעה שירדו ישראל בגלות שלט עליהם העוצב שנא' בו בעצבון תאכלנה כל ימי חייך, לפיכך השכינה לא היתה שורה עליהם, במקום שיש לילית שפחה רעה שהיא עצבון שכינה בורחת משם עד שתעבור הרשעה מפניה, וס"ז אין השכינה שורה מתוך עצבות, וישראל מתחזקים ביחודך כדי שיהי' (לכם) [להם] שמחה, שמחה של מצוה ודאי, לתת מקום לשכינה

שתוכל לשרות אפי' בגלות, ומיד יאמר בה גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, וזהו קן במדבר מלון אורחים, שנא' בו כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, כי יקרא בדרך מקרה, ומצד זה אינם נאבדים תחת השפחה הרעה הזאת אלא הם שמחים בשמחת התורה ובכמה תיקונים שהם נזמנים לסוף הימים שכולם מזומנים למעלה באותו סוד העליון שנא' בו כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו וכו', שהרי מח"ס יוצאים הדברים וזה סוד ה' ליריאיו יין המשומר בענביו מתפשט בע' גוונים, משם מקבלים הנביאים ע"י אי' מקום שמתגלה יין זה, וזה נבואה מבינה, אבל אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור ועשיר שהם ג' מוחין כלולים (ו)בח"ס וזה **יוד הא ואו** טלא דבדולחא, כי טל אורות טלך, ואח"כ צריך לרדת עד השכינה שהיא מעשה, ומצד אי' מתגלה סוד זה לנביאים וכלם הכינו תיקונים אלה לסוף הגלות וכמה הבטחות שעשו לישראל (וניתנים) [ונותנים] מקום לשכינה לשרות בתוך הלב שהוא הלב מבין, ומצד זה אנחנו שמחים אפי' בגלות ויש מקום לשכינה הקדושה, שמחתי באומרים לי ודאי, נביאים שאמרו נבואתן כל א' לפי שרשו והם מאירים בתוך הנשמות (טלא) [שלנו] לתת מקום לשכינה, וכך נשמות שלנו מתדבקים בך בתוקף יחודך שאנו יודעים שנבואתן אמת מצד אי' עילאה אשר לא יכזבו מימיו ודאי, שהרי יין המשומר הוא שאין שקר שולט שם כלל, ואם היו רוצים א"ה לפרש להם הנחמות הרי ידענו שאתה ודברך אמת, ואמת שלך זעם הוא לא"ה שהם שקר שנא' בהם תאלמנה שפתי שקר, ולפיכך וה' אלהים אמת וכו' זעמו, **רבון כל העולמים** הרי לילית שפחה רעה שהיא עצבון רוצה להעציב אותנו שלא לשמוח אפי' באור זה שנתן לנו, אבל ביחודך אנחנו [מתחזקים] ולאמתך אנחנו מקוים שיתגבר כח אורך על החשך הזה ותהי' השכינה שורה עלינו באמתת יחודך, וכמו שאנו רוצים לשמוח בך כן תשמחנו, שמחנו כימות עיניתנו שנות ראינו רעה, שיחודך אמת וכל קויך לא יבושו, **לישועתך קויתי ה'.**

קפ

היות ירושלים מקום גילוי היחוד, הוא מפני השכינה השוכנת בביהמ"ק. ולכן כאשר חרב ביהמ"ק, נתעלם היחוד מן העולם ונתפזרו ישראל בין העמים. לע"ל כאשר יעמוד מב"י בשערי ירושלים, יהיה זה גילוי יחודו ית' שיצילנו מקטרוגה של לילי"ת הרשעה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ירושלים העיר הקדושה שנא' בה ויהי בשלם סוכו שם גלית יחודך דכתיב בכל מקום אשר אזכיר את

שמי אבא אליך וברכתיך, וזה סוכה יחוד ודאי, **כו הס, סה** זה היכל, שמך הקדוש נזכר שם כ"ו, הרי יחוד שלם, וה' בהיכל קדשו, ויהי בשלם סוכו ודאי, שם היו נקשרים נשמותיהם של שבטים בג' (דגלים) [רגלים] שהם נה"י, ובג' שערים היו פותחים בשכינה להראות בך יחודך בנה"י ודאי, שבהם אני ראשון ואני אחרון וכו', וג' שערים נעשים י"ב לי"ב שבטים להתקשר בהם ביחוד שלך, ג' בראש ג' בסוף ג' באמצע כגון ג' אבות אברהם יצחק ויעקב, והם היו נקראים גוי אחד בארץ, שהרי ג' אבות כך נכללים מכל ג' שהם ט' וזה אח דאחד, שבטים מתקשרים בהם שהם ד' מחנות שכינה ובה"מ שבה הכל הולך אל מקום אחד ונשלם אחד, ישראל גוי אחד בארץ, לפיכך עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים אלה ג' רגלים שהם ג' רגלים אה דאחד, שבהם למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ה' אלהינו וה ד' דאחד, והכל נקשר ביחוד שלם, ובשעה שנחרב הבית נתעלם יחודך ממנו ונשאר ישראל שה פזורה ישראל, ומה שהיו נקשרים בד' דאחד נתפזרו כנגד זה לד' כנפות הארץ, עד שיתעוררו ג' אבות שהם רגלים לגלות יחודך בשכינה הקדושה, ומיד שערים אלה יפתחו, וז"ס ישראל שהם אחד שעתידים להתקשר בט' ירחים בגילוי יחודך שהם ט' ירחי לידה להתעוררות ג' אבות, שבאותו הזמן שיתחילו להתעורר ועת צרה היא ליעקב בעבור ס"א שהיא משלח מדינים בין אחים שלא להתחבר, באותו הזמן תתפשט הרשעה ט' ירחים וזה עד עת יולדה ילדה, משם והלאה ג' רגלים עומדים בירושלים וישראל עומדים בשערי ירושלים, יחוד שלך יתגלה לקשרם כא' והיה ה' למלך וכו', ולפי שלילי' שפחה רעה היא נרגן מפריד אלוף, בשעה שיעמוד מב"י בשערי ירושלים היא באה לקטרג נגדו, עד שיחוד שלך יתגלה להצילו, באותו הזמן והיו לאחדים בידך תתקן הכל בסוד אחד, מיד אמת מארץ תצמח בד' כנפות הארץ שבהם נפזרו ישראל ונא' בהם טומאתה בשוליה עד שיבא אח ויאחד בהם, באותו הזמן לאחוז בכנפות הארץ וינערו וכו' מיד שקר שהיה תלוי באלה הכנפות יעבור משם בציצית שהוא ת"ר נגד **שקר** והם קשרים שבציצית לקשר קשר היחוד, מיד ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם באותו הזמן אמת מארץ תצמח שלא יהיה עוד שקר בעולם אלא כנגד ג' שערים שנפתחים יהיו ג' אותיות אמת מאירות, שהם ר"ת אני ראשון וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנחנו מקוים, ואות ו' שהוא גילוי יחודך בקיווינו זה על ירושלים עיר הקדש תמשך ויאמר בה וקו ינטה על ירושלים, מיד שערים אלה יהיו נפתחים וישראל יהיו נקשרים בהם ויאמר בהם ישראל גוי אחד בארץ והיה ה' למלך וכו', ה' אל תאחר,

לישועתך קויתי ה'.

קפא

תפלה על בנין חומות המרכבה העליונה שנחרבו עם חורבן חומות ירושלים. ובבח היחוד שיתגלה לע"ל יבנו העליונים והתחתונים כאחד.

אל אחד יחיד ומיוחד סדרי המרכבה שלך סדרת למעלה לגלות בה אור כבודך, ונא' בה רכב אלהים רבותים אלפי שנאן, והם כ"ב אותיות שנעשים **רכ כב, רכב,** והם שני רבבות ושני אלפים, רבותים אלפי שנאן, וכמה צירופי' מצטרפים ביניהם שהם פרקי המרכבה, וכלם עומדים בסידור שלם אלה למעלה ואלה למטה, כשכלם מאירים הרי בנין שלם עומד בתיקונו, והם חומות המרכבה, ובין חומה לחומה אור כבודך מתגלה, ומהם כהנים קדושים עמך שנא' בהם אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך, וזה ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה, שאלה החומות עומדים בקיומם מכאן ומכאן וביניהם יש מהלכים לנשמות חסידיך, ואלה הם שנא' בהם על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, וזה תבנה חומות ירושלים, ירושלים של מעלה וירושלים של מטה בסדר זה מתוקנים שהרי המרכבה שלך להאיר בהם אורך לכל העולמות, ובשעה שנחרב הבית נא' ויאבל חיל וחומה, וזה חלל ממלכה ושריה שהרי כל אלה החומות נשברו ואינם עומדים על קיומם עד שתחזירם להעמידם עמידת עולם שלא יהיה להם עוד נפילה, במה אלא הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים, זה רצון העליון, יחוד שלך, א"ס ב"ה, רצון ודאי, שם שלך שבו ה' אחד, ושמו אחד, והוא **שמו** והוא **רצון**, ביחודך זה תהיה בונה חומות האלה שלא יהיה להם חורבן, וכמו שיהיו נבנים למעלה כן יתגלו למטה ויעשה הכל חיבור אחד להיות יחוד שלך מתגלה בכל העולמות כא', ירושלים הבנויה כעיר וכו', **רבון כל העולמים** תקרא ירושלים עיר האמת, שהרי באמת שלך תבנה אותה ביחוד שאין בו שינוי, מיד יאמר בה שומר אמת לעולם, ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון וכו', **רבון כל העולמים** לך אנחנו מקוים, ליחודך שאינו צריך סיוע משום בריה אלא באמת ובצדקה תושיע לישראל זה יחוד שלך שהוא אמת להתגלות ביחוד קו"ש ששם אתה מוריד יחודך, באמת ובצדקה ודאי, וכן תתקן לישראל שהם מקוים לך להעביר מהם כל כזב ויאמר בהם שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב כדי שיהיו ראוים להתקן באור יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קפב

י"ב שבטי ישראל הם שורש לכל גלגולי ההנהגה ומסיבותיה המתפרשים, ויעקב העומד כנגדם סודו שליטת היחוד המחזיר הכל לרצונו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה בחרת בישראל והעמדת להם שנים עשר שרשים שבהם מתגלגלים כל גלגולי יחודך, שבהם והוא מסיבות

מתהפך בתחבולותיו לפעלם, והרי סוף כל הגלגולים חוזרים ליחד שלך לדעת שהכל א' ואין ריבוי ח"ו, וכן חלקת ארץ קדשך לי"ב שבטים אלה להראות בהם גלגולי מסיבותיך בי"ב צירופי' שבשמך הקדוש **יהוה** ב"ה והכל חוזר ליחד שלך בירושלים ששם מתחברים השבטים, לנגדה יעקב, בו ויאמר לי עבדי אתה וכו', מקום שכל הגלגולים מתפרשים ממנו וכלם (שוים) [שבים] אליו, ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל דייקא, להראות על אותו השם ב"ה שאינו משתנה לעולם, להודות לשם ה' ודאי, **רבון כל העולמים** הרי עד עתה הולכת עולמך בגלגולי שבטיך עתה תחזיד הכל ליחד שלך, יעקב לנגדו, בו מכרתי את בריתי יעקב, תתן אמת ליעקב, שבשעה שהלכו הגלגולים בשבטיו היה השקר שולט בעולם, כשהכל חוזר אליו לא יש כי אם אמת תתן אמת ליעקב ודאי, ואתם בני יעקב לא כליתם, הרי אנו מקוים לפניך בתקות ישראל שהוא ו' של יעקב אות אמת ודאי, להחזיר הכל אל יחוד שלך ונגאל לפניך גאולה שלימה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קפג

ענין התקשרות כל הבריות בביהמ"ק, מקום שליטת היחד.
וענין המשפט המושרש שם.

אל אחד יחיד ומיוחד נכון כסאך מאז מעולם אתה, ביחוד שלם **יהוה אדני** שהם ח' אותיות, בהם **אז** תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני, שכן מתקשרים בבה"מ, וה' בהיכל, **יהוה אדני**, לפיכך כי ביתי בית תפלה יקרא לשמוע אל הרנה ואל התפלה, שסוף התפלה קשר שלה ביחוד, וכן מתקשרת בסוד **אחד יחיד ומיוחד**, **אחד** בתחלה, **יחיד**, באמצע והם שני ק"ש, **מיוחד** בסוף הכל וזה שלום, המברך את עמו ישראל בשלום, מיד לשמוע אל הרנה ואל התפלה, וכסא זה כסא הכבוד, אחר שכבוד העליון נתקן בסוד אחד שבו וכבודי לאחר לא אתן וזה ד' של אחד, יורד למטה ומאיד לד' מחנות שכינה שהם ד' אותיות של כבוד, ועוד מתפשטי' לי"ב בקר שעומדים תחת הים להתפשט לכל צדדי העולם, ה"ה דכתיב כי שם צוה ה' הברכה חיים עד העולם, כלל כל העולם וכל הבריות שלו נקשרים בבה"מ שהיחוד שולט שם ומקשר הכל ביחוד, לפיכך אור (היורד) [היחוד]

מתפשט משם לכל העולם, וזה נכון כסאך מאז מעולם אתה, שהרי לפי שהיחוד נתקן כלל כל העולם נקרא ולכן חיים עד העולם, בשעה שיורד האור מתוך היחוד (הכל) אל כל הענפים חיים עד העולם ודאי, וכסא היכל לכבוד עד שמתישב בו, באותו הזמן כמה חיות (בקדש) [הקדש] עומדים שיהיה הכבוד סובב עליהם הה"ד וירכב על כרוב ויעוף וידא וכו', וכן מזדמנים משרתים בבה"מ ליטול כל א' תיקונו הה"ד ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו וכו' כי שמה ישבו כסאות למשפט לתקן כסא זה, ושני כסאות א' לב וא' מוח שהם כסא דין וכסא רחמים, וכ"כ למה אלא להעמיד הארץ בעבור הס"א ששולטת למטה, להעביר אותה ולהרחיק היזק מן העולם, כי שמה ישבו כסאות למשפט ודאי, דכתיב מלך במשפט יעמיד ארץ, מי נוטל כ"ז אלא דוד דכתיב בית דוד דינו לבקר משפט, כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, **רבון כל העולמים** הרי כסא זה אינו מתוקן למטה וע"כ ס"מ הרשע עושה כמה עולה ומרמה, עד שיתעורר המשפט שלך, שבו הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים וישרה הכבוד על כסאו, ומשרתים שלו יזדמנו לעשות דברו בכל העולמות, מי יתקן זה אלא יחוד שלך ודאי, לכלול ד עם אח וזה כבוד שמתחבר למעלה, מיד נוטל כחו ועושה את שלו, בשעה (שיתפשט) [שמשפט] זה יתעורר מיד מלך המשיח יקבל כחו שנא' בו ושפט בצדק דלים, מיד והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע, וזה רוח שבו נבראו כל הצבאות עליונים ותחתונים דכתיב וברוח פיו כל צבאם, בדבר ה' שמים נעשו, דבר אמת, דכתיב ראש דברך אמת, ולפי ששקר רוצה לערבב האמת שמת משפט זה בעולם שהוא משפט אמת להעביר הנזיקין של אותו מלך זקן וכסיל, וזה **זקן נזק**, וזה מצוה לדון בדיני הנזקין משפט אמת ודאי, עד שאין הכבוד שורה על כסא, משפט זה אינו מתגלה למטה ומלך המשיח אינו עושה פעולתו, כשיחודך יתקן כסא למעלה, מיד ולעולם כל משפט צדקך, ושפט בצדק דלים, משם והלאה ועולתה תקפוץ פיה **רבון כל העולמים** כמה מקוים לפניך ישראל עמך שהם רואים ס"מ הרשע שעושה להם כמה עולה ומרמה, אבל לאמת שלך הם מקוים, שאתה מאריך אפיה וגבי דיליה, שכן תעשה דין ברשע הזה, הנשא שופט הארץ וכו' ותהיה מציל את עשוק מיד עושקו ויאמר במלך המשיח וידכא עושק, מיד כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, וזה כסא נכון שיאמר בו כירח יכון עולם שהרי בשעה שיחוד שלך יתגלה עוד לא יהיה שינוי באורם של ישראל, אלא כי ה' יהיה לך לאור עולם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קנד

חיבוד שתי מדות „אמת" ו„שלום" בכח קיווים של ישראל שמקוים ליחדו.

אל אחד יחיד ומיוחד תן שלום לעמך באור הפנים שאתה מאיר, שנא' בהם יאר ה' פניו אליך ששם מאירים ש"ע אורות והם מלבוש להתלבש לישראל להציל אותם מן הס"א, ובו לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש, והוא **מלבוש** והוא **בשלום**, צדיק יסוד עולם בשעה שהוא מאיר כל הפנים מאירים, וזה שאול שנא' בו המלבישכן שני עם עדנים, עדנים לישראל ברחמים, שני נגד ס"א לכלות אותה בג' אלהים בק"כ צירופים שלהם שהם ש"ס בחשבון שני, ועוד י"ו פנים לחרב שלך בהם חרב לה' מלאה דם להעביר ס"א מן העולם, וזה ש"ס וי"ו הרי שע"ו כמנין שלום, שיהיה שלום לישראל וחורבן לא"ה דכתיב ברוב עוזך יכחשו לך אויביך, מיד ה' עוז לעמו יתן וזה עוז נגד הס"א, [ה'] יברך את עמו בשלום באור הפנים לישראל, בשעה שהפנים מאירים כל ברכות נמצאים בעולם בלא חסרון כלל, באותו הזמן לא תחסר כל בה זה צדיק, כל, שלום ודאי, בזמן שזה נמצא אין שום צנור נפסק שהרי הכל באהבה עומד לגבי השכינה, כגון והאמת והשלום אהבו, שהרי בשעה שאמת ושלום מתעוררים אהבה נמצאת בכל מדרגות הקדושות וכל א' מקבל מחבירו ומקבלין דין מן דין, אמת זה ת"ת, שלום זה צדיק, בשניהם אהבה נתקנת, שת"ת הוא ו', צדיק ו', עם זו יצרתי לי וכו', זו בכלל א' **אהבה** ודאי, אמת ושלום אהבו, מיד יחוד שלך מתגלה מתוך האהבה לקשר כל המדריגות בקשר א', שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך, שנא' בה ודרשו את שלום העיר, להזכיר אותה לפני הב"ה בכמה זכרונות מצד או"א שנא' בה המזכירים את ה' אל דמי לכם, שעמלק הרשע רוצה להגביר שכחה, שבה ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני בעבור אורות שאינם מאירים לגבה, אבל כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק, מצד או"א יה, בהם תלויה זכירה להעביר שכחה זאת, ומיד יאמר בשכינה ואנכי לא אשכחך, וכמה נשמות קדושות וכמה מלאכים קדושים מזכירים תמיד השכינה לפני המלך, המזכירים את ה' אל דמי לכם ר"ת **אדל**, בו וידל ישראל עד מאד בעבור עמלק שנטל כחו של יעקב וגרם לו להיות דל בגלות דכתיב מי יקום יעקב כי קטן הוא, ואין עניות אלא בדעת, בתורה שנשתכחה מישראל, ומי שמזכירים השכינה לפני המלך מצד או"א גורמים לשכחה זאת לעבור מן העולם, מיד מקימי מעפר דל ושם זה נעשה **אלד**, בו אמור לצרותינו די, מיד מאשפות ירים אביון להתקשר בשם זה קדוש **אגלא** שכן

עולים שניהם בחשבון א', בו יהודה אתה יודוך אחיך וכו', גור אריה יהודה וכו', לא יסור שבט מיהודה וכו', אוסרי לגפן עירה, כאן תיקונו של מלך המשיח מאשפות ירים אביון ודאי, מיד אמת ושלום מתחברים כא' והם תרין משיחין יעקב ויוסף אהבה שולטת על ידיהם, שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך, יחוד שלך מתגלה בעולם מיד והיו לאחדים בידך, באותו הזמן והיה ה' למלך וכו', **אחד אחד** כלל שם הקדוש שלך **יהוה** ב"ה, מיד ימלוך וכו' ה' דייקא בחיבור א' בתיקון שלם, **רבון כל העולמים** הרי לשם זה כל תקותם של ישראל, וכן נא' לישועתך קויתי ה', כדי לחבר בכמה קוים אמת ושלום והם קוים של אהבה שנעשים כפולים מצד זה ומצד זה, בהם אילת אהבים ויעלת חן, **אילת** שהיא **אמת**, אהבים באהבה שהיא כפולה, מיד אמת ושלום אהבו, גלה יחודך לעמך ישראל שהם מקוים לפניך באמת, מיד הנה מלכך יבא לך (שלום) [צדיק] ונושע הוא, יבא כמנין אחד, וכן תאמר לשכינה הקדושה באי כלה באי כלה, יבא בצדיק, באי בשכינה, להיות הכל ביחוד שלך אחד אחד והיו לאחדים בידך, מיד והיה ה' למלך וכו', ה' אל תאחר, אחד יחיד ומיוחד, **לישועתך קויתי ה'.**

קפה

טעם מאה ברכות שמברכים ישראל בכל יום, ומעלתם.

אל אחד יחיד ומיוחד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד במאה ברכות שמברכים ישראל בכל יום, שהרי בב' בראת עולמך בראשית ברא אלהים, אבל יחוד שלך א' עומדת למלא אותה כל ברכה ודאי, א"ב אב אחד לכלנו, ב' **ברכה עב סג מה בן**, כללות אור שמך הקדוש, א', שם הקדוש שלך יוי שממנו יוצאים ד' מילואים אלה, ומלא ברכת ה', ומלא דייקא, שכך מתמלאים ד' אותיות ונא' בהם ועתה יגדל נא כח ה', מיד כל אות מוציאה מילוי שלה ונעשה **ברכה עב סג מה בן** ומלא ברכת ה', והרי א' עולה ביחוד שלך למאה, וזה איק כמנין אלף, א' עולה לי', י' עולה לק', אח"כ חחר הכל לא', וזה אֶלף אלף להחזיד הכל ליחודך, בשעה שזה מתגלה מיד מאה ברכות מתפשטות בעולם, בכל יום אברכך, בכל, **ב כל**, נש"ב שמאירים לשני צדדים והיתו קו"ש כלל שני הידים שנא' בהם אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, בשעה שיחוד שלך מתגלה מיד קורא אני אליהם יעמדו יחדיו ונעשה הכל יחוד א' חה מאה, בהם ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל וכו', מה, אל תקרי מה אלא מאה, וזה אדם מ"ה כולל

זכר ונקבה בחיבור א' שבהם מתגלה יחודך ומיד יורדים הברכות לכל העולם, ולנגדם מברכים ישראל לפניך ליחד יחד זה בד' ק"ש בהם ד' פעמים כ"ה שהם מאה, ב' כל, בכל יום אברכך ודאי, כן אברכך בחיי זה ק"ש, שחיים עליונים מאירים מלפניך שאתה חי החיים ומיד מאה ברכות מזדמנים כראוי (מאותו) [ואותו] השם העליון מתברך לברך כל העולם במאה ברכות אלה, ושם ב"ן בו מאה ברכות לרדת לעולם, ועוד אדנ' בו מאה ברכות על כל זה נא' בשכמל"ו, בשכ"מ זה אדנ' שכן מראה אדון כל המעשים, ד' אחד הוא נ"ב להראות מאה ברכאן שכן יורדים בשם זה, בשכמל"ו ודאי, בכל יום אברכך זה ק"ש, ואהללה שמך לעולם ועד זה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הרי ישראל מקוים לפניך להמשיך להם ברכות האלה שכן נמשכים בסוד אות ו' קו ודאי, בו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, וכמה נחלים הם שיוצאים ממקור אחד להשקות לכל נשמה ונשמה מישראל, ולפי שבכלם מאה ברכות אלה כן יש להם לישראל לברך כל א' מהם ברכות אלה, ועוד ה' אלהים אמת שבשעה שמאה ברכות יורדות לעולם אתה מסכים עמהם כדי שלא תוכל הס"א לאחוז בהם, במה אלא באמת שלך שמראה חותם, בו גן נעול וכו' מעיין ודאי שמוציאים הברכות לעולם, אך מעיין ובור מקוה מים יהיה טהור שלא להתערב שם זוהמת נחש ח"ו, מי מקיים טהרה זאת אלא **אך** מעיין ובור, זה **אהיה** בחשבון אך, והוא אכים ורקים מיעוטים למעט הנחש שלא יזדמן שם, **אהיה יהוה אהיה** זה אמת, אך ודאי, אך טוב לישראל, מעיין חתום, וכן ישראל ממשיכים הברכות בק"ש ואחריו אומרים ה' אלהיכם אמת להתחזק באמתך להיות מעיין זה מעיין חתום שלא יתקרב שם נחש ח"ו, **רבון כל העולמים** קבל עבדות בניך שהם עובדים לפניך ומתחזקים ביחודך שהם מקוים לאמתך ותעתר להם ברחמים, אל אחד יחיד ומיוחד עשה ואל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קפו

כל המאורות בעלי החסד יש גבול לחסדם אבל יחודו ית' אין קץ לחסד שיש בכחו לפעול, ולכן אין כל שם שיגדירנו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי לגדולה שלך אין הפסק וזה חסד שאין לו הפסק, שכל שאר בעלי החסד אעפ"י שיכולים להיטיב אבל אין שום חסד שלא יהיה לו גבול, אבל אתה כי גדול מעל שמים חסדך, שהרי שמים בחסד נתקנו דכתיב וימיני טפחה שמים וזה שם מים שהרי מי ברכה

עומדי' שם להשפיע לארץ והארץ היא מקבלת (שאין משפיעים) [מאלה שמשפיעים] לה אבל משפיעים אלה הם מושפעים ממך, אבל אתה משפיע לכלם ואין אתה מקבל מאחרים לפיכך חסד שלהם אעפ"י שהוא חסד אינו יכול לתת אלא מה שבכחם, אבל אתה חסד שלך הוא גדול שאין לו הפסק כי גדול מעל שמים חסדך, ושם הקדוש שלך מתפשט במדריגותיו והוא גדול בשעה שעושה חסד בעולם שנא' בו גדול ה' ומהולל מאד וכמה תהלות נותנת לו לפי המדריגות שהוא פועל בהם שכמו שלכלם יש גבול כן יש להם שם להזכיר אותם בו ולספר בם שבחם, ומהלל מאד ודאי, בכמה מיני תהלות לפי שכמה מיני חסדים הוא פועל, אבל יחוד שלך אין לו שם וכ"ש כינוי שיראה אותו ולא תהלה שתוכל לספר שבחו אלא ומרומם על כל ברכה ותהלה שהרי במדריגות קדושתך שם נא' ויברכו שם כבודך אבל ביחוד שלך ומרומם על כל ברכה ותהלה ודאי, לפיכך גדול ה' ומהולל מאד למטה, ולגדולתו אין חקר למעלה ביחוד שלך, כי גדול מעל וכו', וכל מדריגות שלך אמת הם, אבל יש אמת שנא' בו ותשלך אמת ארצה שיכול שקר לכסות אותו, אבל אמת שלך בו אמת מארץ תצמח אמת ששולט על הכל, בו וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים וכו' ועד שחקים אמתך, **רבון כל העולמים** ליחודך ולאמתך ישראל מקוים והם משימים ציפוים בך אעפ"י שרואים כמה שינוים בזמנים מצד אותה שנא' בה לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, שהם י"ד עתים לטובה י"ד לרעה וזה (עיתותי בידך) [בידך עתותי] דייקא, אבל מצד שלך ועתה יגדל נא כח ה', **כח** כלם לטובה שימין ושמאל נעשה אחד, קורא אני אליהם יעמדו יחדיו, והיו לאחדים בידך, ולפיכך בכל השינוים אין ישראל משתנים לפי שתקותם ביחוד שלך שאין שם שינוי דכתיב אני ה' לא שניתי, גלה יחודך באמת לישראל שהם גוי אחד כלה זרע אמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

פזק

כ' מחשבות יש באדם. מחשבה טבעית שמקודה בלב הפוגה לטוב ולרע, וע"כ שקר מתאחז בה. ועצה מושפעת מאת ה' שמשכנה בכליות, ואין פנייתה אלא אל האמת.

אל אחד יחיד ומיוחד תורת אמת נתת לישראל, הן אמת חפצת בטוחות ובסתום חכמה תודיעני, שהרי כליות יועצות מצד אי' עלאה ודאי, אבל רבות מחשבות בלב איש והם גורמים להיות שקר שולט ועצת הכליות נסתרת, ואתה לא הודעת לבני האדם מהיכן עצה נמצאת מן

הכליות שהם ידיעה סתומה מצד בינה ודאי, בשעה שהרוח הנמשך מלמעלה מגיע לשם מתפשט בכח ומאיר העינים, ואלה הם כליות (נועמות) [נובעות] חכמה, שהרי הלב שמת תלוי למחשבה לפי הטבע מצד שם אלהים שם אור וחשך, מצד זה רבות מחשבות בלב איש, ושם רואים גם בני האדם שמחשבה שם תלויה, אבל עצה הנסתרת יש מקום לא נודע מצד אי' עלאה כליות ודאי, בהם הן אמת חפצת בטוחות כאן עצת אמת, אמת שאין שם שקר, עצת ה' היא תקום, לפיכך בסתום חכמה תודיעני, בסתום ודאי דבר סתום ולא נודע, ומכאן החכמה הגדולה שלנו [לא] מצד המחשבה של אדם אלא עצת ה' דייקא, אף לילות יסרוני כליותי, ובזמן שרוח הקדש נסתלק מישראל (נביאת) [נביעת] הכליות ניטלה ולא נשאר אלא לב הה"ד כי גוי אובד עצות המה ואין בהם תבונה, שהרי כשהכליות אינם יועצות הלב אינו מבין אלא נעשה אבן מצד שקר ששולט בעולם, באותו הזמן ה' יודע מחשבות אדם כי המה הבל, ועכ"ז תורת אמת נתת לישראל להחזיר (נביאת) [נביעת] כליות האלה שנא' בהם אשרי הגבר אשר תיסרנו יה וכו', אף לילות יסרוני כליותי, והם יסורין מצד או"א ובסתום חכמה תודיעני, וזה אש של מ"ת בו מן השמים השמיעך את קולו ליסרך, **רבון כל העולמים** כאן יחוד שלך מתגלה, לא מחשבה שהיא הבל אלא עצת ה' ודאי, אף לילות יסרוני כליותי, תן עצה בכל עמך ישראל שיהיו משכילים בתורתך ועומדי' בכל סודותיך סוד ה' ליריאיו וכו', ולפי שאנו מקום לפניך תעשה תקותינו נחל יורד מן הבינה העליונה להיות לב ישראל מבין בתורתך ולתת לכליותינו עצה, בסתום חכמה תודיעני, עד כי תמלא הארץ דעה מלפניך דכתיב כי מלאה הארץ דעה את ה' וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

קפח

ישראל בגלות נחשבים מתים, והיינו מפני רוח הטומאה השורה בחו"ל ומונע בפני אור רזי התורה להתגלות להם להחיותם. ולכן אין כח ביד ישראל בגלות לתקן את השכינה. שאין השכינה מאירה אלא מן החיים העליונים שה"ס שפע רזי התורה.

אל אחד יחיד ומיוחד תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין, שהרי כמה רוחין טמאים שהם מטמטמים לבו של אדם היו סותמים לבותיהם של ישראל שלא ליכנס בתוכם אור תורתך והם הולכים בחשך בכמה פלפולים וקושיות, שנא' בהם במחשכים הושיבני וכו', שהם גופי הלכות מצד הגוף העליון, ואין בהם מי שיתדבק בחיים העליונים שהם

חיי המלך בסודות התורה, ולפי' כמה מצות שהיו נוהגות בארץ פסקו מהם שנא' בהם במתים חפשי כמו חללים שוכבי קבר, ועוד במתים חפשי שאתה מסרת תיקון שכינתך ביד בני אדם, ולפי שחיים אלו ניטלו מהם נא' בהם אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה במתים חפשי ודאי, להראות שתיקון הארץ העליונה ניטל מהם, וזה ארץ החיים שנא' בה והארץ נתן לבני אדם לתקן אותה תיקון שלם בסוד ארץ החיים שמאירה מן החיים העליונים בסוד התורה, ואלה הם מצות הנוהגות בארץ שהם תלוים בה ודאי, וישראל רחוקים ממנה בגלותם, הרי תבריח רוחות טומאה האלה מהם ומכל סביבותם בכח שמך הקדוש יה שהוא(וה) [יה] בארץ החיים, ובכמה יסורין שסבלו לפניך בגלות שנא' בהם אשרי הגבר אשר תיסרנו יה וכו', אתה תפתח להם שערי ג"ע להאיר עליהם אויר יה אוריה לתת להם השכלה לרזי תורתך פתחו לי שערי צדק וכו' יה, תחטאני באזוב ואטהר זה (איזוב) [אזוב] שמבריח טומאה מן העולם וזה **אהוה, טוב את השמים** ואת הארץ, לקשר אותם בקשר א', ומיד תוהו ובוהו וחשך ותהום יעברו מן העולם שהם קליפות התורה, קש ותבן, שבעבורם צריך קושיות ותירוצים, וכמה הם שנשארים בתיקו עד שתתן להם תיקון ע"י אליהו ז"ל לקשר בטוב זה את השמים ואת הארץ, מיד שמים מאירים לארץ ויאמר אלהים יהי אור וכו', העם ההולכים בחשך וכו', וכמה פעמים שמחשיכים עיני הנשמה שלא להסתכל בכבוד שלך, שנא' בהם כי אם עונותיכם היו וכו', הרי תוריד **שלג** מתחת כסא הכבוד שהם ג' אלפין [אלף אלף אלף] שבהם יחוד שלך מתגלה, אני ראשון וכו' וי' מתחברת עמהם ונעשה **אהבה** מיד ועל כל פשעים תכסה אהבה, תכבסני ומשלג אלבין, ולא יהיה עוד מחיצה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים, אלא ונגלה כבוד ה' וראו וכו', **רבון כל העולמים** יחוד שלך יגלה אמת בעולמך, ותקוה שלנו יגלה אורך לישראל בג' קוים שהם אחד, תקוה ליחוד שלך שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי אין אלהים, וזה חוט המשולש לא במהרה ינתק, וכנגד זה ג' אלפין אלה ירדו לישראל שהם **אור אור אור**, וזה **כתר**, כתר תורה, ותורה אור, שיהיו מוכתרים כלם בכתר זה, שנא' בהם תורה צוה לנו משה וכו', ועוד בית יעקב לכו וכו' שני אורות הם **בית**, אור שלישי עומד בבית זה והכל **כתר** תורה, כי מציון תצא תורה, בית יעקב שני אורות, לכו ונלכה באור ה' אור שלישי, בו כי ה' יהיה לך וכו' ושלמו ימי אבלך, להתתקן הכל בתיקון שלם ביחוד שלך אור פשוט א"ס ב"ה, ברוך שמו לעולם ולעולמי עולמים, **לישועתך קויתי ה'.**

קפט

גם הסתר הפנים שהמאורות מסתירים אורם מפני לילי"ת המתאחזת בשכינה, סוף סוף נחשב תיקון לעולם, שאילו לא הסתירו אורם בשעה שיש בהם פגם, היה העולם חרב.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה שמת לב מבין שהיא השכינה שהיא משגחת על כל דברי העולמות עליונים ותחתונים, ומי שמצער הגוף מיד הלב מרגיש, כך בשעה שהס"א שולטת על הבריות בתחתונים שהם איברי הגוף מיד הלב שהיא השכינה מרגשת ונא' בה ויתעצב אל לבו, ועצב זה לילית שפחה רעה לקות המאורות שגורמת לאורות העליונים שלא להאיר וכן מתדבקת בלבנה הקדושה ומחשכת אורה, לפי שיש ללבנה כ"ח עתים י"ד לימין י"ד לשמאל בסוד הלב, לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, בזמן שלילית שפחה רעה מתאחזת שם **לב** נעשה **בל** מצד שמאל, וזהו אכול ושתה יאמר לך ולבו **בל** עמך, שהרי לילית שפחה רעה אינה מתאוה אלא למאכלות אסורות שהם מטמטמין לבו של אדם, שהרי לחם הקדוש הוא לחם אבירים אכל איש שנותן כח ללב להבין בסודות עליונים ומי שחסר ממנו נא' בו ואיש נבוב ילבב, כיון שאוכל אותם נעשה לו לב א', וזה לחם מצד הקדושה שנא' בו צדיק אוכל לשובע נפשו, אבל לילית שפחה רעה כל תאותה למאכל רע שמטמטם לבו של אדם, וזהו אכול ושתה יאמר לך, א"ת לתקן זה הלב לתת לו הכנה, לא כן אלא ולבו בל עמך, לעשותו מלב בל, טמטום הלב ודאי, לב כסיל לשמאלו ודאי, שהרי ל' לימין ב' לשמאל, כשהלמד שולט נעשה לב חכם לימינו כשהב' שולטת נעשה בל, לב כסיל לשמאלו, **ה'** מתחברת עמהם לימין **הלב** מבין, לשמאל **הבל** ורעות רוח, כל זה בעבוד אל אחר עצבון רע שמחשיך זה הלב, בשעה שיחוד שלך מתגלה הרי שתי הלבבות נעשים לב א' ואין מאיר שם אלא רוח חיים מצד שלך שהוא רוח הקדוש, לפיכך צוית לישראל ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וכו' לעשות משתי לבבות לב א', **רבון כל העולמים** הרי אנו חפצים שיהיה לנו לב א' לעבדך באמת ואין אנו יכולים עד שתטהר אותנו, שמפני שאנחנו חוטאי' לפניך יחודך נסתלק ממנו ונשארנו פזורים בד' כנפות הארץ, וכן אנו מתפללים וטהר לבנו לעבדך באמת, ואין מי שיוכל לטהר אלא הכח שלך בהסתר פנים שאתה מסתיר ממנו, שכן בו נא' אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, ובהסתר פנים זה בראת עולמך בשם **אלהים** שנא' בו בראשית ברא אלהים וכו', וזה ברא מלה סתומה סוגרת בלא פתיחה שכן היית מסתיר פניך מפני מעשיהם של רשעים, ובאותו הזמן והארץ היתה תוהו ובוהו, אבל בסתר במקום שאין קטרוג משיג היית מתקן ומזמין טהרה

לעולמך, שכן נא' בו בסוף הכל ויאמר אלהים יהי אור וכו', בשעה שגילית פניך, (שכן ש)נא' בך לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שהרי אם פגם היה נמצא ופניך מביטים היה עולם חרב, ואתה הסתרת פניך והנחת מקום לרשעים האלה ס"מ ונוק' שהם אלהים אחרים לשלוט בעולם, ובין כך ובין כך אתה מתקן לנו תיקונים גדולים ותגלה פניך ותטהר אותנו שנא' בך באור פני מלך חיים, לפיכך הסתר פנים שלך צדקה היה לנו שאתה אלהי ישראל מושיע ודאי, והרי כמה הסתרת פניך ממנו בסוף גלותינו, כמו שהסתרת פניך כך ראוי שימצא לנו תיקון גדול, והשלימות של כסא ושל אלהים יצא לנו אור שנא' בו והיה לעת ערב יהיה אור, לב טהור ברא לי אלהים, טהר לבנו לעבדך באמת, כמו שאנו מקוים לפניך ביושד נכון שאינו נוטה לשום צד, והרי תקותינו חזקה שאפי' כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותה ממקומה, כך אורך תכין בלבבנו ותכונן עלינו אור פניך שלא יוכל שום קטרוג להזיז אותו, ואם בזמן אחר גרמו עונותינו שיסיר רוח ממנו שנא' בו והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, עתה ורוח נכון חדש בקרבי, רוח נכון שלא ימוט, תום ויושר יצרוני כי קויתיך, שביושר אנו מקוים לפניך וביושד תעננו, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

קץ

סדר גילוי ויחוד בעולם, ישראל מתתקנים תחילה בהכרת יחודו ית',
ואח"כ כל גויי הארץ נגררים אחריהם. אבל עד שלא נתתקנו נאמר
באו"ה לא המתים יהללו יה וכו' ובישראל נאמר ואנחנו נברך יה.

אל אחד יחיד ומיוחד פזרת ישראל בד' כנפות הארץ לגלות יחוד שלך בכל העולמות, וזה ד' דאחד שבה בשכמל"ו מד' אותיות של כבוד, הם ד' זאת שבהם תגלה כבודך על כל העמים הרחוקים דכתיב ונגלה כבוד ה', ויקבלו כלם אמונת יחודך שנא' בהם כי אז אהפוך אל וכו' שכם אחד, שהם שם כבוד מלכותו ודאי, זהו ד' דאחד להחזיר כל רע לטוב בגילוי יחודך השלם והנורא, אבל דבר זה מתחיל בישראל שנא' בהם השיבנו ה' אליך ונשובה וכו', שהרי ישראל שקבלו תורתך וידעו אור שלך בהם נא' ששגגת תלמוד עולה זדון, ובשאר א"ה שלא שמעו את שמך ולא ראו את כבודך הם חוטאים, ואם אתה רוצה להחזיר רע לטוב צריך שתתחיל מעמך לתקנם בטובך ואח"כ ימשכו אחריהם כל גויי הארץ, אלמדה פושעים דרכך וחטאים אליך ישובו, ד' דאחד משם כמה דרכים מתפשטים לכל צד שבהם צריכים כל אומות העולם להתתקן בקבלת עול מלכותך, למדם לישראל

עמך בתחלה וישובו לך כל (רשעים) [רשעיהם], מיד יהיו נגרים אחריהם כל גויי הארץ, כי אתה אחד יחיד ומיוחד רוצה בגילוי אמתך שהוא מתגלה מד' כנפות הארץ, שכך הם מתפשטים עשר מאמרות לכל כנף והם מ', ועוד נעשים ת', וחוזרים ונכללים ביחודך, אמת מארץ תצמח, אימתי כשכל הכנפות נכללים כא', שנא' בהם לאחוז בכנפות הארץ וכו', שהרי עתה באלה הכנפים ד' קליפות שולטות שהם מתים שנא' בהם לא המתים יהללו יה, וזה יה בארץ החיים, שהוא השם שבו בראת עולמך, כי ביה ה' צור עולמים, ובשעה שתגלה יחודך תנטל ממשלה מן הרשעים האלה וישאר הכל תחת ממשלתך ביחוד, אמת מארץ תצמח ודאי, מיד גם ה' יתן הטוב, יתן טוב לא נא', אלא יתן הטוב, כאן שם יה בר"ת, יה בארץ החיים, מיד ואנחנו נברך יה וכו' שאתה לבדך תהיה מולך בכל הארץ ולא תהיה שליטה חוץ משליטתך, והיה ה' למלך וכו', **רבון כל העולמים** הרי לגלות שם זה אנו בוטחים לפניך, שכל צרותינו וכל דלותינו לפי שאין אתה מגלה יחודך וס"מ אל אחר מתנשא לשלוט בעולמך, אבל אנו ליה וליה עינינו, שם זה שבו בראת עולמך בו תנהג אותו ולא יעצור עמך אל נכר, ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, מיד ואנחנו נברך יה וכו', שכן הודעתנו בטחו בה' עדי עד כי ביה וכו', ולשם זה אנו מקוים, בשם זה אנו בוטחים תוחלתנו לא תכזב שאתה אל אמת, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קצא

תיקון שירי דוד – העברת שתי בנות העלוקה מן העולם.

אל אחד יחיד ומיוחד שני דמים נשפכו, דם של אדם ודם של קין, מי גרם זה אלא לילית שפחה רעה שהיא נדה זונה, אדם שפך דמו ודם זרעיותיו, קין שפך דמי הבל וכמה צדיקים שהיו עתידים לצאת ממנו, ואתה פוקד עון אבות על בנים שאוחזים מעשי אבותיהם בידיהם, פקדת על קין שפיכות דמו של אדם ואמרת לו קול דמי אחיך, באותה השעה ארורת אדמה וארורת אותו, ובשתי אירות אלה הם שולטים בעולם מצד שתי נוקבין בישין שנא' בהם לעלוקה שתי בנות הב הב, ונתת לישראל עמך להיות מהללים לפניך בשירי דוד עבדך להעביר שתים אלה מן העולם, וזה דוד שהוא חשבון **הב הב**, ונא' בו ודוד מנגן **ביד** לעלות בשיר ולרדת בשיר בז' מדריגות שהם שבעה ימים ושבעה ימים י"ד יום, והרי ישראל אומרים שירה תמיד לפניך, שאתה בוחר בשירי זמרה ומתעטר ביחודך עליהם, שהם

יודעים שבחים דישתבח שאתה מתגלה בסוד אחד, ולפי ששני דמים אלה הם שתי אירות, מצד א' שלא בראת בה העולם לפי שהיא לשון אירה, הרי י"ג ברוך בברוך שאמר להתעטר בהם ביחודך הקדוש באותם השירים שהם אומרים לפניך ואז תתקן א' בא' שלך שהיא אחד, ומיד תהפוך את הקללה לברכה דכתיב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה, וה אהבה אחד, הצילני מדמים אלהים וכו' וכמו שאנו אומרים לפניך שירי קדשך הנאמרים באמת ברוח הקדש שנא' בו רוח ה' דבר בי ומלתו על לשוני כן תגלה לנו יחודך שהוא לבדו שולט באמת, וכמו שאנו מקוים לפניך כן תדבקנו לך בדביקות גמור שנא' בו ואתם הדבקים וכו', ואלה הדמים לא ישלטו לעשות מיתה בישראל ח"ו אלא ואתם הדבקים בה' וכו'. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, שהמתים אינם מהללים דכתיב לא המתים יהללו יה ואנחנו נברך יה וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

בקץ

גם בגלות, אעפ"י שד' קליפות שולטות על ישראל בסוד העריות, נתן ה' להם בתי כנסיות ובתי מדרשות שהם מקדש מעט, ששם אור יחודו ית' מתגלה להם ומתחברים ב' אותיות ו"ה, ולכן מה שמצד חשכת הגלות צריך להישמר מפני גילוי עריות, במקדש מעט נאמר ולא יתבוששו, שבמקום גילוי היחוד ערוה לא נמצאת.

אל אחד יחיד ומיוחד פזרת ישראל עמך בד' כנפות הארץ שהם ד' קליפות השולטות בעולם בהם נא' ולא יגלה כנף, שהרי הם **ערוה, רע וה** ודאי, נרגן מפריד אלוף שהם גורמים פירוד לקו"ש לפיכך החשך שולט שם, וישראל שעומדים שם עומדים בחשך, שהרי אין אור מתגלה להם שם ונא' בהם במחשכים הושיבני וכו', ועכ"ז נתת להם מקוה, מקדש מעט, שהם בתי כנסיות וב"מ ששם מתגלה יחוד שלך לחבר שני אותיות אלה **וה**, ומה שבחוץ הוא גילוי עריות מצד עשו שנא' בו איש יודע ציד איש שדה, וכתיב כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה, במקדש מעט זה יחוד שלך מתגלה, שם ולא יתבוששו, וכן אמרו ואין הביישן למד שהרי במקום שהיחוד שלך מתגלה בשת רע אינו שולט שם, אלא ויעקב איש תם יושב אהלים, איש תם ודאי, שהוא מחזיר כל מה שבחוץ הוא **מת לתם** בתלמודא מצד צדיק ווי עולמים שהוא צדיק תמים, בשעה שערוה מתדבקת בה, שם בשת שם חרפה, דכתיב לא נוכל לתת את אחותינו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו, חרפה דייקא, שנא' זכור

זאת אויב חרף ה' ועם נבל נאצו שמך, אבל במקום שיחוד שלך מתגלה ערוה לא נמצאת שהיא פירוד, אלא יחוד ודאי, ומת נעשה תם ויעקב איש תם יושב אהלים, ועוד **מת, א'** מתגלה עליו ביחוד שלך ונעשה **אמת**, זה החזרת הרע לטוב, תם זה תיקון תשובה ומ"ט להפוך ממת לתם, אמת רע שחזר לטוב ביחוד שלך דכתיב ברוב עוזך יכחשו לך אויביך, ויעקב איש תם יושב אהלים, אותם שנא' בהם מה טובו אוהליך יעקב, שהם מצד טוב בלא רע כלל מצד עץ החיים, וזה תורה עץ חיים היא למחזיקים בה ודאי, בה אגורה באהלך עולמים, עולמים שנים שנא' בהם מן העולם ועד העולם, עולם העליון **יהוה** ב"ה עולם התחתון **אדני**, יחוד מחבר אותם כא' **יהוה אדני**, אגורה באהלך עולמים ודאי, ומה שבגלות הוא גילוי כנף עריות ודאי, בב"כ וב"מ נא' אחסה בסתר כנפיך סלה, זה כנף קדוש, ופרשת כנפיך על אמתך, וכאן אמרו (מפיל) [מאפיל] בטליתו בעבור עיני הרשעים שהם ערוה חרפה שלא להתדבק שם, אלא תחשכנה עיניהם מראות, ומקום שיש סתר זה אין בושה כלל, ולא יתבוששו, שלילית שפחה רעה היא וכל חיילותיה אינם נמצאים שם כלל, לפיכך ישראל בך מתדבקים ביחוד שלך בכל מקום, ועבודתך עולה לפניך סלת נקיה בלא תערובת כלל, **רבון כל העולמים** הרי [אנו] מתדבקים ביחודך ומקוים לפניך שתאיר לנו באורך אעפ"י שאנו בחשך, כיון שלא מנעת ממנו מקום להסתתר תחת כנף יחודך, יהי רצון מלפניך שנראה תקותינו בשמחה כי אתה ה' לא יבושו קויך, שכן אמרת וידעת כי אני ה' אשר לא יבושו קוי, עננו בשמחתך אל אחד יחיד ומיוחד ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קצג

בומן הגלות כאשר כח התפלה נחלש בישראל, תקותנו לשתוק וליחל לאלקים. כי מחשבת הלב ויחולו עולה למעלה מכל המדרגות ומעודדת שם את אור יחודו ית'. ואין צריך לכך ידיעת תיקון המדרגות הפרטיות, שהיחוד ביון שהוא מתעודד, שולט הוא ומתעלה על כל סדרי הספירות, ומחיד מדה"ד למדה"ר.

אל אחד יחיד ומיוחד נתת לעמך תפלה להתפלל לפניך לעורר כמה מדריגות להאיר מאורות עליונים ולתקן הסדרים כראוי, ולפי שחטאו ישראל לפניך ופגמו פיהם ולשונם דכתיב ויפתוהו בפיהם ובלשונם וכו', כח זה נתחלש מהם והרי הם צועקים ולא נענים, שכן משפטיו יושד ואמת מדה כנגד מדה ונא' בהם בגלות אז יקראוני ולא אענה ישחרונני וכו',

הרי מצאנו תקוה לפניך לשתוק וליחל, אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו תקותי, וזה עולה לפניך למעלה מכל המדריגות, שסידור תפילות ותיקוני' עומד באותם המדריגות של שמך הקדוש ב"ה, והרי חכמה נסתלקה מישראל ואין אנחנו יודעים לסדר סדרים ולתקן תיקונים שלימות מדריגותיך להאירם כראוי, הרי יהוד שלך מתעלה על כל הסדרים ושולט על כל התיקונים, ואתה נוטל ביחודך מחשבה טובה שכן יחוד שלך במחשבה מתגלה, הרי אנו משליכים יהבנו עליך ונאקת לבנו ליחודך, תתעלה להשלים מה שאין אנחנו יודעים לסדר כראוי, ושם אלהים שבו תלוים כל סדרי דינים שצריך למתקם הרי אין בנו עוד כח למתק (אותה) [אותם] שהרי אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם ואין מתגלים לנו סדרי מדריגותיך להקים בהם תיקון שלם, הרי נשתוק לפניך ומחשבת לבבנו תגלה יחודך להשלים מיתוק להחזיר מדה"ד למדה"ר, אך לאלהים דומי נפשי, כי ממנו תקותי, קיוי שלנו יעלה לפניך באמת להקים כל מדריגות קדושתך דבר על בוריו באמת ובאמתה ואתה תסייע ביחודך עמך ישראל שהם גוי אחד בארץ, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

צדק

עיקר העבודה באמת היא לעורר הרצון לפניו ית'. אח"כ הרצון בהימשכו עושה כל התיקונים במאורות שכולם עניני החזרת רע לטוב, שכן רצונו ית' הוא אך להיטיב. ומהו המעורר את רצונו, אלא אמתת היחוד שישראל מיחלים לו בכל עת.

אל אחד יחיד ומיוחד ילאפולליצ"ו, [יהיו לרצון אמרי פינו וכו']

בכמה אמירות שיוצאות מפינו לעורר אורות עליונים, הרי אין כח באדם לתקן תיקונך אלא שרצונך עושה הכל בכל העולמות, וזה שמתעורר בדברי פינו ומחשבת לבבנו וזהו שנותן להם כח ועושה כל תיקון, והרי נחשב לפניך כאלו אנחנו עשינו, וכן מתפללים לפניך רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ותפלתם, שהרי כל העבודה שלנו לעורר רצונך כדי שהוא יעשה תיקונים שלימים כרצונך הטוב, ואם לאו הרי קולם של בני אדם באויר נאבד ואינו עולה אפי' (הרקיעים) [ברקיעים] התחתונים, שהרי כל תפלה ותפלה שרצון העליון מתעורר בעבורה כל שומרי היכלות ורקיעים שרואים התעוררות רצון זה העליון מתחרדים לקראתה ונוטלים אותה בחיבה ועולה לפניך הוד קדושתך, ושם עושה מה שעושה, וסדרים נסדרים, ותיקונים נתקנים, ואורות מאירים הכל כראוי, ואם רצון זה אינו מתעורר אין

מי שיתעורר לקראתה, ונשארת אובדת באויר העולם, **רבון כל העולמים** מי יעורר רצונך אלא אמונת יחודך, שהרי מי שמתכוין באמונת יחודך אמונה שלך עלת העלות אתה מוריד אותו על כל הספירות הקדושות לחבר בה קו"ש בחיבור א', מיד רצון זה מתעורר בעבורה ותפלות (מקבלות) [מתקבלות], **רבון כל העולמים** גלוי וידוע לפניך שליחודך אנחנו מקוים באמת ובאמונה ע"כ יהיה רצון זה מתעורר לקולנו ותהיה תפלתנו מקובלת לפניך ילאפולליצ"ו, **לישועתך קויתי ה'.**

הקץ

ב' מעלות שבישראל, א' ביהמ"ק, וא' מלכות בית דוד, בתיקונם אור מגיע מהם לישראל, ועתה שנחרבו הם בחשך. בקשה שבכח הקיווי שישראל מקוים ליחודו, ישיב ה' שניהם לתיקונם, שכן שנים אלה עומדים לגלות יחודו ית' בעולם, ביהמ"ק אחד, מלך אחד, שבהם ישראל גוי אחד בארץ.

אל אחד יחיד ומיוחד מגיננו ראה אלהים והבט פני משיחך, שנים שנחרבו בה"מ ומלכות ב"ד, בה"מ שנא' בו, על הר ציון ששמם, ציון שדה תחרש, משיח שנא' כן משחת מאיש מראהו, ופנים שלו שמהם היה צריך לצאת אור לישראל, שנא' בהם באור פני מלך חיים, הרי עתה נא' בהם לא תאר לו ולא הדר, ומאלה הפנים אור מאיר לכל ישראל בכמה ברכות שיורדים בבה"מ כי שם צוה ה' הברכה חיים וכו', באור פני מלך חיים, הרי עתה שהם חרבים אין שום אור מגיע לישראל וע"כ הם בחשך, **רבון כל העולמים** מי יוכל לתקן כל זה אלא יחודך, בשעה שתתן עיניך בארץ ישראל ובמלך המשיח, דכתיב תמיד עיני ה' אלהיך בה (מראשית) [מרשית] השנה, מיד יתמלא (ראשית) [רשית] שהוא רש מסכן בלא א', יתמלא בא' שלך, מיד ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, שהרי בשעה שיחוד שלך יתגלה צדיק לא יזוז ממלכות שהיא בת זוגו, וכל אור יורד בלא חסרון לא תחסר כל בה ודאי, ועוד א' היא אמת, בה אמת מארץ תצמח, זה א"י שעינים שלך מאירים שם עינך תראנה ירושלים נוה שאנן, וזה תצמח בצ' שבה הגאולה עתידה צמח צדיק, ולפי שאנחנו מקוים לפניך באמת, מגיננו ראה אלהים זה בה"מ, והבט פני משיחך, זה מלך המשיח, להחזיר בנינה בנין עולם שלא יהיה לו חורבן כלל, שהרי ביחוד שלך יהיה נתקן שאין לו שינוי לעולמים דכתיב אני ה' לא שניתי, שכן הם עומדים לגלות יחוד שלך בעולם, בה"מ א', מלך א', בהם ישראל גוי אחד בארץ, והיה ה' למלך וכו', ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קצו

תיקונו של שם אלהי"ם להיכלל בשם הוי"ה, להיות הוי"ה שולט על אלהי"ם. תיקון זה נעשה ע"י ישראל, שלהיותם מושרשים בשם הוי"ה, כחם יפה להשליטו על שם אלהי"ם.

אל אחד יחיד ומיוחד לה' הישועה על עמך ברכתך סלה, השכינה היא הישועה שנא' בה כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, שהוא שם **אלהים** שעושה כמה דינים בישראל, לפי שהיא אם המיסרת, וכל זה עד שלא נכללת בשם הקדוש **יהוה** ב"ה, מיד שנכללת בו, נא' בה ובשם ה' אקרא, **יהוה אלהים** נעשה **יבק**, יחוד **ברכה קדושה**, יחוד קשר שני שמות **יהוה אלהים**, יחוד שלך עושה בה להראות שאתה אחד יחיד ומיוחד שנא' בו וידעת היום וחשבות וכו', אין עוד, חה היה הוה ויהיה, שהם ג' נקודות חולם חירק ושודק, שהם ג' יודין, חולם בשמים ממעל, חירק בארץ מתחת, שורק אין עוד באמצע, מיד **יהוה** מתקשר **באלהים** להראות שאין אחר אלא אחד ודאי, בעבור הקוץ שבד' וזה י' אחריה שמראה יחוד שלך, אבל ו' **אלהים**, **א אל אלה אלהי אלהים**, וזה אחודיים, מצד זה אלהים אחרים אל אחר, בזמן שיחוד שלך מתגלה נא' בך, אני ולא אחר, מיד לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, משם והלאה ברכות יוצאות לישראל שהם עם קדוש שכך נא' בשם **אלהים** שלך, אלהים בקדש דרכך, לאפוקי אלהים אחרים שהם חול ולא קדש, כאן להבדיל בין הקדש ובין החול, מי מבדיל אלא אות ו שבו יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל וכו', אלה מים מצד הקדושה ואלה מים מצד הס"א, ו' מבדיל ביניהם ביחוד שלך שבה ג' נקודות של אות ו', חולם, חירק, שורק, כי ה' הוא האלהים ודאי, וישראל שהם עם קדוש, בהם את ה' האמרת היום, שהם נותנים שליטה לשם זה **יהוה** ב"ה לשלוט לכל צד, אבל א"ה הם מצד **אלהים** כגון פרעה שנא' בו לא ידעתי את ה', וישראל גורמים ששם **יהוה** ב"ה ישלוט על כל הארץ, דכתיב והיה ה' למלך וכו', ארץ זה **אלהים** שהוא עומד להוציא כמה תולדות בעולם, שנא' בו תדשא הארץ דשא, **אלף למד הא יוד מם** כמנין ארץ, כמה כחות תלוים בו, חה **הטבע** כמנין **אלהים**, אומות העולם הולכים אחר זה ואינם מסתכלים בשם **יהוה** ב"ה שהוא שולט על הכל, אלא כי לא יבינו אל פעולות ה' ואל מעשי ידיו, שהם שני ידים, ה' אצבעות לא', **יוד הא** הרי חמש, **ואו הא** ה' כנגדם, זה שם ששולט על הארץ, ולפי שא"ה מתדבקים בשם **אלהים** ומניחים שם **יהוה** ב"ה, יאמר בהם תאלמנה שפתי שקר, שהרי **יה** יסתלק מהם שנא' בהם לא המתים יהללו יה וישארו אלמים **באלם דאלהים**, כל זה לפי שאות ו' שהיא

אות אמת רחוקה מהם ואינם מבדילים בה בין הקדש ובין החול, אלא משתפין שם שמים ודבר אחר, **אלהים** קדש **באלהים** חול, תאלמנה שפתי שקר ודאי, אבל ישראל שהם קדושים יחוד שלך יתגלה עליהם, מיד ברכה נמשכת להם, וזה על עמך ברכתך סלה, **רבון כל העולמים** הרי אנחנו מקוים לפניך באות ו' שהיא תקות אמת כן תבדילנו בין הקדש ובין החול, מיד יאמר בנו לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

קצז

„כלי" שם קדוש היוצא מר"ת כי לא יטוש פעולתו להציל את ישראל מכליה ח"ו.

אל אחד יחיד ומיוחד ברכנו בברכת שלומך שהיא כלי מחזיק ברכה לישראל, שנא' בו **כי לא** יטוש ה' את עמו בעבור שמו, ר"ת **כלי**, שם קדוש להציל ישראל מכליה ח"ו, דכתיב אותך לא אעשה כלה, **רבון כל העולמים** בעבור שמך הגדול תוציאנו מאפלה לאורה ביחודך הנאמן שבו כי אשב בחשך ה' אור לי, ומתוחלתנו לא נבוש, כמו שנא' אם אלך בקרב צרה תחייני על אף אויבי תשלח ידך, אי"ו גלה יחודך באמת ולא נשוב עוד ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלות עמו ישראל [ברחמים], **לישועתך קויתי ה'.**

צחק

בזמן שיש קבלה בישראל אעפ"י שהס"א רודפת אחריהם איה יכולה להשיגם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי הס"א רודפת אחר ישראל עמך והם לא נתקנו כנפיהם לפרוח, שהם כנפי יונה נחפה בכסף, לפי שהם אפרוחים או ביצים, ואעפ"י שמקיימים מ"ע ומל"ת שהם שני כנפים של יונה זאת, הרי אינם שלימים, לפי שקבלה נסתלקה וזה רוח הקדוש, שבה ותשאני רוח, שהוא רוח הבוטש בכנפים ומעלה אותם למעלה, והרי רוח זה חסר מישראל, בעבורו עתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים, עד שירד רוח זה שבו ורוח עברה ותטהרם, מיד וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים וכו', שאלה הם בעלי קבלה שאפי' שהס"א רודפת אחריהם אינה יכולה להגיע

להם, וקוי ה' ודאי, שהרי בעלי הפשט הם מקוים בעצמם (החרפה) [בחריפות] שלהם לעשוו; כמה פלפולים בשקלא וטריא, שבו להוציא לחם מן הארץ, וכמה עבודה שאדם עושה באדמה לעבוד אותה השדה ולתקן חטה שיוצא ממנה עד שימצא לחם, הכל בטורח שלו, בזעת אפך תאכל לחם ודאי, אבל בעלי קבלה אוכלים לחם מן השמים וזה מן שנא' בו הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, שאין להוסיף בו ואין לגרוע ממנו מסברא אלא קבלה ודאי, ויצאו העם ולקטו, ואלה מקוים להב"ה שאין כח להם אלא בסיוע שלך, ולפי שתקותם בך כחם מתחדש תמיד שנא' בך המחדש בכל יום בטובו וכו', אבל דברים של מטה אין כל חדש תחת השמש וכל העמל והטורח שטורחים נא' בו מה יתרון לאדם בכל עמלו וכו', והס"א באה ומשגת אותם (וממשיך) [ומחשיך] עליהם כגון אותו שנא' בו ופרעה הקריב, וכתיב וישיגו אותם חונים על הים, זה ים התלמוד, לפי שהם אפרוחים וביצים שאינם יכולים [לעלות] למעלה מזה הים, וזה ים סוף סופא דכל דדגין שער הראשון של הקדושה, ואינם נכנסים לפנים יותר, ולפי שהוא שער ראשון הרי כאן לפתח חטאת רובץ, אבל בעלי קבלה בהם דבר אל בני ישראל ויסעו, ויסעו ממדריגה זאת למדריגה עליונה ממנה, שהרי מי שצועק כל היום בתפלות ובק"ש ואינו יודע סוד היחוד ליחד שם שלך כראוי נא' בו אז יקראוני ולא אענה ישחרוני וכו', לפיכך מה תצעק אלי, אבל בעלי קבלה עולים למעלה וקושרים קשר האמונה להוציא רצון מלפניך, ומיד ים זה נבקע מפניהם, כגון ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים, שהרי כל מסתורין שלך מתגלים לפניהם וזה קריעת ים סוף, במטה שהוא אות ו', תקות אמת ודאי, וזה חכמת האמת לגלות אמת שלך בעולם, **רבון כל העולמים** הרי בקיוי זה אנו מקוים לפניך, אבל (מה) מזער לא כביר מצד צדיק חי עולמים שהוא עני ודל, ולא מצד ת"ת עמד"א שהוא עשיר, ולפיכך אנחנו א' מעיר ושנים ממשפחה, כגון שנים שנים באו אל נח שהוא צדיק חי עולמים, שהוא הממעיט אסף עשרה חמרים, שנא' בו והדל לא ימעיט בעשר מדריגות שלך **יוד הא ואו הא**, אבל יחוד שלך מתגלה עלינו, ומיד רש יעשה ראש ויאמר בו אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, באותו הזמן ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם וכו', באותו שנא' בו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים, שהוא עתיד להקהיל שבטי ישראל להתחבר במלך המשיח, יחד שבטי ישראל ודאי, מיד כי מלאה הארץ דעה את ה' וכו', ה' אל תאחר,

לישועתך קויתי ה'.

קצט

בזמן שיתחברו שני יודי"ן של אות אל"ף ע"י וא"ו שבאמצע, מיד שקר יעבור מן העולם. ג' קוצי"ן של יו"ד עליונה ה"ס ג' אבות, ג' קוצין של יו"ד תחתונה – משה ותרין משיחין, וא"ו שבאמצע ה"ס היחוד המחברם.

אל אחד יחיד ומיוחד אור שלך מאיר אפי' בתוך החשך שנא' ויסגור ה' בעדו, בכמה סיתומים שלא נראה אור מן התיבה כלל, אבל בפנים צהר תעשה לתיבה, וזה (בנהר) [**הצהר**] שהוא **ברחמים, מצפץ**, שבו הגאולה תבא לישראל, וש' שהם ג' אבות שלשה קוצים של י' עליונה, משה ותרין משיחין ש' של י' תחתונה, יחוד שלך מיחד הכל וזה ו' שמחברם ועושה **א**, מיד והיה ה' למלך על כל הארץ וכו', ש' ש', **קשר**, והוא **שורק**, בו אשרקה להם ואקבצם להתקשר בקשר א' שנא' בו והיו לאחדים בידך, מיד **שקר** יתעבר מן העולם שהוא היפוך של קשר, וזה רה"ר, המון רשעים רבים, שאפי' שהם רוצים (בנו) [ ]נא' בהם יתפרדו כל פועלי און, **רבון כל העולמים** שני יודין שלך בהם אני ראשון ואני אחרון וכו', ונא' בהם אני ה' לא שניתי, ו' עומדת באמצע להתגלות בקיווים של ישראל וזה ו' של יעקב, וזכרתי את בריתי יעקוב, בה ואתם בני יעקב לא כליתם, הרי ישראל מקוים לפניך ליתחבר שני יודין אלה ומיד שקר יעבוד מן העולם ויהיה שולט האמת שלך, על חסדך ועל אמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ר

נפילת השכינה בגלות למטה מכל המדרגות היא לטובתם של ישדאל, כי כמו שירדה למטה מן הכל רק מפני חשכת הגלות בסוד ותרד פלאים, כן בהיגלות היחוד ממילא תעלה למעלה מן הכל.

אל אחד יחיד ומיוחד ודאי השכינה ירדה בסוף התהומות, ששם נקשרים כל אותם הגלים הרעים, שנא' בהם כל משבריך וגליך עלי עברו, וזהו שנא' בה ותרד פלאים (אף) [עד] התהום שאין לו חקר שהרי כלל כל מדריגות הטומאה הוא ואין לו שיעור אחד נודע, דכתיב רחב לא מוצק תחתיה, באותו הזמן נא' בישראל פליאה דעת ממני, וכתיב הנני יוסיף להפליא העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו, שהרי כלו כל הקצים, אותותינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו יודע עד מה, אבל אתה גזרת כן לטובתם של ישראל, וכמו שירדה פלאים כן תתעלה ביחוד שלך לא' ראש כל האותיות, שהרי כמו שירדה בסוף הכל כן תעלה לראש הכל, באותו הזמן נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים, מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו ודאי, וכמו שאמת לא היתה לו עמידה דכתיב ותשלך אמת ארצה, עתה

שקר לא יעמוד כלל ודרך רשעים תאבד, א"ת שיחזור לקום, לא כן שהרי יחוד שלך בשעה שיתגלה יעלה השכינה הקדושה על רום כל המדריגות, באותו הזמן אף תכון תבל בל תמוט, נכון יהיה הר בית ה' ודאי, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, הורדתנו לסוף הכל העלנו לראש כל, שכן אמרת אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רא

במעלת התפילה הנאמרת מתוך שברון לב

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תפלות של ישראל עולות לפניך מתוך שברון לב וכמה מלאכים בעלי גאוה ששמת שומרים לפתחיך הם מתגאים על הגאים ודוחים אותם מן השערים שלך שלא יכנסו שם, אבל מי שעולה בשברון לב השומרים משפילים גאותם לפניהם ומיד מניחים אותם ליכנס דכתיב תפלה לעני כי יעטוף שהוא עוטף כל שומרים מפניו ואתה מתגאה על הגאים ועניו על ענוים מי שמתגאה לפניך אתה מתגאה עליו (בו), מיד נשאר ביד השומרי' ועושים בו כמה דינים קשים לדחות אותו מן השער שלך, ומי שעולה בענוה אתה נעשה עניו עמו ומתגלה עליו כעניו זה שמראה פנים לכל, מיד השומרים מסתלקים ממנו והוא נכנס ומפיל תחינתו לפניך, ומיד שהתפלה באה לפניך אתה שומע אותה, שהתפלות שנשארות חוץ לשער אותם אינם נשמעות אבל אותם שנכנסים בפנים ודאי אתה שומע אותם דכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו וכו' שמע, וכן הוא שופך לבו לפניך ואתה מתקן כל קלקוליו דכתיב תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך וכו', הרי תפלות של ישראל לגבך בכמה שברון לב ושברון רוח, הלא תתגלה עליהם וישמעו לפניך, כיון [שאתה] שומע אותם מיד תמלא ברחמים וכל המדריגות שלך יהיו רחמים לגביהם וכל קלקוליהם תתקן שנא' ומשתי את וכו', מי שמתפלל לפניך בגאוה עליו נא' ובלשונם יכזבו לו שהרי שקר הוא פסולת שמתערב בדבריו, מיד נא' בו זבח רשעים תועבה, לא יגורך רע, וע"כ אתה מתרחק ולא מתקרב אליהם כלל בכל הקריאות שהם קוראים לך, אבל מי ששובר רוחו לפניך תפלתו עולה בלא קליפות שהם קש ותבן אלא חטה נקיה בכ"ב אותיות של הפה, בהם את קרבני לחמי לאשי לחם נקי ודאי, קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, וזה קרוב להתקרב אות לאות אותיות שמך הקדוש **יהוה** קרבן לה',

מיד כל המדריגות מתעוררות ברחמים וכל הדינים נמתקים ריח ניחוח ודאי, **רבון כל העולמים** הרי תקותינו עליך שאנו אין לנו כח לעמוד נגד קטרוגי ס"מ הרשע אלא שתתגלה עלינו ותקבלנו כמו עניים מיד יאמר בנו יחלץ עני בעניו, וכן תושיע מלך המשיח שנא' בו צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור וכו' כי לא לנצח ישכח אביון כו', **לישועתך קויתי ה'.**

רב

ישראל בקומה זקופה ובקומה כפופה

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כחך הגדול שנא' בו גדול אדוננו ורב כח, זהו שיעור קומה רל"ו כמנין **ורב כח**, תיקונם של ישראל שיאמר בהם ואולך אתכם קוממיות בשיעור קומה שהוא מתוקן, וזה קומה זקופה דאדם, אבל בהמה קומתה כפופה, בה כי שחה לעפר נפשנו בזמן שנא' ואדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו, שכן ישראל הולכים שפילי ראש שאין להם כח לתקן תיקונים גדולים כראוי, שבזמן שקומתם שלימה נא' בהם ותגזר אומר ויקם לך, צדיק מושל יראת אלהים, מצד השכינה שנא' בה זאת קומתך דמתה לתמר, זה אדם כלל דו"ן, תמר ודאי, אבל בגלות הרי ממשלתה זו ניטלה מהם והם רובצים תחת משאם, קומה כפופה ודאי, כשור לעול וכחמור למשאוי, וזה נ' כפופ' נ' פשוטה, נאמן כפוף נאמן פשוט, לפי שהלכו בקומה זקופה בגאוה כגון נחש טמא שמרד בקונו ונא' בו על גחונך תלך היו דוחקים רגלי השכינה שהיתה נ' פשוטה אדם דמרכבה כלל דו"ן ועשו אותה נ' כפופה, מיד נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל, וישראל מיד נכפפה קומתם דכתיב כפף נפשי, כי שחה לעפר וכו', בשעה שתקום השכינה מנפילתה תעשה נ' פשוט', וכן יקומו ישראל דכתיב קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך, בקומה שלימה שבה מקוה ישראל מושיעו בעת צרה, וזה גאות אדם תשפילנו שלפי שזקפו קומתם נכפפה, ולפי שהיא כפופה תהיה נזקפת בשם שלך שנא' בו כל הזוקף זוקף בשם, אותו שנא' בו אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, נאמן פשוט ודאי, שנא' בו והיה ה' למלך וכו', ומלכותו בכל משלה, מיד וידד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ, אבל עתה נא' בו רב לך אל תוסף דבה אלי, אלא נגש והוא נענה ולא יפתח פיו, כשה לטבח יובל, כשה ודאי, נמשל כבהמות נדמו, ואינו שולט בשליטתו, אבל לע"ל ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, לפי שהם צאן בגלות בקומה כפופה, אדם בקומה זקופה, ורב כח ודאי, נותן ליעף כח ולאין אונים וכו', **רבון כל העולמים** הרי ערב רב הם זרע שקר שהם מתגאים לפניך ואינם

עומדים באמונתך, בהם הרבנות מקברת את בעליה, שהיא שפחה רעה שררה מצד עשו בנו הגדול, וזהו שאמר יש לי רב, אבל יעקב בנה הקטן שהוא נקטן לפניך בו מי יקום יעקב כי קטן הוא, תתן אמת ליעקב שבו קרוב ה' לכל קוראיו וכו' באמת, הקול קול יעקב ודאי, וערב רב שהם גאים בעבורם נא' רב לך אל תוסף דבר אלי, ולפיכך דכית ישראל עמך עד שנסתלקו מהם הגאים האלה שנא' בהם ואסיר מקרבך עליזי גאותך והשארתי בקרבך עם עני ודל, והשארתי דייקא, שארית ישראל שיריים, ושארית נחלתו למי שמשים עצמו כשיריים, שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב, שהם זרע אמת מצד יעקב, וע"כ תפלתם נשמעת לפניך, הקול קול יעקב, לא תאמר עוד רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה אלא שאל ממני ואתנה גוים נחלתך וכו', ומיד ג' אבות יעמדו לפניך בג' תפלות שנא' בהם ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה, מיד וישמע קולי, זה קול קול יעקב, וזכרתי את בריתי יעקוב בו' שלו, שם יחוד, **ואו** כמנין אחד, שם תקוה בקו שלו, שם אמת שהיא אות אמת, תתן אמת ליעקב, ביחוד **ת**קוה ואמת יאמר באותו שקבור בין רשעים **ויתא** ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל, באותו שנא' בו וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון, ולפי שהיה צפון ונעלם כך נתעלמה התורה מישראל, למה אלא שנעלמה ממנו הלכה, שהיא הלכה למשה מסיני כלה שלו, והוא ירד לסוף שנא' בו ותשם בסוף על שפת היאור, ונעשה שם שאר, עוד שאר הקטן, שיריים ודאי, אבל עתה יצא משם בגלוי, ויאמר בו לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל, תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה ודאי, מיד **ויתא** ראשי עם, שאר שנעשה ראש, יחוד **ת**קוה אמת, ויאמר לכלה שלו **אתי** מלבנון כלה **אתי** מלבנון תבואי, אמת **ת**קוה יחוד, ה' אל תאחר, אדנ' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רג

שני שמות אהי"ה אלהי"ם הוכנו למעט ולכסות אורו של הוי"ה, שה"ס היחוד, כל זמן שלא נשלמו כל הבירורים התלויים מב' שמות הנ"ל להתברר. אבל משנשלם מלאכת הבירור, הוי"ה, סוד היחוד, מתחזק לשלוט. שם אדנ"י, לפי הכנת המאורות ובירורם, כך מגלה אורם לתחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך טוב לישראל שהם מקוים לפניך, ונא' בהם אך טוב לישראל אלהים לברי לבב, שכל אורות של תורתך תלוי בשמך הקדוש ובאותיות שלו והוא (נבנה) [נכסה] בשתי שמות שהם מעלימים אותו והם **אהיה אלהים**, בשעה שישראל מבררים לבם לפניך **אדני** עומד להאיר להם אור שמך, שבו וה' בהיכל קדשו, ובהיכלו כלו אומר

כבוד, וזה ונגלה כבוד ה' וראו וכו', אך טוב לישראל, **אך** ודאי, **אהיה**, אלהים לברי לבב, הרי **אלהים**, שנעלמים שלו בהם ולא יכנף עוד מוריך, ששניהם מתבררי' באור של שמך הקדוש שמאיר אותם, וזה טוב וירא אלהים את האור כי טוב, אך טוב ודאי, מיד אך טוב וחסד ירדפוני וכו', אודות יורדים ואינם מתעכבים, מי גורם זה, אלא יחוד שלך שמתגלה עליהם וזה ה' אחד, **יאאא, י יהוה, א אהיה, א אלהים, א אדני**, שם **יהוה** שולט בכלם, אך טוב לישראל ודאי, אך טוב וחסד וכו', והרי אמת שולט שהוא שמך הקדוש, שורק כלה זרע אמת, וזה גפן שאינה מקבלת הרכבה, שכל שאר השמות מהם תלויה ההרכבה לפי מעשיהם של בני אדם, טוב ברע רע בטוב, חה רשע וטוב לו צדיק ורע לו, אבל שם **יהוה** ב"ה לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו גפן ודאי, להגיד כי ישר ה', וישראל מצד זה הם גפן שנא' בהם הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת, הרי אנו מקוים לפניך כדי שתתגלה עליהם באמתך, ומיד כל רע שהוא מורכב בהם יאמר בו (להכרית מהם) [וברותי מכם] המורדים והפושעים בי וישארו כלם זרע אמת, מיד ונקראה ירושלים עיר האמת והר ה' צבאות הר הקדש, גלה יחודך למקויך באמת, לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

דר

אם אין בנו כח להמשיך ישועה לדרגא דצדיק לגאול אותנו, הרי אין לנו כי אם לצפות שתבוא לנו הישועה מצד יחודו ית' שאינו ממתין להתעוררות התחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך, שהרי אין ישועה אלא מצד שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעולם ולעולמי עולמים שנא' בו לה' הישועה וכו', ולישועה זאת אנו מקוים תמיד שנא' בו כעיני עבדים וכו' כן עינינו אל ה' אלהינו וכו', וא"ת שהקיוי הזאת אינו כי אם בעדנו, לא כן שהרי צדיק נושע מישועה שלנו שנא' בו צדיק ונושע הוא, שהרי נא' תנו עוז לאלהים וכו', שכך סדרת מאורותיך שימתינו לתיקוני התחתונים, ואם אין כח בתחתונים ליתן כח לצדיק זה להיות מתגבר בתוקפו נא' בו כי שבע יפול צדיק, אבל בישועה הזאת וקם ודאי, ובזמן שצדיק נופל ח"ו השכינה שנא' בה רגליה יורדות מות כמה צער סובלת שלא יש צדיק עמה שיכול להקימו שנא' בו מקימי מעפר דל, באותו הזמן כרחל לפני גוזזיה נאלמה שהדיבור מסתלק ממנה ונא' בה נאלמתי דומיה החשיתי מטוב, זה צדיק, טוב ודאי, והרי כח גדול צריך להקים זה להביא לו ישועה, ואין לנו כי אם לעמוד לצפות שתבא לו הישועה מצד יחודך העליון שאינו ממתין ואינו עומד תחת שום סדר והתעוררות התחתון שנא' בו למעני

למעני אעשה, קנאת ה' צבאות תעשה זאת, ולקנאה הזאת אנחנו מצפים תמיד ועינינו תלויות אליך בקיוי גדול באמת, עיני כלו לישועתך ודאי, להיות צדיק נושע, באותו הזמן אדני שפתי תפתח, וקול מתחבר בדיבור, ופי יגיד תהלתך שהוא פי ה', השכינה הקדושה איה עוד נאלמת אלא תהלת ה' ידבר פי, ולאמרת צדקך ודאי, **רבון כל העולמים** הרי עיניו כלות מיחלות לאלהינו וחה קיוי אמת ודאי, וראוי שתגלה אמתך למקוים לאמתך, תתן אמת ליעקב, ענני באמת ישעך, לה' הישועה מצד יחודך הקדוש, שהרי אין בנו עוד כח אפי' לקוות מתוך רוב הצרות, שהרי ס"מ הרשע איו נותן מנוחה אלא מבלבל מחשבות שנא' בו וחשבת מחשבת רעה, והרי אין אדם נתפס על צערו, והרי אתה תקבל מעט קיוויינו לפניך ואתה תגמור בעדנו, ה' יגמוד בעדי, אמור די לצרותינו ונעבדך באמת כי אתה הוא ה' אלהינו ונקוה לך, ואם תקותינו לפעמים אינו כראוי, הרי הרשע ס"מ הוא המסית והמדיח והוא חייב מיתה ודאי, שנא' בו כי בקש להדיחך וכו', וזה עיד הנדחת שצריך לשרוף אותה באש אוכלת שלך, שנא' בך כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא, קנא לשמך המחולל, למה יחרף צר ואויב שמך לנצח, החרם תחרים אותו, ידך תהיה בו בראשוה להמיתו בכחך הגדול, ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר, קנאת ה' צבאות תעשה זאת, קנא לאדמת קדשך, קנא לירושלים עירך, קנא לדביר היכלך, קנא לאחותך, קנא לרעיתך, קנא ליונתך תמתך, קנא לעמך גוי אחד בארץ, נקום נקמת דם עבדיך השפוך, נקום נקמת בשר חסידיך שניתנו לחית הארץ, נקום נקמת עול גלותינו הכבד והארוך, ראה בצרותינו ושמע קול תפלתנו, כי אין אלוה אחר מבלעדיך, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, חננו ה' חננו כי רב שבענו בח, שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה, כי לך לבד עיניו תלויות באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים

הגלות והקליפות לנשמות ישראל כמימי התגעלה להכשרת הכלים,
מה כלי הבא ברותחין לחגעילו אסור להשהותו שם שמא ישוב ויבלע,
כן נשמות ישראל ראוי למהר גאולתן כי באו מים עד נפש.
כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו כו' רמז לנשמת משיח
וכל סובלי היסורים אשר עמו בגלות בין הקליפות.
תפלה גדולה ובתוכה בקשה שתחשב תשובתם של בני הישיבה של רבינו
המחבר זצ"ל כתשובת כל ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי באו מים עד נפש טבענו ביון מצולה ואין מעמד, אנא ה' הושיעה נא, שהרי מים האלה הם מים הזדונים

מים סרוחים שא"א לעמוד עליהם, ועוד הם מים רותחים שכן צריכים שירדו שם הנשמות הגדולות, וזה מי הגעלה שפולטים שם כל הרע ומים האלה בולעים אותם, שהרי כבולעו כך פולטו, שהם ברותחין קלקלו בכמה עונות (שמרתיח) [שמרתיחין] גופו של אדם כגון כעס וכיוצא בו, ויש שהכשרם תלוי באש, וזה אש של גהינם אש מתלקחת, אבל כל דבר אשר לא יבא באש תעבירו במים, שהרי מדריגות מדריגות יש, שנא' בו באנו באש ובמים, וזה מלך המשיח וכל ההולכים אחר השכינה בגלות נידונים בהם ולוקחים משא של כל ישראל עמך עליהם, אבל המים האלה הם כלי ראשון שהיד סולדת בו שהוא המדריגה היותר קשה שבקליפות שהיא שפחה רעה, ששם יש סכנה גדולה שאם נשארים שם הרבה חוזרים ובולעים ח"ו מה שפלטו, ואסור להניח שם יותר מזמן הראוי שהוא עד שהנפש יכול לעמוד בו, ומיד צריך להוציא אותו לחוץ, והרי באו מים עד נפש, טבענו ביון מצולה ואין מעמד ודאי, אין בנו כח לעמוד שם יותר, אנא ה' הושיעה נא, שהרי שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע הוא אינו מקבל טומאה בשום מקום שנא' בו אני ה' לא שניתי, שם זה יכול לירד שם להוציא משם, כי לך ה' הישועה בך תוחלתנו בשמך הקדוש **יהוה** ב"ה, אנא ה' הושיעה נא, ה' דייקא, וא"ת שאין זכות בנו הרי אנחנו דלים ועניים ואביונים, אם אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך שכן אתה אוהב צדקה ומשפט, לפעמים במשפט לפעמים בצדקה, דלותי ולי יהושיע, שאעפ"י שדלה אני מן המצות לי נאה להושיע, וא"ת שכמה קטרוגים מקטרגים עלינו כי מרדנו בך, ידענו חטאנו, נחנו כהנינו מלכנו שרינו זקנינו, וכל ישראל עמך, אבל מלך אוהב צדקה הידך תקצר שנא' בך הן לא קצרה יד ה' מהושיע, מתן בסתר תן לנו, שכן אתה מסתיר אותם מבני אדם כדי שיבישו אותנו בכמה חרפות וגידופי', וכך הסתרת התיקונים שלנו מס"מ הרשע, כן בסתר צדקה תן לנו, והרי זמן שנא' בו וידל כבוד יעקב בעבור האמת של יעקב שאינו מתגלה, תתן אמת ליעקב שנא' בו מי יקום יעקב כי קטן הוא, שכן בחרת בדלים, וידל כבוד יעקב ודאי, וכן צריך שתתן צדקה לדלים אלה, כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו, קומה עזרתה לנו שנא' בך מקימי מעפר דל, אתה אמת ותורתך תורת אמת שכתבת בתורתך כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו עזוב תעזוב עמו, והרי אתה אוהב ישראל ודאי שנא' בך אהבתי אתכם אמר ה', אלא שבזמן הגלות נרגן מפריד אלוף ונראה שאתה שונא אותנו שהוא בזמן שהשקר שולט, ונא' בו אורח שקר שנאתי, והרי אפי' בזמן הזה בזמן שחמוד זה רובץ תחת משאו שכמה צריך היסורין

ונסיונות וזה מלך המשיח, יש לך לעזור אותו עזוב תעזוב עמו ודאי, עזוב לו, תעזוב לכל אחרים הנתונים בצרה עמו, שהרי אין להם עוד כח לסבול המשא הכבד הזה שנא' בו כמשא כבד יכבדו ממני, וא"ת שאין מי שיעורר ליתן לך כח לבקוע בכל החשוכים, הרי יחודך הוא שולט על הכל ובוקע הכל ואין מי יעמוד לנגדו שנא' בו אני אני הוא וכו' מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל, אתה רופא כל בשר הרי זמן שתרפא לכל המנוגעים ומוכים וסובלי יסורין עם מלך המשיח שנא' בו והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעוונותינו, רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, ואם לתשובת עמך ישראל אתה ממתין הרי זה קשה עד מאד שהם פזורים בד' כנפות הארץ וא"א ליחד לבבם אליך בתשובה בפעם אחד, אלא אתה ראוי לך לעורר תשובה בלב בניך בזמן שתזרוק עליהם מים טהורים שנא' בך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, ועוד הרי נא' שאפי' כנישתא יעורר בתשובה לפניך תקבלם בעד כל ישראל, והרי אנחנו לפניך עתה לשוב אליך בתשובה שלימה השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, ואין לנו כי אם התעוררות תשובה בלב שלם ועליך להשיב אותנו אליך, ונדבות לבבנו תקבל שהרי גלוי וידוע לפניך שאין כח בידינו לערוך מלחמה עם הס"מ הרשע בזמן שאין אתה עוזר לנו שכן נא' הסתרת פניך הייתי נבהל, ואם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי הקיר, הן בקדושיך לא תאמין ובמלאכיך תשים תהלה, אף כי אנחנו עפר ואפר חסרי מדע, חסרי תבונה, חסרי כח, חסרי חיל וגבורה, מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה כחנו ומה גבורתנו, ומה נאמר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל, **מלך הרוצה בתשובה** אל תבא במשפט אל עבדיך כי לא נצדק לפניך אלא ברחמים גדולים תעורר עלינו שכן נא' בך רחמיך רבים ה' כמשפטיך חייני, שבזמן שאתה מתעורר רחמיך כל הדינים מתמתקים והמשפט בחסד גדול יוצא שהרי הכל במשפט אבל במשפט הממותק ברחמים, וזה חסד ומשפט אשירה, בזמן שחסד ומשפט מתחברים ביחד אז אשירה, אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני שנא' בו ולפני זעמו מי יעמוד וכן אמר הנביא אל באפך פן תמעיטני, והרי אנחנו מעטים מתי מספר שפלים ונבזים מה עוד תמעיטנו ח"ו אל באפך פן תמעיטנו, **מלך הרוצה בתשובה** שאמרת ע"י נביאך שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעוניך שאתה יודע שס"מ הרשע הוא אבן נגף צור מכשול שנכשלים בו, ולכן אתה רוצה בתשובה ואתה דן לכף זכות שהם נכשלים בעוונותיהם, והרי נכשלנו והרינו שבים לפניך ומבקשים ישועתך לעזרנו, בך

תוחלתנו אלהי סליחות, שלא נבוש ולא נכלם עוד לפניך, זכרנו וחזקנו נא אך הפעם, ולא תסתיר פניך עוד ממנו, כי בך חפצנו וביחודך בחרנו ללכת אחריך, הסר כל הקוצים הסובבים אותנו, גער בכחך הגדול בכל הזדים המפסיקים בינך לבינינו, ולמלשינים אל תהי תקוה, כי תקותינו בך וכל עושי רשעה כרגע יאבדו יבושו ויכלמו לעולמי עד, גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם, קבל תשובתינו, קבל רצוננו, קבל נדבות לבבנו, קבל מחשבתנו אליך, קבל מעט חילנו, קבל מעט עבודתנו בצרה וצוקה, תן רווחה לנו לעבד לפניך בעבודה תמה ותמימה כרצונך, הדריכנו בנתיב מצותיך כי בו חפצנו, **מלך הרוצה בתשובה** רצה נא בתשובתנו, שכך הקדמת תשובה קודם שבראת עולמך בשמך הגדול ונורא מ"ב, איום בעל גבורות יחיד תשבר צורדינו, קבל רצון עבדיך שעה טהרת נדבתנו, נא גדור דרכנו יגדל כח שמך, בניך טהר ראה צרותינו תמיד גדולות, חזק קטנים בכחך טהרת נפשותנו עליך, יה גרש לץ פזר זדון קשה, שבים קבל ועשה צדקה יודע תהלתך, **מלך הרוצה בתשובה** חתור חתירה מתחת כסא כבודך לקבלנו בתשובה שכן חתרת [ל]מלך יהודה שאעפ"י שכמה מקטרגים היו עומדים לקטרג עליו שלא תקבלהו מרוב עונות שחטא לפניך חתרת לו חתירה, להראות שאין דבר עומד לפני התשובה, ואפי' שהיה טמא בכל הטומאות קבלת תפלתו להראות שאתה תכלית הטוב ויחודך שולט על הכל, ובזמן שאתה רוצה אין שום מקום טומאה ואין שום זמן שיכול לעכב על ידך לגלות אורך, שכן נא' אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו, שאין שום פגם מגיע ח"ו לך, אלא לאיש כמוך רשעך שמפריד עצמו מקדושתך בחטאו, ועכ"ז בתשובה ששב החוטא לפניך בלב תמים מיד אתה קרוב אליו, שכן נא' שובה ישראל עד ה' אלהיך, עד ה' אלהיך ודאי, כן תקבלנו היום הזה ודבקנו בך, דבקנו ביראתך, דבקנו באהבתך, דבקנו במצותיך, כי על זה באנו היום לפניך, נא אל תשיבנו ריקם מלפניך, **מלך הרוצה בתשובה** תעורר רצונך היום הזה באהבה לנו **יהוה אל אלהים אדני, מלך הרוצה בתשובה** כ"ב אותיות תורתך יעמדו לפניך למליצי יושר בעדנו המבקשים בכח לשוב אליך ולבקוע בכל הרקיעים ובכל המתיצות של ברזל המפסיקות, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו כי אתה כל יכול, ואתה תגמור בעדנו לבקוע בכל החשוכים לקבלנו ולא תעזבנו עוד לעולמים, **אדון ברוב גבורתך דרשנו היום וקבלנו, זכרנו חסדנו טהרנו, יחד כלנו לשמך, מלך נפילתנו סמוך עינינו פתח, צדקנו קדוש רחם שמע תפלתנו, אל נא קבל תשובת מבקשיך, פתח סגור תפתח מהרה, פשעים סלח, פלאיך סלה יכירו**

מקוין, דרכנו ישר ולא נבוש סלה יחיד מפניך, **מלך הרוצה בתשובה** שכינתך הקדושה תמליץ בעדנו לקרבנו אליך באהבה גדולה, ואל תזכור לנו עוונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד, תעורר לקראתה באהבה רבה בחמלה גדולה וקבל מליצתה, (מליצה) [מליצת] אהבה, מליצת חן, מליצה ישרה, מליצת אם רחמנית על בניה, נא אל תשיבם ריקם מלפניך, **מלך הרוצה בתשובה** שבע נרותיה יאירו היום לפניך, שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן פנחס ודוד, ויעמדו לפניך להמליץ בעדנו שתקרבנו אליך ולא תעזבנו עוד לעולם ואל תתננו עוד בפח יוקשים, כי לזה אנחנו מקוים תמיד נא אל תשיבם ריקם מלפניך, **מלך הרוצה בתשובה** תן רשות היום הזה לכל מחנות קדושים יקומו ויעמדו לפניך להמליץ בעדנו ובעד כל עמך ישראל, ויעוררו רחמיך היום הזה כל מלאכי מעלה ומטה, שרפי קדש ואופנים וחיות הקדש, כולם פה אחד יעידון ויגידון צדקות עמך בית ישראל, זכיותם, נא אל תשיבם היום ריקם מלפניך, **מלך הרוצה בתשובה** אתה רוצה ואנחנו רוצים מי יעכב עלינו, ואם עוונותינו גרמו לעכב תפלתנו הלא אתה נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא, ישוב ירחמנו יכבוש עוונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם, סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה, ומיד תאמר סלחתי כדבריך, נא אל תשיבנו ריקם מלפניך, הושיענו כי באו מים עד נפש, אנא ה' הושיעה נא, **מלך הרוצה בתשובה** אין בנו כח כי אם לבקש ולהתחנן לפניך שתקבלנו ותקרבנו לעבודתך, ובכחך הגדול נגד כל מקטריגנו, ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר, עורה את גבורתך ולכה לישועתה לנו, נא אל תשיבנו ריקם מלפניך, **מלך הרוצה בתשובה** חננו אלהים כחסדך כרוב רחמיך מחה פשעינו, הרב כבסנו מעוונינו ומחטאתנו טהרנו, שמע קולנו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, ומה שחטאנו לפניך מחוק ברחמיך הרבים ולא ע"י יסורין וחלאים רעים, ולא נחטא עוד לפניך לעולם, שהרי הרבה פעמים נתעוררנו בתשובה לפניך ועוד נכשלנו בפח יוקשים, **רבון כל העולמים** אל אי"ו שמרנו שלא עוד נפול במצודה רעה שהיא לילית שפחה רעה, קבר פתוח ליפול בתוכה, ואנחנו מקוים לך שלא נפול עוד בשחת כרו ובשחת אשר טמנו לנו, הושיענו כי באו מים עד נפש טבענו ביון מצולה ואין מעמד, ואין לנו כח לעמוד נגדם, אלא כח יחודך יעמוד לנו בעת צרה הזאת שנא' בה ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, שלא נבוש ולא נכלם עוד, אנא ה' הושיעה נא, שהרי לישועה הזאת אנחנו מקוים, גם כל קויך לא יבושו

יבושו הבוגדים ריקם, חננו ה' חננו כי רב שבענו בח, ענינו ה' ענינו בתפלותנו כי לך בטחנו, קנא לשמך המחולל למה יחרף צר ואויב שמך לנצח, כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד, תסתירנו בסתר כנפיך שלא ימצא לנו הס"מ הרשע להכשילנו, ראה עמידתנו דלים וריקים, רחם עלינו למען בריתך, רחם עלינו למען שכיתך יונתך תמתך רעיתך (שנשמה) [שתשמח] בנו ונשמח בה, ה' אלהים אלהי ישראל אמור די לצרותינו, רחם על שארית הנמצאה, אם (תקרבתנו) [הקרבתנו] לא תרחיקנו, אם בחרת בנו לא תמאס בנו, אם עמד(ת)נו ביחודך יחודך יעמוד לנו, אם בקשנו לעבדך בלבב תמים תן בנו לעבדך באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד, ואין לנו אלוה אחר מבלעדיך שנא' בך אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, אחד יחיד ומיוחד, היה הוה ויהיה, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, תן לנו תקותינו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דבר ה' יקום לעולם

ביאור מציאות המחשבה בס"א, וכיצד כל סדריה הרעים מתבלבלים בהיגלות יחודו ית'.

כשפועלי און מתפרדים ע"י גילוי יחדו ית', אז ישראל נעשים גוי אחד בארץ.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי הס"א (מעורבת) [מסתדרת] כל המחשבות שלה ששם היא מצרפת כמה צירופים רעים שלה ויוצאים משם לעולם לעשות המעשים שלהם, בשעה שמתפשטים לעולם כל א' נוטל כחו מאותה המחשבה הרעה ושולט עליו, אבל השם שלך כשמתעורר בתקפו נא' בו כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים, וכן בכל אותם הסדרים שהיו מסתדרים במחשב' רעה חהיא הרי מהומה ונכנסת בהם והם מתבלבלים, שכך עשית לאנשי דור ההפלגה שהיו רוצים להעשות עם א' ושפה אחת נגד רצונך, ומיד שנגלית עליהם ביחוד שלך הרי הם נתבלבלו ונתפזרו, וכן אתה עושה תמיד למי שרוצה להתחכם נגד אומתך, אתה נגלה עליהם בשמך ומערבב אותם שלא להסתדר בשום סידור, וכן צוית לישראל לתקוע בשופר לפניך תמיד, ושם הקדוש שלך מאיר בעולם בד' תקיעות שהם תשר"ת, בהם מתלבשים ארבע אותיות של שמך הקדוש, ומיד כל סדריהם של ס"א מתערבבים ומתבלבלים וא"א להם לעמוד, דכתיב ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, מיד נא' בהם עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל, זה **אל** שמראה יחודך דכתיב ואתם עדי נאם ה'

ואני אל, וזה עומד להיות מפריד אותם הרשעים שיאמר בהם יתפרדו כל פועלי און, ומיד ישראל נעשים גוי אחד בארץ שנא' בהם כלה זרע אמת, השומר אמת לעולם, וזה אל אמת ודאי, בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת, זה רוחו של משיח, שבשעה שחטאו ישראל נא' בו והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, וזה באר שהוא בית השואבה שמשם שואבים רוח הקדש, שהרי משם רוח זה מתפשט והרי שב למקומו, והרוח תשוב אל האלהים ודאי, והאבן גדולה על פי הבאר לסתום אותו כדי שאור זה לא ירד, וזה **בידך אפקיד רוחי** ר"ת **באר**, אבל בידך זה דוד, שבו ודוד מנגן ביד, שכן רוח זה בוטש בכנור בחמש נימין שלו שהם ה' אותיות של **אלהים**, וזה עולה בשבע ויורד בשבע, וזה **יד**, בידך אפקיד רוחי ודאי, עד שיעורר **אל** זה שהוא אל אמת להעביר אבן נגף וצור מכשול, ומיד אבן אחרת [מזדמנת] שהיא אבן בוחן שבה מתנסים הצדיקים להתקיים באמת שלהם, שנא' בו השומר אמת לעולם, וזה אבן שנא' בה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, **מאת** ה' היתה זאת כאן אותיות **אמת**, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך מקוים ישראל עמך שנא' בהם ואתם עדי נאם ה' ואני אל, וזה **עד** דשמע ישראל, פתח עינים ודאי, ד' זה פתח דלת פתוחה, ע' פתח עינים, ואלה ע' סנהדרין שעומדים בזו הפתח, וזה השער, אל השער אל הזקנים, שהם עומדים לקבל עדותם של ישראל לפניך ומיד אל זה מאיר על ראשם דכתיב בו אלהים נצב בעדת אל, מיד יחוד שלך מתגלה בכל העולמות, שמע ישראל וכו', גלה יחודך לעמך וישמחו בתקותם שכן נשאר **משמע אחד**, **אשמח עד**, מיד יהי כבוד ה' לעולם וכו', וזה בשכמל"ו, ע"כ תגלה להם גאולה ביחוד שלך ברמ"ח עולמות של חסד, שנא' בהם **רחם** ארחמנו נאם ה', מצד **אברהם** ימין מקרבת שהם רמ"ח תיבות של ק"ש, ויאמר בהם ומשתי את עון וכו', וזה אברהם, אחד היה אברהם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

ויאמר אלהים יהי **אור** יהי אור

עול מלכותו ית' כבד עתה על ישראל בגלות מפני ר' דהוי"ה שהיא חסרת ראש בגלות. אבל לע"ל כאשר יתגלה יחודו ית' בעולם, י"ה שהוא בחי' ראש יתן לו', ואז עול מלכותו ית' לא למשא כבד אלא לכבוד יהיה להם.

אל אחד יחיד ומיוחד כח של יעקב כושל בגלות שנא' בו כשל כח הסבל, שהוא סובל עוונותיהם של ישראל, ויוסף כך היה סובל במצרים אותה הערלה שהיתה מכבדת עליו, עד שנא' בו הסירותי מסבל שכמו, וזה סבלות מצרים, סבלות שעומדים על שכם, שם **כבוד מלכותו**

ודאי, שהרי (לפניך) [לפנים] אתה מכביד עול על ישראל כדי שאח"כ יתגלה כבודך על ידם ותשמח בהם, וזה עול מלכות שמים, ולע"ל יהיה כבוד מלכות, מה שעתה הוא כבד בגלות כגון כי כבד פה וכבד לשון אנכי, הרי לע"ל ונגד זקניו כבוד, בו' שיכנס בו, וכבד נעשה כבוד מצד המלך, וזה מלך ומלכות, כבוד מלכותו ודאי, לפי שבגלות ו' זאת חסרת ראש נא' ביעקב מי יקום יעקב כי קטן הוא, ולכן ו' זאת לא נראית שנאמר בה למה ה' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה, ונסתלקה מכבוד ונשאר עול כבד, מיד שראש זה יחזור לה יאמר בה ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי, מיד כבוד נשלם, כבודי ומרים ראשי ודאי, זה בזה תלוי, מי ראש של ו', אלא יה הם ראש שלו, מיד שהם מתעטרים עליה ונגד זקיניו כבוד, שהרי ו' בה כי נער ישראל ואהבהו, אבל חכמה ובינה שני זקנים יה, בהם נשלם כבוד בראש שניתן לו, מיד כי יעקב בחר לו יה, וזה יעקב מלא בו', באותה השעה ישראל לסגולתו, ישראל, לי ראש, שהרי ראש זה ניתן לו, וג' כתרים מתעטרים בזה הראש כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, בהם והייתם לי סגולה מכל העמים, ישראל לסגולתו ודאי, והם ג' קוצים של אות י' ראשה של ו', בהם אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, שהרי יעקב לגלות יחוד שלך עומד ודאי, וזה ברכה וקדושה מצד אברהם ויצחק, יחוד מצד יעקב כלל יבק, ויעבור את מעבר יבק, ועד שיחוד זה נעלם, ו' שלו היא בלא ראש, והוא יעקב בנה הקטן, מיד שיחוד שלך מתגלה ישראל לסגולתו, ונאמר בישראל רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, מצד המעשה ז' תחתונות ישראל הם בנה הקטן, אבל מצד המחשבה בני בכורי ישראל, וזה עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, רבון כל העולמים יחוד שלך אמת ונאמן, ישראל מקוים לפניך שהם זרע אמת, (ו)גלה להם אמתת יחודך ולא יכלמו מתוחלתם דכתיב וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קוי, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

כארז בלבנון ישגה

סידור המן שמותיו ית' נעשה כדי לתת מקום לישראל בזמן הגלות להיעזר בהם לפי צורך השעה, אבל בזמן הגאולה כולם כאחד יאירו על ישראל, ושם ע"ב ראשון לכולם.

לעתיד כאשר כל שמותיו ית' יהיו נכללים בשם אלהים, בו יתן כח לישראל להתגבר נגד או"ה ובשם זה עצמו יהיו או"ה נחלשים, וז"ש באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו.

אל אחד יחיד ומיוחד שמת סידור שמותיך לתת כח לישראל כמ"ש ה' עוז לעמו יתן, ולפי שידעת שהרבה צריכים ישראל בגלותם

לכן נקראת בהרבה שמות וכינוים כדי להעזר בהם ישראל עמך, ובהם אתה עושה נפלאות שנאמר בהם נגד כל עמך אעשה נפלאות, בשם זה שהוא **נגד יכש** נשגב גאל דורשיך יגדל **כח** שמותיך, שהדי כל השמות שלך יהיו מאירים על ישראל בזמן גאולתם לפניך, ובהם כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות וראשון לכלם שם ע"ב הקדוש שכך נסדר בסידוריו בשעה שיצאו ישראל ממצרים, דכתיב ויסע מלאך האלהים וכו', ויבא בין מחנה מצרים וכו', ויט משה את ידו וכו', ושלשה אבות מסתדרים בו, ודוד מלך המשיח, בהם ויסע, ויבא, ויט, ג' ווין שהם חי, בהם דוד מלך ישראל חי וקיים, ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים וכו' והם ג' ווין של (שם) [ש] דשדי שבו יהיו ישראל נקשרים בשרשיהם בג' חוטין שנאמר בהם והחוט המשולש לא במהרה ינתק, ועוד **והו**, אני והו, כלל שם הקדוש הזה שהם סוד **וא"ו**, והוא **אחד** לעורר **אהבה** בכל אורות העליונים שבה הבוחר בעמו ישראל באהבה, מיד מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, משם והלאה ע"ב שמות יהיו מסתדרים בסוד י"ב שבטים להוציא כמה אותות ומופתים לכל צד, שנאמר ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות, וזה ו', י"ב פעמים ו' זה ע"ב, חסד עליון שולט במדריגותיו, אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ, משם והלאה כל שאר השמות יהיו מצטרפים בצירופיהם, וכשיהיו נכללים בשם **אלהים** מיד יתן כח לישראל שהם חלשים להעשות גבורים נגד אומות העולם בכמה מלחמות חזקות, הה"ד באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו, שהרי שם זה בה נותן ליעף כח וישראל יהיו מתגברים בו מצד גבורה, וא"ה יהיו נחלשים בו ונופלים לפני ישראל, והוא יבוס צרינו ודאי, **רבון כל העולמים** אתה אחד יחיד ומיוחד ויחוד שלך מתגלה בג' אבות בסוד שם **זה והו** אני והו, **ואו אחד** ודאי, וזה אות אמת אשר תעשה בו את האותות, הרי ישראל מקוים לך ובתקוה שלהם יהיה שם זה מסתדר בסידוריו ואחריו כל שאר שמותיך הקדושים, דכתיב והבוטח בה' חסד יסבבנו, חסד ע"ב ודאי, מיד תגלה אמתת יחודך דכתיב יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, חסד ודאי (ע"כ), [ע"ב] ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רט

האמת, אעפ"י שהעולם נברא בו, עכ"ז טרם שלט בעולם, מפני השקר שהקדים לשלוט בעוה"ז.

אל אחד יחיד ומיוחד ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך, שהרי כן באמת בראת עולמך, ולפי שעולם הזה שלט בו השקר

דכתיב והארץ היתה תוהו ובהו וחשך על פני תהום זה מעשיהם של רשעים הרי אמת זה לא שלט בעולם, שהעולם נברא בדין שהוא **תשרק**, וזה תשרי, בו היום הרת עולם, ואמת השלכת על הארץ כגון ותשלך אמת ארצה, וכן נחתם בס"ת ולא בר"ת בראשית ברא אלהים **את**, אשר ברא אלהים לעשות, ועכ"ז השומר אמת לעולם, שהרי אע"פ שהוא עומד ומושלך בארץ קושטא קאי שקרא לא קאי, וכן ישראל שהם כלה זרע אמת הרי הם מושלכים לארץ וזה זרעך כעפר הארץ, עד שהשקר יעבור מן העולם בזמן שנאמר בו ימלוך ה' אלהיך ציון לדור ודור הללויה, השומר אמת לעולם ודאי, וזה בשם שלך יהוה ב"ה לעולם ולעולמי עולמים, שהרי בניקוד זה נאמר רק באבותיך **חשק** ה' לאהבה אותם, כי בי **חשק** ואפלטהו, חלם (שרק) [שבא] קמץ, ואפלטהו, כל זמן שהאמת עומד למטה בשם זה הוא מתקיים ויצול מן השקר שמכסה עליו, סוף הכל אשגבהו כי ידע שמי, בזמן שנאמר בו אמת מארץ תצמח, שבאותו הזמן ראש דברך אמת מס"ת לר"ת, וכן ישראל יאמר בהם ככוכבי השמים להתעלות למעלה על כל א"ה, דכתיב ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, וזה לעולם, ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון, בו וצדק משמים נשקף, שהרי בשעה שצדק עומד לבדו אמת עומד בארץ, בזמן שמשפט יתגלה לגביו כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב, ישרי לב דייקא אותם שדבקו באמת ולא אותם שנקשרו בשקר, מיד ולעולם כל משפט צדקך, באותו הזמן אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ, **באהבה** שהוא **אחד** שתתגלה בעולם לקשר הכל בקשר אחד דכתיב גם ה' יתן **הטוב**, וזה **אהוה** את השמים ואת הארץ, קשר שעומד לקשד הכל באהבה ודאי, **רבון כל העולמים** אתה אחד יחיד ומיוחד ליחדך אנו מקוים, העלה אמת מארץ ותגלה למעלה על כל הבריות, אמת מארץ תצמח ודאי, כמו שאנו מקוים לאמתך תגלה לנו יחודך באמת כי אתה אחד ואין אחר, אל אחד יחיד ומיוחד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דוד

השכינה חיא היכל לאורות העליונים להתגלות על ידה,
ומעון לישראל להתכסות בתוכה מפני קטרוג הס"א.

אל אחד יחיד ומיוחד לך אנו (מפללים) [מהללים] כדי לעודד אודות שלך שיהיו מאירים אלינו, שהרי בהבל שיוצא מפיהו כולם מתקשרים להתלהט כא', כאור זה שמתלהט על הפתילה, וזה האור שנא' בו

וירא אלהים את האור כי טוב ודאי, זה אור ששורה על הנר שלנו, מיד אותו הנועם העליון שמתגלה בהיכל שלך עומד להתגלות בהיכל שלך, **והיכל** זה **אדני** וזהו **הלל**, בהלל נפתחים שעריו, וזה **אלף דלת נון יוד, תרע** מלכא, חה ושעריך תהלה, מיד הנועם שעומד בתוך ההיכל שנא' בו לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו יוצא ומתפשט לחוץ ומתפשט לכל הצדדים, והרי אנו מהללים לפניך לפתוח השערים האלה, תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח, **בנועם** זה שיהיה לנו **מעון** להושיע, שנא' בו אדנ' מעון אתה היית לנו בדור ודור, כי טוב זמרה לאלהינו כי נעים נאוה תהלה, **רבון כל העולמים** הרי יחיד אתה (יחיד אתה) שאין בו שינוי דכתיב אני ה' לא שניתי ואנו בוטחים לפניך ביחודך שאינו משתנה, ואם אנו קלקלנו מעשינו הרי אם חטאנו מה נפעל בך, וכשאנו באים שעריך לא נשוב ריקם שנא' בך שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו, בשמך הקדוש **אוֹנָץ** שבו אתה שומע תפלות כל פה כך תשמע תפלתנו, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז, ורב שבנו אחור ריקם, אל מלך נאמן פתח לנו שערי אמונתך שנא' בהם פתחו וכו' צדיק שומר אמונים, אמן **יהוה אדני**, שני יודין הם **שערים** והם **עשרין**, וזה עשרין גרה השקל שהם דו"ן, זכר ונקבה בראם, חה אחוד וקדם צרתני, יוד קדם (וד') [יו"ד] אחור, בזמן שמתחברים כא' כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, שהרי כל מונע עובר מפניהם ומלך פורץ ועושה לו דרך, וזה מלך בזמן שנא' בו כי לה' המלוכה שאין מלך בלא מלכות, ומיד שנוטל מלכותו יאמר בה ימין ושמאל תפרוצי, מאותו שבא מפרץ, נגד פרצות שפרצה הס"א כן תפרוץ בה השכינה מדה כנגד מדה, מיד חרעך גוים ירש, זרע שכלול מזכר ונקבה ודאי, גוי שומר אמונים, כלה זרע אמת, כי מן המלך והמלכה הם יוצאים שקר אינו מתערב שם, חננו ה' חננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

גן רוה

בסיבוב שהשכינה סובבת בגלות לקשר כל הבריות בו ית', אל זר חושב לשלוט עליה ולמנוע ממנה תיקון זה. וכנגד זה נאמר ראו עתה כי אני אני הוא כו' ואין מידי מציל, לומר ששוף סוף אפילו כל רע יצטרך לחזור לטוב, ואין מי שיוכל למנוע ממנה להשלים תיקון זה.
בשם ע"ב עדות על השכינה שלא שלט עליה אל זר בגלות מצרים, וכשם שהעיד ה' על השכינה ביציאת מצרים כן יעיד עליה לעתיד בגאולה האחרונה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה סובבת בכמה מסיבות בגלות כדי לקשר כל הבריות בך בקשר א' ויאמר בהם ביום ההוא יהיה ה'

וכו' יהי כבוד ה' לעולם וכו', וכן (הוא) [היא] סובבת לימין ושמאל לקשר הכל בך בקשר זה, ונא' בה ראו עתה כי אני אני הוא, אני ודאי, לקשר הכל באין העליון שאינו נתפס ולא מושג כלל, אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא וכו' ימין ושמאל הכל בתיקון שלם, וא"ת שיהיה מי שיוכל למנוע ממנה התיקון הזה באיזה צד, לא כן, אלא ואין מידי מציל, כאן נודע יחוד שלך שלא יש שתי רשויות ח"ו, אלא רע צריך שיחזור לטוב, ואין רשות אחר שיציל אותו מידך, ולפי שבסיבוב זה של השכינה חשב ס"מ לשלוט במקום הקדש ח"ו, הרי אתה מעיד ביחודך אני ה' אני הוא ולא אחר, שהרי אחד שולט בעולם ואין אחר ודאי, שמע ישראל וכו', ושם של ע"ב מעיד עליה **אני והו**, אני ה' אני הוא ולא אחר, וג' אבות הם ג' עדים שהם **עד** דשמע ישראל שבהם יוצאים ע"ב שמות להעיד על יחוד זה, ולפי שבגלות מצרים ג"כ חשב ס"מ הרשע ששלט על קדושתה ח"ו, בן העדת עליה בע"ב שמותיך **אני והו**, אני הוא ולא אחר ודאי, וזה ויסע, ויבא, ויט, שהם ג' ווין שמתחברים כא' במדריגתו של יעקב שהוא ו' ודאי, ובהם ואתם עדי נאם ה' ואני אל, ו' אני, להעיד על אני שלא שלט עליו אחר ח"ו, אלא אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן זכו', ואלה הם ג' ווין שנרמז בפ' אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין וכו', שהרי הם כמו שהעדת עדות זה על השכינה ביציאת מצרים כן תעיד זה בגאולה האחרונה, שנא' בם כימי צאתך וכו' אראנו נפלאות, שהם שני נוקבין מצד או"א הם נפלאות שנא' בהם במופלא ממך אל תחקור שהם עולים בא' שלך יחוד שאין בו פירוד, והם מופלאים מס"מ הרשע ומכוסה ממנו, וזה עדות אמת באי' עלאה שתתעטר על ג' עדין האלה שהם ג' אבות, שבהם אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור ועשיר ומיד כי אז אהפוך אל עמים וכו', **רבון כל העולמים** הרי לגילוי זה אנחנו מצפים שתודיע אמתך בעולמך, ובקיוי שלנו תמשך ו' זאת להתחבר עם אני, ויאמר בו ואתם עדי נאם ה' ואני אל ודאי, ואני בחסדך בטחתי, בטחון שלנו ודאי להמשיך עדות זה בע"ב שמות שהם כמנין חסד, מיד שיתגלו ע"ב האלה יאמר לישראל יגל לבי בישועתך, יגל, יגל פדיון זרע קדושים, וכמה שירים יאמרו לגבך, להעלות בהם כמה ניצוצים טהורים שהם משוקעים בתוך הקליפות, שהרי בו' זאת תקרע ים סוף ומשם יצאו כל אלה הניצוצין שהיו משוקעים שם, בשירים אלה שיעלו לגבך, שירת ים סוף, להעלות מרכבה שלך בתיקוניה, אשירה לה' כי גמל עלי ס"ת **ילי**, להעלות ניצוצות אלו בשירה הזאת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

ברי

ענין חסיתומים שהשכינה סובלת בגלות בעבור בניה,
וגילוי היחוד שיתקן את הכל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה הקדושה סבלה בעבור בניה כמה סיתומים גדולים, וכפפה ראשה לפני שפחתה, והשליטה עבדים רעים שנא' בהם ראיתי רשעים רוכבים על סוסים, שהם א"ה שנמסרו להם כמה מלאכים רעים לעשות הפעולות שלהם בעולם, והמלאכים הקדושים שלה נא' בהם הן אראלם צעקו חוצה שהם חוץ (ממקומה) [ממקומם], מה שיש להם לפעול לתיקונם של ישראל הרי ניטל מהם והם עומדים בטלים בחשך, עד שתתעורר אתה ביחוד שלך דכתיב והיה ה' למלך וכו', שהרי באותה השעה יחזור ז"א להקרא מלך במלכות (שלה) [שלו] שתשתלם ויקח ממשלה על כל העולם כבתחלה שלא יהיה שום אחד שולט בעולם אלא השכינה ומלכות שלה, כל זה כשתגלה יחוד שלך דכתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד, ולפיכך הודעת לנו אמונת יחודך עתה בסוף הימים כדי לגלות יחודך בעולמך, **רבון כל העולמים** הרי רב (החלנו) [הוחלנו] לך בסיתום וציפוי עד שהאיר בנו אור יחודך לקיים עלינו אמונת יחודך בכמה נסיונות מצד השכינה שהיא אבן בוחן, שבה ה' צדיק יבחן, והרי אנו בוטחים בך שיחודך אינו משתנה, ואין שום חשך שיכול למנוע אותו, הלא עתה הוא זמן שתגלה גם אתה אות אמתך ותגלה עלינו יחודך באמת ובאמונה, ותעלה עתה בתפלתי שכינתך הקדושה עד א"ס וא"ת לקשר הכל ביחוד שלך ולבקוע בתוך כל חשך ולגלות לנו אמתת יחודך, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד,
לישועתך קויתי ה'.

ריג

בגילוי היחוד בארץ, והאמת והטוב שולט בכל העולמות,
ויזכו להם המיחלים ליחודו.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך מתיחד בכל מדריגותיו שנא' בהם ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, מיד אמת שולט בכל העולמות, באותו הזמן גם ה' יתן הטוב לשלוט בכל ענפים שלו בכל צד, למי ניתן אלא למי שמיחל לך, לך אנו מיחלים, גלה לנו אמתך ביחודך, ה' אל תאחר,
לישועתך קויתי ה'.

ריד

בסילוק שם מ"ה. שהוא שם המורה על שליטת היחוד, הרשעים שולטים בעולם. והמשך זמן שליטתם עד „מתי" שעולה ת"נ, דהיינו י' פעמים מ"ה, שבכולם צריך משיח להשתלם טרם היגלותו.

אל אחד יחיד ומיוחד עד מתי רשעים ה' שבשעה שנסתלק שמך הקדוש מלהאיר בעולמך, וזה השם שעומד לגלות יחודך **יוד הא ואו הא**, שם אהבה, שם אחד, **יאאא**, בזמן שנתעלם שלטו הרשעים בעולם, עד **מתי** ודאי, שהוא עשר פעמים מ"ה שבהם צריך להשתלם אדם דכתיב הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד, וכן ישתלם אמת שהוא אדם אתם, אמת ואי של יחוד שלך שתתגלה לכל הצדדין, הרי אנו מקוים לאמתך, יחד שמך בנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רטו

בכח הנסיונות הנמשכים ממדת הצדק מתגלה אמונת המאמינים בו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי לאוהביך אתה מנסה בשכינה הקדושה שהיא אבן בוחן לגלות בה אמונתך, בה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה, זה בזה תלוי, צדק תוקף הדין שמלהט לכל צד, בו נסיון לכל מי שאוהב לך, בה מתגלה אמונתך, ובמלך המשיח נא' והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו, שכל מדריגות קדושתך אמת, וכן נראה ונודע באמונה זאת שהיא השכינה לדעת שאתה אחד יחיד ומיוחד, ואין זולתך לפעול לא למעלה ולא למטה, וכן נא' כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, שמע ישראל וכו' בזה אנו מקוים לך ועומדים באמונתך בכל צרה וצוקה, גלה לנו יחודך והוציאנו לאורה בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ריו גבורה

באור הספירות נאמר שמש וירח קדרו, אבל אור היחוד אין שום שקר וקטרוג יכול לעמוד נגדו, לכן בהיגלותו כי ה' יהיה לך לאור עולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך יכול לבקוע בכל חשך, שזה אור שנברא ביום ראשון שהוא יום אחד, וזה אור עולם דכתיב בו (ו)לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי ה' יהיה לך לאור עולם, שהרי אור של המדריגות כתרים שלך שאתה מתלבש בהם אינו מתחזק כן, אלא שמש

וירח נא' בהם אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, שמש וירח קדרו, אבל אור שלך ביחוד אחד מתחזק ואינו מתחשך לעולם, כי ה' יהיה לך לאור עולם ודאי, וכמה עננים של שקר שרוצים לעמוד לפניך כלם נמחים ונאבדים, וכתיב השומר אמת לעולם, הרי לאמתת יחודך אנו מקוים, באורך נראה אור, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ריז

מציאות השם שבו הוא ית' מקבל רינת עמו ישראל, אעפ"י שבאמת אין שום שם שירמוז עליו כי אל מסתתר הוא מעיני כל חי.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי למעשינו אין כח שאנו עפר ואפר רמה ותולעה, ואתה רם ונשא גבוה מעל גבוהים, שאין שום שם שנוכל להזכיר אותך בו ואין שום כינוי שירמיז עליך, שאתה אל מסתתר מעיני כל חי ומרומם על כל ברכה ותהלה, ועכ"ז אתה רוצה לשמוע קולנו, ובשמך הקדוש **אדירירון** אתה מקבל רנתנו באהבה, לקשר בה כל מאורין ביחוד שמך ב"ה לעול"ע, הרי בכל לבבנו אנחנו מתדבקים באהבתך, ומוסרים לך נפשנו רוחנו ונשמתנו על יחוד קדושת שמך, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך ולא נלך עוד בתוך החשך, כי אתה תאיר נרי ה' אלהי יגיה חשכי, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ריח

קדושתו ית' היא מקור הקדושות, ישראל שנבראו להיות עם קדוש בארץ מקוים להתקדש בקדושתו.

אל אחד יחיד ומיוחד קדושתך היא מקור כל הקדושות, ובהם אתה מקדש כל אורות קדושתך וכל מחנות צבאותיך הקדושים, אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה, הרי אנו מקוים להתקדש בקדושתך, כי עם קדוש שמתנו בארץ, גוי אחד מתחזק באמתת יחודך, אם שכחנו שם אלהינו ונפרוש כפינו לאל זר, הלא אלהים וכו', כי עליך הורגנו וכו', עשה למען יחודך, ואמתך תגלה לנו לישועה ולרוחה כי אליך אנחנו מקוים ותוחלתנו לך היא, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ריט

ג' שמות אל אלהי"ם הוי"ה, בהם מסבב המאציל ית' עלילותיו הנוראות בעולם, ובשם אדנ"י הוא מחבר הכל ביחודו.

אל אחד יחיד ומיוחד בשמותיך הקדושים **אל אלהים יהוה** אתה מסבב עולמך בכמה סדרים שהם חד"ר, ובשמך הקדוש **אדני** אתה מחבר הכל ביחוד אחד ונשלם בו אחד, **יאא, יהוה אל אלהים אדני,** וכן שמת [ב]עולמך ד' צדיקים רגלי מרכבותיך אי"ו ודוד, בהם אנו מזכירים לפניך היום הזה שבזכותם תענגו לגלות לנו יחודך, וכל עלילותיך הנוראות אשר סבבת עלינו יחזרו היום הזה לגילוי יחודך באמת, כי לזה אנחנו מקוים לך וכל ציפייתנו אליך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכ

אין אדם יכול לעמוד באמונתו בחשך השולט בעולם, אלא מי שבוטח ביחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו, שהרי לא היו יכולים לעמוד בחשך השולט בעולם אלא מי שבטח ביחודך, וביחודך אנו בוטחים ע"כ לא יחשך עלינו, אבל אורך באמת יקדש שמך בנו לעולמי עד, שאתה אחד יחיד ומיוחד אל אמת ואין זולתך, (עננו) [חננו] ה' (עננו) [חננו] כי רב שבענו בוז, רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבז לגאיונים, ביחודך בטחנו לא נבושה לעד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכא ארך אפים

ביאור ההבדל שיש בין שליטת הספירות שבבחינה זו ה' צריך את ברכותיהם של בני אדם, ובין שליטת היחד שבבחינתו אין הוא ית' משועבד למעשיהם של התחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יספר שבחך שאתה למעלה מכל התהלות ונא' בך ומרומם על כל ברכה ותהלה, שהרי באותם המדריגות שלך שנקראת בהם **אל אלהים אדני** צריך לברך אותם לפי שהם תלוים במעשיהם של תחתונים לרחם עליהם בחסד או להעניש אותם בדין, אבל יחוד שלך למעלה מן הכל שאינו משועבד למעשי התחתונים, ומרומם על כל ברכה ותהלה ודאי, הרי אין בנו דעת לספר שבחיך לתקן בהם תיקוני מאורותיך כסדר כראוי, אבל ביחוד שלך אנו בוטחים ולאמתך אנו מקוים

שאינך צריך לסדרי תהלתנו, אלא כמו שמחשבתנו מיוחדת אליך כן תתגלה ביחודך אלינו ותענה אותנו בכחך השלם שאינו צריך תיקון, כי אתה אחד יחיד ומיוחד, אל מלך יחיד נאמן לעד, ה' אל תאחר, עשה למען יחודך עשה למען אמתך לא יבושו כל החוסים בך, **לישועתך קויתי ה'.**

רכב

כל סוגי הבתי דינין המוזכרים בדברי רז"ל כמו של ע' ושל כ"ג וג' כולם כנגד בחינות חד"ר שבספירות ניתקנו, אבל כנגד יחודו ית' לא נתקן שום ב"ד שאין דן יחידי אלא אחד שהרי אין מי שדינו מחזיר רע לטוב אלא יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אתה דיין יחיד, שכמה בתי דינים העמדת לשפוט בהם משפטי עולמך, וכך הם מסודרים, ע' זקנים בראשונה, מצד ע' ניצוצין דאלהים, כ"ג אחריהם, שהם שליש מהם, לכלול כלם בחלק א', (שהם שבעים) [ששבעים] הם, כ"ג בחסד, כ"ג בגבורה, כ"ג בת"ת, מיד אי' מתגלית עליהם והם ע', וכשנכללים כלם בת"ת הרי הם כ"ג שכוללים ע' בקשר א', ועוד ב"ד של שלשה שהם ג' אבות, (בד' שלהם) [ ] שהם מלכות, ויש חמשה כשמתחברי' נביאי (באמת) [האמת] עמהם שהם נ"ה, והם שבעה כלל כל שבע מדריגות, שבהם העולם מתנהג, ומכלם אין מי שדן יחידי, שהרי כלם דיניהם בחד"ר, אבל אתה דן יחידי ודאי, שעליך אמרו שאין דן יחידי אלא אחד, והרי הדין שלך להחזיר כל הרע לטוב ולתקן הכל בתיקון שלם כמו שנא' ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, הרי ביחודך אנו מאמינים בתוקף תקוה ותוחלת קיימת, באמתך אנו בוטחים שאתה אחד יחיד ומיוחד אין זולתך ואין דומה לך, יר"מ שלא יהיה דיננו אלא בידך, אי"ו כמו שבטחנו דק בך כן אתה תהיה תשועתנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכג

בזמן שאין זכות בישראל להיושע במשפט, יחדו ית' מתגלה על המקטרגים להכניעם.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה הארת לישראל בתוך החשך בזמן שלא היה להם זכות, דכתיב ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה, שהרי באותה השעה היתה מדה"ד מתוחה כנגדם ולא היה להם כח להנצל ממנה, עד שגילית יחודך עליהם, מיד ולא קרב זה אל זה כל הלילה, שהרי אעפ"י

שהיו מקטרגים רודפים אחריהם ולא היה להם זכות להחזיר אותם למקומם, לא היו יכולים להדביק אותם בעבור יחודך שהיה מתגלה עליהם, הה"ד ולא קרב זה אל זה כל הלילה, **רבון כל העולמים** כמו שראית בעני עמך באותם הימים כן תראה עתה, ואם יש מקטרגים לעמך, אם אין זכות להחזיר אותם לנוק' דתהומא רבא, הרי יחודך יעמוד לנו שלא יוכלו להשיג אותנו כלל, אלא יאמר בהם רשע יראה וכעס שניו יחרוק וכו', שבאמונת יחודך אנו בוטחים באמת, ולך אנחנו מקוים בתקוה טהורה, אל מלך נאמן לעד גלה כח יחודך למיחלים לך בלבב שלם, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דרך

קדושת הארץ שאפילו בחורבנה בקדושתה היא עומדת,
תלויה בסוד היחד שאינו נפגם ואינו משתנה לעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כסאך הרמות על כל ההרים, שנא' בו כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון, ואם חשבו א"ה לשלוט עליו הרי לא שלטו ודאי, לפי שהוא רם ונשא שנא' בך יושב על כסא רם ונשא, מקום שאין מגיעים שם ידי אויבים כלל, ואם הוא נראה חרב הרי אמרו הרי הם בקדושתם אפי' כשהם שוממים, שאפי' כל האורות של המדריגות שלך יהיו מתחשכים בעונותיהם של ישראל, הרי יחוד שלך אינו משתנה ובו עומד עתה קדושת הארץ, שבתחלה נתקדשה מצד המדריגות העליונות שלך והרי שלט בהם אויב ונא' בה חלל ממלכה ושריה, ולפי שעתה אתה מקיים אותה ביחוד שלך עוד תבנה אותה באור יחודך בגלוי דכתיב והיה ה' למלך וכו', באותו הזמן יאמר אודך ה' כי אנפת בי וכו' שהרי ריוח הרויחו ישראל מגלותם ובה"מ וארץ ישראל בחורבנם, **רבון כל העולמים** יחודך באמת מקוים אנחנו בכל כחנו בתוך כל חשך וצרה, גלה לנו אור יחודך בריוח ולא בצמצום לדעת כל עמי הארץ כי שמך ה' נקרא על עבדיך, אי"ו שאין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכה

קיווינו ליחודו ית' שבכח יכלתו הב"ת יתקן את כל עוונותינו.

אל אחד יחיד ומיוחד אם עונינו גרמו פירוד בין אורות קדושתך הרי אתה יחיד מיחד אותם, ואנו ליחודך מקוים שיהיו עוונותינו

נתקנים בכח יכלתך, וכן נא' ומשתי את עון וכו', אתה אמת ודבריך יהיו אמת, וה' אלהים אמת וכו', ילאפולליצ"ו [ר"ת יהיו לרצון אמרי פי כו'], אחד יחיד ומיוחד עננו כי אין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכו

היחוד מתגלה בסוד אמ"ת. גם אותיות אמ"ת מורים שהם קשר האמונה.

אל אחד יחיד ומיוחד באמתך אנחנו קוראים אותך שהוא קשר האמונה שבו יחוד שלך מתגלה, א' יובל העליון שמשם חירות לכל ומים טהורים לטהר הנשמות מזוהמות, מ' מקור ישראל, ת"ת שלך, ששם מתפאר שמך הקדוש יהוה ב"ה לעול"ע בכל הגוים שלו להתגלות הכל בישראל למטה, שנא' בהם ויאמר לי עבדי וכו', ת' שכינתך הקדושה תמימות הכל שנא' בה תמים תהיה עם ה' אלהיך, וכתיב תומת ישרים תנחם, ויחוד שלך מקשר ג' אותיות אלה בקשר א', מי שקורא אותך בהם אתה קרוב לו דכתיב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, **רבון כל העולמים** הרי אנו מקוים ליחודך שיתקשרו ג' מקורות אלה בקשד א', חה יהיה חוט המשולש להעלות בהם ישדאל מן הגלות, כגון שנא' על כן משכתיך חסד, וכתיב בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה, **רבון כל העולמים** גלה לנו אמתת יחודך שאתה אחד ואין אחר, עמו ה' עננו, ומתקותנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רכז

בשליטת הגוף והחיצוניות אין תקנה לרע אלא לדחותו מן הקדושה. וכיון שהוא מתקיים, הוא מכשיל את הבריות לחשבו רשות בפ"ע. אבל בשליטת הנשמה והפנימיות גם הרע ישוב לטוב ויכלל בתיקון.

אל אחד יחיד ומיוחד הבה לנו עזרת מצר, שהיא הס"א שכן נקראת אחר, לפי שהיא אחר מדרך טובך, ולפיכך צר נקרא, לפי שהיא רוצה להטות הדברים לגביו שלא ללכת בדרך יחודך, ואנו יודעים שיחודך שולט על הכל, ולפיכך הכל ישוב לטובך באותו הזמן שיאמר בו אחד ה' כי אנפת בי וכו', ומהו אלא (שאותו) [שבאותו] הזמן יחזור לטוב, א"ת שיהיה התיקון בסוד הגוף, לא כן, שהרי הגוף כך נשתכלל להיות נוטל הטוב ודוחה הרע לחוץ, וכאן העמידוה מהר צועה להפתח ולא ימות לשחת, זה תשועת

אדם שהדי בדרך זה הולך, אבל כאן, (פקח) [פקרו] האפיקורסים שהם אומרים שתי רשויות ח"ו, אבל תיקון הכל הבה לנו עזרת מצר, שמתוך אותה הס"א עצמה תיקון ינתן לנו, אז יודע שאין אלוה אלא אחד, וזה תקוה שלנו בגלות, שרואים כמה מצות אנו מקיימים וכמה תפלות אנו שופכים לגביך להתקיף צד הקדושה על צד הטומאה ולא עלה בידינו שאנו בתוך החשך, עד (שיתעורר) [שתתעורר] אתה ביחודך לגלות אמתך בעולם, ומיד יודע שאתה אי"ו לפי שכל רע יחזור לטוב, עננו ה' עננו, שהדי ליחד שלך אנו מקוים ולא נשוב ריקם מלפניך, **לישועתך קויתי ה'.**

רכח

מי שבכח ציפורו מתדבק בשם הוי"ה ב"ה, חבלי משיח הנמשכים מצד לילי"ת אינם שולטים עליו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ביום שתתקף לילית שפחה רעה אין לנו תוקף אלא בך, ואלה הם חבלי משיח שהשכינה נא' בה חבלים נפלו לי בנעימים, אבל לילית שפחה רעה חבלי יולדה, ששם מתתקפים זו אחר זו עד שאין עוד כח לסבול, אבל שם שלך עומד להחזיק אותנו לסבול אותם החבלים ולא יהיה אסון, הכל בכח הציפוי שישראל מצפים לגבך, הה"ד טוב ה' למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו, שהרי אותם שנתדבקו בשם שלך שהיא [עץ] החיים לא שולט רע עליהם להרע להם, שהרי הכל בצד הטוב עומד, ומי שנרשם בזה השם ימלט ודאי, הה"ד טוב ה', טוב דייקא, טוב שאין בו רע, (שאני) [שאדני] אילן אחר שהוא עץ הדעת ט"ו שבו וצרפתים כצרוף את הכסף, אבל שם זה למעוז הוא ודאי, להסתר בו מאותם החבלים שנא' בהם חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, הרי אנו מצפים לגבך ואתה יודע חוסי בו, באמת שלך התקיים עלינו להציל אותנו מאלה החבלים רעים, ונדע שאין בושת לאותם שמצפים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

רכט

בזמן שלא נשאר כח בישראל לסבול את יסורי הגלות, ה' ית' מעורר תשובה בלבם אפילו בלא התעוררות מצדם.

אל אחד יחיד ומיוחד תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם, בשעה שאותה הנפש נא' בה כי שחה לעפר נפשנו, עד שיש בה

כח היא סובלת ואתה כן אמרת שובו אלי ואשובה אליכם, אבל בשעה שמגעת למטה שעוד אין כח לסבול, הרי אין אתה חפץ במות המת, שהרי יחודך כן לא נראה, אלא שנשמה שבאה מאותו המקום העליון אותם שרשומי' בסוד שלך בשמך הקדוש **יוד הא ואו הא** סוד **אדם** הרי אין להם ליאבד מן העולם אלא לחזור לגבך אחר כל חשך וכל קלקול רב, ותאמר שובו בני אדם, אתה תהיה מעורר בלבנו ובלב כל ישראל תשובה דכתיב [השיבנו] ה' אליך ונשובה, ויודע יקרך ששולט על הכל, עשה למען יחודך, שאתה אמת ושמך אמת, ולאמתך אנחנו מקוים, מתוחלתנו לא נבוש, **לישועתך קויתי ה'.**

רל

ב' דרכים יש במדותיו ית', א' דרך החיצוניות והגוף, וא' דרך הנשמה שה"ס הפנימיות. בשליטת החיצוניות אין מדותיו ית' נקראות על שמו כי בזמן ההוא עפ"י מעשי התחתונים הם מתנהגים ואליהם הם כפופים, אם טובים הם הרי הם נתקנים ואם ח"ו רעים הם הרי הם נפגמים. בשליטת הפנימיות שה"ס שליטת היחוד כל ספירותיו מתתקנים בב"א מפגמיהם, ואז נודע באמת שאין מדותיו ית' כפופים למעשי בני אדם כלל, ולכן אז כל מדותיו חורים להיקרא על שמו ית', לומר שהוא לבדו שולט בהם כחפצו.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה שולט בכל העולמות ומנהג אותם לפי מעשי התחתונים, ולא שיש בך ריבוי מדות, אלא שמת מדות שלך לפי מעשיהם של בני אדם, ואתה רוצה לעשות (כל) [ככל] מעשיהם, ולפיכך נמצאים אורות אלה שמאירים ממך וקוראים אותם באלה השמות, חסד גבורה ת"ת, שהם סוד הגוף, זרוע ימין זרוע שמאל, גוף, להראות מדות שלך שאתה עושה כגון מעשיהם של התחתונים, וכשאתה רוצה לגלות יחודך על הכל הרי אותם האיברים שנתחלשו מתתקפים בתוקפך שאתה אין בך חולשה ולא ריבוי כלל וכלל, הה"ד לך זרוע עם גבורה, אלה הם אותם האיברים סוד ע"ס שתלוים בך ואתה מנהג אותם, ולא נקראים על שמך אלא לפי שאתה מנהג אותם והם בסוד התחתונים, אבל בשעה שמתיחדים ביחוד הכל נתקן בזמן א' דכתיב תעז ידך שנקראת בשמך מיד תעוז [ידך] תרים ימינך שאינם צריכים לבני אדם כלל, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מצפים באמת, גלה לנו יחודך ויתתקנו בו כל העולמות, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רלא

סוד יחודו ית' אינו נודע כ"כ בזמן הזה, ולע"ל יודע ויזבן בכח הנשמות החדשות שיושפעו אז על ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד יראה אל עבדיך פעלך, שנא' כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט, שכן אתה עתיד לגלות סוד אותם המעשים שעשית בכל אותם המדריגות שלך שאין מי שיוכל לעמוד עליהם, שכן כתוב מבלי אשר ימצא האדם את המעשה וכו', שבשעה שהנביאים עולים לראות דואים מה שרואים ואח"כ נא' אליהם במופלא ממך אל תדרוש ומעשה המרכבה שלך אינו נודע כראוי, אלא לע"ל בזמן שיתגלו נשמות חדשות על ישראל שנא' בהם והדרך על בניהם אז יראו אותם הנסתרים שגנזת לגבך ויודע סוד יחודך, [ש]עד עתה לא גלית אלא מדריגות שלך ונראה שכלם עולים ביחוד אחד, ואח"כ ס"ז היחוד תגלה לנו להתתקן הכל בדרך שלם, משם והלאה יהיה ה' אחד ושמו אחד הכל בגילוי שלם, **רבון כל העולמים** הרי בזאת התקוה אנו עומדים לגבך שאנו נשענים על האמת שלך, באמת שלך תתגלה עלינו ותודיע לנו יקר יחודך שאתה אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רלב

מצד שליטת האחוריים נראה שכמה שליטים יש בעולם, אבל בסוד הפנים שישראל מתקשרים בהם בכח התורה נאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

אל אחד יחיד ומיוחד עד אנה יהיה החשך שולט עלינו, שאותם הפנים העליונים שלך אינם מתגלים לגבן, שנא' בהם ופני לא יראו, ולפי שאחוריים שולטים לא נודע יקר שלך, וכמה הם שחושבי' שאין אלוה בעולם ח"ו, שהרי הכל מבתר כתפא נוטלים, כמי שאינו רוצה להשגיח בנו, וכאן תלוים כל אותם הכו"מ ושרים שלהם שנראה שלהם ניתן העולם, ואתה הזהרת לנו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שאע"ג שבאותם אחוריים נראים שיש כמה שליטים בעולם אבל באותם הפנים נא' בהם באור פני מלך חיים ואין שליטה אלא לך, **רבון כל העולמים** גלה יחודך בעולם ואלה הפנים יהיו שולטים וידאה יחוד שלך, שהרי באותו הזמן והאלילים כליל יחלוף, באותו הזמן שובע שמחות את פניך יראה לנו, נעימות בימינך נצח, שעד שאלה אינם מתגלים לגבן אין שמחה ואין נועם, כשאלה יתגלו מיד ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, **רבון כל העולמים** הרי לזה אנו מקוים

לגבך באמת ובלבב שלם גלה לנו אמתך שאתה אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רגל

ביאור ההבדל שיש בין בחי' החסד השורה בפום אמה, המסתלק בזמן הקלקולים, ובין בחי' החסד הנמשך לו מאות ו' עליונה, המחזיק את בחי' היסוד בסתר אפילו בזמן הקלקולים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מלך המשיח שנא' בו לעולם אשמר לו חסדי, כאן ו' עליונה שהיא אות אמת, שהרי חסד שורה בפום אמה, ובששקר שולט ח"ו פה כתיב השיב אחור ימינו מפני אויב, אבל הרי ו' עליונה שהיא אות אמת עומד להחזיק הצדיק כדי שלא יכשל, ואותו החסד נשמר שם ושקר אינו שולט בו ח"ו, אלא ובריתי נאמנת לו, אבל כאן כתיב וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים שהרי א"א לו לצדיק להתגלות אלא הכל עושה בסתר, יר"מ לתת לו הרמת ראש כדי שיעשה הכל בפרהסיא ולא בסתר, ואדרבא יתקיים בו הפסוק אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו', ביחוד שלך שיתגלה להחזיר הכל לטוב, **רבון כל העולמים** הרי תקוה שלנו לגבך, בה תתקן תיקונים אלה להשתלם הכל כראוי, **לישועתך קויתי ה'.**

רלד

פיזורם של ישראל בגלות והשתעבדם שם לאר"ה הוא מפני סילוק שהוי"ה נסתלק אז מעל אדנ"י. שבהיות ישראל מושפעים משם אדנ"י בלבד הם מתפזרים בד' כנפות הארץ ומשתעבדים לאר"ה אשר שם, לכן לע"ל בשוב הוי"ה ב"ה להאיר לישראל מיד הוא מעלה אותם משפלותם שבגלות, ומתעלים הוי"ה ואדנ"י להתחבר באימא. ואו"ה שיבקשו להתעלות גם הם עם אדנ"י ידחו למטה, ויניקתם שינקו ממנו תיפסק, שבעלות אדנ"י לאימא אין יניקה ממנה זולתי ע"י ישראל שה"ס הפנימיות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי (ב)שם שלך **יהוה** ב"ה לעול"ע בבמה צירופים מצטרף להתחבר עם כל א' מישראל שהם תלוים בשם **אדני** להתפזר בו בד' כנפות הארץ שהם ד' אותיות אלה, ושמך זה הקדוש ב"ה לעול"ע בא לכל א' מישראל להעלות אותו מן הגלות לחבר הכל באי', וגא' בו מעודד ענוים ה', ומיד ד' אותיות **אדני** יסתלקו בם למקומם, וכך נעשה חיבור שלם בין קב"ה וכנסת ישראל, ואותם הרשעים

שהיו אוחזים בכנפות האלה ושולטים על ידיהם יאמר בהם לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ומיד עוד אין להם ממשלה, שהרי לא היה להם ממשלה אלא בעבור השכינה שנמצאת שם, כשמסתלקת מהם מיד משפיל רשעים עדי ארץ, **רבון העולמים** גלה יחוד שלך באמת, שישראל הם זרע אמת ובהם יתחבר חיבור זה, אחד אח ד', וכמו שאנו מקוים לגבך כן תרצה לגאול אותנו דכתיב ולכן יחכה ה' לחננכם וכו', **לישועתך קויתי ה'.**

רלה

בהיגלות היחוד לשלוט בעולם, אודו והודו יתפשט על ארץ ושמים לכלול כולם תחת שליטת יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו מצפים לך לאותו היום שיסתלק שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע להראות יופי האור שמאיר ממך ביחוד שלך, שכל האורות האחרים היו שולטים בו ומתערבבים בו (כלל), וזה גילוי יחודך כראוי שנא' בו כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים, בזמן שיסתלק בתוקפו הוא לבדו ישלוט ואור שלו יאיר בשמים והארץ שהם שני שמות **יהוה אלהים**, אבל **יהוה** שנסתלק למעלה להתתקן בגילוי היחוד זהו שנא' בו ה' אחד, ה' אלהינו זה ארץ ושמים, ה' אחד, כי נשגב שמו לבדו, שהכל מסתלק ביחוד שלך, **רבון כל העולמים** אתה אמת, וכמו שאמרת כן יהיה להעלות אותנו בזה העילוי של זה השם דכתיב אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה', וכתיב וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו, עננו ה' עננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רלו

בזמן התיקון, שם הוי"ה ב"ה שהוא רחמים יעשה דין באו"ה. ועל הס"א יאמר בזמן ההוא בלע המות לנצח, שצודתו תתעקד בהופעת אור החסד בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד שם שלך שהוא רחמים זה יעשה משפט באותם הסטרין דלבר שהם דין קשה, ובזמן שזה ישלוט הרי יצא [ ] בעולם ויאמר באותו הדין של חוץ בלע המות לנצח שהרי צודה שלהם תתעקר מהם וזה מות שלהם, מי יעשה זה אלא שם הרחמים ודאי שהוא ישלוט לבדו בעולם, ומי יזדמנו בזה המעשה אותם הגבורים בעלי גבורה שעומדים בדין תקיף, לא כן, אלא אותם שבאים מצד החסד

שכח יהא לגבם לעשות מיתה לאותו הרשע, שהרי מיתה זאת אינה אלא שליטת הרחמים דכתיב לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו דייקא, וכתיב רוממות אל בגרונם זה חסד, בו לעשות נקמה בגוים וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מצפים, עננו באמתך שאתה אלהים אמת ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רלז

חשכינה, סוד הלב, בהיות הס"א מתאחזת בה, אין סודות התורה מתגלים לישראל. בהיגלות אוד היחד על השכינה מסט' דאימא, מיד כל הסודות יתגלו לעינינו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי לב נתת לנו להסתכל בסודות שלך, וזה לב מבין, מצד אי' עלאה ששם כל מראה, וחזון נבואה, שמסתכלים משם ע"י השכינה שנא' בה וביד הנביאים אדמה, ועכ"ז לפי שהס"א סותמת אותו שהיא ערלת לב אין אנחנו רואים אור סודותיך עד שתתן לנו לב א' ביחוד שלך, שאז מיד יתגלו כל הסודות בו מצד אי' עלאה שהיא רחובות הנהר, וזה רוחב לב, מיד יודע סוד קדושתך באמת, **רבון כל העולמים** טהר לבנו לעבדך באמת, שבזמן שלב זה יהיה טהור כל אור יהיה גלוי לעינינו, וזה אור שנא' בו מה רב טובך וכו', **רבון כל העולמים** לאור יחודך אנו מקוים, אל תוליכנו עוד בחשך, ויאמר (בו) [בנו] העם ההולכים בחשך ראו אור גדול, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רחל

בזמן שהס"א סותמת בפני אור הספירות מלהתפשט למטה, ישראל נחשבים כמתים, ורק בכח היחוד שהוא חי החיים ישוב האור ויתפשט בספירות, ומשם לישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כמה סיתומים סתמה הס"א שלא יכול אור מדריגותיך לרדת אלינו, דכתיב הבנהרים חרה ה', דין תקיף שהיה סותם אותם המאורות, ומים חיים לא היו מתשפטים בהם, ורוח החיים שנא' בו ורוח אלהים מרחפת וכו' לא נתפשט בהם, ולפיכך נשארו ישראל כמתים דכתיב במחשכים וכו', שזה כגון ורידין בגוף שבהם רוח החיים נמשך, וכשהם נסתמים הרי מות לגוף, וכל זה לפי שבאותו הנהר הגדול שהוא כלל כל הנהרים צדיק חי העולמים, וזה חוט השדרה כולל י"ח

חוליות, נא' בו ונהר יחרב ויבש, מי יוכל להחזיר לו חיים, אלא אתה שאתה חי החיים, **רבון כל העולמים** יחודך (לנו) יחזיר לנו חיים שאנו מקוים לאמתך, ולפיכך מות לא ישלוט עלינו כי אין במות זכרך בשאול מי וכו', כשמסתלק א' מאמת נשאר מת, אבל אנו ליחודך תקותינו באמת, עננו ה' עננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רלט

עין הרע של הס"א אינו מניח הברכות להתפשט לישראל. לתקן זה, ה' מסתיר את ישראל בסתר קדושתו, מקום שעיני הס"א אינם שולטים שם, ושם נפתחות עליהם כל תיקוניהם בלא פחד מפני קטרוג הס"א.

אל אחד יחיד ומיוחד ה' רמה ידך בל יחזיון, שכמה ברכות היו באים לישראל, ועין הרע של ס"מ הרשע גרע אותם מהם, עד שאתה תסתיר עמך ישראל בסתר קדושתך ויאמר בהם יושב בסתר וכו', שהרי באותו הזמן לא תוכל הס"א להביט בהם, מיד כל התיקונים שלהם יהיו מתגדלים והולכים, וזה בכח היד שלך שהיא **יהוה יוד הא ואו הא**, שם יחוד שלך **יאאא**, שבהם ישראל עמך גוי אחד בארץ, שלא ישלוט עליהם אחר, אלא כמו שנא' ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, מיד באמת שלך תסכים בעבודה שלהם (בכל) [וכל] התיקונים שהם מתתקנים לשכינתך יהיו קיימים ועומדים כמו שאנו מקוים לפניך באמתת יחודך, **לישועתך קויתי ה'.**

רם

המוח הבא בלב ישראל בגלות, מונע מהם אפילו הרצון להתקרב לפניו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הסתרת פניך מעם קדשך, וע"כ אין בהם כח אפי' להתקרב לגבך, שהרי בשעה שפנים שלך היו מאירים בהם כמה כח היו נוטלים מהם דכתיב באור פני מלך חיים, ועכשיו הסתרת פניך הייתי נבהל, שאין בנו אפי' רוח להתקרב לעבדתך ולתקן שכינתך, לפי שאנו יראים כמו שנא' והבאתי מורך בלבבם, גלה לנו אור יחודך, **רבון כל העולמים** [יר"מ] שיחי רוחינו ויהי לנו לב להתקרב לפניך ותישר דרכנו באמתך, כמו שבתם ויושר מקוים אנו לפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רמא

בגלות מדה"ד מתוחה על ישראל כמו שהיא מתוחה על האבל, וקיומם שם הוא רק בכח היחד שאינו משתנה לעולם, ולכן הוא שומר אמת, ר"ל זרע אמת לעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו אבלים מפני חורבן ביתך, בעבור דרכים שנא' בהם דרכי ציון אבילות, שהרי מדת הדין מתוחה תמיד כמו שהיא מתוחה על האבל שנא' בו ועוד ידו נטויה, **רבון כל העולמים** מי יוכל לעמוד בדינך הקשה, מי יוכל להתקיים בעת אפך, מי יעמוד לפניך מאז אפך, אבל יחודך הקדוש יקיימנו כמו שאמרת חיצי אכלה בם, חיצי כלים והם אינם כלים, שנא' בך אני ה' לא שניתי, לפיכך ואתם בני יעקב לא כליתם, הרי אנו זרע אמת מצד יעקב שנא' בו תתן אמת ליעקב, ואתה שומר אמת לעולם, שמרנו בצרות גלותנו והוציאנו מצרה לרוחה כמו שאנו מקוים לפניך, למען יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רמב

בשם ייא"י המורה על יחודו ית', הוא מעביר כל עון מישראל ומעורר רחמים עליהם.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה אל רחום וחנון בשם זה שהוא ייאי, אל אחד ודאי, שזה מראה על יחודך שנא' בך אני ראשון וכו', ובזה אתה מעביר כל עון מישראל עמך ומעורר רחמים עליהם, אעפ"י שנא' מלך במשפט יעמיד ארץ, הרי יחוד שלך למעלה מן הכל ויכול לעבור על מדת דינך לרחם עלינו, **רבון כל העולמים** לאמתת יחודך אנו מקוים, אל תפן אל רשענו ואל חטאתנו ואל תעש עמנו כמעשינו הרעים, שאתה אחד יחיד ומיוחד שכל פגם אינו עומד לפניך וכל רע אתה מחזיר לטוב, קבל תקותנו וגלה לנו אורך, וכיון שיחודך אינו נפגם הוא יעמוד לנו אפי' אם חוטאים אנחנו לפניך, כי אתה מעביר כל חטא וכל עון מישראל עמך שהם גוי אחד בארץ, עננו ביחודך אי"ו אלהים אמת ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רמג

בשעה שהס"א חושבת לצאת מתחומה מפני עוונותיהם של ישראל, ה' בגאון יחודו מתושא ובובש אותה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה כובש עונות, שבשעה שהס"א חושבת לצאת מתחומה בעבור עונותיהם של ישראל, בגאון יחודך אתה מתגלה עליהם ומיד הם נגרשים שנא' בהם אשירה לה' כי גאה גאה סוס

ורוכבו וכו', ידענו ה' שאנו חטאים לפניך אבל ליחודך אנו מקוים שלא תניח לס"א להתגבר עלינו ולצאת בזדון מתחומה, אלא שאתה תתגלה עליה ותכבוש אותה שאתה אחד ואין אחר וכן נא' אני ה' הוא שמי וכו', אתה אמת וכל שקר לא יעמוד לפניך, גאה על כל גאים עננו בגאון יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רמד

כמו שס"מ הרשע אורב במסתר להולכי תום, כן ה' יתנהג עמו מדה כנגד מדה ויושיענו בדרך יחודו הנסתר והנעלם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ס"מ הרשע אורב במסתר לאותם שהולכים בדרך תורתך, ומי יוכל להשמר ממנו שהוא נסתר ואינו נראה, אבל אתה **רבון כל העולמים** הלא תשלם לו מדה כנגד מדה, וכיון שהוא אורב במסתר גם אתה אל מסתתר תושיענו בדרך יחודך הנסתר והנעלם שאין שום [אחד] רואה אותה, **רבון כל העולמים** זאת כל תקותנו להשען ביחודך ובאמתך שלא נבוש, שתביא על ס"מ הרשע עברות אפך שלא ידע, כמו שנא' ויורם אלהים חץ פתאום וכו', אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רמה

ה' ית' שהוא מקור כל הברכות, בג' אותיות של שמו שסודם „אמת" יברכנו בשכינתו.

אל אחד יחיד ומיוחד ברוך אתה בכל מיני ברכות, שאתה מקור לכל ברכה, וכך מתפשטים מלפניך בג' שמות שנא' בהם יברכך ה', יאר ה' וכו', ישא ה' וכו', בהם ה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך וכו', להראות יחודך שנא' בו אני ראשון וכו', בג' אותיות שלך שהם אמת בהם תברכנו בשכינתך שנא' בה ברכת ה' היא תעשיר וכו', כי אליך קיוינו כל היום מתוחלתנו לא נבוש ה' אל אמת, אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רמו

בשעה שנסתמים האורות, מי שמסדד תפילתו בהם אינו מוצא מענה, שבאותה שעה אין העולם מתנהג אלא ביחודו ית'. ולכן לא נענה בזמן ההוא אלא מי שיודע לקרוא את ה' ביחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד ביום צרתי אקראך כי תענני, שהרי בזמן שהאורות הם פתוחים נא' בהם פותח את ידך ומשביע לכל חי

רצון, שהם שני ידים עשר אורות מדריגות שלך, ובזמן אחר נא' אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני, בשעה שנסתמים אורות אלה מי שמסדר תפלתו בהם לא מוצא תשובה שהרי השערים ננעלו, באותה השעה העולם אינו מתנהג אלא ביחוד שלך שלא משתנה לעולם, ומי שיודע לקרוא אותך בו מוצא אותך ואתה עונה ודאי, לפיכך ביום צרתי אקראך סתם שלא כסדר דרכי המדריגות שלך, ביום צרתי אקראך כי תענני ודאי, **רבון כל העולמים** ביחוד שלך אנחנו בוטחים בך ומקוים אליך באמתך שנא' בו השומר אמת לעולם, תן לנו שאלותינו בעבור יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

זמר

בשליטת היחד אין המאורות העליונים צריכים
להתעודות מצד האדם.

אל אחד יחיד ומיוחד כמה נפלאות אתה עושה שנא' בך כי גדול אתה ועושה נפלאות, לפי שאתה רב ושליט, ומי שהוא סמוך על שלחן אחר לא נקרא גדול אלא קטון, אבל אתה שאין אתה צריך לשום א', אתה גדול ודאי, עלת על כל העלות, א' שאין לו שיתוף, גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך, אותו שנא' בו שאין דן יחידי אלא אחד, וכן נא' בך ראו עתה כי אני אני הוא וכו', וכל השמות מראים עליך, אבל באורח יחוד שאין לך שותף, ושם **יהוה** נא' בו מצד שלך ונשגב ה' לבדו, וכגון זה **אלהים**, אתה אלהים לבדך, אין אתה צריך להמתין לשום א' שיעורר אותך, כגון למטה שלא מתעורר הזכר אלא מהתעוררות הנוק', אבל אתה עושה הכל בעצמך, **רבון כל העולמים** ביחודך אנו בוטחים ולך אנו מיחדים באמת, עננו באמתת יחודך שאתה אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רחם

ראוי לאדם שלא יהיה בוטח על עצמו אלא על ה' לבדו,
שהוא עושה הכל ואין שולט בעולם מלבדו.

אל אחד יחיד ומיוחד דרכים שלך הם ישרים למי שיודע אמת שלך ללכת בהם בדרך אמת, שכמו שאתה אחד, כן צריך ללכת לפניך בלב א', בתמימות לגבך, ולהודע שאתה עושה הכל ואין מי ששולט חוץ ממך כלל, ואע"ג שלא נראה כן באותם גלגולי עולם, אבל זה הוא אמת

ודאי, ובני אדם לא עומדים בדרכים האלה עד שאתה תאיר עינים שלהם, שהם בוטחים בעצמם ואין צריך לבטוח אלא בך, אתה אחד יחיד ומיוחד, האר עינינו באורח יחודך, הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך, ונשמח ביחודך לעולם, ה' אל תאחר, עננו ה' עננו, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז, **לישועתך קויתי ה'.**

מטר

אעפ"י שאין אנו יודעים דרכי הסדות העליונים ללכת בהם לפניו יתּ' באורח ישר, ה' יהיה שומע מתוך קריאה שלנו מה צריך כדי לתקן אותנו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו עניים ואביונים בעבור השערים של האור העליון שננעלו עלינו, ואין אנו יודעים דרכי הסדות העליונים ללכת בהם לפניך באורח ישר כראוי, ונא' בנו העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל, **רבון כל העולמים** מה נעשה ואין אנו יודעים מה לעשות, ואתה מחלץ עני בעניו, הרי אנו שופכים לבנו לפניך ואתה תסדר תיקונים שלנו כראוי, שכן נא' בדברי קדשך זה עני קרא וה' שמע, אתה תהיה שומע מתוך קריאה שלנו מה צריך לתקן אותנו, ומתוך צרה שלנו נמצא תשועה דכתיב ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, וכן נא' ומכל צרותיו הושיעו, אחד יחיד ומיוחד ביחודך אנו בוטחים ומקוים לאמתך, עננו ביחודך אל מלך נאמן, לא נבוש כי בטחנו בך, **לישועתך קויתי ה'.**

נר

נפשנו סתומה בעבור שליטת העצב עליה ולכן אעפ"י שה' יתּ' מאיר לנו בכמה אודות עליונים אין הנשמה שלנו יכולה לשמוח בהם. וסיתום זה ימשך עד שאותיות שמו יתּ' יתיחדו בישראל. שכמו שמתחילה באותיות אלו נאצלו נשמות ישראל, כך בהם יתחדשו ושמותינו לשמוח בו יתּ'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי נפש שלנו סתומה בעבור ששולט עליה אותו העצב שנא' בעצבון תאכלנה כל ימי חייך, ואע"ג שאתה מאיר לנו בכמה אודות עליונים, אין הנשמה שלנו יכולה לשמוח בהם, ואנו עצבים תמיד בכל יום עד שאתה תיחד בנו אותיות של שמך הקדוש באותו הזמן ישמח ישראל בעושיו, שהרי באותיות אלה עשית אותנו ובהם תחדש לנו לשמוח בך, באותו הזמן ותפשי תגיל בה', בה' דייקא, תשיש בישועתו, מי יכול לעשות זה אלא יחוד שלך שיכול לחדש טוב שלו בכל זמן, **רבון כל**

העולמים ליחדך אנו מקוים, אמתך אנו דורשים, אל תשיבנו ריקם מלפניך. אחד יחיד ומיוחד ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רנא

מתיקתי הגלות ביסודיו לשבר לבותם של ישראל, שאז מפני שהם נשברי לב רצתו ית' מתקרב אליהם ותפלתם מתקבלת. אבל בלא תיקון הגלות אין רצונו ית' נמשך אלא כשישראל צדיקים ויודעים לתקן מדרגות הקדושה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חטאנו לפניך שנתרחקנו מארחות שלך ומה שבזמן אחר נא' בנו ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו, הרי נתרחקנו ממך ואין בנו מי שיוכל להאיר בתוקף מדריגות שלך להקים אותם על בוריים להוציא ממך רצון, וכדי לתקן דבר זה הבאת אותנו בגלות קשה וסתמת לפנינו כל השערים עד שלבנו נשבר לגבך, והרי שבור ודאי, ואתה קרוב לנשברי לב דכתיב קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע, עתה יחד שלך יתעורר לגבנו ותפלה שלנו לא תשוב ריקם, אחד יחיד ומיוחד עד מתי נקרא ולא תענה ובאמתך אנו בוטחים ומקוים ליחודך עשה למען אמתך עשה למען בריתך שהיא בריתת עולם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רנב

כל המתקרב אל ה', ה' מסייעו בשכינתו, וחיא מגינה בעדו שלא תוכל הס"א לקלקל אורחותיו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך הקדושה שמת עזר לכל א' מישראל, שהיא עזר כנגדו וכתיב שויתי עזר על גבור, מי שמתקרב לגבך אתה מסייע אותו בה וכן העמידוה הבא לטהר מסייעין אותו, באותו הזמן כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמאריה סייעיה, שהרי במקום ששכינתך נמצאת לסייע כך נעשה מגן שנא' אנכי מגן לך שאינה יכולה הס"א לקלקל לאותו האדם ח"ו ואפי' אם חוטא פעם א' או שתים לא נדחה, **רבון כל העולמים** הרי (ליחודך) [ליחוד] שלך תוחלת שלנו כדי שתתן לנו סיוע של שכינתך וכן יתקיים בנו נפשנו חכתה לה', עזרנו ומגיננו, תהיה מסייע לנו ותהיה מגן עלינו שלא יתקלקלו אורחותינו ח"ו, ועבודה שלנו תהיה עולה לגבך בדרך ישר, אי"ו ענינו למען שמך, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

גרן

לעתיד כשישלוט יחדו יתי בעולם, אפילו המדרגות שעבדו עליהו סתומים מפני כח הדין הקשה שחתגבר בהם, ישובו שערים פתוחים של ברכה וחסד.

אל אחד יחיד ומיוחד שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה, ביחוד שלך שאתה מחזיר כל רע לטוב כל אותם המדריגות הקשות שעברו עלינו בכמה תוקף דין קשה, אותם עצמם יחזרו שערים פתוחים של ברכות עלינו, באותו הזמן אודך ה' כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני, **אחד יחיד ומיוחד** לא יכול לעשות זה אלא יחודך, שמע ישראל ה' אלהינו וכו', שבעבור כך אנו אוהבים אותך בכל מדה ומדה שיודעים אנחנו שהכל טוב הוא וכך אנו מעידים לגבך ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, באמת שלך אנחנו בוטחים, ליחוד שלך אנו מקוים, לא נבוש כי בטחנו בך, **לישועתך קויתי ה'.**

נרד

אעפ"י ששם הוי"ה ב"ה נתרחק מישראל בגלות, הרי בסוף הכל כבר נפקחו עיניו עלינו לטובה להבינו כמה סחדות עליונים מסתרי יחודו יתי.

אל אחד יחיד ומיוחד אע"ג ששמך הקדוש **יהוה** ב"ה רחוק ממנו דכתיב למה ה' תעמוד ברחוק הרי בסוף הכל נפקחו עיניו לראות בזמן שנא' בו בלילה ההוא נדדה שנת המלך וידענו שעין שלך פקוח עלינו בכמה סודות עליונים שגילית לנו שאינם יוצאים אלא מפתיחת זה העין שנא' בו טוב עין הוא יבורך, מכאן ולהלאה ראיתה ה' אל תחרש, מיד השכינה בתוקפך תתעורר שאתה תוריד עליה יחודך בעבור אמונה שלך שעומדת בך בתוקף אמת ומיד אדני (אלהים) אל תרחק ממני, מכאן ולהלאה תתעודר לגבינו בכמה אותות ומופתים לגלות אמתך בעולם, **רבון כל העולמים** אתה יודע כל חרפתינו שאנו סובלים בעבור אמונתך, תגלה לנו כמו שאנו מקוים לך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רנה

בכח הבטחון שלו עתיד מלך המשיח להחזיר לפנים את ימין ה' ששבה לאחוד מפני אויב, שהבטחון מעורר את החסד. וה' בכח יחודו יחזק לבו של משיח לעמוד בבטחונו.

אל אחד יחיד ומיוחד תהי ידך על איש ימינך ועל בן אדם אמצת לך, שהרי ימין שלך שחזר לאחור בזמן שנא' השיב אחור ימינו מפני

אויב הרי מלך המשיח עומד להחזיר אותה, במה אלא בבטחון שלו שנא' בו והבוטח בה' חסד יסובבנו, ואתה מחזיק אותו ביחוד שלך לעמוד תקיף בבטחון שלו, תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך, הרי זמן שתשיב ימין למקומה וכמו שסבלנו בגבורה (שלה) [שלך] כמה עונשים תקיפים, כן תתן לנו ימינך (כל דרכה וכל שעריה) [כל ברכה וכל שמחה], **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, באמתך תענגו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רנו

בכח החסד שאינו פוסק לעולם מתחדשים מעשה בראשית בכל יום, ואתם מתחדשים ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חסדך עומד לחדש תמיד מעשה בראשית,

וכן אנו מתחדשים לפניך בכל יום שאל"כ לא היינו יכולים לעמוד ולהתקיים בגלות הה"ד חסדי ה' כי לא תמנו וכו' חדשים לבקרים, וידענו שאין דבר ממשיך חסד זה כמו תקוה דכתיב והבוטח בה' חסד יסובבנו וכתיב חלקי ה' אמרה נפשי ע"כ אוחיל לו, **רבון כל העולמים** הרי ליחדך אנו מקוים באמת ע"כ חסד זה (תתעודר) [תעורר] עלינו לחדש אותנו תמיד, ואם בעוותינו נכשל כחנו ח"ו, אתה תחליף לנו כח שכן אמרת ע"י נביאיך וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז, עננו באמתך אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

נזר

אותיות שמו יתּ' מאירים תמיד על ישראל, אך בגלות אין האורתם נודעת לנו מפני החשך הגדול המזומן לרשעים המחשיך עתה עלינו, ולכן בזמן הגלות נראה לנו שאנו עזובים ממנו יתּ'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כל חשך שזמנת לרשעים שנא' בו ורשעים בחשך ידמו, מחשיך והולך עלינו עד שאין אנו רואים אוד שלך כלל וכלל, הה"ד אותותינו לא ראינו אין עוד נביא וכו' שאעפ"י שאותיות שמך הקדוש הם מאירים תמיד על עמך דכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, אנו עצמנו אין אנו יודעים בהם ולא מכירים בהם כלל ונראה לנו כאלו אנו עזובים ממך מפני חשך זה ששולט עלינו, **רבון כל העולמים** רק יחודך יכול לבקוע חשך זה להאיר לנו, שובה ה' עד מתי, ישוב אותיות אלה

של שמך הגדול הגבור והנורא יהוה ב"ה להאיר עלינו הארה נראית ונודעת למען אמתך שאנו בוטחים בו ומקוים לך בכל עת, אתה אל אמת עמוד לנו באמתך ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

רנח

שש תיבות של יחד שמע שהם כנגד אות ו',
הם משענתם של ישראל בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו מתחזקים לבטוח בך וליחל אליך כמו שנאמר חזקו ויאמץ לבבכם כל וכו', אבל לולי יחודך מקשר לבנו באורחותיך שלא לנטות מהם איך היינו יכולים לעמוד, שמע ישראל ה' וכו' משען זה לא יסור ממנו חה אות ו' שהוא משענת מטה שנא' בו ואיש משענתו בידו מרוב ימים, ובו גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני שש תיבות של יחוד שמע ישראל ה' וכו', חה ו' אות אמת, ו' תקות חוט השני, בכל זה אנו מתחזקים, **רבון כל העולמים** חזקנו ביחודך, עננו באמתך ולא נבוש, **לישועתך קויתי ה'.**

רנט

בשעה שהס"א חושבת לשלוט בעולם, הכבוד ממלא את כל העולם
ואין העולם מתחלל ביד רשע.

אל אחד יחיד ומיוחד הלא את השמים ואת הארץ אתה מלא שנא' בך מלא כל הארץ כבודו, בשעה שהס"א חושבת לשלוט בעולם ח"ו הרי כבוד זה ממלא כל העולם ואינו מתחלל ביד רשע, וכן אמרת ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ, וג' קדושות הם נגד א"ח דאחד קדושה משולשת ג"פ ג' שהוא ט', ברוך כבוד ה' ממקומו זה ד' דאחד, בה וכבודי לאחר לא אתן, כבוד זה יהיה ממלא כל העולם, כמו שאנו מקוים ליחדך באמת כבוד יהיה מתרומם בעולמך, וכל שקר לא ישלוט כלל, עשה ואל תאחר למען אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רס

כל זמן שאין אור יחודו ית' מתגלה בספירות, חד' קליפות שולטות,
וד' עולמות אבי"ע אינם עומדים בקיומם. כיון שיחודו ית' מתגלה בהם
מיד כל המדרגות נקשרות בו ומתתקנות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור הארת בעולמך להוציא אותו מד' קליפות תהו ובהו חשך ותהום שהיו מחריבים אותו, **אור**

כחושבן **אין סוף** ב"ה, שעד שלא גילית יחד שלך במדריגות קדושתך ד' קליפות אלה היו שולטות וארבע עולמות קדושתך לא היו עומדים בקיומם, בזמן שנתגלה יחוד זה מיד נקשרו בך כל המדריגות, ומיד נתקיימו דכתיב כי עמך מקור חיים באורך נראה אור, **רבון כל העולמים** הרי עתה ד' מלכיות שלטו בעולמך שהם תוהו ובהו חשך ותהום, והרי מדריגות קדושתך אינם יכולים להנהיג העולם כראוי בעבור חשוכים האלה שעושים ביניהם פירוד, עד שתגלה יחודך שנא' בו ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ומיד יתקשרו כל המדריגות האלה כאחד בקדושתך שיהיה מקור להם, מיד ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך זה אנו מקוים לראות אור אמתך שתעביד שקר מן העולם והאלילים כרות יכרתון, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רסא

לע"ל בכח יחודו ית' יתעלה לגאול את ישראל
משלטון מלכות הרביעית המכונה תהום.

אל אחד יחיד ומיוחד ד' מלכיות השלטת על ישראל, ג' היה להם קצבה שהם תוהו ובוהו וחשך, מלכות רביעית אין לה חקר וחה תהום, ג' שהיו להם קצבה כן נגאלו מהם ישראל ע"י המדות שלך שלכלם שמת גבול וקצבה, אבל אתה אין לך גבול, יחודך שאין לו סוף ותכלית זה יתעלה בגאולה זאת האחו'ונה לגאול ישראל מן התהום שהיה נראה שאין לו קצבה, ומיד יודע שאין יחיד אלא אתה, וס"א אעפ"י שמתרחבת והולכת ודאי גבול יש לה, ה"ד קץ שם לחשך ולכל תכלית וכו', תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק וכו' שהרי עתה הם חושבים להיות באמת שולטים שליטה גמורה וכשתתגלה אמתך יודע שאין אדון ושליט אלא אתה, **רבון כל העולמים** לראות אמתך אנו מקוים וכל תוחלתנו ליחודך, מתוחלתנו לא נבוש למען אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רסב

בהיגלות יחודו ית' בעולם, כל השרירות מתבטלות מפניו.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך אתה מזכיר על כל הרים ומתפוצצי', על כל אילנות ונעקרים, להראות שאתה לבדך יחיד ושולט בעולמך ואין שום ממשלה עומדת לפניך, הרי ביחודך אנחנו קוראים אל אחד יחיד

ומיוחד, נשמח באמתך שתהיה נשגב לבדך על כל מושלים גדולים וכן נא' ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, שמחנו בישועתך אל מלך נאמן לעד **לישועתך קויתי ה'.**

רסג

בכח יראת הרוממות שישראל יראים מלפניו ית',
יחדו מתעודד לשלוט בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יראתך אנו מבקשים יראת הרוממות מלפניך, אחד שאין לו שני, עלת על כל העלות, שאתה מרומם מכל דברי ברואיך ונא' בך שחת לו לא בניו מומם, וכמו שאנו יראים מרוממותך כן תתעורר עלינו באמתת יחודך להרחיק ממנו לילית שפחה רעה שהיא חטאת שנא' בה לפתח חטאת רובץ, והוא מוץ ותבן קליפה של חטה, אבל במקום שיחודך מתעורר הרי מוץ זה נפרד מיד עד שלא נשאר אלא חטה נקיה וכן נא' בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו, **רבון כל העולמים** אתה יודע יצרנו ומחשבות לבבנו שהם הבל, ליחודך אנו מקוים שתתן לנו יראתך נטועה בלבנו ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא, **לישועתך קויתי ה'.**

רסד

ישראל התלויים ב„מי" דאלהים מוכנים להתאחד בסוד גוי אחד בארץ.
שאר הבריות התלויים ב„אלה" דאלהים שנאמר בהם אלה תולדות השמים והארץ בהבראם עומדים בפירודא.

אל אחד יחיד ומיוחד מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ שכמו שהם נקשרים ביחוד שלך כך הם תלוים **במי** של אלהים, מקום שאין חשך מגיע שם ולא פירוד כלל, ושאר הבריות הם תלוים **באלה** שלו שנא' בהם אלה תולדות השמים והארץ בהבראם מקום שעומד בריבוי, אבל ישראל מי כעמך ישראל וכו' אשריך ישראל מי כמוך וכו', **רבון כל העולמים** הרי באמתת יחודך אנו דורשים כל יום ולילה, ביחודך אנו בוטחים בכל צרות קשות ורעות, ליחודך אנו מקוים בתוך כל חשך, אם מצד **ים** של אלהים [היה] השבר שלנו דכתיב גדול כים שברך הרי ביחוד זה שאנו נתלים בו תמיד ישוב **ים למי,** מיד מי ירפא לך, מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ה' חננו לך קוינו, ה' אל תאחר, שעל אמתך אנו נשענים ותוחלתנו לא תכוב, **לישועתך קויתי ה'.**

דרך שקר הסר ממני

בקשה על דרגא דיסוד, שהוא קרנם של ישראל, להרימו ע"י יסוד אימא שיאיר עליו באור סדות התורה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרם קרן ישראל עמך, וזה צדיק יסוד עולם שהוא קרן היובל, בזמן שיסוד אי' נהר עליון מאיר עליו מיד וירם קרן לעמו בכמה אורות, סודות תורה שיוצאים מאותו הנהר לגביו, בהם יאמר בשכינה וראיתיה לזכור ברית עולם, וצדיק הוא מקום אחד שבו יקוו המים וכו' אל מקום אחד, וכן השכינה מקום אחד בה כל הנחלים הולכים אל הים, יהי רצון מלפניך שכמו שאנו דורשים יחודך, כן יתעטרו ביחודך צדיק וצדק, מיד יאמר בהם חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו, שהרי חסד יאיר באותו צדיק ואמת ושלום בעולם, ביחודך אנו מקוים באמת, עננו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רסו

בזכות הבטחון שהצדיקים בוטחים בה' בחשכת הגלות, מעין תיבת נח נעשית להם לשמירתם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ידענו שאין בנו כח לעמוד לנגד קטרוגים תקיפים של ס"א, אבל שמך הקדוש הוא יכול לנגד כל קטרוג שאתה ביחוד שלך אתה משרה אותו עלינו, ומיד בית נעשה לנו בית מעון ציוית להושיענו, וזה תיבת נח שנא' בה ויסגור ה' בעדו ה' ודאי. שהרי בשם זה תלוי, ואנו סוגרים עצמנו בה, כגון שאמר דוד אומר לה' מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו, ולפי שתיבה זאת לא עומדת ולא נעשית אלא מתוך בטחון הרי אנו בטוחים בך, ומצודתי אלהי אבטח בו ודאי, אי"ו גלה יחודך עלינו בתיבה זאת שאנו סגורים בה, ולא יוכל ליכנס בה שום שקר, שהרי (יחיד) [יחוד] מתגלה כאן שהוא אמת, במקום שיש אמת אין שקר, עננו באמתך, הושיענו ביחודך אי"ו, **לישועתך קויתי ה'.**

רסז

ביאור ארבעה עיקרים גדולים הכלולים בפסוק עדותיך נאמנו מאד לביתך וכו'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מצות שלך נתת לנו לנגד איברים שלנו להתקן בהם סוד אדם, ושמך הקדוש צריך לשלוט על כל אבר

ואבר וצריך להמליך אותו עליהם, במה אלא באותה האמונה של עלת העלות שמתגלית באותיות של שמך, בהם עדותיך נאמנו מאד, כאן אדם כאן אמונה, ואותה הבית שכוללת זה אדם לשבת בית שנא' בה כתפארת אדם לשבת בית כן מתקדשת בקדושה זאת מצד אותה ח"ס וישא דמהימנותא ודאי, מיד מתנהג העולם מצד א"א, ה' לאורך ימים אריכות ודפואת הכל, **רבון כל העולמים** הרי באמונה שלך ביחד שלך אנו מתתקפים בתקוה שלנו לנגדך, אתה אל אמת, ענינו באמתת יחודך ומתוחלתנו לא נבוש, **לישועתך קויתי ה'.**

רסח

בהארת שם הוי"ה ב"ה נבראו שמים וארץ וכל צבאם ובהארתו הם מתקיימים תמיד. לפיכך בשעה שהוא מאיר, כולם עומדים בתיקון ובשמחה, ובשעה שאינו מאיר כתיקונו כל סדרי בראשית מתבלבלים. לע"ל כאשר ייחד אותיות שמו ית' עלינו, מיד שמחה תתחדש בכל מע"ב, וז"ס ישמחו השמים ותגל הארץ שהוא ר"ת יהוה.

אל אחד יחיד ומיוחד באותיות שלך **יהוה** ב"ה לעול"ע בראת שמים וארץ, וכן הם תלוים בו, בשעה שהוא מאיר כלם עומדים בשמחה שלימה ובאור שלם ובשעה שאינו מאיר נא' בהם אלביש שמים קדרות הארץ והנה תוהו, וכמה צירופים מצטרפים מהם שה"ס הים העליון בכמה אלפי גלים שבו, בשעה ששם הקדוש מאיר הכל עומד בתיקון, אם לא ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו, והרי עתה בחשך הגלות הכל נתבלבל וזה צלמות ולא סדרים עד שתשיב להאיר אותיות אלה עלינו, ומיד הכל יתתקן ויאמר בהם ישמחו השמים ותגל הארץ ד"ת **יהוה** ירעם הים ומלואו, **רבון כל העולמים** ליחוד שלך אנו מקוים באמת שתיחד אותיות אלה עלינו, ומיד נצא מן החשך ששולט בעולם ואור יאיר לכל ישראל, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז, **לישועתך קויתי ה'.**

רסט

ענין השכינה שהיא בית קיבול לנשמות ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך בית קיבול לכל נשמות של ישראל שנא' בהם יבא שלום ינוחו על משכבותם, וכתיב ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ, וזה בעל יורש את אשתו, בה בנאות דשא ירביצני, בזמן שדין תקיף נתעורר לא מצאו מנוח נשמות אלה,

ונא' בהם ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון, והם גרים בה, שהולכים מנדדים כמה שהעמידוה ואנשי חיל יסובבו מעיד לעיד ולא יחננו, אבל בזמן שתגלה יחודך בעולם הרי תשכן כל הנשמות במקומם והם ימצאו מנוח, מיד יהיה מנוחה לכל ישראל למעלה ולמטה כד"א בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון, **רבון כל העולמים** ביחודך אנו בוטחים שתתן לנו מנוח באמת, אתה אל אמת, באמתת יחודך תעננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ער

טבע החסד הבא מצד היחוד שאינו נחלש בבל התפשטותו.

אל אחד יחיד ומיוחד חסד שלך מאיר מסוף העולם ועד סופו שלא מתחלש כלל, משא"כ כל שאר האורות שכל מה שהולכים מתחלשים אבל זה אינו מתחלש כלל, לזה אנו מחכים לך ומקוים ליחדך להאיר אותו עלינו, שכן יהיה כח שלנו הולך ומתגבר ולא מתחלש כמ"ש וחסד ה' מעולם ועד עולם על יריאיו ושכינתך שהיא צדקה תעמוד לנו אעפ"י שאנחנו באותם המדריגות של מטה שהם רגלים נה"י, הרי שם נמצא אותה שאתה מביא גואל לבני בניהם, ושם יאמר בנו וצדקתו לבני בנים, באמתך תעננו, אי"ו כמו שאנו מקוים לפניך באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

רעא

בזמן שהשכינה מתדבקת ברצון העליון היא נעשית „עת רצון".

אל אחד יחיד ומיוחד תפלתנו לפניך ואנו מתפללים שתהא רצויה לגבך, וזה השכינה שהיא עת להדבק באותו רצון העליון, ומיד יעשה עת רצון דכתיב ואני תפלתי לך ה' עת רצון, באותו הזמן חסד ואמת נפגשו לשלוט שניהם בעולם, חסד להאיר לכל צד, אמת להנצל מאותו השקר שהוא עמלק שרודף אחר התפלות ונא' בו ויזנב בך את כל הנחשלים אחריך, אותם שנא' בהם ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו, ומיד שאמת ישלוט נא' בו אלהים ברב חסדך זה חסד, ענני באמת ישעך זה אמת, שהרי ביחוד שלך אנו מקוים, ויאמר בנו והבוטח בה' חסד יסובבנו, אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך, **לישועתך קויתי ה'.**

עבר

בזמן סיתום המאורות, היחד מתעורר ואוסף את כולם לגבי שם הוי"ה ב"ה, ועי"ז הוי"ה ב"ה מתחזק וחחר ומחזק המדרגות שנכללו בו ומצילם ממצוקותיהם

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אותיות שלך **יהוה** ב"ה לעול"ע כמה אורות מאירים מהם כענבים התלוים באשכול, וכן מתפרשים נשמותיהם של ישראל משם שנא' [בהם] כענבים במדבר ראיתי אבותיכם, בשעה שסיתום נסתם אלה האותיות מתתקפים ואוספים לגבם כל אותם האורות העליונים, כלב זה שעומד באמצע הגוף בשעה שנסתם (לגביו) הרי אוסף כל רוחות של חיים לגביו להתתקף בהם וניצל ומציל לכל איברי הגוף, כך יחוד שלך מתעורר ואוסף אורות לגבי שמך הקדוש וכל המדריגות ניצולים בו, הה"ד ויזעקו אל ה' זה אסיפה שנאספים אורות לגביו, מיד ממצוקותיהם יצילם, **רבון כל העולמים** הרי עתה סיתום סותם, עורד יחוד שלך שאנו מקוים לגביו באמת, ומיד כל האורות תאסוף כאחד להציל כל המדריגות הקדושות שלך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רגע

כל תפילה שאין השכינה נראית בה, אין הקב"ח חושש להזדקק לה לבדו, אלא עבד שולח לגבה, ומטבע העבדים לדקדק אחריה.

אל אחד יחיד ומיוחד עזרני ה' אלהי הושיעני כחסדך, שאם אין שכינתך נמצאת העבודה שלנו אינה מתקבלת לפניך, שבשעה שהתפלה עולה אם השכינה נראית בה מיד המלך מקדים ופותח לה שערים ונוטל אותה ברחמים, ואם לא אינו חש לה אלא עבד שולח לגבה, ואותם העבדים בכמה דינים דנים אותה עד לא יקבלו אותה, ונא' בהם פנה אל תפלת הערער, בכמה דינים על דינים וכמה דקדוקים שהם מדקדקים בה, אבל אנו ביחוד שלך אנו בוטחים, ומיד שכינתך תתעורר לגבינו שהיא עזר, להיות עזר לנו, עזרני ה' אלהי ודאי, מיד יחוד ימצא **יאהלוההים**, עזרני ה' אלהי, ואם בא נחש להיות כרוך על עקב שלנו בעבור עונות שאדם דש בעקביו הרי יחוד שלך אינו פוסק אלא הושיענו כחסדך באותה הי' העליונה שהיא חסד שבה מתמלא השם כגון זה **יוד הי ויו הי חסד** ודאי, אפי' נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, **רבון כל העולמים** באמת שלך אנו בוטחים, לך אנו מקוים, גלה לנו יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

עדר

בכ"ח אותיות של מילוי דמילוי של מ"ה ניתן כח לישראל
לתקן את השכינה להחזיר את כ"ח עתותיה כולם לטובה.

אל אחד יחיד ומיוחד תן לנו **כח** בכ"ח אותיות של שמך הקדוש **יוד**
ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף כמו שאנו מקוים לך
באמת, דכתיב וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, ומיד יהיה לנו כח לתקן
השכינה שהיא הלבנה שיש לה כ"ח עתים להחזיר אותם כלם לטובה, מיד
ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו, ונוכל לעלות בכל המדריגות שלך למעלה
ולמטה לתקן כל הקלקולים שנמצאים בכל צד, שאתה הוא הנותן כח
לעשות חיל, שהרי לא בכח שלנו אלא בשמך הקדוש [ ] יצליח בידינו
שהם כ"ח פרקים שבשני ידים כמ"ש וחפץ ה' בידו יצלח, כמו שאנו מקוים
לך באמת כן תתגלה עלינו ביחודך שהיא אמת, וכח זה תתן לנו שהרי הוא
בעל הכח שנא' בו קול ה' בכח, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ערה

השכינה הושמה בפי ישראל לשבח בה לפניו ית' ולהאיר בכחה אורות
שם מ"ה, ובה מתקשרים כל ההשפעות העליונות בסוד היחוד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך שמת בפינו לשבח בה לפניך,
דכתיב עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו להאיר בה אורות שלך
בשמך הקדוש שהוא **יוד הא ואו הא** שבו בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי
מודה לו **במאד מאד**, ומיד שאנו מעלים שבח לפניך הרי כל העולמות
מאירים באור קדושתך, גלה לנו יחודך בשכינה שהיא מקום אחד, מיד רבים
חוזרים לא' בחיבור אחד, ויאמר בך אודה ה' מאד בפי **מאד** ודאי, **יוד הא ואו**
הא, בו ובתוך רבים אהללנו לחבר אותם הרבים כא' **בהלל** שהיא השכינה
אדני, עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו
מקוים באמת גלה לנו אמתת יחודך ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר,
לישועתך קויתי ה'.

וער

בתוקף אוד האמת שה"ס היחוד המתגלה בשכינת, ה' חונה על יראיו
ומצילם מלילית עור הנחש, שהוא מציאות השקר שבעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שכינתך שמת להיות סובב לחסידך
שנא' בו חונה מלאך ה' סביב ליריאיו ויחלצם, שבשעה שאור זה

מקיף סביב הרי הס"א צריכה להתרחק משם והזר הקרב יומת, מאי מלאך ה', אלא שלימות היחוד שלך שמתגלה בשכינה בתיקון שלם, וזה **מלאך, יהוה אדני**, בו ויחלצם ודאי, להיות ניצולים מלילית שפחה רעה שהיא מנעל טמא שבעבורו נא' ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף, מיד [שיחוד] זה מתגלה נא' בזה המנעל וחלצה נעלו מעל רגלו, וזה יחלץ עני בעזיו, ויחלצם ודאי, להנצל בתוקף קדושה באור אמת שלך מעור הנחש שהוא שקר שהוא נחש כרוך על עקבו, למי תגלה זה אלא לאותם שמתדבקים ביחודך, והרי אנו מתדבקים ביחודך ומקוים לאמתך, אי"ו עננו כי אין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

רעז

בחטא ע"ז שחטאו ראשונים יצא ממזר לעולם, ועד שישנו לממזר זה בעולם א"א למדרגות העליונות להתתקן. ולא יעבוד מן העולם אלא בכח יחזו ית', שבהיגלותו יקח כבוד שגזל ס"מ הרשע וישיבנו לבעליו למלכות בן דוד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חטאו ראשונים לפניך בכמה ע"ז שערבו קודש בחול וחול בקדש עד שיצאה משם כלאים [ ], והרי ודאי א"א למדריגות העליונות להתקן עד שיעבוד הממזר זה מן העולם, שהרי עד שיש ממזר זה בעולם מעות לא יוכל לתקון כתיב, **רבון כל העולמים** מי יעביר רשע זה מן העולם אלא יחודך שנא' בו וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, שזה רצה להמשיך אורות קדושתך ועטרה של דוד שהיא כבוד מלכותו ביד ס"מ הרשע, וד' של דוד נעשית **דלת** מסכנות ודאי, וזה העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל שהשכינה הקדושה היא מדה טובה, ולפי שד' זאת נפגמה מדה טובה לא נשארה בישראל עד שתגלה יחודך ותעביר שקר זה מן העולם מיד ונגלה כבוד ה'... ד' דוד ודאי ואני נסכתי מלכי על ציון וכו' מיד וכבודי לאחר לא אתן אלא ביום ההוא יהיה ה' וכו', באותו הזמן יאמר במלכות ב"ד ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי, וזה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, מיד שאחד מתגלה, בשכמל"ו כבוד מלכותו ודאי, ותגלה כבוד ה' וכו', עננו באמתת יחודך שלו אנחנו מקוים, **לישועתך קויתי ה'.**

רעח

הראשונים, אעפ"י שהיה האור מאיר להם, לא עמדו באמונתם, ואנו עומדים באמונתנו גם בשעה שהחשך מחשיך בפני האור.

אל אחד יחיד ומיוחד אם ראשונים ערבו אור בחשך אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו, שכן בשעה שאתה [מגלה] לנו

אור הרי החשך מחשיך אותו, ומה שהראשונים לא עמדו באמתתך בשעה שהיה האוד לבדו מאיר להם, הרי אנו עומדים בה בשעה שהחשך מחשיך לנו, **רבון כל העולמים** כשל כח הסבל, קבל אמונתנו באמתת יחודך, ותקותנו שנתחזקה בתוך כל חשך, מכאן ולהלאה אמוד לצרותינו די, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רעט

ענין אמרם ז"ל „כל הכורע כורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם".

אל אחד יחיד ומיוחד לפני כבודך אנו משתחוים להוריד יחודך עלת על כל העלות עד שכינתך הקדושה, וזה כל הכורע כורע בברוך מחכמה עליונה ראש ומקור כל הברכות, ברוך ודאי, ששם יורד יחודך, ובהשתחויה הזאת אנו מושכים אותו עד שכינתך ודאי להשתלם בה אחד, מיד כל הזוקף זוקף בשם, שהרי בכריעה יתחברו ג' אותיות **יהו בה'** אחרונה לחבר את האהל להיות אחד, משם ולהלאה הכל ביחוד אחד יעלה בזקיפה, שבה חוקף לכל הכפופים, כל הזוקף זוקף בשם ודאי, שכן ישראל בגלות יחוד העליון צריך שיתגלה להם למטה לחבר שם אותיות שמך הקדוש ביחוד א' ומיד יסתלקו מן הגלות בתיקון שלם שיאמר בו וראו כל עמי הארץ וכו' כי הולך לפניכם ה' ודאי. **רבון כל העולמים** גלית לנו יחודך גלה לנו אמתך כמו שאנו מקוים לך וזקוף ראשינו בגאולה שלימה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפ

בכח תקותם ישראל ממשיכים את שם הוי"ה ב"ה לשרות על ב' בסאות, א' של רחמים וא' של דין, שהם ב' שמות אהי"ה ואדנ"י, ובכח תיקון זה אין תפילותיהם חוזרים ריקם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי המקוים בך נתת להם חלק טוב שנא' בו חלקי ה' אמרה נפשי ע"כ אוחיל לו, וזה **חלק**, כלל ארבע שמות **יהוה אהיה, יהוה אדני**, שהם כסא דין וכסא רחמים, **יהוה** שולט עליהם ומיד (תשועה) [תשובה] באה על כל תפלה שלא לחזור ריקם דכתיב גם כל קוין לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם, שהרי בשעה ששמך הקדוש עומד על שתי הכסאות האלה מיד עושה דין בא"ה, מי מישב אותו על כסאותיו אלא תקוה, חלקי ה' אמרה נפשי ע"כ אוחיל לו ודאי, **רבון כל העולמים** הרי

ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך לשלוט בו שם הקדוש הזה יהוה ב"ה שלא יהיה רחוק אלא קרוב דכתיב קרוב ה' לכל קוראיו וכו' באמת, ונמצא תשובה לתפלותינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

פאר

תיקון המיחלים ליחודו ית' גם בזמן הסתר פנים.

אל אחד יחיד ומיוחד ודאי שמך הקדוש נתרחק ממנו ונסתלק לאין העליון, בזמן שנא' למה ה' תעמוד ברחוק, מי מקרב אותו אלא בטחון ותקוה, בשעה שהוא מתעלם למעלה ונמצא סיתום למטה שנא' בו תעלים לעתות בצרה מי שמתחזק בו באותו הזמן שנא' בו וצדיק באמונתו יחיה, מיד שם זה מתגלה לגביו, דכתיב אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, **רבון כל העולמים** אתה הסתרת פניך ממנו ואנו בהסתר פנים מיחלים ליחודך, שהרי בשעה שנסתלקת משתי כסאות שלך כסא דין וכסא רחמים, א"א להשיג אותך אלא ביחודך, שנא' בו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, הרי ליחודך אנו מקוים באמונה רבה בתוך כל סתום וצרה, עתה (יתגלה) [תתגלה] לנו אל אמת לעולמים, אי"ו עננו כי אין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפב

„עפר" הוא הבחינה היסודית שניתן לנחש להתדבק בו וליחון ממנו. בהתחזק הנחש בגוף האדם מפני עונותיו, גופו מתקלקל וחוזר „בשר". בהיותו בבחי' זו אין הגוף מתעורר למעלה, ולעומת זה גם רוח העליון אינו מתחזק בו.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יוכל להצדיק עצמו לפניך שהרי בני אדם חוטאים שהם בשר שנא' בהם בשגם הוא בשר, כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו, מקום שהנחש מתדבק שם, וניחון ממנו דכתיב ונחש עפר לחמו, ולכן הוא מתדבק בגופו של אדם ועושה אותו בשר, בשר סרוחה דמה, והרוח שלך אינו מתחזק בו לפי שבשר אינו מזדמן לנגדו כראוי אלא לא ידון וכו' בשגם וכו', וכמה קטרוגים מתעוררים תמיד בעבור עונותיהם של בני אדם שמזכירים אותם בכל שעה, **רבון כל העולמים** רק יחודך מחסה לנו, בכל שעה שמתעוררים קטרוגים עלינו ח"ו, באותו השעה יחודך יעמוד לנו ויאמר בנו בצל כנפיך אחסה עד יעבור הוות, שאנו מקוים ליחודך באמת, עננו באמת, מתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפג

גופו של אדם נבנה בסוד הספירות ונשמתו בסוד היחוד,
לפיכך יש כח באדם לדעת סוד האמונה.

אל אחד יחיד ומיוחד אין שכל באדם לעמוד בסודך אם לא מיחדך ניתן לו דעה והשכל, שהרי גופו נבנה ממדריגות קדושתך ונשמתו מסוד יחודך לדעת אמונה שלך, הרי ליחודך אנו מקוים לעמוד באמונתך באמת, חזקנו באמונתך וחכמה שתתן לנו מלפניך אי"ו, ודרך שקר תסיר ממנו שאתה אל אמת לעד, **לישועתך קויתי ה'.**

רפד

שורש אמונת היחוד הוא במלאכי מרום המתדבקים בקדושתו תמיד,
אבל עיקר שכינה בתחתונים דוקא, שהם ישראל, המעידים על יחודו ית'
בעוה"ז החשוך, ולכן עיקר עילוי כבודו ית' הוא על ידינו.

אל אחד יחיד ומיוחד אמונתך בעליונים שנא' שמים תכין אמונתך בהם, במלאכיך הקדושים שהם מתדבקים בקדושתך תמיד, אבל עיקר שכינה בתחתונים, ואנו באמונתך מתדבקים ומעידים על יחודך שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וכן נא' ואתם עדי נאם ה' ואני אל, דבקנו ביחודך כמו שנא' ואתם הדבקים וכו', וכבוד שכינתך יתעלה בנו יהי כבוד ה' וכו', כמו שאנו מקוים ליחודך באמת כן ביחודך תדבקנו ותקדש לפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפה

בקשה על חסדו ית' שיתעורר לזמן ישועה לשבים לצייו מכל צד.

אל אחד יחיד ומיוחד גלה חסדך למיחליך כמו שנא' יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד וכו' וע"כ מכל צד שאנו שבים לפניך תהיה מזמין לנו ישועה, דכתיב והרבה עמו פדות ודאי, אל תאריך עוד קצנו אלא יאמר בנו אני ה' בעתה אחישנה, אמוד לצרותינו די, חננו ה' חננו כי רב שבענו בוז. ליחודך באמת קוינו, מתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפו

רוחו של משיח, שהוא אור היחוד, מאיר בסיתתם לכל המתכנסים בסוד התיבה, ומחיה אותם שם. אבל העומדים בחוץ נחשבים מתים כמ"ש במחשכים הושיבני כמתי עולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי סתרת אותנו **בתיבה, שם בת שם יה, בת** מצד אברהם דאוקמוה בת היתה לאברהם ובכל שמה, יה

חכמה, וזה חיים וחסד עשית עמדי, חיים מצד חכמה שנא' בה החכמה תחיה את בעליה, **וחיים** הוא **חכם**, שמי שהם חוץ לתיבה נא' בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, שהם מים שיוצאים מתהום, שנא' בהם נבקעו כל מעינות תהום רבה, וזה וחשך על פני תהום, **יה** אינו מאיד שם, שנא' בהם לא המתים יהללו **יה** ולא כל יודדי דומה, אבל כאן חיים וחסד עשית עמדי, ורוח שיורד בסיתום בגוה שהוא רוחו של משיח שנא' בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים, הרי יחודך כאן שולט וליחדך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך, ורוח זה יעבור מעל פניך לשכך אלה המים, שנא' בהם ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפז

תפלה על הה"ת שיתגלו בעולם לעשות אותות ומופתים לישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ה' אור מזומנים להאיר בבת עין בה' ספרים של התורה שהם תורה אור, וזה לבוש שלך, שנא' בו עוטה אור כשלמה, במי מאירים אלא בה' רקיעים שבהם נוטה שמים כיריעה, ואלה יריעות שלמה, מלך שהשלום שלו, שכלם מאירים מצד הימין, והכל תלוי באות א' סוד היחד שלך, והיא אמת שנעשית אור אור אור אור באות ה' שהיא אי' עלאה להאיר באות ה' תחתונה שהיא שכינה תתאה להתתקן הכל ביחד שלך, הרי אנו מקוים לגבך להאיר אורות אלה שהם ה' חסדים ה' אותיות דאברהם ה' שלו בהם והבוטח בה' חסד יסובבנו, גלה לנו אור שלך ותעשה לנו אותות ומופתים שהם אות אמת בה' אצבעות שלך, בהם או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים ובמלחמ' וביד חזקה ובזרוע נטויה שהם עשר דברים ביד ימין שהיא אי' עלאה ועשר ביד שמאל שהיא אי' תתאה בית ראשון ובית שני, בהם גדול כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפח

תפילה על גילוי היחוד שיעביר את הע"ר מן העולם.

אל אחד יחיד ומיוחד עד מתי יהיו רשעים שולטים בארץ שגורמים לה להיות שממה שנא' בה והאדמה לא תתן את יבולה, בעבור

ה' דחטה שנסתלקה בה' משפחות רעות ששולטות בעולם, שהם עמלקים גבורים נפילים רפאים ענקים ונשאר ח"ט, בהם וקוץ ודרדר תצמיח לך, ובעבור זה והנה הסנה בוער באש שהם ה' הסנה בה' גבורות שעתידים להעביר אותם מן העולם, עד מתי רשעים ה' עד מתי רשעים יעלזו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת שבו ה' אלה תעביר מן העולם, שהרי בהם נא' אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק, מה חסר אות א' מכסא עד שיתגלה יחוד שלך וישלים לו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רפט

מתחילה הוכן שהעולם שנברא בדרגא דבי"ת דבראשית, יתתקן באור היחד שעמד להתגלות בלוחות הראשונות בסוד אל"ף דאנכי, כיון שגרמו הע"ר בחטא העגל שיסתלק אור היחד מן העולם, אף הלוחות שהם מסט' דבי"ת הוצרכו להשתבר, והושרש שב' בתי מקדש יחרבו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי (ד') [ב'] בתים שנחרבו שבהם שלח תשלח את האם אי' עלאה ואי' תתאה, לפי שהעולם נברא בב' ונא' בו והארץ היתה תוהו ובוהו וב' היא שנים והיא בית, לפיכך ב' בתים נחרבו בשני לוחות שנשברו שהיו באים לקיום העולם שנברא בבי"ת, במה אלא בא' דאנכי שכללת אותם בג' אבות כגון זה יוי ובהם נקראת אב לישראל והם מצד שלך אבות, ולפי שערב רב עשו את העגל ונסתלק יחודך מן העולם כך אותיות פרחו מן הלוחות שהם בסוד א' אנכי ומצד ב' נשתברו שנתפרשו זה מזה, וכן כשאי' מסתלקת משכינה מיד גלות נמצא, וכשמתחברים כא' מיד נא' בהם מי זאת עולה, הרי אנו ליחודך מקוים באמת, מיד שזה יתגלה אנכי תכנתי עמודיה סלה להתתקן הכל בתיקון שלם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רץ

עתידים שני המשיחין להחריב שתי ערים חייבות – רומי רבתא ורומי זעירתא, שכל עצמן לא נתמלאו אלא מחורבנה של ירושלים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שני ערים חייבות שנא' לעלוקה שתי בנות הב הב, רומי רבתא ורומי זעירתא שנתמלאו מחורבנה של ירושלים (שכוללות) [שכוללת] שנים כא', ציון וירושלים, ובהם נא' על הר

ציון ששמם שועלים הלכו בו שהרי מתתקפים לשלוט, גער חית קנה בשני גרישין לגרש אותם בשני משיחין שנא' בהם והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה, ועוד שני גרישין גרש את האמה הזאת ואת בנה, את האמה הזאת לילית שפחה רעה ואת בנה [ ] מיד שזה ישבר כח המשיח יתחזק שנא' בו ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, באותו הזמן והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד שיתעבר שקר מן העולם, **רבון כל העולמים** לישועתך קיוינו כל היום נראה בשמחת שכינתך לראות בטובת בחירך, **לישועתך קויתי ה'.**

רצא

אוד ג' מדרגות אימא וז"נ נסתלקו מאדה"ר בחטאו, וחזרו ע"י ג' אבות שמסרו נר"ן שלהם לה' להחזיר אורם לישראל. אח"כ חזרו ונסתלקו מהם בחטא העגל, ואינם שבים להאיר להם אלא בכח התורה.

אל אחד יחיד ומיוחד ג' אבות שמסרו נר"ן לגבן, שאדם נא' בו ביום אכלך ממנו מות תמות שהרי ג' נסתלקו ממנו שהם אי' זו"ן שהיו מתעטרים בו במוח לב כבד שלו, וכיון שבאו ג' אבות ומסרו נר"ן לגבן הרי חזרו ג' אלה להאיר בישראל ואלה הג' הם אמת, במי נשלם אלא ביעקב לפיכך ממנו כלה זרע אמת, ולפי שחטאו ישראל נא' בהם אכן כאדם תמותון, ואלה הג' היו מסתלקים מהם, אבל התורה החזירה הכל לגבם שנא' ואין שיור אלא התורה הזאת, עשה למען תורתך שמיחוד שלך ניתנה, והיא תורת אמת שאין בה שינוי כמו שאין שינוי ביחודך, שנא' בך אני ה' לא שניתי לפיכך ואתם בני יעקב לא כליתם, בעבור תורתך גלה לנו יחודך כמו שאנו מקוים לך, **לישועתך קויתי ה'.**

רצב

תיקון החזרת העטרה ליושנה שנעשה ע"י תרין משיחין, בכח היחוד הוא נעשה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שני משיחין עומדים תחת שני דגלים שנא' בהם ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים, ואותה העטרה שהיתה שולטת על א"ה, וכשניתנה בראש דוד מיד נוטל שליטה מא"ה והכל ניתן לישראל דכתיב ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת, ועתה שירדה בגלות משם נטלו שליטה כל א"ה, ולפי שירדו בשני רגלים

משם נתחזקו עשו וישמעאל לשלוט בסוף הכל, ועכ"ז מיום שידדה שם כל הגוף הטמא נטל שליטה בעבורה, שהם ד' מלכיות, שהם א' ראש, וא' שני זרועות, וא' גוף, ואחרון שבכלם שני רגלים, שם עטרה במקומה, והם שולטים יותר, שהרי כל א' כמה שנטל מן העטרה כך שלט, ועתה תרין משיחין שם עומדים והם סובלי חולאים עד שיוציאו אותה לחוץ, שנא' בה והוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה, במאי אלא ביחוד שלך שנא' בה מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעיניו, **פלא** א' אחד, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, תן כח למשיחך להוציא העטרה מגלותה ולהחזיר אותה ליושנה, מיד יאמר בך ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, **לישועתך קויתי ה'.**

רצג

בקשה על החזרת מטה משה לישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מטה שניטל שבו היו מצטרפים אותיות עליונים ותחתונים שהם אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, חה מט"ט שבו נעשה המשכן, ובו העמידוה יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, וכתיב ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות, והרי זה ניטל בעבור שהוכה בו, ובעבור כך ניטלה תורה מישראל עד זמן שנא' בו עתידה תורה שתשתכח מישראל שלא מוציאים אותה אלא פסקי פסקי כגון טפין טפין שיוצאים מאותו הסלע, שהרי מטה עומד ביחוד וה **ואו אחד** אות אמת, ונהפך לנחש שהוא שקר אל אחר ובעבורו נתארך הגלות עד עתה, הרי הזמן נשלם ותורה כבר נשכחה, יש לך להחזיר לנו מטה זה ביחוד שלך כמו שאנו מקוים לפניך, ומיד יאמר בו רעה עמך בשבטך, שבטך ומשענתך המה ינחמוני, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רצד

כשם שאנו מקיימים את השכינה עלינו מעוני בזמן שנסתלק אל"ף סד היחוד מאותו ראש ונשאר רש, כן נקיים לה מעושר בהיגלות יחודו ית' וישוב רש להיות ראש.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תורה שהיא שכינה שהיא יראת ה' טהורה שכן נכללה בישראל להתקשר בה, שנא' בה והם תוכו לרגלין

ישא מדברותיך, שהרי מצד זה תושיה שמתשת כוחו של אדם אש דת ודאי, זה אש שישרוף אותו לעשו, וכתיב ושפיה רשפי אש שלהבת יה, וכמו שמקיימים לה מעוני כשנסתלק יחודך מאותו הראש שנעשה רש, כן נקיים לה מעושר בגילוי יחודך שיחזור ראש, מיד אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך, שמחנו כימות עיניתנו שנות ראינו רעה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רצה

ענין משיח ב"ד שמסכך על כל ישראל מסט' דאימא כסוכה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אי' עלאה שהיא נשר שנא' בה כנשר יעיר קנו, וזה מב"ד עטרה שלו בסוד נשר, לכן הוא מסכך על כל ישראל כסוכה שהיא כו הס מצד אי' אלהים מושיב יחידים ביתה, וזה סוכת שלום סוכת דוד הנופלת, בכח זה העלית ישראל לגבך מתחלה דכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, מיד ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, ממלכת דייקא, שמצד שלה כל ישראל בני מלכים הם, ודוד תיקן כנפים אלה בכמה שירים ותושבחות שלו, בהם עת הזמיר הגיע מצד אי' עילאה, וקול התור נשמע בארצנו מצד אי' תתאה, וזה רות שריוהו להב"ה בשירות ותשבחות, נשר זה יתעורר עלינו, ומיד יאמר בנו ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, ביחוד שלך שיתתקף לגבינו, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רצו

מעלת שמירת השבת בגלות היא להראות שישראל אפילו בהיותם משועבדים לאו"ה, באמת עבדיו של הקב"ה הם ואין הס"א שולטת עליהם, ומזכות זה תתעורר אימא עלינו להוציאנו מעבדות לחרות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אי' עלאה סוכת שלום פרושה עלינו בשבת שהיא ש' בת, שבה אין השכינה שורה אלא על חכם גבור ועשיר מצד ג' אבות שהם ש' דשבת, ובעל קומה מצד השכינה בת יחידה, ואנו שומרים שבת בגלות להראות שאנו עבדים שלך, ואפי' בגלות הס"א לא שלטה עלינו ולא נשתעבדנו לה ח"ו, אלא אם שכחנו שם אלהינו ונפרוש כפינו לאל זר הלא אלהים יחקר זאת (שהם) [שהרי] ביחוד שלך אנו מקוים

באמת, כן יש לך לגלות עלינו, ולהראות שהרי לא מסרת עמך לס"א ח"ו, ואי' עלאה תתעורר עלינו לתת לנו חירות, בה לקרוא לשבוים דרור ולאסורים פקח קוח, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רצז

יש מצוות, כמו מילה וציצית, המשמשים כאותות שאנו עבדיו ית',
ולפיכך אין ברכת ה' שוה אלא על ישראל שהם רשומים באותות אלו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ציצית הרי מילה שהם אותות מצד (צדיק), צדיק חי עולמים, רושם שאנו מתרשמים בו להודיע שאנו שלך, דכתיב כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה', הרי ברכות שלך ראויות לרדת לגבינו שכך נא' (ו)ברכות לראש צדיק, ולפי שאנו רשומים בצדיק שמך הקדוש יאיר עלינו **יהוה** ב"ה שבו מי יעלה לנו השמימה ר"ת **מילה** ס"ת **יהוה** לפיכך כי הם זרע ברך ה', מיד ברכת ה' היא תעשיר, שהשכינה ברכה מצד צדיק שהוא ברוך, והיא תשרה לגבינו ביחוד שלך, מיד יקוו וכו' אל מקום אחד, אסיפת כל הברכות, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

חצר

תנחגת גילוי הפנים ושליטת הימין היא מיוחדת לישראל בהיותם על אדמתם. אבל בצאת ישראל בגלות אין פניו ית' מתגלים להם שם על אדמת נכר. אבל או"ה גם בבואם לשבת בא"י כדי ליתק מאוד פניו דדך שם, אין הדבר עולה בידם. כי אוד פניו ית' מיוחדים לישראל לבד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ימין שלך שהחזרת אותה לאחוד דכתיב השיב אחור ימינו מפני אויב, בעבור ישראל שנא' בהם [ויהיו] לאחור ולא לפנים, וס"א בחציפותא עומדת לנגדך על פניך ודאי, ואתה מסתיר פניך בעבור זה, כיון שישראל הם לאחור ס"א לא יטלו משם, שהרי פנים שלך לישראל הם שנא' בהם ישא ה' פניו אליך, ובעבור כך כתיב ושממו עליה אויביכם, **רבון כל העולמים** תעורר יחוד שלך כמו שאנו מקוים באמת, ומיד יאמר באלה הטמאים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, באחד (שישליט) [שישלוט] בעולם אל אחר לא יתקיים כלל, אלא ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

רצט

מפני ב' אותיות י' ו' דהוי"ה שנסתלקו בחטאי ישדאל משתי ההי"ן שבו, נמשך סוד הגלות בשני השילוחין הרמזים בפסוק שלח תשלח את האם וכו'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מפני חטאיהם של ישראל אותיות שמך הקדוש לא האירו בסידור שלם כמו שראוי אלא סדר נתבלבל, ו' נסתלק לי' ונעשה וי, וכמה צרות ירדו משם לישראל, בהם אין ויהי אלא לשון צער, ותרין ההין נשארו לבדם, בהם ותלכנה שתיהם, שהולכים בגלות בשני שילוחין, שלח תשלח את האם, עד שיחוד שלך יתגלה ובו תרד י' לגבי ה', תרד ו' לגבי ה', ויתקשרו אותיות כא', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, להתתקן הכל בדרך שלם, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תתקן דרכנו, ותתן לנו שלום למען שמך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ש

שקיו דאילנא - הוי"ה דמ"ה, המתפשט בתוך הע"ס לקשרם כאחד ולהעביר אחיזת הס"א מהם, אינו מתפשט אלא לעומת ישראל בהיותם יושבים בא"י, לכן משגלו ישראל מעל אדמתם אין שקיו דאילנא מתפשט בתוך הספירות, ולכן הספירות בפירודא והס"א מתאחד בהם ומחשיך אורם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ע"ס שהם כתרי שמך הקדוש מאירים בישראל שיש בהם עשר מדריגות, ולפי שישראל הם גוי אחד בארץ, כן יחוד שלך מתעורר בתוכם, וזה שקיו דאילנא, **יוד הא ואו הא,** ובזמן שנתפזרו ישראל בין האומות שנא' בהם שה פזורה ישראל, כן אור שלך לא מתגלה בע"ס, ומיד נא' אלביש שמים קדרות, שהם אש ומים, ה' לימין וה' לשמאל, ועשר קליפין מחשיכים אותם, הכל בעבור אור שלך שנסתלק שלא לראות בהם, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת שזה (יתגלה) [יגלה] יחודך בכל המדריגות שלך, מיד ס"א יתעברו משם, יתפרדו כל פועלי און, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שא

ב' מדרגות הוכנו לישראל, בתיקונם הם בדרגא דאדם, ובסוד הגלות הם בדרגא דבהמה. וכנגדם ב' בחינות אלו במשיח.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך הקדוש מתעטר באותיות בסוד **אדם, יוד הא ואו הא,** מתעטר בישראל שהם אדם שנא' בהם אדם

אתם, אתם קרוים אדם, ובגלות ירדו משם למדריגות בהמה וגא' בהם ואתנה צאני צאן מרעיתי, ומלך המשיח נא' בו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזיה נאלמה, **רבון כל העולמים** גלה עלינו יחודך כמו שאנו מקוים לך באמת, ומה שהיה בהמה יחזור אדם, שיאמר בו הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה **מאד**, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שב

אימתי זמן להחיות משיח בבחינת מיתה שהוא נתון בה בגלות, בשעה שיתיאשו ישראל ממנו מתוקף השכחה ששלטה עליו, שבזמן ההוא בכח יחדו ית' יחייהו ה'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי משיחך הקדוש כמה חולאים הוא סובל, מצד לילית שפחה רעה שהיא (חולה) [מחלה], חה מרה חרבו של מלאך המות, בו במחשכים הושיבני כמתי עולם, וגא' בו נשכחתי כמת מלב, וכן העמידוה אין בן דוד בא עד שיתיאשו מן הגאולה, שהרי גזירה על המת שישכח מן הלב, **רבון כל העולמים** הרי כבר שכחה זאת שלטה עליו, וישראל הם מתיאשים ממנו, הרי זמן להחיות מתים, במאי אלא באמונה שלך, שבה ונאמן אתה להחיות מתים בשני שמות **יאהדונהי** יחוד שלך, בהם ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, כמה שאנו מתדבקים באמונת יחודך ומקוים לך באמת, כן תעורר אמונה זאת לגבי מלך המשיח להחיות (אותנו) [אותו], ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שג

מפני מעשיהם של הע' אומות הנמשכים מע' ניצוצות דאלהי"ם הדין בועס תמיד. ובזכות אמונת היחוד הקבועה בלב ישראל נמשכים הי"ג תיקוני דיקנא למתק הדינים דאלהי"ם.

אל אחד יחיד ומיוחד ודאי מרה חרבו של מלאך המות, כעס דכבד שהם ע' אומות שתלוים בו ביצחק, שהם ניצוצות של **אלהים** ובעבורם הדין כועס, וכתיב ואל זועם בכל יום, וכתיב בשצף קצף הסתרתי פני דגע ממך, (ובית) [ומיד] יעקב יתעורר לנו, שנא' בו ויבא [לו] יין וישת, שהוא יין המשומר, יין הרקח, שמתבסם במיתוק הריח שעושה ריח ניחוח, וכתיב וירח את ריח בגדיו ויברכהו, ומיד ישקוט מעלינו, ולמי יתעוררו על ראש רשעים יחול, שהרי אנו ביחודך מקוים בי"ג תיקוני דיקנא שממתקים

הדינים, בהם ויעבור ה' ויקרא, **ואלהים** מתבסם בהם בי"ג אותיות שלו **אלף למד הי יוד מם**, כחשבון **אחד**, גלה לנו יחודך אי"ו, ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ו'**.

שד

לעתיד ישובו לידי השכינה בגדי קדש
שגזלה שפחה רעה ממנה בצאתה בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שפחה רעה לובשת בגדי קדש (שניטלה) [שנטלה] מגבירתה, ונא' בה ושפחה כי תירש גבירתה, שהרי אין לה לבוש מלכות אלא מה שנוטלת ממנה, ועתה נראית כמו ששולטת על כל העולם, וכמה לבושים טמאים עשתה לאותם השמשים שלה שמשמשים לפניה בכמה מיני טומאה, לנגד בגדים קדושים בגדי השכינה שהיתה מלבשת לכהנים קדושים שלה בבה"מ, **רבון כל העולמים** אף אתה תהיה לובש בגדים לנגדה בסוד שלה, שנא' בהם מדוע אדום ללבושך, ובהם תעשה בה נקמות ותשיב לבושים קדושים לשכינה, שיאמר בה לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש, מיד לא יהיה שליטה בעולם, אלא לשכינה ולמלך המשיח בן יחיד שלך, שיאמר בך והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד כמו שאנו מקוים לפניך באמת, תגלה לנו יחודך ותגאלנו בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

שה

ענין הלבושין דקדושתא שהקשת מתלבש בהם בגלות,
וכי לע"ל יתפשט מהם ויתראה בגוונוהי נהירין.

אל אחד יחיד ומיוחד שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך, שהוא נוגה חשך מצד יצחק, שגורם לאור העליון שלא יתגלה לגבינו, ותורה נשתכחה ממנו בעבור זה, דכתיב ועתה לא ראו אור בהיד הוא בשחקים, עד שאתה תהיה שופך לו לאותו החשך כלו על אומות הרשעים, ויאמר בו כי הנה החשך יכסה ארץ וכו' ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה, אותו שנא' בו ונגלה כבוד ה', זה קשת בגוונוהי נהירין, שיתפשט מלבושין דקדרותא, בזמן שיאמר בו אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, וזה קשת בענן, ענן זו ה' אחרונה, ג' גוני הקשת **יהו**, מיד אני ה' הוא שמי, **יהו** א"ח דאחד, ענן ד', מיד אח"ד מחחבר בחיבור אחד, וכבודי לאחר לא אתן

ותהילתי לפסילים, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו ביחודך ותן לנו תשועה בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שו

בחיגלות יחודו יתי בעולם ישראל ישלטו בארץ שהם דגא דמדבר שהוא כנגד בחי' אצילות. ועל ידם יתתקנו יתר הג' דנין דצ"ח שהם כנגד בי"ע, כי ישובו לעמוד כולם לשימושם של ישראל. ואעפ"י שאין שמו יתי' מתיחד בבי"ע, כיון שחחרים לעמוד לשימושו של אצילות, גם הם מתתקנים בסוד כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו כו'.

אל אחד יחיד ומיוחד יחד שמך בעולמך שכן בריות שלו עומדים בסוד ד' אותיות אלה, וכן מזדמנים דצח"ם, לנגדם ד' עולמות אבי"ע, בהם כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, שהרי באצילות אתה וחייך אחד, לנגד זה ישראל גוי אחד בארץ, שם נא' ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר, וזה מדבר בפה שהיא מלכות, שבה אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, משם ג' מדריגות יורדות למטה, שאין אתה מתיחד בהם אלא הם עומדים לשימוש שלך, דכתיב עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, וכן ג' מדריגות למטה מאדם עומדים לשימוש שלו, בזמן שתשלים יחודך בעולם ישלטו ישראל עמך ומיד כל בריות העולם יתתקנו בהם ביחוד א', **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה עלינו יחודך ותתקן בנו עולמך, **לישועתך קויתי ה'.**

שז

ישראל בכח הקרבנות היו מקשרים את כל הנפרדים תחת יחודו יתי' ובכלל הנפרדים גם עשו וישמעאל נכללו שם, והיינו ע"י החלב והדם שהיו עולים ע"ג המזבח. אבל כאשר חטאו ישראל ולא עלה תיקון הקרבנות יפה, נתחזקו כחות הפירוד אשר בראשם עשו וישמעאל, ומיד אוד יחודו יתי' מסתלק מן הספירות והן נשארים בפירודא.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי בזמן שהיה בה"מ קיים היו כל הקרבנות עולים ע"ג המזבח לקרב אותיות הקדושות שלך בחיבור א', במה אלא בזמן שהיו משתעבדים תחתיך שני קליפות קשות שעומדים בפירוד, וגורמים פירוד לאותיות שלך, והם עשו וישמעאל, לנגדם חלב ודם עולה ע"ג המזבח, ומיד שאלה משתעבדים לך יחודך עולה בכל העולמות, וכיון שחטאו ישראל גרמו לאלה השנים להתתקף, ויחודך לא האיר

בעולמות שלך, ובעבור כך הורדת אותם בגלות בשנים אלה, שנא' בהם באנו באש ובמים, ובגלות אין קרבנות שהרי קריבות לא נמצא, עד שתחזיר אותנו לא"י, ומיד יחודך יתתקף עלינו, והכל יתתקן כראוי, **רבון כל העולמים** הרי ליחד שלך אנו מקוים באמת, הוציאנו מגלות זה להתתקן ביחודך, שאתה אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שח

במן שהיו ב' תורות שבכתב ושב"פ מתקשרים להאיר בישראל בסוד ב' הלוחות חיו גם שמים וארץ שכנגדם מתקשרים בישראל. כיון שחטאו ישראל נשברו הלוחות ונתפרדו שמים וארץ מהתקשרותם בישראל וממילא נשארו ישראל באותו אויר טמא שבין שמים וארץ, והחיצונים נוטלים השפע בעת ההוא.

אל אחד יחיד ומיוחד שני עטרות העטרת אותנו בזמן שעמדנו על הר סיני, בשני תורות א' תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ומיד היו שני עולמות מאירים בנו, וזה שמים וארץ שנא' בהם מן העולם ועד העולם, ולפי שחטאנו לפניך שני לוחות נשברו, ושמים וארץ נפרדו ממנו, ונשארנו ביניהם באותו אויר שמלא כמה רוחות רעות, שבזמן שהיו שמים וארץ מתחברים היו מבטלים אותם וזה חידות על הלוחות, וכשנפרשו מיד אלה שלטו, והם יוצאים מנוק' דתהומא רבא ושולטים בעולם, **רבון כל העולמים** יחודך בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד, בחללו של עולם, הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה עלינו יחודך, וכל העולמות תתקן בנו בשלום הכל, **לישועתך קויתי ה'.**

שט

כל השירות שהיו צריכים להאמר לך בזמן הגלות, ולא נאמרו שלא להמשיך שפע על ידם לאו"ה שהשכינה גולה ביניהם עם ישראל, כל השירות הנ"ל לא נאבדו מן העולם, ויאמרו כולם לע"ל בעת הגאולה, כי בכח אמונתם ראויים היו ישראל גם בזמן הגלות להיאמר כל השירות הנ"ל על ידם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חיות מעטו כנפיהם, אותם שהיו אומרים בהם שירה, שהיו נוטלים בהם כמה מזון לכל העולמות, וזה זמן שנא' בנו איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר, שהרי בזמן שירדה השכינה בגלות כך היו יורדים כל החיות שלה עמה ושם מעטו כנפיהם, שלא להעלות שיר לגבה עד שתגאל אותם, באותו הזמן המזכירים את ה' אל דמי לכם, ולפי שנתמעטו כנפי החיות כך ברכות נתמעטו מן העולם, עד שהכל ישיב בהר אמנה, דכתיב תשורי מראש אמנה, שהרי שיר יתחדש אותו שלא נאמר

בגלות, ואותם הכנפים יחזרו להתמלא כד"א מכנף הארץ זמירות שמענו, באיזה כח אלא בכח האמונה, תשובי מראש אמנה ודאי, חה צבי לצדיק שנא' בו וצדיק באמונתו יחיה, **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת וחזקים באמונתך, החזר לנו ברכות שלך, שאתה אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שי

הקשת, שה"ס צדיק, כל ותעודותו הוא לעומת ישראל בלבד. כל זמן שעשו וישמעאל זוממין להתגבר על ישראל, קשת זה מתעודד וג' אבות מאירים בו, ומיד עשו וישמעאל נדחים מעל ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי קשת ששמת לזכור ברית עולם, שהוא צדיק, שלא מתעורר אלא לגבי ישראל שנא' בהם ועמך כלם צדיקים, ואם ג' קליפות קשות רוצים להתערב בו שהם עשו וישמעאל וערב רב הרי מילה ופריעה ואטיפו דדמא עומדים להפריד אותם, ובכל זמן שעשו וישמעאל שהם מי המבול רוצים להתגבר על ישראל ולהחזיר עולם לתוהו ובוהו, שהם שליטת הס"א, קשת זה מתעורר לפניך וג' אבות מאירים בה, ומיד מתפרשים אלה הרשעים מישראל, וצדיק מאיר להם לישראל, **רבון** העולמים הרי זמן שתזכור לנו ברית אבות שנא' בו וזכרתי את בריתי יעקוב וכו' באות ו' שהיא אות אמת, יחוד שלך שאנו מקוים לגביו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שיא

מעלת ארץ ישראל שניתקנה בסוד היחוד ולכן אינה מקבלת על עצמה הרכבה של שלטון זר, רק שלטון הוי"ה ב"ה לבד.

אל אחד יחיד ומיוחד זכור ארץ שלך קדושה שנא' בה וכפר אדמתו עמו, שארצות שאר עמים טומאה נשארה בהם מצד אותם שרים שממונים עליהם, וס"מ ונוק' ששולטים שם בכמה ע"ז שעובדים שם, וכל הככבים ומזלות שולטים עליהם, אבל ארץ הקדושה אין שליטה חוץ ממך, וזה שכינה, גפן שלא מקבלת הרכבה, אלא אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, ובנים שיוצאים משם כן יש להם להאיד דכתיב בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך, ואנו הרי כמה שנים שאנו רחוקים ממנה, ומתפללים לגבך תמיד ומפני חטאינו יליו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, כן יהי רצון

שתעלנו בשמחה לארצנו וכו', אי"ו עשה בעבור ארצך שנתקנה ביחודך, ושם תקיים בנו ועשיתים לגוי אחד בארץ בהרי ישראל דיקא, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת גלה לנו אמתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שיב

היסוד בחיותו בסוד אבר חי נקרא אביר, כלומר אבר י.

אל אחד יחיד ומיוחד זכור לנו ברית אבות וזה צדיק שנתקן בג' יודין, וזה שדי, ש' י"ד, ש' תלת ווין, וזה **חי**, חי העולמים, בהם וצדיק באמונתו יחיה, וג' ידין הם מ"ב, שם תקיף, **להבה** תלהט רשעים, וזה מידי אביר יעקב, שהרי באלה הידים יעשה אביר תקיף בתוקפו שנא' בו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדיו אפסי ארץ, חרעו דעשו יהיה נופל ביד זרעו של יוסף בזמן שיתמלא אותו הצדיק בי' שהיא זרע קדש ונעשה בה אביר, וזה אבר חי בג' טפין שיורדין מן המוח בג' ווין שהם חג"ת וכלם נכללים בי' אחת בצדיק וזה אביר, כאן שולט יעקב שבו כלה זרע אמת, מידי אביר יעקב, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך, וצדיק זה יתעורר בתוקפו לגאול אותנו שהוא המלאך הגואל ביחוד שלך, **מלאך יאהדונהי, לישועתך קויתי ה'.**

שיג

ס"מ ונוקביה שה"ס עב וענן המפסיקים בין אוד השגחתו ית' ובין ישראל, לע"ל בהיגלות יחודו ית' בעולם יאמר בהם מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך.

אל אחד יחיד ומיוחד מחה פשעינו כעב וכענן שהם ס"מ ונוק' שנעשים הרים גבוהים, שכך אמרו: צדיקים נדמה להם כהר גבוה, והם מחיצת ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים, שהם הרים תקיפים שא"א להעביר אותם, ובזמן שיחודך יתגלה עליהם, יאמר בהם הרים כדונג נמסו מלפני ה', שהרי שמך הקדוש הוא שמש ומגן שעומדים למחות הרים אלה שחזרו לנגדו כעננים, מיד יאמר בהם מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך, ובו יאמר בנו ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, **לישועתך קויתי ה'.**

שיד

בתחילה נברא העולם מצד התחתונים בסוד הבי"ת דבראשית, ובבחי' זו ניתן מקום לס"א להתחזק בפשעי האדם, וסופו להחזיר את העולם לתהו עפ"י מעשיהם. כיון שניתנה תורה לישראל נתגלה שליטת יחודו ית' ששולט בעולם מצדו בסוד אל"ף דאנכי, והוא תיקונו של עולם, שמוחה פשעינו מצדו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד מחה פשעינו למענך שנא' בך אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני, שהרי העולם נברא בבי"ת מצד התחתונים שנוטלים ממך ונקראים בית לגבך, אבל מצד זה והארץ היתה תוהו ובוהו וכו', אבל יחוד שלך בתורה נתגלה שבה אמרת אנכי ה' אלהיך, ובה נתקן עולם מצד שלך ולא מצד התחתונים, לפיכך אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני נא' בך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקומים באמת גלה לנו יחודך ומחה פשעינו וקדשנו בקדושתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שטו

ד' אותיות שם אד"י נתפזרו בגלות בארבע כנפות הארץ, ותיקונם לע"ל יהיה שיעמדו מסביב לשם הוי"ה ב"ה בסוד נקבה תסובב גבר. כי הוי"ה הוא זכר לגבי אד"י, ובו היחוד מתגלה לקשר ד' אותיות אד"י שנתפזרו בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד קבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ שהם ד' אותיות **אדני**, בזמן שס"א שלטה גרמה פירוד ביניהם, וישראל שתלוים משם בד' דגלים שסובבים לארון, וארון זה **יהוה**, ארון ברית ה' ודאי, ד' אותיות **אדני** סובבים אותו שנא' בהם נקבה תסובב גבר, וכן ישראל נתפזרו לד' כנפות העולם עד שיתעורר יחודך עליהם, ומיד אותיות אלה יתחברו כא', וכן ישראל (נתחברו) [יתחברו] כא' במקום א', ובמדבר נתקנו בסוד ד' דגלים ולאחר כך נכנסו לארץ להתקשר הכל ביחוד א', **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקומים באמת, תקנא ביחודך ומלוך עלינו לעולם, **לישועתך קויתי ה'.**

שיו

ענין התוספת מחול על הקדש.

אל אחד יחיד ומיוחד השב שבותינו ורחמנו, וזה שבת שנעשה שבית, למה אלא לפי שהכניסו [יו"ד] זה [אל] החלל שלה שנא' בו מחלליה מות יומת ונעשה שבית, מיד הלכו שבי לפני צר, תא' באותו הזמן אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה תשבות, ועכ"ז בזמן שיחד

שלך יתגלה הרי הכל יתתקן, שהרי אותו שנכנס שם ישאר משועבד וכתיב באשר כרע שם נפל שדוד, ולא יצא משם... אלא בו ועמדו זרים ורעו צאנכם, וזה תוספת מחול על הקדש, בו והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר [ה' ואל] בית אלהי יעקב דייקא, הה"ד שבת שבית יעקב, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת גלה לנו יחודך ויחזרו כל רע לטוב ונשמח בך, **לישועתך קויתי ה'.**

שיז

בסילוק י"ה משם אלהי"ם נשאר אל"ם, והוא מורה על השכינה בסיתום הגלות שנאמר בה כרחל לפני גוזזיה נאלמה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי עשו וישמעאל סובבים אותנו, שנא' סבוני גם סבבוני, סבוני בתחלה בחרבן בה"מ, גם סבבוני בגלות (מלא) [שלא] לצאת משם, ונא' בשכינה כרחל לפני גוזזיה נאלמה, ומלך המשיח נא' [בו] נאלמתי דומיה, וזה **אלהים** שנשאר **אלם** עד שיתעורר שמך הקדוש ביחוד שלך וישלוט על כלם, ומה שהיה (דום) [**אלם**] לישראל נעשה **אמל** לא"ה, מיד בשם ה' כי אמילם, בשני אותיות **יה** שהם שני משיחין אחד לימין וא' לשמאל שבהם מתחברים קו"ש, איש ואשה **יה** ביניהם, כל זה ביחוד שלך שיתגלה עליהם וזה **א'**, בה **איה** מקום כבודו להעריצו, **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת והושיענו מצרינו מסביב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שיח

לילית שפחה רעה מדתה גורמת להפריד בין שמים לארץ, וכן גורמים הע"ר שהם בגיה בכח ב' מדות רעות שבהם, חנופה וגסות רוח, להפריד בין שמים לארץ.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שני מדריגות רעות שהם חנופה וגסות הרוח, שנא' בהם ותשאנה האיפה בין השמים ובין הארץ, וזה לילית שפחה רעה שעומדת בין השמים ובין הארץ להפריד ביניהם, שנא' בה ונרגן מפריד אלוף, בע"ר שנא' בהם ותרגנו באהליכם, שהם בגיה של לילית שפחה רעה, ולהם שתי מדות רעות אלה, חנופה מצד קליפת נוגה, חלק משמן חכה ואחריתה מרה כלענה, ג' קליפות קשות גסות רוח, וזה רוח סערה שמעוררת אותם, **רבון כל העולמים** יחודך יתגלה על איפה ויתן

עופרת בפיה, מאי עופרת בפיה, אלא כובד חובין שנא' בהם ונשא השעיר עליו את כל עונותם עונות תם, מיד סוס ורוכבו רמה בים, צללו כעופרת במים אדירים, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה עלינו יחודך ותשקיע שפחה רעה זאת שלא תשלוט בעולם, באותו הזמן והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, **לישועתך קויתי ה'.**

שיט

ענין ב"ן שנעשה אב"ן באור היחוד המתגלה עליו בסוד אל"ף.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמות עומדים להתעטר על ישראל **יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי,** חה **נר** ישראל שנא' בו בהלו נרו עלי ראשי ודאי, בזמן שראש זה נמצא במקומו נר עומד עליו, בזמן שראש נפל לארץ נר לא מוצא מקום להתקף בו, מי יקים אותו אלא יחודך ודאי, בו אבן מאסו הבונים וכו', עריכת נר שהוא בן יחיד, יחוד מתגלה עליו ונעשה **אבן,** מיד ה' אמר אלי בני אתה, מיד ואני נסכתי מלכי וכו', עריכת נר לבן ישי, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך ועטרנו בשמותיך, כי אתה תברך צדיק ה' כצנה רצון תעטרנו, **לישועתך קויתי ה'.**

שך

בכח הצרות שישראל סובלים למטה, שפחה רעה מתפרשת מן השכינה למעלה.

אל אחד יחיד ומיוחד יד"מ לקבל צרותינו כצדקה שנא' בהם תונגשיך צדקה, וזה צדק ה', למתק בהם אותה הצדק ששורפת את העולם בשלהוביה, להעביר אותה הצרה שהיא שפחה רעה שגרמה פירוד לשכינה, מיד שישראל סובלים צרות אלה למטה היא מתפרשת מן השכינה למעלה ומתחברת השכינה בבעלה, מיד אח' מתחבר בד' דאחד שנא' בו אח לצרה יולד, מיד אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ לתקן העולם בחסד שלך, **אי"ו** ביחודך בטחנו ולך אנו מקוים באמת, הושיענו באמתך, אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שכא

בכח היחוד המתגלה ה' זעירא חוזרת לה' רבתא בסוד הלהוי"ה תגמלו זאת, וביאור ענין עיקר שכינה בתחתתים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך הגדול נקרא עלינו וזה שכינה, ה' דהבראם, שנא' (בך) [בה] לכי ומעטי את עצמך, לפי שניתנה להיות ראש לשועלים שהם עולמות של מטה, אבל בישראל נעשית שם גדול ה' דהבראם הלה' תגמלו זאת, שהרי כבוד שלה הוא להיות ראש לגבם והם עיקר שכינה בתחתונים, בזמן שס"א שולטים בהם הרי חילול השם, ה' זעירא, עד שיתגלה יחד שלך ויעשה אותה גדולה לעולמים דכתיב והוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה, **רבון כל העולמים** ביחודך אנו בוטחים ולך אנו מקוים באמת, עננו באמתך שאתה אי"ו ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שכב

בישראל נברא העולם ולכן בעונותיהם הוא מתקלקל. ועכ"ז גם אם לא יטיבו מעשיהם, יגיע לו תיקון מכח היחוד, שלא נברא העולם אלא למען יחודו ית' שישלוט בו.

אל אחד יחיד ומיוחד בישראל בראת עולמך שהם ראשית שנא' בהם בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, חה שכינה שהיא ראשית מעשים שלך, ומתחלת הכל בזמן שנגלית לעשות המעשה של כל העולמות לא נגלית אלא בישראל, ובסוד זה כל העולמות נבראו זה אחר זה עד ישראל למטה בהם קיום כל העולמות כשהם מתקיימים, ועתה שישראל הם שפלים למטה כל העולמות שפלים בעבורם, גלה לנו יחודך שבעבורו בראת כל העולמות, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך באמת ונשמח בך, **לישועתך קויתי ה'.**

שכג

מפני גסי רוח שבישראל לא נתקן העולם מתחילה, וכאשר ידחו מן הקדושה יתגלה יחודו ית' בעולם, יחחז ית' ורמז בג' יחד"ץ שבשם ס"ג, יד"ד ה"י וא"ו ה"י, והם כנגד אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים.

אל אחד יחיד ומיוחד עד מתי יהיו אותם גסי הרוח שולטים בעולם שנא' בהם כלו **סג** יחדיו נאלחו שהם סיגים מכסף, שאינם אלא

סיגים שנתערבו בכסף, שהם נשמותיהם של ישראל, שבעבורם לא נתקן העולם, עד שיאמר בהם הגו סיגים מכסף ויצא לצורף כלי, שהוא עולם כלי שלך להראות יחודך, כלי נשבר שאין שם גאוה, ויהיה מעיד על יחודך שנתרמז בג' יודין **דס"ג יוד הי ואו הי**, בהם אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת גלה לנו יחודך ותתקן עולם באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכד

הוראת ,,אמת" היינו סוד היחוד שאינו משתנה, ורומזים לזה גם אותיותיו שהן ראש תוך וסוף של האל"ף בי"ת, כלומר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי כו'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אין דבר שיכול להתקיים יותר מן האמת לפי שהוא סוד יחודך שאינו משתנה דכתיב אני ה' לא שניתי, ולפיכך השומר אמת לעולם, וזה **אמת**, ראש תוך סוף, בהם אני ראשון, ואני אחרון ומבלעדי אין כו', וכן כתוב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, **רבון כל העולמים** באמתת יחודך אנו קוראים אותך, ואפי' יבואו כל המקטרגים שבעולם לקטרג לו הרי לא (יעלים) [יעלימו] לו, אלא השומר אמת לעולם והם נדחים מלפניו, באמתת יחודך אנו בוטחים ומקוים לך ומתפללים לפניך, אל תשיבנו ריקם מלפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכה

תשובה לס"מ האומר שהוא רשות בפ"ע.

אל אחד יחיד ומיוחד מי הוא שדומה לך שאתה אדון כל העולמות שמחדש אותם ברצונך, וס"א לא יכולים לחדש כלום אלא אל אחר אסתרס דלא עביד איבין, ואם ירצה ס"מ לומר שהוא רשות בפ"ע, הרי נא' אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו וכו', אדון כל העליונים ביחודך אנו בוטחים באמת, ואם עונות שלנו גרמו חושך באורות שלך, הרי יחוד שלך אדון על הכל יכול לחדש אותם כרצונך, עננו באמתת יחודך וחדשנו לפניך כקדם כמו שאנו מקוים לך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכו

כנסת ישראל היא בבחי' ארוסה ותיקונה להיות בדרגא דבית בסוד מ"ש כל כבודה בת מלך פנימה. אבל כשנחרב ביהמ"ק יצאה לדרגא דשדה, ושם נאמר אין מושיע לה. שאין תפילותיה נשמעות שם מפני עשו איש שדה השולט בחוץ.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ארסת לך כנסת ישראל, (כ"י) [בי'] עליונה ששמת על אצבע שלה, וזה ו' אות אמת שלה שנא' בה כלה זרע אמת, ואתה קדש הורדת עליו, וזה י' שהם עשר הויות בחושבן **ארס** מצד קדש העליון ששורה עליהם, מיד נעשה קדוש, קדש ו', בה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, והרי ס"מ מצא אותה בשדה שנא' בה ציון שדה תחרש, שבזמן אחר כל כבודה בת מלך פנימה בבית לפנים שנא' בו כתפארת אדם לשבת בית, וזה כבוד עליון, שנא' בו ובהיכלו כלו אומר כבוד, אח"כ נהרס הכל ומיד גלה כבוד מישראל שהרי גלה מבית לשדה מקום גלוי, באותו הזמן הרי עשו איש שדה בזמן שנא' בו בשדה מצאה, ורוצה לחלל אותה ח"ו דכתיב בעלונו אדונים זולתך, והרי כמה תפלות היא מעלה לגבך ולא נענית, דכתיב צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה, עד שיתעורר יחד שלך בסוד אין העליון, מיד יאמר **ואין** מושיע לה, באותו הזמן יאמר בה אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, שנא' בה עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, **אי"ו** ביחודך אנו בוטחים, ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכז

בזמן שישראל עניים בגלות ואין ידם משגת בטהרתם, גם ב' המשיחין עומדים בעמקי התהום, ואין תקוה להם להיגאל אלא בכח יחודו ית' מסט' דלעילא.

אל אחד יחיד ומיוחד אם אין אתה מתעורר ביחוד שלך להציל ישראל שהם עניים ויאמר בהם יחלץ עני בעניו, הרי אין להם תקוה שהרי זמן הגיע שנא' בו ואפס עצור ועזוב, וזה יד ה' שהיא שכינה שנא' בה אף ידי יסדה ארץ ובה עיקר שכינה בתחתונים, והוא **יד** מיסוד, **סו** יעקב ויוסף ששים ושש, **יד** יוסף **דוד** בהם נתקנת השכינה בתחתונים בזמן ששני משיחין עומדים בקיומם, שנא' בהם וחפץ ה' בידו יצלח, ובזמן אחר, נא' משלחי רגל השור והחמור, בזמן שאין מי שתומך לה לתורה אלה

נשלחים לעמק התהום, וכתיב ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף, באותו הזמן כי יראה כי אזלת יד, מאיזה מקום נודע זה, אלא בזמן שנראה שאין בישראל מי שסיוע עליון יורד עליו, כגון ה' לי בעוזרי ואני אראה בשונאי, נודע ששני משיחין עומדים בעמק התהום, הה"ד ואפס עצור ועזוב, כאן כתיב אשר לא תשיג ידו בטהרתו, באותו הזמן אין תקוה לישראל אלא לגבי יחודך שהוא יציל אותם ברחמים, הה"ד וראו עתה כי אני אני הוא וכו', ואותה היד שלא נתחזקה למטה, תתחזק מצד שלך ויאמר בה ואין מידי מציל, **רבון כל העולמים** ביחודך אנו בוטחים ליחודך אנו מקוים באמת, עננו ביחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכח

בהשתלם זמן עיבודו של משיח, הוא עומד לקבל על עצמו אותיות י"ת. ואז כמו שמלך המשיח מתחזק בהופעת י"ה עליו, כן גוג חושב להתחזק גם הוא באורם אך לא יוכל לקבלו, שאין ראוי ליאוד באורם אלא מי שקדם וקיבל היסודים הנמשכים מהם.

אל אחד יחיד ומיוחד מלא לנו ימים ברחמים שנא' בהם וימלאו ימיה ללדת, וזה כשנשלם (אותו בעיבור) [בעיבור, אותו] שסוד שלו **אלם דאלהים**, מצד שלו נגש והוא נענה ולא יפתח פיו, וכשמגיע הזמן לצאת חוזר **מלא**, וזה הזמן לקבל בו **יה** להמלא **הכוס** כגון ומלא ברכת ה', וזה כוס ישועות אשא, ושנים שחושבים בזה להתתקף, א' מלך המשיח וא' עומד לנגדו שהוא גוג, והם יעקב ועשיו, אבל גוג ידחה משם שנא' בו ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו, **אי שוא**, שהוא שוא וריק שנא' בו למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק, שהרי זה לא נזמן לקבל אותו **יה** שנתעורר, אלא מי ראוי לו, מי שנטל יסורין ממנו עד אותו זמן, שנא' בו אשרי הגבר אשר תיסרנו יה, ומיד יאמר במלך המשיח פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה, באותו הזמן יאמר בגוג וכל חיילות שלו, אז ידבר אלימו באפו וכו' חה רשפיה רשפי אש שלהבת יה, ביחוד שלך שיתגלה עליו, חהו שנא' בו **איה** מקום כבודו להעריצו שהוא כחשבון **אודה**, (איה), ומיד יתתקף בו ישראל שנא' בו ישראל גוי אחד בארץ, ויאמר בו במלך המשיח ואני נסכתי מלכי וכו' שהוא מקום א', יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שכט

ישראל הם נר לגבי אור יחודו ית' שמתיחד בתוכם, וכן אותיות ו"ה של הוי"ה שישראל תלויים מהם הם נר אל אותיות י"ה השורים עליהם בסוד היחד.

אל אחד יחיד ומיוחד האר אורך לישראל שהם **נר** לגבן ביחוד (שלהם) [שלך] שמתיחד בתוכם, שהוא **יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי** שהוא שלום, בו ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, ועוד נ"ר נפש רוח שהם **וה** שמתיחד בתוכם ושני אותיות עליונים ישרו עליהם ביחוד שלך וזה **יה**, מיד יהיה ה' אחד, להתקרב ד' אותיות ביחוד שלך להיות הכל א', וד' גונים יאירו באותו האור שהם סוד אחד, וזה **יוד הא** שהוא כחושבן **יהוה**, וכנגד זה ישתלמו ד' בישראל שהם ג' אבות ודוד, ד' לנגד ד', והם ח', בו **אז** תקרא וה' יענה, וזה ביום ההוא יהיה ה' אחד, זה **יה**, ושמו אחד זה **וה**, נ"ר ד' שלמטה, אור ד' ששורה עליהם מצד משה, מיד להעלות נ"ר תמיד, **רבון כל העולמים** יחודך הוא שעושה הכל, ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

של

המשכת בחי' הנשמה לתוך בחי' הגוף היא עבודה מיוחדת לזמן שביהמ"ק קיים, והיינו התיקון הנעשה ע"י העלאת נר תמיד. אבל בזמן שביהמ"ק חרב נאמר אכן אתה אל מסתתר, שיחודו ית' מסתתר מן המאורות ואין כח בישראל להמשיכו. אבל לע"ל יחודו ית' יתגלה מסט' דלעילא.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך ממך יוצא להאיר האורות ולהדליק הנרות תוך הקדושה שלך, ובעבור שמן זה שלא נגרע מהם אפי' רגע א' נא' בשכינה לא יכבה בלילה נרה, נר זה גוף, אור נשמה, שמן עליון יורד בתוכם שלא פוסק, חה מזון שלהם שנא' בו ומשביע לכל חי רצון, ובעבור זה ציוית אותנו בבה"מ להעלות נר תמיד, אבל חוץ מבה"מ אין לנו רשות להראות יחודך בזה הדרך, וסוד הדבר אין קרבנות בחוצה לארץ שהרי היחוד שלך נסתלק למעלה, שנא' בו אכן אתה אל מסתתר, עכ"ז שמן זה לא פסקת ממנו, שמי שנפסק ממנו שמן זה נפסק לגמרי הוא וחייו, אבל דשנת בשמן ראשי, עתה הרי לך עומד להדליק נרות שלנו שהוא ועריכת נר לבן ישי, בזמן שתתגלה עלינו ביחודך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עויי באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלא

כת יחודו ית' הוא המיחד ד' עולמות אבי"ע להתקשר בישדאל.
בהיגלותו לע"ל יאמר זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק.

אל אחד יחיד ומיוחד ברכנו בברכותיך כלל ד' שמות ע"ס מ"ב, ובהם תכלול בנו ד' עולמות אבי"ע שנא' בהם כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, וביחוד שלך תיחד להם בנו ליקשר בכלל א', מיד חשך לא ימצא בין א' לא' מצד אותו הענן שמבדיל ביניהם, שנא' בו כי אם עונותיכם היו מבדילים, אלא יאמר לאור חיציך יהלכו, שהם ג' יודין שיוצאים בסוד היחוד שלך, מאותם המוחין העליונים, ויוצאים מאותו צדיק שזורק חיצים שהוא פזר גדול, ויאמר בו פזר נתן לאביונים שאנו עניים ואביונים בחשך הגלות, ויאמר בנו זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלב

עם תחילת היגלות היחוד לע"ל מיד יעשה פיזור לרשעים. וזה בכח הברק שהחמן להאיר בתחילת גילוי היחוד, ואח"כ בהשתלם יחודו להיגלות לגמרי, גם המהומה שתשתלח בהם בסוד חיצים, תהומם לגמרי.

אל אחד יחיד ומיוחד שלח ברק שלך שנא' בו לנוגה ברק חניתך, וזה ברוק ברק ותפיצם, שהרי עד לא תשתלם גאולה לישראל, הזמנת ברק זה לצאת בסוד יחודך לפזר סטרין רעים שיאמר בהם יתפרדו כל פועלי און, שהרי גם את זה לעומת זה עשה האלהים, ובזמן שיחוד שלך נסתר אותם הצדדים הרעים היו עומדים בחיבור, ובזמן שיחוד שלך מתגלה, מיד נעשה פיזור לרשעים וזה ברוק ברק ותפיצם, ואחר זה חיצים שלך ירדו ויעשו בהם מהומה לגמרי שנא' בהם שלח חיציך ותהמם, וזה בזמן שנא' בו אז ידבר אלימו באפו, **אז** דייקא כלל היחוד, בו ידבר אלימו באפו ובחדונו יבהלמו, **אי"ו** ביחודך בטחנו לא נבוש לעד, ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלג

ע"י ז' רועים וח' נסיכי אדם אור יחודו ית' יבקע לתוך החושך המבסה על או"ה ויאיר לישראל, לפי שהם גוי אחד המזדמנים לקראתו.

אל אחד יחיד ומיוחד אור שלך יבקע בתוך החשך שנא' בו אז יבקע כשחר אורך, **אז** ודאי סוד יחודך, וכן יתתקנו בו ז' רועים

בתחלה מצד אות ז', א' תרד עליה ובה יתתקנו שמנה נסיכי אדם, ובהם אע"ג שחשך שולט לכל צד אור שלך יבקע בתוכו ודאי, ויאיר לישראל שהם גוי אחד מזדמנים לנגדו, ואומות העולם שלא נזמנו לגביו חשך יכסה עליהם שנא' כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה', אלה ד' אותיות **יהוה** ב"ה, וכבודו עליך יראה אלה ד' אותיות **אדני**, וס"ז ועליך יזרח ה' זה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וכבודו עליך יראה זה בשכמל"ו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלד

בעבור ב' נוקבין, אימא עלאה ואימא תתאה שהלכו בגלות, פסקו ב' מעלות מישראל: נבואה ומחזה. ובעבור צדיק שנסתלק עמהם גם אותות פסקו מאתנו. ועכ"ז באור יחודו ית' שיתגלה על המשכילים בגילוי שלם, ישובו ויתתקנו כל ישראל לגביו ית' תיקון שלם.

אל אחד יחיד ומיוחד ראה שאין עוד נביא וחוזה בעבור שני נוקבין שהלכו בגלות שהם אי' עלאה ואי' תתאה, בית ראשון ובית שני, זאת נבואה וזאת מחזה, ובזמן שאלה נסתלקו כן נסתלק צדיק שנא' בו אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש, זה צדיק, וכתיב הצדיק אבד, באותו הזמן אותותינו לא ראינו, מצד צדיק חי עולמים שהוא אות ברית, אין עוד נביא מצד אי' עלאה, ולא אתנו יודע עד **מה**, שכינה שהיא דמות אדם, כלל שם הקדוש בחיבור א' **יוד הא ואו הא**, ואפי' כן גילית לנו אור שלך מצד יחודך, ובזמן שישרה עלינו בגילוי שלם בו יתתקנו כל ישראל לגבך תיקון שלם שאין אחריו קלקול, ויאמר בו והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, **אי"ו** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה על כל עמך יחודך ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלה

הבוטח בה' ויודע שמצד יחודו ית' הכל רחמים בסוד א"א, ראוי שיתנהג ה' עמו ברחמים. וכ"ש שישראל הם כלים נשברים ואין בהם עוד כח לסבול יסורים הבאים מצד הדין.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מצד שלך הכל שלך הכל ימין, וכן ע"ק שאתה מתגלה בו אין שם שמאל אלא ימין, הרי אנו בוטחים בך

שיאמר בנו והבוטח [בה'] חסד יסובבנו, נהל לנו ברחמים, כמו שכתוב וברחמים גדולים אקבצך ולא תבא עלינו בגאוה שאין אנו יכולים לעמוד בו שהרי אנו כלים נשברים ואין בנו כח לסבול שנא' בנו כשל כח הסבל, אבל ביחוד שלך תחדש לנו שיאמר בנו וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, הרי אנו מצפים לגבך כמה זמן, והרי אנו מקוים ליחודך באמת עננו באמתת יחודך, שאתה אי"ו, ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלו

לפי שישראל שבודים מאורך גלותם הקשה, הם קרובים לשוב לפניו ית'
במעט מן ההתעודדות מרוחו של משיח.

אל אחד יחיד ומיוחד שבר שלנו יראה לפניך שהרי רע קל הוא להתפרש ממנו לפי שאנו שבורים, שמי שהוא שלם ובריא כן זוהמת הנחש מתתקפת בתוכו ולא יוצא ממנו, דכתיב כי אין חרצובות למותם ובריא אולם, בעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו, אבל אנו נגוע ומוכה אלהים ומעונה, וכמו שאיברים שלנו שבורים לפניך, כן תוכל לדחות מהם הרע בנשיבה אחת שתשיב ברוחך שנא' בו ורוח עברה ותטהרם שהוא רוחו של מלך המשיח, שנא' בו ונחה עליו רוח ה', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, וזה הוא שיהיה מתקן אותנו תיקון שלם ויטהר אותנו מכל זוהמא, ואז יבנה לנו בנין חדש לעמד באמונה שלך לעולם, בזמן שיאמר בו והיה צדק איזור מתניו והאמונה אזור חלציו, וכתיב אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שאול

שכר השכיתה הסובלת בגלות עם ישראל, בעבור הספירות העליונות
שלא יפגמו בעונות התחתונים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה כמה צרות סבלה בעבור ישראל בניה שנא' בה ובפשעיכם שלחה אמכם, והכל להיות משמרת לגבי אותו **האח** שלה שלא יפגם בעונות שלמטה, עתה הרי זמן שתקבל שכר על כל זה, וכמה שהיא סבלה בעבור כל הספירות העליונות כן כל הספירות העליונות יהיו מתיחדים עמה ומריקים כל הברכות וכל עושר, בזמן שיחוד שלך יתגלה עליהם לחבר אותם כא', וכן ישראל בניה תטהר אותם בטהרה הזאת שיאמר בהם וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל

טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם, **רבון כל העולמים** הרי ודאי באורך הגלות אין לנו תקוה אלא יחוד שלך, עתה יתגלה עלינו יחודך כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, תן שכר לשכינתך ולבניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלח

ע"י אור היחוד שיתגלה לעתיד בשלמות על ישראל כמ"ש כי ה' יהיה לך לאור עולם, יתקיים בהם ושלמו ימי אבלך.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תורה נתת לנו ביחודך, תקיפה שאין לה שינוי לעולמים, ואע"ג שכמה קטרוגים קטרגה לנגדה (הס"מ) [הס"א] הרי לא יכלה לה, שהרי ביחוד שלך מתתקפת שאין חשך מגיע לגביו, הרי אור תורתך אנו מבקשים ממך עתה בזמן זה, שהרי סוד יחודך גלית לנו, זהו שאנו בוטחים תמיד, תן לנו אור יחודך באמת כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ובאור זה תוציא אותנו מן הגלות, שיאמר בו כי ה' יהיה לך לאור עולם, אור שאינו משתנה, אור יחודך אור שלם, ועלינו יאיד להראות יקרך לכל העולם, וגרעון עוד לא ימצא, שאין גרעון באור יחודך, אלא ושלמו ימי אבלך, אי"ו ביחודך בטחנו לא נבוש לעד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שלט

בזמן שביהמ"ק חרב ונעלו שערי תפילה מתקיים בישראל „אז יקראוני ולא אענה".

אל אחד יחיד ומיוחד עשה למען יחודך שהוא למעלה מכל התפלות שבעולם, שהרי בזמן שחרב בה"מ שערי תפלה ננעלו, שבה"מ הוא בית התפלה, שבו היו מסתדרים כל אותם סדרי תיקונים עליונים, בסוד הקרבנות להמשיך אור שלם לכל העולמות, שנא' בו עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, ובזמן שבית זה נחרב הרי שערי תפלה ננעלו ודאי, ולפיכך ישראל צועקים ואינם נענים, וכתיב אז יקראוני ולא אענה וכו', אבל יחוד שלך למעלה מן כל הברכות ומכל התפלות, הוא יקים לנו בזמן הזה שבו אנו מתחזקים, ובו אנו מקוים באמת, אי"ו עננו ואל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שם

היסוד הוא מקום אחד שאליו נקווים מימי השפע של תרי"ג איברי הגוף בסוד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, בו גאולת ישראל בג' טיפין שימשכו ע"י מג' מוחין.

אל אחד יחיד ומיוחד שערי שמים תפתח לנו שנא' בהם וזה שער השמים שהם בסוד צדיק, פתחי הגוף ודאי, שם מאירים תרי"ג איברים וגידים שבגוף כלם בחיבור א' שנא' בו יקוו המים מתחת השמים אל מקום א' **וה** שער השמים בי"ח חוליין שלו שהם ג' ווין, וזה קו חוט השדרה כחשבון **וה**, בו והחוט המשולש לא במהרה ינתק, ג' ווין שלו שבהם רב עוד יוסף בני **חי**, לישראל מג' מוחין עליונים ג' טיפין ביחוד א', ומיד שאלה השערים יפתחו, כל רוחה נמצא בשכינה שנא' בה ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, ובזה תגאל אותנו מן הגלות שהוא מלאך הגואל, בו יג"ל פז"ק, יגלה פדיון זרע קדושים ביחוד שלך שהוא **יאהדונהי**, **מלאך** ודאי, **אי"ו** ביחודך בטחנו לא נבוש לעד, ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

שמא

בני חיי ומזוני נמשכים לעולם מצד ג' אותיות יה"ו דהוי"ה. ולכן כאשר מסתלקים ג' אותיות הנ"ל מה' אחרונה דהוי"ה, נחסרו שלש מעלות אלו מישראל. ובזמן שישובו להאיר בה, גם ג' מעלות הנ"ל ישובו לישראל בריבוי גדול.

אל אחד יחיד ומיוחד משם שלך ינתן לבני ישראל בני חיי ומזוני, מצד ג' אותיות של שמך הקדוש **יוד הא ואו**, והרי בנים אותם שנא' בהם תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים, ועתה כתיב בניך ובנותיך נתונים לעם אחר, שהיא הס"א נוטלת אלה הבנים מהם, עד זמן שיאמר בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך, אז כל צדיק וצדיק יהנה משלו הה"ד הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, ומי שעתה נא' בהם והיו חייך תלואים לך מנגד, שאע"ג שאורות עליונים יורדים הרי לא מגיעים לגבי ישראל ולפיכך נא' בהם ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך, ובזמן שתתן להם חיים יאמר בהם וכל החיים יחדוך סלה, ומזוני שעתה ישראל הם עניים ואביונים מבקשים לחם ואין, עד זמן שיאמר בו ואכלתם לחמכם לשובע, יהי פיסת בר בארץ בראש הרים, שבעבור שנסתלקו ג' אותיות אלה מה' אחרונה שנא' בה איכה ישבה בדד, נחסרו אלה מישראל, ובזמן שתחזיר אותם (לגבה)

[לגבם] הרי כל אלה יחזרו בריבוי הכל, באותו הזמן ברכת ה' היא תעשיר ולא (תוסיף) [יוסיף] עצב עמה, וזה ד' דדוד שהיא קטנה ונעשית גדולה בד' דאחד בעבור **אח** שמתחבר לגבה, וזה מגדול ישועות מלכו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמב

כל התיקונים הנעשים ע"י נשמות הצדיקים כולם נעשים בסיוע השכינה, וזה זכות שראוי שיזכר לה.

אל אחד יחיד ומיוחד הזכר לשכינתך שנא' בה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה, שכמה תיקונים נתקנו בעולם, בכמה נשמות של צדיקים שעשו רצונך ושמחת בהם, והרי כלם בסיוע שכינתך נעשו, ובעבור זה זכות זה תזכור לה, וכמו שעונות של ישראל חשבת לה שנא' ובפשעיכם שלחה אמכם, וכתיב כי ה' הוגה על רוב פשעיה, כן עתה זכות זה תזכור לה, מאותם שנתקנו לפניך על ידה, ומיד יאמר וראיתיה לזכור ברית עולם, שהיא מקושטת בכל אותם הקישוטים שקשטו אותה בניה צדיקים, וכן אתה תזכור לה זכות זה לעורר צדיק לגבה, וביחוד שלך תיחד אותה עם בעלה, ויאמר בה זאת אות הברית, וזה ברית עולם שלא להשתנות כמו שיחוד שלך אינו משתנה, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

גשם נדבות

ישראל בכח היחוד המאיר להם הם דבקים בה' וקיימים לעולם, או"ה שאין היחוד מאיר להם אינם דבקים בה' וסופם כליון. והבדל זה מפני שמירת השבת, ישראל ששומרים אותו, יחודו ית' מאיר להם ומקיימם, או"ה שאינם שומרים אותו, אין יחודו ית' מאיר להם ולכן הם כָּלים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ישראל שומרים שבת שהוא יחוד שלך, וזה שבת ש' בת, ג' אבות כלולים בבת עין, שם יורד יחודך ובעבורו קדש נקרא, וחיים ממך יורש חי החיים, מי שאינו שומר לה יורש מות דכתיב מחלליה מות יומת, שהרי חי החיים מסתלק ממנו, ולא אפשר להתקיים תמיד בעולם אבל אם מתקיים לזמן א' ואח"כ יתבטל, אבל מי שנוטל חיים ממך, מות לא שולטת עליו, והם ישראל שנא' בהם ואתם הדבקים בה'

אלהיכם חיים כלכם היום, במקום שהיחוד שורה שם דבקות נמצא, במקום שלא יש יחוד לא נמצא אלא פירוד, יתפרדו כל פועלי און שאין להם להתחבר, ולפיכך ישראל נא' בהם ואתם בני יעקב לא כליתם, אבל א"ה כי אעשה כלה בכל הגוים שלא נתדבקו ביחוד שלך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך הושיענו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמד

הצדיקים ע"י שמקוים לה' תמיד, הם מקבלים כח להעלות את השכינה לגבי בעלה. ענין סרכא חלויה המעכבת על השכינה מלעלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה רוצה לעלות לגבך, בכמה שרפים חיות ואופנים, והיא אינה עולה אלא על גביהם של צדיקים, שהם מצפים לגבך ונוטלים כח ממך לסבול אותה על גביהם, שנא' בהם וקויי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, להעלות אותה לגבי בעלה שהוא נשר דמרכבה, וזה יעקב בקול שלו שעולה בה' כנפי דיאה שהיא ה', וקול הוא ו', חה וה בחיבור א', והרי אינה יכולה לעלות בעבור סרכא שתלויה בכנפיה, שהיא לילית שפחה רעה כובד אבן ונטל החול, והיא אבן נגף וצור מכשול, שגורמת מכשול לישראל, שבעבור זה לא יכלה השכינה לעלות לגבך, אבל **רבון העולמים** הרי יחוד שלך שאין מי שיכול להכחיש אותו, זה יתעורר לגבי ברית צדיק חי עולמים, ומיד ח"י ברכות יתפרשו משם, ויאמר צדיק חי עלמין לגבי אותה השפחה רעה הגם לכבוש את המלכה עמי בבית, ובכן תעלה לאין סוף ולאין תכלית לקשר כל העולמות ביחודך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת גלה לנו יחודך, והושיענו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

משה

פעולת הג"ר, המתגלים בזמן הגאולה, היא לתת מנוחה לישראל משיעבוד הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד עורר אהבה לגבי השכינה ויאמר לה בעלה פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, וזה ראשית, בה ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך, בישראל שהם ביכורים מצד ג"ר וראוים להתקרב לגבך, וזה עבודה בבכורות, בני בכורי

ישראל, שלח עמי ויעבדוני, ובגלות טרחו עד עתה מצד ו' ספירות, אבל עתה מנוחה ינתן להם מצד הג"ר, בהם לא תעבוד בבכור שורך, וזה מב"י שהוא בכור שורו הדר לו, ולא תגוז בכור צאנך זה מב"ד שנא' בו אף אני בכור אתנהו, וכן תבנה בה"מ שנא' בו תביא בית ה' אלהיך, ואם ירצה אותו הגדי לקטרג להתערב שם ח"ו, יאמר לו מלך המשיח לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו שהרי מצד היחוד יבנה שנא' בו ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, לפיכך לא תבשל גדי בחלב אמו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך ותקננו באמתך, שלא יתערב בנו זר, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמו

תחילה בששת ימי בראשית יצא ז"א בבחי' חיצוניותו בלבד, ולכן נמשך שפעו לאו"ה ולס"א שגם הם תולדותיו בבחי' זו, ורק כאשר נגלית אימא עליו בסוד המוחין, כל ספירותיו מתקשרים להשפיע שפעם אל הנוק' בלבד. תיקון זה נעשה ע"י מצות ק"ש, ורמוז בפסוק מי יתנך כאח לי.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה רוצה ממנו היחוד שלה ב"פ ק"ש בכל יום שהם נ' אותיות, ובהם תאמר לגבי המלך **מי יתנך כאח** לי שהוא אח דאחד שבתחלה נא' בו אלה תולדות השמים והארץ ר"ת **תהו**, כאן מראה אותם התולדות מצד **אלה**, שׁשם נמצאים א"ה וכל סטרין בישין, והיינו א"ה מונין לחמה, בזמן **שמי** מתגלה על **אלה** ומתחבר עליו מיד מתחבר **אח בד** (ותעשה) [ונעשה] אחד, באותו הזמן לא יהיה אלהים אחרים על פני, שנא' בהם ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח, מצד אלה, אבל מצד אי' קידוש החדש לחבר השמש בירח, מיד כל כח שלו נותן בלבנה, וא"ה אין נוטלים ממנו, אלא מי יתנך כאח לי ודאי, ונא' בישראל אשריך ישראל מי כמוך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמז

בזמן שמסתלק בחי' הלמ"ד המושפע לשכינה ע"י ד"א מסטרא דאימא, השכינה צווחת לבעלה „אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני", כלומר תתן לי למ"ד זאת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינה שהיא תלמוד תורה כנגד כלם, שתורה זה הב"ה ת"ת, שכינה תלמוד שלו, ולפי שהיא עומדת לנגדו שנא' בו אעשה לו עזר כנגדו העמידוה כנגד כלם, במה היא תלמוד אלא **בלמד** שהיא בינה, מגדל הפורח באויר, וזה מגדל דוד, ולפי שבה"מ

בסוד זה נבנה נא' בו כמגדל דוד צוארך, ותורה משם יוצאה דכתיב כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, וזה מגדל הפורח באויר שהיא אוירא של ישראל שבו מתפשט אור מן השכינה, ולפיכך אוירא דא"י מחכים בחכמת שלמה שנא' בה עוד למד דעת את העם, ומגדל זה פורח באותו אויר ודאי, למד דעת את העם, ולמד זאת מהיכן באה לה, אלא מצד המלך, וס"ז למד דעת, בזמן שהוא נסתלק ל' זאת לא נמצאת בבה"מ וכן התורה נשתכחה מישראל, ושכינה צווחת לגבי בעלה אנהגן אביאך אל בית אמי תלמדני, בית אמי דייקא זה בה"מ, תלמדני תתן בי **למד** זאת, ובמה היא מנהגת לו אלא ביחוד דק"ש שנא' בו הוא ינהגנו על מות, אי' עלאה, הוא ודאי, שהיא מיחדת אותם ביחוד שלך, ובכל יום ויום יחוד זה מתגלה לגבה עד שנשלמים ימים שצריכים כן והכל נתקן ביחוד שלך, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמח

למען שמי יכבד ה' – יחודו ית' הרמוז בי' דשמי יהיה כופה לאו"ה להשתעבד לכבודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד האר לנו אורך בג' כלים שלו שהם **מלך**, בהם **יהי** אור, י' במות, ה' בלב, (ו') [י'] בבבד, ונעשה כבוד, וד' אותיות שלו שנא' בו למען שמי יכבד ה', שם י', ולמה י' אלא יחוד שלך שאין לו שיתוף שיהיה כופה להם לא"ה להשתעבד לכבוד שלך, דכתיב לעבדו **שכם** אחד, **שם כבוד מלכותו**, ואלה ע' ערקין דכבד שהם ע' אומות שכלם משתעבדים לי' יחוד שלך שהם עשרה מדריגות בישראל, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שמט

סוד ,,אני ישנה ולבי ער".

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה **ישנה** בגלות בשס"ה גבורות שתלוים עליה שהם שס"ה ימות החמה, בהם אין לך יום שאין ברכתו מרובה מחבירו, בזמן שאותו השמש מתמלא מאור העליון, נא' בו וכאור בקר יזרח שמש, לא נראה אדמימות שלו אלא אור מתוק שאין מי

שיקום בו, באותו הזמן בקר לא עבות שעבים אלו לא נמצאים, ובזמן שאור לא מתתקף בו לא [ ] ממנו כמה עבים נמצאים ושמש ממעט אורו ונראה באותם העבים (אדם) [אדום] בגבורה שלו לפיכך אני ישנה ודאי, אבל יום א' הוא שהוא לא יהיה אור יקרות וקפאון, מצד יחוד שלך שלא משתנה כלל, זה נשאר תמיד, ואותם שמתקנים לה לשכינתך ממנו נוטלים וזה הוא שנא' כי יום נקם בלבי, וזה ולבי ער, ותורה כאן מתחזקת בכ"ז אותיות שלה שהם **זך**, ועולים לחושבן **עד**, בהם היא **רועה** להם לישראל מצד צדיק שנא' בו היה רועה את אחיו בצאן, וביחוד שלך מתחזקת שלא להתחלש בגלות כלל, שהרי (בדברים) [בדרכים] אחרים כתיב, השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו וכו' שלא לדחוק את הקץ אבל בתורה אדרבא ולבי ער, **רבון כל העולמים** הרי אנו בתורתך עוסקים בסוד יחודך, ומשתדלים לתקן לה לשכינתך ואתה מקבל עבודה שלנו באמתת יחודך, כמו שאנו מקוים באמת, עננו ה' עננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שן

לפי ששלמותה של השכינה מופקדת ביד המלך, לכן אין היא שלמה אלא כשהיא מתחברת בו. ואין זו"נ מתחברים אלא בכח יחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה תובעת מן המלך שלימות שלה שהרי חלק שלה הוא ויש לו לתת לה, דכתיב חלקי ה' אמרה נפשי ע"כ אוחיל לו, וכתיב דודי לי ואני לו שהרי הוא אינו שלם אלא בה היא אינה נשלמת אלא בו, בזמן שמתחברים כא' נקראים א' שלם ולא חצי, למי ראוי זה להשלים אותם אלא ליחוד שלך שאתה הוא שלימות הכל, וכמו שאתה שלם כך אתה משלים מקום שאתה נמצא בו, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, הרי אמת יהיה (מקים) [מקום] לגבך להוריד שם יחודך ולא נמצא אלא במקום אמת ולא במקום שקר, ותקוה שלנו חוט יהיה לגבך להוריד יחוד שלך לגבינו, **רבון כל העולמים** עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנא

ענין ז' כורתי ברית.

אל אחד יחיד ומיוחד השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל, שהרי הם שם תלוים באותו שם הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע, ז' רקיעים הם כלל אלה השמים, לנגדם ז' צדיקים בישראל שהם ז'

כורתי ברית, וישראל נעשים לנגדם ז' ארצות, ודוד אמר אתהלך לפני ה' בארצות [החיים] לפי שהם כלל כלם, וזה בת שבע, בזמן שאלה מתעוררים לגבי ישראל נא' בישראל יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים, וזה צדיק שכולל אותם, הטוב ודאי, ועכ"ז צדיק בכלל [ששה] שכינה שביעית י' על גביו וזה ז', מיד א' יורדת לגביהם, בה **אז** יבקע כשחר אורך, **אז** תקרא וה' יענה, יחוד שלך שנכלל על ראש כלם, **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת ולפיכך תעטיר לאלה הצדיקים ביחוד שלך, מיד יאמר בישראל **אז** יכנע לבבם הערל, ותעביר ממנו יצה"ר ותשעבד לבנו ליחדך שיהיה לב אחד, **ואז** ירצו את עונם שנא' בו ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, מיד וזכרתי את בריתי יעקב, ז' כורתי ברית ודאי, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנב

אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה, „בדרך ישר" – זה אורח יחודו ית' שאין לילית מודמנת שם כלל, ולכן „לא יכשלו בה".

אל אחד יחיד ומיוחד ברכנו בברכתיך שהיא השכינה כלולה מז' ברכות, ז' היכלות ששמך הקדוש מאיר בהם, וזה ברכת ה', כל דברי העולם כאן תלוים להתברך ברכה שלימה, וזהו והכהו לז' נחלים שהם נהרי נחלי דבש וחמאה, שם מדה"ד חוזרת מדה"ר ביחוד שלך שמחויר כל רע לטוב, והם אותם שנא' בהם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה, דרך ישר אורח יחודך שאין שם מכשול שהרי לילית לא נזמנת שם כלל, לא יכשלו בה ודאי, וכן ציוית אותנו ליחד שמך שני פעמים בשש תיבות היחוד שנחשבים לאחד שכך נכללים כא', ועד סוף הק"ש הרי ר"מ, שני פעמים ר"מ **ת"פ**, להרפות **לילית** שפחה רעה שלא עומדת בדרך היחוד לפיכך בדרך ישר לא יכשלו בה, **רבון כל העולמים** הרי אנו ליחודך מקוים באמת, עננו באמתך והצילנו מכל מכשול ולא תוכל לילית שפחה רעה להכשילנו בדרכך כלל ועיקר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנג

אין יחודו ית' שורה על ישראל אלא בהיותם גוי אחד שאישיו קשורים זה בזה כאיברי גוף אחד, ואין ישראל מתקשרים כך אלא ע"י השכינה השוכנת בתוכם.

אל אחד יחיד ומיוחד הא רצון שלך לקשר [בנו] שכינתך בקשר שלם וס"א לא תוכל להפריש אותנו ממנה, שהרי לילית שפחה רעה

היא איבה שגרמה שנאת חנם וחרבה בה"מ, אבל שכינה הקדושה תחבר אותנו בקשר א' לשרות עלינו יחודך, באותו הזמן ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ לבנות בו בה"מ, דכתיב בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס, יכנס דייקא בחיבור א', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, באמתך תיחדנו באהבת עולם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דשן

אין כלי מלבד השלום שאינו מתהפך מרחמים לדין לעולם, והיינו אמרם ז"ל אין כלי מחזיק ברכה אלא שלום, ו,,מחזיק" ו"ל שמתחזקת בו הברכה לעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי בעל שלום אתה, ועד"א הוא שלום, ואתה בכל מקום שיש שלום אתה נמצא בשם, לפיכך אין כלי מחזיק וכו', מחזיק ודאי, (שבכל) [שכל] המדריגות יכולים להשתנות מרחמים לדין ומדין לרחמים שנא' בהם והוא מסבות מתהפך וכתיב רגע אדבר ורגע אדבר, אבל יחוד שלך אינו משתנה דכתיב אני ה' לא שניתי, וכן הברכה מתחזקת שאין מי שיוכל לדחות אותו כלל, **רבון כל העולמים** הרי לאמתת יחודך אנו מקוים באמת, יר"מ שתברכנו בברכתך ותחזיק ברכתך, שכמה ס"א רודפים אחריהם ליטול ממנו מה שנתת לנו, אבל אתה ביחודך החזקת אותנו ובו תחזיק אותנו עד שתגלה אמתת יחודך לכל ישראל, משם ולהלאה לא ירעו ולא ישחיתו וכו', ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנה

סוד ,,אמן", והתיקון הנמשך מענייתו.

אל אחד יחיד ומיוחד יחיד בעליונים יחיד בתחתונים בשני יודין שלך שבהם עולה השכינה עד א"ס ויורדת עד א"ת, ולגבם אומרים ישראל **אמן** בכל יום שהוא **יאהדונהי** ו' באמצע ונעשה הכל **א יוי**, ונא' בישראל פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, פתחו שערים בשני יודין שהם עשרים, עשרים גרה השקל שהיא י' בה לעשות לרוח משקל שהוא רוח הקדש, בו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, יורד בי' ועולה בי' כגון זה יוד, בזמן שנפתח אור מתגלה לכל צד, במה נפתח אלא **בפתח** מצד חכמה, בה פותח את ידיך וזה ו' בין שני יודין הכל הוא **א**, בה ומשביע לכל חי רצון, וזה רפה ברחמים נטוי על גבי האותיות, לכל חי רצון ודאי, הרי

ביחוד שלך אנו מתתקפים ומקוים לך באמת, גלה לנו אור יחודך ונשמח בך **באשמח** דשמע ישראל שאנו עדים שלך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנו

סוד „ברוך הוא וברוך שמו" והתיקון המגיע מאמידתו.

אל אחד יחיד ומיוחד ברוך אתה ומבורך שמך בשני ניקודים שהם צירי, בהם את שני מאורות הגדולים שעולים במשקל א' שנא' בהם קורא אני אליהם יעמדו יחדיו, וזה ברוך הוא וברוך שמו מצד אי' עלאה שם צירי וייצר ה' אלהים את האדם, שני יצירות דו"ן כלולים כא', אדם שלם, בהם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם, בזמן שנתמעטה הירח מארת כתיב, הפך ברכה מארה, אבל ישראל הם גוי אחד שגורמים גדולה לד' דאחד ואומרים בה ברוך הוא וברוך שמו, כן יש לך לגלות לנו יחודך וכל הברכות ירדו לגבינו כמו שאומר הפסוק כי הם זרע ברך ה', **רבון כל העולמים** גלה לנו יחודך כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שנז

כיון שעברו אל"ף יומין דחול והגיע אלף הששי ובן דוד טרם בא, נתגאה הס"א על ישראל. ולכן מדה כנגד מדה ראוי לה' להתגאות אז על הס"א.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה גאה שמתגאה על גאים, בזמן שס"א חושבת להתעלות ממקומה **בגאוה** שהוא בחשבון **דוה**, וזה **וד ה** דיוד הה שנא' בהם והדוה בנדתה, ואתה מתגלה עליהם **ביה** שהוא בחשבון גאוה ומפיל להם, וזה אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים, סוס שהוא בעל גאוה שהיה רוצה להתגאות לפני אדונו, רמה בים ודאי, הרי עתה הס"א עומדת בכל הגאוה, והרי בתחלה לא ניטלה אלא גוה מגאוה ונא' בה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה שהרי לא נשלמה להתעלות למעלה ממקומה שהרי חשבה שלא יהיו ישראל בידה אלא אלף יומין דחול ובסוף אלה הימים יאמר בה והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים עד שלא נשלם בידה, ולפי שלא נשלם שיעור אתה לא הראית גאוה עליה אלא במסתרים תבכה נפשי מפני גוה, אבל אחר שעברו אלף יומין דחול ולא נגאלו ישראל באלף הששי שהיה ראוי להם להיות נגאלים (בא"י)

[באי'] שהרי השלימה להתגאות וניטלה גם האלף ונשלם גאוה הה"ד כל היום דוה, עתה הוא זמן שאף אתה תראה גאוה עליהם ויאמר בך כי גאה גאה ודאי, ביחוד שלך ששולט על הכל, חה א' שיורד על יה ויעשה בה איה מקום כבודו להעריצו, מיד יאמר בישראל אשריך ישראל מי כמוך, רבון כל העולמים הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחדך, הושיענו באמתך ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

חשן

אעפ"י שישראל מפוזרים בין העמים. הם אחד מצד יחדו יח' שבו הם מתחזקים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי עמך מפוזר ומפורד בין העמים ואעפ"כ הוא אחד, ואפי' המן הרשע כך אמר ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים שהרי ביחודך אנו מתתקפים, אע"ג ששולטים אותם ההרי בתר שנא' בהם ונרגן מפריד אלוף אבל אנו מעידים בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, הרי ליחודך אנו מקוים (לך) באמת, לך ראוי לגלות עלינו יחודך, לתת לנו תשועה, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

שנט

לע"ל כאשר יבא נצח, בכח היחוד העומד עליו, ויתחבר בהוד להחזיר לו ההדר שניטל ממנו מפני אחיזת הס"א שנתאחזה בו, בזמן ההוא יאמר בנו"ה והיו לאחדים בידך.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי נצח ישראל שקר לא מתדבק שם דכתיב וגם נצח ישראל לא ישקר, אם הוד נא' בו והודי נהפך עלי למשחית ובו נאמר במלך המשיח כן משחת מאיש מראהו, הרי נצח שלך יעמוד לו לתת לו הדר שניטל ממנו שנא' בו הוד והדר לפניו, והרי יחוד שלך שעומד על נצח זה לחבר אותו בהוד (כא') [בא'] אחת שהיא א' מצבאות, ובזמן שיתחברו כא' יאמר בהם והיו לאחדים בידך, ועד לא יתחברו אלו נא' לישראל השבעתי [אתכם] בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה, כיון שנתחבר שם זה מיד ה' אלהים צבאות השיבנו, באותו הזמן יאמר בישראל אז ידלג כאיל פיסח שלא היה להם אלא רגל א', וביחוד שלך שתתגלה עליהם שהוא אז, יאהדונהי, שני רגלים יתחברו כא', אז ילכו ישראל לבטח דכתיב ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים, רבון כל העולמים ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך והושיענו, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

שס

בזמן הגלות שנסתם בחי' הדעת מישראל, ואין כח בידם להזמין תיקון לכל ומדרגות דרך פרט, המנה להם תפלה קצרה בסוד היחוד, שבהיות היחוד מתעורר בסוד הוי"ה, הוא רב על כל המדרגות לתקנם מבפנים ולהביאם לרצונו.

אל אחד יחיד ומיוחד עננו למען שמך שנא' בו למען שמך ה' וסלחת לעוניו כי רב הוא, שהוא השם רב על כל השמות ואותו שנקרא כמעט דברים ומאיר לכל צד ולפי שאנו חשוכים בכובד הגלות הרי נא' בו צרכי עמך מרובים ודעתם קצרה, שהוא דעת שנא' בו והדעת זו רוח הקדש שנסתלק מישראל ולא האיר להם אלא מרחוק מעט מעט, באותו שנא' בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ולפיכך אין אנו יכולים להרבות בתפלה כמו שצריך לפניך, אלא בשמך אנו קוראים וזה יאיר לכל צד לתקן תקונים בכל המדריגות עליונות ותחתונות ביחוד שלך ששולט על הכל ומתקן הכל בדרך אחד, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך הושיענו למען חסדך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסא

מפני שישראל עבדיו ית', וחפצים להשלים עבודתם, לכן, בקשתם מלפניו לתת להם כח לתקן את השכינה שהיא משאם, כראוי.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו עבדים לך ולפיכך יאמר בנו לא ימכרו ממכרת עבד, שס"מ הרשע לא יוכל לשלוט בנו כלל, אלא אנו שלך בכל מקום, ולפיכך יש לנו להשתדל בכל מקום לתקן שכינתך (בכל מקום שכינתך) שהיא משא שלנו שבעבורה אנו עובדים לך, אבל רבון העולמים כן יש לך להתקיים עלינו שהרי ממון שלך אנו, ולא תניחנו בחשך זה שאין אנו יכולים לעשות עבודה שלך, **רבון כל העולמים** אין אנו פוטרים עצמנו מעבודה שלך אלא אנו רוצים תן לנו כח לעשות אותה כראוי, ה' אל תאחר, שהרי ליחוד שלך אנו מקוים באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

שסב

ישראל המתדבקים ביחודו ית' ויודעים שכל דעבדין מן שמיא לטב, כל רע שהס"א חושבת לעשות להם מיד חוזר לטוב.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה טוב ומטיב לכל, שכן רצון שלך איתו אלא להיטיב ובעבור זה בראת עולמות כלם להיטיב לכל הבריות

שלך, וכן אנחנו באמונה שלך אומרים כל (מאן) דעבדין מן שמיא טב, **רבון העולמים** יר"מ להחזיר עליתו כל רע לטוב, וכשיחשבו ס"א שונאים שלנו לעשות לנו רע הרי יחזור מיד לטוב בעבור יחוד שלך שאנו מתקיפים בו, וכן יאמר בנו ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, וכמו שאנו אוהבים אותך ביחוד שלך שהוא אחד בחשבון אהבה, ואנו מוסרים לגבך נר"ן שלנו באהבה שאנו מעידים על יחוד שלך שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, כן יחודך יעמוד לנו תמיד ויהפוך כל הקללות לברכה, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה אמתת יחודך ונשמח בישועתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסג

בהיגלות אימא על היסוד אין הס"א יכולה לו, וכל הניצוצות שנתפזרו בתוך הקליפות חמרים ומתכנסים בו בסוד הכ"ב אותיות.

אל אחד יחיד ומיוחד תן לנו אות אמת מצד צדיק שהוא ואו אחד ואי' מתגלית עליו שלא יהיה סתום יתום מאמו, כגון יוסף שנא' בו יפה תואר ויפה מראה, שאז הדוב מתגרה בו שהיא דוב שכול, שנא' כאשר שכלה נשים חרבך בכמה ניצוצות של קדושה שנתעשקו לצד סמאל, אבל בשעה שאי' מתגלית עליו מיד ותשב באיתן קשתו וס"א אינה יכולה לו, אלא נא' בו ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות, בכ"ב אותיות שכלולים בו, בהם **בך** יברך ישראל, ונא' בהם נגילה ונשמחה **בך**, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו (את) [אות] אמתך הושיענו ביחודך תשועת עולם, אי"ו עשה ואל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסד

תפילת הג' אבות על משיח ועל השכינה שיתפתחו מסיתומם שהם סתומים בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ג' אבות עומדים להתפלל תפלה שהיא שכינה, תפלה לעני, שעולה ממלך המשיח שנא' בו ולפני ה' ישפוך שיחו, **שיחו** דמשיח, לפי **שמם** נסתמה ממנו שהיא (מ' דלמרבה) [**ם** דל**ם**רבה] המשרה, וג' אבות אומרים לגבך ה' שפתי תפתח לעשות אותה המ' פתוחה, וכמה שירים יצאו ממנה שנא' בהם תשורי מראש אמנה,

באמונה שיש לנו לגבך, שנא' בה אם שכחנו שם אלהינו ונפרוש כפינו לאל זר, וכן נסתמה אותה הפה כדי שלא יהנה ממנה ס"מ הרשע, וזה מצה שמודה לבעלה, ולנגד זה בשעה שתפתח כמה אורות עליונים יצאו ממנה ושירים ותשבחות למעלה ולמטה לנגד ג' אבות שהם כלל קול השופר, בהם ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וכו'. **רבון כל העולמים** יחד שלך אנו מקוים לו באמת, זה (יפתחו) [יפתח] פה זאת בשירים שלה דכתיב תשורי מראש אמנה, ויאמר בישראל עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, וזו במנין **אחד**, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, עננו ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסה

„מדה אחת לכל הידיעות" – זו י"ד דהוי"ה שהיא מדה של כל הספירות, שבה מתפשטים כל הספירות לעשר. תפילה זו ד' תפילות שלאחריה מיוסדות על ד' אותיות הוי"ה ב"ה ועל קוצו של י"ד העולה על גביהם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך [מאיר] בכל העולמות **באות י' של שמך הקדוש** שבה מסתדרים כלם לע"ס, והיא מדה של כל הספירות מדה אחת לכל הידיעות, שהרי לא נמצא נקודה מצד הקדושה שלא נכלל בעשר, חה קו"ש שהם ו"ד, וזה אחד יחד הכל. וכן נקשרים העולמות עליונים ותחתונים הכל בסוד י', וג' יודין הם ג' קוצין דאות י', בהם אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, לנגדם ג' אבות בעולם, ישראל כולל אותם בחיבור א' **ישר אל** כגון זה ייאי, ג' יודין ג' אבות, א' כלל שלהם בחיבוד א' יוי, **רבון העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחדך ונשמח בישועתך, **לישועתך קויתי ה'.**

שסו

וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר - זו ה' ראשונה דהוי"ה שהיא פה עליון. כשנפתח הפה הזה במ"ת ה' אורות נתגלו ממנו להאיר לכל העולם, ונודע יחודו ית' בעולם בסוד אל"ף דאנכי, מה שלא נודע בתחילה בעולם שנברא בבי"ת דבראשית, אך חזר הפה העליון ונסתם מפני ע"ר שהחטיאו את ישראל, אבל לע"ל ישוב הפה העליון ויגלה יחודו ית' ושוב לא יסתם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ה' של שמך הקדוש, פה העליונה, סיני, שבה הוצאת ה' ספרים של התורה, שהם ה' אור מאירים בה' רקיעים שנא' בהם נוטה שמים כיריעה להאיר לכל הבריות שלך, ואור עשר

דברות יוצאים ממנה ה' תוך ה' כגון זה דו, הם ה' והם י', [ו]בת עין מאירה בהם שנא' בהם ה' יראה בזמן שיעברו ה' משפחות רעות מן העולם שהם עמלקים גבורים נפילים רפאים ענקים, מיד שכינה יאמר בה ומלכותו בכל משלה, באותו הזמן וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר, שעתה העולם הוא בחשך וכשהפה יפתח ה' אורות יצאו משם להאיר לכל העולם, באותו הזמן יוודע יחודך בעולם, בסוד התורה שפתחה בא' אנכי, יחוד שלך, מה שלא נודע בעולם שנברא בב', ומינין אומרים שתי רשויות הם ח"ו, אבל התורה א' ודאי, תורה אור, (בישראל) [וישראל] שקבלו אותה הם גוי אחד בארץ, **רבון כל העולמים** גלה יחודך על עם מיחדיך, וכמו שאנו מקוים לך באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסז

„מלך במשפט יעמיד ארץ" – זה ו' דהויה שעומד במשפט נגד הס"א שלא תתאחז בכנפות הארץ.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **מלך במשפט יעמיד ארץ,** שון אותה לאותה הארץ במשפט בעבור ס"א שהיו רוצים להתתקף בה באותם הכנפות שלה, שנא' בה לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ושש קצוות הם ד' כנפות ומעלה ומטה ואתה מקים במשפט שלך עליהם, שלא יעשה עושק בעולם, כגון ויש נספה בלא משפט, אלא משפטי ה' אמת צדקו יחדיו, וישראל מיחדים לך בשש תיבות של היחוד להמליך אותך על שש קצוות אלה, וס"א תתרחק מארץ הקדושה, אלא ישראל שהם צדיקים מצד צדיק חי עולמים שכולל שית בקרטופי חדא, הם ירשו ארץ, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחדך באות אמתך שמחנו בישועתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שסח

„מלכותך מלכות כל העולמים" – זו ה' אחרונה דהוי"ה שבה נברא העולם בסוד בהבראם, ובה מתנהג להתקשר הכל ביחודו יות'.

אל אחד יחיד ומיוחד מלכותך מלכות כל עולמים, **ה' אחרונה** שבה נברא העולם, שנא' בה בהבראם בה' בראם, וה' היא העולם, בה אומרים מלך העולם, ח"א הוא מלך של זה העולם בז"ת שלו, ובמלכות שלך אתה מנהג כל העולם להתקשר הכל ביחוד א', בשכינה שהיא עולה עד א"ס ויורדת עד אין תכלית, ובזמן שיתעברו טמאים ממנה, כל אותם (ה)מדריגות

הקדושה יתקשרון בה בחיבור א' בתיקון שלם להראות יחודך בכלם, באותו הזמן והיה ה' למלך וכו', רבון כל העולמים ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, יחד נא שמך הקדוש יהוה ב"ה לעול"ע, ה' אחד ושמו אחד, לישועתך קויתי ה'.

שסט

במתן תורה ובנסים שקדמו לו נתגלה שלטון יחודו ית' על ישראל בסוד אל"ף דאנכי. ובאמת כבר עמד יחודו ית' להתגלות בבריאת העולם, אלא שלא השלים גילויו עד שחטא אדה"ר ונגנז אורו. ועתה בגלות האחרון אעפ"י שחזר ונגנז שלטון יחודו מעינינו, עכ"ז מציאותו כבר מסור בידינו בתורה ולאותותיו אנו מקוים.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה הוא שעשית נסים וגבורות לאבות שלנו מצד שלך **פלא** העליון, כדי לתקן אותו החטא הראשון חטאו של אדם שגרם לאותה **האלף** להמעט שהיא א' של ויקרא אל משה, בכמה ע"ז שיצאו לעולם בעבור יחוד שלך שנגנז ולא נראה, ועשרה דורות ראשונים היו לנגד י' עליונה של א' שרצית להחזיר אותה, ולא נתקנו, והעברת אותם באחרים שהם עשרה דורות דנח שכלם נכללו בו מה שנראה לתקן והם אבדו דכתיב וישאר אך נח ועשר דורות שלו שנא' בו היה בדורותיו ואח"כ נסתמו, והם לנגד י' תחתונה של אל"ף, ולפי שלא ניתקנו בא אברהם וקבל שכר כולם, והיה כולל אותם ליתקן בו בששה דורות שהם ו' גלגולים, ג' לנגד י' עליונה, וג' לנגד י' תחתונה, ונשלמה א', מיד פתחת תורה באנכי, א' שלא נתקנה בבריאת העולם, ובה נתת תורה לישראל, וכמה נסים ואותות ומופתים עשית בה בתחלה [ואח"כ], דכתיב חה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך וכו' שאז התחילה התורה להזדמן ולפיכך אותות ומופתים התחילו, ועתה בגלות האחרון א' זאת נסתרה ולפיכך אותותינו לא ראינו, והרי אתה (ל)יחודך הודעת לנו, ועל יחודך אנו בוטחים, וליחודך אנו מקוים באמת, יר"מ אי"ו שתגלה לנו אותות באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שע

אור יחודו ית' ממלא את כל העולמות מבפנים וסובב על כולם מבחוץ. וכנגדו ת"ח מצווה להיות תוכו כברו בסוד „מבית ומחוץ תצפנו" שנאמר בארון.

אל אחד יחיד ומיוחד יחוד שלך שולט על כל העולמות ולפיכך אתה ממלא אותם מבפנים וסובב אותם מבחוץ, וכן ישראל אתה רוצה שיהיו מיוחדים לגבך שיאמר בהם מבית ומחוץ תצפנו, וזה ת"ח שתוכו כברו, שזה הפרש שנמצא בין מדריגות הקדושה שלך ובין מדרגות

הטומאה, שהרי מדריגות הטומאה, אע"ג שאור מקיף עליהם שהוא לבוזה זכה, הרי בקרבו ישים ארבו, ושם עומד כל טומאה שלא נראה לחוץ כדי לרמות בני אדם, ולפיכך ת"ח צריכים ליתקן לגבך כן, ומיד אתה מתעורד ביחד שלך בכל המדריגות הקדושות, ויאמר בהם ומשתי את עון וכו' ביום אחד, **רבון כל העולמים** גלוי וידוע לפניך שבתמימות אנו לגבך, מקוים ליחדך באמת, ולא כמו שנא' ויפתוהו בפיהם ובלשון' יכזבו לו ולבם לא נכון עמו, אלא באורח א' אנו לגבך ביחוד שלך ודאי, יר"מ לעטר לנו יחודך ותוציא אותנו מזה החשך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעא

סד הג' ספרים – של צדיקים, של בינוניים ושל רשעים. שבהם נכתבים צדיקי ישראל וב' מיני ע"ד שביניהם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אנו מספרים תהלות ה' שהם תרין נוקבין אשר בנו שתיהן את בית ישראל, לתת כח לתרין משיחין לתקן אותו הספר שנא' בו ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר, וכתיב כל הכתוב לחיים בירושלים, וזה ספר חיים, באותם שנא' בהם ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום, להוציא ערב רב שהם ונרגן מפריד אלוף, ולנגדם יש שני ספרים, (על) [של] אותם הרשעים שבהם שלא רוצים לקבל מרותא דת"ח ושונאים אותם, הרי ספר של רשעים גמורים, ויאמר בהם ואל אדמת ישראל לא יבואו, ואותם שמשתעבדים תחתם ועושים עמהם טוב יהיה להם ספר של בינונים, שכן ע"ר יש מהם שהם רובם רע ומיעוטם טוב, והם רשעים גמורים, ואחרים שהם מצד טוב ורע והם בינונים, וחבלי משיח יעברו עליהם, ומיד רע יעבור מהם וישאר טוב להיות גרים גרורים עם ישראל, אבל ישראל הם כתובים בספר החיים מקור יקר שלהם שכינתך הקדושה, הדבקים בה' אלהיכם ודאי, שהם ישראל גוי אחד בארץ, וחבלי משיח לא ישלטו עליהם כלל, ולפי שאנו מספרים תהלות אלה, אתה תמהר לתקן תיקון זה, אור יחודך שיאיר בכל העולמות, כמו שאנחנו מקוים ליחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעב

אדם דבריאה, הס"א רוצה לחלל אותו ולשלוט בעולם במקומו. ולכן ישראל צריכים לעמוד כנגדה במקום הזה בכח התורה והמצוות.

אל אחד יחיד ומיוחד תן לנו כח לעבוד לפניך מצד בריאה, שנא' אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי, שהרי שם הס"א מתתקפת

ורוצה לחלל אותנו ח"ו, ונא' בנו בעלונו אדונים זולתך, שהרי מצד אצילות לא יגורך רע, שהרי יחוד שלך שולט שם, ולפיכך אין שם לא קיצוץ ולא פירוד, שנא' בך ובשכינתך אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אבל בריאה שם אל אחר רוצה לשלוט, ולפיכך נתת לנו תורה דאי' שיורדת עד עשיה דכתיב אנכי עשיתי ארץ, אנכי דמ"ת, דכתיב וירד ה' על הר סיני, ואדם עליה בראתי מצד דבריאה, שם רצה הב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות, **רבון כל העולמים** הרי ביחוד שלך אנו מתתקפים, ולפיכך כח יהיה לנו להתתקף אפי' בזאת הבריאה ותשב על כסא שלך ביחוד כראוי, שהוא א' של כסא שנסתלק בתחלה, אבל אתה מתגלה באותם פנים שנא' בהם ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא ועתה יתגלה דכתיב ישא ה' פניו אליך, וזה אנכי בחושבן כסא, ומיד יאמר בו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שהרי ליחוד שלך אנו מקוים באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעג

ויהי ה' לי למשגב ואלחי לצור מחסי, וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם, זכות אבות העומדת לישראל ומחה ביה"ו דואלהי לצור מחסי, אבל לע"ר ולאו"ה אין זכות אבות וכנגדם אמר הכתוב וישב עליהם את אונם וכו'.

אל אחד יחיד ומיוחד זכות אבות יקום לנו שהם ג' אותיות שמאירים בהיכל זכות, וזה **יהו ואל** שמתחבר עמהם, בו **ואלהי** לצור מחסי, שהרי בזמן שהס"א רודפת אחרינו אין לנו כח אלא זכות זה, ומה הוא ה' אחד וזה **יוד הא ואו**, בו כי **טל** אורות טלך, וארץ רפאים תפיל שהם ע"ר שאין להם זכות אבות, שהם מצד בלעם הרשע שנא' בהם תלמידיו של בלעם יודשים גהינם ויורדים לבאר שחת, שהרי משם יוצאים ושם ישובו שנא' בהם ישובו רשעים לשאולה, אבל ישראל ויהי ה' לי למשגב ואלהי לצור מחסי, לא"ה ולע"ר וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם, וזה אליא דנפל בפומייהו של הלוים בשעה שנחרב בה"מ שהרי ע"ר הם גרמו איבוד בית א' ובית ב' שהם לאה ורחל אשר בנו שתיהן בית ישראל, ולפי שהם נתערבו ביניהם שנא' בהם קשים גרים לישראל כספחת שהיא א' מאותם הנגעים נא' בבה"מ כנגע נראה לי בבית, וכיון שלא נתקן מיד ונתץ את הבית וכו' וכן נטהר להעביר הרע ממנו, אבל ישראל נידונים לכף זכות בהיכל זכות דאי, שנא' בהם והוי דן את כל האדם לכף זכות, שהם ישראל שנא' בהם

אדם אתם, אתם קרוים אדם, אבל א"ה הם מוכרעים לכף חובה שהיא לילית שפחה רעה שנא' בה אחת היא שמבערת רשעים לגהנם, אבל השכינה אחת היא יונתי תמתי בה (כל) [כלם] יורשים מנוחה שנא' בה אז תתענג על ה' והאכלתיך נחלת יעקב אביך זה שכינה, **רבון כל העולמים** הרי ליחוד שלך אנו מקוים באמת, להעלות שכינתך על רום כל המדריגות לעשות לה אחד ביחוד שלך ובה יתקשרו כל המדריגות כא', ה' עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעד

כשאור היחוד הנמשך בזכות הג' אבות נכלל בדוד בסוד ש"מ דשמע ישראל, דוד כולל ב' בתי המקדש בתיקונם. וזיינו אור היחד העומד בתוך הבית שלו בסוד אל"ף המתלבש בתוך בי"ת ומתקנו, ואז והיו לאחדים בידך.

אל אחד יחיד ומיוחד עטרה שלך נתת למלך המשיח שהוא דוד ועטרה שלו **שם** משמע ישראל שנא' **בו** ויעש דוד שם, ע' דשמע ע' גונין שלה שהם ע' שנים דדוד, ולפי ששבע מדריגות כלולות בה בקשר א' נא' בה שבעה ושבעה מוצקות, **וה דוד**, והם ב' בתים רחל ולאה, כל א' כלול מז', שנא' בו ויבנהו שבע שנים, לנגדה לעלוקה שתי בנות **הב הב**, שבהם ירדו שתי בתים אלה, לפי שנא' באותה העטרה נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו, שהרי א' ו' וי' נסתלקו, ושני בתים נשארו חריבות שהם ה' ה' שנא' בהם ותלכנה שתיהן, עד ששלשה שמות עליונים יתעוררו לגביהם שהם ה' אלהינו ה' מצד שלשה אבות שהם **יוי**, וה א' אור, להיות בתוך הבית שהיא ב', בית שלו, שלפי שאור זה לא נמצא מה כתיב והארץ היתה תוהו ובוהו, מיד שאור זה מתגלה כתיב ויאמר אלהים יהי **אור** ויהי **אור** שהוא כחושבן **בית**, והכל תלוי ביחוד שלך אחד, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וה' אלהינו ה' כאן י"ד אותיות, דוד כלל הב' בתים, סוד שלהם אחד, כאן נשלם והיו לאחדים בידך, **רבון העולמים** ליחד שלך אנו מקוים באמת, גלה לנו אור אמתך, הושיענו ואל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעה

ערבוב האמת והשקר בעולם הוא תולדה מן האמת שחושלך ארצה, בסוד ותשלך אמת ארצה.

אל אחד יחיד ומיוחד גלה לנו אמת שלך שהוא מושלך בארץ דכתיב ותשלך אמת ארצה, והרי כל העולם עומד עליו שכן אוקמוה על

הדין ועל האמת ועל השלום, אבל לפי שירד בארץ כמה טיט נדבק עליו והיו נוטלים ממנו (ובנו) [ובתים] בניתים של שקר שהם טחי תפל, לפיכך אמת לא נראה ולא ניכר, שהרי כבר נתערבו שקר ואמת חול וקדש, עד שאתה תעשה הבדלה ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, והבדלה בחונן הדעת, בשעה שיתגלה חכמה עליונה בעולם מצד אותו וחנון שמשם נושב רוח החוטם, שנא' בו והריחו ביראת ה', מיד אמת מארץ תצמח, ויודע לפני הכל, אז גם ה' יתן הטוב, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך ולא נבוש מתוחלתנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעו

מפני תוקף היחוד העומד להתגלות יהיה גילוי רחף גילוי ולא ישאר זמן לס"א לקטרג נגד ישראל, ולכן נאמר בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

אל אחד יחיד ומיוחד מהר לעמך גאולה לעורר אורות אלה אחר אלה שיאמר בהם אני ה' בעתה אחישנה, שהרי בשעה שאור א' מאיר וס"א רוצה (להמשיך) [להחשיך] אותה, ולפי שאין כח בישראל לינצל ממנה היה כתיב ועת צרה היא ליעקב, אבל ביחוד שלך בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר, שהרי האורות יהיו ממהרים זה אחר זה עד שלא ישאר זמן לס"א לקטרג, מי יעשה זה אלא יחוד שלך, שבו יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, וכל האורות מדריגות הקדושות רודפים אלה אחר אלה, עד שלא מניחים מקום לס"א ליכנס כלל, והרי בעבור זה גילית לנו יחודך, עתה בסוף הימים, כדי להשליט אותו על כל המדריגות עליונות ותחתונות, וכן יאירו אודות שלך לגבינו, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, **רבון כל העולמים** הרי ליחוד שלך אנו מקוים באמת, ואנו מתדבקים באמתך, אי"ו ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעז

לע"ל ישוב בחי' שמן המשחה לישראל, ויהיה זה בכח התורה שתתגלה להם בסוד היחוד בימים ההם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמן המשחה שהיה יורד על ראש אהרן הכהן, שנא' בו כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן, בשעה

שהיה מאיר תוך הנשמות של ישראל, הנה אור עליון שורה עליהם, ובעבורו נא' ושמן על ראשך אל יחסר, וזה המשחה מצד חכמה שהוא קדש, שבו ואנשי קדש תהיון לי, והרי זה נסתלק מישראל, וכן קרבן לא נמצא שהוא קריבות הנשמות לגבי מעלה, עד שישוב שמן זה שנא' בו דשנת בשמן ראשי, וזה לא יורד אלא בתורה, ושמן הוא **ביט**, בו כי **בי** חשק ואפלטהו, במה אלא אשגבהו כי ידע שמי, שהוא י' סוד היחוד שלך שנגלה לנו להיות תקיפים באמונה שלך, אמונת עלת **כל** העלות, שבה והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו, ומיד שמן זה יורד לגביו, שנא' בו מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו, ומה שעתה לא תאר ולא הדר, בזה השמן יחזור לו (שמן) תואר שלו, **רבון כל העולמים** הרי ליחוד שלך אנו מקוים באמת, גלה אמתך ביחודך, ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

חשמל

בסיבת הע"ר לא נמצא היום בישראל מי שיהיה לו לב לתקן השכינה בתיקונים עליונים, שבהם נאמר ויתיצבו בתחתית ההר, שמתוך שהיו נדבקים למטה לא רצו לעלות לגבי מעלה, ובסיבתם אין היום בישראל מי שיקויים בו עצת התורה: כל אשר נשאו לבו וכו' לתקן השכינה למעלה.

אל אחד יחיד ומיוחד העלנו משאול תחתיה שנא' בו יבואו בתחתיות ארץ, כגון אותם שנא' בהם ויתיצבו בתחתית ההר, שהרי הס"א לא עומדת אלא תחת צד הקדושה, הה"ד ואתה תשופנו עקב, ומי שנדבק בה נא' בה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ, שהרי רוח שלהם נושב לגבי מטה, ולא מתתקנים בתיקון העליון שנא' בו השמים כסאי, אלא כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו, ובעבור זה לא נמצא מי שיהיה לו לב להשתדל בתיקונים עליונים לתקן לב לשכינה, אלא כלם ראשם כפוף למטה, כמ"ש כפף נפשי, ולא נמצא מאותם הנדיבים, שהם עם אלהי אברהם, שהתחיל לתקן לב לשכינה בזמן שחשך היה שולט בעולם, וזה בעבור הערב רב שהיו עולים לגבי השכינה, שנא' בהם ויתיצבו בתחתית ההר, ונדבקים למטה ולא עולים לגבי מעלה, וקב"ה אומר כל נדיב לב יביאה וכו' וכתיב כל אשר נשאו לבו, ועתה ביחוד שלך אנו (מתנשאים) [מנשאים] לבנו לגבך לתקן לב שכינתך, **יד"מ** כמו שאנו מצפים ליחודך באמת, כן תתן לנו כח לתקן אותה בדרך אמת, עננו באמתך הושיענו ביחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שעט

בבח האמונה עתיד מלך המשיח לפתוח כל השערים שנסתמו בגלות. ולכן לקראת זמן זה של פתיחת השערים גילה ה' לעמו רזי יחודו ית' ביד רבינו החסיד הרמח"ל ז"ל, כדי שבכח אמונת היחוד שבישראל יתפתחו השערים הנ"ל שנסתתמו. וככל שיתחזק היחוד בישראל, כן יתחזק הפידוד באו"ה בסוד ,,אמלאה החרבה'' וידבו האומות להתגרות זו בזו מאד.

אל אחד יחיד ומיוחד אמונה שלך [נתת] למלך המשיח והאמונה אזור חלציו, שבה עתיד לפתוח כל השערים שנא' בהם פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, וכל השערים שנסתמו בגלות שהוא לילה זמן נעילת השערים כלם יתפתחו במלך המשיח, שנא' בהם (יפתחו) [ופתחו] שעריך תמיד, ולפי שמזומנים היו לפתח לפנות בקר, שנא' בו יעזרה אלהים לפנות בקר, כך גלית לנו אמונה זאת שלך לדעת יחודך, ולהתקיף אותו, כדי שיפתחו שערים אלה, משם ולהלאה המו גוים מטו ממלכות, שהרי כן יהיו מתגרות זו בזו, שהרי יחוד צד הקדושה פירוד יעשה בם, דכתיב אמלאה החרבה, ובסוף הכל ה' צבאות עמנו להסתדר סדרים של ישראל לפי הסדרים העליונים שלמעלה, ויאמר בהם יצאו כל צבאות ה', וכן אותיות שמך הקדוש יתגלו עלינו שנא' בהם אות הוא בצבא שלו וכן אחריהם נתנהג כלנו דכתיב מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם כל א' למקומו כראוי, באותו הזמן ונבאו בניכם ובנותיכם, **רבון כל העולמים** קבל אמונה שלנו, שביחוד שלך אנו מאמינים, ולו אנו מקוים באמת, גלה לנו אות אמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפ

בקשה להעביר מעלינו החשך המפריד בין ו' לז', שבעבודו הוצרכו הצדיקים לסבב בגלגוליהם, וכשתיקון זה יתתקן בכח היחוד, נזכה להתדבק בו ית' בסוד שבת שסודו מנוחה.

אל אחד יחיד ומיוחד העבר ממנו אותו החשך שהיה מפריד בין ו' לשבע שהיה נוטל ממנה מנוחה, ובעבורו היו הצדיקים סובבים בגלגוליהם, ובסוף הכל קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה, והרי כמה פעמים נתקרבנו לגבך להתדבק במנוחה, וכשהגענו שם שבנו לאחור, הרי עתה חשך זה יעבור, ומנוחה ימצא לנו וזה שבת מנוחה, באותו הזמן יאמר למלך המשיח, מעמל נפשו ידאה ישבע, ושש ושבע הוא **אחד**, שהרי ביחוד שלך תיקון זה יתתקן, ובו אנו מתדבקים, ביחודך אנו בוטחים, ולך

אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך, ותמהר לנו ישועתינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפא

השכינה באחרית הימים היא עת צרה ליעקב, שברצותה להעלות את ישראל בנקיות לפני המלך היא הופכת להיות להם כאם המיסרתם כדי לנקותם. ועכ"ז היא עצמה היא ישועת ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד יר"מ שתקבל עבודה שלנו שהיא השכינה ברצון העליון, שיאמר בה ואני תפלתי לך ה' עת רצון, ותעשה לנו עת רצון ולא עת צרה, שבזמן אחר נא' ועת צרה היא ליעקב, וממנה יושע, שהדי היא אם המיסרת, ודוצה לעלות בנו לפניך בנקיות כראוי, שלא יאמר בנו ובן כסיל תוגת אמו, אלא בן חכם ישמח אב, לעורר רחמי המלך, ויאמר לה לשכינה, מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים, ובאותו הזמן נא' בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים שהיא השכינה, ועכ"ז וממנה יושע, שהרי היא עצמה ישועת ישראל, אבל לפי שראית אורך הגלות, ודוחק שלו גלית לנו יחודך, ובו שכינתך עולה להתתקף ברחמים, ואני תפלתי לך ה' עת רצון ודאי, ולא יצטרך עוד לנסות אותנו, ולא לכל ישראל, שנסיון מצד הדין, כגון והאלהים נסה את אברהם, אלא בחסד תהיה יציאה שלנו ולא תתעכב, שהדין מעכב אותה, אבל מצד הרחמים אני ה' בעתה אחישנה, **רבון כל העולמים** הרי נסית אותנו, ועמדנו באמונה שלך, והרי ליחדך אנו מקוים באמת, גלה יחודך לכל עמך ישראל, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפב

באחרית הימים יתעוררו רחמיו ית' על השכינה מצד אימא עלאה, בעבור יחודו ית' שהחדיע לנו.

אל אחד יחיד ומיוחד יהי רצון שלך לעורר רחמים לגבי השכינה מצד אי' עלאה שהיא נשר רחמים, שכן עוררת אותה ביציאת מצרים דכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, וזה תשובה שנא' בה השיבנו ה' אליך ונשובה, ובזמן שאי' עלאה תתעורר לגבי אי' תחתונה, מיד אהבה של שמחה תתעורר בלבם של ישראל לשוב לגבך, ויתקשרו כלם בך, בדביקות של נפש ורוח, מיד יאמר בהם כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, (שכינה) [שאי'] אין שם אלהים אחרים אלא שם הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו, שהוא שכר העה"ב רב טוב הצפון לצדיקים שהוא עולם סתום וס"א לא מגעת שם, וכמו שאע"ג שלא היו זכיות

בישראל בגאולת מצרים, ובזמן שנתעורר נשר זה לגביהם נגאלו מכל חטאים שלהם, ועלו למדריגה עליונה, דכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי, כן עתה תתגלה עלינו ברחמים אלה בעבור יחודך שהודעת לנו, וכן אנו מקוים ליחודך באמת, ובאי' עלאה שהיא אמת תגאל אותנו מן הגלות ומן העונות שלנו, ותנהג אותנו במנוחה לארץ שלך, שיאמר בנו מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפג

בקשה מלפניו ית' לחזק את היסוד מן החולשה שנחלש בגלות, למען ישמש יסוד לכל העולם שלא יתמוטט עוד. שבזמן הגאולה עתיד הקב"ה לחדש היסוד שאז תתקשט השכינה כנגד ז"א בקישוטין דמסט' דאימא באור סודות היחוד שיתגלו בזמן ההוא, וכאשר יראנה מקושטת כך, מיד יזכור את היסוד והוא יתעורר ויתחזק לקראת השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד יר"מ להתקיף הכח של אותו העמוד שהעולם עומד עליו שהוא הצדיק, שלפי שזה נחלש כל הבנין לא עמד, וכן רצו אותם בני אדום שנא' בהם האומרים ערו ערו עד היסוד בה, ובעבור זה אע"ג שישראל בונים כמה בנינים לתקן אותה לשכינה, הרי הבנינים לא עומדים, שהרי אין מה שתומך אותם, הה"ד כי (הנה) השתות יהרסון צדיק מה פעל, עד שאתה תחדש לזה העמוד, ומיד העולם יקום, בזמן שיאמר בו מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון, באותו הזמן ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, ובאנכי שהיא אי' עלאה, תחדש לו לזה העמוד כדי שיסבול הבנינים כראוי, בסודות התורה שהם מצד אי' עלאה, שבשעה שהשכינה מתקשטת בהם נא' בה וראיתיה לזכור ברית עולם, ולא כל הסודות שוים, אלא סודות היחוד שלך בזמן שהשכינה מתקשטת בהם יאמר כן להראות קשת בגוניה נהירין, מיד ודאיתיה לזכור ברית עולם, שבעבודם אמרת לנו בסיני אנכי ה' אלהיך, אנכי תכנתי עמודיה סלה, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת שס"ז הודעת אותנו, ענו באמתך והושיענו תשועת עולמים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפד

סוד תיקונם של חג' אבות, שהעלו את השכינה למעלה מהם בג' עולמות בי"ע: רמז בלשון ,,האל הגדול הגבור והנורא אל עליון". ועוין א"א המתגלה עליה בסוד היחוד נאמר בו ,,גומל חסדים טובים".

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אברהם יצחק ויעקב שהיו מעלים לה לשכינתך בג' עולמות, שהרי נר"ן עומדת באצילות למעלה

מהם שנא' בה לא יגורך רע, שכל א' העלו אותה על ראשם, ונא' בה וזכרתי את בריתי יעקב וכו' והארץ אזכור למעלה מכלם, וזה האל הגדול הגבור והנורא, שכינה למעלה, האל ודאי, וג' אבות למטה ממנה הגדול הגבור והנורא, ומיד שעמדה שכינה כן נעשית אל עליון, כמו שנא' ברוך אברם לאל עליון, וברוך אל עליון שהוא כולל ג' אבות, וזה אל עליון גומל חסדים טובים מצד א"א שמתגלה עליה ביחוד שלו, ומיד יאמר בה וברחמים גדולים אקבצך, דכתיב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, אלא ה' אחד ושמו אחד, מצד א"א שני מאורות הגדולים הם (שעים) [שוים] כא' להשתלם שם הקדוש בהם **אחד אחד, יהוה** ב"ה, וזה ק"ש שחרית וערבית, **רבון כל העולמים** הרי אנו ביחודך תקותנו, ג' אבות יתעודדו עמנו לגלות לנו רצונך, ותגלה לנו אמתך, ותושיענו בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפה

אין בכח העינים להשיג השגה במאודות העליונים אלא כשאורו ית' מתפשט ויחד עליהם. ובשתי בחינות אורו ית' מתפשט על העינים, הא' מבחי' ספידותיו, דהיינו חד"ר. וזה רוה"ק שנא' בו ,,ובדעת חדרים ימלאו", וזם חדרים סתם שנאמר בהם ,,הביאני המלך חדריו". הבחי' הב' היא הנקראת ,,חדר החדתי", שלא יגיעו ישראל להשיג שם אלא לע"ל, ששם סתרי היחוד מתגלים.

אל אחד יחיד ומיוחד האר לנו אור שלך ומיד יאירו בהם עינים שלנו, ג' גונים בג' אבות, בת עין בדוד, וכן יוכלו להשיג סודות שלך, שנא' בך אכן אתה אל מסתתר שהוא מסתתר מעיני כל חי, לפי שאין עינים מגיעים להדבק בך כלל, אלא כשאור שלך ירד עליהם יאמר בהם גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, ובתחלה אור העינים היו מצד המדריגות שלך חד"ר, שנא' בו ובדעת חדרים ימלאו שהוא רוח הקדש, וחדרים חדרים עומדים למעלה מליאים רזין עליונים, ולא נדע בהם אלא חד"ר, ורה"ק מגיע שם, ושם יעמדו העינים להסתכל דכתיב הביאני המלך חדריו, אבל חדר א' עומד למעלה מן הכל שהוא בית אמי וחדר הורתי שלא (הגיעו) [יגיעו] שם ישראל אלא לע"ל, ושם יחד שלך מתגלה, ואותו פתחת לנו עתה במראה סתום לגלות לנו סודות שלו, וזה עליה על גבי אותם החדרים, כגון בה"מ שהיה שם חדר ועליה, ושימוש (הזה) [היה] בחדר ולא בעליה, ולע"ל הכל יהיה א', שהרי עליה זאת באותם החדרים שלמטה תתפשט, והכל סוד א' יהיה, שנא' בו והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה'

אחד ושמו אחד, **רבון כל העולמים** מהר ענגו ה', כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, כן תגלה לנו אמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפו

ישראל ע"י האמונה שמאמינים ביחודו ית' נותנים כח לשכינה לעלות ולרדת לגלות יחודו. שאין המאורות מתגלים למטה אלא ע"י השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אור שלך מאיר עד א"ס ועד א"ת, והשכינה כך עולה ויורדת לגלותו למטה, שהרי אין גילוי אלא מצדה שהיא השער שהוא **עשר** כמנין יו"ד, והם עשרה עשרה הכף, י' ומילוי שלו, שני יודין, בהם אני ראשון וכו', וישראל נותנים כח לשכינה לעלות ולרדת לגלות יחוד שלך באמונה שלהם שנא' בה פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, וכן אומרים פעמים בכל יום שמע ישראל וכו' להעלות עד א"ס ועד א"ת, בבקר כנגד הראש בערב כנגד הסוף, ומיד כל המדריגות (שלה) [שלך] שהם נודעות בשם **יהוה** ב"ה מתתקנות ביחוד זה והיינו **אחד אחד** כחושבן **יהוה**, וכן לע"ל יהיו כלם מאירים ביחוד זה שלך דכתיב והיה ה' למלך וכו', **רבון כל העולמים** קרבנו ליחודך להיות לגוי אחד להוודע בנו יחודך על כל הארץ, כמו שליחוד שלך אנו מקוים באמת, וכן נהיה אנחנו כלים לאור שלך להתגלות שולטנותך בכל העולמות, **לישועתך קויתי ה'.**

שפז

תפלה זאת וי"ב תפלות שלאחריה מיוסדות על סוד י"ג מדה"ר. בתפלה זאת מתפרשת מדת ,,אל'. במדה זאת המאציל ית' מודיע יחודו בעולם, שהוא אחד ואין בו שינוי, ושכל הספירות שלו בו הם, ולא חוץ ממנו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי על האלהות שלך אנו מעידים שאתה אלהי האלהים ואדוני האדונים, ובאור שלך בראת כל העולמות עליונים ותחתונים שנא' בך רוקע הארץ מאתי, וכן אנו מעידים בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, להודע ששם הקדוש שלך מפשט את אלהותו בכל המדריגות העליונות, ומשם יצאו כל הבריות, ובהם הם מתנהגים וכן נא' ואתם עדי נאם ה' ואני אל, במדתך זאת שהיא **אל** אנו יודעים יחודך, שאתה אחד ואין בך שינוי, וכל הספירות שלך בך הם ולא חוץ ממך, ונודע שאין אל זולתך, **רבון כל העולמים** כמו שיחודך הודעת אותנו ולו אנחנו מקוים באמת, כן תגלה לנו את אמתך ונשמח בישועתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפח

תפלה זאת מיוסדת על מדת ,,רחום". רחום, ר"ל יכול על כל היכולת, שאין שום חק, אשר מקודו בדין, עומד לפני רחמיו ית', שהוא ברחמיו מתרומם על כל חק.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי **רחום** אתה שאתה כובש מדה"ד בי"ג מדות של רחמים כלל שלהם **אחד**, שהרי בחסד בנית את העולם ונתפשט מדריגות שלך, אל ודאי, ואח"כ רצית בדין להקים כל דבר בתחומו, ומפני התחתונים שיהיו מקבלים שכר ועונש לפי מעשיהם, וברחמנותך אתה מגביר חסד על דין ומתמלא רחמים על ברואיך שאתה שליט על כל, ויחודך אנחנו יודעים במדה זאת שהיא רחום שאתה יכול על כל היכולות, ואין שום חק עומד לפניך, שאתה למעלה מן כל חק, ובשעה שאתה רוצה אתה עובר עליהם לרחם על עמך בי"ג מדות אלה בסוד (יחוד) יחודך, **אחד** ודאי, **רבון כל העולמים** כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, כן תגלה לנו את אמתך, ולא לעד יחשך אור עלינו, כי לפניך כחשיכה כאורה, ותאיר חשכנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שפט

יסוד תפלה זו היא מדת ,,חנון". במדה זו ישפוך ה' רוח חן על מלך המשיח, ויהיו כל עונות ישראל נמחלים בפעם אחד, שכן במדת חנון מדה"ד תתהפך למדה"ר.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יחודך נודע לנו בחוט של חסד שאתה מושך על בניך, שבו ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ומיד כל המאורות שלך מאירים לטובה על מי שנרשם בחוט זה, וזה מי שחנו מוטל על הבריות, שבזה אמרת לגאל עמך ישראל שתשפוך עליהם רוח חן ותחנונים, וכן נא' בבכי יבאו ובתחנונים אובילם, שהרי מיד שיהיה חוט זה משוך עליהם יהיה כל רע נהפך לטוב וכל קללה נהפכה לברכה שכל המאודות שלך פונים אליו לטובה, וכן נא' יאר ה' פניו אליך ויחונך בזה החן, משם ולהלאה ישא ה' פניו אליך, שכל המאורות נושאים פנים שלא לעשות דין, אלא מדה"ד נהפך למדה"ר וישם לך שלום ודאי, חה **וחנון** שבו תשפוך דוח על מלך המשיח, להיות כל עונות ישראל נמחלים בפעם אחד, שנא' בהם ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, שאתה חנון המרבה לסלוח, אי"ו ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך ולא נבוש לעד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שץ

תפלה זו מיוסדת על מדת „ארך" שבה תמשך רפואה לישראל ולמלך המשיח בכח היחוד מכל תחלואיהם אשד מסט' דלילית שפחה רעה, שהיא שגרמה להם לישראל להיות קמצנים לגבי השכינה לבלתי ישא לבם אותם לתקן אותה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה מעלה רפואה לכל מחלה, ומלך המשיח שנא' בו והוא מחולל מפשעינו מדוכא בעונותינו, בעבור מחלה שהיא לילית שפחה רעה ששלטה על ישראל, שהיא רעה חולה שגרמה להם להיות קמצנים וכילאים לגבי שכינתך שלא יהיו נדיבים לישא לבם אותם לתקן אותה לה לשכינה, ולפיכך אפי' בשעה שהם עובדים לפניך לא נתקנו תיקוניהם כראוי אלא וכבגד עדים כל צדקותינו שנא' בהם וכילי כליו רעים, אבל יחודך יהיה מעלה ארוכה לכל מכותינו מצד א"א שהוא **ארך אפים** רפואה ודאי, בו כי אני ה' רופאך ממחלה ומכל תולדות שלה, **רבון כל העולמים** כמו שאנו מקוים ליחודך באמת כן תמציא ארוכה לאותו העני שהוא סובל מכאובים, שנא' בו ואנחנו חשבנוהו נגוע מוכה אלהים ומעונה, שהרי מצד שם **אלהים** שהוא בז"א ניתנו לו מכות אלה, מצד א"א שהוא **יהוה** יאמר בו אני ה' רופאך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שצא

תפלה זאת מיוסדת על מדת „אפים". והוא מלשון מנה אחת אפים שפירושו כמו משקל, והיינו שבכח היחוד שיתגלה לע"ל גם השמאל יחזור לימין ויתוסף עליו.

אל אחד יחיד ומיוחד אעפ"י שרצית בדין וכן סדרת משפטים לשפוט בהם הארץ מצד מלכות חו דינא דמלכותא, חה **אפים** מצד השכינה שהיא מכפלה, ה' ה', אור החסד שולט בשמים שנא' בו על השמים חסדך, ובשעה שיחוד שלך יתגלה הוי שמים ישלטו דכתיב שמים תכין אמתתך בהם, וזה אמונה שלך יחוד שלך, עלת העלות שמתגלה בשמים, וישראל כשעמדו על הד סיני נא' בהם אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם וידעו יחוד שלך, שהרי בארץ נא' והארץ היתה תוהו ובוהו וחשך על פני תהום, בכמה קליפות ששולטות בו, אבל שמים שם יחודך נודע ומתגלה ובו וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, ושכינה שהיא מכפלה כנגד זה נא' בישראל לכן בארצם משנה ירשו, שהרי שמאל יחזור לימין וזה לב אחד, ששני לבבות נעשים א', וזה מנה אחת אפים, משנה ודאי, והיא לחם משנה של שבת, תוספת מחול על הקודש, וזה שבת שלום

ששמאל חוזר לימין מיד ונוגה כאור תהיה, וכן ערב ובקר נעשים א', שהם מדת יום ומדת לילה, ביחוד שלך ששולט על הכל כאחד, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שצב

תפילה זאת מיוסדת על מדת „ורב חסד". פעולת המדה הזאת היא להחזיר הסיתום הנגרם ע"י מנצפ"ך לפתיחה, ובכחה תימשך גאולתם של ישראל ברחמים, ובזה יוודע תוקפו של היחוד המחזיר כל רעה לטובה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי זמן שנא' בו ועת צרה היא ליעקב, וכתיב בצר לך ומצאוך כל הדברים וכו', באחרית, מצד ה' אותיות **מנצפך**, שהם מזדמנים בסוד כוס ישועות, להנטל בימין שהוא כוס של ברכה שיאמר בו כוסי רויה, וה' ישועות הם ה' אותיות **אלהים** כחושבן **כוס**, עד שלא נתישב על הימין כך גורם צרה לישראל, אבל אתה אי"ו מחזיר כל רעה לטובה, כן תחזיר לנו סיתום זה לפתיחה, וחבלי לידה לא יהיו שהרי הכל ברחמים ימשך לישראל, שנא' בהם וברחמים גדולים אקבצך, וה **ורב חסד** שכן עולה כמנין **מנצפך**, וסוף הגלות מצד זה יהיה בגדולה וכבוד ולא בסיתום וצרה, ובזה יודע כח יחודך, שהרי לפי מדריגותיך היה נראה שיהיה בסוף הכל צרות גדולות, ואתה לא תעשה כן, אלא יאמר בישראל בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה, כמו שעשית ליעקב שהפכת לו שעבוד של גלות לגלות של גאולה, כן תעשה לבניו ביחוד שמתגלה במדה שלו, שמע ישראל ה' אלהינו וכו', גלה לנו יחודך כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שצג

תפילה זאת מיוסדת על מדת „ואמת". מדה זאת מורה על סוד היחוד שאינו משתנה לעולם, והיינו ענין התורה המיוסדת על היחוד. וכיון שהתורה מסוד היחוד ניתנה לישראל ע"כ אין היא משתנית לעולם, ואעפ"י שאין כבודה ניכר היום כמ"ש ותשלך אמת ארצה, עוד יאמר בה אמת מארץ תצמח. כי מן הארץ עצמה יוודע אמיתה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יחודך אמת שאינו משתנה לעולם שנא' בו השומר אמת לעולם, דכתיב אני ה' לא שניתי, ואעפ"י שנא'

ותשלך אמת ארצה, אעפ"כ הרי ישוב לעלות משם, דכתיב אמת מארץ תמצח, ותורתך הקדושה שהיא תורת אמת אעפ"י שלא נראה עתה כבוד שלה, הרי יראה ויודע שלא נעשית תורה פלסתר ח"ו, ולא נשתנית מזמן לזמן, שכל השינוים במדריגות שלך שבהם והוא מסיבות מתהפך, אבל תורה מצד יחודך נתת לנו, שאין בה שינוי כלל, וזה מדת **אמת**, בה ואמת ה' לעולם הללויה, כדי שלא יחשבו ישמעאל ועשו לשלוט על חסד וגבורה של התורה שהם הימין ושמאל שלה, איסור והיתר להעמיד אותם בפירוד, שהם ונרגן מפריד אלוף, שהרי התורה מצד יחוד שלך היא ודאי, מצד אי' עלאה אלה ואלה דברי אלהים חיים ימין ושמאל מתחברים כא', ולא ניתנים אלא ליעקב שהוא אמת, תתן אמת ליעקב, ואין בה חלק לישמעאל ועשו כלל, אלא הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האומים כי גבר עלינו חסדו, חו"ג בחיבור א' לנו עומד ולא לא"ה, ואמת ה' לעולם הללויה ודאי, תורת אמת, וא"ה שהם שקר סיגי הכסף והזהב, לא יהיה להם חלק בה, אלא תתן אמת ליעקב ודאי, **אי"ו** גלה לנו אמתך, כמו שאנו מקוים לך באמת, **לישועתך קויתי ה'.**

שצד

תפילה זו מיוסדת על מדת „נוצר חסד". פעולת המדה הזאת היא לנצור חסדו ית' ויחדו למי שנוצר את השכינה בגלותה, שמי ששומר את השכינה בגלותה שלא לדחוק את הקץ טרם בוא עתו, הוא מעורר את היחוד להתגלות על השכינה ולתקנה בבעלה.

אל אחד יחיד ומיוחד עורר עלינו רצונך הטוב ומיד תקבל תפלותינו ברצון, השכינה, שנא' בה מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה', בשעה ששלשה מתחברים כא', שהם שכינה וצדיק חי עולמים ועד"א עליהם, וזה **וה"ו**, משם והלאה אני והו הושיעה נא, וזה מצא אשה **ה' דוה"ו**, מצא טוב, **ו'**, מיד רצון מתעורר מה', **ו'** עליונה, ואותה שנא' בה אני הגבר ראה עני מיד תתעלה למעלה **בוה"ו** שעומד לגאול אותה, ויאמר בה אני הוא ולא אחר, שאתה **נוצר חסד**, ומי ששומר שכינתך שנא' בה נוצר תאנה יאכל פריה, שלא לדחוק את הקץ, אלא להמתין שיתבשל הפרי, כך אתה תעורר רצון לקראתם ויפק רצון מה', מיד יאמר להם וכבודי לאחר לא אתן וכו' אלא יחודך יתגלה עליהם להתתקן **ד'** דאחד **באח** שלה, שנא' בו ואח לצרה יולד, ומה שהיה צרה יהפך לרצה, בה רצה ה' אלהינו בעמך ישראל

ובתפלתם. אי"ו כמו שאנו מקוים לך באמונה שלימה, כן תגלה לנו אמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שצה

תפלה זאת מיוסדת על מדת ,,לאלפים", מדה זו פעולתה גילוי אור היחוד בעולם בסוד אל"ף דאנכי. במדה זו יכבוש ה' עונות ישראל וישליך במצולות ים כל חטאתם. ותחת אשר היתה תחילה אל"ף סימן של אירה, ולכן לא נברא העולם בו, כי תחילה בבחי' האל"ף נאמר ותרד פלא"ים, תחת זאת עתה בסוף הגלות יאמר מאת ה' היתה זאת היא נפלא"ת וכו'. והיינו בכח מדת ,,לאלפים" שבה יכבוש ה' עונותיהם של ישראל ויגלה אור יחודו בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד א יחוד שלך בזמן שנתעלם שנא' בו אכן אתה אל מסתתר, **א** אחרת שהיתה עומדת למטה לקבל **א** שלך נא' בה ותרד פלאים, וזה שכינה **א' ועירה** דויקרא, וג' שמות שהם מצד שלה, **אהיה, אלהים, אדני,** בָהם הנני יוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו וכו' שנא' בה אבדה האמונה, בשעה שירדה השכינה לתהום שהיא מלכות הרביעית שאין לה חקר, שבו נסתם קיצם שנא' בו כי יום נקם בלבי, ואין מי שימצא אותה כגון דוד שנא' עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב, אבל בגלות האחרון ישחרוני ולא ימצאוני והכל בעבור אבידה זאת, בשעה שאל"ף נתהפכה וזה **א** שהוא סימן אירה שלא רצית לברוא בו העולם, עד שתגלה **א** שלך יחוד שלך, מיד מה שנא' בה ותרד פלאים יאמר בה מאת ה' היתה זאת היא נפלאת וכו', מיד השכינה נמצאת למי שיודע יחוד שלך, שבה נאמר לכל תכלה ראיתי קץ, וכתיב קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר, ואותה אבן **אפל** ששלטה בזמן שא' נתהפכה הרִי עתה יהיה לה קץ, מיד יאמר בשכינה ומשחרי ימצאוניני, ובמידה זאת שלך שהיא **לאלפים** תכבוש עונות ותשליך במצולות ים כל חטאתינו שלא להידבק באותם ג' אלפי"ן **א'היה א'להים א'דני** ויתעורר אותו שנא' בו זה ינחמנו ממעשינו וכו' מן האדמה אשר ארה ה', אלא **א** שלך תשלוט שהיא אור, ותורה אור, שבו אמרת אנכי ה' אלוהיך וכו' כן תוציא אותנו מהגלות הזה לחירות, מצד אי' עלאה שבה יצאו ישראל ממצרים, ולנגדה חמישים פעמים הזכרת יציאת מצרים בתודתך, כן תגאלנו בנש"ב שבהם כימי צאתך מארץ מצרים, בנ' אותיות של היחוד כ"ה וכ"ה שבהם וחסידך יברכוכה, יברכו כ"ה, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, **אי"ו** באמתך תעננו כמו שאנו מקוים לך ולא נבוש, **לישועתך קויתי ה'.**

שצו

תפילה זאת מיוסדת על מדת ,,נושא עון". ע"י מדה זאת יחודו ית' נושא משא העונות וקטרוג הס"א המכבידים על השכינה, ומרים ראשה מכובד עול הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד אעפ"י שכמה עונות עשו ישראל על אדמתם, וכמה אחרים הוסיפו בגלות שנא' בהם וכמשא כבד יכבדו ממני, שהם משא כבד עליהם ועל השכינה, שא"א להם לעלות מן הגלות בעבור כובד אבן שהיא לילית שפחה רעה, סרכא דתלויה בכנפי ריאה, מצד כעס דכבד בע' ערקין שלו שהם ע' אומות, הרי בך נא' כל הגוים כאין נגדו, בזמן שאתה מגלה יחודך בכבד זה איתו כלום שהרי אין בהם ממש, מיד נא' בהם יהיו כמוץ וכו' כמוץ ודאי שהם כלים שאין בהם ממש, שהרי יחוד שלך נושא אותו כובד ומחזיר כל רעה לטובה ופגם לא נמצא, כמו שנא' יבוקש עון ישראל ואיננו וכו' שאתה **נושא עון**, וכובד שלו אינו נראה, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, הקל ממנו כובד זה, ונוכל להרים ראש שהיא שפלה לעפר, ומה שהיה כובד יעשה לנו כבוד, שנא' בו לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד וכו', שבו וכבודי לאחר לא אתן, וסרכא זו לא תוכל עוד להתלות בכנפי שכינתך, אלא לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים כו', באותו הזמן ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי, כמו שנא' ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שצז

תפילה זאת מיוסדת על מדת ,,ופשע". עפ"י מדה זאת יחודו ית' מעביר על פשע, ר"ל על פגם הנעשה ע"י מי שיודע את קונו בחכמה ורוה"ק ומשתמש בחכמתו למרוד בו ית', ומבקיע אדו לישראל אחר שנסתלק מהם בפשעיהם.

אל אחד יחיד ומיוחד ודאי ישראל פשעו לפניך שהיו יודעים את קונם ומכונים למרוד בו, בחכמה שמסרת להם, וחטאו לך בה, וברוח הקדש שהיה ביניהם חטאו לך, ומיד סלקת רוח זה מהם וחכמה לא נמצאת, בזמן שנא' והרוח תשוב, ומלך המשיח כגון זה נסתם לו הגלות ורוח אינה מנשב לגביו לפי שנא' בו ואת פושעים נמנה, **רבון כל העולמים** יחוד שלך מחזיר כל רעה לטובה, ואותה קבורה רעה שנא' בה ויתן את רשעים קברו שמנעה מאותו שקבור בו כל אור וכל טוב, הרי יחוד שלך תיקנת לו שנא' בו ויקבור אותו בגי, ותעביר פשע זה ממנו ומכל ישראל

שאתה גושא עון ופשע, אי"ו באמתך אנו מקוים, עננו באמתך, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

שצח

אל"ף של מדת „וחטאה" רומז על זוהמת הנחש שנתאחז בשכינה הנקראת חטה ע"י חטא האדם וגרם לבחי' ה' להסתלק ממנה. ובשעה שאל"ף של היחד יעביר אל"ף זה דארוך מן השכינה, מיד תתפשט השכינה מלילית שוד"ס לבוש קדדות שלה, וה' עליונה תשוב למקומה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי קש ותבן סובבים לחטה, שנא' בהם לפתח חטאת רובץ, שגרמו לא' ליכנס בין ט' לה' ונעשה **חטאה**, וזה זוהמת הנחש א' ארור, בה **ואיבה** אשית בכ"ד מיני טומאה, בעבורם נעשית השכינה **דך**, בזמן שלא נשאר לה אלא אותו **כד** שנא' בה ותמלא כדה ותעל דכתיב הגמיאיני נא מעט מים מכדך, שהוא זמן שאין הלכה ברורה בכל מקום, בעבור הא' שעומדת בתוך חטה ועושה חטאה, ושם כלולים שנים טמאים זכר ונקבה, שהרי ה' דחטה נסתלקה ונתעלמה בתוך שפחה שלה שהיא ה' דחטאה, א' זה חטא, חטא וחטאה שצריך להעביר אותם בא' שלך, שהיא יחוד ויוציא לאותה האל"ף שהיא ארורה משם, מיד תתפשט השכינה מלבוש קדרות שלה, שהיא לילית שפחה רעה, וה' עליונה תחזור למקומה, וזה חטה נקיה, מיד יהיה פיסת בר בארץ בראש ההרים, בר ודאי, בלא תבן, **רבון כל העולמים** ליחוד שלך אנו מקוים, עננו באמתת יחודך, וברר לנו הלכה בבירור שלם, שאתה נושא עון ופשע **וחטאה**, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

שצט

היחוד, ע"י מדת „ונקה" סופו לנקות כל רע מן העולם, ולפיכך מקדים ומביא כמה יסורים על ישראל לנקותם מעון בסוד ויסרתיך למשפט, כדי שבבוא העת להעביר הרע מן העולם יתקיימו ישראל בטהרתם.

אל אחד יחיד ומיוחד יחוד שלך יהיה מנקה כל רע מן העולם בזמן שיאמר ונקיתי דמם לא נקיתי, באותו הזמן וה' שוכן בציון, שלא יהיה עוד ונרגן מפריד אלוף אלא והיה ה' למלך וכו', במדה שלך שהיא **ונקה**, בה קנאתי לציון קנאה גדולה, מיד ונקה האיש מעון שהוא מב"י, בעשרה הרוגי מלוכה שנהרגו מישראל, בעבור אותה זונה רעה שנא' בה ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף, וכמה הרוגים נהרגו מישראל

בעבורה, וכן חבלי משיח שבהם נראה סכנה למב"י, אבל בזמן שנא' בו ונקיתי דמם לא נקיתי, ונקה האיש מעון ודאי, אלא אותה הזונה רעה האשה ההיא תשא את עונה, באותו הזמן כי אעשה כלה בכל הגוים, אבל ישראל ויסרתיך למשפט, שנא' בו יסור יסרני יה ולמות לא נתנני, וזה ת' תחיה, בה ונקה לא אנקך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך, ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ת

ישראל מונים ללבנה, כי הם נמשכים מבחינה של תיקון, שבה כל המאורות העליונים כבר נתקשרו בשכינה ונשלמו בה. אבל או"ה נמשכים מבחינות פרטיות של ז"א לפני תיקונם והתקשרותם בנוקבא. ולכן או"ה מונים לחמה. ואור היחוד אינו מתגלה אלא בשכינה שהיא הכלל, ובישראל התלויים מבחינה זו.

אל אחד יחיד ומיוחד גלה אור שלך לעמך בשכינה שהיא כלי חמדה שבו נברא העולם, שכל המאורות העליונים חומדים לה לפי שבה הם משתלמים, שהרי היחוד שלך אינו מתגלה אלא בה, וא"ה מונין לחמה, כלל הספירות העליונות, שלפי שלא נתקשרו ביחד א' בה, לפיכך עומדים בפירוד, וגם האומות שתלויים מהם, שנא' בהם יתפרדו כל פועלי און, ואון שיורד מן המוח העליון, שנא' כחי וראשית אוני כלול בטיפה א', שכן מתקשרות ג' אותיות כא', כשאינם נקשרים בנוק' מתפרדים זה מזה, וזה אָוֶן, יתפרדו כל פועלי און, אבל ישראל מונין ללבנה בה והיה ה' למלך על כל הארץ וכו', **רבון כל העולמים** הרי כל תקותנו ליחודך ובך אנו בוטחים באמת, באמתך תעננו, ותגאלנו בעבור שם קדשך שקראת עלינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תא

בזמן שהוי"ה שהוא מדה"ר מסתלק לאי"ן, השליטה נשארת בידי אדנ"י שהוא דין.

אל אחד יחיד ומיוחד למה יאמרו הגוים איה אלהיהם, שבשעה שנסתלק שם **יהוה** ב"ה למעלה מאותם שני אותיות נעלמות שהם **יה** נא' בו **איה** מלככם וצור מעוזכם, ובאותו הזמן חסד נסתלק מן העולם דכתיב השיב אחור ימינו מפני אויב, וזה **יהוה** מדה"ר, **א'**, **יוי**, כחשבון **יהוה**, כשנסתלק לאותו האין העליון, ונשאר דין שולט שהוא **אדני**,

לפיכך איה חסדיך הראשונים אדנ', באותו הזמן נא' בישראל במחשכים הושיבני כמתי עולם, כמת לא כתיב אלא כמתי, שהרי ד' מיתות ב"ד שלטו עליהם, כמתי עולם ודאי, ואע"ג דארבע מיתות בטלו, דין ארבע מיתות לא בטלו שהוא דינא **דאדני** זהו שסובלים ישראל ד' מיתות אלה, **רבון כל העולמים** גלה לנו יחודך ותנהל אותנו בחסד למה תשיב ימינך מקרב חיקך כלה, ויחזור **יהוה** לגבי **אדני** ויעשה **יאהדונהי**, מיד ומלאך פניו הושיעם, המלאך הגואל אותי מכל רע, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גאלנו מכל דע ודבקנו בטובך הנאמן, ותושיענו תשועת עולמים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תב

אעפ"י שבגלות הרע שולט והטוב מתעלם, התודה נותנת חיים ללומדיה מסוד היחוד שה"ס עץ חיים.

אל אחד יחיד ומיוחד נתת לעמך תורת חיים מצד עץ חיים, ומי שאכל ממנו ואכל וחי לעולם, לעולמו של יובל שהיא ביה שער החמשים, בו אלה ואלה דברי אלהים חיים, וישראל הם עשרה מדריגות ה' לימין ה' לשמאל, ומצד בינה נעשים כלם אחד, שנא' בהם ויחן שם ישראל נגד ההר שהוא הר סיני יובל ודאי, שהוא שופר דמ"ת, וקול יוצא ממנו, כלל ג' אבות מחוברים ביעקב, שנא' בו הקול קול יעקב, וזה תורת אמת שאין חלק לס"א בה כלל, כמו שאין פיסול בזרעו של יעקב, תתן אמת ליעקב, **רבון כל העולמים** בעבור תורתך אנחנו שואלים ממך חיים, שעתה אנחנו מתים בגלות, ששם עני חשוב כמת, ואין עני אלא בדעת שהוא עץ הדעת ט"ו, שבשעה שהרע שולט הטוב נעלם ולא נראה כלל, וכן אמרו העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל, אלא כי עת דעה היא, אבל תורתך שהיא חיים תתן לנו חיים באמתת יחודך, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תג

„שמי"׳הנזכר בפסוק ושמו את שמי על בני ישראל וכו' הוא שם שד"י הוי"ה שמאירים בישראל מפני אות ברית קודש החתום בבשרם, ומפני שם זה החתום בהם הברכה שורה עליהם. אבל או"ה הם שדים מצד ליל"ת אמן של שדים שנמשכים ממנה, ולכן אין ברכה שורה עליהם.

אל אחד יחיד ומיוחד ענינו למען שמך שנא' בו ושמו את שמי על בני ישראל וזה **שדי יהוה** שהוא כמנין **שם**, שני שמות שמאירים

בישראל שיש להם אות בדית קדש, אבל א"ה הם שדים מצד לילית שפחה רעה אמן של שדים, ולפיכך ברכה אינה שורה עליהם, שהיא מארת ה' בבית רשע ו' חסר ממנה לקות המאורות, וה ו' אות אמת, אות ברית קדש ודאי, אבל ישראל שיש בהם שם זה כך הם נכתבים בספר שהוא כמנין שם, וה וכתבנו בספר החיים, כל הנמצא כתוב בספר, מיד שכינה שהיא שם שורה עליהם, ותא' בו ברכת ה' היא תעשיד, לפיכך ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. **רבון כל העולמים** לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך, שבאמתת יחודך אנו מקוים באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

דת

ענין הבושת המגיע לכל מקום שהרע מתדבק ומפריד בין זו"נ.

אל אחד יחיד ומיוחד עננו ולא נבוש שהרי לילית שפחה רעה היא בושה וכלמה ששולטת על הבשר, בושה סרוחה דמה, לפי שהיא לב האבן, אבל השכינה הקדושה חיי בשדים לב מרפא, בה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו, ערומים מאותו הרע שהיה חופה עליהם, ובה וידעת כי אני ה' (אשר לא יבושו) חיבור זו"ן, אני ה' ודאי, אדם ואשתו ולא יתבוששו, שבשת אין מתערבת שם, אלא אשר לא יבושו קוי, הרי ליחודך אנו מקוים באמת, לפיכך תדביק אותנו בשכינתך, שלא יהיה רע מפריד ובושת לא ימצא לנו, אלא גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תה

בקשה לגלגל עלינו אור י"ג מדה"ר, שגילוי זה ישמח את לב ישראל, וישתיק את שמחת המתה של רומי.

אל אחד יחיד ומיוחד גלגל עלינו המון רחמיך שהם י"ג מדות של רחמים שהם מקולות מים רבים אדירים משברי ים, ובשעה שזה ההמון יאיר עלינו, שנא' בו בקול רנה ותודה המון חוגג, המתה של רומי ישתוק, שנא' בו אל תשכח קול צוררין שאון קמיך עולה תמיד, ומיד יהיו ישראל שמחים בשמחת בה"מ בקרבנות שלך, שהם קרבן לה', קריבות האותיות להתקשר ביחוד אחד, (בענפים) [וענפים] שלהם כך מתקשרים עמהם בקשר א' דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לה', הרי בתורתך אנו

משתעשעים, דכתיב לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, באמתת יחודך אנו מתנחמים בתקותנו, **רבון כל העולמים** אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך, ותשמחנו באור פניך, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תו

ענין השפע שצדיק מפזר לנוקביה, והתיקון המגיע לנוקבא על ידו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי צדיק יסוד עולם ששמת אותו לסבול עולמך, כמו שנא' אני אסבול ואמלט, והוא רקיע שעל גבי החיות וכסא מתחבר עליו שהוא עמד"א, והרי הכסא נושא את נושאיו, וכמה אוד מלאת אותו לפזר אותו לד' כנפות הארץ שהם ד' דאחד שתחלה היא דלה ועניה, וזה פזר נתן לאביונים, שהוא פור גדול צדיק חי עולמים, וג' טיפין נותן לה שהם ג' יודין שמעידים על יחודך שנא' בו אני ראשון ואני אחרון וכו', וזה ג' שנותן לד' ומיד נא' בה קרנו תרום בכבוד, וזה ד' של אחד שנעשית גדולה ומיד נא' בה בשכמל"ו, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ובו תתן כח לצדיק זה להאיר אורו בכל העולמות, שנא' זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק, עננו ואל תאחר אל יחיד, **לישועתך קויתי ה'.**

תז

אעפ"י שאנו עוסקים בב' תורות, תושב"כ ותושב"פ, שסגולתם לקשר עליונים ותחתונים לבנות ביהמ"ק, ועדיין ביהמ"ק חרב, הרי זה משום שהפרידו ישראל ב' התורות זו מזו. אבל בכח היחוד שאנו בוטחים בו ישובו ויתחברו ב' התורות ויבנה ביהמ"ק על ידם בין עולם.

אל אחד יחיד ומיוחד שתי תורות נתת לישראל שהם תורה שבכתב ותורה שבע"פ לקשר אורות בקשר א', וכן מתקשרים עליונים ותחתונים בבה"מ, שנא' בו מקדש ה' כוננו ידיך, שהם שני ידים יד ימין ויד שמאל, תורה שבכתב יד ימין, ויד שמאל כלולה בה תורה שבע"פ, דכתיב מימינו אש דת למו, הרי אנו עוסקים בתורתך, ועכ"ז ביתך חרב, וא"ת שאינם מתקשרים כא' בעבוד ישראל שהפרידו אותם שנא' בהם עת לעשות לה' הפרו תורתך, הרי יחודך שבו אנו בוטחים יהיה מחבר אותם בחיבור א', מיד יאמר בבה"מ כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, **רבון כל**

העולמים כמו שאנו בוטחים ביחדך, ומקוים לך באמת, כן תבנה לנו בית מקדש בנין עולם שיאמר בו השומר אמת לעולם, שהוא כסא שנא' בו והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת, וזה ירושלים כסא ה', שנא' בו ונכון כסאך **יאהדונהי**, בו וברית שלומי לא תמוט, שהרי ביחוד שלך **אח** לא יתפרש מד' לעולם, אלא ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תח

תיקון הצוהר הניתן בחיבה הוא תיקון הנעשה בשכינה ע"י חיבור אימא בה. וענין הצדיקים המעטים הסנורים בה להחיות זרע.

אל אחד יחיד ומיוחד עשה עמנו צדקה בה' עליונה, שהיא אי' שתתחבר בשכינה, שהיא צדק (חי עולמים) ושכינה היא תיבה, א"ת שבה נכנסים הרבה, לא כן, אלא א' מעיר ושנים ממשפחה, ולפעמים שבעה שבעה, וזה צדק בשעה שאי' מתחברת בה מיד יאמר בה צוהר תעשה לתיבה, ואותם המעט שהם סגורים שם, יהיו להחיות זרע על פני כל הארץ, וקשת יראה בגוונוהי נהידין, שנא' בו וראיתיה לזכור ברית עולם, שהם ג' גונין, שבהם ג' מאות אמה אורך התיבה, ג' ווין של ש' שנעשים **חי** בצדיק חי עולמים, וזה נח, מיד זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו להחיות זרע ודאי, ובסוף הכל ויסר נח את מכסה התיבה, מיד האור יתגלה ממנו לכל העולם, שנא' בו וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ומתוחלתנו לא נבוש, ועמך ישמחו בך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תט

בש"ע נהורין ישעה ה' לתפלתינו ויכפה לעשו בפנינו.

אל אחד יחיד ומיוחד אור פניך יאיר עלינו, **בש"ע** נהורין שבהם תשעה לתפלתנו כגון וישע ה' אל הבל, ומיד **עש** יתרחק ממנו, שהוא **עש** דעשו שהיה אוכל אותנו מעט מעט, שנא' בו (וכבגד יאכל עש), [כבגד יאכלם עש], **ובש"ע** נהורין אלה יאמר בנו ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, לכפות לעשו שהוא שוגא שלנו, ואתה נתת לו שם שיוכל ליתקן בו שהוא **עשו** במנין **שלום**, ולפי שלא רצה נא' בו ואת עשו שנאתי ואשים את

הריו שממה וכו', **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ואור פניך באמת תאיר עלינו שכן מדתם באמת, ובאמת ישוב ירחמנו וכו' לגלות לנו מה שנסתר ממנו, מיד יאמר בנו תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תי

אעפ"י שהמאציל ית' שלם הוא מתחילת הבריאה,
רצה לגלות שלמותו בספירותיו בהדרגה.

אל אחד יחיד ומיוחד מי כמוך בעליונים מי כמוך בתחתונים, שהרי (ב)כל מדריגות קדושתך חלקת אותם בסדר כראוי, להיות זה עליון וזה תחתון, זה משפיע וזה מקבל, ויחד שלך שוה בכל מדריגה למעלה ולמטה שאתה שלם בכל הצדדים, ואין מדריגה חוץ ממך, שאתה מקיף כל המדריגות מלמעלה ומלמטה, לדעת שהרי הכל ביחודך תלוי, בשלימות שלך, וכן נא' אני ה' ראשון ואת אחרונים אני הוא, שאעפ"י שאתה שלם מתחלה, הרי אתה רוצה לגלות שלימותך במדרגות קדושתך, ונודע בהם שלימות יחודך. **רבון כל העולמים** גלה לנו את אמתך, כמו שליחודך אנו מקוים באמת ובלבב שלם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיא

הרבה קצים הכין ה' לישראל להיגאל בהם, ואולם שונה מכולם הקץ האחרון שהוא נוקב ויורד עד התהום. והיינו כי הקץ האחרון עקבותיו ונסיבותיו נעלמים למעלה בסוד הכתר, וביתתיים למטה מלכות רביעית, סוד התהום, לא נראה חקר וסוף לממשלתה, ורק בהגיע ממש עת הקץ האחרון, אז פתאום, בלא סיבה ומסובב טבעי, יבא אל היכלו מלך הכבוד.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך הקדוש יתעטר בנו בג' עטרות שהם ג' כתרים מצד כתר, מים שאין להם סוף, בו במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור, שהרי דעתם של בני אדם מצד מדריגות שלמטה הם דעת שנא' בו ובדעת חדרים ימלאו, אבל דעת עליון אין שום א' שיוכל להגיע לו, שזה מה למעלה מה למטה מה וכו', למעלה חכמה, למטה בינה, לפנים ת"ת, לאחור מלכות, כתר למעלה מכלם שא"א להבין בו, אלא אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, מצד כתר עליון, שלפי שגאולת ישראל צריכה לבא מצד זה שמת אותם בתהום שאין לו חקר שהוא מלכות רביעית, והרי כמו שאין סוף למים עליונים, כך אין נראה חקר לזה התהום, וזה גאות ס"מ הרשע שהוא חושב שלא יהיה נפילה לממשלה שלו, אבל אתה אלהי ישראל מושיע, ובדרך נסתר אתה רוצה להתגלות על בניך,

ואח"כ ברגע א' תגלה להם אמתך, כמו שנא' ופתאום יבא אל היכלו, וכמה קיצים אחרים שלא היו מצד זה נתגלו אבל קץ אחרון נוקב ויורד עד התהום שנא' בו ויפח לקץ ולא יכזב, ולפי שא"א למצוא אותו אמרו תיפח רוחם של מחשבי קצים, עד שתגלה אותו אתה, מיד ימצא בגילוי לכל א', שהרי עתה במקום שאין סוף מי יוכל למצוא סוף, וע"כ דרך תשועה אינו מתגלה לישראל, אלא שבהסתר אתה עושה, אכן אתה אל מסתתר ודאי, **רבון כל העולמים** כן תהיה לנו במהרה מושיע, ותגלה לנו אמתך, כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

בית

מפלת ס"מ והצלמים שחוא שורה עליהם, ונילוי היחוד ע"י ת"ח
הניזונים במזון התורה ואינם נותנים מקום לס"מ לשרות על גופם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי גאוה של ס"מ שחושב לשלוט בעולם על כמה עצים ואבנים שהם צלמי הגוים שהרי אינה מוצאה מקום להתחזק בו אלא זה החומר הגס של מטה, ולפיכך כשתרצה לדין הגוים ופסיליהם רוח תתן באותם הצלמים, ומה הוא רוח אלא אותם הרוחים הרעים שהיו שורים עליהם בתחלה, הם יתלבשו בתוכם ויפלו יחדיו בגהינם, באותו הזמן ישובו רשעים לשאולה, וזה גאות אדם תשפילנו, שהרי באותה הגאוה עצמה שס"מ מתגאה תהיה (השפעה) [השפלה] שלו, וישראל שהם עם עני ת"ח שהם ניזונים במזון של התורה, שהוא לחם הקלוקל, ובעבור כך הם שבורים וחלשים לפי שחומר אינו שולט עליהם, הרי ס"א מתרחקת מהם, שם מתגלה יחודך, שהרי בהם נא' וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים. **רבון כל העולמים** חלץ לעני בעניו, ראה בשפלתנו ותרום ראשנו, כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיג

מפעולת היחוד הוא להמשיך עוז לישראל בגלותם,
למען יוכלו לעמוד בנסיונות השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד תן עוז לישראל שנא' בו ה' עוז לעמו יתן, כדי שיוכלו לעמוד בנסיון לפניך שהשכינה היא אבן בוחן וישראל צריכים להיות נבחנים בה, ומיד יתקרבו להם כל האודות העליונים להתקשר בהם ביחוד א' שהרי אורות אינם יורדים אלא במקום נקי וטהור,

ולכן רצית לבחון ישראל שנא' בהם בחנתנו אלהים צרפתנו כצרוף כסף, חה כסף צרוף בעליל וכו' (שפתים) [שבעתיים] שהם ז' מדורות של גהינם ששולטים על ישראל בגלות, ולפיכך גלות הוא במקום גהינם, אבל מי יוכל לעמוד בכובד הגלות אם אתה לא היית נותן להם כח, אלא אתה ה' תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם וכו', רק יחוד שלך יכול להעמיד ישראל בגלותם, ביחודך אנו מקוים לבד באמת, גלה לנו אמתך, אל אי"ו שאין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיד

כשהתחתונים מתקשרים למעלה בהוי"ה, הם בבחי' ניקוד לאותיותיו והיינו ניקוד אדנ"י שהוא ניקוד לעולם. וזו בחי' היכל להוי"ה. כשבחי' זו של היכל בתיקונה אז אותיות הוי"ה נפתחים ומוציאים הפעולות המושרשות בהם, מן הכח אל הפועל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך שמת להיות בעליונים, שבה, בהיות מקדשי בתוכם לעולם, שהרי אורותיך הקדושים כלם עומדים בסוד ד' אותיות **יהוה** ב"ה, ועכ"ז אין לאותיות פעולה עד שיהיו התחתונים מתקשרים בהם ועושים **היכל** לגבם וזה **אדני**, ומיד נעשים כלם נקודים לאותיותיך הקדושות, וזה ניקוד **לעולם**, משם והלאה כל הפעולות נעשות כראוי ולפיכך ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון, **לעולם** דייקא, זה **אדני**, **היכל**, ציון ודאי, אז ימלוך שהרי הדברים יוצאים מן הכח אל הפועל, שנא' בהם מקדש ה' כוננו ידיך, שני ידים **כח**, כלל אורות עליונים ע"ס, ה' כנגד חמש כלולים בד' אותיותיך הקדושות, פועל שלהם **אדני**, **היכל** מקדש אדנ' כוננו ידיך, שם, בכל מקום אשר אזכיר את שמי וכו', חוץ משם, לעלם כתיב, שהרי ו' אות יחודך אינה מתגלה אלא שם, לפיכך אין שם שינוי דכתיב אני ה' לא שניתי, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת תמיד, יר"מ לקרוא שמך עלינו ונהיה אנחנו **היכל** לגבך (ובשמותינו) [ונשמותינו] נקודים לאותיותיך, לעשות בנו נפלאות גדולות בכל הארץ, ה' חננו לך קוינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תטו

מקורם של או"ה, דרגא דב"ן, נותן, שיהיו בבחי' בהמות ממש ולא אדם. ואם בדרגא דאדם הם כהיום הזה, אין זה אלא מצד לילי"ת, אב"ן נגף, שנטלה אל"ף יתידה על ב"ן מצד העלם היחוד, שבעבורה נמצא תיקון מה באו"ה מסט' דאדם. אבל לע"ל בהיגלות היחוד יסתלק אל"ף זה מהם, ומיד יתפרדו כל פועלי און, וישובו לדרגא דבהמה כערכם באמת.

אל אחד יחיד ומיוחד חטאתינו מצד לילית שפחה רעה שהיא כובד אבן, ולילית היא **בהמה כלב** ודאי, משם יוצאים כל א"ה שהם

בהמות, אבל א' נטלה יותר ונעשית בה אבן והיא אבן נגף וצור מכשול, כיון שיחוד שלך נתעלם וזה אדם שבעבודה נעשו א"ה אדם שלא היה ראוי להם, ובזמן שתגלה יחודך הרי א' זאת תסתלק משם שנא' בהם יתפרדו כל פועלי און, ומיד ישארו כלם כלבים מתים, שהוא כלב, ב"ן בלא א', באותה השעה תרכב השכינה עליהם, כמי שרוכב על סוסו דכתיב כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך כל תקותנו באמת, יחודך גלה לנו ויסתלקו כל המכשולות מן העולם ותתקן כל עולמך כרצונך, שאתה אחד ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיו

עד שלא תתפרש הס"א מן הקדושה, כל גילוי שמגיע לאדם, כנגדו מגיע תוספת כח גם לס"א, וע"י תוספת זו היא גורמת עצב ומכאוב לאדם שנתעלה. אבל בשעה שתתפרד הס"א מן הקדושה, כל העליות יהיו במנוחה בלא צער.

אל אחד יחיד ומיוחד ברכנו (בברכותיך) [בברכתך] להעביר ממנו יגון ואנחה, ויאמר בה ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה, שהיא ס"א שנא' בה כל המוסיף גורע, ובה חסיר יתיר חליף טריפה, שהרי עד שלא נתפרשה הס"א, כל מה שבני אדם עולים במדריגות עליונות, כמה עצב להם וכמה צער גדול, אז נא' ויוסיף דעת יוסיף מכאוב, אבל בשעה שס"א תתפרד מהם לגמרי מה נא' וקוי ה' יחליפו כח יעלו וכו', שהדי כל אותם העליות במנוחה יהיו בלא שום צער כלל, ונא' בהם מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם, באותו הזמן ולא יוסיף עצב עמה, שלא יהיה תוספת בזה העצב, אלא שבת מנוחה ודאי, **רבון כל העולמים** אתה מעלה אותנו במדריגות קדושתך, ולפי שהס"א לא נתפרשה ממנו, כמה עצבון אנו צריכים לסבול (בעבודם,) [בעבור] אותו הנחש הכרוך על עקבנו, גלה לנו יחודך כמו שאנו מקוים לך באמת, ולא יוכל עוד הנחש הרע לעלות אחרינו ונשמח בטובך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיז

מעתותיו של אדם נעשים מסכים ודלתות בשמים שהם מעכבים בעד הברכות לרדת אל בעליהם שהמשיכום בתפילותיהם, בהיגלות יחודו ית' כל המסכים הנ"ל יהיו נמחים, וכל האורות שנתעכבו שם ירדו בבת אחת.

אל אחד יחיד ומיוחד הנה חטאתנו מונעים הטוב ממנו, כמו שנא' וחטאתיכם מנעו הטוב מכם, בשעה שהאודות והברכות יורדים

מלפניך, הרי הם מוצאים כמה דלתות ומסכים עשויים מעתות שלנו שהם סותמים הפתחים, והאורות מתעכבים שם ואינם יורדים, וכמה תפלות עולות לפניך ורוצות לרדת לגבי בעליהם ואינם יכולים לפי שהפתח ננעל בפניהם, בשעה שתגלה [יחודך] הרי כל המסכים והדלתות יהיו נמחים כעב שנא' מחיתי כעב פשעיך וכו', ומיד כל האורות שהיו מוכנים ירדו כלם בבת א', באותו השעה אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי וכו' וכן תרבה השמחה בישראל, שנא' הרבית הגוי לו הגדלת השמחה, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, וע"כ לא ימנעו אורותיך ממנו, אלא חטאינו יהיו נמחים מלפניך ויאמר בנו מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תחי

לע"ל ירושלים תיבנה מכלל כל העולם, ולא בסוד ישראל לבד כמו בזמן הקלקול.

אל אחד יחיד ומיוחד לישועתך אנו מקוים לקשר אורות שלך בקו א'
שבו עתידה להבנות ירושלים דכתיב וקו ינטה על ירושלים, וכן נא' קוה קויתי ה' ויט אלי, וכתיב יקראו לירושלים כסא ה' ונקוו אליה, שהרי כמו שבתקוה נבנית בזמן סתום בהסתר פנין, כך יחודך יתגבר להחזיר כל רעה לטובה, מיד ונקוו אליה כל הגוים, שהרי בזמן אחר בסוד ישראל נבנית ולא נזמנו שם להתתקן ד' כנפות הארץ שהם תלויים בה, ומה גרם זה טומאתה בשוליה וכו', אבל בתקוה זאת תבנה מכלל כל העולם, מיד והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה', לפיכך יאמר באותו הזמן לאחוז בכנפות הארץ וינערו כו', משם והלאה יתמו רשעים מן הארץ וכו', **רבון כל העולמים** הלא ליחודך כל תקותנו באמת, בנה עירך בנין עולם והשב נדחנו תשובת עולמים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תיט

תיקונם של או"ה לע"ל יהיה בסוד ענפי אילן אשר ישראל הם הנוף שלו.

אל אחד יחיד ומיוחד בנו אתה מתפאר, שנא' בנו, ויאמר לי עבדי
אתה ישראל אשר בך אתפאר, שכך אתה רוצה אותנו נוף האילן בעולמך, וא"ה יהיו כמו ענפים מן הנוף הזה, בזמן שיאמר בהם ויעשו כלם

אגודה אחת לעשות רצתך וכו', וכתיב כי אז אהפוך וכו', בתחלה אנו היינו שרשים והענפים, אבל עתה אותנו תשים בנופו של אילן ישראל גוי אחד בארץ, ושבעים ענפים יתפשטו לכל צד אלה לימין ואלה לשמאל שנא' בהם כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים ירש, מיד ביום ההוא יהיה ישראל [שלישיה] לאשור ולמצרים ומלכותך תהיה שולטת בכל העולמים כשתגלה עלינו יחודך, **אאי"ו** ואין זולתך, הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ביחדך מהר עננו, אל תשיבנו ריקם מלפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכ

לע"ל לא יצטרכו ישראל ללמוד חכמה אלה מאלה, כי יהיו כולם מתלבשים ברוח"ק שיצא מן הפה העליון, וישרה עליהם ע"י משיח בסוד ושם עירו פעו.

אל אחד יחיד ומיוחד הופע עלינו בהדר גאונך, באותו שנא' בו ושם עירו פעו שפועה ברוח הקדש, הדר ודאי, שהרי עתה הכל בשבירה ובנפילה, בה אלה המלכים וכו' וימלוך וימת, והרי אדום שולט שהוא גלות אחרון, עד זמן שיאמר בו ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט הר עשו, מלך הדר אדם, שנא' בו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, מיד אשפוך רוחי על כל בשר, וכתיב ונחה עליו רוח ה', פעו ודאי, דכתיב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר, וכל ישראל יהיו מתלבשים ברוח זה שיצא מן הפה שלך, בו כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים וכו', ולא יצטרכו ללמוד חכמה אלה מאלה שהרי כלם ידעו חכמה עליונה ממך, דכתיב וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך, **אי"ו** ליחדך אנו מקוים באמת, זכנו לראות בנועם אמתך, שתגלה יחודך על כל הארץ, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכא

בזמן שסוד האחוריים שולטים בעולם אין הכבוד מאיר בישראל, ואז ראשם של ישראל, שהוא כלי אל הכבוד, נשפל. אבל בהגיע זמן שליטת הפנים מיד יאיר הכבוד בישראל ומיד ידום ראשם.

אל אחד יחיד ומיוחד האר פניך ונושעה, שעד שאחורים שלטו אלהים אחרים נמצאו בעולם, וכבוד שלך שהוא ד' דאחד בד' אותיות של כבוד לא היה מאיר בישראל. אבל בשעה שפנים שלך יאירו

יאמר בישראל ונגד זקניו כבוד, באותו הזמן לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, אלא בשעה שכבוד ישלוט יאמר בו וכבודי לאחר לא אתן, וזה ד' של אחד גדולה, בו גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון. **רבון כל העולמים** הרי ראשנו שפל בעבור כבוד זה שאינו מתגלה בעולם, וראשנו שהוא כלי לגביו, כיון שאין כבוד דכתיב גלה כבוד מישראל הרי הראש נשפל, ובשעה שכבוד יחזור גם הראש ירום לגביו דכתיב ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי, **רבון כל העולמים** כמו שבשפלתנו אנו מקוים לאמתת יחודך, כן ביחודך תגביה ראשנו, ולא נבוש לעד, אי"ו עננו כי אין זולתך, ה' **אל תאחר לישועתך קויתי ה'.**

תכב

שתי רוחות הכין ה' מבראשית, האחת היא המקיימת את ישראל בגלות בין הקליפות. והשניה היא המזומנת לתקן את ישראל ואת כל העולמות בסוד היחוד להתקשר במלכם. כבר צפוי שבסוף הגלות תכלה הרוח המקיימת בטרם תתגלה הרוח המתקנת, ולכן בעת ההיא עת צרה היא ליעקב, וישראל מבקשים מלפניו ית' לחדש בקרבם הרוח שהוכן לעטר בו למשיח ולטהרם על ידו מכל עונותיהם.

אל אחד יחיד ומיוחד מהר עננו ה' כלתה רוחנו, שנא' בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים, וכמה מצולות הם בתוך המים מדריגות אחר מדריגות שנפשנו ירדה בהם, וזה רוח עומדת למעלה על פני המים, ועכ"ז איזה הארה ממנו מגיע גם למדריגות התחתונות, אבל (סוף) [בסוף] הכל רוח זה אינו מגיע עוד, כלתה רוחי ודאי, וזה זמן שנא' בו ועת צרה היא ליעקב, ולפיכך לא תעזוב אותנו, שלא יאמר בנו ונמשלתי עם יורדי בור, אלא ורוח נכון חדש בקרבי, חדש דייקא, כיון שהראשון כבר נגמר עתה תחדש לנו רוח עליון, שנא' בו ונחה עליו רוח ה' רוח וכו', [ובו] תטהר כל עונותינו כמו שנא' ורוח עברה ותטהרם, וזה רוח שיצא מלפני יחודך לתקן בו כל העולמות ביחוד אחד, ובסוף הכל יהיה נקשר בישראל שהוא רוח א' להם, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, **אי"ו** הרי ליחודך כל תקותנו באמת, לא נשוב ריקם מלפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכג

ה' אותיות מנצפ"ך נקראים מישרים, שבהם היחוד מתגלה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה כוונת משרים והם חמש אותיות **מנצפך** שהם כפולים לימין ולשמאל, ואינם אותיות משונות הימין מן השמאל, אלא הכל א', להראות שהחסד והדין ביחוד א' אתה פועל,

וכשיחודך יתגלה אז יראה שהכל א' ודאי, ואין חילוק בין זה לזה, אלא אני ה' לא שניתי. **רבון כל העולמים** יחודך תגלה לנו לעשותינו גוי אחד בארץ ממש, אעפ"י שאנו לימין ולשמאל שהם יהודה ויוסף, משפט וצדקה, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית ודאי, שכן יחוד שלך מתגלה למעלה באותיות **מנצפך** אלה, וחיבור מתחבר של שני עולמות משפט וצדקה, וכן חיבור זה יעשה למטה בשני משיחין, וכל ישראל בהם והיו לאחדים בידך ודאי, שה' אותיות **מנצפך** הם ה' אצבעות, ה' נגד ה' נעשים כלם אחד בידך, יד א'. **רבון כל העולמים** כמו שאנו מקוים ליחודך, כן באמתך עננו, ולא נשוב ריקם מלפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכד

בשעה שהיחוד שולט בעולם, קול המונה של רומי משתתק.

אל אחד יחיד ומיוחד תן **כבוד** לשמך שהם **ל"ב אלהים** שבראת עולמך, ולפי שהם מתפרשים לשני צדדין ימין ושמאל שבהם נא' לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, והם **לב לב, ס"ד, דין,** שהעולם נברא בדין, ובאותו הזמן שהשמאל שולט, הרי נא' וכסילים מרים קלון, שהוא היפך כבוד קלון, אבל ל"ב עליון יורד מלפניך חה שנא' בו לב טהור ברא לי אלהים שהוא ל"ב א', מצד א' שהיא יוו, שהם ל"ב, בזמן שזה יורד מצד היחוד שלך, הרי הכל מתחבר ונעשה לב א' ודך א', ומה שהיה ס"ד שהוא דין, שמצד זה אדידים משברי ים, וכתיב וכסילים מרים קלון שהיא המונה של רומי שנא' בו אל תשכח קול צוררך שאון קמיך עולה תמיד, אבל בשעה שיחוד שלך שולט נא' בו וה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ שהרי קול כסיל נשתק. **רבון כל העולמים** תן לשמך כבוד ביחודך, כמו שאנו מקוים לך באמת, ולשון כל מסטין תאלם, תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק, מתוחלתנו לא נבוש, שאתה אחד ואין זולתך, **לישועתך קויתי ה'.**

כהת

תהו ובהו שנתקיימו מבראשית בני אדם הולכים אחריהם, ואת אור האמת אינם מחשיבים בלבם. שתהו ובהו משמשים בגילוי, והנראה לעינים העינים מקרבים אותו אל הלב. אבל אור האמת שנתכסה מן העינים מתקשה למצוא לו דרך אל הלב.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי תוהו ובוהו לא נסתלק מן העולם עד שתעביר אותו לגמרי, בזמן שיהיה שבת מנוחה לחי עולמים,

וכתיב לא תוהו בראה לשבת יצרה, אבל עכשיו, הרי תוהו ובוהו שעומד בתחלה גורם לבני אדם ללכת אחריו, ואינם רוצים אור אמתך, אלא כי אחרי התוהו אשר לא יועילו, וכן נאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שהרי אמת שלך נעלם הוא, ותוהו ובוהו עומד לנגד העינים של בני אדם, וכמו שרואים בו כך הלב נמשך אחרי העין, ואור שלך אינו מגיע אל לבנו, שנלך בדרך ישרה לפניך, אלא שתעביר עינינו שלא להביט ולהסתכל בתוהו ובוהו הזה, ונלך בדרכיך באמת, העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני, אי"ו אתה חי כל החיים, גלה לנו אורך ונחיה באמתך, ה' אל תאחר, שהרי ליחודך כל תקותינו באמת ובאמונה, **לישועתך קויתי ה'.**

תכו

פשטי התורה תלויים בשם אלהים שהוא שורש הכינויים, ורזי התורה תלויים בשם הוי"ה ב"ה. הצר המחרף אותנו בגלות, היינו מפני שאין רזי התורה נגלים בגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי משפטים טובים נתת לנו מצד הטוב שהוא צדיק חי עולמים, והוא **אהוה** שרע אינו שולט שם, שהיא ערלה שמכסה על ברית, והיא חרפה כמו שנא' לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו, אבל מי שמתדבק בטוב שלך חרפה זו צריך להתרחק ממנו, מהו טוב סודות התורה שלא נתת לא"ה, שנא' בהם ומשפטים בל ידעום, ואנחנו שאנחנו דבקים בך, באמונת סודותיך, העבר חרפה זו ממנו, העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך טובים, ולא יהיה עוד צר מחרף אותנו, שנא' בו עד מתי אלהים יחרף צר, שהרי פשטי התורה הם תלוים בשם **אלהים** שהוא **כנוי** לבוש, אבל רזי התורה תלוים בשם **יהוה** ב"ה, שבו סוד ה' ליריאיו, ולפיכך אנחנו נקוה לך תמיד, שתסיר ממנו חרפה זו ולא נבוש, כמו שיחודך תקותינו באמת, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

תכז

מתחילת אצילות העולמות העלים ה' יח' את שלמותו כדי לגלותו בסוף. ובהיגלותו יוודע שבו יח' כבר מראשיתו של עולם היה הכל שלם ומתוקן.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי לפניך הכל גלוי וידוע שאתה מגיד מראשית אחרית שנא' בו טוב אחרית דבר מראשיתו, שזה רצית להראות לבניך, שאתה שלם בכל שלימות, ושלימותך העלמת כדי

לגלות להם בסוף הכל ויודע שכך הכל מתוקן בך מתחלה, ואחרית דבר שהוא טוב כך היה מתחלה, מראשית[ו] ודאי, (ולא) [ולנו] גלית ידיעת יחודך לדעת שכל רע חוזר לטוב, שכמו שאתה שלם בראשונה, כן תשלים הכל באחריתה. **רבון כל העולמים** הרי כבודך תיקר בנו לדעת שליחודך אמת, כמו שנא' אני ה' לא שניתי, ואין מכשול בשלימות אמונתך, שליחודך אנו מקוים באמת ובו נושעה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכח

טעותם של בני אדם שסבורים שהצלחתם בעולם מסורה בידיהם, מקודו בשכחת התורה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי בסתר פניך כל רע וכל צרה שנא' בו ישת חשך סתרו, וכתיב הסתרת פניך הייתי נבהל, ולפי שנתעלמת בסוף הגלות, (ש)הרי כל בני אדם חשבו להיות שולטים בעולם ועושים בכחם עושר וכבוד, והרי כמו שנתעלמת מידיעתם, כן ניטל מהם כל אור, ותורה נשתכחה מהם וכמה צרות נתרבו עליהם, שנא' בו ועת צרה היא ליעקב, והרי אנו יודעים יחודך באמונה, ואינו רחוק ממנו אמתת יחודך שנגלית לנו ללכת בדרך ישרה לפניך, שהרי תיקונה של השכינה (מגאולתם) [וגאולתם] של ישראל, לא יהיה אלא מצד יחודך, ולכן אמרת ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד, ועתה לא תשליט עלינו עת צרה, אלא תתקרב לנו, שכמו שגילית לנו ידיעותיך, כן תגלה לנו אורך וברכותיך שאנו מקוים ליחודך באמת, ובאמתת יחודך תעננו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תכט

בשעה שהחשך עובר בעולם מצד אחד לצד אחר, עד אשר יצא ממנה לגמרי, כח היחוד הוא מסתור לחוסים בו.

אל אחד יחיד ומיוחד אם חושך עובר על העולם שנא' בו חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, שכן אתה רוצה שיעבור מצד אחד לצד אחר בעולם השפל הזה, עד שיצא ממנו לגמרי, ונא' בו כלה ענן וילך, וילך דייקא, וכן אמרת חיצי אכלה בם, הרי יש לנו מסתור להסתר בו, כח יחודך, בו בצל כנפיך אחסה עד יעבור הוות, ולא (ימשיך) [יחשיך] עלינו חשך זה, אלא כי אשב בחשך ה' אור לי, שזה כחה של תקוה שנא' והבוטח בה' חסד יסובבנו,

חננו ה' חננו כי בך חסיה נפשנו, כמו שאנו רוצים להסתר בצל אמונתך כן תעננו, ובאמונתך תסתירנו, כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה, שאתה פועל עם כל בני אדם בדרך שהוא רוצה, והואיל ואנו רוצים להסתר בך, כך תסתירנו, כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, ומתקותינו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תל

ביהמ"ק נבנה בשתי ידים, יד ימין סודו הוי"ה, יד שמאל סודו אדנ"י. ואעפ"י שבחורבנו נסתלקה יד ימין, יד שמאל עדיין היא קיימת, ולכן ביהמ"ק גם בחורבנו בקדושתו הוא עומד, והיינו מצד אדנ"י שהארתו קיימת תמיד.

אל אחד יחיד ומיוחד כסא כבודך בנית בשתי ידים וזה בה"מ שנא' בו כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו, ושתי ידים הם **יהוה אדני** שנא' בהם אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, שמנה אותיות, י' בראש י' בסוף, וזה כ"ח, כ"ח פרקים בשתי ידים אלה, ובשעה שנחרב הבית יד ימין מסתלק ויד שמאל נשאר, ומצד יד שמאל נא' בבה"מ והשימותי את מקדשכם, הרי הם בקדושתם אפי' כשהם שוממים, ולפי שנשאר שמאל לבדה, כמה צרות נתעוררו על ישראל, ובסוף הכל ואשיבה ידי עליך, וחה וילכו בלא **כח** לפני רודף, עד שתעורר יחודך לחבר שני ידים אלה, ויאמר בו נכון כסאך **מאז** מעולם, כבראשונה שהם שמנה אותיות **יאהדונהי** מיד והיו לאחדים בידך, עד שהיתה יד א' כסא לא נשלם, אלא כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק, וכשתשיב יד ימין להתחבר בו, יאמר באותו הזמן ועתה יגדל נא **כח אדני** וזה **היכל**, מקדש אדנ' כוננו **ידיך**, ויהיה נשלם כסא בא' שהוא יחוד שלך, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך ובימינך תנהלנו, דכתיב והבוטח בה' חסד יסובבנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלא

נשמותיהם של ישראל אינם מתישבות בגופיהם אלא ע"י אוד החיים הנמשך להם מצד חסדו ויחודו ית'.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך הקדוש **יוד הי ויו הי** בו נא' עולם חסד יבנה שהוא ר"ת ח"י, שהרי **בחסד** אתה מחיה כל החיים שאתה מכלכל חיים בחסד, וכן נא' ואתה מחיה את כלם, והרי נשמותינו אינם מיושבות בגופינו עד שתוריד לנו אור החיים מלפניך, שנא' בו כי טוב חסדך

מחיים, וכן אנחנו מוסרים נר"ן לפניך ואומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, שתתן לנו חיים אלה שנא' כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי, שהרי בשעה שאין הנשמה מתישבת בגוף, ודאי הגוף ההוא חשוב כמת, וזהו מי שיסורין שולטים בגופו, שהם לילית וכל כת שלה, שאינם שולטים אלא במקום שהנשמה נסתלקה, שאינה מתישבת שם, והרי זה מה שממתין ס"מ הרשע, שנא' בו צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, אבל אתה אי"ו ביחודך תתן לנו חיים, מיד יאמר בנו ה' לא יעזבנו בידו, שהרי אנו בוטחים ביחודך באמת, ונא' והבוטח בה' חסד יסובבנו, חסד תתן לנו למען שמך, ותחיינו לפניך, אי"ו ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלב

ביהמ"ק שמתחילה נבנה מצד מט"ט בסוד ו' שבשם ולכן שלטו בו כמה קלקולים, לע"ל ישוב ויבנה מצד אצילות בסוד י' שבשם, ולפיכך משם ואילך לא יחרב עוד.

אל אחד יחיד ומיוחד תרום כסאך על ראש ההרים, שכן נא' נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים, שבתחלה נבנה מצד **וה** של השם ושלטו י"א ארורים, שנא' בהם אי לך ארץ שמלכך נער, וזה מט"ט, ו' שבשם, מטה שהפכו אותו לנחש, וכן בה"מ נא' בו על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו, שהרי נהפך לנחש ממש ליטול משם מי שלא היה ראוי, אבל לע"ל תהיה בונה אותו מצד י' ולא מצד ו', נכון יהיה ודאי, מצד אצילות בו לא יגורך רע, ולפיכך לא יהיה נחרב עוד, אלא ראש ההרים זה חכמה, שבה כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים וכו' לפיכך לא ירעו ולא ישחיתו, **רבון כל העולמים** לחכמתך אנו מצפים שתתן לנו ידיעה אמיתית בסודותיך, מיד יאמר בשכינה וראיתיה לזכור ברית עולם, בקישוטי סודות תורתך שיאירו בה לתיקון שלם, למען יחודך באמת שאנו מקוים לך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלג

תלמוד בבלי עומד בקדושה נגד מגדל בבל שבס"א ומכניעו, ולכן כשנתחזקה הס"א בקטרוגה ליטול תלמוד בבלי מישראל, הקדים ה' רפואה למכתם ותאיר להם בדרך נסתר והתקין להם האלפסי במקום הגמרא הבבלית. ובדרך זו מסתתר אור הקדושה מעיני הס"א, תדע שהרי לא החכר באלפסי שמו של אותו רשע.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מגדל רע שהוא מגדל בבל שאוירו משכח, וכמה טומאה משם מתפשטת לטמא ישראל, ואתה רצית

בשליטת יחודך, לעשות שם במקום ההוא מגדל אחר לנגדו שהוא מגדל דוד, וזה גמרא בבלית, שבה **בבל** נעשה לב, **לבב**, שבו שמני כחותם על לבך כי עזה כמות אהבה, וזה ד' של יהודה שהיתה דלה ונא' בה דלותי ולי יהושיע, וזה **בוכו** ברכה וחסד כח ומשפט כמנין **לבב**, משם ניתן חכמה לכל ישראל, כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, ורומי עיר חייבת שם מגדל בבל שולט, ואינם מניחים לישראל להיות עוסקים בגמרא שהיא מגדל עז, ועכ"ז אתה רואה ושותק, שנא' בך אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע, שהואיל והס"א רוצה ליטול מישראל כח שלהם, אתה מחזיק אותה בדרך נסתר, ומתתקן יותר, כגון שיתא סדרי שכך נסתדר לתקן (כגון) למעלה, עד שתגלה אורך לאותו שנא' בו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, **יעקב קפ"ב** כמנין **אלפסי** שנתת להם כדי להסתיר מעיני הס"א, עד שתושיע להם ויודע יחודך, שאתה שולט בכל העולמות, ואין שום א' רואה אלא מה שאתה נותן רשות ליראות, וס"א שלא נתת לה לדעת סתר סודותיך חשבה שהרי אין זה כמו זה, שהרי סלקת ממנו שמו של אותו הרשע, אלא ושם רשעים ירקב, שכן אתה רוצה לתקן בדרך אחר, ובית טמא של הרשע ההוא היה מתחזק בעבור זה עד שתפיל אותו באבן דלא בידין, א' שניטלה ממקום עליון יחוד שלך להעביר רשעים אלה מן העולם, באותו הזמן ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, זה לבב שנתקן ונעשה לב אחד. **אי"ו** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה יחודך לעמך ותתקן בשמך אורחותם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלד

ב' משיחין הסגורים בגלות במסגר של עניות תודה מסט' דאות ד', לע"ל יצאו משם בהיגלות אות ג' סוד המלאך הגואל, שכחת החסד הנמשך בו דהייתו אור סודות התודה, יתקן לאות ד' לצאת היא והמשיחין התלויים בה מסיתום הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שני משיחין סגורים במסגר שנא' בו הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, והיא **דלת**, דלות ועניות שהוא דלת סגור בפניהם, שא"א להם לצאת, בזמן שג' תתעורר לגבם, וזה מלאך הגואל, גומל (ל)חסדים טובים שהם חסדי דוד הנאמנים, לתקן אותה הדלת בחסד, שהיתה סתומה בדין קשה, ובמה תתקן אלא בסודות התורה, וזה ויגד לכם את בריתו, גימל דלת רזא דחכמתא ברית צדיק חי עולמים, **יגל פזק, יגלה פדיון זרע קדושים**, מיד **דלת** יעשה **תלד**

להוליד אותם כראוי, שיאמר בהם בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר, וזה כי תגמול עלי בזמן שג' יאיר לדלת, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, לחבר חיבור זה **גימל דלת**, י' יחוד באמצע, וזה **גיד** שהוא **טוב**, ועוד שני יודין אני ראשון ואני אחרון וכו', בהם ופי **יגיד** תהלתך, עם זו יצרתי לי תהלתי וכו' עננו באמתת יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלה

ישראל העומדים באמונת יחדו ית' בעוה"ז, לע"ל יאירו אותיות שם קדשו ית' על פניהם ממש, ויקויים בהם וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

אל אחד יחיד ומיוחד גלה לנו כבודך שהוא כבוד חכמים ינחלו מצד חכמה עליונה, בה חכמת אדם תאיר פניו, והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, שכן יהיו מאירים אותיות שם קדשך ב"ה על פנינו, שאנו מיחדים אותו מברכים אותו, עונים **אמן** שהוא **יאהדונהי** יחוד שלם, בו פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, שאנו עומדים באמונת יחודך באמת, ויאמר בנו וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, וא"ה אין בהם אמונה, באותו הזמן תמורת כבוד קלון ינתן להם, דכתיב מלא פניהם קלון ס"ת אמן, לפי שלא עמדו באמונתך, **רבון כל העולמים** האר עלינו אורך, שאתה אחד ואין זולתך, וליחודך אנו מקוים תמיד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלו

אעפ"י שבגלות ישראל עומדים במקום שליטת דינא קשיא, שמטבעו אין מימי התורה מתפשטים שם, בבח יחודו ית' אורו מאיר גם בתוך סיתום הגלות להראות שהוא שולט על הכל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה הפותח במדבר מים במקום שצמאון שולט שהיא לילית שפחה רעה, הבור ריק ודאי, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, חה מקום נחש שרף ועקרב, אבל יחוד שלך ששולט על הכל, נא' בו פתח צור ויזובו מים, צור (דיקא) [דינא] קשיא, אתה פותח אותו שהוא **פתח** וזה אות אמת, להראות אמתך שהוא שולט על הכל, ואין יוצא מרצונך, אעפ"י שאנו עתה בארץ ציה, צמאון אשר אין בו מים ודאי, יחוד שלך יפתח לנו שערי ברכותיך, ויקויים בנו ההפכי הצור אגם מים,

חלמיש למעינו מים, אי"ו בך בטחנו ולא נבוש לעד, כל תקותנו ביחודך באמת, הושיענו באמתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלז

בסיבת הע"ר המעורבים בישראל אין הברכה שורה על ישראל. לע"ל כאשר יעביר ה' כל הסיגים מן העולם בכח שם ס"ג מיד ישוב וישרה על ישראל ויברכם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי ע"ר פסולת מעורב באוכל שהם ישראל, ובעבודם אין הברכה שורה על ישראל, שאתה טהור עינים מראות ברע, וכתיב לא יגורך רע, הרי שמך הקדוש **יוד הי ואו הי** זה עומד לכלות כל **גסי** הרוח מישראל, שנא' בהם ואסיר מקרבך עליזי גאותך, בג' יודים שבהם אני ראשון וכו' אחד ודאי, וס"מ שהוא אל אחר שרוצה להתגאות נגד זה אתה משפיל גאים, תקיים בו גאות רשע תשפילנו, מיד כל אותם סיגים הרי בשם זה יהיו אובדים מן העולם, דכתיב סיגים השבת כל רשעי ארץ, משם והלאה ישראל שהם כסף צרוף יהיו ראוים להשתמש בהם, ודברך ינתן בהם, דכתיב אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף כו', שכן נא' אשפוך רוחי על כל בשר ונבאו וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך ובאורך תאיר חשכנו, ה' אל תאחר. **לישועתך קויתי ה'.**

תלח

ענין הברכה ותיקוניה, וענין אברהם שהיה ראשון לקחת אותה.

אל אחד יחיד ומיוחד מבורך שמך בפי עמך בה' ששמת בפיהם שהיא השכינה, בה ה' מוצאות הפה לכ"ב אותיות כלולים בהם, בשעה שעולים לפניך ד' עולמות מתרועשים והקול נכלל בד' אותיות שמך הקדוש ושולט על הכל, כלל כל זה **ברכה**, שם **ה'**, שם **ו'**, שם **כ"ב**, לתקן תיקון שלם בכל העולמות, ואברהם נטל זה מתחלה שנא' בו והיה ברכה, ויעקב נכלל כגון זה דכתיב ויתן לך את ברכת אברהם, וישראל אחריו, **זה** הקול קול יעקב, **רבון כל העולמים** כמו שאנו מברכים שמך כן אתה תברכנו בברכותיך, שנא' בה ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה, כמו שאנו מקוים ליחודך באמת, כן ביחודך תברכנו, באמת שנתת ליעקב תמימך, דכתיב תתן אמת ליעקב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תלט

נשמות ישראל בהיותם בעוה"ז נקראים שוכני עפר, מפני גופם העשוי עפר, שהם שוכנים בתוכו. ובסיבת עפר הגוף גם עיני הנשמה סתומות מלהביט פלאות בתורה. רק בהיגלות ט"ל אורות של שם יו"ד ה"א וא"ו, באורם יראו אור בתורתו ית' ומתוכה ישכילו ללכת בדרכיו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרעיף עלינו טל משמים שמשם נתת לנו תורתך, (אבל) [שהרי] עיני אדם הם סתומים עד שירד אור מלפניך, שנא' בו הקיצו ורננו שוכני עפר, שהוא עפר הגוף שנא' בו כי עפר אתה, ששם נחש מקנן דכתיב ונחש עפר לחמו, וזה גורם לנשמה שתהיה אסורה בגוף, והיא ישינה שעיניה סתומים שלא לראות אור תורתך, אבל בשעה שטל זה ירד עליה שהוא **יוד הא ואו, טל** אורות טליך, מיד הקיצו ורננו, ורואים אור תורתך ללכת בדרכיך באמת, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים, טל זה תתן לנו שהוא **יהוה אחד**, טל אורות ודאי, א' אור, א' דאנכי, בו ותורה אור, תתן לנו אמתך, ומתקותינו נשמח, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמ

יעקב בעמדו בסוד אל"ף על י"ב שבטי י"ה המשיך אור היחוד להתגלות בעולם. בשעה שחרב ביהמ"ק נסתלק אל"ף זה מישראל, ובסילוקו נשארו שה פזורה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יעקב תמימך שבו גילית יחודך בעולם בי"ב שבטים שהם שבטי **יה** ויעקב **א'** על גביהם להשתלם בו אחד, וזה **איה**, מיד השכינה עולה עד א"ס ועד א"ת שנא' בה איה מקום כבודו להעריצו, ובשעה שחרב הבית א' זאת נסתלקה מישראל ולפיכך נעשו שה פזורה, והשכינה אינה יכולה להשתלם על ידם לכל צד כראוי, והם קוראים שמע ישראל וכו' ועכ"ז אז יקראוני ולא אענה, ויעקב רוצה להתגלות עליהם, ואין מניחים אותו, דכתיב ועת צרה היא ליעקב, וישראל צועקים **איה** חסדיך הראשונים ה', **רבון כל העולמים** מטה שבחרת שלימה לא תמאס, ותחזיר אב על בניו, מיד תסתלק השכינה מכל הצדדין ומלכותך תהיה שלימה על כל העולם, אי"ו ליחודך אנו מקוים באמת, באמתך תעננו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

אמת

ג' עולמות בי"ע, בזמן שהס"א מתגבר בהם, הם בסוד עבים להעלים אור יחודו ית', ואמת אינו מתגלה בהם, אבל בזמן שיתפשטו ג' יודי"ן דס"ג בג' עלמין בי"ע לתקנם, אז תידחה הס"א מהם ויזדככו לספר כבודו ית' בסוד השמים מספרים כבוד אל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה ראשון ואתה אחרון ומבלעדיך אין אלהים, וג' אדם אתה מקשר להתתקן ביחודך, שהם אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה, שהם חתומים בחותם שלך **אמת**, ועד שאמת אינו מתגלה בעולם, בריאה יצירה ועשיה נעשה עבי שחקים שנא' כהם עבים סתר לו ולא יראה, וזה איכה יעיב באפו אדני את בת ציון, אף של נחש זוהמא דחויא שמחשכת העולמות האלה שיחודך (אינה) [אינו] מתגלה בהם, אבל בשעה שתגלה יחודך, מיד יאמר בהם השמים מספרים כבוד אל, **אל** דס"ג בג' יודין שמעידים על יחודך, לתקן בהם ג' אדם, שהם א' ומיד יאמר בהם יום ליום יביע **אומר**, באותו הזמן ה' יתן **אומר** שהוא אור מים רקיע, דכתיב בו ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, הושיענו באמתך, ואמתך תגלה לנו, אי"ו ואין זולתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמב

כשם שאיברי הגוף אינם מתנועעים לעשות מעשיהם אלא ע"י הנשמה העומדת בתוכם, כן כל העולמות אינם מתנהגים כל א' עפ"י דרכו אלא בכח היחוד המתפשט בתוכם, וכשם שהנשמה לפעמים מכרחת הגוף לעשות רצונה ואז הגוף נמשך אחריה, כן לפעמים היחוד מתנשא לשלוט, ואז כל העולמות נמשכים אחריו לעשות רצונו.

אל אחד יחיד ומיוחד מיחודך הוצאת כל העולמות, בכמה מדריגות מתפשטי' לימין שמאל ואמצע, וזה אדם שנכלל כן בג' קוים אלה, **יה"ו** הם ימין שמאל ואמצע, ה' אחרונה כלל הגוף דמות שלם, ובתוך כל זה יש נשמה ששולטת על כלם, והיא נשמת חיים לדעת שכל האיברים אינם מתנועעים אלא מן הנשמה, וכן כל העולמות וכל המדריגות כלם אעפ"י שמתפרשים לכמה צדדים (אינה) [אינם] מתנהגים אלא מנשמה אחת, יחודך שעומדת בתוכם, ולפיכך יחודך שולט על הכל, כמו שהנשמה שולטת על הגוף, ולפעמים שהנשמה מכרחת הגוף לעשות כרצונה ואז הגוף נמשך אחריה, כן אתה שולט ביחודך וכל המדריגות מתנהגות כרצונך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, תשלוט נא ביחודך להקדיש שמך על בריותיך, ונשמח בישועתך ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמג

אדנ"י שפודו היכ"ל עומד על ד' חיות. בשנשמות ישראל מתוקנים, היכל זה מתנשא על החיות, ושם הוי"ה מתפשט בהיכל וע"י מאיר בישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד שם קדשך מאיר על כסאו ד' חיות סובבים אותו, ושמך הקדוש מאיר בהם, י' באריה, ה' בשור, ו' בנשר, ה' באדם כלל כלם, וישראל למטה שד' פנים אלה מתפרשים בהם, שהם אנשי חיל, יראי אלהים, אנשי אמת, שונאי בצע, מיד שמך הקדוש מתיחד בהם, ובה"מ הוא כסא, חה **היכל אדני** שעומד על ד' חיות אלה, מיד שמך הקדוש **יהוה** ב"ה יורד בהיכל זה ומאיר בישראל, בשעה שהיכל עומד עליהם רם ונשא נקרא, שהוא נשא מנשמותיהם של ישראל, אבל כסא נושא את נושאיו אתה נושא הכל, דכתיב ומתחת זרועות עולם, שהרי בשמך בראת הכל, ובשמך אתה נושא הכל דכתיב אני עשיתי ואני אשא, **רבון כל העולמים** תקן בניך שהם חיות הנושאים כסאך עליהם, ושמך הקדוש יאיר בהם, ויאמר בהם וראו כל עמי הארץ וכו', כמו שליחודך אנו מקוים באמת, כן באמתת יחודך תעננו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמד

עיין הרינה העולה מישראל בר' תיבות של שמע ישראל וכו'.

אל אחד יחיד ומיוחד חיות קדשך נושאים **ונה** לפניך, ברנ"ו כנפים שלהם, ושבע שמות מאירים בהם, כללם מ"ב אותיות, בהם אבא **בם** אדה יה, והם מ"ב תיבות שבפרשה ראשונה של ק"ש, שכן רנה זאת עולה מישראל בתיקון שלם כראוי בששה תיבות של היחד שמע ישראל וכו', וכן ניגונם של החיות עולה בשש ויורד בשש, עולה בשש בשמע ישראל, יורד בשש בשכמל"ו, מ"ב מסתדרים אח"כ, כלל שבע קולות של הניגון והם מ"ב, ואהבת וכו', והרנה הזאת מוכתרת לפניך מכל הרנה של החיות, ושבע שמות שם יש ו' אותיות לכל א', בהם עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, (זו,) זו ביחד שלך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו יחודך ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמה

אין אחיזת הס"א אלא במקום שיש פירוד, לכן כאשר מימי שפעו יתפשטו בארץ ויתבטל הפירוד שבה, לא תוכל עוד חס"א לקטרג וכל רע חחד לטוב.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה טהור בכל מיני טהרה, שהרי הס"א אינה יכולה לקרב לגבך כלל, במקום שיש פירוד ס"א נמצאת שם

דכתיב ונרגן מפריד אלוף אבל במקום שאין שם קיצוץ ופירוד, מי יוכל להפריד, דכתיב לא יגורך רע, לטהרתך אנו ממתינים, שבה וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וכו' בזמן שיאמר בו והיה ה' למלך וכו' ושמו אחד, שבמקום שמים אלה ימצאו לא תוכל הס"א לקטרג כלל אלא כל רע יחזור לטוב דכתיב לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי וכו', **רבון כל העולמים** טהרה זו אנו מצפים מלפניך שלא תוכל הס"א להתקרב לנו, כמו שאנו נשענים ביחודך ומקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תום

כאשר ירדה השכינה בגלות בין הקליפות, הוצרכה להתלבש באש הגבורות לשמור עליה מטומאת הקליפות, כי אש זה אינו מקבל טומאה. ועכ"ז אין בכח הגבורות הללו לשרוף את הקליפות, כי טרם נשלם זמן הגלות, וכשישתלם ישרוף אותן.

אל אחד יחיד ומיוחד יהי רצון שלך לעורר רחמים לגבי אותה שעומדת באש שנא' בה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר, שלפי שירדה בתוך הקליפות, שהם שני שמעיקים לה בקוצים שנא' בהם כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות, הוצרכה היא להתלבש באש זה שהוא אש שאין מקבל טומאה, וכן ישראל מרתיחין חלבן ודמן לפניך בגלות, [בכמה] סיגופים ותעניות, וכמה חרפות שהם סובלים בעבור (כל) זה האש אינם מתטמאים כלל, אבל לפי שלא נשלם זמן הגלות לפיכך והסנה איננו אוכל, אבל בשעה שישתלם הרי להבה תלהט רשעים, ובאש זה תבנה בה"מ, שהרי אש זה יהיה כבוד לשכינה ולישראל, ויאמר בהם רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, **רבון כל העולמים** רק ביחודך אנו מתקיימים בגלות בזה האש, וזה מלאך ה' בלבת אש מתוך הסנה, מלאך **יאהדונהי** יחד שלם, ליחודך אנו מקוים להגאל גאולת עולם, עננו באמתך ולא נשוב ריקם מלפניך, ה' אל תאחר **לישועתך קויתי ה'.**

תמז

בהילולת היחד לע"ל, כל מיני תנוקבא יתקיימו ויתתקנו.

אל אחד יחיד ומיוחד עיד החרבה תבנה, שכל הפתחים נסתמו עליה שנא' בהם שומו שמים על זאת, ועטרת דוד היא זאת, בשעה

שהיתה עומדת על ראשו כל האודות העליונים היו מאירים לגבה, דכתיב דשנת בשמן ראשי כוסי רויה, בשעה שנפלה מעל ראשו מיד כל פתחי ברכה נסתמו, דכתיב שומו שמים על זאת דייקא, לפיכך בנינים שלה לא עמדו על קיומם, ונא' בהם ויאבל חיל וחומה יחדיו אומללו, עד שיחודך תגלה לפתוח שערים כבראשונה מיד כל בנינים שלה יתקיימו כראוי, דכתיב ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, **סוכה, כ"ו ס"ה, יהוה אדני, יחוד, רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, **רבון כל העולמים** מבטחוננו לא נבוש בעבור שמך הקדוש שמאיר בנו **יהוה** בתקוה שעולה (לגבה) [לגביו] וכתיב וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קוי, **לישועתך קויתי ה'.**

תמח

ישראל בגלות עומדים בדרגא דבהמה, אך בזמן שיתגלה יחודו ית' בעולם ישתלמו וישובו לדרגא דאדם.

אל אחד יחיד ומיוחד תן שלום לאותם עניי הצאן שהם מצד מלך המשיח שהוא עני ואביון שנא' בו גלתה יהודה מעני, בזמן שעומד בתקפו אדם נקרא, וכשירד למטה נא' בו ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו, מצד זה ישראל הם צאן, והוא נא' בו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה לפיכך שפכו דמם כמים כבהמות שעומדים לשחיטה, ועלו קרבן על (מזבחותיך) [מזבחך] העליון, אבל בשעה שתגלה לנו יחודך יאמר בנו שופך דם האדם באדם דמו ישפך, **דם** נשלם ונעשה **אדם**, מיד ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון, וכתיב ידין בגוים מלא גויות וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת השלימנו בצלם אדם, ונשמח בישועתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תמט

י"ד דשד"י מוחה על השכינה בשליטת הדין. ש' דשד"י – על גילוי הרחמים ושליטת היחד המתגלים עליה.

אל אחד יחיד ומיוחד עננו בתפלתנו וו שכינה, תפלה של יד, יד משדי שבו אף ידי יסדה ארץ וה יד כהה, ובשעה שנתקנת כראוי, נקשרת למעלה בג' ווין שהם ח"י, מיד ארץ נעשית ארץ החיים שהם **אהיה יהוה אהיה**, י"ד וי"ב הרי כ"ו, מיד וראו כל עמי הארץ וכו', וה תפלה שנכללה בד' מדריגות יראה ואהבה קול ודבור, שהם כנגד ד' אותיות של שמך הגדול הגבור והנורא יהוה ב"ה, וח"י זה ח"י עולמים, שהם ג' ווין

להראות בהם שליטתך, בג' קוים שהם חד"ר, וכשמתקשרי' בלם כא' נעשים כלם ש', וזה **ברחמים**, שהרי באותו הזמן רחמים שולטים שנא' בהם וברחמים גדולים אקבצך, ובתחלה ואשיבה ידי עליך י"ד דשדי אח"כ וברחמים גדולים אקבצך, ש' שלו כמנין ברחמים, מיד **שדי** שומר דלים יחדיו, ישראל שהם עניים ואביונים, ונא' בהם מי כעמך ישראל וכו', **רבון כל העולמים** הרי אנו [מקוים] ליחדך באמת, שמרנו למען שמך ותגאלנו בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

תנ

תשובת חסידי ישראל פותחת פתח אל הגאולה. שכיון שבתשובתם הם מעוררים לאימא, אימא מעוררת תשובה בלב כל ישראל, ומשיבה השכינה ממקום גלותה אל ז"א, דל"ת לא"ח דאחד, שה"ס האח שנאמר בו השב תשיבם לאחיך.

אל אחד יחיד ומיוחד קבלנו בתשובה לפניך, שנא' בו ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה', ולשבי פשע דייקא, שהרי במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד, ותשובה אי' עלאה חירות ממלאך המות ומכל מדריגות רעות, וכן ברגע א' עולים עד ראש כל המדריגות בתשובה, מה שא"א לצדיקים גמורים, ובתיקון זה אתה רוצה לתקן ישראל, דכתיב ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו, וכתיב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך, **רבון כל העולמים** הרי אי' עלאה אנו ממשיכים שהיא תשובה, בה ישתלם א', בהם תשיב **ד' לאח'**, וזה מחזיר אבידה לבעלים, שד' נא' בה אבדה האמונה, ודוד כך אמר תעיתי כשה אובד, אי' שהיא תשובה בה השב תשיבם לאחיך, **ד' תשוב לאח'**, וכן כל ישראל יחזרו לגבך, ותשובה שלנו יהיה חשובה לפניך כתשובת כל ישראל, והרי אנו פותחים פתח כחודה של מחט, אתה תפתח לנו פתח גדול שלא יהיה לו קצבה. **רבון כל העולמים** כמו שאנו מקוים ליחודך, באמתת יחודך תעננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

תנא

בת עין רומז על ההשגחה הכללית הנודעת מחיצוניות התורה. וג' גווני הקשת שיתחברו בבת עין בזמן הגאולה רומזים על ההנהגה הפנימית שלפי מעשי האדם בפרט, שהיא הנודעת ע"י רזי התורה ופנימיותה.

אל אחד יחיד ומיוחד ראה בעני עמך בבת עין, שבה עמו אנכי בצרה וזה בלבת אש (בתוך) [מתוך] הסנה, ועד שג' אינם מתחברים עמה שהם ג' גווני הקשת, גאולה לא נמצאת, בשעה שיתקשרו אלה הג' מיד יאמר וראיתיה לזכור ברית עולם, בסודות תורתך שהם סוד מדריגותיך, ומי

שאינו יודע סודות שלך אינו מכיר אלא השגחה בכלל, וזה בת עין, אבל חוקות שלך שהם חוקות שמים וארץ בברית תלוים, דכתיב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי, והם גוזי הקשת חד"ר, לדעת איך אתה מנהג בהם עולמך הכל בתיקון שלם, **רבון כל העולמים** הרי בסודותיך אנו עוסקים, וביחודך אנו מאמינים ומקוים לך באמת, תפתח עיניך עלינו, כלול בכל גוניו לטובה, ותוציאנו מצרה לרוחה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנב

הע"ר שנתערבו בישראל הם שגרמו לשער הנ' להסתלק מן העולם, ובאמרם מי יאכילנו בשר החזירו בשר לשבר. בשעה שיגלה ה' יחודו בעולם יתחברו צדיק וצדק, ויתחדשו נשמות ישראל נקיים מתערובת ע"ר, ואז שבר ישוב בשר ויקויים בהם ותתי לכם לב בשר.

אל אחד יחיד ומיוחד השרה עלינו ברכה ושלום שהם צדיק וצדק, בשעה שמתחברי' ביחד, כל הנשמות מתחדשים שנא' בהם תתחדש כנשר נעורייכי, נשר זו אי' עלאה שמזדמנת שם, שנא' אלהים מושיב יחידים ביתה, וזה תשובה דכתיב בה שובה ישראל עד ה' אלהיך וכו', ה' אלהיך ברכה ושלום בחיבור א', ואי' חידות להוציא הנשמה שהיא אסורה בבית הסוהר שהיא לילית שפחה רעה, וזה בית עבדים וזה שנא' לישראל אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, וזה **מי** שעומד לרפות שבר שנא' בו גדול כים שברך **מי** ירפא לך, וזה **בשר** שנעשה **שבר** בעבור ע"ר, שהם מתאוים ואומרים מי יאכילנו בשר, שגרמו לאותו שער החמשים שיסתלק מן העולם, וזה מי יאכילנו בשר שהם לא היו רוצים אלא מצד הדין שהוא בשר, ובהם נעשה אבן, שבו יאמר לע"ל והסירותי את לב האבן וכו' ותתי לכם לב בשר, וזה ביחוד שלך שיעשה לאותו הלב לב א', מיד ואיש נבוב ילבב שיעשה דידה נאה לשכינה לשלוט בה על ע' אומות שהם ע' ערקין דכבד, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, שמחנו בגילוי יחודך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנג

כשמסתלקת בינה מן הלב, רבות מחשבות סוערות בלב איש, ואיברי הגוף מתנהגים במירוצא וזה מזה, ממי רוח סערה דמסט' דמדה הממרידים. אבל כאשר רוח"ק מנשב בלב, כל האברים מתנהגים אחריו בקשר אחד בסוד מ"ש אל אשר יהיה שם תרוח ללכת ילכו.

אל אחד יחיד ומיוחד תקן לבנו ביחודך שלא יוכלו לשלוט עליו מרה טחול וכבד, שתלוים בג' אלפין של **אהיה אלהים אדני**, שבו

ותרד פלאים וביגה נסתלקה מן הלב, עד שיתעורר אותו שנא' בו ותשליך במצולות ים כל חטאתם, באותו הזמן יהיה לב שולט על כל איברים שבגוף, ורוח סערה שהיה יוצא ממרה, שהיא חרבו של מלאך המות, יאמר בה יקם סערה לדממה ויחשו גליהם, גלים שבלב, שנא' בהם רבות מחשבות בלב איש שהם כגון גלי ים רצים ושבים, באותו הזמן רוח הקדש מנשב בלב, ואחריו מתנהגים כל איברי הגוף שנא' בהם אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת וכו', וכלם בחיבור א', שרוח סערה היה מפריד אותם, שנא' בו רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים, אבל רוח הקדש לא יסבו בלכתם, אלא לחבר את האהל להיות אחד, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תשמחנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנד

פעולת הכליות בדמות האדם היא לטחון את האור המגיע אליהם מן הראש העליון ולחלקו ולפוצצו כל בחינה ממנו למקומה הראוי. ועי"ז יתגלו הנפלאות הסתומות בתורה. אבל משחרב ביהמ"ק ובטלו הטוחנות הנ"ל, אעפ"י שהאורות יורדים מן המוח גם בזמן ההוא, עכ"ז מפני קלקול הכליות אין רואים אותם כל א' במקומו, אלא בכלל אחד סתום.

אל אחד יחיד ומיוחד שני כליות שנתת בנו, שנא' בהם אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי, שהם שחקים שטוחנים מן לצדיקים, מאותו האור שיורד מן הראש העליון שמגיע להם, נטחן בכמה צדדים, מיד נא' בו הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע, וכתיב גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, וכשחרב הבית בטלו הטוחנות כי מעטו, משם והלאה לא נראו עוד נפלאות מן התורה, שהרי אורות אפי' שיורדים מן המוח לא מתפוצצים ולא מתחלקים למקומם כראוי, ואפי' מי שרואה אותם אינו רואה אותם אלא בכלל א', שלא להבחין בהם עד שתגלה יחודך, וזה א' שמתפרשת ביניהם יוו מיד כליות נובעות חכמה, וזה אאלפך חכמה, באותו הזמן כל אור יתגלה לישראל, ויתפרשו כל האורות העליונים לכל הצדדים לתת חכמה לכל ישראל כראוי, **רבון כל העולמים** שמחנו ביחודך, כמו שאנחנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנה

נשמות ישראל נמשכים מן היסוד, ולכן עבדתם לשמור אותו בתחומו שה"ס תחום שבת. אבל המעביר את היסוד שהוא י' מתחומו שהוא ח' גורם לח"י להתהפך לי"ט ואמר בו ואני כמעט נטיו רגלי.

אל אחד יחיד ומיוחד עטרנו באור שכינתך שהיא עטרה בראש צדיק, וישראל הם צדיקים לפי שבאים מן (הסוד) [היסוד] העליון,

ושומרים אותו בתחומו שהוא **יאהדונהי**, אלפים אמה לכל רוח ארבע רוחות, וזה תחום שבת, ושמנה ימים של מילה, וצדיק הוא יסוד, וזה י' סוד שהוא יום השביעי, ומתפרש בי' לשבעים, ועוד תחום שלו ח' וזה חי, בו רב עוד יוסף בני חי, ומי שמעביר אותו מגבולו אפי' כמלא נימא ועושה מי"ח י"ט, נא' בו ואני כמעט נטיו רגלי, כמעט ודאי, ולפיכך אמר דוד ויעלני מבור שאון **מטיט** היון שהוא י"ט, שני יסודות, צדיק עליון צדיק תחתון, וזה אות ברית, אות שבת, זה גבולו לח' ימים וזה ח' אלפים אמה, מי שמעביר עליהם אפי' כמלא נימא, נעשה לו טיט, ועוד חוה י"ט לפי שהוסיפה על ציויו של מקום, בתחלה נא' בה כי היא היתה אם כל **חי**, ואחר שהוסיפה נעשית **חוה**, ותיקון זה במה נתקן אלא קוה קויתי ה' ויט אלי, וזה תוספת מחול על הקדש, שנא' בו ויאמר אדם אך פרי וכו', ביחוד שלך שנא' בו אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו', מיד שכינה תעשה עטרה על ראשו ודאי, וזה אשת חיל עטרת בעלה, וזה חולם יט יט ל"ח, הכל נכלל בחולם, ועולה למעלה, וזה **חיל**, אשת חיל ודאי, **רבון כל העולמים** שמחנו ביחודך כמו שאליו תקותינו באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

תנו

ע"י פגם שנפגם הירך בסוד ותקע כף ירך יעקב נפלה חיצוניות התורה ונתכסו סודותיה. לע"ל בהיגלות יחודו ית' יתגלו סודות התורה גילוי שלם.

אל אחד יחיד ומיוחד תקן רגלינו שהם שני משיחין שתורה עומדת על גביהם, וזה ת"ת גופא דמלכא ולפי שנא' ותקע כף ירך יעקב, וזה מב"י שנא' בו כל היום דוה, כך תורה נפלה לארץ שנא' בה נפלה עטרת ראשנו, וסודות התורה שנא' בהם טוב מלא כף נחת וכו' אלה הם שירדו ואין מי שמחשיב אותם, אלא ותקע כף ירך יעקב, **וירך** זה **יגל פזק**, בו גילוי התורה, שאינו עומד במקומו בעבור (הדג) [הרע] ששולט בעולם, שמחשיך עיניהם של בני אדם ואינם רואים אלא עפר, כגון נחש שנא' בו ונחש עפר לחמו, עד שתגלה יחודך בעולם שבו עשרה עשרה הכף, שהם שני יודין אני ראשון ואני אחרון וכו', בהם אז ידלג כאיל פסח, **אז יאהדונהי**, משם והלאה ותרון לשון אלם, זה לשון לימודים צדיק חי עולמים לדעת (לעוף) [לעות] את יעף דבר, **רבון כל העולמים** יחודך תגלה לנו ותורתך

תשים בלב ישראל, אמת מארץ תצמח, כמו שאנו מקוים לפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנז

סודות התורה הם מזונם של ישראל, והיינו לחם אבידים – שנבלע באברים יען הוא טוב שאין בו רע. וה"ס המוחין, חיי המלך.

אל אחד יחיד ומיוחד ג' מוחין עליונים שהם כנגד אברהם יצחק ויעקב כלל שלהם **טל, יוד הא ואו,** טל אורות טלך, כלולים בתורה, שהיא ותורה אור, וחמשה חומשי תורה הם אורות, טל אורות ודאי, **טל טל** זה **לחם,** לחם מן השמים, שהיא תורה מן השמים וזה מזון לישראל שנא' בהם לחם אבירים אכל איש, לחם שנבלע באיברים, שהם רמ"ח איברים ברמ"ח מ"ע, ועוד לחם אבירים שנבלע באיברים זה טוב שאין בו רע, סודות התורה שהם מצד עץ חיים, שהם המוחין חיי המלך, שעליה אמרו ולא במרכבה ביחיד אא"כ הוא חכם ומבין (בדעתו), [מדעתו,] ויחיד זה **טל** שהוא **יהוה אחד,** וצריך לכלול בו טל אחר, שהם חו"ב ודעת, מיד נעשה **לחם,** שנא' בו לכו לחמו בלחמי, **רבון כל העולמים** לחם זה תן לנו ברוחה דכתיב ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, לחם מצד יחודך, לחם שנבלע באיברים, שנא' בו וכבודי לאחר לא אתן, כמו שליחודך אנו מקוים באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

חתן

ענין המחלוקות שהן לשם שמים, וענין היחוד הכולל ומקשר הכל ביחד אחד.

אל אחד יחיד ומיוחד שמך הקדוש מקשר כל המדריגות, וכן מקשר הכל, ימין בשמאל, ושמאל בימין, דכתיב אריתי מורי עם בשמי אכלתי וכו', וזה אש ומים, מי מחבר אותם, אלא תורה מן השמים, ושם מחלוקות שהם לש"ש, להיות נכללים אלו מאלו, ומיד אחד עליון כולל אותם ומקשר אותם בקשר א', והרי כמה נחלקו ישראל במחלוקות אלה, בזמן שנא' בו עתידים ישראל שלא ימצאו הלכה ברורה בכל מקום, עתה יחודך צריך שיתגלה לכלול אותם ביחוד אחד, מיד ומשתי את עון וכו', אי"ו

ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תעננו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תנט

סוד בעתה אחישנה, „בעתה" היינו מצד השכינה שבה „דיבר הכתוב בהוה". „אחישנה" מצד אימא עלאה שבה „מגיד מראשית אחרית" ולכן אפשר לקצר בה, שכל יום שעתיד להיות כבר נתקן בסט' דאימא, ומוכן להתגלות בעולם בכל עת שיתעורר רצון לפניו, ית', ואעפ"י שלא הגיע עתו הקבוע מצד השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד מהר עננו מצד אותה שנא' בה בעתה אחישנה, וזה אי' עלאה שבה וחש עתידות למו, ששכינה עה"ז בה דבר הכתוב בהוה, אבל אי' עלאה לע"ל, בה נקרא על שם עתיד, ולפי שבה מגיד מראשית אחרית, ולפיכך אפשר לקצר בה, שהרי מצד שלה כל יום שעתיד להיות (עבר) [עובר] נתקן ונזמן ואפשר לגלות אותו, משא"כ מצד השכינה לפי שהכל תלוי(ה) בה בעתה, אבל אי' עלאה, אחישנה, אי"ו אל תאריך עלינו סוף גלותנו, מהר עננו למען שמך, ביחודך תושיענו שאנו מקוים לפניך באמת, ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תס

ראשית ביכורי אדמתך, זה משה ותרין משיחין, תביא בית ה' אלהיך, זה ביהמ"ק. שמשה ותרין משיחין יהיו בסוד האוד היוד ומתקשר בשכינה בביהמ"ק.

אל אחד יחיד ומיוחד מנורה עליונה שהיא השכינה כלולה מז' מדריגות שהם ז' כורתי ברית, הרי אוד תוריד על גבה וזה מלך המשיח, ושני משיחין בהם ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, שהם שני אור כמנין בית, שנא' בהם ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך, מב"ד שנא' בו אף אני בכור אתנהו, מב"י בכור שורו הדר לו, ראשית זה משה שנא' בו וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון, ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך ודאי, וזה בה"מ שנבנה בז' שנים, ואח"כ וכבוד ה' יהיה נראה על הבית, שהם תרין משיחין שחלק מכבודו ליריאיו, זה שכינה שנא' בה ונגד זקניו כבוד, אי"ו עננו ביחודך, ונשמח בישועתך שבאמתך אנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסא

אימתי יתגדל כבודה של השכינה לעומת לילית שפחה רעה, בשעה שיראה לעין כל שהשכינה אפילו בעומק הגלות לא תש כחה מלשמור את עמה את ישראל ולהצילם מיד האומות, ואילו לילית, בבוא עת השכינה לגלות ממשלתה, לא תוכל להציל את האומות – בניה מיד השכינה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי רשעים שנא' בהם נפשי בתוך לבאים אשכבה לוהטים בני אדם, שהם אש לוהט אש דגהינם, והרי תורה עומדת לנגדם, שבעבורה אפי' פושעי ישראל אין אור דגהינם שולטת בהם שהיא לילית שפחה רעה, הרי כנגדה כבוד השכינה תראה, ששכינתך יכלה להציל עמה מיד הרשעה הזאת, ורשעה הזאת לא תציל אומות שלה מיד השכינה, בשעה שיאמר בם להבה תלהט רשעים, אלא ואין מידי מציל, וכן תראה היחוד שלך שאינו משתנה לעולם, אלא חיצי אכלה בהם, ונא' בם בישראל חיצי כלים והם אינם כלים, **רבון כל העולמים** כל תקותנו ליחודך, הראנו אות אמתך ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסב

בהיגלות יחודו ית' לגבי צדיק, מיד צדיק פותח בו שערים.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כמה שנים עברו שהיו צריכים ישראל להגאל מצד צדיק חי עולמים, שהוא אלף הששי, והרי ביום הששי נא' והיה משנה על אשר ילקטו, שכך צדיק נא' בו, כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא, וכיון שלא נגאלו הרי כמה אתה צריך לפרוע להשלים צדיק זה שלא יהיה חסר, דכתיב ויגרע מצדיק עינו, וזה עין העליון שנא' בו בן פורת עלי עין, וכתוב טוב עין הוא יבורך שמצד צדיק יש פריה ורביה, ולפיכך כל אור שתתן לישראל יהיה מתפשט לכמה צדדין, כמו שנא' ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק, וכתיב וירעש כלבנון פריו, **רבון כל העולמים** הרי באמונתך אנו קיימים ומקוים ליחדך באמת, אתה תעורר יחוד זה לגבי צדיק, שכן נא' וצדיק באמונתו יחיה, וזה **אמן יאהדונהי**, שבו צדיק פותח שערים, שבו ופתח ואין סוגר מצד חכמה שהוא פתח, שבה פותח את ידיך, את יודיך, ומשביע לכל חי רצון, שהוא צדיק חי עולמים, באמונתו יחיה ודאי, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסג

ביאור אמרם ז"ל ששמו של הקב"ה נקרא שלום. ענין טל של תחה"מ
שכו עתיד הקב"ה להחיות את הצדיק ממציאותו בסוד אבר מת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי צדיק הוא שלום, וזה שם שלך, שבו ויקרא לו ה' שלום, שהרי בד' אותיות של שמך הקדוש אתה מקרב כל מדרגות קדושתך להיות אחד, וזה ה' **אחד**, שהוא **טל**, שבו אתה עתיד להחיות המתים, וזה צדיק שהוא אבר מת בשעה שנא' כי יפול הנופל ממנו, ובשעה שאתה מקים אותו בטל של תחיית המתים שהוא יחוד, י"ג בריתות שנכרת[ו] במילה, הוא קם מנפילה שלו דכתיב כי שבע יפול צדיק וקם, ומיד נא' בו רב עוד יוסף בני חי, וזה ורב חסד, רב ודאי, ריבוי של חסד שעומד למתק הדינים של מנצפך, מיד נא' לישראל פרו ורבו, וזה **פר** שיוצא מן **ורב חסד**, וחסד מתרבה בעולם, דכתיב אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, הקם צדיק ביחודך, וחסד יהיה מאיר בו, דכתיב והוא יושב פתח האהל כחם היום, וכתיב יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות, והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'**.

תסד

אין שם הוי"ה מאיר אלא במקום שיש מילה, וכל מקום ששם הוי"ה
מאיר, מים הזדונים מתרחקים ממנו, והגוף הנבנה בהארת הוי"ה נאמר בו
וימתקו המים.

אל אחד יחיד ומיוחד הדי תורה שנתת לישראל שהיא עומדת על צדיק, ותורה היא עולם מלא, דכתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, בתורה נברא העולם, מי עולם, אלא ז"א, וזה תורה שהיא תורת אמת, שנא' בו תתן אמת ליעקב, ישראל אשר בך אתפאר, תפארת ישראל ודאי, והכל תלוי ועומד על צדיק, שהוא מילה, וכתיב (ויגד) [מגיד] דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל, מי שאין לו חק אין לו משפט ומים זדונים שולטים על כל העולם, שמצדם והארץ היתה תוהו ובוהו, אבל לישראל מה כתיב ויורהו ה' עץ וימתקו המים, עץ זה שם הקדוש שעולה כמנין עץ, במקום ששם זה עומד מים הזדונים מתרחקים משם, והגוף שנבנה משם נא' בו וימתקו המים, אבל שם **יהוה** אינו מאיר אלא במקום שיש מילה, דכתיב **מי** יעלה **לנו** השמימה, ר"ת **מילה** ס"ת **יהוה**, לפיכך שם שם לו חק ומשפט, שערלה הוא אל אחר, ואותם אומות הטמאים בני אדום,

שהם מאותם שנא' בהם והארץ היתה תוהו ובוהו, זורקים מים טמאים על גבם ומים הזדונים שולטים על גופם, אבל לישראל וישלך אל המים וימתקו המים, מים של הגוף, ומים אחרים אינם מתקרבים שם והכל בעבור המילה, שערלה הוא אל אחר, אבל ו"ה אחד אינו עומד אלא במקום היחוד, וזהו ישראל גוי אחד בארץ, **רבון כל העולמים** ביחודך תשגבנו באמת, כמו שאנו מקוים לפניך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסה

אין כח בצדיק לגאול אלא בכח אימא, שופר גדול, שתופיע עליו. ומפני ז' קולות שעתידים לצאת מצדיק ויתפוצצו לע', יבהלו ע' אומות ויהיו נשברים, ומיד כל השפע יתכנס בשכינה שבה יהיה תשלום גילוי היחוד.

אל אחד יחיד ומיוחד צדיק הוא שופר וז' קולות יוצאים ממנו, וזה שופר קטן, והרי אינו יכול להתתקף עד שיבא שופר גדול שהוא אי' עלאה, (וזה קולות) [וז' הקולות] מתפוצצות לע', להבהיל ע' אומות, ויהיו נשברים מלפניו, דכתיב וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן, מיד ובאו האובדים (בדרך) [בארץ] אשור וכו' וזה יגל יגלה פדיון זרעו, והכל יביא לשכינה, שנא' בה כל הנחלים הולכים אל הים, להשתלם בה אחד, וזה וישתחו לה' בהר הקדש בירושלים, אי"ו גלה לנו שופר גדול ותן כח לצדיק שאותיותיו קטנות באותיות גדולות שהם מאי', באותו הזמן יאמר רב עוד יוסף בני חי, רב ודאי, לפי שאינו נפרד מיעקב, אלא אלה תולדות יעקב יוסף, ומיד כל אור יוצא ממנו ברוחה, **רבון כל העולמים** עננו באמתת יחודך, כמו שאנחנו מקוים לפניך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסו

בזמן שצדיק בתיקונו הרי הוא נהר הממשיך חכמה לישראל, והוא יסוד אל השכינה. אבל בזמן הקלקולים כאשר נהרס בנין היסוד מיד השכינה נופלת. לע"ל בהיתקן היסוד ימשכו בו כמה שמות נפלאים שבהם תיבנה ירושלים בנין עולם, ובה יודע יחודו ית'. וכל זה נמשך מצד אימא שהיא חופה על זו"נ להשלים תיקונם.

אל אחד יחיד ומיוחד בנה עירך בנין עולם, מצד יובל העליון, וזה עולמו של (מצד עולמו של) יובל, נש"ב, מיד אף תכון תבל בל

תמוט, שהרי בזמן אחר מוט התמוטטה ארץ, בעבור צדיק שהוא יסוד שלה שהיה מט לפני רשע, ובשעה שהיסוד נהרס הכל נופל דכתיב זכור ה' לבני אדום את יום וכו' עד היסוד בה, חה יסוד שמשם היתה יוצאה החכמה לישראל, שנא' בה רבתי בדעות, וכנגד זה יאמר בעשו והאבדתי חכמים מאדום, אלא משם תצא חכמה לישראל בנהר שימלא, ויאמר בו ונהר יוצא מעדן מצד צדיק יסוד עולם, וירושלים תבנה בכמה שמות נפלאים, כמו שהיה נבנה המשכן ע"י בצלאל, ויודע בה יחודך לעולם מצד אי' עלאה, שהיא חופה שנא' בה אלהים מושיב יחידים ביתה, וכן על כל כבוד חופה להתקרב ישראל כל א' בבת זוגו, מיד והיה ה' למלך וכו', אי"ו ענגו ביחודך, שלך אנו מקוים באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסז

תפלה שבכח יחודו ידפא ה' את מזבחותיו ההרוסים, שכל זמן שמזבחותיו הרוסים, תיקוני הקרבן והקטורת אינם יכולים לעלות לפניו.

אל אחד יחיד ומיוחד (רפה) [רפא] את מזבחותיך ההרוס, וזה שבינה שהיא מזבח העולה, להעלות שם נפש דוד, שנא' בה היא העולה על מוקדה, והיא מזבח הקטרת להעלות שם כמה תיקונים מתוקים שעולים ביחוד מעמך ישראל, שנא' (בה) [בם] ומתוקים מדבש ונפת צופים, וזה **סמים**, קטרת סמים דקה, באי"ק בכ"ר **מתקו**, וכן נא' בישראל כי קולך ערב ומראך נאוה, אבל לפי שמזבח זה אינו בנוי, הרי תיקונים אלה אינם עולים לגבך, עד שתעורר יחוד שלך להחזיר ע' שמות, שהם בנין של מזבח (ותיקוניו) [ותיקוניו] וזה שמע שם ע', ה' אלהינו ה' אחד, מצד א"א שנא' בו כי אעלה ארוכה לך, ארך אפים ודאי, ומיד תיקונים האלה יהיו מתקרבים לפניך, ותגאל בהם שכינה וישראל, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תרפא מזבחותיך, ועבודתינו תעלה לפניך לרצון, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסח

בזמן הקלקולים רגלי השכינה יורדות מות, אבל בזכות סודות התודה שפעה ושמר בקדושה, ח"ס המטה שנהפך לנחש ואח"כ חזר לבחי' מטה.

אל אחד יחיד ומיוחד תן חיים לעמך ישראל, ויאמר בו במלך המשיח, לא אמות כי אחיה, חה ת' חיים, ות' זו שכינה, שבזמן

אחר נא' רגליה יורדות מות, אבל בסודות תורתך נא' בה וראיתיה לזכור וכו', מיד ויאסוף רגליו אל המטה, וזה **דן דאדני**, שהוא מטה שהיה נהפך לנחש, וחחר למטה, שנא' בה הנה מטתו שלשלמה וכו' מיד ויאסוף רגליו אל המטה, ות' נכללת בחיים, שנא' בה ותחס עליך, **תחס, ת' חיים** ודאי, מיד חיים עד העולם מצד אי' עלאה שלא יהיה יוסף יתום מאמו, אלא ממנה יהיה נשמר, ונא' בה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, תתן חיים לבנו של יעקב שנא' בו תתן אמת ליעקב, ובעבורו יעקב אבינו לא מת, ויוסף יאמר בו יוסף בני חי, חי עולמים ודאי, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תסט

בכח דרגא דצדיק השכיחה שודה בישראל, וכיון שהיא שודה בתוכם הם מתברכים בגללה.

אל אחד יחיד ומיוחד ברך עמך בברכתך ושכינה היא ברכה שתשרה אותה על ישראל, שנא' בה ושמו את שמי וכו', מי ישרה אותה אלא צדיק דכתיב בו טוב עין הוא יבורך, יברך, מיד כל המברך מתברך, ויאמר יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך, **יהי כה**, דכתיב כה תברכו את בני ישראל וכו', חה שכינה ושמות שלה, **אנקתם פסתם פספסים דיונסים יהו, כה** ודאי, בישראל נשלם **יהוה**, ושמו את שמי על בני ישראל, וחהו ה' אחד, **אח'** למעלה, **ד'** לישראל להשתלם הכל בתיקון שלם, **רבון כל העולמים** כמו שאנחנו מקוים ליחודך, באמתך תעננו ולא נבוש, ברכנו בברכותיך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

עת שלום

כשם שהתכללות ענפי החיצוניות בשכינה הוא תנאי לשיתחבר ד"א אליה, כן התקשרות נשמות ישראל לגוי אחד בסוד כנסת ישראל, מלכות בית דוד, הוא תנאי לשיתחברו האבות העליונים אליה.

אל אחד יחיד ומיוחד הבט אל מעון קדשך ששם מתחברים ונשמות ישראל להיות גוי אחד לפניך, ואתה שורה עליהם ביחוד אחד, כמו שהשכינה למעלה אין הז"א מתקרב להתחבר בה עד שנעשית אחד בכל ענפיה שיהיו כולם נכללים בה, כן כנסת ישראל שהיא מלכות בית דוד אין האבות העליונים מתקרבים לגבה עד שיהיו מתקשרים בה כל נשמותיהם

של ישראל, ובשעה שיאמר ואני נסכתי מלכי וכו' יחוד זה יתיחד כראוי, בביה"מ שנא' בו עד שהביאותיו אל בית אמי ואל חדר הורתי, בית מאי' עלאה שעומד לחבר חיבור זה דכתיב אלהים מושיב וכו'. **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, בנה ביתך ביחודך ושם קדשך תקרא עלינו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תעא

שע"ה נהורין מאירים בשכינה מצד א"א, וק"ן נהורין מאירים בה מצד ז"א. מסט' דא"א היא נקראת בית – בית המקדש, ומסט' דז"א היא קן בגלות בסוד הפסוק קן צפור לפניך בדרך.

אל אחד יחיד ומיוחד העלנו בשמחה לארצנו ושם נשתחוה לפניך בו' שהוא חוט השדרה, נופו של אילן שכל הענפים תלויים בו, וזה ת"ת ישראל, שהיה נוף הזה עם כל ענפיו יורדים להתחבר בא' לשכינה שהיא רצפה שנא' בה תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים, מיד יאמר וישע ה' להיות מקבל ברצון עבודתינו בשע"ה נהורין שהם כמנין רצפה. דכתיב בבית ה' לאורך ימים מצד א"א אורך ימים ודאי, שמצד ז"א ק"ן נהורין שנא' בה ודרור קן לה, וזה כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, קן בגלות, **צפור** שע"י **רצוף**, תוכו רצוף אהבה זה מקדש, וזה מקדש מעט לחבר אותם כא', מיד גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך וכו', **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת, ובאהבה תעורר לנו אהבה זאת, ותמשכנו לגבך, דכתיב בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה, וביחודך נשמח לעולם ועד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תבע

שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה, זהו שיר שנאמר בהיגלות יחודו ית' בעולם, נפלאות דייקא מצד פל"א שהוא אל"ף, סוד היחוד העליון.

אל אחד יחיד ומיוחד תן בפינו שיר חדש ושכינה היא פה וזה כבוד אל שנודע בכ"ב אותיות, שנא' בהם בך יברך ישראל, הכל כמנין פה, בה תתן שיר חדש בשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, שהם עשרים מדריגות עשר מדריגות של ישראל שכלולים בד' אברהם יצחק ויעקב ודוד, מיד שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה, מצד פלא שהוא אלף יחוד עליון,

שעומד על כל זה, ומיד יהיו כמה שירים עומדים לכל הצדדים, עולים בו' ויורדים בו', שהם שש תיבות של היחוד שמע ישראל וכו', כי נפלאות עשה ודאי, שיר שתלוי ביחוד, ומי יאמר זה השיר אלא נר"ן ונל"ן שהם כנגד ד' יודין דע"ב, שכן שיר זה עולה ע"ב, **י, יה, יהו, יהוה וזה חסד**, שבו ובחסד עולם רחמתיך, **רבון כל העולמים** לחסדך אנו מיחלים, דכתיב יחל ישראל וכו' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות, ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תעננו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תגע

מצד ב' עולמות – עלמא דאתגליא ועלמא דאתכסיא, דהיינו רחל ולאה, נמשכים ב' מיני יסורים שבאו על ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה צור עולמים, שהם שני עולמות, רחל ולאה, עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא, וכמה סובלים חולאים באורח נסתר, מצד עלמא דאתכסיא שהיא לאה, וזה מב"ד, ואחרים שהם סובלים יסורין וחולאים באורח נגלה, שהם מצד רחל עלמא דאתגליא, שהיא נקברת בפרשת דרכים, וכן יש גלות באורח נסתר לכמה נשמות עליונות שהולכים מנדדים עם השכינה מצד לאה, וישראל הלכו בגלות, באורח נגלה מצד רחל, ושניהם אתה צריך לגאול אותם כא', וזה ישועות יעקב ישועות מלכו ודאי, שכולל שנים כא' שנא' בהם והיו לאחדים בידך, ואתה נא' בך בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים לחזק שני עולמים אלה לסבול צערם וגלותם, ולכן אנו מתפללים לפניך צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנואמך יהודה וישראל, יהודה מצד עלמא דאתכסיא, וישראל מצד עלמא דאתגליא, **רבון כל העולמים** בך אנחנו בוטחים ליחודך אנו מקוים באמת, תן לנו גאולה עם כל ישראל עמך מכל מיני יסורין, יסורין באורח נסתר, ויסורין באורח נגלה, למען יחודך ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

בדעת חדרים ימלאו

כ"ז שנגזר גלות על ישראל, רצה ה' שיהיו שם שפלים ונדכאים, ואעפ"י שמקורם עליון ורם ודאי, והטעם כי ה' נאמר בו „ואת דכא ושפל רוח" וע"כ יותר שהם שפלים יותר הוא משפיל את עצמו להושיעם מן הגלות.

אל אחד יחיד ומיוחד גאון ישראל שכן העלית אותנו למקום עליון שנא' בו כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, מקום גאוה

עליונה שנא' בה ה' מלך גאות לבש, חה א"א (קדש) [קחדש] עליון כמנין גאות, ובמקום גאותך שם ענותנותך, וכך עשית לישראל שיהיו נדכאים ושפלים שאתה נא' בך מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח שהרי עתה תקום להושיע כל ענוי ארץ סלה, וגאותך תגלה שנא' בה על ישראל גאותו, ומיד יהיו נקרעים מלפניך ס"א שהם גבוהים בלא ענוה, ויאמר בהם אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו כו', וכן נא' מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לערוץ הארץ, גאון יעקב אשר אהב סלה, **רבון כל העולמים** הרי בשפלתנו הנשגב אנחנו מקוים באמת, גלה עלינו גאון יחודך ונשמח בך ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

בעתה אחישנה

בזמן הטאולה יתעורד שם י"ה להשלים אל"ם דאלהי"ם,
ובחופעתו תימשך חכמה לישראל, וחהו מילוי נשמות ישראל בי"ה.

אל אחד יחיד ומיוחד מלא נפשנו שנא' בה נאלמתי דומיה **באלם** דאלהים ששלט בגלות, עד שיהיה (כמלא) [נמלא] זמן כגון וימלאו ימיה ללדת, מיד יהיו נשמותנו מלאות **ביה** שיתעורד להשלים **אלהים** ויעשה מליאה כגון אני מליאה הלכתי, וזה בעבוד **יה** שבו נתיסרו, עד שנמלא גלות זה, (ובמלא) [ונמלא] סאתה של הס"א לעבור מן העולם, וזהו שנא' בו אשרי הגבר אשר תיסרנו יה, ומיד ומתורתך תלמדנו, שהרי **ביה** זה חכמה תמשך לישראל, וזה שם **יה** שמצטדף בפסוק לא ידעו ולא ישחיתו וכו' כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, **יה**, מיד פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה **יה**, בחכמה שהיא פתיחת שערים, וביחוד שמתגלה למעלה ממנה להשתלם בו איה כמנין אודה אודה **יה**, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, ביחודך תתן לנו חכמה והשכל, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ועת

ביאור ההבדל בין תומים חסד ומזכר אצל יעקב ועשיו,
ובין תאומים מלא המזכר בעניו פרץ וזרח.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי מילוי ימים שנא' בהם וימלאו ימיה ללדת, והרי חבלי לידה בעבור אותו שנא' בו והנה תומים בבטנה, וזה עשו שרצה להתדבק ביעקב, דכתיב נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, עד שיאמר

לו הב"ה אם תגביה כנשר ואם בין ככבים שים קנך משם אורידך נאם ה', ונשר זה יעקב נשר דמרכבה, שהרי כל קטרוגו בעבור א' שנתעלמה, ונשאר תומים, אבל הרי תאומים אחרים שהם תאומים ממש, והם תרין משיחין מב"ד ומב"י, שנא' בהם והנה תאומים בבטנה, ומב"י לנגד עשו, והרי בידו מזומן עשו ליפול שכן אמרו אין זרעו של עשו נופל אלא ביד זרעו של יוסף, מיד א' תתגלה ותשתלם תאומים, וזה סיון שבו ניתנה התורה בשני ווין תאומים כא', דכתיב והיו לאחדים בידך, א' עומד באמצע וזה **ואו**, **אחד** ודאי, **אהבה**, ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, הושיענו ביחודך ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תעז

סוד בת שבע היא העטרה המזומנת לדוד, אלא שמפני זוהמת הנחש שנתערב בקדושה קדם אוריה ונטלה ועי"ז גרם נפילה לדרגא דעטרה.

אל אחד יחיד ומיוחד עשה בעבור שמך המחולל בין הגוים, שם שנתת לדוד שנא' בו ויעש דוד שם, ונתחלל בין הגוים דכתיב נפלה עטרת ראשנו, שנא' בה נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל, שהיא כנסת ישראל ודאי, עד שיתעורר יום העליון יום אחד הוא יודע לה', בו ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון, וזה מזל ונקה, ולישראל ונקה לא אנקך, אלא נקי יהיה לביתו שנה א', מיד יאמר ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, וזה **סוכה, כ"ו ס"ה, יאהדונהי**, וה' בהיכל קדשו, דכתיב ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון, שהרי זוהמת הנחש תסתלק משם, שבעבורה אוריה נטל לה לבת שבע, וגרם נפילה לאותה העטרה, אבל לע"ל וגדרתי את (פרצותיו) [פרציהן] והריסותיו אקים ובניתיה כימי עולם, שבע ימים, בת שבע ודאי, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת גלה לנו יחודך לקדש שמך בנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תעח

ב' בחינות בשליטת יחודו ית', בבחינתו הראשונה היחוד משוער לעמוד בתוך הפנימיות בלבד לתקנה, בבחי' הב' משוער להתפשט גם על החיצוניות לתקן גם אותה.

אל אחד יחיד ומיוחד ברך עולמך **בני"ת** שבראת אותו שהוא סימן ברכה, וזו היא שכינה ברכת ה' היא תעשיר, ברכת ה' היא

תעשיר ר"ח בי"ת ברכה ודאי, ה' בכאן יתירה שנא' בה היא תעשיר, וזה שנא' בה בהבראם בה' בראם, וה' ה' אורות, ה' אותיות דאברהם, שנא' בו בהבראם באברהם, וה' אורות מצד אלף שעומדת בתוך הבית, וזה ותורה אור שבה פתחת בא', אנכי ה' אלהיך, וזה בית יעקב לכו ונלכה באור ה', בית ואור כלולים כא', אב, אב א' לכולנו, וזה יחוד שעומד בתוך הבית, נקודה בהיכליה למי ששומר אותה כגון יעקב שנא' בו ויעקב איש תם יושב אהלים, ולע"ל כי מציון תצא תורה וכו' וזה יחוד שיתפשט על כל העולם, והיה ה' למלך וכו', רבון כל העולמים ליחודך אנחנו מקוים באמת, עננו ביחודך, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

תעט

סוד הידך המזכר בפסוק חגור חרבך על ירך גבור כו', הוא יג"ל פז"ק, קשתו של צדיק חי עולמים. וג' הויו"ת מתפשטים בו לחזקו בסוד תלת טיפין, ויחודו יתי' מתגלה בו בסוד אני ראשון ואני אחרון כו'.

אל אחד יחיד ומיוחד גמלנו חסדים טובים בג' הויות וזה גומל, והם יברכך ה' יאר ה' ישא ה', ונעשים חסדים מצד ע"ב, סוד ואשר חרב גאותך שהוא וחרב פיפיות בידם, ואלה חסדי דוד הנאמנים בחרב שנא' בו חגור חרבך על ירך גבור, וירך זה יגל פזק, בו יגלה פדיון זרע קדושים, צדיק גומל חסדים טובים ודאי, והוא חרב פיפיות בשני ההי"ן שמתחברים בו והוא ו' כלל הכל, הוה גביר לאחיך, י' תלת טפין שיורדים מן המוח ונעשים י' א', בהם ותשב באיתן קשתו להראות בהם אני ראשון וכו', מיד שם הקדוש משתלם עליו, ונא' בו צדיק ה' צדקות אהב, רבון כל העולמים ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, וקשתו של צדיק חי עולמים תחזיק בשמותיך, וצדיק באמונתו יחיה, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

תפ

מעלת שם הוי"ה ב"ה שבהיגלותו יוציא מן הפה העליון שיר חדש. הוראת שם אלהי"ם שהוא מורכב מאותיות מילה ומאות א' שהוא א' דאחד, לומר שבהיגלות האל"ף תיפתח המילה סוד הפה התחתון בסוד פתחון פה לשיר לפניו, על כל יעודי הנביאים שכולם נתקיימו עלינו לטובה.

אל אחד יחיד ומיוחד השרה שמך על ישראל שהם גוי א', לפי שיש מילה שנכרתו עליה י"ג בריתות, מילה להים דאלהים, י"ג

בריתות א' של **אחד** י"ג, וזה שם **יהוה** שמאיר בהם כשהם נמלאים יוי, כאן נכלל **יהוה אלהים** שם מלא שבו נברא העולם, בו וצדיק יסוד עולם, שהרי עולם שנברא בשם מלא קיומו בשם מלא, **ומילה** היא **פה**, פתחון פה בא', דכתיב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו, וזה א' יוי, כבוד ודאי שיצא מן הפה, וזה פתחון פה לבית ישראל, ושם **יהוה** מוציא מן הפה שיר חדש שהוא פשוט, כפול, משולש, מרובע, בד' אותיות שלו, מיד עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, **זו אחד**, א' **דאלהים** לפתוח **להים** שלו, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, תן לנו פתחון פה לשיר לפניך, בזמן שיאמר בו אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, וכתוב המזכירים את ה' אל דמי לכם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפא

למ"ד דאלהי"ם היינו אימא, מגדל הפורח באויר, ובהיגלותה להתפשט בוי"ג, אור היחוד מתפשט עמה ובכחו אימא מחברת חו"ג שבזו"נ כאחד בסוד עושה שלום במרומיו. ואז אין מחלוקת בין חו"ג, כי בשליטת היחוד גם הדין חוור לרחמים.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה מלמד לאדם דעת בלמד שהיא בינה, שנא' בה אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם, וזה לב מבין, ואם בינה לא נמצאת שם, הרי וכסיל לא יבין את זאת, ודעת יוצא מביגה, וזה רוח הקדש, בשם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהוא כמנין **נביא**, בו עוד למד דעת את (האדם) [העם] **ולמ"ד ע"ד**, וזה עד דשמע ישראל (ז"א) [אימא] ונוק' מחוברים כא', מי זאת, הלב מבין, ע' גדולה וד' גדולה, שבשעה (שא') [שאי'] מתחברת בנוק' גם היא מתגדלת כמוה (י"ג) [וג'] גומל חסדים טובים, כאי' שמניקה את בנה, **ג' ולמד** הכל **מגדל**, וזה מגדל עז שם ה', שהרי למד מגדל הפורח באויר נקרא, וזה **למ"ד דאלהים** שם **ה'** ודאי, שכן מצטייד בציורו **כ"ו**, מיד וכל בניך לימודי ה', למודי בלמד, ה' בציור שלה, מיד ורב שלום בניך מצד אי' שהיא עושה שלום דכתיב עושה שלום במרומיו (בחו"ג) [שחו"ג] מחולקים זה כנגד זה, אבל אי' מחברת אותם כא' מיד וכל בניך וכו' ורב שלום בניך שאין שם מחלוקת כלל, אלא יסוד עליון שולט ומחבר הכל כא', כמו שם **יהוה** שהוא הכל חיבור א', **יוי**, יוד ימין יוד שמאל ו' באמצע מחברם ביחוד, עושה שלום במרומיו, **רבון כל העולמים** הרי ליחדך אנו מקוים באמת, תחברנו ותלמדנו דעת ברוח קדשך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפב

ענין ר' המסתלק מן השכינה בגלות, ובסילוקו השכינה נשארת לחם עוני.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך הקדושה לחם עוני, מצה פרוסה **שהשכינ' היא ה'**, ד' בסוד שלה והיא דלה ועניה, ו' בזמן שצדיק חי עולמים מתחבר עמה מיד ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, אבל בגלות ו' נסתלקה ממנה, מיד גלתה יהודה מעוני, וגלו לבבל שם הוד נקרב שהרי ה' נסתלקה מהם, ואפי' בבית שני לא חזרה, אלא ה' דברים חסרו, עד שתתקן אותה תיקון שלם, להיות בחיבור א' עם בעלה, מיד יאמר בה כוס ישועות אשא, בה' אצבעות שהם ה' שלימה, דו, כלולה מעשר מדריגות שבהם עולה עד א"ס ויודדת עד א"ת, והיא י' אבן די לא בידין, בשעה שעולה למעלה לא נראית אלא כי' אחת סתומה, וזאת היא שנא' בה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, שהרי ביחוד שלך מסתלקת להבנות בה ירושלים בנין עולם דכתיב נכון יהיה הר בית ה' וכו', **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, תעשיד שכינתך בעושר וכבוד, ובה תבנה ירושלים בנין שלם מעוטר בכל ברכות שנא' בה ברכת ה' היא תעשיר, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפג

ישראל אעפ"י שהם נוי אחד שנבראו להעיד על יחודו ית',
אין יחודם ניכר עד שיסיר ה' ית' מביניהם הע"ר.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אברהם יצחק ויעקב שבהם נטעת בעולמך אומה שלימה כלולה בעשר מדריגות של ישראל, אבל מצד ג' אבות מתפרשים לג' שהם קהל עדה וישראל, וכן הם כהנים לוים וישראלים, וכלם ביחד גוי א' **וזה יו"ד א'**, בנויה מג' יודין שהם ג' קוצין שלה, ומצד זה קדושה לך ישלשו, וכן ישראל מתברכים בברכה משולשת יברכך יאר ישא, והם ג' יודין שמעידים על יחודך, אני ראשון ואני אחרון כו', והם ג' יודין דס"ג שבהם ואצרוף כבור **סיגיך**, (שם) [שהם] ע"ר **גסי** הרוח שצריך להעביר אותם מישראל דכתיב ואסיר מקרבך עליזי גאותך, אלא והשארתי בקרבך עם עני ודל מצד השכינה אספקלריא דלא נהרא, שמי שמדבר עמה, כשהיחוד מתגלה עליה גם עליהם מתגלה, וזה שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרם על **שם כבוד מלכותו** שהוא **שכ"ם**, וזה שכם א', ולעבדו שכם אחד, בזמן שיחודך ישלוט על כל העולם שנא' בו ביום ההוא יהיה ה' וכו', **רבון כל העולמים** ליחודך אנחנו מקוים באמת, ביחודך תגאלנו בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

פדת

לע"ל יתקן ה' בכח יחודו את ירושלים של מטה מכל הפגמים שנפגמה כדי להשוותה לירושלים של מעלה, ואז, כדי שלא תקבל טומאה עוד, יקיפנה בחומת אש מאש שלמעלה ויקוים בה מקרא שכתוב ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שכינתך שנא' בה אני חומה שכך היא מוקפת גבורות ודינים לד' רוחותיה, שנא' בהם ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל, שלא להניח לס"א ליכנס בה כלל, גן נעול וכו' גל נעול מעין חתום, **וזה מ' סתומה דאלהים**, אבל למטה בירושלים שלמטה נא' בה טומאתה בשוליה, וזה חומות ירושלים שנבקעה שרוחותיה פרוצים במ' סתומה וא"ת שכן הוא למעלה ח"ו לא כן, אלא שחת לו לא בניו מומם, שהרי חשך למטה ירד, ולמעלה נשאר הכל בקדושה, הה"ד שפך כאש חמתו, שפך למטה ודאי, אבל עוד תבנה ירושלים שלמטה, שיאמר בה (ב)ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו להיות למטה כדוגמא של מעלה, וזה חומת אש שיהיה לה [סביב] באש שלמעלה שאינו מקבל טומאה, מיד או תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל, שבעבור פרצה זאת שנעשית למטה, אעפ"י שלמעלה אינו כך אין קרבן נמצא שהוא קריבות האותיות, אלא ונרגן מפריד אלוף, (כשיבא) [כשתבנה] חומות אלה, מיד או תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל, **או** ודאי ביחוד שלך **יאהדונהי**, **בו** ביום ההוא אקים את **סוכת** דוד הנופלת, **כ"ו ס"ה** וגדרתי את פרציהן ודאי, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים, עננו ביחודך והוציאנו מכל צרה לרוחה שלמה, תבנה ירושלים בנין עולם, בכל אורה וברכה בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפה

בהתחבר אל"ף שה"ס היחוד המתגלה בתורה, אל הבריאה הנבראת בסט' דבי"ת, הוא תיקונו של עולם. והיינו חיבור הוי"ה אלהי"ם הנרמז בפ' אנכי הוי"ה אלהי"ך כו'.

אל אחד יחיד ומיוחד עננו בחסדך שבו עולם חסד יבנה בשם ע"ב, וג"פ ע"ב הם יראה, שבהם כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, אפי' כחללה של עולם, מי שיש לו יראה הרי הוא

מקיים כל העולם כלו דכתיב את האלהים ירא וכו' כי זה כל האדם, וירא הרוממות לפני א"ס ב"ה שהוא רם ונשא, שנא' בו ומרומם על כל ברכה ותהלה, שהעולם נברא בב' וה ברכה, חכמה ודאי, ושני חכמות הם חכמה עליונה חכמה תחתונה, וזה **בת מבראשית, ב'** חכמה עליונה, **ת'** חכמה תחתונה, ב' ברכה ת' תהלה, (אבל א"ס ב"ה) אבל א"ס ב"ה מרומם על הכל, וזה א' על כל ברכה ותהלה, ובה הוא כולל שמים וארץ ואויר באמצעם **באות א'** שהיא יוי, ומתחבר עם אלהים שנא' בו אנכי ה' אלהיך, שבתחלה נברא העולם בשם **אלהים**, ואח"כ כשיהוה נתחבר בו בתורה שניתנה בא' אנכי ה' אלהיך ודאי, ובזה יהיה מתקן העולם תקון שלם, דכתיב ואנכי לא אשכחך, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, וירא רוממותיך אנחנו מבקשים, תן לנו לב ליראה אותך, ונעבדך באמת, ומתוחלתנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפו

טעם אמרם ז"ל אין תפילת הציבור נמאסת לעולם.
ענין אחרי רבים לחטות. וענין תפילה בלחש ותפילה בקול.

אל אחד יחיד ומיוחד הן אל כביר לא ימאס שהם ג' אבות שבהם הלכה כרבים, ושכינה היא הלכה שמתנהגת בג' אבות מים אש ורוח ויעקב בעלה דמטרוניתא (בה) [בו] אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, וג' אבות ודוד כשהם מתחברים ביחד נא' בהם אחרי רבים להטות, להטות גלגל העולם לימין לזכות, ומיד נא' בהם אתם עדי נאם ה' ואני אל, **ייאי**, ג' יודין, ג' אבות, א' דוד שמתחבר עמהם, וג' יודין הם **ל של אלהים** וכשמתחברים בדוד הן אל כביר לא ימאס, אין תפלתן של צבור נמאסת כזמן אחר שנא' בו מאוס מאסת את יהודה, אבל בשעה שנקשרת השכינה בהם הרי עולה עמהם עד ע"י, מיד יבא אלהינו ואל יחרש חה תפלה בקול, שבגלות היא תפלה בלחש, ולפי שאינה מתחברת באבות (ו)נא' בה איכה ישבה בדד, וכתיב ישב בדד וידום, אבל חיבור ג' אבות יבא אלהינו ואל יחרש ודאי, **ויבא זה אחד**, א' דדוד, שבה והיו לאחדים בידך, דוד יד, ויחוד עליון מתגלה עליו לעשותו גבור מה שהיה יד כהה, מיד ידך בעודף וכו', **רבון כל העולמים** ליחדך אנו מקוים באמת, תן כח למשיחך ויתגבר בגבורתך, ובישועתך תשמחנו בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפז

יש ,,אלה'' מסט' דרע, ו,,אלה'' מסט' דטוב. אלה מסט' דרע הם ע"ר הגורמים חשך לבת עין, ואלה מסט' דטוב חם ה' חומשי תורה שהם ה' פעמים אור העולים אלף לה', שבאורם מאירה בת עין.

אל אחד יחיד ומיוחד האר עינינו בתורתך שהיא ה' אור בחמשה חומשי תורה, שבהם מאירה בת עין, ופעם אחרת נא' על אלה חשכו עינינו, בעבור ה' משפחות רעות שגורמים חשך לבת עין, בזמן שנא' בה אני ישנה בגלות, והכל נכלל בעשו, שבעבורו נא' (ליצחק) [ביצחק] ותכהין עיניו מראות, הרי ה' אור דאברהם בה' אותיות שלו יהיו (אומרים לבית) [מאירים לבת] עין זאת שעליה אמרו בת היה לו לאברהם ובכל שמה, וה' אור הם אלף ל"ה, והם **אלה** לנגד **אלה** שגרמו חשך לבת עין זאת, ובאלה שמצד הס"א יאמר גם אלה תשכחנה, וה' אור דמ"ת ואנכי לא אשכחך, מיד יחוד שלך יהיה מתעורר לגבי השכינה שהיא **ה' של יהוה** להשלים בה שמך הקדוש בכל מדיגיוניו, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתך וביחודך תעננו, ליחד שמך בנו, ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

פתח

מצד עשרה מאמרות שבהם נברא העולם נחש כרוך בעקבו של עולם. מצד עשרת הדברות שבהם ניתנה התורה תיקון בא לעולם מפני אור היחוד המתקשר בהם.

אל אחד יחיד ומיוחד בעשרה מאמרות בראת עולמך שהם עשר אותיות **אלהים אלהים**, אבל עשר דברות מצד שמך ב"ה **יהוה יו"ד ה"א וא"ו ה"א** שהם עשר אותיות, ושני **אלהים** הם **עקב**, (בנהם) [בהם], ואתה תשופנו עקב, מי שמתקן אותם נא' בו והיה עקב תשמעון, וצריך להחזיר להם עשר דברות כלולים **בי' אחת** מצד יחוד שלך ושלם יעקב, כה תאמר לבית יעקב, תתן אמת ליעקב ודאי, חה תודת אמת אפי' נחש כרוך על עקבו שהוא מצד שמי אלהי"ם לא יפסיק אלא משם רועה אבן ישראל, י' דיעקב אבן די לא בידין די מחאת לצלמא, שהרי באבן זאת יהיו נהרסים כל בניני הס"א, ונבנה בה"מ דכתיב והוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה, **רבון כל העולמים** הרי ליחדך אנחנו מקוים באמת, גלה לנו את אמתך ומתקותנו לא נבוש, יחד שמך בנו, והושיענו באמתתך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תפט

ענין אדם שאינו נשלם במ' שבו
עד שישתלם משיח תחילה במ' שבו.

אל אחד יחיד ומיוחד צדק עולמים תבנה במשיח, שהוא **מ' דאדם** (שלם) [שלפי] שמ' זאת נסתלקה ממנו נא' וכל שיח השדה שאינו אלא **שיח**, כגון כי שיח לו, שהרי יש לו לעשות מלחמה תמיד עם הס"א, שנא' בו וירק את חניכיו **י"ח וג' מאות**, וירדוף עד דן, **דן דאדנ"י**, שהוא נחש להפוך אותו למטה, **ואד דאדני** הוא לבדו נמצא, מצד **אדם** ודוד דכתיב ואד יעלה מן הארץ והשקה כו', למה אלא לפי שאדם אין, שהרי לא נשלם אדם בעבור מ' שלא נתקנה עד שישתלם משיח, מיד הנה ישכיל וכו' **מאד**, בשלימו **דאדם**, באותו הזמן יאמר והיה ה' למלך וכו' שמ' היא מלכות מתפשט לד' כנפות, ארבע ווי"ן שלה, להשתלם הכל בסוד אחד, **ואו, אחד** ודאי, ד' ווי"ן כגון זה, ה' אמר אלי בני אתה במ' יום של יצירת הולד, שהולד הוא שמור שלא יעשה נפל, אלא ביום ההוא אקים את סוכת דוד וכו' וגדרתי את פרציהן דויקא, ובניתיה כימי עולם בנין שלם בלא נפל, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנו מקוים באמת, ביחודך תציל משיחך מכל צד, ויאמר בו בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תץ

אדם הוא מ"ה, קומה שלו מאה, שכן י' אותיות מילוי מ"ה כל א' מהם כלול מעשרה הרי מאה. וי"ש רז"ל אל תקרי מה אלא מאה, והכוונה שלעודדם שיאירו לכל העולמות בכל יום צריך המאה ברכות בכל יום. יו"ד דהוי"ה, שהיא אות אחת בלא שותפו, מראה על סוד היחוד העליון המתלבש בתוך י' ספירות.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי שמך הקדוש מתפשט באותיותיו **יו"ד ה"א וא"ו ה"א** בם אתה מקיים את העולם, שנברא בעשרה מאמרות, וכן כתיב ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך, כי אם ליראה, **מה** ודאי, עליו אמרו אל תקרי מה אלא מאה, שכן עשר אותיות אלה כל א' כלול מעשרה והם מאה, וזה קומתו של אדם מאה אמה, שאדם הוא **מ"ה**, קומה שלו מאה, והם מאה ברכות מצד ד' שמות **ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן**, שכלם כלולים בי' זאת להאיר לכל העולמות בכל יום, וי' מראה יחודך שהיא אות א' בלי שותפו, להראות ליחוד העליון שמתלבש בתוך עשר ספירות, והוא א' שאין בו ריבוי ושינוי, **וזה י' אות ראשונה של שמך הקדוש. אי"ו** מלפני

יחודך אנכי מבקש עזרה וישועה שתושיענו ותעננו באמתך, אדון כל העולמים, כמו שיחודך אנחנו מקוים באמת, ולא נבוש מתוחלתנו, **לישועתך קויתי ה'.**

תצא

בכח יחדו ית' הרמוז באות א' דאדנ"י, אדנותו מתפשט על כל המון הממשלות הפרטיות הנואות בעולם.

אל אחד יחיד ומיוחד אדון אתה על כל המעשים, ושם **אדני** מראה אדנות שלך שאין קץ לממשלתך, שהרי לכל המדדיגות ספירות שלך יש ממשלות ומרכבות, מהם שמתפרשים בג' בסוד ג' אבות שהם קדושה משולשת ק' ק' ק', וברכה משולשת יברכך יאר ישא, מהם מתפרשים לד' בד' רגלי המרכבה שהם ד' דגלים, מהם מתפרשים לה', כגון מרכבו **ארגמ"ן, אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל,** מהם לששה כגון ששים גבורים סביב לה, ושש מאות אלף רגלי, וכן לשבעה לשמונה לתשעה ולעשרה ולכל מנינים שבעולם, הכל בסוד הספירות שלך, אבל אדנות שלך כל הממשלות הם שלו, ואין להם שיעור, אלא ואין קצה למרכבותיו, **ואות א' של שמך אדני** מראה על יחוד שלך, שבו אדנותך מתפשט על הכל, אדון כל המעשים, **אי"ו** עננו ביחודך ואדנותך תגלה על כל הארץ כמו שאנחנו מקוים ליחדך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

צבת

בתחילה נברא העולם בדרגא דה' דבהבראם, ובבחי' זאת היה ראוי להתנהג במנוחה בלא עמל. כיון שחטא אדם נסתלקה ה' הנ"ל ונתערבה הקליפה בקדושה. לע"ל תשוב ה' זאת למקומה, ובה יתנהג העולם במנוחה גדולה בסוד השבת.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי **ה' אות שבראת בה עולמך** בלא עמל ובלא יגיעה, אלא בהבראם בה' בראם, ובה תלויה כל מנוחה שנא' בה ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה, לעבוד ה' ולשמור ה', ולפי שחטא אדם לפניך נא' בו בזעת אפיך תאכל לחם, וזאת ה' דחטה שנסתלקה, ומיד נשאר ח"ט שנא' בו לפתח חטאת רובץ, ובו קוץ ודרדר תצמיח לך, בכמה קליפות קש ותבן סובבים החטה, שבעבורם נא' בזעת אפך תאכל לחם להעביר קש ותבן אלה, ומיד תשוב ה' זאת למקומה, וזה המוציא לחם מן הארץ, שאמרו עליה שצריך לדקדק בה, ולע"ל תשוב לנו ה' זאת, ומיד כל מנוחה תהיה בעולם, דכתיב ונחה עליו רוח ה', זה נחת רוח, שבת מנוחה, מיד יחוד שלך ישלוט

שלא יהיה קש ותבן עומד לפניו, אלא לא יהיה לך אלהים אחרים וכו', ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו', אי"י ליחודך אנחנו מיחלים, ומיחודך אנחנו מבקשים תשועה ברחמים, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצג

שכחת התודה נמשכת מירידת דל"ת דיהודה ממקומה, שבעבודה נשארו ישראל דלים ואביונים. אך באמת גם בעניותם ה' מחבב את ישראל שנאמר ודלת ראשך כארגמן, כלומר אפי' בשעה שישראל דלים מדעת הם שקולים לפניו כארגמן דהיינו כד' השדים הגדולים הסובבים את המרכבה.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה גומל דלים תרים דלותנו, ויאמר בה מקימי מעפר דל, שהרי בשעה שירדה **ד' זאת** שהיא ד' דיהודה שנא' גלתה יהודה, כן נשארו ישראל עניים ואביונים שנשתכחה התודה מישראל, חה העניות והדלות לא הניחה מדה טובה לישראל, ועכ"ז אפי' ריקנים שביך מלאים מצות כרמון, ודלת ראשך כארגמן שכך אתה מחשיב ישראל כאותם ד' שרים גדולים שסובבים המרכבה שלך, שהם **אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, אוריאל הוא נוריאל** מצד ד' שהיא השכינה, שכך הם הדלים למטה, מצד ד' זאת להתתקן בתיקונה, בזמן שתגלה עליה יחודך לקשר אותה, **באח' דאחד** שהוא ט', כלל ג' שמות **יה"ו הו"י וי"ה** והם ג' (ג)ד' בהם נשלם אחד, גומל דלים ודאי, דכתיב והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה', אי"י עננו באמתת יחודך כמו שאנו מקוים לך באמת, והעלנו משפלותנו, הרמת ראש תתן לנו למען שמך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצד

סוד ו' הנקרא אות אמת.

אל אחד יחיד ומיוחד באמתך תעננו וזה ו' אות אמת, שם אחד, בו שמע ישראל וכו' שש תיבות הם ו', וכשנתמלאת היא **אחד, ואו**, ועוד הוא **אהבה**, בה ואהבת את ה' אלהיך, כלל הכל שמע ישראל, ישראל סבא, יעקב שנא' בו וזכרתי את בריתי יעקוב בו', וי"ב שבטים ויעקב על גביהם להראות יחודך בעולם ישראל גוי אחד בארץ, וא"ו ודאי, בה תלויה הגאולה באלף הששי, ושני ווין הם שני משיחין, א' אמת ביניהם מצד אי' חותמו של הב"ה אמת, תתן אמת ליעקב בישראל שהם כלו זרע אמת,

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, אי"ו ליחודך אנחנו מקוים באמת, עננו באמתך, ה' אל תאחר, לישועתך קויתי ה'.

תצה

נ' כפופה וך' פשוטה שניחם רומזים לשכינה, בזמן שנחש כרוך על עקבה בסוד הע"ר המתנאים נגדה ונגד ישראל, השכינה כופפת ומעלה את רגליה ומעלמת השגחתה מן התחתונים, ואז היא עומדת בסוד נ' כפופה. אבל בהיגלות אימא עלאה, סוד ס', עליה ותסמכנה, אז ישובו רגליה להתפשט למטה כשהיו בסוד ך' פשוטה.

אל אחד יחיד ומיוחד סמוך את נפילתנו **שהיא** נ' שבה נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל, מי יקים אותה אלא אי' עלאה שהיא ס' סומך ה' לכל הנופלים חוקף וכו' לעשות אותה נ' פשוטה נאמן פשוט, שבתחלה היה נחש כרוך על עקבה, שהוא ס"מ דל גאה, מלך בקומה זקופה, שדוחק רגלי השכינה וממנו ערב רב בישראל, שהם גסי הרוח שנא' בהם היו צריה לראש, ושכינה וישראל הם כפופים תחתיהם, נ' כפופה ודאי, שנפלו לעפר דכתיב הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה, ונ' נעשית נחש, עד שאי' עלאה תקים אותה דכתיב ביום ההוא אקים כו', מיד מי זאת עולה מן המדבר, נחש נהפך למטה, שנא' בו מטה עוזך ישלח ה' מציון רדה בקרב אויביך, מיד נחש יהיה נכפה תחת רגליה של השכינה, דכתיב על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין, ת' וס' הוא נס, בו נתת לידיאיך נס להתנוסס, בכמה נסים ונפלאות שנעשה לישראל, מצד אי' עלאה, דכתיב כימי צאתך מארץ כו', **אי"ו ליחודך אנחנו מקוים באמת**, הראנו נסיך ונפלאותיך, הושיענו תשועת עולמים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצו

יש בתורה בחי' לחם, ובחי' מוצא פי"ה'. בחי' מוצא פי ה', ה"ס ה' מוצאות הפה של השכינה, ה' אורות שבה בסוד היחוד המתלבשים בתוך בחי' הלחם. על ב' בחינות אלה נאמר כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי השכינה עומדת על ישראל שהיא מוצא פי ה', בה' מוצאות הפה שכוללים כ"ב אותיות, בהם בך יברך ישראל, נגילה ונשמחה בך, **בך** בכ"ב אותיות, בה' חומשי תורה שהם ה' אודות, והם כי טל אודות טלך, שני פעמים טל לח"ם, חה מזון שניתן לבני

אדם, להוציא לחם מן הארץ אבל ה' אורות כלולים בהם מצד השכינה, בהם צדיק אוכל לשובע נפשו, וזה כי לא על הלחם לבדו וכו' כי על כל מוצא וכו' **ה' שעומדת בתוך הלחם**, ה' דהמוציא, ועתה ישראל הם רעבים, לא רעב ללחם ולא צמא למים, שהרי לחם נמצא ומזון אינו חסר מן העולם, אלא ה' זאת שהיא דבר ה' לא נמצאת [עד] זמן שנא' בו וגלה כבוד ה' וראו [וכו'] באותו הזמן כי אז אהפוך וכו' שהיא ה' שפה ברורה ודאי, מוצא פי ה', מיד ולעבדו **שכם** אחד **שם כבוד מלכותו**, לתקן בה העולם ביחוד שלם, **אי"ו** ליחודך אנו מקוים באמת, הראנו יחודך ובאמתך תשמחנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצז

י' דאדנ"י הנקראת „האבן הראשה" בעלותה מקשרת בה כל האורות העליונים בקשר אחד. וה"ס „אבן די לא בידין" שע"י תישבר קומת הס"א לע"ל.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי י' שנתת לישראל, וזה אבן שזורקים אותה עד א"ס ויורדת עד א"ת, **י' דאדני** בה והוציא את האבן הראשה וכו', שבשעה שי' זאת עולה, הרי מקשרת בה כל האורות העליונים ועושה אותם חיבור א', וזה אבן די לא בידין, שתהיה הורסת כל בניניה של הס"א, בה כה אמר ה' צבאות המה יבנו ואני אהרוס, **בה' אבנים** שעולים **הרס** שנעשים אבן א', וזה י', זאת היא אבן שטבעה במצחו של גלית והפילה אותו, שהיתה כלולה מעשר מכות, שהם עשר מכות שנתת לפרעה, וזה כה, כה אמר ה' בחצות וכו', שהרי זאת היא שהורסת כל אלהים אחרים שכלולים בעשר מדריגות של טומאה שהם שיעור קומה של אדם בליעל, ובזאת תחזיר ישראל למקומם מתוקנים מעשר מדריגות שלהם לשרות עליהם בתיקון שלם, ביחוד שלך, להתעלות שכינתך עד א"ס ועד א"ת, אי"ו הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, עננו באמת, הושיענו ולא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצח

שם אל יש בו א' ויש בו ל', הל' ומז לבחי' חד"ו, בסוד יהוה מלכות ב"ד, והא' שבו ה"ס היחוד בסוד משה המתלבש בתוך חד"ו ומביא כולם לרצונו.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה שלם בכל השלימות, ושלימות רצית **לגלות** בעולמך בג' (מלות) [מדות] שהם חד"ו והם ג' יודי"ן

שהם **ל'**, אבל כלם נודעים ביחוד שלך, להראות אני ראשון ואני אחרון וכו' וזה **א'** שעומדת עליהם, מיד נודע יחודך בכל העולם, דכתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו', וזה ואתם עדי נאם ה' ואני **אל, ל'** חד"ר, וזה **יהודה** מלכות ב"ד, **א'** משה על גביהם, עד כי יבא שילה משיח, מיד והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר וכו', שהרי אלהים אחרים יעברו מן העולם ונתקן העולם ביחוד שלך, **אי"ו** ליחודך כל תקותנו באמת, עננו ביחודך, ומתקותנו לא נבוש, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תצט

גם לע"ל כאשר יתוקנו או"ה ויקבלו מלכותו **ית', יהיו ישראל נבדלים מהם, שישראל מצד יחודו **ית'** הם נמשכים, ולכן הם המתקנים העולם במלכות שד"י.**

אל אחד יחיד ומיוחד שד"י שומר דלי יחידיו, שישראל הם בנים יחידים מצד יחודך וישראל גוי אחד בארץ, ולפיכך אפי' שא"ה יקבלו מלכותך, הרי יודע ישראל ביניהם שהם מצד יחוד שלך, והם תקנו כל העולם וזה **שדי**, **ש'** ג' אבות, (ד) [ד"י] דוד כלל המרכבה בשלימות, אחד ודאי, (יד) [מיד] אשריך ישראל מי כמוך, וכתיב מאל אביך ויעזרך אל **ייאי**, אני ראשון ואני אחרון וכו', **שדי** תוקפם תקונם של ישראל, להתברך בברכה שלימה (ואל שדי יברכך) [ואת שדי ויברכך] **ש'** א"ח דאחד, כלל ג' אבות, ד"י דוד, כאן נכלל והיו לאחדים בידך, **אח"ד י"ד**, כלל כל האותיות הקדושות **כ"ז**, **בכה** ארוך גדוד, מיד יחודך יהיה מתקן כל העולמות, ומחדש אותם חידוש שלם, **אי"ו** ליחודך אנחנו מקוים באמת, חדשנו לפניך בחידוש אמונה ותקות עולם, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שר

בקשה על גילוי עינים באור השכלת סתרי יחודו **ית'.**

אל אחד יחיד ומיוחד הרי חשך כסה לנו שאין אנו יכולים לראות הדרכים כראוי, האר לנו יחוד שלך ונראה הדרכים ללכת בהם, הורני ה' דרכך אהלך באמתך, **רבון כל העולמים** ליחודך אנו מקוים באמת, גלה לנו אמתת יחודך, שהוא אמת שנא' בו ראש דברך אמת, ומה שהיה **רש** יעשה **שר**, **ושאר** יחזור **לראש**, ותזקוף ראשנו שנוכל

להביט ולראות כבוד, שהוא כבוד שנא' בו כבוד חכמים ינחלו, שמחנו כימות עניתנו, כי אל מלך נאמן ורחמן אתה, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ראש

סוד יב"ק, ק"ב דיב"ק מורים על שליטת ז"ת הנוהגת בעקבתא דמשיחא, ולכן בזמן ההוא עת צרה היא ליעקב, אבל בהגיע עת שליטת י' דיב"ק שסחדו ג"ר מיד יחדו ית' מתגלה, ובגילויו כל הדינים מתמתקים.

אל אחד יחיד ומיוחד יחד שמך על מקדשך, שכל מלאכי השרת אומרים קדושה, אבל ישראל מיחדים שמע ישראל וכו' אחד, ועכ"ז ישראל נוטלים שתי מדרגות, **קדושה ויחוד, וקדושה**, בה **קדושה**, בה **ברכה**, וה קדוש וברוך, אבל ישראל נוטלים **יחוד** ונשלם בהם **יב"ק** המלך יעננו **ביום** קראנו, וקדושה מצד ג' אבות קדושה לך ישלשו, ברכה מצד צדיק חי עולמים, ושני עמודים עמו שהם נחלים שברכה נמשכת בהם, והם בריכות מים, ושכינה היא בסוד ברוך כבוד ה' ממקומו, אלה ז' מדרגות שבהם נברא העולם, וזה **קב**, שהרי מצד הז"ת והארץ היתה תוהו ובוהו, וזה **קב** חרובין מע"ש לע"ש שהיה ניתן לר' חנינא, ובת קול היה אומרת די לו בקב, וזה **דיו** שהוא **יוד** מיחוד שהיה חסר ממנו, עד שהשלים אותו, ולפי שהוא קב צריך טרחא של ע"ש, שנא' בו והיה ביום הששי והכינו וכו', עד שיחוד מתגלה מצד ג' הראשונות, להשלים עשר ספירות שהם י' **יחוד**, משם והלאה יעננו ביום קראנו, ובסוף הגלות הכל הולך בזה הקב, ובאותו הזמן ועת צרה היא ליעקב עד שיתגלה יחוד, בו יענך ה' ביום צרה ר"ת יב"ק, וכל זה בע' שמות של **יהוה** שבהם נא' שמע ישראל וכו', שם ע', שהם לנגד ע' סנהדרין, שהרי ע' אומות מצד ניצוצין של **אלהים** הם גורמים פירוד שנא' בהם ונרגן מפריד אלוף, ויחוד זה אינו שורה להשלים יב"ק, אלא הכל בחרבה ושממה, שנא' בה שומו שמים על זאת ושערו חרבו, עד שיתעורר שם **יהוה** בע' שמות שלו, ויתקן ע' סנהדרין בישראל, [מיד] יאמר בע' אומות (לעשות) [ויעשו] כלם אגודה אחת לעשות רצונך וכו', וזה עקב, ע' שמות שבהם יתפרדו כל פועלי און, מיד יחוד נשלם יב"ק, יענך ה' ביום צרה ישגבך וכו' יעקב, **רבון כל העולמים** הרי אנו בקב חרובין שהם בצר לך ומצאוך כו' באחרית הימים, עד שיתעורר עלינו יחוד שלך ותגאלנו מהם, דכתיב וממנה יושע, ממנה זו שכינה, שנא' בה והאמונה אזור חלציו, שהיא אמונת ישראל שבה נודע יחוד שלך, עלת על כל העלות, וז"א הוא אמת,

ושכיתה היא אמונה, וזה אמת ואמונה שאומרים בערבית, ואמונתך בלילות בגלות הדומה ללילה, שהדי בכח זה וצדיק באמונתו יחיה, וצדיק חי עולמים להיות חי בשני עולמים, שנא' בו מן העולם ועד העולם, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך כל תקותנו להתקשר בך, באמונתך שלא נזוז לעולם, ולא נבוש לעולם, דכתיב וידעת כי אני ה' אשר לא יבושו קוי, ענינו ביחודך ואל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שרב

הקשר שישראל מתקשרים בשם הוי"ה ב"ה היא תומתם והיא תנחם, והזנות שאו"ה זונים אחר כמה עבודות זרות הוא הסלף שלהם והוא ישדם, כמאמר הכתוב תומת ישרים תנחם וסלף בוגדים ישדם.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי אתה תמים ואוהב תמימים, וזה שם שלך **יהוה** ב"ה שאינו מתפשט אלא בדרך א' להחזיר כל רע לטוב, וכמה שמות אחרים שעומדים לכל צד, להראות כמה הנהגות גדולות, אלה לימין ואלה לשמאל, וזה וכל צבא השמים עומדים עליו נוימינו ומשמאלו, כמה שמות שאין להם חשבון, כל א' נוסע לצדו, אבל שם **יהוה** ב"ה מתפשט בתמימות לצד א' ביושר וזה ניתן לישראל שהם הולכים בתמימות לגבך, דכתיב בהם תומת ישרים תנחם, וזה (לתמימים) [ותמימים] ינחלו טוב, שהוא שם **יהוה** ב"ה טוב שאין בו רע, שהרי **אלהים** שם **אל**, שם **הים**, **אל** לימין, **הים** לשמאל, וזה אור וחשך, כאן נודע עץ הדעת ט"ו, שנאסר לאדה"ר שלא ישתדל בשום דרך אחר, אלא ביושר שהוא שם **יהוה** ב"ה, דכתיב בו האלהים עשה את האדם ישר, אבל א"ה שאינם רוצים בתמימות, והיו מתפשטים ונוטים אחר כמה עבודות זרות, שהם לכל צבא השמים אלה לימין ואלה לשמאל, לכך נא' בהם וסלף בוגדים ישדם, וזה משגיא לגוים ויאבדם, שהב"ה מנהג אותם לפי דרכם, ואין להם חלק בכבוד העליון, שהוא שם **יהוה** ב"ה שבו תוחלתם של ישראל, דכתיב חלקי ה' אמרה נפשי ע"כ אוחיל לו, **רבון כל העולמים** הרי בתמימות אנו באים להתדבק־בך בתוחלת חזקה, שאנו מיחלים לך, ומקוים לפניך ביחודך השלם, שאתה מיחד כל מאוריך ושולט בהם, ובשעה שאתה שולט בהם, אתה נקרא בשמך זה **יהוה** ב"ה לעול"ע ביחוד ד' אותיות כא', שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ואותיות אלה מתיחדים על ידך, עלת על כל העלות ששולט על הכל, ומנהג הכל כרצונך, **רבון כל העולמים** כמו שתקותנו ליחודך באמת, כן באמתת יחודך (תנחלנו), [תנהלנו], ולא נכשל ולא נטה (מאודותיך) [מאודחותיך]

הישר והטוב, אלא הַיְשֵׁר לפני דרכך, ותעמידנו בנדיבות קדשך ובטהרת אמונתך שלא ישלוט עלינו שטן ופגע רע, אלא ביחודך לבטח ונעבוד לפניך בלא מכשול ועון, וכתיב שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול, עננו ה' עננו ולא נבוש מתקותנו לעד, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שגר

תפלה זאת ושש תפילות שלאחריה מיוסדות על סוד הד"ת חג"ת נהי"ם. תפלה זאת יסודתה על מדת חסד, פעולת החסד המתעורר בכל יום היא לחדש כל הבריות שנבראו במע"ב, וראשונים להתחדש הן נשמות ישראל.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **חסיד** ועושה חסד עם כל באי העולם, שהשכינה היא עולם, וחלל שלה מלא מכל הנשמות שנא' בהם לה' הארץ ומלואה, ומיד שהיא נמלאת מהם חסד מעורר לנגדם ונא' בהם חסד ה' מלאה וכו', וזה חסד שמתעורר בכל יום לחדש כל הנבראים ונשמותיהם של צדיקים מתחדשות (בראשונות) [בראשונה] שנא' בהם חדשים לבקרים וכו', וכיון שיוצאים נשמות אלה בעולם מליאות מן החסד הזה הרי הם מקדמים והולכי להתפלל לפניך, ומיד חסד מעורר מהם על כל העולם כלו, שנא' בו חסד אל כל היום, וג' יודין וא', הם תפלה בלחש תפלה בקול, א' זעירית תפלה בלחש, ג' יודין ג' אבות תפלה בקול, מיד אל שומע תפלה ותחנונים אתה, ושכינה עולה לפניך בחסד שנא' בה ואני ברוב חסדך וכו', אותה שנא' בה ואני תפלה והיא שנא' בה ראו עתה כי אני אני הוא, שהיא קושרת כל דברי העולם, עד א"ס ועד א"ת, וכל הגלגולים תלוים בה, והיא סובבת לכל ששה רוחות באות ו', שבה גלגל נעשה גלגול, לנגדם ששה תיבות שמע ישראל וכו', מיד ו' מתחבר בה שהוא טוב ונא' בו אך טוב וחסד ירדפוני, מיד ואני ברוב חסדך אבא, שמה שהיה סובבת לכל צד, בזמן שנא' בה שלח תשלח את האם בגלות, שני שלוחין, בהם אני אני הוא, הרי הכל חוזר לפנים בזה החסד ואני ברוב חסדך אבא ביתך, מיד אברהם מתעורר בעולם לעשות חסד עם באי העולם, וזה אב המון גוים שהרי אומות העולם (נידונים) [ניזונים] על ידו, ולנגד זה א"ה נעשים עבדים לישראל, שהרי על ידם הם אוכלים, וישראל נוטלים בתחלה, וא"ה נוטלים תמצית, מיד שכינה מתעלה על כל העולמות, וחסד שנא' בו ימין ה' רוממה ימין ה' וכו', והכל נתקן ביחוד שלך שהוא אור הגנוז, שהרי אור שלמטה מתפרש לה' בה' דאברהם, אבל אור העליון בה כי ה' יהיה לך לאור עולם להתתקן הכל

ביחד שלך, **רבון כל העולמים** ראה שכל תקותנו ליחדך, ודאיה לימין ששם אריה, בו ה' יראה, שיאמר בו ראה ראיתי את עני עמי, בחסד לאברהם שהיא הבקר אור, שהרי גלות דומה ללילה מצד יצחק, ועינים אינם רואים, אבל מצד אברהם הרי אור מאיר לעין, מיד ה' יראה, מיד נא' בך וארד להצילו, **רבון כל העולמים** הרי על אמתך אנו נשענים שאתה אל מלך נאמן ביחודך **יהוה אדני** שני שמות המתחברים ביחד בימין, שהוא ימין מקרבת, **רבון כל העולמים** גלה לנו יחודך, כמו שאנו מקוים לך באמת, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שרד

תפלה זאת מיוסדת על מדת גבורה, תיקון הגבורה הוא בהיכלל בחי הראש של אריה בחיק הגבורה, בסוד ראשו של עשו שניתזו ממנו ומתח בחיקו של יצחק.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי **גבור** אתה בכל מיני גבורות, בהם לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים, ואם ס"מ הרשע חושב להתקרב אל גבול הקדושה ח"ו הרי ג' חצים יהיו נזרקים בו, (ש)הרי **חצי מיצחק,** נשאר ק' שנא' בה ויזדע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה', שהרי מיד שס"מ.עובר מן העולם, אין עוד קללה בעולם, אלא ברכה מזדמנת, שנא' בה ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה, ועשו לא ישלוט בעולם, אלא ראש שלו יהיה ניתז ונכלל בחיקו של יצחק, וזה חיק דיצחק, נשאר צ' שהיא צדיק חי עולמים יוסף שיורש אותו, וכן אמרו אין זרעו של עשו נופל אלא ביד זרעו של יוסף, מיד בכור שורו הדר לו וקרני ראם וכו' מיד צמח צדיק מתחתיו יצמח, שזה צדיק שבה עתידים ישראל להגאל גאולה אחרונה, שנא' בה צבי לצדיק, ובתחלה צ', בה ועת צרה היא ליעקב, אח"כ וממנה יושע, וממנה דייקא, צמח צדיק, צבי לצדיק, מיד מכנף הארץ זמידות שמענו, לפי שעת הזמיר הגיע, זמיד עריצים, שעומד לכרות ראשו של עשו הרשע, משם וחלאה ישארו א"ה בלא ראש ותתבטל מהם כל מלוכה, אלא ועלו מושיעים וכו' והיתה לה' המלוכה, וכמו שבשעה שנפל הראש של ישראל למטה ניטל מהם כל שדרה, כך בשעה שיחתך ראש זה מא"ת, תנטל מהם כל שדרה, אבל ראש ישראל לא נחתכה אלא נפלה, וע"כ היא חוזרת למקומה דכתיב ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, אבל א"ה תשקע ולא תוסיף שהרי אין להם עוד מלוכה כלל אלא כי לה' המלוכה ומושל בגוים, מיד והיה ה' למלך וכו' שלא יהיה אלא מלך א' שולט

על הכל ביחוד שלך, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך כל תקותנו באמת, שמחנו בגילוי יחודך שנשמח באמתך, כמו שאנו מקוים לך לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך, עננו ואל תאחר, עשה באף ובחימה נקם את הגוים אשר לא שמעו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שרה

תפלה זאת מיוסדת על מדת ת"ת, היא המדה הניצבת על יעקב אבינו ע"ה בסוד הכתוב והנה הוי"ה ניצב עליו וכו'.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה **מפואר בתפארתך**, ושמך הקדוש **יהוה** ב"ה נוף האילן שכולל כל הענפים כא' קריבות אותיותיו, כך עלת על כל העלות (לקשר) [מקשר] כל המדריגות בקשר א', ומיד הכל הולך אל מקום א' שהיא שכינה, נחלת יעקב שירש אותה ונטל ד' נשים בעולם שהם כנגד ד' אותיות **אדני**, ויעקב **יהוה** לנגדם, כשמתחברים ביחד הרי יחוד שלם כראוי, **אז תתענג על ה' יאהדונהי**, ורחל עקרת הבית נ' **דאדני**, ובשעה שנפלה נא' בה נפלה עטרת ראשנו, אבל יחוד שלך יקים אותה דכתיב ביום ההוא אקים וכו', **וזה סוכה כ"ו ס"ה**, שרחל כוללת כל היחוד כא', בה ויאהב יעקב את רחל, וזה ישראל אשר בך אתפאר, שכל העולמות מתנהגים על ידו, וזה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי וכו', כלל כל המדריגות, שעולים ויורדים בשם **יהוה** מדריגתו של יעקב, דכתיב והנה ה' נצב עליו, **וזה סיני (סולם) [סלם]** שבו וירד ה' על הר סיני, שהרי במדריגתו של יעקב ניתנה התורה, וזה יום השלישי, וכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים, נשר דמרכבה, יעקב ודאי, וזה תורה מן השמים, כי מן השמים דברתי עמכם, לפיכך לא תעשון אתי אלהי כסף וכו' שמצד אברהם היה ישמעאל, ומצד יצחק עשו, אבל יעקב שמים שם תיקון הכל, בו אין רע יורד מלמעלה שהרי יחוד שלך עומד שם, וזה כנפי נשרים, שני כנפים, ו"ו, י"ב שבטים, יעקב נשר על גביהם, הרי **ואו** כמנין אחד, ובזה תגאל ישראל דכתיב וזכרתי את בריתי יעקב שגאולה ראשונה היתה בנבואה, וגאולה אחרונה בתורה ביחוד שמך ודאי, **רבון כל העולמים** הרי באמונת יחודך אנו עוסקים בתורתך, ומקוים לך באמת, הצילנו מכל שקר וכזב, וגלה לנו את אמתך בקרוב, כמו שאנו מקוים לך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שוד

תפלה זאת מיוסדת על מדת נצח, שבה המאציל ית' מנצח כל שקר המתקומם לשלוט בעולם. כנגדה מב"ד שבהיגלותו יתתקנו כל הקלקולים והס"א תישאר מנוצחת תחת הקדושה.

אל אחד יחיד ומיוחד נצחך קים לנצח נצחים, שנא' בו וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם, שהרי אין שקר יכול להגיע שם לשלוט כלל, אלא אם מגיע לו הוא נכבש תחתיו, והנצח נוצח אותו, חה מב"ד שמצד שלו לא היו קלקולים בעולם, אלא מב"י וזה ירבעם שבעבורו נא' **מי אלה** לך, ויעקב אמר **מי אלה**, שבשעה שהיה **מי** מסתלק **מאלה** בעבור ירבעם, היה עשו רוצה לשלוט, אבל נצח ישראל אינו מניח לו כלל שליטה בכח, אלא יאמר מיד הילדים אשר חנן אלהים את עבדך, **אלהים** בחיבור א', ואעפ"י שעדיין הוא עבד בתוך הקליפות הרי יחוד עליון מאיר עליו, ובו אתה כובש עונות, דכתיב יכבוש עונותינו כמי שכובש ברגליו שנא' בו ואתה על במותימו תדרוך, ובו פורה דרכתי לבדי, ומעמים אין איש אתי, ובו אמר דוד תודיענו אורח חיים, והחכמה תחיה את בעליה, חה קו ימין חכמה חסד נצח כמשמעו, ובעבור ג' אלה נא' ימין ה' עושה חיל, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל, שהם ג' ימינים שבהם ג' יודין להראות יחוד שלך, אמת שאין בו שקר, אני ראשון ואני וכו', בהם גם נצח ישראל לא ישקר, הרי חד, ולא ינחם, הרי ב', כי לא אדם הוא להנחם הרי ג', וכאן שם שלך מאיר בתוקפו ה' צבאות, בו ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו, יום מדריגות הקדושה, לילה מדריגות הס"א, נצח (מבד) מבדיל ביניהם שלא להתחבר זה בזה, שהרי תחום עומד שם ואין להם להתערב כלל, חה תחום שבת, בו מקדש השבת, וישראל להיות ישראל גוי אחד בארץ, בסוד יחודך כראוי, אי"ו ליחודך אנו מקוים באמת, השביענו באור פניך שמחה, תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שרז

תפלה זאת נתיסדה על מדת הוד, פעולת ההוד בתיקונו הוא לאסוף השפע שיצא בגלות לאו"ה ולכנס כולו בישראל, שעי"ז או"ה בעל כרחם משתעבדים לישראל. ואולם בהיות הוד בקלקולו, מצדו יוצא השפע לאו"ה, שלא באמצעות ישראל, ואז או"ה מתמרדים נגד הקדושה. ומב"י בא לתקן מדת ההוד.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי **הוד מלכותך** נתת לשלמה, ומיד היו כל העמים נשמעי' אליו, שהרי הוד משם יונקים כל א"ה, ובשעה

שנהפך (עליהם) [אליהם] לתת להם שליטה נא' על זה היה דוה לבנו, אבל כשהוא נהפך לישראל מיד נא' בהם הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו, בו הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, ומצד זה קרבן תודה שאינו בטל לעולם, ונא' בו מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ וזה מב"י בהוד, בו שרש ישי אשר עומד לנס עמים אליו גוים ידרושו, כמו שהם יונקים משם, כך ישתעבדו לצד הקדושה, ויאמר בהם כי אז אהפוך אל עמים כו' שכם אחד, שהוא שכם אחד הניתן ליוסף, שהוא בכור שורו הדר, וזה הוד והדר לפניו, ובו הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה, שבו הלכה השכינה בגלות, אבל באותה ההליכה היתה מש(ת)עבדת ע' אומות, וא"ת (שהיה) [שהיו] יונקים ממנה ח"ו, לא כן אלא הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים וכו' שהוא הנה בנך יוסף, וזה ה' הלכה שעולה ס', בס' מסכתות, ששים גבורים סביב לה, שלא תוכל הס"א לאחז בה כלל, אלא כאן ליבון הלכה סלת נקיה, שהיא טהורה לבעלה, וכתיב יראת ה' טהורה עומדת לעד, איש חרבו על ירכו מפחד בלילות, **ירך יגל פוק** חה גילוי מסכתא, שם ויהי דוד בכל דרכיו משכיל, וגילוי מסכתא מצד צדיק, מיד הלכה כמותו, שהרי הלכה אינה מתנהגת אלא מצד צדיק, שהוא כל, והיא כלה, חה צדיק מושל יראת אלהים, שהלכה כמותו בכל מקום, וצדיק הוא מקום אחד, ששם י"ג בריתות, ובזה נתקן הוד לשמאל, לעבדו שכם אחד, ומיד אלף יומין דחול מתעברים מן העולם שבהם פליאה דעת ממני, שנשתכחה התורה מישראל, וכן צריכה להחזיר, מיד מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו, אי"ו תקן החדך בהדרת יחודך כמו שאנו מקוים לפניך, ותעביר אלילים מן הארץ, כמו שנא' אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, ח' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

תקח

תפלה זו עוסקת במדת היסוד. מלכי אדום שקדמו לשלוט בעולם לפני ישראל, גרמו ליסוד לסתום אורו מן העולם. מסיתום זה נמשך שתיקוניהם של ישראל אינם מתקיימים בעולם, שהיסוד שהוכן לקיימם נתערער, ובמקומו השקר והמיתה שולטים בעולם, בסוד וימלוך וימת האמור במ"ק. ולכן, לתקן פגם זה, צריך להמשיך האור שנסתלק מן היסוד,ובמה ממשיכים אורו, ע"י אור התורה הנמשך בלימוד רזיה, שעל ידו היסוד מתעורר למלוך בסוד הדר.

אל אחד יחיד ומיוחד צדיק צדקות אהב חה צדיק יסוד עולם, שעליו כל הבנינים נסמכים, ולפי שזה נעלם מישראל נא' בהם אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה נתעלם בזמן שנא' ערו ערו עד היסוד בה, מאותם בני אדום שבהם תלוי חרבן, שנא' בהם ואלה המלכים אשר

מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך וכו', שהיו שולטים עד שלא מלך הדר שהוא צדיק, בכוד שודו הדד לו, ולפי שזה לא נמצא ביניהם בניים שלהם היו נחרבים, דכתיב וימלוך וימת, וכאן (ג"כ) [נא'] זכור ה' לבני אדום את יום ידושלים האומרים וכו', ועד שזה לא מתגלה כמה בניים שהיו בונים ישראל לא עמדו על עמדם, לפי שיסוד זה חסר מהם גילוי שלו, באיזה מקום אלא מקום שנפלו שם, בני אדום ודאי, שהרי משם חכמת כל בני קדם, שהם מלכין קדמאין, ושם צריך לעלות ולהתקומם יסוד זה, ומיד כל הבניינים יעמדו, במאי אלא בסוד התורה שנא' בו סוד ה' ליריאיו ובריתו להודיעם, ברית דייקא י' דיסוד, זו טפה עליונה כלולה מג' יודין שיורדת שם, מיד שזה יתעורר נא' בו מקימי מעפר דל וכו', מיד ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, משם והלאה וגדרתי את פרציהן והריסותיו אקים ובניתיה כימי עולם, מיד בונה ירושלים ה', שבמקום שיש מילה יש הויה, גוף וברית הולכים כא', דכתיב בהם אלה תולדות יעקב יוסף, והם ו"ו, אי' עומדת עליהם לגלות יחוד שלך, וזה **ואו**, **אחד**, י"ג בריתות שנכרתו על המילה, בהם תיקון כל העולמות, אי"ו הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, גלה לנו את אמתך, וביחודך תושיענו תשועת עולמים, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שטר

תפלה זו נתיסדה על מדת מלכות שה"ס השכינה, פעולת השכינה תיא לקשר בה כל המדרגות בקשר אחד, ולכן היא באמת יחוד הכל.

אל אחד יחיד ומיוחד מלכותך מלכות כל עולמים, מלכות שמים שמתחברת בג' אבות שהם שמים, אש ומים חו"ג, שמים עמד"א עושה שלום ביניהם מצד היחוד שלך, וזה יוי, כלל כלם א', זה שכינה, בה מאת ה' היתה זאת היא נפלאת וכו', וכתיב כי יפלא ממך דבר למשפט וכו', וקמת ועלית וכו', וזו שכינה יחוד הכל, עולה עד א"ס ויורדת עד א"ת ומקשרת הכל בקשר אחד, בה ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי, וזה עטרת תפארת לעמוסי בטן, שבה עתידים להתחדש כמותה, ודוד נמשל ללבנה, שבה כירח יכון לעולם ועד בשחק נאמן סלה, **עד** דשמע ישראל, נאמן **באל מלך** נאמן, אמן **יאהדונהי**, אמתתם של ישראל בך עלת על כל העלות, שאתה מיחד כל מדריגותיך, בד' אותיות של שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע, שמע ישראל וכו', בשכינה שהיא מקום א' ובה בשכמל"ו להתפשט למטה, בכל העולמות, ותעשה עטרה על כל ישראל, בה כל

רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה', ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, אי"ז ליחודך אנו מקוים באמת, ובאמונה יחד עלינו שמך לעולם, ה' אלהים אלהי ישראל לעולם ועד, ומתוחלתנו לא נבוש, תן לנו משאלות לבבנו, אל תאחר לעשות בקשתנו, ברחמים גדולים, כדבר שנא' וברחמים גדולים אקבצך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שרי

יחדו ית' אין יחס וערך בינו ובין ספירותיו כי כל ערך ויחס הוא אך בספירות לבד בינם לבין עצמם, וכן לא שייך שום תיקון ביחודו, כי הוא מרומם על כל ברכה ותהלה.

אל אחד יחיד ומיוחד מי יערך לך, שכל המדריגות אורות שלך נא' בהם יערוך אותו אהרן, וכתיב להעלות נר תמיד, שכלם עומדים כסדר זא"ז, והדבר אינו אלא בסידור שלם, כמו השלחן שנא' בו תערוך לפני שלחן, וזה ערך לחם, שכמה מינים מביאים בשלחן, ונא' בה אף ערכה שלחנה להיות הכל הולך כסדרו, ראשונים ואחרונים, שכן מזדמנים כל הסודות העליונים, בר"ת באמצע תיבות בס"ת, והרי לא עומדים אלא בסידור זה שנראה להם, וכן עושים מעשים בעולם, לא יש מי שמקדים, ולא יש מי שמאחר, אבל עתה מי בשחק יערוך (לך), [לה'] ושחקים הם טוחנים מן לצדיקים, ומבדילים כל מין ומין בפ"ע, שמצד זה כתיב עץ פרי עושה פרי למינו, אבל שם הקדוש מצד היחוד שלך, אחד הוא שאין לו שינוי כלל, ואין לערוך אותו, או לסדר אותו, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, ולפיכך אין אנו יכולים לסדר תיקונים לפניך בסידור כראוי, שאתה מרומם על כל ברכה ותהלה, אלא ביחודך אנו מזכירים שלא משתנה כלל, כמו שנא' אני ה' לא שניתי, ביחודך תתגלה עלינו, ותתן לנו תשועה בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

אשרי

על פי הנהגת השכר ועונש הנוהגת בעולם, אין לדחוק את הקץ כל זמן שהקליפות מעורבות בקדושה. והמעורר את האהבה בזמן ההוא פוגם והשעה דוחקתו, מדה זו נוהגת עד גמר הבירור. אבל בשעה שהיחוד שולט, אין מורא מאל אחר ואעפ"י שעדיין הוא מתערב בקדושה, שעל פי דרך היחוד הוא ית' מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות ומתנשא על חוקות השכר ועונש.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי יחוד שלך שולט על הכל, ואע"ג שכמה מדריגות שמת שהם שולטים בעולם, אתה יכול לשנות סדרים,

כמו שעשית במצרים, ומה כתיב שם, מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות, שאלה הם הרים גדולים שהעולם מתקיים תחתיהם. ומהם נמשכים סדרים וחשבונות בסוד הגאולה, אבל יחוד שלך שולט על הכל, ומי שרוצה (לדחות) [לדחוק] את הקץ מצד אותם ההרים, נא' בהם כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, שהרי עד שלא נתפרש טמא מן המקדש, מי שרוצה להתקרב מקלקל ולא מתקן, לפיכך נא' לישראל אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, ובמה השביענו אלא בשם **צבאות**, דכתיב השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות, לפי שזה הוא שם שנא' בו ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו, ובשעה שנעשה הבדלה עוד לא נכנס א' בתחום חבירו, אבל עד שהבדלה לא נמצאת הכל הולך בערבוביא, וצריך להתרחק משם, אבל יחוד שלך נא' בו ועברתי בארץ מצרים וכו' אני ה' אני הוא ולא אחר, שבשעה שיחודך שולט אין מורא מאותו אל אחר כלל, אלא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות, **רבון כל העולמים** הרי ליחוד שלך אנחנו מקוים באמת, וכמה אורך הגלות סבלו ישראל עמך, **אלף ותרס"ד שנה**, עתה עוד לא תעכב עלינו מליגאל גאולה שלימה אלא יתקיים בנו אני ה' בעתה אחישנה, ותגלה לנו אמתך בקרוב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ישבר

ע"י ב' משיחין שהם כנגד דרגא דנו"ה יש קיום נצחי למי שנתדבק בסט' דקדושה. הס"א הנקרא ,,נחש שאין לו רגלים" הייתו לפי שלא נכלל בנו"ה דקדושה. ואעפי"כ הוא מתכוון להיכרך בהם לינק על ידם קיום נצחי לתולדותיו. כנגד בחינה זו אמרו רז"ל אפילו נחש כרוך על עקביו לא יפסיק, כי לא יניח ה' שום יניקה בידו מנו"ה דקדושה להתקיים על ידה לנצח.

אל אחד יחיד ומיוחד אתה שונא שקר לפי שאתה אל אמת, ובזה בראת עולם שלך, אבל שקד שם נחש אל אחר, שנא' בו על גחונך תלך, וזה שקר אין לו רגלים, כדי שלא יהיה לו תקומה, אלא שקרא לא קאי, שהרי מי שמתדבק בך יש לו תקומה, שנא' בו ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום, במה יש תקומה אלא בשני משיחין שהם נצח והוד תרין סמכין, שנעשים עמודים לכל מי שבצד הקדושה להתקיים בהם לעול"ע, אבל נחש לא נכלל באלה הסמכין כלל, שהרי בהם נא' יתפרדו כל פועלי און, וכתיב הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא, שהרי נחש זה היה רוצה להיות נכרך על שני רגלים, שהם שני משיחין מצד יעקב, שנא' ותקע

כף ירך יעקב בהאבקו עמו, בעבור י' שפרח ממנו, י' שנא' בו ואתה תשופנו עקב, ולמה פרח ממנו י' בעבור השכינה שנתפרשה ממנו, דכתיב ויותר יעקב לבדו, ומה שהיה (ב"ק) [יב"ק] נעשה אב"ק דכתיב ויאבק איש עמו, וי' הוא כף כגון זה יוד, בעבורה ותקע כף ירך יעקב, ולע"ל תחזור לו דכתיב יתקע בשופר גדול י' תקע, שנא' בה ותקע כף ירך, עכשיו חוזרת לגביו ונשלם יעקב, וזה אפי' נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אלא וממנה יושע, לתת תקומה לישראל לעולם, שכתיב אף תכון תבל בל תמוט ביחוד שלך, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, הצילנו מכל שקר וכזב, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

יגרש

ישראל שהם מסט' דיחודא, אפילו בגלות בעת פיזודם אחדותם ניכרת, והייו שקצתם החזקים מסייעים ומקימים את קצתם הנחשלים. אבל אר"ה שמקודם מסט' דפירודא, אפילו אם ירצו להתחבר מיד נפילה באה להם.

אל אחד יחיד ומיוחד הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך, תפארת ישראל ששם נתת גירושים לס"מ ולילית שנא' בה לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם, שהם הם שנא' בהם אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, ושק אלה ד' מאות איש דעשו, שעומדים לנגדו של יעקב, והוא מה עשה, חלק העם שלו לכמה עדרים, דכתיב עדר עדר לבדו, והרי כל א' עזר לחבירו, בזמן שא' יורד למטה שנא' כי אם יפול האחד יקים לחבירו, אבל עשו ד' מאות איש עמו, בשעה שהוא יפול כלם יפלו כא', שלא תהיה להם תקומה, וכן יראה שהרי ישראל הם גוי אחד בארץ ואע"ג שהם מפוזר ומפורד בין העמים, מתקיימים ביניהם, לפי שהם עם א' באמת, ביחוד שלך שמתחזק לכל צד, אבל א"ה הם [מצד הפירוד], אם ידצו להתחבר מה כתיב בהם למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק וכו' ורוזנים נוסדו יחד, שהרי אין בהם חיבור וכשרוצים להתחבר מיד נפילה באה אליהם, שאין אחריה תקומה, אבל ישראל עתה הם בפירוד [ובעת] שיתוקנו מצד היחוד גאולה שלימה יהיה להם שלא יהיה קלקול אחריו כלל, **רבון כל העולמים** הרי ליחודך אנחנו מקוים באמת, גלה לנו אות אמתך, וביחודך תעננו ולא נבוש עוד ולא נכלם מתוחלתנו, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

שריד

כמו בזמן שלמה ע"ה, גם עתה „בעבור דוד עבדך"
יכנסו כל תפילותינו לפנים להתקבל ברצון.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי דוד משיחך עומד בי"ד מדריגות שנא' בהם ודוד מנגן ביד, לעורר רחמים על שכינתך להעלות אותה מן הגלות, והוא מזכיר **אהבה** לפניך, שהוא יחוד, שנא' בה והיו לאחדים בידך, אחד ביד, שהם ז' שמות **אבגיתץ, קרעשטן, נגדיכש, בטרצתג, חקבטנע, יגלפזק, שקוצית,** שעולים מלמטה למעלה, יורדים מלמעלה למטה, וקושרים הכל ביחוד שלך, וכמו שהוא העיר אהבה זאת לפניך, כן לאלה השידים שלו אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור, ויאמר בישראל, ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ומה שהיה להם מרה שנא' בה וימררו את חייהם מצד דין קשה, וזה מרה חרבו של מ"ה, שהיו שותים ישראל מי המרים המאררים, בכמה דינים קשים שעוברים עליהם, ובהם הם אומרים תפלה לעני כי יעטף, שהם עניים ואביונים ואין מי שמרחם עליהם, שהם באים לדפוק על שערים שלך, ושערים סתומים בעבור דין קשה שסותם אותם, מי יפתח אותם, אלא ו' שנכנסת בם' ופותחת אותה בשני דלתי"ן, וזה דוד, מיד ופתח ואין סוגר, כמו שנפתחו השערים בזמן שאמר שלמה בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך, עתה ג"כ בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך, ויכנסו כל התפלות לפנים, להתקבל ברצון, מיד יאמר בהם, ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור, **רבון כל העולמים** הרי רק יחודך יכול עתה לתקן אותנו, ותפתח לנו שערים שלך, שנא' בהם פותח את ידיך, את יודיך, שני יודי"ן **דיאהדונהי** שהם **עשרים, שערים** ודאי, בהם פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, והרי ליחודך אנו מקוים באמת ובתמים, אל תשיבנו ריקם מלפניך, עננו ואל תאחר, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ואתחנן

תפילה זו האחרונה כלל בה רבינו עיקרים רבים וכבדים מסתרי היחוד לחיתום הספר, מהם עניני תיקון הנמשכים מנילוי האמת בארץ, ומהם עניני קלקול המגיעים מהעלם יחודו ית', וכמה תפילות ושגבות להשלמת התיקון בזכות רזי היחוד שנתגלו בספר זה.

אל אחד יחיד ומיוחד הרי כל העולמות בראת במדריגות קדושתך לנהג בהם כל דבר בפ"ע בתיקון שלם כראוי, ויחוד שלך עולה

למעלה מן הכל בד' אותיות שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע, ובאלה האותיות שמת אמונת ישראל עמך, שהרי אעפ"י שבמדריגות שלך יש שינוי וחילוף אבל בך אין שום שינוי כלל ועיקר, וכן שמך הקדוש **יהוה** ב"ה לעול"ע אין בו שנוי כלל דכתיב אני ה' לא שניתי שהרי כל המדריגות אעפ"י שהם אלה לימין ואלה לשמאל הכל הולך אל מקום א' בד' אותיות של שמך הקדוש ששולט, חה מה שתגלה בעולמך בזמן שנא' ונגלה כבוד ה' וכו', באותו הזמן והיה ה' למלך וכו', שהרי בסוד זה בראת אדם בצלמך, בו האלהים עשה את **האדם** ישר, **אדם**, **יו"ד ה"א וא"ו ה"א** כלל כל המדריגות שלך כראוי שכלם נכללים תחת יחודך להעשות בו אחד, אדם א' מאלף מצאתי, ושכינה שורה על ראשו שהיא עטרה בראש כל צדיק, וזה **ה** שכל בריות העולם תלוים בה, וזה הכל נכלל באדם, וזה **האדם**, בזמן שעולה בתיקונו נא' בו האלהים עשה את האדם ישר, וזה אדם הישר שעולה בכל המדריגות, בהם ורגליהם רגל ישרה ובו נכלל כל דברי התחתונים שנא' בהם והארץ הדום רגלי, כאן עיקר שכינה בתחתונים, אדם הישר, האלהים עשה את האדם ישר, ומיד שעולה למעלה עץ החיים מזדמן לקראתו שהוא עץ של חיים מצד **יה** שהם חיים עליונים, מיד ועץ חיים תאוה באה שהרי ליחוד שלך אין מונע, ובתחלה האדם עץ השדה וזה עץ הדעת ט"ו, שם והמה בקשו חשבונות רבים, אבל מצד יחודך האלהים עשה את האדם ישר, ועץ חיים תאוה באה ודאי, ומצד עץ הדעת ט"ו כששלט רע על טוב נא' בו כן משחת מאיש מדאהו ותארו מבני אדם, שעל זה הזהרת בתורתך לא תשחית את עצה, שעץ הוא **צלם** שבו בצלם אלהים ברא אותו, אבל צלם נשחת עד שיתעורר צלם עליון מצד שם **יהוה** ב"ה, משם והלאה ועץ חיים תאוה באה, ולמלך המשיח נא' שאל ממני ואתנה גוים נחלתך, באותו הזמן ויצמח ה' אלהים, שם מלא, כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל, וזה מלך המשיח, כל זה מב"י, עץ מב"ד, נחמד למראה וטוב למאכל שבזמן אחר היה צדיק ורע לו אבל עכשיו צדיק וטוב לו, ובאותו הרע כאשר שממו עליך רבים, בעבור בה"מ שנא' בו על הר ציון ששמם, וזה דרכי ציון אבילות, שהרי כל אותם הנתיבות [ש]הקדושה העליונה היה מתפשטת בהם נעשו שממה, ולפיכך נא' למלך המשיח אם תשים אשם נפשו, שהרי אינו יכול ללכת באלה הדרכים אלא עני ורוכב על חמור שהוא טב מלגו ולבושיה ביש, וכל זה בשביל צ' שלא נתקנה וזה ערלה שחפתה על ברית והכל בעבור אות ברית (שהנשם) בע"ר שהם רע, הפוך רשעים ואינם, רב ערב ר"ת רע, ואעפ"י שהיו מתקרבים לתקן שהיו נהפכים כגון לע"ל שנא' אז אהפוך אל

עמים וכו' ונעשה ערב רב, אבל לא עמדו כך אלא את העם כי ברע הוא, ולפיכך היה צדיק ורע לו, וגאולה לא נמצאת לישראל באלף הששי שהוא צדיק חי עולמים, לפי שהיה מת ולא חי שנא' בו במחשכים הושיבני כמתי עולם, וזה כי יפול הנופל ממנו, בעבור ה' משפחות של ע"ד שהם ה' דמים טמאים שנא' בהם ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו, וזה בר נפלי שלא הוקם כדי שלא יהנו ממנו אלה הטמאים, וכתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב, וזה חורבן הבית שנא' בו השליך משמים ארץ תפארת ישראל שלא להתקרב שם עד שיטהר, ובמה הוא טהור אלא באש, שבו כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש לפיכך שפך כאש חמתו, וכמה עצים ואבנים מאותם שנא' בהם ישבעו עצי ה', אבנים שנא' בהם וכל גבולך לאבני חפץ, שהם צדיקים שבישראל, עצים בעלי תורה, אבנים בעלי מצות, שחימה זו נשפכה עליהם, שכן אמרו שפך חמתו על העצים ועל האבנים שהם סובלי חולאים שנא' בהם ואת עצומים יחלק שלל, ובזה האש יהיה נבנה בה"מ בטהרה, כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה דכתיב ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה, בשם **אהיה** שהוא אש **קנאה, אלף הה יוד הה**, בו קנאתי לציון קנאה גדולה, ויתחבר עמו שם **יהוה** דכתיב נאם **יהוה** וזה **יאההויהה**, וזה **חיל**, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל, בו חיל ונעשה חיל לישראל, וישראל עושה חיל, מיד ותשב באיתן קשתו זה צדיק חי עולמים, באיתן זה אברהם איתן האזרחי, בו וכאור בקר יזרח שמש שנא' בו והוא יושב פתח האהל **כחם** היום, **יאההויהה**, בשעה שינתן חיים לצדיק חי עולמים, וזה חוט השדרה שיורד מן המוח, **מח יאההויהה**, וג' ווי"ן יוצאים משם שמזדרקין בהם ג' טיפין, וג' ווי"ן הם ח"י, צדיק חי עולמים, מיד ואני שלשת החצים צדה אורה בג' יודי"ן שירדו לגביו, בהם יהיה הכל נתקן ביחוד שלך שבו אני ראשון ואני וכו', מיד אז אהפוך אל עמים שפה ברורה, **אז יאההויהה**, לקרוא כלם בשם **יהוה** ולעבדו שכם אחד, אחד ודאי, **אֵיוִי** באברהם יצחק ויעקב שבהם יורדים ג' טיפות אלה, ועוד **יאההויהה** שני יודין אברהם יצחק, חוט השדרה ו' באמצעם, הדי **א יוי**, לקרוא כלם בשם **יהוה** ודאי, ולעבדו שכם אחד, **א** אברהם יצחק ויעקב ר"ת י"ז **טוב**, בהם ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, בעבור יוסף שנא' בו רב עוד יוסף בני חי, בו ויחי יעקב ודאי, ויוסף בן שבע עשרה שנה צדיק וטוב לו, מיד מידי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל, אבן מוכללת ומעוטרת בה, ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, וזה אבן **המלך** שהוא צ', צדיק ודאי, פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה שהוא צדיק והיא צדק כשמתחברים

ביחד נעשה צדקה, אז שם **יה** מאיר בהם י' בצדיק ה' בצדקה אבא בם אודה יה ודאי, מיד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, מה שהיה רש בגלות [ו]נא' בו ואנחנו חשבנוהו נגוע מוכה אלהים ומעונה נעשה ראש ביחוד עליון שמאיר עליו, מי העלה אותו לשם, אלא אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו, אבא בם אודה יה ודאי, וזה ט"ו שיר המעלות שבהם עולה מלך המשיח למדריגתו **שו יה**, מיד ואני נסכתי מלכי על ציון על הר קדשי, ועץ חיים תאוה באה, חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד, גדול כבודו בישועתך הד והדר תשוה עליו, מה שבגלות נא' בו לא תואר לו ולא הדר, עתה הוד והדר תשוה עליו, במה (לא) [אלא] **ביה** אשרי הגבר אשר תיסרנו יה, וזה **הוד** שעולה במנין **יה**, בגלות על זה היה **דוה** לבנו, אבל עתה **הוד** והדר תשוה עליו, מיד וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש וכו', שהרי אמת מארץ תצמח, בשעה שירדה לא נראית אלא ט', וזה **אמת** בחשבון קטן דחנוך שבו שש שנים יעבוד, אח"כ ובשביעית יצא לחפשי חנם אותה שנא' [בה] והשביעית תשמטנה ונטשתה, חנם ודאי, שאין אחיזה בה לס"א כלל, אלא ואכלו אביוני עמך תרין משיחין שנא' בהם מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון, ויתרם תאכל חית השדה, אותם שנא' בהם ודמות פניהם פני אדם, מצד חיה עליונה שנא' בה החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל וכל ישראל נחתמים (בחותמו) [בחותמה] שהוא חותם אמת, בה ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, אנכי ודאי זו שכינה שבה פתח קב"ה על הר סיני אנכי ה' אלהיך, שישראל הם חלקה של השכינה ולהם ניתנה התורה, וזה ישראל מונין ללבנה, אבל א"ה שאינם חלק שלה תורה אינה להם, אלא מגיד דבריו ליעקב זו שכינה, דבר ה' ודאי, וד' אמהות מצד ד' אותיות **אדני**, בהם מגיד דבריו ליעקב, בהם תתן אמת ליעקב, ישראל שנחתמים בחותמה שנא' בהם כלה זרע אמת, לפיכך חוקיו ומשפטיו לישראל, ת"ת וצדיק שאינם משפיעים אלא בשכינה, וא"ה שאינם מצדה לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויוה, וא"ת שנטלו בגזילה איזה דבר מן הקדושה, לא נטלו אלא מצד יסוד יוסף שנא' בו וישליכו אותו הבורה לפי שהוא שכן קרוב שעומד עם השכינה בגלות, אבל ת"ת אח רחוק, רחוק מרשעים ה', תתן אמת ליעקב שאין השקר שולט בו כלל, ולפיכך בשעה שיעורר יעקב לגבי יוסף אמת מארץ תצמח, באותו הזמן ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו שלא ימות מב"י, כמ"ש צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, אלא ה' לא יעזבנו בידו מצד יעקב, שכן בו ניצול יוסף במצרים, וכן אמרו נזדמנה לו דיוקנו של אביו, מיד צדיק מצרה נחלץ ויבא

רשע תחתיו, באותו הזמן וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, שבשעה ששני **ידים** נתרחקו מצדיק שנא' בהם מידי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל נא' בצדיק וילכו בלא **כח** לפני רודף, אבל בשעה ששני **ידים** אלה יהיו מתחברים בו מיד ועתה יגדל נא **כח** אדנ' זו שכינה שהיא **היכל** שתהיה נבנית בו דכתיב מקדש ה' כוננו ידיך, מיד וקויי ה' יחליפו **כח** יעלו אבר כנשרים מצד יעקב נשר דמרכבה, ועוד כנשרים מצד אי' עלאה שבה כנשר יעיד קנו על גחליו ירחף, וזה הנשר הגדול, באותו הזמן **מי זאת** עולה מן המדבר, ויאמר בשכינה קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי, **ויט ודאאוא** להיות נכלל בדמות אדם, מיד ושם אשתו **מהיטבאל**, מ"ה י"ט, קוה קויתי ה' ויט אלי, ה' כ"ו, י"ט מילוי שלו, הכל הוא אד"ם, זו"ן בראם ויקרא את שמם אדם והם לחבר את האהל להיות אחד, **שאח** לא יהיה עוד אח רחוק אלא אח קרוב להתחבר ביחוד א', אחד ודאי, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, אי"ו קבל תקותנו שאנו מקוים לך באמת ותחברנו בקדושתך ותעלנו מבור שאון מטיט היון כדבר שנא' קוה קויתי ה' וכו' ויעלני מבור וכו' ויקם על סלע רגלי וכו' ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו, ואעפ"י שאין בנו כח לעלות משפלותנו הרי בכחך הגדול תמשיכנו אליך, ועוד תחליף לנו כח שנעלה עד מקום עליון שאין שום קטדוג מגיע שם, דכתיב וקוי ה' יחליפו כח וגו' ילכו ולא ייעפו, משם והלאה תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, וזה קבלה, בה תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון דבשמיא ואמרו **אמן, יאהדונהי, אל מלך נאמן**, אי"ו ענינו ואל תאחר, תן סוף לגלותנו (תחיה) [תחילה] לפדיון נפשנו, כדבר שנא' אם [יהיה] נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך, ה' אל תאחר, **לישועתך קויתי ה'.**

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, בשכמל"ו:
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד:

אחד יחיד ומיוחד בתקט"ו תפלות אלה שהתפללנו לפניך תעלה עתה השכינה הקדושה עליה ישרה, כדבר שנא' כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם, ה' נחני בצדקתך למען שורדי **הישר** לפני דרכך, כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב, ה' רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבושו קנאת עם אף אש צריך תאכלם, ה' יחתו מריביו עליו בשמים ידעם ה' ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו, **ותעלה שכינתך הקדושה עליה**

שלא יהיה אחריה ירידה כלל, אלא יאמר בישראל אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור והוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה:

רבון כל העולמים בשמך הקדוש שבו אתה מיחד כל המדריגות, וכל שמות הקדושים שלך כלם נכללים בשמך הקדוש
יהוה ב"ה לעול"ע, מיד ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, עתה יתעלה שמך זה על כל העולמות בתקט"ו תפלות אלה, מיד יתמתק העולם בפרי צדיק עץ חיים, שעד עתה ארס דנחש היה ממית אותו וכתיב במחשכים הושיבני כמתי עולם, עתה ישיבו כלם לקבל נשמות שלהם דכתיב כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי, מיד יאמר בישראל (ישתחוו) [והשתחוו] לה' בהר הקדש, ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים:

רבון כל העולמים השלם עתה מה שהיה בתחלה, בתחלה שנא' בה כל ההתחלות קשות מצד ה' תחתונה, ועתה יהיה סוף
דבר הכל נשמע מצד ה' עלאה, וג' אבות יקומו ואדה"ר עמהם שהם במערת המכפלה שהם **הה** לחבר תחלה וסוף כא', ומיד ישתלם אמת תחלה וסוף במלך המשיח שיקום עתה לחבר אותם חבור שלם, וגאולה שלימה תהיה עתה לישראל: **זרקא מקף שופר הולך סגולתא**, [**זרקא**] תזדרק השכינה בכח תקיף זה, לא תהיה נוטה לא לימין ולא לשמאל שהם עשו וישמעאל, אלא הישר לפני דרכך ביעקב, בו תתן אמת׳ליעקב, עליה **ישרה** יהיה לה, שנא' בה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן, **מקף**, תשוב כדרכה להאיר על ישראל דכתיב ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נוגה אור, **שופר הולך**, אי' עלאה תתעורר לתת חירות שלם לישראל דכתיב ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכו', ויתפוצץ קול זה לע' קולות לשבור הכח של ע' אומות, וזה **תקט"ו** וע' הרי **תקיעה**, יתקע בשופר גדול ודאי, מיד **סגולתא**, ג' יקומו בישראל ב' משיחין וא' שמחבר אותם, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

אחד יחיד ומיוחד ישלים עתה אדם שלא נשלם, ולפי שהוא עליה של אותם הכלים שנחרבו, יסלק אותם בארבעים יום שהם [מ'] יום של יצירת הולד, מיד וייצר יהו"ה אלהים את האדם, שלא יהיה עת צרה מצד צירי דבינה אלא צורה, בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים,

מיד והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע,

משם ולהלאה תיקונים דישראל

תיקונים שלימים, ויתעלו

ממדריגה למדריגה עד

שלימות הכל עד א"ס ועד א"ת.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו:

ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם:

ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור דור הללויה:

ותהי השלמתו יום ה' ט' באב עת מנחת ערב,

יהי רצון שיהפך אבל לששון ולשמחה בבי"א.

☆ ☆

☆